

كورد له مملانیی پیکهاته کانی خیلافه تی عه بیاسی

دیار ماھر باپشتی

له بڵاوکراوه کانی دهسته ی ئینسکلۆپیدیای پارتی دیموکراتی کوردستان

۲۰۲۶

ناوی کتیب: کورد له مملانی پیکهاته کانی خیلافه تی عه ببا سی
نووسینی: دیار ما هر باشتی
دیزاینی بهرگ: دیار سه عید شیخو پیرانی
دیزاینی ناوه پوک: هیما ئە حمه د شیخو
سه ره رشتی چاپ: مسته فا نه جم فه یلی
سال و شوینی چاپ: هه ولیر - ۲۰۲۶
چاپخانه: پوژه ه لات
تیراژ: ۱۰۰۰

له بهر پوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتییه کان / هه ریمی کوردستان
ژماره ی سپاردنی (۳۲۵۵) سالی ۲۰۲۵ پیدراوه.

ئەم توڭزىنەۋەيە لە بنەرەتدا بەشېكە لە پىداۋىستىيەكانى
بەدەستەھىنەنى پرونامەى ماستەر لە مېژوۋى سەدەكانى ناوہپراست،
بە سەرپەرشتى پ.د. مەھدى عوسمان ھەروتى، لەلايەن توڭزەرەۋە
پېشكەشى فاكەلتى ئاداب/ زانكوۆى سوۆران كراۋە.

ناوهرۆك

پیشه کی..... ۹

به شی یه کهم

ناساندنی پیکهاته کان و پیشه ی میژووویان و هوکاره کان ی

ململانی و کتیرکتیان له خیلافه تی عه باسیدا

ته وهری یه کهم: پیکهاته جیاوازه کان..... ۲۱

یه کهم: عه ره ب..... ۲۱

دووهم: فارس..... ۲۸

سییه م: ده یله م..... ۳۴

چوارهم: تورك..... ۴۰

پینجه م: کورد..... ۵۰

ته وهری دووهم: هوکاره کان ی ململانی تیوان پیکهاته کان..... ۵۹

یه کهم: ده سه لاتخوازی..... ۶۰

دووهم: ئابووری..... ۶۸

سییه م: نه ته وهی و په گه زی..... ۷۶

چوارهم: ئاینی و مه زهه بی..... ۸۱

به شی دووهم

رۆلی کورد له ناکوکی تیوان پیکهاته کان ی ناو

ده سه لات له سه رده می عه باسییدا

ته وهری یه کهم: به شداربی کورد له ململانی پیکهاته کان له

چوارچیوهی ده سه لاتداری بوه یهیدا..... ۹۳

باسی یه کهم: کیشه ی تیوان عه ره ب و بوه یهیه کان..... ۹۵

باسی دووهم: ناكوڤى ناوخويى له ناو بنه مالهى بوه يهييدا..... ١٤٣
 باسى سييه م: شهر و كيشه كانى نيوان دهسه لاتدارانى بوه يهى و
 هيژه كانى روزه لات..... ١٥٣
 باسى چوارهم: به ره و روو بوونه وه كانى بوه يهى له گه ل دهيله مه كان
 (مرزبانى سالارى)..... ١٥٩
 ته وه ره ي دووهم: هاوبه شى كورد له كيشه و ناكوڤى و مملانيى نيوان
 پيكا ته كان له سه رده مى فه رمانه واپى سه لجوقيدا..... ١٦٣
 باسى يه كه م: روو به روو بوونه وه ي سه لجوقى و به ساسيرى..... ١٦٣
 باسى دووهم: گرفته كانى دهسه لاتداريه تى سه لجوقى له گه ل
 خيلافه تى عه باسيدا..... ١٧٥
 باسى سييه م: مملانيى نيوخويى توركه كان..... ١٨٧

به شى سييه م

ره ننگدانه وه ي ناكوڤى و مملانيى پيكا ته كانى ناو

دهسه لاتي عه باسى له سه ر كورد ستانه وه

ته وه ره ي يه كه م: كاريگه رى مملانيه كان به سه ر ره وشى سياسى و
 سه ر بازى ناوچه كورد نشينه كاندا..... ٢١١
 باسى يه كه م: سه ره لدان و له ناوچوونى دهسه لاته خوچييه كان..... ٢١١
 باسى دووهم: ليكه وته سه ر بازيه كان..... ٢٣٣
 ته وه ره ي دووهم: ده رته نجامه ئابوور ييه كانى مملانيى كان له سه ر
 ناوچه كورد نشينه كان..... ٢٤٩
 باسى يه كه م: شوينه واره كان له سه ر كشتوكال و بلاو بوونه وه ي ده ره به گايه تى..... ٢٤٩
 ا. خاپوور بوونى كي لگه كشتوكاليه كان..... ٢٤٩
 ب. له ناوچوون و ده سته سه ر داگر تى سامانى ئازه لى..... ٢٦١
 ج. بلاو بوونه وه ي رزي مى ده ره به گايه تى..... ٢٦٩

- ۲۷۷..... باسی دووهم: سه پاندنی باجی زۆر.
- ۲۸۷..... باسی سییه م: شله ژانی ئاسایشی خۆراک و بارودۆخی بازرگانی.
- تەوهرەى سییه م: لیکه و ته کوّمه لایه تییه کانی مملاتیى پیکهاته کان
- ۲۹۷..... به سه ر کوّمه لگه ی کوردییه وه.
- ۲۹۷..... باسی یه که م: گۆرانکاری له دیموگرافیا و پیکهاته ی دانیشتوان.
- ۳۱۳..... باسی دووهم: لیکه و ته کلتووری و فهرهه نگیه کان (زانست و زمان).
- ۳۲۷..... ئەنجام.
- ۳۳۱..... لیستی سه رچاوه کان.

پیشهکی

یه کیک له قۆناغه گرنه‌گه‌کانی میژووی کورد له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، ده‌که‌وێته نیوان سالانی (۳۳۴—۵۹۰/ك/۹۴۵-۱۱۹۳ز) له چوارچێوهی خیلافهتی عه‌ببسیدا، ئەم قۆناغه سه‌رده‌می گۆرانکاریی به‌رچاوه له ناوه‌ندی خیلافهت و سه‌رده‌می خۆسه‌پاندن و هه‌ژمونی هێزه‌کانه بووه، که له مملانیی و کێپرکییدا بوون بۆ سه‌پاندنی هه‌ژمونی خۆیان، به‌شیک میژووش په‌یوه‌ندی به مملانیی جۆراوجۆره‌کان و شه‌ر و له‌شکرکێشیه‌کانه‌وه هه‌یه، وه‌ک ئامرازیک بۆ خۆسه‌پاندن و به‌ده‌یهێنانی ئامانجه‌سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له نیوان پیکهاته جیاوازه‌کاندا، له داوێنی هه‌ر مملانیی و شه‌ر و له‌شکرکێشیه‌ک ده‌کریت کاریگه‌ری و شوێنه‌واری جیاوازی سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی لێیکه‌وێته‌وه، بارودۆخیک بێته ئاراهه که له سروشتی پێش خۆی جیاواز بێت.

گرنگی بابه ته که

گرنگی ئه و توپژینه وه یه له وه سه رچاوه ده گریت، که بابه تی مملانی پیکهاته کان بابه تیکی زیندوو و په رده له سه ر پرسیکی گرنگی تایه تی ناو میژوو کورد هه لده داته وه، که تا ئه مپووش به رده وامی هه یه، ئه وه ی ئاشکراشه ناوچه کورد نشینه کان له ئه نجامی مملانی ئه و پیکهاتانه که وتونه ته بهر شالای داگیرکاری و کاریگه ری له سه ر لایه نی سیاسی و ئابوو ری و کۆمه لایه تی هه بووه، بایه خ و گرنگی توپژینه وه که شه له وه دایه که رۆلی کورد له و مملانیان ه و لیکه وته کانی ئه و مملانیان ه به سه ر کورد ده خاته پروو، کورد خاوه ن کۆمه لیک ده سه لاتی خۆمالی بوون په هه ندی ناوه ندخوازی وه کو کلتوو ریک درپژنه بوته وه بو دوا ی خۆیان، ئه وه شه کاریگه ری زۆری به سه ر بارودۆخی کورد هه بووه، کورد خۆی له چوارچێوه ی هه ژمونی پیکهاته کان ده رباز نه کردوو، به لکو په یوه سته پیکهاته کانی تر بووه و وه کو پاشخانیکی میژوو یی به کورد ئالاه و له گه لی درپژه ی به زیندوو یه تی خۆی داوه، هه رچه نده کورد خاوه نی کۆمه لیک ده سه لاتی خۆمالی بووه، به لام په هه ندی ناوه ندخوازی وه کو کلتوو ریک درپژنه بوته وه بو دوا ی خۆیان، ئه م بارودۆخه کاریگه ری گه وه ری به سه ر کورد و کۆمه لگه که یه وه هه بووه، هه نگاو یکی نویشه له په رده لادان له سه ر په هه نده کانی پشت رووداو و مملانییه کان، که په هه ندی هه مه جوړ له پشت ئه و مملانیان ه هه بووه، که لیکه وته و کاریگه ری ئه ری نی و نه ری نی له دوا ی خۆ به جیه یلاه، بو یه گرنگی تایه تی خۆی هه یه.

هۆکاری هه‌لبژاردنی بابته‌که:

هه‌لبژاردنی ئه‌و ناوێشانه بوۆ چهند رووداوێکی گرنگ له میژووی هه‌ریمه کوردنشینه‌کان ده‌گه‌رپته‌وه ئه‌ویش ره‌هه‌نده‌کانی مملانیی تیوان پیکهاته‌کان و لیکه‌وته‌کانیان به‌سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست. جگه له‌وه‌ی ئه‌م بابته‌ به‌تیکه‌ی زیندووی میژووی کورده و تائیس‌تاش گرنگی خۆی له‌ده‌سته‌داوه. دیارکردنی ماوه‌ی توێژینه‌وه له‌ ماوه‌ی نیوان (۳۳۴-۵۹۰/ك/۹۴۵-۱۱۹۳ز) ده‌گه‌رپته‌وه بوۆ ئه‌و رووداوه سیاسی و سه‌ربازیانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌ روویانداوه، به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی هیز و پیکهاته‌ی نوێ له‌ هه‌ریمه کوردنشینه‌کان، پالنه‌ریکی تری هه‌لبژاردنی ئه‌م بابته‌، ئه‌وه‌یه‌ که گرنگترین قو‌ناغی میژووی کورده له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی. ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌یه‌وێت ده‌روازه‌یه‌ك بکاته‌وه، له‌باره‌ی مملانیی ناوه‌ندخوازی و گرفته‌کانی به‌رده‌م په‌راویزبوونی کورد له‌پال هیزی زالبوونی ناوه‌ند، بوونی به‌هشیک له‌ مملانیی پیکهاته‌کان که دو‌جار به‌ زیانی کورد کۆتایهات. هه‌رچه‌ند ئه‌م بابته‌ له‌به‌لا له‌ نامه‌ی ماسته‌ر و تیزه‌کانی دکتۆرا به‌ شیوه‌یه‌کی دیاریکراو باسکراوه، به‌لام هه‌ریه‌که‌و له‌ چوارچۆیه‌ی بابته‌که‌ی خۆیدا بووه، هه‌ولێ به‌دواداچوونی هۆکاری ئه‌و مملانییانه‌ و لیکه‌وته‌کانی به‌سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان به‌ روونی نه‌خراونه‌ته‌په‌روو، بو‌یه‌ لیره‌ توێژه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ به‌ گشتگیری و شیکارییانه‌ له‌م بابته‌ بکۆلیته‌وه.

گیروگرفتی به‌رده‌م توێژینه‌وه‌که

په‌رشوبلاوی زانیارییه میژووویه‌کان و که‌می ئه‌و سه‌رچاوانه بوو له‌باره‌ی ژیان و کۆمه‌لگه‌ی کوردی، هه‌روه‌ها زانیاریه‌کانی ناو سه‌رچاوه‌کان زیاتر له ژێرسایه‌ی هێزه‌کانی ناوه‌ند (عه‌بباسی و بوه‌یه‌ی و سه‌له‌جوقیدا) نووسراون، زۆربه‌ی ئه‌و سه‌رچاوانه زیاتر گرنگیان به ژبانی سیاسی و سه‌ربازی هێزه‌کانی ناوه‌ند و پیکهاته‌کانی دیکه داوه، که‌متر پرژاونه‌ته سه‌ر لایه‌نی فه‌رهه‌نگی، کلتووری و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری، نه‌خاسمه ئه‌م زانیاریانه له‌مه‌ر هه‌ریمه کوردنشینه‌کان بن، که له‌بهره‌تدا میژوووه‌که‌ی به‌ده‌ست که‌می سه‌رچاوه‌ده‌نالیئیت، کورد و هه‌واڵ و هه‌وله‌کانیشیان تارده‌یه‌کی زۆر له‌په‌راویزی باسه‌کاندا‌بوون، ئه‌مه‌ وایکرد هه‌ندیک کات توێژه‌ر ناچار بووه له‌سه‌یه‌ری رووداوه‌کان و به‌به‌کاره‌ینانی ژێده‌ره‌کان زانیاری نوێ بخاته‌روو، ئه‌وه‌ش ماندوو‌بوون و شه‌ونخوونی زۆری توێژه‌ری ویست تا‌کو توانرا به‌ئاوێته‌کردنی هزری فه‌لسه‌فی شیکردنه‌وه‌ی باه‌ته‌کان بکری، هه‌لبه‌ته له‌گه‌ڵ ویستنی کاتیکی زۆر له‌وه‌ زیاتر بو‌ته‌واوکردنی باه‌ته‌که‌.

پرسیاری توژیینه وه که:

توژیهر به پشت بهستن به زانیاری ناو سه‌رچاوه‌کان و لیکنده‌وهی پرووداوه‌کان و شیکارکردنیان، مه‌به‌ستیه تی به‌دوای وه‌لامی چه‌ند پرسیکی گرنگ له‌سه‌ر بابه‌ته بداته‌وه، له نمونه‌ی نه‌وانه: پیشه‌ی میژووی و هوکاره‌کانی مملانیی نه‌و په‌گه‌ز و پیکهاته‌نه بو چی ده‌گه‌رپته‌وه؟ پۆلی کورد له کوئی مملانیی نیوان پیکهاته‌کاندا بووه؟ به‌رده‌وامبوونی سروشتی په‌راویزکه‌وتنی کورد که‌وای کردووه کورد ببیته به‌شیک له مملانیی نیوان پیکهاته‌کان چین؟ بوچی کورد نه‌یتوانی وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی سه‌ره‌کی مملانیی پیکهاته‌کانی ناوه‌ند بکات؟ هه‌روه‌ها مملانیی نیوان پیکهاته‌کان چه کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان له‌سه‌ر لایه‌نی سیاسی، سه‌ربازی، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، دیمۆگرافی و زانستی هه‌بووه؟ نه‌و پرسیارانه و چه‌ندان پرسیری تری هاوشییه، په‌یوه‌ست به مملانیی و لیکه‌وته‌کانی به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان هه‌ولده‌درییت له‌م لیکنۆلینه‌وه وه‌لامیان بدریته‌وه.

ئامانجی توژیینه وه که:

ئامانج له م توژیینه وه یه رافه کردنی زانستیانه ی ورده، بۆ زانینی هوکاره کانی مملانی پیکهاته کان و ده رخستنی لیکه وته کانی ئه و مملانی به سه ر ناوچه کوردنشینه کانا، کاریگه ریی به رده وامی ئه و دۆخه له سه ر کورد، بۆ ئه م مه به سه ته پشتمان به تیوری ئیبن خلدون به ستوو به ئامانجی ئه وه ی خزمه تی میژووی کورد له سه ده کانی ناوه راستدا بکه ین، توژیینه وه که ده رچه یه ک بیت بۆ توژیینه وه ی شیکاریی نوێ له باره ی مملانی و لیکه وته کانی به سه ر ناوچه کوردنشینه کانا له سه رده مه کانی دیکه دا، ئامانجی ئیمه سو دوه رگرتنه به شیوه یه کی واقیعه گه راییی له تیوری ئیبن خه لدون یه کانیگری کردنی له گه ل میژووی کورد و شیکار کردنی بابه ته کان به شیوه یه کی پشتبه ستوو به ده قه میژووییه کان. بایه خی توژیینه وه که ش له وه دا ده رده که ویت که په رده له سه ر رۆلی کورد له و مملانیانه و ئه و لیکه وتانه ی ده رئه نجامی ئه و مملانیانه که وتونه ته وه له سه ر ناوچه کوردنشینه کان له و ماوه یه خراونه ته روو.

رێبازی توژیینه وه که:

له م توژیینه وه یه دا بۆ گه یاندنی مه به سه ت و شیکردنه وه ی بابه ته کان پشتمان به رێبازی لیکۆلینه وه ی میژووی به ستوو، له گه ل شیکردنه وه ی ده قه میژووییه کان به تیگه یشتنی هزریی ئیبن خلدوون، که شیکاریی مملانی پیکهاته کان و په نگدانه وه ی له سه ر ناوچه کوردنشینه کان کراوه، چونکه شیکردنه وه ی هیچ بابه تیک پراوپر و ته واو ناییت ئه گه ر نه گه رپێته وه بۆ پاشخانی هزری و میژووی، په گ و ریشه ی سه ره لدانی بابه ته که و خویندنه وه ی وردیشی تیدانه کریت، ئه ویش له رپێگه ی پشتبه ستن به رێبازی شیکاری، که بۆ بابه تیوونی بابه ته که سوودمان لێ وه رگرتوون.

تویژینه‌وه‌کانی پيشوو

له‌ ماوه‌ی رابردوودا چه‌ندان تویژینه‌وه‌ی جیاجیا ئه‌نجام دراوان، به‌ شیوه‌ی ناراسته‌ووخۆ یان راسته‌ووخۆ تیشکیان خستۆته‌ سه‌ر بارودۆخی سیاسی و سه‌ربازی کۆمه‌لگای کوردی له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌پاستدا و ئه‌و قۆناغه‌ به‌ تاییه‌تی له‌ هه‌رێمه‌ کوردنشینه‌کان، له‌وانه‌ (پیکهاته‌کانی کوردستان له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیدا)ی (رسول ابراهیم رسول) که‌ باس له‌ پیکهاته‌کانی کوردستان ده‌کات له‌ سه‌رده‌می عه‌ببسی و هۆکاره‌کانی کۆچ و پۆلیان به‌سه‌ر ژبانی کۆمه‌لایه‌تی له‌ کوردستاندا، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌مان تویژهر له‌ ماسته‌رنامه‌که‌ی به‌ ناوی (کاریگه‌رییه‌کانی له‌شکرکیشی هێزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان له‌ ماوه‌ی "۴_۸/ک / ۱۰_۱۱ز")، باس له‌ ژماره‌یه‌ک له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر کوردستان ده‌کات، تا چه‌ند ئه‌و له‌شکرکیشیانه‌ کاریگه‌ری به‌ سه‌ر هه‌رێمه‌ کوردنشینه‌کان هه‌بووه‌، له‌م باره‌یه‌وه‌ سوودی زۆرمان لێ بینیوه‌، هه‌روه‌ها نیشتیمان به‌شیر محمه‌د له‌ کتابه‌که‌ی به‌ ناوی (کورد و سه‌لجوقیه‌کان)، باسی کورد و سه‌لجوقیه‌کان ده‌کات که‌ چۆن هه‌ژمونی خۆیان به‌سه‌ر کورددا سه‌پاندوو، هه‌روه‌ها پۆلی گرنگیان له‌ په‌راویزکردنی کورددا بینیوه‌، ئه‌وه‌ی تویژینه‌وه‌ی ئێمه‌ جیاده‌کاته‌وه‌ له‌مانه‌ بریتیه‌ له‌ تویژینه‌وه‌یه‌کی گشتی ده‌رباره‌ی کورد له‌ مملانی ئه‌و پیکهاته‌کانه‌ی که‌ توانیان ده‌ست به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا بگرن و پۆل و کاریگه‌ریی کورد له‌و مملانیانه‌ و په‌نگدانه‌وه‌ی به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌ ماوه‌ی نێوان (۳۳۴—۵۹۰ک/ ۹۴۵-۱۱۹۳ز) له‌ژێر پۆشنایی تیۆری ئیبن خه‌لدوون، بریتیه‌ له‌ تویژینه‌وه‌یه‌کی گشتی له‌باره‌ی هۆکاره‌کانی پشت په‌راویزمانه‌وه‌ی کورد و بوونی

به به شیك له مملانی نیوان پیکهاته کان و نه بوونی گیانی
کیپرکیکاری له لای کورده کان وهك پیکهاته یه کی سه ره کی هاوشانی
هیژه کانی دیکه بو ئه وهی بتوانیت مملانی پیکهاته کانی دیکه
بکات و ره نگدانه وهی ئه و مملانی یانه به سه ر ناوچه کوردنشینه کان
و هوکاره کانی پشت ئه و مملانی یانه و لیکه وته کانی خراونه ته پروو.

پیکهاته‌ی توئژینه‌وه‌که

سه‌ره‌تای توئژینه‌وه‌که بریتیه له پیشه‌کی و سئ به‌ش، ئه‌نجام، لیستی سه‌رچاوه‌کان، پاشکۆ و پوخته‌ی نامه‌که به زمانه‌کانی عه‌په‌بی و ئینگلیزی له خۆده‌گریت.

به‌شی یه‌که‌م: تایه‌تکراوه به ریشه‌ی میژوویی پیکهاته‌کان و هۆکاره‌کانی مملانی و کپی‌رکی له خیلافه‌تی عه‌باسی، که خۆی له دوو ته‌وه‌ره‌دا ده‌بینیته‌وه، له ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا باسی پیکهاته‌هه‌ جیاوازه‌کانی وه‌که عه‌په‌ب و فارس و تورک و ده‌یله‌م ده‌که‌ین ریشه‌ی میژوویان و تا گه‌ش‌تتیا‌ن به ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌باسی، کوردیش وه‌که پیکهاته‌یه‌که باسکراوه، ته‌وه‌ری دووه‌میش هۆکاره‌کانی مملانیی نیوان پیکهاته‌کان خراوه‌ته‌پوو.

به‌شی دووه‌م: باس له ناکۆکی له نیوان پیکهاته‌کانی ده‌سه‌لات له سه‌رده‌می عه‌باسی و پۆلی کورد له و مملانییانه‌ ده‌که‌ین و به‌سه‌ر دوو ته‌وه‌ره‌ دابه‌شمان کردوه، له ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م باس‌مان کردوه له مملانیی نیوان بو‌ه‌یه‌یه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و ه‌پزه‌ عه‌ره‌بیه‌کانی وه‌که حه‌مدانی و عوقه‌یلی ده‌کات له‌لایه‌کی دیکه‌ مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی بو‌ه‌یه‌ی سه‌ره‌پای مملانییان له‌گه‌ڵ ه‌پز و لایه‌نه‌ فارسییه‌کانی دیکه‌ و پۆلی کورد له و مملانییانه‌ و په‌هه‌نده‌کانی به‌ش‌داریکردنی کورد له و مملانییانه‌ خراونه‌ته‌پوو، له ته‌وه‌ری دووه‌م: باس له گرفت و ناکۆکیی پیکهاته‌کان له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وا‌یی سه‌لجوقی و چۆنیه‌تی زالبونی سه‌لجوقیه‌کان به‌سه‌ر بو‌ه‌یه‌یه‌کان ده‌که‌ین و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی عه‌باسی و پو‌به‌پوو‌بو‌نه‌وه‌ی به‌ساسیری و گرفته‌کانی ده‌سه‌لاتداریه‌تی سه‌لجوقی له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و

هیزه کانی دیکه سه ره رای قولبونه وه له سه ره مملانی نیو بنه ماله ی سه لجووقی و رۆل و کاریگه ریی کورد له و مملانی تیانه تا لاواز بوونی سه لجووقیه کان و هاتنه کایه ی سیسته میکی نویی به رپوه بردن له ناوچه کوردیه کان و ده رکه وتتی ئه تابه کییه کان، ره هه ندی په رته وازه ی کورد، وه کو بابه تیکی هه ستیار و په یوه نیدار به بابه تی که وتنه ژیر کاریگه ریی ئه و مملانی تیانه، لی کۆلینه وه و شیکردنه وه یان له باره وه کراوه.

به شی سییه م: ته رخانکراوه بو ره نگدانه وه ی نا کۆکی و مملانی پیکهاته کان به سه ره ناوچه کوردن نشینه کان خراوه ته پروو به تیگه یشتن له و ئامراز و هۆیانیه ی، که هیزه کانی ناوه ند له مملانی په راویز خستنی کورددا به کاریانیه ناوه و ئه م به شه ش له سی ته وه ره پیکهاته وه، له ته وه ره ی یه که م: کاریگه ریی مملانییه کان به سه ره وش ی سیاسی و سه ربازی و سه ره له دانی میرنشینه کوردیه کان و هۆکاره کانی له ناوچه و نیان، شوینه واره سه ربازییه کان خراونه ته پروو، له ته وه ره ی دووه م: ده رته نجامه ئابوورییه کانی مملانی کان له سه ره کوردستان و شوینه واره کان له سه ره کشتوکاڵ و سامانی ئاژه ل و سه پاندنی باجی زۆر شه ژانی ئاسایشی خۆراک و رپگا باز رگانییه کان خراونه ته پروو، له ته وه ره ی سییه م: لی که وته کۆمه لایه تییه کانی مملانی پیکهاته کان به سه ره کۆمه لگه ی کوردی و گۆرانکاری له دیموگرافیا و پیکهاته ی دانیش تان و لی که وته کلتووری و فه ره نه نگیه کان، (زانست و زمان) وه ک گرنگترین ئه و لی که وتانه باسکراون که ده رته نجامی مملانی پیکهاته کان بوونه به سه ره ناوچه کوردن نشینه کان، کاریگه ری و هه ژموونی پیکهاته کان وه کو جه ده لیکی بیبرانه وه له میژووی کورددا خراوه ته پروو.

بهشی یه‌که‌م

ناساندنی پیکهاته‌کان و پیره‌هی میژووویان و هوکاره‌کانی مملانی و
کیپرکییان له خیلافهتی عه‌ببسیدا

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: پیکهاته‌جیاوازه‌کان

ته‌وه‌ری دووه‌م: هوکاره‌کانی مملانی نیوان پیکهاته‌کان

ته‌وه‌ری یه‌که‌م

پیکهاته جیاوازه‌کان

خیلافه‌تی عه‌باسی له چه‌ندین پیکهاته‌ی جیاواز پیکهاته‌بوو، که به‌رده‌وام له مملانییدا بوون، لیره‌دا مه‌به‌ستمانه‌باس له ریشه‌ی میژووویی گرنگترین ئه‌و پیکهاتانه و چۆنیه‌تی گه‌یشتن و ده‌ستگرتیان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی بکه‌ین بۆیه‌ گرنگترین ئه‌و پیکهاتانه ده‌خه‌ینه‌پوو.

یه‌که‌م: عه‌ره‌ب

پیکهاته‌ی عه‌ره‌بی له بنه‌چه‌دا دانیش‌توانی نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بین، ناوچه‌کانیان له فارس و عه‌بادان بۆ پووباری دیجله درێژبۆته‌وه، ئینجا به‌ره‌و عومان و که‌ناراوه‌کانی یه‌مه‌ن و ئینجا به‌ره‌و که‌ناراوه‌کانی ده‌ریای ناوه‌پراست تا ناوچه‌کانی ره‌قه‌ و پووباری فورات درێژده‌بیته‌وه، شوینی نیشته‌جیوونی سه‌ره‌کیان نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و ناوچه‌کانی یه‌مه‌ن و حیجازه، به‌هۆی هه‌لومه‌رجی جوگرافی‌ی ناوچه‌کیان کاری سه‌ره‌کیان شو‌انکاری و چادرنشینی بووه، به‌ توندی وابه‌سته‌ی نه‌ریتی خیله‌کی بوون، به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌شی زۆری خاکه‌کی بیابانه، بۆیه‌ له‌ماوه‌ی قاتوقوری سه‌ختدا که‌وتوونه‌ته‌ کۆچکردن به‌ره‌و باکوور و کلتووری ناسراو به‌ ره‌گه‌زی پۆژه‌لاتی نزیك وهرده‌گرن، به‌ ره‌گه‌زی پۆژه‌لاتیش ده‌ناسرین، به‌لام پارێزگارییان له‌ تایه‌مه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی زمانه‌که‌یان کردووه، سه‌ره‌پرای

ئەو گۆرانە گەورەیهی بەسەریدا هاتوو، له رهگهزی زمانه سامییهکان ههژمار دهکریین^(۱).

سهرهه‌لدانی ئاینی ئیسلام له نیمچه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و هه‌ولدان بو پهره‌پیدان و بلاوکردنه‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی سه‌رزه‌مینێ خۆیان به سه‌ره‌تایه‌کی نوێ داده‌نریت بو کۆچی ئه‌و ره‌گه‌زه و هه‌لکشانیان به‌ره‌و ناوچه‌کانی ده‌ووربه‌ر جا چ به‌ ئاشتیانه‌ ییت یان شه‌ر، سه‌رئه‌نجام بووه‌ هۆی به‌ریه‌ککه‌وتن و پیکدادان له‌گه‌ل دوو هی‌زی گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که ئیمپراتۆریه‌تی ساسانی و ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتی بوون، دوایین تیکه‌ه‌لچوونیش له‌ سالی (۲۱/ك/۶۴۲ز) له‌ نه‌هاوه‌ند روویدا له‌گه‌ل فارسه‌کان که ناوی (فتح الفتوح) ی لی‌زاوه^(۲)، له‌وه‌ به‌دواوه‌ کۆتایی به‌ هه‌ژموونی ده‌وله‌تی ساسانی هی‌زا تا رووخانی له‌ سالی (۳۱/ك/۶۵۱ز) له‌وه‌ به‌دواوه‌ بالاده‌ستی عه‌ره‌به‌ موسلمانه‌کان به‌سه‌ر ولاتی فارس ده‌ستیپیکردوو^(۳)، بیگومان ناوچه‌ کوردییه‌کان مه‌یدانی یه‌کلایکردنه‌وه‌ی مملانییه‌کان بوون، هه‌رچه‌نده‌ سه‌ره‌تاکانی کۆچی ره‌گه‌زی عه‌ره‌بی بو پيش‌هاتنی ئاینی ئیسلام ده‌گه‌رپته‌وه‌ و به‌ تاییه‌ت هۆزه‌کانی وه‌کو (بني تغلب و بني اباد

(۱) ابن حوقل: صورة الأرض، (بیروت: ۱۹۹۲)، ص ۱۷؛ کارل برۆکلمان: میژوی گهلانی مسولمان، و: عومه‌ر عه‌لی غه‌فور، ناوه‌ندی توژیینه‌وه‌ی جمیل رۆژبه‌یانی، (سلیمانی: ۲۰۱۷) ل ۱۹۹-۲۱؛ هه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع: کورده‌کان، و: سه‌ردار محمد، ده‌زگای چاپ و په‌خشێ سه‌رده‌م، (سلیمانی: ۲۰۰۱)، ل ۸.

(۲) البلاذري: فتوح البلدان، ت: شوقي ابو خليل، مكتبة الأسد، مج ۱ (دمشق: ۱۹۹۷)، ص ۳۴۳-۳۴۴؛ أنور الجندي: به‌راوردی ئاینه‌کان، و: نهاد جلال حبيب الله، (هه‌ولیر: ۲۰۱۲) ل ۵۳-۵۴؛ احمد سوسه‌: مفصل العرب و اليهود في تاريخ، (جده: ۲۰۱۲)، ص ۲۵۸؛ صالح حمد العلي: امتداد العرب في صدر الإسلام، (بیروت: ۱۹۸۳)، ل ۱۶-۱۷.

(۳) موسی محمد خضر: وینه‌ی کورد له سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌ فارسییه‌کاندا، چاپخانه‌ی رۆژمه‌لات، (هه‌ولیر: ۲۰۱۱) ل ۲۸.

و بنی‌آسد و بنی‌تمیم^(۱) له ناوچه‌کانی (هه‌ریمی جه‌زیره) و هۆزه‌کانی (قیس و بکر)یش له (هه‌ریمی چیاکان) نیشته‌جۆ بپوون^(۲)، له سه‌ره‌تای بلبوونه‌وه‌ی ئیسلامیش هۆکارگه‌لیک بوونه هۆی ئه‌وه‌ی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی له ناوچه‌کانیان کۆچ بکه‌ن، سروشتی نا‌ئاسایی و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و خراپیی ئاستی بژێوی و فاکته‌ری جوگرافی بووه هۆی ئه‌وه‌ی به‌به‌رده‌وامی به‌ره‌و ئه‌و ناوچه‌کانه‌ کۆچبکه‌ن. هه‌ولده‌ده‌ین له‌و گۆشه‌نیگایه‌وه تیشک بخه‌ینه سه‌ر خزینی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی به‌ره‌و ناوچه‌کانی عێراق و کوردستان^(۳)، ئیبن‌خه‌لدوون سه‌رباری به‌ کۆچه‌ر دانانی عه‌رب و تورک و کورد، به‌لام پێی وایه له‌م ئیوه‌نده‌دا عه‌رب له‌هه‌موویان زیاتر کۆچه‌ریتز بوون^(۴). عه‌ره‌به‌کان توانیان کۆگه‌لیک-ئومه‌تیک دروست بکه‌ن که هێز حوکمی ده‌کردن، هه‌روه‌ها توانیان هه‌موو خێله‌کان له‌ خۆبگرن.

له‌ پرووی سیاسیه‌وه بارودۆخی ناوچه‌کانی پۆژمه‌لاتی ئیسلامی جیگیر و هیمن نه‌بوون، به‌لکه‌ مملاتی زله‌پزه‌کانی ساسانی و بێزهن‌تی له‌سه‌ر ناوچه‌که‌ باری سه‌رشانی گه‌لانی ناوچه‌که‌یان قورس کردبوو، کاتیکیش سوپای ئیسلام گه‌یشته ئه‌و ناوچه‌کانه‌ و به‌سه‌ر ئه‌و

(۱) ابن‌حزم الأندلسي: جمهرة انساب العرب، ت: عبدالسلام محمد هارون، طه (القاهرة: د.ت)، ص ۳۰۳؛ فيصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، مطبعة الإيمان، (بغداد: ۱۹۷۰)، ص ۱۷۳-۱۷۴.

(۲) فيصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، ص ۱۶۵؛ رضا بن حسین: ولاية الجزيرة التحولات الاجتماعية والسياسية من بداية القرن الثاني هجري (الثامن ميلادي) إلى نهاية حكم المعتمد، رسالة دكتوراه- كلية العلوم الانسانية والاجتماعية، جامعة تونس الأولى، (تونس: ۲۰۰۰) ص ۱۷.

(۳) فوزی عبد سه‌اونه-موسی عبوده سمحه: جوگرافیایی دانیش‌توان، و: هیوا ئه‌مین شوانی، (هه‌ولێر: ۲۰۰۹) ل ۱۶۸.

(۴) موفه‌دیمه، و: سه‌عید به‌شیر، (سلیمانی: ۲۰۱۶)، ب ۱، ل ۳۸۲.

دوو هیژه سه‌رکه‌وت قورسایی ئه‌و دوو هیژه نه‌ماو ریگه به رووی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی ئاوه‌لابوو که ده‌سه‌لاتی سیاسی خویان به‌سه‌ر ناوچه‌که بلاویکه‌نه‌وه^(۱). سه‌ره‌رای بارودۆخی سیاسی، ده‌کریت هۆکاری سروشتی و ئابووری له‌پشت کۆچی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی بی‌ت به‌ره‌و ناوچه‌کانی باکوور به‌هۆی ئه‌و ژینگه‌ سروشتیه‌ی که تیایدا ده‌ژین و وشکه‌سالی و که‌مبوونه‌وه‌ی به‌روبووم و له‌وه‌رگاگان و به‌راورد به‌ ژماره‌ی دانیشتوان، بۆیه‌ فاکته‌ری ئابووری به‌ هۆکارپکی گ‌رنگ داده‌نری‌ت بۆ گۆرانکاری له‌ ژيانی هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک به‌ مه‌به‌ستی به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی گۆزه‌ران و گه‌ران به‌دوای په‌یداکردنی بژۆیی ژیان، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌و هۆزانه‌ له‌گه‌ل کۆچیان و نیشه‌جی‌بوونیان له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان گشت دا‌بونه‌ریته‌کانی خویان گواسته‌وه‌ بۆ ئه‌و شوپانه‌ی کۆچیان بۆ کردبوو، به‌تایه‌ت ئه‌وانه‌ی له‌ باب و باپیرانیان بۆیان مابوو‌وه^(۲)، بۆیه‌ له‌ دیدی ئین خه‌لدوون یه‌کیه‌ک له‌ بنه‌ماکانی کۆبوونه‌وه‌ی مرویی پپۆیسته‌یه‌کانیه‌تی و سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی به‌ داگیرکه‌ر ناوده‌بات، پپۆیاه‌ له‌ هه‌ولێ به‌تالان‌بردن و سه‌پاندنی باجن بۆ ئه‌و ناوچانه‌ی که ده‌ستی به‌سه‌رداده‌گ‌رن^(۳). دياره‌ فتوحات هۆکاری سه‌ره‌کیی گواسته‌وه‌ی ئیسلام بوو بۆ ناوچه‌ فه‌تحکراوه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌و پرۆسه‌یه‌ کاراکته‌ری سه‌ره‌کی ئاوێته‌بوونی ژيانی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌تی نیوان پیکهاته‌ و

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، تحقيق: ابوصيب الكرمي، (عمان: د.ت)، ۲، ص ۳۶۱؛ احمد ميرزا ميرزا: بلا‌بونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له‌ کوردستان، و: بورهان حاتم کۆمه‌تالی، (هه‌ولێر: ۲۰۱۶) ۱، ل ۶.

(۲) محمود ياسين التكريتي: الدور السياسي للقبايل العربية في الشام و الجزيرة الفراتية منذ منتصف القرن الرابع الهجري، مجلة أداب الرافيدين (الموصل: ۱۹۷۶)، ۷ع، ۷، ص ۱۷۰.

(۳) موقه‌دیمه، ۲، ل ۴۰۷-۴۰۸.

په‌گه‌زی عه‌ره‌بی بوو له‌گه‌ل پیکهاته و په‌گه‌زه‌کانی تر^(۱)، ئین خه‌لدوون به‌سه‌ره‌ات و گۆرانکاری عه‌ره‌بی به‌ نمونه هیناوه‌ته‌وه کاتیك په‌یامی ئیسلامیان هه‌لگرت و له‌ سه‌رده‌می په‌یامه‌که و خه‌لیفه‌کانی راشدین ئاین ری‌ی نیشان‌دان سیاسه‌ت به‌پیی شه‌ریعه‌ت نه‌نجام‌ده‌ن خه‌لیفه‌کانیش هه‌مان ری‌گیان گرت‌به‌ر، بو‌یه‌گه‌یشتنه ئه‌و پایه و ده‌سه‌لاته^(۲).

له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی ئومه‌ویشدا (۴۱-۱۳۲ك) شه‌پۆلی کۆچی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کان هاوشان له‌گه‌ل ناوچه‌ ئازادکراوه‌کان به‌رده‌وامی هه‌بووه، به‌ تپه‌ر‌بوونی کات له‌پال په‌گه‌زه‌کانی ناوچه‌که بوونه به‌شیک سهره‌کی له‌ پیکهاته‌ی دانش‌توانی ناوچه‌ تازه‌ ئازادکراوه‌کان به‌ نمونه (هه‌ریمی نازه‌ریجان) کاتیك فه‌تح ده‌کریت هۆزه‌کانی مصر و شام کۆچیان بۆکرد و هه‌ریه‌که و ده‌ستی به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کدا گرت و خه‌لکه‌که‌ی بوونه جوتیاری ئه‌و هۆزه‌ عه‌ره‌بانه^(۳).

به‌هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی (عه‌باسییه‌کان) (۱۳۲-۶۵۶ك/۷۴۹-۱۲۵۸ز) که زیاتر مه‌یلیان له‌ رۆژه‌لات بوو، رۆژئاوای ئیسلامیان فه‌رامۆشی کردبوو^(۴)، ئه‌مه‌ش گۆرانیکی ریشه‌یی ناو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی بوو

(۱) موقه‌دیمه، ۲، ل. ۵۷۰؛ هه‌روه‌ها بروانه: ابن‌الاجدایی: الأزمنة والأنوات، ت: عزة حسن، دار أبي رقرق، ط ۲ (الرباط: ۲۰۰۶)، ص ۱۵.

(۲) نجمان یاسین: التاريخ الاقتصادي لعصر الرسالة و الراشدین، دار الکتب العلمیة (بیروت: ۱۹۷۱)، ص ۱۸۲.

(۳) الهمدانی: مختصر کتاب البلدان، تحقیق: یوسف الهادی، (بیروت: ۱۹۹۶)، ص ۵۸۱-۵۸۲؛ هاشم یحیی الملاح: میژوووی سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ر و خوله‌فای راشیدین، و: هۆشیار عبدالله سه‌نگاوی، (هه‌ولیر: ۲۰۱۱) ل ۵۱۳-۵۱۲.

(۴) ابن‌الطقطقی: الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، (بیروت: د.ت)، ص ۱۴۳؛ محمد سهیل تقوش: میژوووی ده‌وله‌تی عه‌باسی، و: نهاد جلال، (هه‌ولیر: ۲۰۰۹) ل ۲۱.

چونکه عه‌ببسیه‌کان به یارمه‌تی په‌گه‌زی عه‌جه‌می هاتنه سه‌ر ده‌سه‌لات، که ئەمەش بەسەرەتای ناکۆکی و مملانیی نیوان ئەو دوو پیکهاته و په‌گه‌زه‌ دانه‌نریت، کۆچی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی له سه‌رده‌می عه‌ببسی به شیوه‌یه‌کی فراوان په‌ره‌ی سه‌ند و له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه هانده‌دران که به‌ره‌و ناوچه‌ تازه‌ نازادکراوه‌کان کۆچ بکه‌ن، ئەمەش به‌رده‌وام پێژه‌ی ئەو په‌گه‌زه‌ی زیادکردوو، دواتریش کاریگه‌ری له‌سه‌ر گۆرانی پیکهاته‌ی شاره‌کان کردوو، کۆچی هۆزه‌کانی (بني الشیبان) بۆ هه‌ریمی ئاران^(۱) و هۆزی (الازد و کنده) بۆ هه‌ریمی نازه‌ریجان و عوقیلیه‌کان و همدانییه‌کان بۆ هه‌ریمی جه‌زیره‌ باشت‌ترین مۆونه‌ن^(۲)، ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری موسڵ له‌وه‌رگای هاوینه‌ی هۆزه‌کانی (ریبعه) و (مضر) بووه^(۳)، که خاوه‌ن مه‌رومالات بوونه و ده‌کریت ئەمەش به‌یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی کۆچی په‌گه‌زی عه‌ره‌بی دابنریت، به‌مەش ده‌رده‌که‌ویت که فاکته‌ری سه‌ره‌کی له‌ کۆچکردنی پیکهاته و په‌گه‌زی عه‌ره‌بی بۆ ئەو ناوچانه‌ ده‌رهاویشته‌ی پرۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامی بووه، که کاریگه‌ری له‌سه‌ر دیمۆگرافیا‌یی ئەو شار و هه‌ریمانه‌ به‌جێهێشتوو، که تیا‌یدا نیشه‌ته‌جی بوون، خه‌لیفه‌ی

(۱) هه‌ریمی ئاران: ئەو ناوچانه‌ن که کوردیان تیدا نیشه‌ته‌جی بوون، سنووری جوگرافیا‌ی هه‌ریمی ئاران له‌ پۆژه‌ه‌لاتی ده‌ریای قه‌زوينه و له‌ باشووری هه‌ریمی نازه‌ریجان له‌ خۆراوا ئه‌رمینایه و به‌شیک‌ی گورجستانه له‌ باکووری چیاکانی قفقازن، شاره‌کانی ئەم هه‌ریمه‌ پیکهاتوون له: به‌رزغه، گه‌نجه، شه‌ماخی، ئانی، دبیل یاخود (دوین)، بابوئه‌بواب (باب‌البواب)، باکو، شروان، تفلیس، به‌یلقان، شه‌مکور و به‌رزه. ابن‌حوقل: صورة الأرض، ۲۸۷؛ یاقوت الحموی: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۶؛ زرار سدیق: کورد و کوردستان له‌ پۆژگاری خیلافه‌تی ئیسلامیدا، ۱۴۲-۱۴۳.

(۲) کلیفورد. ابوزورث: الاسرات الحاكمة في التاريخ الإسلامي، (کویت: ۱۹۹۵) ص ۹۰؛ أحمد امین: ظهر الإسلام، ت: أحمد سعید سلیمان، (القاهرة: ۱۹۴۶) ج ۱، ص ۵۷-۵۸.

(۳) الاصطخري: المسالك والممالك، مطبعة بریل، (لیدن: ۱۹۳۷)، ص ۷۷.

عه‌باسی له پله‌وپایه‌ی خۆیدا ده‌بیته جینشینی پیغه‌مبه‌ری خودا، که فه‌رمان‌په‌وایه‌تی مسوڵمانان ده‌کات و ئاینی ئیسلام بلاوده‌کاته‌وه و سنوره‌کانی خودا ده‌پاریژیت و شه‌ریعه‌ته‌کان جیبه‌جی ده‌کات^(۱)، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نوینه‌رایه‌تی پیکهاته و په‌گه‌زی عه‌ره‌بی ده‌کرد، دوا‌ی فراوانبوونی سنوره‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلامی و هاتنه‌ ناوه‌وه‌ی چه‌ندین پیکهاته و په‌گه‌زی جیاواز خیلافه‌تی ئیسلامی تووشی ناسه‌قامگیری سیاسی بوو، پیکهاته‌ی عه‌ره‌بی نه‌یتوانی وه‌ک پیشوو پاریزگاری له‌ جومگه‌ و پیگه‌ هه‌ستیاره‌کانی ده‌وله‌ت بکات، ئیین خه‌لدوون ده‌وله‌تی عه‌باسی به‌ نمونه‌ ده‌هینیته‌وه و پیوابوووه‌ ئه‌و جووره‌ ده‌وله‌ته‌ زیاتر توشی ناته‌واوی ده‌بنه‌وه، چونکه‌ گواستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات له‌ ده‌مارگیرییه‌کی گشتیه‌وه‌ بو‌ ده‌مارگیرییه‌کی هاوشیوه‌ی خۆی، که‌ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ده‌مارگیریانه‌ کو‌یانناکاته‌وه، ده‌بیته‌ هۆی ناته‌واویه‌کی قه‌به‌ و گه‌وره‌ له‌ ئاوه‌دانیدا^(۲). سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان کاتیک گه‌یشتنه‌ ده‌سه‌لات و نیشه‌ته‌جیبون و که‌وتنه‌ ناو‌ناز و نيعمه‌ت و خویان به‌ ژبان‌ه‌وه‌ گرت سیفات و نه‌ریته‌ ده‌شته‌کییه‌کانیان که‌مبوویه‌وه و دل‌اوه‌ری و ده‌مارگیریان به‌ره‌و لاوازی چوو^(۳)، ئه‌مه‌ش هۆکاریکی سه‌ره‌کی بوو بو‌ ده‌رکه‌وتنی په‌گه‌زی نوێ که‌ له‌ دواتردا ده‌بنه‌ جییی باسی تووژینه‌وه‌که‌.

(۱) علی عبدالرزاق: ئیسلام و بنه‌ماکانی فه‌رمان‌په‌وایی، و: ئارام حاجی، چاپخانه‌ی تاران، چ (سلیمانی: ۲۰۱۵) ل ۳۰-۳۱.

(۲) محمد عابد الجابری: فکر ابن خلدون العصبیه و الدوله، ط ۶ (بیروت: ۱۹۹۴)، ص ۲۱۶.

(۳) ئیین خه‌لدون: موقه‌دیمه، ب ۲، ل ۳۸۲.

دووهم: فارس

ناوچه‌کانی فارس به به‌رزایی و پانتاییه‌کی فراوان پیکدیت، که له باشووره‌وه تا که‌ناری هیندستان درێژده‌بیته‌وه، له پۆژئاواش تا که‌نداوی عه‌ره‌ب و له پۆژه‌لات بۆ سند و له باکووریش بۆ ده‌ریایی قه‌زوین درێژده‌بیته‌وه^(۱)، فارسه‌کان بۆ ماوه‌ی چه‌ندین سه‌ده له پۆژه‌لات بالاده‌ست بوون تا گه‌یشتنی سوپای موسلمانان به سنووره‌کانی ئیمراتۆریه‌تی ساسانی له عێراق، به‌ریه‌که‌که‌وتنی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی په‌گه‌ز و پیکهاته‌ی فارسی و عه‌ره‌بی بۆ جه‌نگی (قادسیه)^(۲) (۱۶/۱۶۳۷ز) ده‌گه‌ریته‌وه، که تیایدا موسلمانان گه‌وره‌ترین سه‌ره‌که‌وتنیان تۆمارکرد و شکۆی ئیمراتۆریه‌تی ساسانی شکا و دواتر شاربه‌شاری ولاته‌که که‌وتۆته ده‌ست موسولمانان^(۳)، به‌ناوچه کوردییه‌کانیشیه‌وه، ئە‌مه‌ش هاتنه ئارای وه‌رچه‌رخانیکی ئاینی بوو له‌نیو کورد بۆ سه‌ر ئیسلام^(۴).

له سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌کان فارسه‌کان له هه‌لیک ده‌گه‌ران بۆ گه‌رانه‌وه‌ی شکۆی له‌ده‌ستچوویمان، کاتیکیش بانگه‌وازی عه‌بباسی له

(۱) الأدریسی: نزهة المشتاق في اختراق الافاق، مكتبة الثقافة الدينية، (القاهرة: ۲۰۰۲)، مج ۱، ص ۴۰۶؛ علی عبدالرحمن العمرو: أثر الفرس السياسي في العصر العباسي الأول، (م.د: ۱۹۷۹) ص ۴۳؛ محمد الخضري بك: محاضرات في تاريخ الأمم الإسلامية الدولة العباسية، مؤسسة المختار (القاهرة: ۲۰۰۳)، ص ۳۸-۴۲.

(۲) بۆ زیاتر زانیاری له سه‌ر جه‌نگه‌که بپروانه: البلاذري: فتوح البلدان، ص ۳۲۸-۳۳۷.

(۳) الدینوری: اخبار الطوال (القاهرة: ۱۳۳۰هـ)، ص ۱۲۳-۱۲۴؛ الثعالبي: غر اخبار الملوك الفرس وسيرهم، (القاهرة: ۱۹۶۳) ج ۲، ص ۶۱۶؛ الذهبي: العبر في خبر من غبر، دار الكتب العلمية (بيروت: ۱۹۸۵)، ج ۱، ص ۱۵.

(۴) کامه‌ران عزیز عبدالله: جه‌ده‌لی که‌نارو سه‌ننه‌ر له میژووی کورددا، گوڤاری توێژه‌ر، ژ ۱، ۳ (سۆران: ۲۰۲۰)، ل ۴۳۴.

(خوراسان)، دهستی پیکرد دژی ئومه و بیه کان پشتگیریان کرد و دوی ئه وهی عه باسییه کان توانیان ته ورژمی دژ به ئومه و بیه کان له رۆژه لات بو به رژه وه ندیدی خویان بگۆرن^(۱)، به جوړیک زۆر بهی شوینکه وتوانی (ابو موسلم الخوراسانی) که رابه رایه تیی بانگه وازه که ی کردوو، له جوتیارانی فارس بوون، عه باسییه کان جاپریان بو چاککردنی باروگوزهرانی (موالی) و یه کسانی له نیوان عه رهب و فارس دا، که به هه ره سه پینانی ئومه و بیه کان کۆتاییهات^(۲)، رۆژه لاتناس (یولیوس قلهوزن) ئاماژه به وه ده دات که دوی کۆتاییهاتنی بالاده ستیی بنه ماله ی ئومه وی عه ربه کان بوونه نه ته وه و ره گه زیکی چه وساو، فارسه کان پیگه یان به رز بووه وه^(۳). دوی سه رکه وتنی بانگه وازی عه باسییه کانیش فارسه کان هه ویاندا بالاده ستیی ره گه زی خویان بسه پینن، ئه مه ش له ریگه ی هه ولدان بو به ده سه ته پینانی سه ره به خویی له ناوچه کانی رۆژه لاتیی ئیسلامی و وه رگرتنی پۆسته بالاکان به نیشاندانی تاییه تمه ندییه کانی ره گه زی فارسی که له پيش هاتنی ئاینی ئیسلام خاوه ن شارستانیه ت بوون کاریگه یی شارستانی و ته نانه ت زمانی فارسیش به سه ر خیلافه تی ئیسلامیه وه دیار بوو^(۴)، (فان فلوئن)

---

(۱) نوره بنت إبراهیم الطوبهر: الأبعاد التاريخية لعداء الفرس للعرب من ظهور الاسلام حتى العصر العباسي، مجلة عصور، مج ۱۷، ۲۴ (السعودية: ۲۰۱۸)، ص ۳۲-۳۳.
 (۲) کارل برۆکلمان: میژوی گه لانی مسولمان، ل ۱۴۱-۱۴۲؛ ئاراس فه ریق زهینه ل: دیبلۆماسیه تی کورد له سه رده می بوه بیه کاند، (سلیمانی: ۲۰۱۲) ۹۱؛ رغه سعید عابد: أبو مسلم الخراساني ودوره في قيام الدولة العباسية، رسالة الماجستير كلية الدراسات والبحوث العلمي- جامعة الخليل، (الخليل: ۲۰۱۵) ص ۲۲-۲۴.
 (۳) تاریخ الدولة العربیه من ظهور الإسلام الى نهاية الدولة الأموية، ت: محمد عبد الهادي ابو ریده، إدارة الثقافة العامة، ط ۲ (القاهرة: ۱۹۶۸) ص ۵۰۶.
 (۴) ابن الأزرق: بدائع السلك في طبائع الملوك، ت: علی سامی النشار، دار السلام (القاهرة: ۲۰۰۸)، ج ۲، ص ۶۸۴.

ده‌بارهی دلسۆزیی فارسه‌کان ده‌لیت: ((له‌گه‌ل دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی عه‌باسی خوراسانییه‌کانی ئیران له‌هه‌موویان زیاتر دلسۆزتربوون بۆ ئه‌و ده‌سه‌لانه‌ نوێیه‌))^(۱)، مملانیی ئه‌بو موسلیم بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی بالاده‌ستی خۆی له‌ناو ده‌وله‌تی عه‌باسی پاپشت به‌ په‌گه‌زی فارسی، سه‌رئه‌نجام بووه‌ هۆی کوژرانی له‌سه‌ر ده‌ستی (ئه‌بو جعفری مه‌نسور) (۱۳۶-۱۵۸/ك/۷۵۴-۷۷۵ز) له‌ سالی (۱۳۶/ك/۷۵۴ز)^(۲)، كه‌ ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن په‌گه‌زی فارسی زنجیره‌یه‌ك شوپش و پاپه‌رینی به‌دوای خۆیدا هێنا، به‌لام به‌هۆی به‌هێزیی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی له‌ سه‌رده‌می یه‌كه‌می عه‌باسی، توانیان یه‌كه‌بوونی ده‌وله‌ت پاپرین و رووبه‌رووی هه‌موو ئاژاوه‌ و شوپشه‌كان بینه‌وه، بۆیه‌ فارسه‌كان ویستیان له‌ ریگه‌ی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر کارگیژیی ده‌وله‌تی عه‌باسی ئامانجه‌کانیان به‌ینه‌دی، له‌مه‌شدا سه‌رکه‌وتوو بوون له‌ ریگه‌ی ده‌ستگرتنی بنه‌ماله‌ی (به‌رمه‌کی)، به‌سه‌ر توانا کارگیژی و سه‌رپا‌زیه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی^(۳)، تا کارگه‌یشه‌ ده‌سته‌ردانه‌ سیاسه‌تی ده‌وله‌ت و سۆزیان بۆ نه‌یارانی عه‌باسیه‌کان وایکرد (هارونه‌ په‌شید)

(۱) السیادة العربیة والشیعة والأرانیلیات فی عهد بني امیة، ت: حسن ابراهیم حسن-محمد زکی ابراهیم، مطبعة السعادة (القاهرة: ۱۹۳۴)، ص ۱۳۴.

(۲) الیافعی: مرآة الجنان وعبرة الیقظان فی معرفة وما یعتبر من حوادث الزمان، (بیروت: ۱۹۹۷) ج ۱، ص ۲۲۹؛ امینه بیطار: تاریخ العصر العباسی، ط ۴ (دمشق: ۱۹۹۷)، ص ۱۳۵-۱۳۶؛ جرجی زیدان: أبومسلم الخراسانی، (القاهرة: ۲۰۱۲)، ص ۳۱۰-۳۱۱؛ طارق فتحی سلطان الدلیمی: أبومسلم الخراسانی (۱۰۰-۱۳۹هـ/۷۱۸-۷۵۵م) دراسة تاریخیة تحلیلیة، مجلة جامعة موصل، مج ۲، ع ۳ (موصل: ۲۰۰۵)، ص ۱۱۰-۱۱۱.

(۳) محمد عبدالله نجم الجمیلی: الوزراء والکتاب للجھشیاری (دراسة تاریخیة)، رسالة دکتوراه کلیة الآداب- جامعة بغداد، (بغداد: ۲۰۰۵)، ص ۱۶۶.

(۱۷۰-۱۹۳ک/۷۸۶-۸۰۹ز) به‌گزیاندا بچیتته‌وه و کۆتایی به‌ده‌سه‌لاتیان به‌نییت^(۱). ئیبن خه‌لدوون پیوایه به‌رپمه‌کیه‌کان له ده‌رباری عه‌باسیه‌کاندا بوونه‌خانه‌دان و شه‌ره‌ف و گه‌وره‌بیان به‌ده‌ست هینا^(۲)، به‌مه‌ش بۆمان روونده‌بیتته‌وه که سه‌روکایه‌تی له‌رپگه‌ی هیز و ده‌سه‌لاته‌وه دیتته‌دی و له‌رپگه‌ی ده‌مارگیریه‌وه به‌دیدیت، که له‌وکاته‌وه عه‌باسیه‌کان توانیووویان به‌سه‌ر نه‌ته‌وه و پیکهاته‌ه و گه‌لانی ناوچه‌که بیسه‌پینن.

له‌کیشه‌ی نیوان (ئه‌مین و مه‌ئون) (۱۹۵ک/۸۱۱ز)^(۳)، له‌سه‌ر خیلافه‌ت فارسه‌کان رۆلئیکی بالایان گیرا له‌قوبوونه‌وه‌ی ناکوکی نیوانیان به‌جوړیک (مه‌ئون) له‌خوراسانه‌وه پشتی به‌سه‌رکرده فارسه‌کان ده‌به‌ست و کاروباری به‌ده‌سته‌وه ده‌دان و پله‌وپایه‌ی گرنگ و سه‌ره‌کی له‌ده‌وله‌ت پیه‌خشیوون، دوای سه‌رکه‌وتینشی به‌سه‌ر (ئه‌مین) دا، خوراسانیه‌کانی بیتومید کرد کاتیک له‌سالی (۲۰۲ک/۸۱۷ز) بریاری گه‌رانه‌وه‌ی دا بۆ به‌غداد وه‌ک ناوه‌ندی ده‌سه‌لات^(۴)، له‌

(۱) المقدسی: البدء والتاریخ، ج ۶، ص ۱۰۴-۱۰۵؛ القزوينی: تاریخ‌گزیده، (بغداد: ۱۹۶۰)، ص ۳۰۵-۳۰۶؛

G. Audisio, Harun ar Rashid, Caliph of Baghdad, N, Abbott, Two Queens of Baghdad, (il Chicago 1946) p53-55.

L. Bouvat, Les Barmecides d,après les historiens arabes et person,(Paris, 1912) p86-87.

(۲) موفه‌دیمه، ب ۲، ل ۳۷۷.

(۳) بۆ درێزه‌ی مملانی نیوانیان پروانه: الطبری: تاریخ‌الرسل و الملک، ت: محمد ابو‌الفضل ابراهیم، دار‌المعارف، ط ۳ (القاهرة: ۱۹۶۴)، ج ۸، ص ۳۷۴؛ المسعودی: التنبيه والأشراف، ت: عبدالله أسماعیل، المكتبة‌المثنی، (بغداد: ۱۹۳۸)، ص ۳۰۰-۳۰۵.

(۴) الأصفهانی: مقاتل‌الطالبین، ت: أحمد صقر، (القاهرة: ۱۹۴۹)، ص ۵۰۹؛ الجهشیری: کتاب‌الوزراء و‌الکتاب، ت: مصطفى‌السقا، (القاهرة: ۱۹۳۸) ج ۱، ص ۲۹۸-۳۱۶.

(۲۰۴/ك/۸۱۹ز) گه‌یشته به‌غداد^(۱)، به‌مه‌ش گۆرانکارییه‌کی ریشه‌یی له پڕپه‌وی خیلافته‌تی عه‌باسی ده‌نوئیتت به‌مانای ئاوابوونی ئه‌و مۆرکه‌ فارسییه‌ی که له‌ماوه‌ی رابردوو به‌ ده‌وله‌ته‌که‌وه‌ بوو و گه‌رانه‌وه‌ بو بنه‌رته‌تی عه‌ره‌بی^(۲)، به‌م کاره‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی و ده‌سه‌لاتی فارسه‌کان ئاوابوو سه‌ره‌رای چه‌ندین شو‌رش و راپه‌رین دژی خیلافته‌تی عه‌باسی، که پاشخانی فارسییان هه‌بوو، به‌لام نه‌یان‌توانی سه‌رکه‌وتووبن، بۆیه‌ جوړی‌ک له‌ که‌مبوونه‌وه‌ و پوو‌کانه‌وه‌ی پیکهاته‌ی فارسی به‌دوای خۆیدا هینا، که ده‌کریت په‌یوه‌ندی به‌ که‌مبوونه‌وه‌ی رۆلی سیاسی و کارگێرییان‌ه‌وه‌ هه‌بویتت. (أحمد أمين) پینوایه‌ ئه‌گه‌ر ده‌وله‌تی عه‌باسیش له‌سه‌ر شانی فارسه‌کانه‌وه‌ دروست بوویتت و له‌ سه‌ره‌تادا به‌ ده‌وله‌تیکه‌ی نیمچه‌ فارسیش ویناکرابیتت، به‌لام ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی بنچینه‌ی په‌گه‌زی عه‌ره‌یی خۆیان له‌یادبکه‌ن، کاتیکیش خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی درکیان به‌وه‌ کرد که فارسه‌کان ده‌یان‌ه‌ویتت ده‌سه‌لاتیکه‌ی سه‌ربه‌خۆیان هه‌یتت، پووبه‌روویان بوونه‌وه‌ و سنوریکیان بو‌ دانان، وه‌ک چۆن په‌شید به‌ به‌رمه‌که‌یه‌کانی کرد^(۳). خه‌لیفه‌ (المعتصم) (۲۱۸-۲۲۷/ك/۸۳۳-۸۴۱ز) به‌هۆی بێمتانه‌یه‌ی به‌ فارسه‌کان و تیکچوونی هاوسه‌نگی نێوان په‌گه‌زی فارسی و په‌گه‌زی عه‌ره‌بی پشتی به‌ په‌گه‌زی سییه‌م به‌ست که ئه‌ویش تورکه‌کان بوون^(۴)، هۆکاره‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو که کۆمه‌لیک

(۱) اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي، ت: عبد الامير مهنا، (بيروت: ۲۰۱۰) مج ۲، ص ۳۸۷-۳۹۶؛
 أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، دارالمعارف (القاهرة: ۱۹۹۸) ج ۲، ص ۲۳؛ نبيلة
 حسن محمد: تاريخ الدولة العباسية، دار المعرفة (الأسكندرية: ۱۹۹۳) ص ۲۰۳.
 (۲) أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، ج ۲، ص ۲۳-۲۴.
 (۳) بروانه: ظهر الأسلام، مطبعة الأعتداد (القاهرة: ۱۹۳۳)، ج ۱، ص ۳۵، ۴۹.
 (۴) الدينوري: الأخبار الطوال، ت: عصام محمد العاج علي، دار الكتب العلمية

شۆرش که پاشخانی ئاینی و مه‌زه‌ه‌بیان هه‌بوو له فارسه‌کان و عه‌ره‌به‌کان دژی خیلافه‌تی عه‌باسی هه‌لگیرسان^(۱)، ئیبن خه‌لدوون هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رێنێته‌وه بو‌ خراپیی ده‌مارگیری عه‌ره‌بی له سه‌رده‌می خه‌لیفه (المعتصم)، که واییکرد پشت به تورك و ده‌یله‌م ببه‌ستریت^(۲)، به‌مه‌ش سه‌رده‌م و قو‌ناغیکی نو‌ی له‌ناو خیلافه‌تی عه‌باسی ده‌ستیپێک‌کرد.

(بیروت: ۱۹۷۱) ص ۵۹۰.

(۱) الأزدي: تاريخ الموصل، ت: علي حبيبة، (القاهرة: ۱۹۶۷)، ص ۴۲۶.

(۲) موقه‌دیمه، ب ۲، ل ۴۲۰.

سییه‌م: ده‌یله‌م^(۱)

ده‌یله‌م میله‌تیک‌ی کۆن و دیرینی ئیرانن به‌یه‌کیک له‌ره‌گه‌زه موسولمانه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامی داده‌نرین، له‌ناوچه‌کانی (طبرستان، جرجان، لیواره‌کانی باکووری ده‌ریاچه‌ی خه‌زه‌ر) نیشته‌جیبوون و زمانیان فارسییه، بۆیه‌ش ئه‌و ره‌گه‌زه‌ناوی خۆیان له‌ناوی ناوچه‌که‌یان‌ه‌وه‌وه‌رگرتووه‌ و پێی ناسراون^(۲)، به‌هۆی سه‌ختی ناوچه‌شاخاوویه‌کانیان و زه‌حمه‌تی کۆنترۆڵکردنیان ده‌یله‌مه‌کان به‌سه‌ربه‌خۆیی له‌ناوچه‌کانیان ژیاون سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌سانی لیها‌توو شه‌رکه‌ری به‌توانبوونه، له‌کۆندا به‌پادشای ناوچه‌شاخاوویه‌کان ناسراون^(۳)، یه‌که‌م گه‌یشتنی ئاینی ئیسلام بۆ ناوچه‌کانیان له‌کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی (۳/۹/ز) بوو، به‌لام به‌هۆی شه‌پانگیزیان ئاینی ئیسلامیان قبول نه‌بوو، به‌ره‌هه‌لستیان کرد و له‌سه‌ر دابونه‌رتی کۆنی خۆیان مانه‌وه. دیاره‌به‌هۆی سه‌ختی شوینی جوگرافیاکه‌یان زه‌حمه‌ت بووه‌ به‌دیزایی سه‌رده‌مه‌کان ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌و شوینه‌شاخاوویه

---

(۱) دیلم: ناوچه‌یه‌کی فراوانه‌و به‌هه‌موو ئه‌و ناوچه‌نه‌وه‌وتربت که‌هوتونه‌ته‌باشوری ده‌ریایی خه‌زه‌ر له‌رۆژه‌لاتیانه‌وه‌به‌ناوچه‌کانی په‌ی و طبرستان و له‌باشور شه‌ره‌کانی هه‌ریمی چیا (قزوین) له‌رۆژئاواشیه‌و ئازهریبجان و له‌باکویره‌وه‌ده‌ریایی خه‌زه‌ر ده‌ورپه‌دراوه، ناوچه‌یه‌کی به‌ئاو و خه‌لکیکی په‌وشت باشن و له‌شه‌رو جه‌نگ ئازان. پروانه: ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۳۱۸؛ المقدسی: احسن التقاسیم فی معرفه‌الأقالیم، ط ۳ (القاهرة: ۱۹۹۱)، ص ۳۵۳؛ نه‌وزاد خالد رۆوف: مملاتی ناوخیه‌کانی ناومیرنشینه‌کوردیه‌کان له‌سه‌ده‌ی پینجی کۆچی/یازده‌ی زاینیدا، نامه‌ی ماسته‌ره، کۆلیژی ئه‌ده‌بیات- زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولێر: ۲۰۱۴) ۱۳ ل.

(۲) المسعودی: مروج الذهب و معادن الجوهر، ص ۱۳۱؛ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۳۵۳-۳۵۴؛ زرار صدیق توفیق: کورد و کوردستان له‌رۆژگاری خه‌لافه‌تی ئیسلامیدا، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، چ ۲ (هه‌ولێر: ۲۰۱۲)، ل ۱۲۴.

(۳) القزوینی: اثارالبلاد وأخبار العباد، ص ۳۳۰.

سه ختانه بگریت و تا درهنگ نه هاتنه ناو ئاینی ئیسلام^(١)، دواتر له سه ره دهستی (حسن بن علی العلوی الأطروش) موسلمان بوون^(٢)، له بهر ئه وهی شه پرکهری به توانا بوونه، به درده وام هه ولی فراوانخوازیان ده دا بویه زوریك له هیزه بالادهسته کانی ناوچه که سوودیان له توانا کانیان وه رگرتوون و له پیکهاته جیاوازه کانی سوپا به کاریانه پناون، ئه مهش ئه وه هه لهی له به درده میان ره خساندوه بو ئه وهی به ئسانی به ره و ناوچه کانی ده وره بیریان په لبهاویژن و وهك پیکهاته یه کی کاریگه ریش مملانیان له گه ل هیز و پیکهاته کانی دیکه ی ناوچه که دا کردوه^(٣)، به تایهت دوا ی ئه وهی له گوڤه پانی سیاسی له ژیر ناوی زیاریه کان^(٤) که بنه ماله یه کی ده یله می بوون به دره که وتن و میرنشینیکیان له سالی (٣١٦ک/٩٢٨ز) دامه زرانده له ژیر سه ره کردایه تی

(١) ابراهیم عبدالمنعم سلامة أبو العلاء: في تاريخ الدولة الإسلامية المشرقية المستقلة عن الخلافة العباسية، مركز الأندلسية للكتاب، (الأندلسية: ٢٠٠٥)، ص ٣٠٧؛ حسن منيمنة: تاريخ الدولة البويهية، الدار الجامعية (بيروت: ١٩٨٧) ص ٨٨؛ علي حسن غضبان: البويهيون في فارس، دار الرافدين، (بغداد: ٢٠١٤)، ص ١٠٢-١٠٦.

(٢) السيوطي: تاريخ الخلفاء، ص ٣٠٢.

(٣) حسن أحمد محمود-أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في عصر العباسي، الدار الفكر العربي، ط ٥ (القاهرة: د.ت)، ص ٤٩٣-٤٩٤؛ رسول ابراهيم رسول: کاریگه ریه کانی له شکرکیشی هیزه بیانیه کان بو سه ره کوردستان، چاپخانه له ریا، (سلیمان: ٢٠١٣) ل ١٣٥.

(٤) زیاریه کان: بنه ماله یه کی ده یلمی بوون له نیوان سالانی (٣١٦-٤٨٣ک/٩٢٨-١٠٩٠ز) فه رمانه وای به شیکی خاکی ئیرانیان کردوه، ئه م ده سه لاته له سه ره دهستی میردوایج له ناوچه کانی (جران-طبرستان-الری-دینور-همدان) دامه زرا، هه ره شهی له ناو بردنی خیلافه تیشان ده کرد. پروانه: النوبری: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ٢٦، ص ٧؛ الذهبي: العبر في خبر من عبر، ج ٢، ص ١٩١؛ العمری: مسالك الأبطال في ممالك الأمصار، ج ٢٦، ص ١١٥.

(مرداوج بن زیار)^(۱)، ده‌ستیان به‌سه‌ر ناوچه‌کانی (جرجان، طبرستان و استراباد) داگرتوو، ئینجا به‌ره‌و ناوچه‌کانی رۆژئاوای هه‌ریمی چیا و ئازهر بیجان کشان و ده‌ستیان به‌سه‌رداگرت^(۲)، ده‌یله‌مه‌کانیش وه‌ک پیکه‌ینه‌ری سه‌ره‌کیی سوپای زیاریه‌کان به‌ ناوچه‌که‌دا ب‌لا‌بوونه‌وه و ده‌ستیان به‌سه‌ر شاره‌کانی (ره‌ی -قزوین - زنجان - همدان-دینور- ئه‌ه‌واز -ئه‌سفه‌هان و کرمان) داگرت و ناوچه‌کانیان تالانکرد، تاگه‌یشتنه‌ حلوان، هه‌وله‌کانی مرداوج له‌ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر به‌غداد هۆکارێک بوو بوئه‌وه‌ی پیکه‌اته‌ی ده‌یله‌م کۆچ بکه‌ن بۆ ناوچه‌ کوردیه‌کان و بووه‌ هۆی زیادبوونی ژماره‌یان له‌و ناوچه‌انه^(۳).

بوه‌یه‌یه‌کان وه‌ک ره‌گه‌زێکی ده‌یله‌م و هه‌یژێکی کاریگه‌ر له‌ گۆره‌پانی رهوداوه‌ سیاسیه‌کان رۆیان هه‌بوو توانیوویان ده‌سه‌لاتی خۆیان له‌ ناوچه‌کانی ئێران به‌سه‌پینن به‌هۆی ئه‌وه‌ی کوره‌کانی (ابو شجاع)^(۴)

(۱) مرداوج بن زیار: یه‌کیک بوو له‌ فه‌رمانده‌ سه‌ربازییه‌کان توانی به‌سه‌ر سوپای (ماکان) سه‌ربه‌کووت، ئه‌مه‌ش هۆکاری راسته‌وخۆی سه‌ره‌له‌ئدانی بوه‌یه‌یه‌کان بوو، له‌سه‌ر ده‌ستی ده‌سته‌یه‌ک له‌ سه‌ربازه‌ تورکه‌کانی له‌ سالی (۳۲۳/ک/۹۳۵ز) کوژرا. پروانه: ابن‌ الأثیر: الکامل فی‌ التاریخ، ج ۸، ص ۲۹۵؛ النویری: نهاية‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ت: نجیب مصطفی-حکمت کشلی، دار‌ الکتب‌ العلمیه، ج ۲۶ (بیروت: ۲۰۰۴)، ص ۷.

(۲) القرمانی: اخبار‌ الدول واثار‌ الاول فی‌ التاریخ، تألیف: أحمد‌ حطیط-فه‌می‌ سعد، عالم‌ الکتب، مج ۲ (بیروت: ۱۹۹۲)، ص ۴۴۳.

(۳) ابن‌ الأثیر: الکامل فی‌ التاریخ، ج ۹، ص ۳۷۷؛ فراس‌ سلیم‌ الحسنی‌ السامرائی: تاریخ‌ الإمارات‌ الإسلامیه‌ بالمشرق‌ الإسلامی، دار‌ الرضوان (عمان: ۲۰۱۵) ص ۱۰۹.

(۴) أبو شجاع: ناوی ئه‌بو شجاع بویه‌ کوری فه‌ناخوسره‌و کوری ته‌مام کوری کوهی کوری شیرزیله، سه‌باره‌ت به‌ سه‌ره‌تای بارودۆخی، کۆمه‌لیک له‌ میژووونوووسان پێیان وایه‌ که‌ ئه‌و ماسیگرێک بووه‌ و بژێویی ژێانی له‌سه‌ر ماسیگرتن بووه‌، دواتر وه‌ک سه‌ربازیک خزمه‌تی کردوو، که‌سه‌یکێ ئازا و لیها‌توو بووه‌ و خاوه‌نی پێنج مند‌البوو، به‌ناوبانگرتنیان بریتین له‌: (عیماد‌ الدوله‌-ئه‌بو‌ الحسن‌ علی- روکن

له سوپای مرداوجی زه‌یاری رۆلیان هه‌بوو دوای مردنی مرداویج^(۱)، ئه‌و هه‌له‌یان بوۆ په‌خسا که ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر چه‌ندین ناوچه له هه‌ریمی چیا بلاوبکه‌نه‌وه و په‌لبهاویژن دوای ئه‌وه‌ی ته‌رازووی هیژ به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌وان بوو، (النویری) به‌ ئاماژه‌دان بوۆ رووداوه‌کانی سالی (۳۲۳هـ/ک/۹۳۵ز) دوای ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی شیراز له لایه‌ن (علی بن بویه) که دوایتر نازناوی (عماد الدولة) ی وه‌رگرت و سه‌پاندنی هه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر ولاتی فارس، داوا له خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (الراضی بالله) (۳۲۲-۳۲۹هـ/ک/۹۳۴-۹۴۰ز) و وه‌زیره‌که‌ی (أبی علی بن مقله) ده‌کات دان به‌ده‌سه‌لاتی بنی‌ن و به‌ ناوی خیلافه‌تی عه‌بباسی فه‌رمانه‌روایی ناوچه‌که بکات^(۲).

دوای ئه‌وه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان توانییان ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی فراوان بگرن له هه‌ریمه‌کانی چیا و فارس ئینجا (أحمد کوری بویه) له سالی (۳۳۴هـ/ک/۹۴۵ز) توانی ده‌ست به‌سه‌ر به‌غداد دا‌بگری‌ت و به‌مه‌ش هه‌ر سێ براکه توانیان ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌پینن و هه‌ر یه‌کیان له مه‌لبه‌نده‌کانی په‌ی و شیراز و به‌غداد له چوارچۆیه‌ی بنه‌ماله‌یی بوه‌یه‌ی ده‌سه‌لات به‌رپۆه‌ببه‌ن^(۳)، عه‌باسیه‌کان به‌

الدولة ته‌بو عه‌لی حه‌سه‌ن- موعیز الدولة ته‌بو حسین ته‌حه‌مه‌د) سه‌ره‌رای محه‌مه‌د و ئیبراهیم، که سه‌ره‌تا له سوپای (ماکان) دوایتریش له سوپای (مرداوج) بوونه سه‌رباز. بروه‌انه: النویری: نه‌ایه‌ الأرب فی فنون الأدب، ج ۲۶ (بیروت: ۲۰۰۴)، ص ۹۳؛ العمری: مسالک الأَبصار فی ممالک الأمصار، ت: کامل سلیمان جوری، دار الکتب العلمیة، ج ۲۶ (بیروت: ۲۰۱۰)، ص ۱۲.

(۱) العمری: مسالک الأَبصار فی ممالک الأمصار، ج ۲۶، ص ۱۲۷-۱۲۸.

(۲) نه‌ایه‌ الأرب فی فنون الأدب، ج ۲۶، ص ۹۸.

(۳) العمری: مسالک الأَبصار فی ممالک الأمصار، ج ۲۶، ص ۱۴۳-۱۴۴؛ ریچارد ن. فرای: عصر زرین فرهنگ ایران، ت: مسعود رجب نیا، چاپخانه سروش، (تهران: ۱۳۶۳)، ص ۲۲۷؛ عبد النعیم محمد حسنین: دولة السلاجقة، ص ۱۴-۱۵.

یارمه‌تی گهلانی ناعه‌ره‌ب خیلافه‌تی عه‌باسیان دامه‌زراند و بو پارێزگاری کردن له ده‌سه‌لاتی خو‌یان و سنووری فراوانی ده‌وله‌ته‌که‌یان ده‌بوو پشت به هیزی به کریگی‌راوی گهلانی ناعه‌ره‌ب به‌ستن، بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش سوپای عه‌ببسی پشتی به خه‌لکی گهلان و ده‌یله‌م ده‌به‌ست، به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لیفه‌کانی عه‌ببسی نه‌یان توانی بو‌شایی سوپا به ره‌گزی عه‌ره‌بی پرېکه‌نه‌وه بو‌یه ناچار په‌نایان بو سه‌ربازه به کریگی‌راوه‌کان ده‌برد، و به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی ره‌گزه‌ ناعه‌ره‌به‌کان سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی هیزی مرو‌یی سوپا بوون توانیو‌یان پو‌سته بالاکانی سوپا کو‌نترۆل بکه‌ن و نازناوی شاهنشاه و ئه‌میری ئه‌میرانیان بو خو‌یان داده‌نا، به‌مه‌ش ده‌یله‌مه‌کان بوونه مه‌ترسییه‌کی راسته‌قینه له‌سه‌ر ده‌زگای خه‌لافه‌ت^(۱).

له قو‌ناغه‌کانی دواتر ده‌سه‌لاتی ده‌یله‌مه‌کان گه‌یشته‌بووه راده‌یه‌که خه‌لیفه ده‌سه‌لاتی دنیایی و سیاسی و جه‌نگی له‌ده‌ستدا، بوه‌یه‌یه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ر به ئاینزایی شیعه بوون زو‌ر جار سووکایه‌تیان به خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی ده‌کرد، درێغیان نه‌کرد له هیرش‌کردنه سه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌ببسی و که‌م‌کردنه‌وه و زه‌وت‌کردنی مافه‌کانیان، خه‌لیفه هه‌یچ شکو‌مه‌ندییه‌کی نه‌ما‌بو‌یه‌وه ته‌نها ناوی له‌سه‌ر دراوی لیدراو وتاری پو‌ژانی هه‌ینی ده‌هات، وه‌ک (البیرونی) ده‌لێت: ((ئه‌وه ده‌سه‌لاته‌ی که به‌ده‌سته‌یه‌وه ما‌بو‌وه شتیکی ئاینی و بیروباوه‌ری بوو، نه‌ک پادشایی و دنیایی))^(۲)، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر لاوازی

(۱) نه‌وشیروان مسته‌فا: کورد و عه‌جه‌م میژویی سیاسی کورده‌کانی ئێران، چاپخانه‌ی روون، (سلیمانی: ۲۰۰۷)، ل. ۱۰.

(۲) الآثار الباقیة عن القرون الخالیة (د.م: ۱۹۲۳)، ص ۱۳۲.

دهسه لاتی خه لیفه کانی عه باسی هاوشان دهسه لاتی بوه بهییه کانی ش
 بهره بهره پرووی لاوازی کرد و له کۆتاییه کانی فه رمانپه وایان بارودۆخی
 دهوله تی عه باسی به جوړیک خراپ بوو، که نه به پادشایه کانی
 بوه یه ی نه به خه لیفه ی عه باسی چاره سهر نه ده کرا، به هۆی ئه وه ی
 ولات که وتبووه گیزاوی مملانی و کیشه و ئاژاوه و ناکوکی نیوان
 شیعه و سونه کانی ش له پهره سه ندن دابوو، هه موو ئه مانه ولاتیان
 به ته واوی شپزه کرد و بووه هۆی ده رکه وتنی سه لجووقیه کان،
 به مه ش قوناغیکی نوئی له میژووی دهسه لاتی عه باسی ده ستیپیکرد.

چواره‌م : تورک

گومانی تیدا نییه که تورکه‌کان (تورکمان)^(١) په‌گه‌زێکی دێرینی ئاسیای ناوه‌پراستن و پۆلێکی گه‌وره و کاریگه‌ریان هه‌بوو به‌سه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه و په‌گه‌زانه‌ی که‌وتنه ژێر هه‌ژموونیان به‌تایه‌ت له‌لایه‌نی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و پۆشنییری، تورکه‌کان له‌چه‌ندین هۆز و ئێلی ده‌شته‌کی و بیاباننشین پیکهاتوون، که له‌ناوچه‌کانی ئاسیای ناوه‌پراست نیشه‌جیوون، که به‌ناوچه‌کانی ئه‌ودوو پرووبار (ماوراء النهر)^(٢) ناسراوه و ده‌که‌وێته ئیوان (تبت) و چین له‌پۆژه‌لاتی سیبیریا له‌باکوور و چیاکانی هه‌مه‌لایا له‌باشوور و نه‌ته‌وه‌کانی (ئوگور) له‌پۆژئاوا و هه‌موو ناوچه‌کانی تورکستانی ئیستا له‌خۆده‌گرێت^(٣)، (القزوينی) تورکه‌کانی به‌میلله‌تیکي ئازا

(١) تورکمان: مه‌به‌ست ئه‌و هۆزانه‌ن که په‌گه‌زیان تورکه و به‌عێلێک یان چه‌ند عێلێکی تورک ده‌وتری‌ت که غوزه‌کانن، تورک و تورکمان له‌پرووی چه‌مکه‌وه جیاوازن، به‌راورد به‌چه‌مکی (تورک) و میژووی به‌کارهێنانی کۆنتره له‌تورکمان، کۆنترین ده‌قیش له‌میژوی ئیسلامدا بۆ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌گه‌رێته‌وه له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی غوز و سه‌لجووقیه‌کان که (المقدسي) به‌کارهێناوه. پروانه: احسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، (القاهرة: ١٩٩١)، ص ٣٧٤؛ رسول ابراهيم رسول: پیکهاته‌کانی کوردستان له‌سه‌رده‌می عه‌بباییدا، چاپخانه‌ی نارین، (هه‌ولێر: ٢٠٢٠)، ل ٦٧.

(٢) ما وراء النهر: موسولمانه‌کان ئه‌و زاراوه‌یان داهێنا و به‌و ناوچه‌یه‌یان ده‌وت که ده‌که‌وێته ئیوان پرووباری جیحون و سیحون که به‌خالی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی ئیوان تورکه‌کان و فارسه‌کان داده‌نرێت و له‌گرنگترین شاره‌کانی (بخارا _ سمرقند _ کش _ فرغانه _ آشروسنه). پروانه: الترخي: تاريخ بخارى، ت: أمين عبدالمجيد بدوي-نصرالله مبشر الطرازي، دار المعارف، ط ٢ (القاهرة: ١٩٩٣)، ص ٢٥؛ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ت: محمد محي الدين، دار صادر (بيروت: ١٩٧٧)، ج ٥، ص ٤٥-٤٦؛ محمد سهيل تقوش: تاريخ السلاجقة في خراسان و إيران و العراق، دار النفائس، ط ٢ (بيروت: ٢٠١٦)، ص ١٣.

(٣) المسعودي: مروج الذهب و معادن الجوهر، ت: كمال حسن مرعي، المكتبة العصرية، (بيروت: ٢٠٠٥) ج ١، ص ١٢٢-١٢٣؛ الراوندي: راحة الصدور وآية السور

و به‌جهرگ و شه‌رانگیز ناو‌بردوو^(١)، كه له بنه‌ره‌تدا له بیست هۆز پیكها‌تبوون و بنه‌چه‌یان ده‌گه‌رینه‌وه بو (ترك بن یافث بن نوح)^(٢)، هۆزیش پیكها‌ته‌یه‌کی كۆمه‌لایه‌تی مروییه، كه له چه‌ند یه‌كه‌یه‌کی بچووك پیكها‌توو و هه‌ندیك جار چه‌ند خێلێكن، یان چه‌ند تیره‌یه‌كن، یان زیاترن به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندییه هاو‌به‌شه‌كان و له چوارچۆیه‌ی خوین و ره‌چه‌له‌ك یه‌کیانگرتوو، بۆیه له دیدی ئین خه‌لدوون هۆز و ده‌مارگیری په‌یوه‌ستن به‌یه‌كه‌وه و ((زالبوون و هیز و به‌رگیش له‌ریگه‌ی ده‌مارگیرییه‌وه به‌دیدت))^(٣)، له سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌كان ئاینی ئیسلام گه‌یشه‌ ناوچه‌كانیان^(٤).

له‌وه به‌دواوه توركه‌كان دینه ناو كۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی، به‌لام هه‌چ كاریگه‌رییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌سه‌ر كۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا نه‌بوو تا سه‌رده‌می بانگه‌وازی عه‌باسی، كاتیک عه‌باسیه‌كان به‌یارمه‌تی گه‌لانی ناعه‌ره‌ب كۆتاییان به‌ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی هیناوه، به‌مه‌ش ژماره‌ی توركه‌كان زیادی كر دووه و كاریگه‌ریی ئه‌و ره‌گه‌زه له‌سه‌ر

في تاريخ الدولة السلجوقية، ت: إبراهيم أمين الشواربي، مجلس الأعلى للثقافة، (القاهرة: ٢٠٠٥) ص ١٤٥؛ ياقوت العموي: معجم البلدان، ج ٢، ص ٢٣-٢٥.

(١) اثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر، (بيروت: ١٩٩٢) ص ٥١٤، ٥١٩-٥٢٠؛ يان بروانه: ابن حسول: تفضيل الأتراك على سائر الأجناد ومناقب الحضرة العلية السلطانية، ت: عباس العزاوي، (انقرة: ١٩٤٠)، ص ٤٠.

(٢) وهب بن منبه: كتاب التيجان في ملوك حمير، مركز الدراسات والأبحاث، (صنعا: ١٣٤٧هـ)، ص ٣٣؛ المسعودي: أخبار الزمان، دار الأندلس، (بيروت: ١٩٩٦) ص ١٠١؛ الجرديزي: زين الأخبار، ت: عفاف السيد زيدان، مجلس الأعلى للثقافة، (القاهرة: ٢٠٠٦)، ص ٣٧٠؛ الكاشغري: ديوان لغات الترك، ت: محمد محي الدين، دار الخلافة العلية (بيروت: ١٩٩١) ج ١، ص ٢٧.

(٣) موقه ديمه، ب ١، ل ٤١٧.

(٤) بارتلود: تاريخ الترك في آسيا الوسطى، ت: أحمد سعيد سليمان، هيئة المصرية العامة (القاهرة: ١٩٩٦) ص ٥٤.

شانۆی رووداووه کان ورده ورده ده رکه وتوووه، به تایهت به هۆی نازایه تی و لیهاتوویمان له لایه ن خه لیفه ی عه باسی چه ندین ئه رکی سه ربازی به سه رکرده تورکه کان سپێردان، ئه مه ش هۆکار بوو بۆ کۆچی ئه و پیکهاته یه بۆ ناوچه کوردیه کان و ناوه ندی ده سه لاتی عه باسی، خه لیفه (مه هۆون) یش (۱۹۸-۲۱۸ک/۸۱۳-۸۳۳ز) یه که م جار وه ک پاسه وانی تایهت و دواتر له سوپا به کاریه پنان و پشتی پیه ستن، به مه به ستی ئه وه ی جوړیک له هاوسه نگی نیوان په گزی عه ربی و په گزی فارسی به دبیپیت^(۱). دوا ی ئه ویش خه لیفه (المعتصم) به شیوه یه کی فراوان پشتی به تورکه کان به ست، به تایهت له لایه نی کارگیپی و سه ربازی، که ئه مه ش گوژانیکی ریشه یی دروستکرد له په پره وکردنی سیاسه تی پشتبه ستن به په گزی فارسی و گوژینی بۆ په گزی تورکی به مه به ستی پاراستنی ده ولّه ته که ی و مانه وه له خیلافه ت، و به رگرتن له ته وژمی په گزی فارسی و بالاده ستیان له ناو ده ولّه تی عه باسیدا^(۲).

هینانی ئه و په گزه نوپه ش یان له ریگه ی کرپنه وه یان به دیلگرتن یاخود له لایه ن والیه کانیه کانی هه ریمه کانی پۆژه لات به دیاری بۆ خه لیفه ده نیردان و له کۆشکه کانی خه لیفه وه ک خزمه تکار کاریانده کرد، به مه ش ناوچه کانی ئه و دیو رووبار (بخارا، سمرقه ند، فرغانه

---

(۱) الطبري: تاريخ الرسل و الملك، ج ۸، ص ۳۹۲؛ محمد حسن الحيدروس: تاريخ السياسي والحضاري للدولة العباسية، دار الكتب الحديث، (القاهرة: ۲۰۱۱)، ص ۱۷۳؛ يوسف فويل: تنظيمات الجيش في العصر العباسي الأول، رسالة الماجستير مقدمة الى مجلس كلية العلوم الاجتماعية جامعة بوزريعة، (الجزائر: ۲۰۱۰) ص ۴۸.

(۲) البخاري: الذخيرة البورھانية المسمى ذخيرة الفتاوى في الفقه على مذهب الحنفي، ت: أبو أحمد العادلي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۷۱) ج ۱، ص ۱۴۲؛ ناديه حسنى صقر: مطلع العصر العباسي الثاني، دار الشروق، (جدة: ۱۹۸۳)، ص ۴۷؛ عبدالمنعم عبد الحميد سلطان: العرب و الفرس، المكتب الجامعي الحديث، (القاهرة: ۲۰۱۰)، ص ۲۳۸-۲۴۱.

، ئەشروسنه) سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی هینانی ئەو په‌گه‌زه بوون^(١)، بۆیه له ماوه‌یه‌کی که‌م تورکه‌کان بوونه هیزی بالاده‌ست له خیلافه‌تدا و زۆربه‌ی کایه‌کانی ده‌وله‌تیان به‌ده‌سته‌وه بوو (المسعودی) ده‌گیریته‌وه، که‌م تورکه‌کان ببوونه مایه‌یی سه‌رتیشه و زه‌حمه‌ت بۆ خه‌لکی به‌غداد ئەمه‌ش ناره‌زایی خه‌لکه‌که‌ی لیکه‌وته‌وه تا کارگه‌یشه‌ دروستبوونی ئاژاوه له نیوانیاندا، ناچار خه‌لیفه له سالی (٢٢١/ك / ٨٣٥ز)^(٢) شاری (سامراء)ی له‌سه‌ر ڕووباری دجله بۆ دروستکردن^(٣).

سه‌رده‌می خه‌لیفه (المتوکل)(٢٣٢-٢٣٧/ك / ٨٤٦-٨٦١ز) به‌سه‌رده‌می دابرا‌نی خه‌لافه‌ت داده‌نریت له به‌رپۆه‌بردن له به‌رژه‌وه‌ندیی تورکه‌کان^(٤)، که‌ سه‌ره‌نجام به‌کوشتنی (المتوکل) کۆتاییه‌ات، هه‌روه‌ک (ابن الطقطقي) ده‌لێت: ((تورکه‌کان له دوا‌ی کوشتنی (المتوکل) ده‌ستیان به‌سه‌ر وولاتدا گرت و خه‌لیفه‌کانیان لاواز کرد و خه‌لیفه وه‌ک دیلیک وابوو به‌ده‌ستیانه‌وه، ئەگه‌ر ویستیان له‌سه‌ر بووايه ده‌یانه‌پشته‌وه و ئەگه‌ر ویستیان له‌سه‌ر بووايه لایان ده‌دا یان ده‌یانکوشت))^(٥).

---

(١) المقريزي: السلوك لمعرفة دول الملوك، ت: محمد عبد القادر عطا، (بيروت: ١٩٩٧) ج ١، ص ١١٨؛ أمينة بيطار: تاريخ العصر العباسي، مطبعة جامعة دمشق، (دمشق: د.ت)، ص ٢٢٤؛ أحمد امين: ظهر الإسلام، ج ١، ص ٣.

(٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، مج ٦، ص ٢١-٢٢؛ القلقشندي: مآثر الأناقة في معالم الخلافة، ت: عبدالستار أحمد فراج، عالم الكتب، (بيروت: د.ت)، ج ١، ص ٢٢؛ محمود شاکر: تاريخ الإسلامي-الدولة العباسية، المكتب الإسلامي، ٦ (بيروت: ٢٠٠٠) ج ١، ص ٢٠٠.

(٣) مروج الذهب ومعادن الجوهر، ج ٤، ص ٤٤-٤٥؛ هه‌روه‌ها بروانه: فاروق عمر فوزي: الخلافة العباسية عصر القوة والأزدهار، (عمان: ٢٠٠٩) ج ١، ص ٢٦١.

(٤) السيوطي: تاريخ الخلفاء، دار ابن حزم، (بيروت: ٢٠٠٣)، ص ٢٧٦؛ القيروان: زهر الاداب وثمر الالباب، ت: محمد محي الدين، دار الجيل (بيروت: ١٩٧٢) ج ١، ص ٣٢٣؛ كه‌یوان ئازاد ئەنوه‌ر: كوردستان و كورد له‌سه‌ده‌كانی ناوه‌راستدا، (تاران: ٢٠١٥)، چ ١، ل ١٠٣.

(٥) الفخری في الاداب السلطانية و الدول الإسلامية، (بيروت: د.ت)، ص ٢٣٩-٢٤٠.

خەلیفە (محمد بن الوائق «المهتدي») (٢٥٥-٢٥٦ك/٨٦٩-٨٧٠ز) هەولیدا بەگژ هەژموونی تورکەکاندا بچیتەوه، بەلام سەرکەوتوو نەبوو بەکوشتنی لەسەر دەستی تورکەکان کۆتایی بە ژيانی هات، بەلام سەرکەوتووو لەوهی ناکوکی بخاتە نێو پیزه‌کانیان و ئەم ناکوکی و مملانییه‌ش بووه سەرەتایه‌ک بۆ لاوازیوونی دەسه‌لاتی تورکەکان^(١)، خراییی بارودۆخی خیل‌فەتی عەباسی بەرده‌وامی هەبوو بۆ رزگارپون لەو دۆخه‌ سیسته‌میکی نوێ هاته‌کایه‌وه ئەویش هینانه‌ کایه‌یی پۆستی (میری میران)^(٢) بوو، بەمەش خەلیفە جگه‌ له‌ دەسه‌لاتی ئایینی هیچی دیکه‌ به‌ ده‌سته‌وه نەما، یه‌که‌م که‌شیش ئەو پۆسته‌ی وه‌رگرت سەرکرده‌یه‌کی تورک بوو به‌ ناوی (محمد بن رائق) له‌ راستیدا ئەو پۆسته‌ نەبووه‌ هۆی باشت‌کردنی بارودۆخی خەلافەت، به‌لکو بارودۆخه‌که‌ی ئالۆزترکرد، چونکه‌ سەرکرده‌ سەربازیه‌کان بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی ئەو پله‌یه‌ که‌وتنه‌ مملانی له‌گه‌ڵ یه‌کتر، ئەمەش ده‌وله‌تی عەباسی لاوازتر کردوو، بووه‌ سەرەتایه‌ک بۆ ده‌رکه‌وتنی

(١) ناریمان صادق عبدالقادر: الدولة العباسية في عصر المعتضد بالله، رسالة دكتوره‌ كلية الشريعة- جامعة أم القرى، (مكة المكرمة-١٩٨٨) ص٩٧-٩٨؛ ناریمان صادق عبدالقادر: الخلافة العباسية و عصر أمرة الامراء، رسالة الماجستير كلية الشريعة- جامعة الملك عبد العزيز، (مكة المكرمة-١٩٨٠) ص٣١-٣٣.

(٢) میری میران: ئەم پله‌و پایه‌ له‌سه‌رده‌می خەلیفە (الراضی) (٣٢٤ك/٩٣٦ز) داھێژا خاوه‌نی ئەو پۆسته‌ دەسه‌لاتیکی پەهایی هەبوو هەم له‌بوارێ کارگێری که‌سەرپه‌رشتی باج و خه‌راج و دانانی فه‌رمانبه‌ره‌کانی دیوانه‌کانی ده‌کرد، هەم له‌بوارێ سەربازیش سه‌پۆکی سوپا بوو وه‌له‌هه‌مان کاتدا خه‌زینە‌ی وولاتی له‌ژێر ده‌ستدا بوو وه‌ له‌پال ناوی خەلیفە له‌وتاری پۆزانی هەینی ناوی ده‌خویندرايه‌وه. بڕوانه‌: ابن خلکان: وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، ت: أحسان عباس، دار الصادر، (بیروت:١٩٧٧)، مج٥، ص١١٤-١١٥؛ فه‌د مطر المطيري: تاريخ الاقتصادی للدولة العباسية في العصر العباسي الثاني٢٤٧-٣٣٤هـ رسالة دكتوراه كلية الشريعة و الدراسات الإسلامية- جامعة اليرموك، (اليرموك:٢٠١٦)، ص٤٢.

په گه زیکى نووى ئه وانیش بوه یهیه ده یله مه کان بوون^(١). توپژهریک ناماژه به وه ده کات، که سه رده می ده سه لاتی بوه یهیه^(٢) ده رفه تیکى له بار بووه بو کۆچی تورکمانه کان بو چهند ناوچه یه کی وه که هه ولیر (اریل) و ده وروبه ری (که رکوک)^(٣)، تورکه کان کاریگه ری گه وریه یان له سه ر ژبانى موسولمانان به جیه یشت کۆنترۆل کردنى پایه کانی ده ولت له لایه ن تورکه کان هۆکاریک بوو بو هاتنه ناوه وه ی به شیکی زۆر له و په گه زه بو ناو ئیسلام و بلاو بوونه وه یان به ناوچه کانی سنورى خانه ی ئیسلامیدا. به شیوه یه کی گشتی کۆچی ئه و په گه زه بو ناوچه کانی جیهانی ئیسلامی و کوردستان په یوه سه ته به و شالاه له شکرکیشیانیه ی که دواتر

---

(١) الصولي: اخبار الراضي بالله و المتقي لله، ت: ج. هیورث دونی، مطبعة المصيرة (بیروت: د.ت)، ص ٨٥-٨٦؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ت: محمد عبدالقادر-مصطفى عبدالقادر، دار الکتب العلمیه (بیروت: ١٩٩٢)، ج ١٣، ص ٨٥؛ محمد عیساوی: العصر العباسي الثاني بين سلطة النفوذ التركي و الزحف الزنجي، مجلة الجزائرية للدراسات التاريخية، ع ٤٤، ج ٢، (الجزائر: ٢٠١٧)، ص ٢٧-٢٨.

(٢) بوه یهیه کان: سه باره ت به بنجینه نه ته وه ی بوه یهیه کان بوچوونی جیاواز هه یه و هه ندیکان له میژوونوسان پینانویه له نه ته وه ی ده یله من، هه ندیکى تر پینان وایه له نه ته وه ی فارسن، سه باره ت به بیروباوه ری ئاینیشیان تاوه کو سه ره تای سه ده ی ٣/٩ له سه ر ئاینی مه جوسی بوون، به لام له ناوه پراستی هه مان سه ده ئاینی ئیسلامیان وه رگرت له سه ر مه زه به بی شیعه ی زه یدی، سه ره تای ده رکه وتینان بو (ابن بویه) ده گه رپته وه و له سه ر ده ستی کوره کانی (علی و حسن و احمد) له سه ر شانوی رووداوه سیاسییه کان به ده رکه وتن. پروانه: الدواداری: کنز الدرر و جامع الغرر، ت: بیرند راتکه-محمد سعید، عیسی البابی حلبی، ج ٥ (م: ١٩٨٢)، ص ٣٨٨-٣٨٩: الیافعی: مرآة الجنان و عبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، ت: خلیل منصور، دار الکتب العلمیه، ج ٢ (بیروت: ١٩٩٧)، ص ٢٣٥؛ مه هدی عوسمان هه روتی: رۆلی سه ربازی کورد له ده ولت و میرنشینه نا کوردیه کان له سه رده می عه ببا سیدا، چاپخانه ی خانى، (دهۆک: ٢٠٠٨)، ل ١٣٤.

(٣) عبد اللطيف بندر اوغلو: التركمان في العراق الثورة (تاريخهم، لغتهم، ادابهم، تراثهم)، دار الحرية، (بغداد: ١٩٧٣) ص ١٣.

(غوزه)^(١) سه‌لجووقییه‌کان بۆسه‌ر سنووری ده‌سه‌لاتی عه‌ببسی و ناوچه کوردییه‌کان ئه‌نجامیان داوه به تایبه‌تی دواى ئه‌وه‌ی له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (٤/١٠ز) غوز موسلمان بوون، میژوونووسی رووسی (تامارا تالبوت رایس) پئیویه سه‌لجووقییه‌کان کۆچه‌ری بوون و خوویان به‌وه گرتبوو له هاوین به‌ره‌و (سه‌مه‌رقه‌ند) و له زستانیش به‌ره‌و (بوخارا) کۆچ بکه‌ن و ژیانیکی ساده‌یان هه‌بوو و له چاداره‌کان ده‌ژیان^(٢)، هۆکاری کۆچی ئه‌و پۆله غوزه بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی پۆژه‌لاتی جیهانی ئیسلامی بۆ زۆربوونی ژماره‌یان و شه‌ر و ناکۆکی نیوانیان و به‌رته‌سکبوونه‌وه‌ی له‌وه‌رگا‌کانیان و وشکه‌سالی ناوچه‌کانیان ده‌گه‌رپته‌وه، لیبروده‌یی تاینی ئیسلام هۆکاریکی تر بوو بۆ ئه‌وه‌ی کۆچ بۆ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلامی بکه‌ن، بۆیه به‌دواى له‌وه‌ره‌وه به‌رده‌وام له جیگۆرکی دابوونه و که‌وتنه ده‌ستدریژی بۆ سه‌رزه‌مینی دراوسییه‌کانیان و دۆزینه‌وه‌ی له‌وه‌رگای نوێ و شه‌پۆل له‌دواى شه‌پۆل روویان کرده مه‌لبه‌نده‌کانی پۆژه‌لاتی ناوچه

---

(١) غوز: ئیلبیکی شوانکاره‌یی په‌وه‌ندی تورکی بوو که ناویان غوز یان ئوغز بوو، له پۆژگاری کۆنه‌وه له لیواره‌کانی سه‌یحون و گو‌می ئارال و ده‌ریایی خه‌زه‌ردا ئه‌ژبان، غوزه‌کان سه‌ربازی به‌جه‌رگ و سه‌رکه‌وتبوون ژماره‌یان زۆربوون سوارچاکی باش بوون به‌ بویری و ئازایی رقی گه‌وره له شه‌رکردنه‌کانیاندا جیاکراونه‌ته‌وه و ئاره‌زوی تالان و پاوړوتیان هه‌بووه، دواتر له ناوچه‌کانی تورکستان کۆچیان کرد بۆ ناوچه‌کانی (ئه‌ودییوی روویار) له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (٤/١٠ز) غوزه‌کان له‌گه‌ل ئیله کۆچه‌ره‌کانی تری ئاسیای ناوه‌راست یه‌کیان گرت، ناوی سه‌لجووقیان له‌خۆیان نا له‌سه‌ر ناوی باییره گه‌وره‌یان (سلجوق بن تقاق). بروانه: البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، مطبعة الموسوعات، (مصر: ١٩٠٠)، ص ٥-٦؛ نه‌وشیروان مسته‌فا: کورد و عه‌جم، ١٠؛ نافع توفیق العمود: جهود الخلافة للتحری من النفوذ السلجوقي خلال القرن السادس الهجري، مجلة المورد، مج ١٩، ١٤ (بغداد: ١٩٩٠)، ص ٤٨.

(٢) سلجوقیان در آسیای کهن، ت: رقیه بهزادی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، (تهران: ١٣٨٩)، ص ٢٨.

کوردنشیننه‌کان به تایه‌ت خوراسان و نازه‌ریجان، بۆ ژانیان پشتیان به تالان و پاورووتی به‌ستوو، بۆیه زال‌بوون به‌سه‌ریاندا کاریکی ئه‌سته‌م بووه^(١). به‌مه‌ش مه‌ترسیی سه‌لجووقیه‌کان زیاتر بو، به‌وه‌ی لیشاوی شه‌پۆل دوا‌ی شه‌پۆلی تورکمانه‌ برسی و پپه‌تی به‌ خاوخیزانه‌وه به‌ره‌و شیو و دۆله‌ فینک و له‌وه‌رگا‌کانی نیوان ده‌ریای خه‌زهر هپرشیان هپنا و تیره‌ کورده‌کانی ناوچه‌که‌ دژ به‌ غه‌واره‌ تورکمانه‌کان بۆ پاراستنی له‌وه‌رگه‌ و ئاوییه‌کانیان به‌ره‌له‌ستکاری و به‌رگریه‌کی خویناوی و نه‌پچراوه‌یان کردوو، بۆ به‌رگریکردن له‌ سه‌رزه‌مین و مال و سامانی خوینان جه‌نگاون، به‌لام له‌ کو‌تایی ئه‌وتوانایه‌یان نه‌بوو بیانشکینن بۆیه‌ ناچار ریگیان بۆ کردوونه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ناوچه‌کانیاندا تپپه‌رن^(٢).

مملانیی نیوان سه‌لجووقیه‌کان و غه‌زنه‌وییه‌کان له‌ جه‌نگی (داندقان) که‌ له‌ (٧مه‌زان سالی ٤٣٢/ک/١٠٤١ز) له‌ نزیك (مه‌رو) پروویداوه، که‌ به‌سه‌رکه‌وتنی سه‌لجووقیه‌کان و ده‌ستگرتیان به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌کانی ئیرانی ئیستا یه‌کلایی بوویه‌وه، به‌مه‌ش ده‌ستکراوه‌ بوون بۆ ئه‌وه‌ی په‌لبهاوژن به‌ره‌و ناوچه‌کانی ده‌وو‌رووبه‌ر^(٣)، (تغزل به‌گ) (٤٤٦-٤٥٥/ک/١٠٥٤-١٠٦٣ز) له‌ شاری

(١) البیهقی: تاریخ البیهقی، ت: یحیی الخشاب_صادق نشأت، دار الطباعة الحدیث، (القاهرة: ١٩٩٩)، ص: ٢٤؛ نیشتمان به‌شیر محمه‌د: کورد و سه‌لجووقیه‌کان، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، (هه‌ولیر: ٢٠٠٦) چ ٢، ل ٧٤.

(٢) محمد آمین زکی: تاریخ الدول و الأمارات الکریه‌ة فی عهد الاسلامی، ت: محمد علی عونی، مطبعة السعادة (مصر: ١٩٤٨) ص: ٤٦؛ تارشاک سافراستیان: کورد و کوردستان، وه‌ ئه‌مین شوان، چاپخانه‌ی ئاراس، چ ٢ (هه‌ولیر: ٢٠٠٥)، ل ٤٨.

(٣) البیهقی: تاریخ بیهقی، کتابخانه‌ سینائی، مج ٣ (م.د: ١٩٤٠)، ص: ١٤٠؛ عباس پرویز: تاریخ سلاجقه و خوارزمشاهیان، شرکت سه‌مامی چپ و انتصارات کتاب ایران، (م.د: ١٩٧٣)، ص: ٩٦؛ عبد الحسین زرینکوب: تاریخ مردم ایران، مؤسسه‌ انتشارات امیر کبیر، (ته‌ران: ١٩٨٩) مج ٢، ص: ٢٦٠.

(ره‌ی) فه‌رمانی به (ابراهیم ینال) (٤٣٤-٤٣٨/ك/١٠٤٢-١٠٤٦ز) كرد ده‌ست به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کانی ناوچه‌که‌دا بگری‌ت و له‌ده‌ست ده‌یله‌مه‌کان و میرنشینه کوردییه‌کان ده‌ریه‌پینیت، ئه‌ویش له ناوچه‌کانی میرنشینی عه‌نازی ده‌ستیپێده‌کات و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌که‌داده‌گری‌ت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی میر ابوشوکی عه‌نازی (٤٠١-٤٣٧/ك/١٠١١-١٠٤٦ز) پاشه‌کشه‌ ده‌کات بو (حلوان) و له‌ سالی (٤٣٧/ك/١٠٣٦ز) تیی‌دا وه‌فاته‌ ده‌کات^(١)، کاتیکیش سه‌له‌جووقیه‌کان له‌ سالی (٤٣٢/ك/١٠٤٠ز) داویان له‌ خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی (القائم بامر الله) کرد که‌ دان به‌ ده‌سه‌لاتیان بنی، خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی سلینه‌کرده‌وه‌ له‌وه‌ی دانی پیدانان^(٢)، (تغرل به‌ک) له‌ سالی (٤٤٦/ك/١٠٥٤ز) هێرشێ کرده‌ سه‌ر ناوچه‌کانی ئازهریجان و ئاران ده‌ستی به‌سه‌رداگرتن، یه‌که‌م جار وه‌ه‌سودانی کوری محمدی ره‌وادوی (٤١٦-٤٥١/ك/١٠٢٥-١٠٥٩ز)، دواتریش ئه‌بوئه‌سوار ملکه‌چبوونی خو‌یان بو‌ راگه‌یانند و به‌ ناوی ئه‌وه‌وه‌ وتاریان خو‌پنده‌وه‌^(٣).

له‌ ئه‌نجامی به‌رده‌وامیی په‌شپۆی و نا‌ئارامی له‌ به‌غداد به‌ساسیری^(٤) له‌ سالی (٤٤٦/ك/١٠٥٤ز) ده‌ستی به‌سه‌ر کاروباری

(١) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ٨.

(٢) عبد النعیم محمد حسنین: دولة السلاجقة، مكتبة الأنجلو، (القاهرة: ١٩٧٥) ص ١٠-١١.

(٣) ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ٩، ص ٥٩٩؛ ف.ف. مینورسکی: چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌ میژوو‌ی کورده‌کانی قه‌وقاز، و: عه‌لی نادر، چاپخانه‌ی تاران، (سلیمان: ٢٠٢١)، ٦٨.

(٤) به‌ساسیری: ناوی ته‌واوی (ابو الحارث ارسلان بن عبدالله البساسیری) وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی تورک له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ له‌ سوپای بو‌ه‌یه‌یه‌کان خزمه‌تی ده‌کرد و پارێزه‌ری به‌غداد و سه‌روکی سوپا بو‌، ماوه‌یه‌ک وه‌زیری (القائم بامرالله) بو‌و رۆنیکی کاریگه‌ری هه‌بو‌و له‌ به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و شو‌رش و راپه‌رینه‌یه‌ی دژی ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌یه‌کان هه‌لده‌گیرسان، له‌ماوه‌ی کو‌تایی ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌یه‌کان پشتگیری گروپه‌ شیعه‌کانی ده‌کرد و دواتریش به‌ ناوی

خه لافهت داگرت و خه لیفه ی عه بباسیش ناچار بوۆ پزگار بوون له و
 دۆخه داوا له (تغرل بگ) ی سه لجووقی ده کات، که به هانا یه وه بیئت
 بوۆ پزگار بوون له و دۆخه ی خیلافه تی عه بباسی تی تی که وتبوو^(١)،
 ئەمه ش دهرفه تیک بوو بوۆ (تغرل به گ) بوۆ ئەوه ی بوۆ سالی دواتر
 بیته به غداد و ده ست به سه ر خیلافه تی عه باسیدا بگریت، به مه ش
 قوناغیکی نووی له ناکوکی و مملانی ده ستی پیکرد و گو رانیکی بنچینه یی
 بوو له میژووی ئیسلامی، که بووه هوکاری بلا بوونه وه ی ئەو په گه زه
 و سه پاندنی هه ژموون و ده سه لاتی خو یان به سه ر جیهانی ئیسلامی
 و گو پینی ری ره وی رووداوه سیاسیه کان^(٢).

خه لیفه ی فامی مصر ده سه لاتی به ری وه ده برد. پروانه: الراوندي: راحة الصدور،
 ص ١٧١؛ الحسيني: زبدة التواريخ، ص ٥٩؛ الحسيني: أخبار الدولة السلجوقية، ص ١٨؛
 ابن الأثير: اللباب في تهذيب الانساب، ج ١، ص ١٤٩-١٥٠؛ ابن تغري بردي: النجوم
 الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة، ج ٥، ص ٦٤-٦٥.
 (١) بوۆ ورده کاری زیاتر له باره ی مملاتی نیوان به سایری و سه لجووقیه کان،
 پروانه لایه په ٨٢ ی توژی نه وه که.
 (٢) رسول ابراهیم رسول: پیکهاته کانی کوردستان له سه رده می عه باسیدا، ل ٦٧-
 ٦٨؛ محمد سهیل تقوش: تاریخ السلاجقة في خراسان و ایران و العراق، ص ٨٦.

پینجه‌م: کورد

کورد به یه کیک له و میلیله‌تانه ده‌ژمبدریټ که هه‌ر له چاخه کۆنه‌کانه‌وه پیکهاته‌ی دانیشتوانی پۆژه‌لاتی ئیسلامیان پیکه‌یناوه و پۆلټیکی کاریگه‌ریشی هه‌بووه له ئاراسته‌کردنی پروداوه سیاسی و میژوو‌یه‌کان، که له ناوچه‌که روویانداوه، ئه‌گه‌ر فاکته‌ری جیۆپۆله‌تیک ده‌وریکی کاریگه‌ر یان که‌می له بریاردانی چاره‌نووسی گه‌لاندانه‌ی، ئه‌وا لیکۆلینه‌وه میژوو‌یه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن، که هه‌لکه‌وته‌ی جوگرافی و شوینی ژبانی کورد پۆلټیکی کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر دیاریکردنی چاره‌نووسی ناوچه‌ی چیا‌سه‌خته‌کانی نیوان‌بانه‌کانی پۆژئاوی تیران و ولاتی نیوان‌دوو‌روبار، که له باشووره‌وه که‌نداوی عه‌ره‌ب له پۆژئاواوه ده‌ریای سپی ناوه‌راست و له باکوور تا نزیک ده‌ریای په‌ش درټده‌بیته‌وه و هه‌ر سټ کیشوهره‌ دیرینه‌کانی ئاسیا و ئه‌وروپا و ئه‌فریقا به‌یه‌که‌ ده‌به‌ستټه‌وه و شارټگه‌ بازارگانییه‌کانی ئه‌و سټ ناونده‌ی پټدا تټپه‌ر ده‌بیټ، ئه‌مه‌ش وای کردوو به‌ درټزایی میژوو‌ی مرپۆفایه‌تی گرنگی تابه‌تی هه‌بیټ، جله‌وی فه‌رمانه‌وایی به‌شیټک له ئاسیای ناونده‌ی و ئاسیای پۆژئاوایی به‌ده‌ست بووه^(۱)، پۆژه‌لاتناس و میژوو‌ی نووسی روسی (ف.ف.مینورسکی) ناوچه‌کانی سه‌رووی رووباری فورات و ده‌وروبه‌ری ده‌ریاچه‌ی وان به‌ شوینی سه‌ره‌لدانی کورد داده‌نیټ و ناوچه‌کانی باشووری توورۆس و که‌ناراوه‌کانی چه‌پی

---

(۱) نه‌وشټروان مسته‌فا ئه‌مین: کورد و عه‌جه‌م میژوو‌ی سیاسی کورده‌کانی تیران، چ ۳، ل ۵؛ ئیحسان نوری پاشا: میژوو‌ی په‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد، و: همه‌ که‌ریم عارف، چاپخانه‌ی سایه، چ ۳ (سلټمانی: ۲۰۰۸)، ل ۳۲؛ شوکوور مسته‌فا: کورد و کوردستان له نیگایی چه‌ند گه‌ریده‌یه‌کی پۆژئاوایی، چاپخانه‌ی ئاراس، چ ۱ (هه‌ولټیر: ۲۰۱۰)، ل ۱۹.

پرووباری دیجله و بۆتان و زابی سەروو بە نیشتمانی دایک دادەنیت بۆ دەرکەوتنی کوردەکان^(١)، بە گۆیڤەری دابەشکردنی جوگرافیناس (سەھراب) بۆ هەریمەکان زۆربەیی ناوچە کوردییەکان کەوتووونەتە (هەریمی چوارەم)^(٢)، کە بە ناوچەیهکی شاخاوی دادەنریت و ئاوههوایهکی له شوێنیکهوه بۆ شوێنیکێکی تر جیاوازه^(٣).

سەبارەت بە سنوری ئەو ناوچە و هەریمانهش کە کورد تیایدا نیشتهجیوون، وەك له لایەن زۆرێك له میژوونووس و جوگرافیناسان سنووری بۆ دیاریکراوه، بەرەو پرووی چەندین کیشە بوونەتەوه بەهۆی گۆڕانی سنووری ئیداریی ئەو هەریمانهی کە کورد تیایدا نیشتهجی بووه و ژیاوه، یان بەهۆی کۆچەریبوونی کورد، بەرەوهوام شوینی ژیانان له گۆڕاندا بووه^(٤)، (المسعودي) ئاماژەیی بە شێوهی ژيانی کۆچەریی کورد کردووه و لەم بارهیهوه دەلێت: ((ئەوانەیی کۆچەرییان تیدا دەرکەوتوووه عەرەبن و سەرەپرای ئەتەوه کۆییەکانی وەك تورک و کورد و بەر بەر ئەوانەیی کە

(١) الأکراڤ ملاحظات وانطباعات، ت: معروف خزنده دار، مطبعة النجوم (بغداد: ١٩٦٨)، ص ١٤.

(٢) هەریمی چوارەم: مەبەست له هەریمی چوارەم ئەو هەریمهیه کە له تبت له خاکی چینهوه دەستپێدەکات تاوهکو بەشێک له ئەندەلوس دەگرێتەوه. بڕوانه: القزوينی: آثار البلاد و اخبار العباد، ص ٢٨٣-٢٨٥.

(٣) کتاب العجائب الأقالیم السبعة الی نهاية العمارة، ت: هانس فون مژیک، مطبعة آدولف هولزهوزن (فینا: ١٩٢٩)، ص ٢٣-٣١؛ الإدريسي: نزهة المشتاق في أختراق الافاق، مچ ١، ص ٦٥٤-٦٥٥؛ حەسەن ئەرفەع: کوردەکان، و: سەردار محمد، چ ١، ل ٩.

(٤) واسیلی نیکیتین: کرد و کردستان، ت: محمد قاضی، انتشارات نیلوفر (اورمیە: ١٩٨٧) چ ٢، ص ٧٨-٨١؛ مەهدی هەروتی: نەهامەتی و کارەساتەکانی کوردستان لە سەدەکانی (٦-١٢/١٤-١٤ز)، چاپخانەیی رۆژەهلات، (هەلیس: ٢٠١٥)، ل ٢٣.

له ده‌شته‌کان و چیا‌یه‌کان جی‌گیربوونه^(۱)، کورده‌کان زمانی تایه‌ت به‌خۆیان هه‌یه و زمانه‌که‌یان له زمانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مه‌کان ناچیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له شیوه‌ی ده‌شته‌کیانه‌ی زمانی فارسییه‌وه نزیکه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌شیک له کورده‌کان شوانکاره بوونه و کوپستان و گه‌رمیان‌یان کردووه و له هه‌ر هه‌ریمک ژبا‌بن سه‌ر به‌ فرمان‌په‌وایی ئه‌و هه‌ریمه‌ بوونه^(۲)، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی کورده‌کان به‌ لیهاتوویی و ئازایه‌تی ناوبانگیان ده‌رکردووه، (الغرناطی) دانیش‌تووانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ به‌وه وه‌سف ده‌کات و ده‌ییت: ((نازترین سوارن))^(۳)، هه‌روه‌ک چۆن (الدواداری) له‌ باسی کوردان به: ((نیشانچی)) ناویان ده‌هینیت ئه‌مه‌ش بو لیهاتوویی و سوارچاکیان ده‌گه‌رپته‌وه^(۴).

ولاتی کورد(کوردستان)، له‌ ماوه‌ی سه‌ده‌ به‌رایه‌کانی ئیسلامیدا به‌ ناویکی نه‌ته‌وه‌یی و گشگیر نه‌هاتووه، به‌لکو به‌ ناوی ئه‌و هه‌ریمانه‌ هاتووه که‌به‌سه‌ریاندا دابه‌شبوو، له‌ماوه‌ی زه‌مه‌نی لیکۆلینه‌وه‌که‌شماندا ناوچه‌ کوردییه‌کان به‌سه‌ر ئه‌و هه‌ریمانه‌ دابه‌شبوون، هه‌ریمه‌کانی: (چیاکان - جه‌زیره‌ی فوراتی- ئازه‌ریجان

(۱) مروج الذهب و معادن الجوهر، ص ۹۲.

(۲) شوکۆر مسته‌فا: کورد و کوردستان له‌ نیگایی چه‌ند گه‌ریده‌یه‌کی رۆژئاوایی، چ ۱، ل ۲۰؛ سۆران هه‌مه‌ره‌ش: کورد کێه؟، چاپخانه‌ی yps-publishing، چ ۱ (له‌نهن: ۲۰۱۳)، ل ۲۹۳؛ عقیل سعید محفوض: الأکراد و اللغة والسیاسة، المرکز العربي للأبحاث، (بیروت: ۲۰۱۳)، ص ۳۸.

(۳) أبو حامد: تحفة الالباب و نخبة الاعجاب، ت: اسماعیل العربي، دار الأفق الجديدة، (المغرب: ۱۹۹۳)، ص ۸۶.

(۴) کنز الدرر و جامع الغرر (الدرة المضية في اخبار الدولة الفاطمية)، ج ۶، ص ۱۸۶.

- ئه‌رمینیا- ئاران^(١)، (مستوفی القزوينی) پینوایه ناوچه کوردنشینه‌کان له شانزه ویلیهت پیکهاتوون و هاوسنووره له‌گه‌ل عێراقی عه‌ره‌بی و خوزستان^(٢) و عێراقی عه‌جه‌می^(٣).

ئاینی ئیسلام له سالی (١٦-٢٣/ك-٦٣٧-٦٤٤ز) گه‌یشه ناوچه کوردنشینه‌کان و کوردیش وه‌ك زۆربه‌ی پیکهاته‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که ئاینی ئیسلامیان وه‌رگرت، له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی شافعی بوون، به‌هۆی ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی کورده‌کان پێش هاتنی ئاینی ئیسلام له‌سه‌ر ئاینی زه‌رده‌شتی بوون^(٤)، (الواقدي) له کاتی فتوحاتی ئیسلامیدا ناوی خاوه‌نی ولاتی هه‌کاری (صاحب الهکاري) و خاوه‌نی قه‌لای هه‌تاخ دینیت له‌هه‌ریمی جه‌زیره سه‌ره‌پای فه‌تحکردنی (آمد)^(٥)، له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌یان هۆز و خیل و بنه‌ماله‌ی عه‌ره‌بی به‌ره‌و ناوچه کوردیه‌کان کۆچیان کرد و تیایدا نیشه‌ته‌جی بوون ئه‌و ناوچانه له‌لایه‌ن والی و سه‌رکرده موسلمانه‌کان به‌پۆه‌ده‌بران^(٦)،

(١) باسیل نیکیتین: الأکراد، تقدیم: لويس ماسينبون، دار الروائع، (بیروت: ١٩٦٠)، ص ٢٥؛ نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ٩؛ زرار صديق: کردستان في القرن الثامن الهجري، مطبعة وزارة الثقافة، (ارییل: ٢٠٠١)، ص ٣٧.

(٢) خوزستان: هه‌ریمی فراوانه له خۆرئاوا هه‌ریمی فارسه و ده‌که‌وێته خۆرهلای شاری واسیت له باشووری هه‌ریمی چیا، پڕوانه: ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٢٥-٢٢٦.

(٣) زه‌هه‌ القلوب: اهتمام: لسترنج، چاپخانه ارمغان (تهران: ١٣٤٢)، ص ١٠٧؛ ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل: دیبلۆماسیه‌تی کورد له‌سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا، ل ١٣٥.

(٤) به‌لج، شیرگوه: القضية الكردية ماضي الكورد و حاضرهم، دار الکاتب (بیروت: ١٩٨٦)، ص ١٥.

(٥) فتوح الشام، تصعیح: عبد اللطيف عبد الرحمان، دار الکتب العلمیة، ج ٢ (بیروت: ١٩٩٧)، ص ١٥٢-١٥٣؛ فیلیپ کرینبروک و کریستیه‌ن ئالیسون: کولتوورو ناسنامه‌ی کورد، و: وریا ره‌حمانی، چاپخانه‌ی خانسی، چ (ده‌هۆک: ٢٠٠٨) ل ١٣٩.

(٦) هه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع: کورده‌کان، و: سه‌ردار محمد، چ ١، ل ١٩؛ أحمد میرزا میرزا:

خیلافهتی عه‌باسی دواى مردنى (المعتصم) له سالى (۲۲۷/ك/۸۴۲ز) به‌ره و لاوازیوون هه‌نگاوى نا، به‌تایهت دواى ئه‌وهی تورکه‌کان ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر داموده‌زگا‌کانی ده‌ولت، به‌مه‌ش خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌ته‌واوی که‌نارگیر بوو، ده‌سه‌لاتیکی ئه‌وتوی بو نهمایه‌وه ده‌رئه‌نجام خیلافهتی عه‌باسی دوچاری چه‌ندین ته‌نگژه بوو له هه‌لگیرسانی شۆرش و راپه‌رین، به‌مه‌ش ئه‌وه‌له‌ی په‌خساند که چه‌ندین په‌گه‌ز و پیکهاته له هه‌ناوی خه‌لافهت جیابینه‌وه^(۱). بویه شتیکی ئاسایی بوو ئه‌م بارودۆخه په‌نگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌کان هه‌بیت و هه‌ولدان بو جیاخوازی و خودموختاری هه‌بیت، به‌تایهت له‌وه‌ی کوردستان ناوچه‌په‌کی شاخاوییه و خاوه‌ن ده‌یان هۆز و ده‌سه‌لاتداری ئازا و به‌جه‌رگ و قه‌لاو شاری ده‌وردراو به‌شورایه هه‌موو ئه‌مانه بنه‌ماکانی دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتی سه‌ربه‌خۆن، ته‌نانهت میژوونوس و جوگرافیناس (الیعقوبی) هه‌ریمی چیا به ((خانه‌ی کورده به‌جه‌رگه‌کان)) ناو ده‌بات^(۲).

له سه‌رده‌می یه‌که‌می عه‌باسی کورد رۆلێکی ئه‌وتوی نه‌بووه به‌هۆی به‌هیزی خیلافهتی عه‌باسی و ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی به‌سه‌ر ناوچه و هه‌ریمه‌کانی که‌نار، به‌لام له قۆناغی دووه‌می

أشهر قادة فتح كردستان في العصر الإسلامي الأول، مجلة كلية العلوم الإسلامية، مج ۸، ۱۵/۲۴، (اربیل: ۲۰۱۴)، ص ۷۳۰.

(۱) عبدالعزيز الدوري: دراسات في العصور العباسية المتأخرة، مطبعة السريان (بغداد: ۱۹۴۵) ص ۱۳-۱۹.

(۲) البلدان، ت: محمد أمين ظناوي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۲۰۰۲)، ص ۲۰؛ ئه‌ولیا چه‌له‌بی: کورد له میژوی دراوسییه‌کانیدا، و: سعید ناکام، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد (به‌غداد: ۱۹۷۹) ص ۹۱.

عه‌باسی(۲۳۲-۲۳۴ك/۸۴۷-۹۴۵ز) ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی عه‌باسی ئه‌و کاریگه‌پرییه به‌هی‌زه‌ی نامینیت به‌سه‌ر ناوچه و هه‌ریمه‌کانی، ئه‌مه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌رکه‌وتتی ده‌سه‌لاتدار و میری سه‌ربه‌خۆی کورد له‌ناوچه کوردنشینه‌کان هه‌بوو که (الطبري) ((به‌سه‌رۆکه‌کانی کورد-رؤساء الأكراد))^(۱) ناویان ده‌بات، کاروباری ناوچه‌کانیان به‌ده‌ست خۆیان‌وه‌ بووه، به‌لام له سنووریکی به‌رتسه‌ک و دیاریکراو تینه‌ده‌په‌ری، شارۆچکه‌یه‌کی وه‌ک شاره‌زور بو ماوه‌یه‌کی زور توانیبووین ده‌سه‌لاتیکی خۆبه‌په‌وه‌یه‌ری دا‌مه‌زرینن و هه‌رگیز گو‌په‌یه‌لی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی نه‌بوون و ژێرده‌سته‌یان قبولنه‌کردوو، ئه‌وه‌تا (ابن حوقل) ده‌باری شاره‌زور ده‌لیت: ((شاریکی بچووکه کورده‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوو له ناوچه‌کانی عیراق، نه‌ ئه‌میریکی تیدا‌یه له‌لایه‌ن سولتانه‌وه‌ بیت نه‌ باج کۆکه‌ره‌وه))^(۲). به‌شیکی تر له کورده‌کان پشتگیری ئه‌و شورش و بزوتنه‌وه‌کانی نه‌یاریان کرد که دژی خیلافه‌تی عه‌باسی هه‌لده‌گیرساون وه‌ک ئه‌وه‌ی چۆن خه‌لکی (دافوقا) پشتگیری بزوتنه‌وه‌ی خه‌وارجیان کرد هه‌روه‌ها به‌شیکی تر پشتگیری بزوتنه‌وه‌ی بابه‌کی خورمه‌یان کرد^(۳)، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چه‌ندین که‌سایه‌تی و سه‌رۆک هۆزی کوردی دژی خیلافه‌تی عه‌باسی پاره‌په‌رین دیارترین ئه‌و بزوتنه‌وه‌ی (جه‌غفه‌ری فه‌رجس) که سه‌رۆکی هۆزی (دونبه‌ل) ی کوردی بوو له‌سالی (۲۲۵ك/۸۴۰ز) سه‌رکرده‌یه‌تی بزوتنه‌وه‌یه‌کی

(۱) تاریخ الرسل و الملوك، ج ۱۰، ص ۴۰.

(۲) صورة الأرض، ص ۳۱۴.

(۳) حسام الدين علي غالب النقشبندي: الكرد في لستان الصغرى (الشمالية) وشهرزور خلال العصر الوسيط، مطبعة شقان (السليمانية: ۲۰۱۱)، ص ۱۲۷-۱۲۸.

كرد له ناوچه‌كانی موسل، هه‌روه‌ها پاپه‌رینی (عه‌لی كوری داودی هه‌زارمێردی) (ك/٢٦٦/٨٨٠ز) له ناوچه‌كانی (دیيار ربيع‌هه) و بزوتنه‌وه‌ی (موحه‌مه‌دی كوری بیلالی هه‌زبان‌ی) له ساڵی (٢٩٣/ك/٩٠٥ز) له پوژه‌ه‌لاتی موسل دژی ده‌سه‌لاتی هه‌مدانیه‌كان پاپه‌رین و توانیان بو‌ماوه‌یه‌ك ده‌سته‌سه‌ر ناوچه‌كه‌دا بگه‌یت، دواتر به‌هاوكاریی خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی توانرا كو‌تایی به‌پاپه‌رینه‌كه‌ بێن^(١)، دیاره‌ ئه‌و بزوتنه‌وانه‌ ده‌رئه‌نجامی خراپیی بارودۆخی ئابووری و زۆری ئه‌و باج و خه‌راج‌ه‌ی خرابووه‌ سه‌ر شانی خه‌لكی ناوچه‌كه‌ كه‌ له‌ ئه‌نجامی بلا‌بوونه‌وه‌ی سیسته‌می ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌ ناوچه‌كه‌ باری سه‌ر‌شانی خه‌لكه‌كه‌ی گران كرد‌بوو.

له‌ قوناغه‌كانی دواتر چه‌ندین ده‌سه‌لاتدار و میرنشینی سه‌ربه‌خۆ ده‌ركه‌وتن، كه‌ ده‌سه‌لاتی‌کی خۆجی‌یی نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆیان هه‌بوو فه‌رمانه‌روایی ناوچه‌كانیان ده‌كرد، له‌ ساڵی (٣١٥/ك/٩٢٦ز) ده‌یسه‌می كوردی ده‌سه‌لاتی‌کی سه‌ربه‌خۆیان له‌ ناوچه‌كانی ئازهری‌بجان دامه‌زراند، بو‌ماوه‌یه‌ك ده‌سه‌لاتدارێتی ناوچه‌كه‌یان كرد‌وو^(٢). یه‌كێكیش له‌ هه‌نگاوه‌كانی هه‌ول‌دان بو‌سه‌ربه‌خۆیی، سه‌رچاوه‌ ده‌گرێت له‌ هه‌ست به‌سته‌مكردن به‌رانبه‌ر خۆیان له‌لایه‌ن نه‌یاره‌كانیان، ئیین خلدوون پێیوایه‌: ((هاوپه‌یمان‌ی و خزمایه‌تی یاخود به‌هۆی شانازیی په‌گه‌زی ده‌مارگیری ده‌جوولێت،

---

(١) كه‌یوان ئازاد ئه‌نوه‌ر: كوردستان و كورد له‌سه‌ده‌كانی ناوه‌راستدا، چ، ١، ٧٥-٧٦.
 (٢) أحمد عبد العزيز محمود: الكرد في كتاب تجارب الأمم وتعاقب الهمم، مؤسسة أحمدي (السليمانية: ٢٠٠٨)، ص ٢٨؛ عمر أحمد: إمارتا العيشانية وديسم الكرد في إقليم أذربيجان، مجلة جامعة الموصل، مج ١٣، ٢٤ (الموصل: ٢٠١٤)، ص ٦٧١.

که سته‌م ده‌بینیت به‌رانبه‌ریان))^(۱)، به‌م جوّره له ماوه‌ی کوّتایی ده‌سه‌لاتی تورکه‌کان و پّیش ده‌ستگرتنی بو‌ه‌یه‌یه‌کان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌بباسی چه‌ند ده‌سه‌لاتیکی خوّجیّی له‌چه‌ند ناوچه‌ کوردنشینه‌کان سه‌ریان‌ه‌لداوه له شیّوه‌ی قه‌لداریه‌تی و سه‌رداری خپله‌کی و هه‌ندیکیان له‌ناوبران و هه‌ندیکی تریان بوونه‌ بناغه‌ی دامه‌زراندنی چه‌ند میرنشینیکی کوردی له قوّناغه‌کانی داها‌تووی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌یه‌کان، هه‌روه‌ک ده‌سه‌لاتی ده‌یسه‌م بووه‌ بناغه‌ی ده‌رکه‌وتنی میرنشینی ره‌وادی له هه‌ریمی نازه‌رببجان، به‌هه‌مان شیّوه‌ میرنشینی عه‌یشانی بووه‌ بنه‌ما بوّ ده‌رکه‌وتنی میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یه‌ی به‌رزیکانی له هه‌ریمی چیاکان^(۲).

---

(۱) موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۳۶۰.

(۲) زرار سدیق توفیق: چه‌ند لیكۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی میژووی کورد له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، چاپخانه‌ی خان‌ی، (ده‌ۆك: ۲۰۰۸)، ل ۱۵.

تهوه‌ری دووهم:

هۆکاره‌کانی مملانیی نیوان پیکهاته‌کان

سروشتی مروّف سروشتیکی ده‌سه‌لاتخوازه، پېشبرکیکاره له پیناو گه‌یشتن به‌و ئامانجه، هه‌ولّی زالیه‌تی ده‌دات بوّئه‌وه‌ی بتوانیت به‌ملکه‌چیی ئه‌وانی دیکه به‌رژه‌وه‌ندییه گرنکه‌کانی خووی و ئامانجه دووره‌کانی خووی به‌دی بهینیت، جا به‌ریه‌که‌وته‌کانی ده‌سه‌لاتخوازی یان ئابووری یان ره‌گه‌زی، یان مه‌زه‌بیین، له ئه‌نجامی ئه‌م کیکیکیه‌ی دروست ده‌بیت، ده‌بیته هوی ئه‌وه‌ی که هی‌زه‌کان یه‌کتر بشکینن به‌هه‌موو ئه‌و ئامراز و ریگا و هویانه‌ی که له به‌رده‌ستیان دان، به‌م هویه‌وه هی‌زه‌ده‌بیته پیوه‌ری سه‌ره‌کی پیوانه‌کردنی ده‌سه‌لاته‌کان تا‌کو بتوانن ئه‌وانی تر ملکه‌چ بکه‌ن و ئاراسته‌یان بکه‌ن له به‌رژه‌وه‌ندیی ئامانجه‌کانیان بوّ ئه‌وه‌ی له‌سه‌رشانی ئه‌وانی دیکه فراوانخوازیی ده‌سه‌لاتی خویان جیگیربکه‌ن، به‌م شیوه‌یه هی‌زه‌ده‌بیته پیوانه‌ی مملانیی نیوان لایه‌نه مملانی‌کاره‌کان، به‌ده‌ستگرتیش به‌وه‌هویه‌وه هه‌ولّی خو‌سه‌پاندن ده‌دن، بیگومان چه‌ند ره‌گه‌ز هۆکاریک له‌م نیوه‌نده‌دا رۆل ده‌گیرن، که ده‌بنه جیی قسه له‌سه‌ر کردن.

یه‌که‌م: ده‌سه‌لات‌خوازی:

مملانی (الصراع) و خو‌سه‌پاندن له‌نیوان پیکهاته‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له‌ پیناو‌گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات وایکردوو‌ه به‌رده‌وام‌ ئه‌و پیکهاتانه‌ له‌ شه‌ر و نا‌کوکی و مملانی دابن، ده‌سه‌لات‌خو‌ا‌زی‌ش سروشتیکی هاوبه‌شه‌ له‌ نیوان‌ه‌موو‌ مرو‌قه‌کان و په‌گ و پ‌یشه‌یه‌کی قو‌لی هه‌یه، که تا ئیستاش به‌رده‌وامه‌ و سروشتی مرو‌ق‌ وایه‌ حه‌زی زالبوون‌ تیایدا‌ هه‌یه، ئه‌مه‌ش سه‌ره‌تای هه‌نگا‌وانه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌دا‌ بگ‌ری و له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خو‌ی به‌کاربا‌نه‌نی‌ت، مرو‌قه‌کان له‌ ریگه‌ی زالبوون‌ به‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌ه‌موو‌ ئه‌و ده‌پ‌را‌زه و ده‌ره‌چانه‌یان بو‌ ده‌بنه‌وه، که ده‌یا‌نگه‌یه‌نی‌ته‌ ته‌وا‌وا‌کای، هه‌روه‌ک (موريس دوفرچيه) ده‌لیت: ((مملانی له‌لایه‌ک له‌نیوان‌ که‌س و کو‌مه‌ل و چینه‌کانی کو‌مه‌ل‌گا‌ پرو‌ده‌دات که هه‌ریه‌که‌یان ده‌یا‌نه‌و‌یت ده‌سه‌لات بگ‌رنه‌ ده‌ستیان و به‌شداری له‌ ده‌سه‌لات‌دا‌ بکه‌ن یاخود‌ کاریگه‌رییان هه‌بی‌ت له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، له‌لایه‌کی دیکه‌ له‌نیوان‌ ده‌سه‌لات و ئه‌و ها‌و‌لاتیا‌نه‌ی که به‌ره‌ه‌ستی ده‌سه‌لات ده‌که‌ن، ده‌سه‌لاتی‌ش به‌گ‌شتی له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی ده‌سته‌ و کو‌مه‌له‌ و چینیکی دیا‌ری‌ک‌را‌وه‌))^(١).

له‌ کو‌تایی سه‌رده‌می دو‌وه‌می عه‌بباسی (٢٣٢-٣٣٤/ك٣٣٤-٨٤٧-٩٤٥ز) که به‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی تورکه‌کان ده‌ناس‌ری‌ت بارود‌خ‌ی خیلافه‌تی عه‌بباسی زو‌ر نا‌له‌بار بو‌و، تورکه‌کان ده‌سه‌لاته‌کانی خه‌لیفه‌یان سنو‌ردار کردبو‌و، خه‌لیفه‌ بو‌ پرزگاربوون‌ لییان و گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌ژموون‌ و ده‌سه‌لاتی له‌ده‌سه‌تچوو‌یان په‌نا بو‌ په‌گه‌زیکی نو‌ی ده‌بات ئه‌و‌یش

(١) مدخل الى علم السياسة، ت: جمال الأتاسي-سامي الدوري، دار دمشق (دمشق: د.ت)، ص ١٧.

ده‌یله‌مه‌کان بوون، بۆئوه‌ی بی‌نه‌ به‌غداد و له‌ هه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی تورکه‌کان و زولم و زۆرداری سهرکرده سهر‌بازیه‌کانیان پرزگاریان بی‌ت، بۆیه‌ بوه‌یهیه‌ ده‌یله‌مه‌کان به‌پراه‌رایه‌تی (احمد کوری بویه) له‌ سالی (٣٣٤/٩٤٥ز) ده‌ستیان به‌سهر به‌غداد داگرت و تورکه‌کانی دوور خستۆتوه، به‌مه‌ش توانیان به‌ یارمه‌تی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی که نوینه‌رایه‌تی پیکهاته‌ی عه‌ره‌بی ده‌کرد ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی تورکه‌کان به‌سهر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی دووربخه‌نه‌وه و ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌پینن^(١)، ئە‌مه‌ش له‌ وته‌که‌ی ئین خه‌لدوون په‌نگده‌داته‌وه که ده‌لیت: ((دروستکردنی ده‌ولت ته‌نها له‌رێگه‌ی هی‌ز و زال‌بوونه‌وه ده‌کریت))^(٢)، خه‌لیفه‌ هه‌ولیدا له‌رێگه‌ی دروستکردنی مملاتی پیکهاته‌کانه‌وه خۆی له‌وباره‌ ناهه‌مواره‌ی تیکه‌وتبوو پرزگاربات و هه‌ژموونی خۆی دووباره‌ به‌پینته‌وه، به‌لام له‌ کۆتاییه‌که‌شی به‌و جوړه‌ ده‌رنه‌چوو که مه‌به‌ستیوو، بوه‌یهیه‌کان بارودۆخیکی وایان سه‌پاندوو، که تیايدا خه‌لیفه‌ ناچار بوو بۆ میره‌ بوه‌یهیه‌کان ده‌ستبه‌رداری گشت ده‌سه‌لاته‌کانی بی‌ت جگه‌ له‌ ناوه‌تانی خه‌لیفه‌ له‌ وتاری هه‌ینی، ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتی دانان و لادانی خه‌لیفه‌شیان هه‌بوو، بۆ شه‌رعه‌تدان به‌ ده‌سه‌لاتیان له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (المستکفی) (٣٣٣-٣٣٤/٩٤٤-٩٤٦ز) هه‌ریه‌ک له‌ میرانی بوه‌یهی (احمد) نازناوی (معز الدولة) و علی (عماد الدولة) و حسن (روکن الدولة) یان پیدراوه^(٣).

(١) القضاعي: تاريخ القضاعي كتاب عيون المعارف و فنون أخبار الخلائف، ت: جميل عبدالله محمد، مكتبة ملك فهد (مكة المكرمة: ١٩٩٥)، ص ٥٣١؛ الهمداني: تكملة تاريخ الطبري، ت: ألبرت يوسف كنعان، مطبعة الكاثوليكية، ج ١، (بيروت: ١٩٥٨)، ص ١٥٠؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٥٠.

(٢) موقه‌دیمه، ب ١، ل ٤٢٦.

(٣) مسكوية: تجارب الأمم وتعاقب الهمم، ت: سيد كسروي حسن، دار الكتب

مملانی ده‌رهاو‌یشتی دید و تیروانینه جیاوازه‌کانه له‌سه‌ر شیوازی ده‌سه‌لات و فه‌رمان‌په‌وایی و به‌ده‌سته‌پێانی ده‌سکه‌وته‌کان و بر و شیوازی به‌دیپێانی ئامانجه‌کانه، مملانیسی سیاسیش ده‌رهاو‌یشتی جیاوازی دیده‌کانه له‌سه‌ر شیوازی ده‌سه‌لات و فه‌رمان‌په‌وایی و شیوازی به‌دیپێانی ئامانجه‌کان و پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و به‌ده‌سته‌پێانی ده‌سکه‌وته‌کان، بۆیه بوه‌یه‌یه‌کان به‌ ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی به‌غداد نه‌وه‌ستان، به‌لکو مه‌به‌ستیان بوو ده‌سه‌لاتی خویان به‌سه‌ر ته‌واوی سنووری ده‌وله‌تی عه‌ببسی به‌پێن کاتیکیش روویان له‌ ناوچه‌کانی موصل کرد له‌گه‌ڵ همدانییه‌کان به‌ریه‌ککه‌وتن، که له‌ ناوچه‌کانی موصل ده‌سه‌لاتدار بوون و خواستی فراوانخواییان هه‌بوو، به‌مه‌ش ده‌رده‌که‌و‌یت دوای زالبوونی پیکهاته‌ی ده‌یله‌می به‌سه‌ر تورکه‌کان ئه‌مجاره‌یان مملانییان له‌گه‌ڵ پیکهاته‌ی عه‌ره‌بی ده‌سته‌پیکرد، به‌هۆی له‌یه‌کتر گیربوونی به‌رژه‌وه‌ندیی ده‌سه‌لاتخوایی زیاتر، سه‌ره‌پای نزیکبوونی مه‌زه‌به‌بی بوه‌یه‌یه‌کان له‌گه‌ڵ همدانییه‌کانی حلب نه‌بووه‌ هۆی یه‌کگرتیان، (ابن الأثیر) باس له‌ خواستی (معز الدولة)ی بوه‌یه‌ی ده‌کات بۆ خواهن‌داریکردن و ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی ناوچه‌کانی ژیر فه‌رمان‌په‌وایی (ناصر الدولة)ی همدانی و سه‌پاندنی هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتی، ئه‌مه‌ش میری حمدانی ناچار ده‌کات بچیته‌ ژیر داواکارییه‌کانی میری بوه‌یه‌ی و پیدانی باجیکی سالانه له‌ پیناو ده‌سته‌لگرتیان له‌ هێرشکردنه‌ سه‌ر موصل^(١).

ناوچه‌ کوردیه‌کانیش له‌ ماوه‌یه‌ خاوه‌نی کۆمه‌لیک هۆز و تیره‌ بوون، که هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناوچه‌یه‌ک بوون، بوونی ئه‌و هۆزه

العلمية، ج ٥، (بیروت: ٢٠٠٣)، ص ٢٧٥؛ القضاعي: تاريخ القضاعي، ص ٥٣٣.

(١) الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٧٨.

کوردییانهش به واتایی بوونی دهسه لاتیکي خیله کی و کۆمه لایه تی کوردی له و ناوچانه دیت، هه ریه ک له و هۆز و تیرانهش له لایه ن سه روکی خۆیانه وه سه رکردایه تی کراون و ئه رکی پاراستن و به رپۆه بردنی ناوچه کانیان کردوو، هه ر ئه و هۆزانهش بوونه بناغه ی دامه زرانندی میرنشینه کوردیه کانی سه رده می بوه به ییه کان، که پۆلێکی کاریگه ریان له رووداوه میژوو ییه کاندایینی^(١)، له راستیدا له و ماوه یه خه لیفه ی عه ببا سی دهسه لاته کانی به سه ر هه ریمه کانی پۆژه لات له ده ستدا و ئه و هه ریمانه له لایه ن چه ندین میرنشین به ناوی خه لیفه وه به رپۆه ده بران، به شیک له و میرنشینه به ویستی خه لیفه و به شه که ی دیکه به بی ویستی خه لیفه دروستبوون و خه لیفهش به هۆی بیده سه لاتی و نه بوونی هیزی پۆیست بو به ره رچدانه وه یان دانپیدانان^(٢)، به هه ریمه کوردنشین و دهسه لاته خۆجییه کانی کوردیشه وه.

کاتیك تورکه سه لجووقیه کان له مه يدانی سیاسی خه لافهت و له سه ر جهسته ی پیشینه ی بوه ییه ده یله مه کان ده رکه وتن بارودۆخی خیلافه تی ئیسلامی به جوړیک بوو، که خه لیفه هیچ دهسه لاتیکي راستی خیلافه تی نه بوو، خیلافه تی عه ببا سی پارچه پارچه بوو، ئومه وییه کان له ئه نده لوس و عه بیدییه کان له مصر و باکووری ئه فریقا و بوه ییه کان له فارس و ئه و دیو رووبار و چه ندین میرنشینی کوردیش له هه ریمه کوردیه کان دامه زرابوون، که هه ریه ک له مانه چاوه پروانی ده رفه تیکي ده کرد بو له ناو بردنی رکه به ره که ی به جوړیک په شیوی

(١) المسعودي: التنبيه والأشراف، ص ٧٨.

(٢) حسن أحمد محمود - أحمد إبراهيم شريف، العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ٤٥٣.

سیاسی و سه‌ربازی هه‌موو به‌شه‌کانی گرته‌وه تا ئاستیک ئه‌وه‌ی سه‌یری ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌کرد واید‌ه‌زانی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌بازنه‌ی کۆتا نه‌زعی‌دایه^(١)، سه‌لجوقیه‌کانیش به‌چه‌ند شه‌پۆلیک به‌ره‌و ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی هاتن به‌تایه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌بازنه‌ی دانانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا به‌ئامانجی له‌ناوبردنی بو‌ه‌یه‌یه‌کان سه‌پاندنی هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌ر ناوچه‌کانیان له‌هه‌رێمه‌کانی فارس و خوراسان، درێژه‌یان به‌سیاسه‌تی فراوانخوایزی خۆیاندا و ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا بلا‌و‌کرده‌وه و به‌مه‌ش ئاماده‌بون تا بچنه‌به‌غداد^(٢)، سه‌لجوقیه‌یه‌کان له‌کاتی په‌له‌او‌پشتیان و فراوانخوایزی ده‌سه‌لاتیان له‌گه‌ڵ هه‌رێمه‌ کوردیه‌یه‌کان و میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کان به‌ریه‌ککه‌وتن و هه‌رچه‌ند له‌سه‌ره‌تادا توانیان سنووریک بو‌ئ‌ه‌و فراوانخوایانه‌ دابنن، به‌لام دوا‌ی سا‌لی (٤٣٨/ک/١٠٣٧ز) ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر زۆربه‌ی هه‌رێمه‌کانی پو‌ژه‌ه‌لاتی ئیسلامی سه‌پاند.

میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کانیش وه‌ک میرنشینی عه‌ننازی که‌ له‌ سنووره‌کانی پو‌ژئا‌وای هه‌رێمی چیاکان ده‌سه‌لاتیکی نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆیان دامه‌زراندبوو له‌ژێر هه‌ژموونی خیلافه‌ت و بو‌ه‌یه‌یه‌کاندا بوون نه‌یان‌توانی به‌رپه‌رچی فراوانخواییه‌یه‌کانی سه‌لجوقیه‌یه‌کان بده‌نه‌وه و ناچار رینگه‌یان بو‌کردنه‌وه و دانیان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌یه‌کان دانا و بو‌ به‌رده‌وامی ده‌سه‌لاتیشیان چوونه‌ ژێر فه‌رمانی سه‌لجوقیه‌یه‌کان^(٣)،

(١) محمد سه‌هیل تقوش: میژووی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل ٣١١.

(٢) الراوندي: راحة الصدور، ص ١٥٨؛ الحسيني: أخبار الدولة السلجوقية، أعتناء:

ممد أقبال، نشریات کلیة فنجاب (د.م: ١٩٣٣)، ص ١٠-١١.

(٣) حسام الدين غالب النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ٢٢٩-٢٣١.

یه‌کێک له هۆکاره سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌وه‌ی که میره کوردیه‌یه‌کان چوونه ژێر ده‌سه‌لات و گوپرايه‌لی سه‌له‌جوقیه‌کان و به‌رگريه‌کی ئه‌وتۆیان نه‌کرد، ئه‌وه‌ له‌لۆیسته‌ی میره کوردیه‌یه‌کان له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت، که بوه‌یهییه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی هه‌لۆیسته‌ی ئه‌وتۆیان نه‌بوو له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی سه‌له‌جوقیه‌یه‌کان، بوه‌یهییه‌کان له‌ ئێران له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌له‌جوقیه‌یه‌کان ناوچه‌کانی خۆیان له‌ده‌سته‌چوو، بۆیه بوونه هێژیکێ کاریگه‌ر و بالاده‌ست له‌ ناوچه‌که، ئه‌مه‌ش هانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا دان به‌ ده‌سه‌لاتیاندا بنیّت، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که متمانه‌ی به‌ ده‌وروبه‌ری خۆی نه‌ما‌بوو، وای به‌ باش زانی په‌یوه‌ندی به‌ هێژی زالبووه‌وه بکات^(١)، ئه‌م هه‌لۆیسته هانده‌ریکی سه‌ره‌کی بوو بۆ خۆنزیکه‌کردنه‌وه‌ی میره کوردیه‌یه‌کان له‌ سه‌له‌جوقیه‌یه‌کان به‌ مه‌به‌ستی پاراستنی ناوچه‌کانیان، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه هات که بوه‌یهییه‌کان ده‌سه‌لاتیان زۆر لاواز ببوو توانای رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی هێژیکێ کاریگه‌ری وه‌ک سه‌له‌جوقیه‌یه‌کانیان نه‌بوو، بۆیه کاتیک (تغزل بگ) له‌ ساڵی (٤٤٦ه‌/١٠٥٤ز) هێرش‌ی بۆ ناوچه‌کانی ئازهری‌بجان و ئاران ده‌سته‌پیکرد هه‌ر یه‌ک له‌ میر (وه‌هسو‌دان ره‌وادی) و (أبو الأسوار الشدادي) پێشوازیان لیکرد و ملکه‌چی خۆیان بۆ دوپاتکرده‌وه و میر (نصرالدوله‌ المرواني) پێش ئه‌وه ماوه‌یه ملکه‌چی خۆی بۆ ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقیه‌یه‌کان دوپاتکرده‌وه^(٢)، له‌ راستیدا سه‌له‌جوقیه‌یه‌کان سو‌دیان له‌ توانای سه‌ر‌بازی و دارایی میرنشینه کوردیه‌یه‌کان وه‌رگرت له

(١) الحسيني: زبدة التواريخ أخبار الأمراء والملوك السلجوقية، ت: محمد نورالدين، دار أقرأ، (بيروت: ١٩٨٥)، ص ٥٩؛ محمد سهيل تقوش: ميژووی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل ٣١٤.
 (٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٥٩٩؛ اسماعيل شكر رسول: الإمارة الشدادية الكردية في بلاد ئاران، مؤسسه موكرياني، (اربيل: ٢٠٠١)، ص ٧٨.

چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتیان له ناوچه‌که بۆیه کاتیک (تغرل بگ) له سالی (٤٤٤ک/١٠٥٢ز) هه‌لمه‌تیکى سه‌ربازی ده‌نی‌ریتته سه‌ر ناوچه‌کانی نزیك به‌غداد و سه‌رکردایه‌تی هه‌لمه‌ته‌که به میر (سعدی بن أبی شوک العنازی) ده‌سپیریت^(١)، به‌مه‌ش بۆمان پوونده‌بیتته‌وه که کورده‌کان سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له مملانی په‌گه‌زییه‌کان به‌شداریه‌کی زۆر کارایان نه‌کرد، وه‌کو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یان پیکهاته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ، به‌لام له زۆربه‌ی کاته‌کاندا به‌تایبه‌تی له‌و ماوه‌یه‌دا له‌پال پیکهاته‌ی دیکه‌دا پۆلیان له مملانی‌کاندا گیراوه بۆ ده‌سه‌لاتخوایی خه‌لکی دیکه.

دوای ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی به‌غداد له‌لایه‌ن سه‌لجوقیه‌کان خه‌لیفه‌ی عه‌باسی دانپێدانان و فه‌رمانی کرد که وتاری هه‌ینی ناوی سوڵتانی سه‌لجوقی بخویندریتته‌وه^(٢)، له سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنیشیان به په‌یره‌وکردنی جوړیک له لاهه‌رکه‌زیه‌ت به‌پۆیه‌بردنی هه‌ریمه‌ کوردیه‌کانیان به میره‌ کورده‌کان سپارد، به تایبه‌تیش سوڵتان (تغرل بگ) له‌وه تینگه‌یشت که مانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌پایه‌داری له‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان به‌هۆی هه‌زه‌وه مه‌یسه‌ر نابیت، به‌لکو هه‌ولیدا پالپشتی کۆمه‌لایه‌تی له‌نیو خه‌لک په‌یدا بکات به هه‌شته‌وه‌ی میره‌ کوردیه‌کان و سوود وه‌رگرتن له توانا‌کانیان له سه‌پاندنی هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتیان، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سوودیان له شاره‌زایی که‌سیکی وه‌کو (هه‌زار ئه‌سپ کوری به‌نکیه‌ر عیاز) وه‌رگرت^(٣)، له‌ماوه‌ی سه‌پاندنی

(١) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٥٩١؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ت: أبو صيب الكرمي، بيت الافكار الدولية (بيروت: د.ت)، ص٨٥٥.

(٢) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٦١١.

(٣) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ت: محمد أنس حسن-كامل

دهسه‌لاتیان پرووبه‌پرووی چه‌ندی‌ن بزوتنه‌وه و هه‌لگه‌رانه‌وه بوونه‌وه، به‌لام توانی سه‌رکه‌وتوانه به‌سه‌ریاندا زالبییت به‌مه‌ش سه‌لجوقیه‌کان توانیان پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامی یه‌ک بخه‌ن و ده‌ست به‌سه‌ر زۆربه‌ی شامدا بگرن، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی‌ش دهسه‌لاتیکی مه‌رکه‌زیان په‌په‌و‌کرد، به‌هیزی و بالاده‌ستی سه‌لجوقیه‌کانیش به‌مردنی مه‌لیکشا (٤٦٥-٤٨٥ک/١٠٧٢-١٠٩٢ز) کۆتاییهات به‌هۆی دروستبوونی مملانی له‌سه‌ر دهسه‌لات له‌نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی، که‌ده‌ره‌نجام به‌ره‌و پرووی لی‌کتازان و لاوازی بردن^(١)، ئە‌مه‌ش هه‌لیک بوو بو‌خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بو‌ئه‌وه‌ی له‌کۆتایی ماوه‌ی دهسه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان دهسه‌لاتی له‌ده‌ست چووی بگه‌رپنیتته‌وه، لی‌ره‌دا بو‌مان ده‌رده‌که‌ویت که‌به‌دریژایی ماوه‌ی دهسه‌لاتیان پیکهاته‌کان له‌مملانی دابونه له‌سه‌ر دهسه‌لات، به‌لاوازبوونی دهسه‌لاتی هه‌ر پیکهاته‌یه‌ک پیکهاته‌یه‌کی به‌هیزتر شوینی گرتۆته‌وه و هه‌ر یه‌که‌یان له‌هه‌ولدا‌بووه له‌ماوه‌ی به‌هیزی دهسه‌لاتی هه‌ژموونی خۆی به‌سه‌ر پیکهاته‌کانی تر سه‌پینیت، له‌پیناو به‌دیپنانی به‌رژه‌وه‌ندی و ئامانجه‌کانی.

محمد، دار الرسالة العالمية، ج ١٨ (دمشق: ٢٠١٣)، ص ٤٩٦؛ أحمد کمال الدین حلمی: السلاجقة في تاريخ والحضارة، دار البحوث العلمية، (الکویت: ١٩٧٥)، ص ٢٠٩؛ رسول ابراهیم رسول: سیستمی کارگیری کوردستان له‌ماوه‌ی نیوان سه‌ده‌کانی (٤-١٠/١٤ز) ده، گۆفاری زانکۆی پاپه‌رین، ژ ١، (رانیه: ٢٠١٤) ٢٤٤ل.

(١) محمد سهیل تقوش: میژوووی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل ٣١٩-٣٢٠؛ محمد عبدالعظیم أبو النصر: السلاجقة تاريخهم السياسي والعسكري، عين للدراسات الأنسانیة والاجتماعیة، (القاهرة: ٢٠٠١)، ص ٩.

دووهم: ئابووری

چالاکیه ئابوورییه کان و په ره سه نندن و بوژانه وه میژوو ییه کان و گۆرانکارییه کۆمه لایه تی و سیاسییه کان له میژوو ی مرۆفایه تیا رۆل یان له ژانی مرۆفدا بینوو، به جۆرێك پالنه ر و مملاتی تی ئابووری فاکته ری سه ره کی بووه بۆ گۆرانکاری له ژانی هه ر کۆمه لگایه ك به مه به ستی دابینه کردنی سه رچاوه کانی داها ت و به رزکردنه وه ی ئاستی گوزه ران، ده شی گشت به ریه ککه وتنه کانیش په هه ندی کی ئابووریان هه بی ت، ئابووری سه ره رای ئه وه ی بزوی نه ره، به دیه ی نه ریشه و پالنه ره که بۆ ئه وه ی گۆرانکاری بکری ت و هۆکاری کیشه بۆ ئه وه ی دا هینان بکری ت، که بریتییه له ده وله تدا ری، و هۆکاری کیشه بۆ ئه وه ی مملانی و به ریه ککه وتنه کان له نیوان پیکهاته و نه ته وه کان به به رده وامی رووبه دن، بۆیه میژوو ی مرۆفایه تی میژوو ی به ریه ککه وتنی نیوان چینه کان و پیکهاته کان و کێپرکی کاره کانه له سه ر بنه مای ئابووری.

یه کیك له دیارترین بنه ماکانی کۆبوونه وه ی مرۆی له لای ئین خه لدوون پێویستی مرۆقه بۆ خۆراک^(١)، تیکچوونی با ری ئابووری و به رپوه بردنی خیلافه تی عه باسی و بلا بوونه وه ی دیارده ی به رتیل و فرۆشتنی ویلایه ته کانی ده وله تی عه باسی به و که سانه ی زیاتری پیده ده ن سیمایه کی به ربلاوی دوا ی سه رده می دووه می عه باسی بوو، ئه مه ش لاوازی ده زگا کانی به رپوه بردنی ده رخست و هانی پیکهاته کانی دا بۆ ئه وه ی ده ست به سه ر ناوچه و هه ریمه کاندا بگرن، له م بواره دا هه ریمه کوردیه کانیش له و بارودۆخه بییه ری نه بوون هه ریمکی به پیتی کشتوکالی وه کو ئازهری بجان رووبه رووی

(١) موقه دیمه، ب١، ل ١٩٠.

چەندین هێرشى هەمدانییه‌کان له خۆرئاوا و بووه‌یهیه‌کان له‌به‌رى خۆرهلآتى بووه‌وه^(١)، ئەمەش په‌نگه‌ سروشتى به‌شیک له‌ هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کان بوویت، وه‌ك ئیبن خه‌لدوون ده‌لێت: ((هینده‌ گوێ ناده‌نه‌ خراپه‌كارى و پێگه‌ركردنى خه‌لكى له‌ شكاندنى یاساكان و ته‌نها گزنگى به‌ داگیركارى و تالان و وه‌رگرتنى باج له‌ خه‌لكى ده‌ده‌ن بۆئوه‌ی بگه‌نه‌ مه‌به‌ست و ئامانجى خۆیان)) یان ده‌لێت: ((له‌ هه‌ولێ زیادکردنى باجدان))^(٢)، ناوچه‌ كوردییه‌كان پێگه‌وبانى بازرگانى جیاجیایان پێدا تپه‌پیه‌ كه‌ جیهانى ئیسلامى به‌یه‌كه‌وه‌ به‌ستۆته‌وه‌، (المقدسى) هه‌ریمی جه‌زیره‌ی به‌ پردى په‌یوه‌ندى نیوان عیراق و شام ناویردوو^(٣)، كه‌ له‌ پرووی بازرگانیه‌وه‌ ناوچه‌یه‌كى به‌سوود بووه‌، بۆیه‌ ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتن و قۆرخکردنى باج و گومرگى پێگا بازرگانیه‌كان هۆكارێك بوون بۆئوه‌ی به‌رده‌وام پیکهاته‌کانى ناو ده‌وله‌تى عه‌ببسى له‌ مملانى دابن بۆ كۆنترۆلكردن و سه‌پاندنى هه‌ژموونى خۆیان به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌ و به‌ده‌سته‌پێنانى سه‌ربه‌خۆی ئابوورى^(٤)، ئەمەش كاریگه‌رى له‌سه‌ر رۆلى ئابوورى هه‌بووه‌ به‌

(١) الصايي: تحفة الأمراء في تاريخ الوزراء، ت: عبد الستار احمد فراج، مكتبة الأعيان (بيروت: د.ت) ص ٢٨٧-٢٨٨؛ كه‌یوان ئازاد ئەنوه‌ر: كوردستان و كورد له‌سه‌ده‌كانى ناوه‌راستدا، ل ٨٢.

(٢) موقه‌دیمه، ب ١، ٤٠٨.

(٣) احسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، ص ١٣٦؛ بۆ زانیاری له‌سه‌ر پێگاكان و دوورى نیوان شاره‌كان ب‌روانه: قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ت: محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١)، ص ٢٢٦؛ ابن رسته: الأعلاق النفيسة، تأليف: احمد بن ابي يعقوب، مطبعة بريل، (لیدن: ١٨٩٣)، ص ١٤٩-١٥٢.

(٤) عبدالله ناصر بن سليمان العارثي: الأوضاع الحضارية في إقليم الجزيرة فراتية في القرنين السادس والسابع الهجري، ت: سعيد عبد الفتاح عاشور، دار العربية للموسوعات، (بيروت: ٢٠٠٧م)، ص ٢٥؛ م.س. لازارييف: چەند كيشه‌یه‌كى ديمۆگرافى

تایهت له کیشکردنی بازرگان و پیشه‌وه‌ران له گشت په‌گهز و پیکهاته‌کان بۆ مه‌ل‌ب‌نده بازرگانیه‌کان و مانه‌وه و تیتیدا نیشته‌جیبوونی، بۆیه ئه‌و ناوچانه بوونه‌ته ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ته‌راتینی هی‌زه‌کان و مه‌یدانی‌کیش بووه بۆ شه‌ر و مملاتی نیوان پیکهاته‌کان و داگیرکردنی، ئه‌و سیاسه‌ته ئابوورییه‌ی ئه‌و پیکهاته‌نانه‌ش په‌په‌وه‌یان کردووه ئه‌رکی سه‌رشانی جوتیارانی قورس کردووه و کاریگه‌ری و شوینه‌واری خراپیشی له‌سه‌ر بواری کشتوکاڵ به‌جیه‌پشتووه، به‌لام ئه‌مه هه‌وکاری سه‌ره‌کی ئه‌و بارودۆخه نییه که به‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌کانه‌وه هاتووه له مملاتییه‌کانیان له‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه، به‌لکو فاکته‌ری سه‌ره‌کی خۆی له‌خاسیه‌ت و تایه‌مه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی ئه‌و پیکهاته‌نانه و ئه‌و ژینگه‌ سروشتیه‌ی که تیایدا ژیاون ده‌بینیته‌وه، به‌تایه‌ت خراپی باری ئابووری و نزمی و ناله‌باریی ئاستی گوزه‌رانی هه‌ندی‌ک له‌وه‌ته‌وه و پیکهاته‌نانه و ژیانی خه‌له‌کی و کۆچره‌و و جه‌نجالیی گوزه‌رانی دانیش‌توان و شه‌ر و ئاژاوه‌ی هه‌و‌زایه‌تییه‌وه هه‌بووه، سه‌ره‌پای سه‌ختیی په‌یدا‌کردنی بژێوی و خه‌راک و گه‌ران به‌دوای له‌وه‌رگا و خواستی ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتن و خه‌سه‌پاندن له‌سیما هه‌ره‌ دیاره‌کانی ئه‌و پیکهاته‌نانه بوون. عه‌ره‌به‌کان و ده‌یله‌مه‌کان و غوزه‌کان له‌ هه‌موونه‌ی دیاری ئه‌و بارودۆخه‌ن^(۱)، (مسعر بن مه‌له‌هل) له‌باره‌ی

و میژوویی سیاسی و په‌یوه‌ندیی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری کورد، وه‌رگیرانی له‌ روسیه‌وه: کاویس قه‌فتان، گو‌قاری کۆپی زانیاری عه‌ی‌راق ده‌سته‌ی کورد، به‌رگی ۱۷ و ۱۶ (به‌غداد: ۱۹۸۷)، ل. ۳۸۰.

(۱) القلقشندی: قلائد الجمال في التعريف بقبائل عرب الزمان، ت: ابراهيم الأبياري، دار الكتاب المصري، ط ۲ (القاهرة: ۱۹۸۲)، ص ۱۱۹-۱۲۰؛ ول واريل ديورانت: درس التاريخ، ت: علی شلش، دار سعاد الصباح، (القاهرة: ۱۹۹۳)، ص ۱۵۶؛ رسول ابراهيم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکیشی هی‌زه‌ بیانیه‌کان، ل. ۲۱۶.

شاره‌زوور ده‌لێت: ((شه‌ست هه‌زار مائی کوردی تیدا ده‌ژی که خاوه‌ن زه‌وی و زاری زۆر و به‌پیتن))^(١)، ئه‌مه‌ش هۆکاریکی سه‌ره‌کی بووه‌ بوئه‌وه‌ی ناوچه‌ کوردیه‌کان سه‌ره‌نجی ئه‌و په‌گه‌ز و پیکهاته‌ بیانیانه‌ به‌لای خۆیان پابکێشن بۆ خۆده‌ربازکردن له‌ ناهه‌مواریی بارودۆخی ژبانیان ملیان به‌ وڵاتانی ده‌ورو به‌ریانه‌وه‌ ناوه‌ و ده‌ستیان به‌سه‌ر مأل و موڵکی ئه‌و ناوچه‌ داگرتوه‌.

بوه‌یه‌یه‌کان له‌سه‌ر داواکاریی خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی هاتنه‌ به‌غداد بۆ زرگاریبوون له‌و بارودۆخ و ته‌نگه‌ژه‌ داراییه‌ی تورکه‌کان خولقاندبوویان، له‌گه‌ڵ ده‌ستگرتنیشیان به‌سه‌ر به‌غداد خه‌لیفه‌ (مستکفی بالله) له‌ خیلافه‌ت دوورده‌خه‌نه‌وه‌ و چاوه‌کانی کوێر ده‌که‌ن و کۆشکی خه‌لیفه‌ تالان ده‌که‌ن و ده‌ست به‌سه‌ر مأل و موڵکی خه‌لیفه‌ دا ده‌گرن^(٢)، باج و خه‌راجیش وه‌ک ئامرازێک بۆ خۆده‌وله‌مه‌ندکردن به‌کارده‌هێنن و ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ ببوونه‌ مه‌یدانی مملانی له‌ نیوان بوه‌یه‌یه‌کان و هه‌مدانیه‌کان، به‌ تاییه‌ت بۆ هه‌مدانیه‌کان ناوه‌ندیکی گرنگی مرۆبی و ئابووری بوو، زۆرجاریش لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان له‌سه‌ر حسابی ناوچه‌ کوردیه‌کان گه‌یشتوونه‌ته‌ پێککه‌وتن، ئه‌وه‌تا هه‌روه‌کو (مسکویه) له‌ پرووداوه‌کانی سالی (٣٤٨ک/٩٥٨ز) ده‌گێرێته‌وه‌ (معزالدوله) (٣٣٤-٣٥٦ک/٩٤٥-٩٦٧ز) بوه‌یه‌ی به‌هۆی پابه‌ندنه‌بوونی هه‌مدانیه‌کان^(٣) به‌ ناردنی باج بۆ بوه‌یه‌یه‌کان له‌شکرێکیان

(١) الرسالة الثانية، ت: مینورسکی، مطبعة الجامعة القاهرة (القاهرة: ١٩٥٥)، ص ١٠.

(٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٥٢.

(٣) هه‌مدانییه‌کان: بنه‌ماله‌یه‌کی عه‌ره‌بی ده‌سه‌لاتدارن له‌ شام و به‌شێکی زۆری جه‌زیره‌، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی هه‌شته‌می زاینی خانه‌واده‌ی خۆیان له‌ مووسل جێگیرکرد دواتر بووه‌ بناغه‌یه‌ک بۆ ده‌رکه‌وتنی کاری سیاسییان، له‌ سه‌رده‌می (المقتدر) له‌ ده‌سه‌لات

پیکهاته‌کان ده‌بووه مملانی له‌سه‌ر ده‌ستبه‌سه‌رداگرنتی ناوچه‌یه‌ک به‌ تاییه‌ت کاتیئک ئه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ پرووی ئابووری ده‌وله‌مه‌ند بوایه‌ و داهااتیکی باشی هه‌بوایه‌، هه‌روه‌ک چۆن دوا‌ی مردنی (معزالدوله‌)ی بو‌هیه‌ی له‌ سالی (٣٥٥/ك١٩٦٥ز)^(١)، له‌سه‌ر فراوانخوازی و چاوتیپیری‌نی مأل و مولکی یه‌کتري شه‌ری نۆوانیان ده‌ستیپیکرد و تا کو‌تاییه‌کانی فه‌رمانپه‌واییان درێژه‌ی کیشا و ناوچه‌ کوردییه‌کانیش به‌شیک بوون له‌و مملانییه‌، سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ی کورد نه‌یتوانیوه‌ بیلایه‌نیی خو‌ی پیا‌ریزیت، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ریی مملانییه‌کانی له‌سه‌ر کورد زیاتر کرد، بو‌یه‌ له‌و ماوه‌یه‌ گه‌نجینه‌کانی ده‌وله‌ت به‌تال‌بوون (أبو منصور بختیار) (٣٥٦/ك١٩٦٦ز)ی بو‌هیه‌ی چاوی برییه‌ سامانی خه‌لیفه‌و ده‌ستی به‌سه‌رداگرنتی که‌ به‌ (چوار سه‌ده‌ه‌زار ده‌ره‌م) مه‌زنده‌ ده‌کراوه‌، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌وله‌یدا ده‌ستبه‌سه‌ر مولکی (سبکتکین)ی سه‌رکرده‌ی تورکه‌کان دابگریت ئه‌مه‌ش په‌شیوی و نا‌ارامی و تالانی به‌دوا‌ی خو‌یدا هینا و بو‌ماوه‌یه‌ک تورکه‌کان ده‌ست به‌سه‌ر به‌غداد داده‌گرن^(٢)، (ابن الأثیر) ده‌گی‌رپه‌وه‌ کاتیئک سه‌رو‌ک هۆزی سه‌لغهری تورکه‌مانی له‌گه‌ل هیزه‌ تورکه‌مانیه‌کان یه‌ک ده‌گرن بو‌ هیرشکردنه‌ سه‌ر میرنشینی عه‌ننازی له‌ سالی (٤٩٥/ك١١٠٢ز) له‌ سه‌رده‌می میر سو‌رخاب (٤٦٧-١٠٧٥/ك١١٠٧ز) که‌ میریکی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن داهااتیکی زۆربوو، توانیان له‌ قه‌لای (خه‌فتیان)^(٣) ده‌ست به‌سه‌ر گه‌نجینه‌ی میرنشینه‌که‌دا

الأمم الإسلامية، ص ٣٥٧.

(١) النويری: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ٢٦، ص ١١٠؛ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، دار الأديب (بغداد: ١٩٦٩) ص ٣١.

(٢) فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ٣٢-٣٣.

(٣) خه‌فتیان: قه‌لایه‌که‌ ده‌که‌وئته‌ نزيك شاری کو‌یه‌، له‌سه‌ر رێگای هه‌ولێر- شاره‌زوو، یه‌کیک بووه‌ له‌ گرنگه‌ترین ئه‌وقه‌لایانه‌ی که‌ میر سو‌رخابی کوری

بگرن که به دوو ملیۆن دینار مه‌زنه‌دهی ده‌کات و ته‌نھا دوو سه‌ده هه‌زار دینار بۆ سولتانی سه‌لجوقی ده‌نیرن و ئه‌ویت بۆخویان قورغ ده‌که‌ن، به‌لام زۆری پیناچیت له‌سه‌ر دابه‌شکردنی گه‌نجینه‌که ده‌بیته ناکۆکیان و سه‌رکرده‌یه‌کیان هاویرتی هاوپه‌یمانه‌که‌ی ده‌کوژیت و بکوژ بۆ پرزگاربوونی ناچار په‌نای بۆ میر سورخاب بردوو، له‌پیناوه په‌نادان و پرزگارکردنی له‌بنه‌ماله‌ی کوژراو ئاماده‌بوو گه‌نجینه‌که و قه‌لاکه بۆ عه‌ننازییه‌کان بگه‌رینیته‌وه^(۱).

ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی زه‌وی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ لایه‌ک داهاته‌که‌ی بۆ به‌رپۆه‌بردنی کۆشک و پیداو‌یسته‌یه‌کانی بوو^(۲). له‌لایه‌کی دیکه هه‌ریه‌ک له‌بوه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان به‌شیکێ زۆری زه‌وییه کشتوکالییه‌کانیان به‌شپۆه‌ی (اقطاع) به‌ سه‌رکرده سه‌ربازیه‌کانیان ده‌دا، که ئه‌میش جیگه‌ره‌وه‌ی ئه‌و موچه‌یه‌بوو که پپۆیست بوو له‌سه‌ر ده‌ولت به‌ سه‌ربازه‌کانی بدات^(۳)، وه‌ک به‌خشینی ناوچه‌ی حلوان به‌ (ارتق کوری اکسب)

به‌دری عه‌نازی له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته به‌کاری هیناوه بۆ خۆپاراستن له‌ هیرشی هۆزی (سلغری تورکه‌مانی. بروانه: ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۳۴۷؛ مه‌هدی عوسمان هه‌روته‌ی: نادیاریی میژووی کۆیه له‌ سه‌رچاوه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، کۆنفرانسی تیوده‌وله‌تی، بلاوکراوه‌ی ژماره‌ ۱۸ (کۆیه: ۲۰۱۹)، ۷۷.

(۱) الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۳۴۷-۳۴۸؛ شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، و: مامۆستا هه‌زار، په‌خشانگای پانیز، چ ۶ (سنه: ۲۰۱۰)، ل ۴۱؛ مه‌هدی عوسمان:

نادیاریی میژووی کۆیه له‌ سه‌رچاوه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ۷۷.

(۲) الصابی: رسوم دار الخلافه، ت: میخائیل عواد، دار الرائد العربي، ط ۲ (بیروت: ۱۹۸۶)، ص ۳۳۹-۳۴۰؛ مه‌مه‌د شوانی: رۆلی چینی ناوه‌ند له‌ پیکه‌وه‌نانی ناسنامه‌ی

نه‌ته‌وه‌ییدا، گوڤاری زانکۆی سلیمانی، ژ ۳۲، B (سلیمانی: ۲۰۱۱)، ۳۲.

(۳) موحسین موحه‌مه‌د حوسین: هه‌ولیر له‌سه‌رده‌می ئه‌تابه‌گیاندا، نوسینگه‌ی ته‌فسیر (هه‌لیتر: ۲۰۱۳) ل ۲۴؛ ابراهیم علی طرخان: النظم الأقطاعیه فی الشرق الأوسط فی العصور الوسطی، الکاتب العربي (القاهرة: ۱۹۶۸)، ص ۲۱؛ حسن أحمد

له‌لایه‌ن مه‌لیکشا، که مه‌به‌ست لئی لکاندنسی ویلایه‌ته‌کان بوو به‌ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی، که دواتر به‌هۆی لاوازیی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی ئه‌و (أقطاع)‌انه بوونه بناغه‌ی دروستبوونی ئه‌تابه‌کیه‌کان^(۱) و به‌رده‌وام له‌نیوان خۆیاندا له‌مملانیی دابوون له‌سه‌ر فراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لاتیان^(۲)، له‌راستیدا ئه‌تابه‌گیه‌کان ده‌رئه‌نجامی به‌خشینی ئه‌و (أقطاع)‌انه بوون، که له‌سه‌ر پێش‌نیازی (نظام الملك) وه‌ک شیوازیکی کارگێری تایبه‌ت به‌سه‌لجوقیه‌کان هاته‌نه ئاراوه، دوا‌ی لاوازیی ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زی سه‌ربه‌خۆیی خۆیان پراگه‌یاندا بوو دامه‌زراندنی میرنشینی نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆ و بوونه شوێنگه‌وه‌ی میرنشینه کوردیه‌کان دوا‌ی رووخانیان له‌ سه‌رده‌ستی سه‌لجوقیه‌کان به‌هۆی جێبه‌جێکردنی سیاسه‌تی مه‌رکه‌زی^(۳).

محمود - أحمد ابراهيم شريف، العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۵۷۴.
 (۱) ئه‌تابه‌ك: وشه‌یه‌کی توركیه له دوو برگه پیکهاتوه، ئه‌تا: په‌روه‌رده‌که‌ر، به‌گ: په‌روه‌رده‌که‌ری ئه‌میر، واتای وشه‌که‌ش بریتیه له په‌روه‌رده‌که‌ری میر، ئه‌رکی ئه‌تابه‌کیش له‌سه‌ره‌تاوه په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌له‌کانی سو‌لتان بوو، یه‌که‌م که‌سه‌ش ئه‌و نازناوه‌ی پیدرا (نظام الملك)‌ی وه‌زیری ملک‌شاه بوو له‌ سا‌لی (۱۰۷۳/ك۱۰۷۳ز). پ‌روانه: ابن‌واصل: مفرج‌الکروب فی اخبار بني ایوب، ج ۱، ص ۳۳؛ ابن‌خلکان: وفیات‌الأعیان وانباء‌انباء‌الزمان، ج ۱، ص ۳۶۵؛ قلقشندی: صبح‌الأعشى، ج ۴، ص ۱۸؛ العینی: عقد‌الجمان فی تاریخ‌أهل‌الزمان، ت: محمود‌رزق‌محمود، دار‌الکتب و‌الوثائق‌القومیة، ط ۲ (القاهرة: ۲۰۱۰) ج ۱، ص ۵.
 (۲) البنداری: تاریخ‌دولة‌السلجوق، ص ۷۰؛ رسول‌ابراهیم‌رسول: سیسته‌می‌کارگێری‌کوردستان، ل ۳۴۷.
 (۳) حسن‌أحمد‌محمود - أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۵۷۴.

سێیه‌م: نه‌ته‌وه‌یی و په‌گه‌زی:

بوونی مملانی له ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌ببایی به‌شیکیی به‌هۆی جیاوازی په‌گه‌زییه‌وه بوو، هه‌ر پیکهاته‌یه‌ک له‌ناوه‌نده‌وه مملانییه‌ک ده‌کات به‌هۆی بوونی جیاوازی له‌ئه‌نجامی بوونی پیکهاته‌وه په‌گه‌زی جیاواز سه‌رچاوه‌ی گرتوو، پێش هاتنه‌سه‌رده‌سه‌لاتی بوه‌بهيیه‌کان چه‌ندین مملانی سه‌ریانه‌له‌دا له‌نیوان په‌گه‌زه جیاوازه‌کان، که هه‌ریه‌ک له‌وه هیزانه به‌ په‌گه‌زه‌که‌یه‌وه ده‌ناسرا و له‌ پرووی نه‌ژادییه‌وه جیاواز بوو، په‌گه‌زیش له‌ سه‌ر بنه‌مای نه‌ریت و کلتووور و زمان له‌یه‌کتر جیا‌ده‌کرینه‌وه، هه‌ر په‌گه‌زیکیش سیفات و تایه‌مه‌ندی و بارودۆخی ده‌روونی خۆی هه‌یه، هه‌ر ئه‌وانه‌شن واده‌کن که په‌گه‌زه‌که جیاوازتر له‌ په‌گه‌زیکیی دیکه ده‌ربکه‌وێت سه‌ره‌پای شوینی نیشته‌جیوونیان که فاکته‌ری سه‌ره‌کیی جیاوازی نیوان په‌گه‌زه‌کانه، بۆیه‌ ده‌بینین له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی ئیسلامی هه‌ندی له‌ میله‌تان به‌ هاتنی ئیسلام زمان و کلتوووری خۆیان له‌ده‌ستدا و زمان و کلتوووری ئاینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بی وه‌رده‌گرن، به‌لام هه‌ریه‌ک له‌ فارسه‌کان و تورکه‌کان توانیان پارێزگاری له‌ زمانی خۆیان بکه‌ن به‌مه‌ش توانیان شوناسی نامه‌زه‌بیانه‌ی خۆیان له‌ شوناسی نامه‌زه‌بیی عه‌ره‌ب جیا‌بکه‌نه‌وه، بۆ پاراستنیشی به‌ مملانییه‌کی به‌هێزدا تێپه‌ریون^(١).

گه‌لانی ئیسلامی نزیکه‌ی دوو سه‌ده‌ و نیو له‌ژێر ئالای خه‌لافه‌ت به‌ کۆمه‌ڵ مانه‌وه، پاشان ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زی به‌ره‌و لاوازه‌بوون و پارچه‌ پارچه‌ بوون چوو، وای کرد چه‌ندین په‌گه‌زی نوێ سه‌ره‌له‌بده‌ن

---

(١) عرفان مسته‌فا: بونی نه‌ته‌وه‌ی کورد، (سه‌یما‌نی: ٢٠١٨) ٢، ل ٥٢٦٦-٥٢٧؛ ئاکۆ بورهان: فه‌لسه‌فه‌ی میژوو، چاپخانه‌ی رۆشنییری (هه‌لیئیر: ٢٠١٥) ل ٤٦٦؛ هاشم یحی الملاح: المفصل فی فلسفه‌ التاریخ، دار الکتب العلمیة، (بیروت: ٢٠٠٧) ص ٢١٤.

و مه‌یلیان به‌ره‌و ده‌سه‌لات و به‌هیزبوونیان و به‌ره‌و ژیان‌تیک‌ی نوئ و نه‌ته‌وه‌یی بچیت، ئە‌مه‌ش له‌ ده‌رکه‌وتنی په‌گه‌زی فارسی له‌سه‌ر شانۆی پرووداوه‌ سیاسییه‌کان په‌نگده‌داته‌وه، که‌ به‌ سه‌ره‌تایه‌کی نوئ له‌ مملانیی په‌گه‌زی له‌ناو ده‌وله‌تی عه‌ببسی داده‌نریت^(۱)، له‌ ئە‌نجامی قوولبونه‌وه‌ی مملانیی نیوان په‌گه‌زی فارسی که‌ میراتگری شارستانیه‌تیک‌ی دیرینن له‌گه‌ل په‌گه‌زی عه‌ره‌بی به‌ تاییه‌ت دوا‌ی کیشه‌ی (ئهمین و مه‌ئمون) که‌ لایه‌نگرانیان به‌سه‌ر ئە‌و دوو په‌گه‌زه‌ دابه‌شبوون، به‌ یه‌کلایی بوونه‌وه‌ی مملانییه‌که‌ له‌ به‌رژه‌وندیی پیکهاته‌ی فارسی گورزیکی گه‌وره‌ به‌ر په‌گه‌زی عه‌ره‌بی که‌وت له‌ناو ده‌وله‌تی عه‌ببسی و دریزه‌ی کیشا تا سه‌رده‌می (المعتصم)، ئە‌ویش به‌هۆی شو‌رش و راپه‌رینه‌کانی فارس و عه‌ره‌به‌کان ناچار خه‌لیفه‌ پشتی به‌ په‌گه‌زی تورکی به‌ست له‌ سوپا بو کۆنترۆلکردنی بارودۆخی ده‌وله‌ته‌که‌ی، ئە‌و په‌گه‌زه‌ش به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م بوونه‌ سه‌رانی راسته‌قینه‌ی ده‌وله‌ت^(۲)، زه‌یاریه‌کانیش که‌ په‌گه‌زیکی ده‌یله‌می بوون توانیان ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیک‌ی هه‌ریمی چیاکاندا بگرن به‌ نیازی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیک‌ی فارسی و کۆتایی هینان به‌ فه‌رمانپه‌وایی عه‌ره‌ب، بو ئە‌م مه‌به‌سته‌ش نه‌ریته‌کانی ساسانی له‌ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتیان زیندووکرده‌وه‌ به‌هيوای گه‌راندنه‌وه‌ی پاشایه‌تی

(۱) حسین مؤنس: الشرق الإسلامي في العصر الحديث، طبعة حجازي، ط۲(القاهرة: ۱۹۳۸)، ص ۱۷؛ رضا رافع: ظاهرة الشعوبية في العصر العباسي، مجلة المدونة، ۴، (الجزائر: ۲۰۱۵)، ص ۱۳۵.

(۲) کارل برۆکلمان: میژوی گه‌لانی مسولمان، ل ۱۷۴-۱۷۵؛ محمه‌د مه‌حمود مه‌نده‌لاوی: میژوو و شارستانیه‌تی کورد، و: محمه‌د وه‌سمان، ده‌زگای زه‌هره‌ت رافیده‌ین، چ ۱ (هه‌ولیر: ۲۰۰۹)، ل ۲۷۹.

ساسانییه‌کان^(١). سیاسه‌تی پشت پێه‌ستنی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی به‌ر‌ه‌گ‌زی جیاواز له پیکه‌تانی هێزی سه‌ربازیدا له تورک و فارس و په‌ر‌ه‌گ‌زه ناموسلمانه‌کان رێخۆشکه‌ر بوون بۆ هاتنی په‌ر‌ه‌گ‌زی جیاواز بۆ ناوچه‌که و دواتریش نیشه‌جی‌بوونیان، به‌تایه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی پشتی به‌ کۆیله‌ تورکه‌کان به‌ست، ئه‌مه‌ش به‌هۆی لێهاتوییان، ئه‌مانه‌ش هۆکار‌بوون بۆئه‌وه‌ی دواتر وه‌ک پیکه‌ته‌یه‌ک مملانی پیکه‌ته‌کانی دیکه‌ بکه‌ن^(٢).

ده‌یله‌مه‌کان وه‌ک په‌ر‌ه‌گ‌زیکی نوێ له‌ ناوچه‌که به‌ده‌رکه‌وتن و مملاتی په‌ر‌ه‌گ‌زه‌کانی تریان ده‌کرد، جا چ وه‌ک به‌شیک له‌ سوپای زه‌یارییه‌کان بیت له‌ هه‌لمه‌ته‌کانیان بۆسه‌ر شاره‌کانی هه‌ریمی چیاکان یاخود له‌گه‌ڵ له‌شکرکێشی بوه‌یه‌یه‌کان^(٣)، توانیان سوود له‌ مملاتی نیوان خه‌لیفه‌ی عه‌باسی که‌ نوێنه‌رایه‌تی په‌ر‌ه‌گ‌زی عه‌ره‌بی ده‌کرد له‌گه‌ڵ (تۆزۆن)ی سه‌رکرده‌ی تورکه‌کانیان قۆسته‌وه و له‌سه‌ر داوا‌ی خه‌لیفه (المتقي بالله) (٣٢٩-٣٣٣/ك/٩٤٠-٩٤٤ز) به‌ره‌و به‌غداد هاتن و وه‌ک په‌ر‌ه‌گ‌زی سییه‌م توانیان سوود له‌و مملاتییه‌ وه‌رگرن و ده‌ست به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسیدا بگرن، پۆلی په‌ر‌ه‌گ‌زی تورکی له‌ ناوه‌ند کۆتایی پێهێنن و پۆلیان ته‌نها وه‌ک سه‌رباز و خزمه‌تکار مایه‌وه له‌ چوارچۆیه‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسیدا^(٤).

---

(١) النويری: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج٢٦، ص٧؛ زرار صديق توفيق: الكرد في العصر العباسي، مطبعة شهاب (أربيل: ٢٠١٨)، ص١٦١-١٦٢.
 (٢) رسول ابراهيم رسول: پیکه‌ته‌کانی کوردستان له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیدا، ل١٠١.
 (٣) المسعودي: مروج الذهب و معادن الجوهر، ج٤، ص٣٠٢؛ قادر محمد حسن: الامارات الكوردية في العهد البويهي، مطبعة رۆژه‌لآت (اربيل: ٢٠١١)، ص٩٠.
 (٤) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٤٥٢-٤٥٣؛ محمد سهيل تقوش: میژوو‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل٢٩٧.

بەمەش پەگەزی دەیلەمی لەگەڵ ئەو پەگەزە نوێیانە بەریه‌ککه‌وتن که کۆچیان بوو ناوچه‌کانیان کردبوو، پش‌تبه‌ستنی خەلیفە‌ی عە‌باسی و میرنشینه‌ کوردییە‌کانیش بە پەگەزی دەیلەمی هۆکار بوو بوو زیادبوونی ژمارەیان و نیشته‌جێبوونیان^(۱)، هە‌رکاتیکیش هێز و دەسە‌لاتی هە‌ریه‌ک لەو هێزانه‌ زیاتر بوایه‌ هە‌وڵی خۆسە‌پاندن و لە‌ناو‌بردن و س‌پینه‌وه‌ی پەگەزی بە‌رامبە‌ریان داوه‌، بۆیه‌ بە‌رده‌وام پ‌رووبه‌پ‌رووبوونه‌وه‌ و مملانیی له‌نیوان ئە‌و ره‌گه‌زانه‌ هە‌بووه‌^(۲)، بە‌هۆی ئە‌وه‌ی ده‌وله‌تی عە‌باسی له‌چه‌ندین نه‌ته‌وه‌ و پەگەز پیکه‌اتبوو هە‌ریه‌ک لەو پەگەز و پیکه‌اتانه‌ له‌کاتی هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتیان نه‌یان ده‌توانی ده‌سه‌لاتی خۆیان بە‌رده‌وامی پێ‌دە‌ن^(۳)، ده‌کریت بوت‌ری که سه‌ره‌تا بە‌هۆی فراوانبوونی پانتایی ده‌وله‌تی ئیسلامی و گرتنه‌خۆی کۆمه‌لیک نه‌ته‌وه‌ و پەگەزی جیاوازی، دواتریش بە‌هۆی لاوازیبوون و نه‌مانی توانای جه‌نگی پەگەزی عە‌ره‌بی و پش‌تبه‌ستنی خەلیفە‌کان بە پەگەزه‌ جیاوازه‌کان له‌پێناو پ‌رکردنه‌وه‌ی ئە‌و بۆشاییه‌ی له‌سو‌پا دروستبوو وه‌کو ئە‌وه‌ی خەلیفە (المعتصم) پێی هە‌لسا بە‌هێنایی پەگەزی تورک بوو نێو سو‌پا، یاخود هە‌ندیک‌جار له‌پێناو بە‌ره‌و‌پ‌رووبوونه‌وه‌ی هە‌ژموونی پەگەزیک‌ی زالی نێو سو‌پا و ده‌سه‌لات، خەلیفە‌یه‌ک په‌نا بوو زیادکردنی پەگەزیک‌ی دیکه‌ ده‌برد هە‌روه‌کو خەلیفە (المسترشد بالله) (۵۱۲-۵۲۹ه‌/۱۱۱۸-۱۱۳۵ز) له‌ سه‌ردمی خۆیدا هە‌وڵی بو‌دا له‌پێناو بە‌ره‌و‌پ‌رووبوونه‌وه‌ی هە‌ژموونی تورکه‌کان هە‌وڵیدا ژماره‌ی کورد له‌ ناو هێزه‌ سه‌ربازیه‌که‌یدا زیاد

(۱) ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل: دیپلۆماسیه‌تی کورد له‌سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا، ل ۹۷.

(۲) الرودراوری: ذیل تجارب الأمم، دار الکتب العلمیه، (بیروت: ۲۰۰۳)، ج ۶، ص ۸۰-۸۱.

(۳) عرفان مسته‌فا: بونی نه‌ته‌وه‌ی کورد، ج ۲، ل ۲۸۵-۲۸۶.

بکات^(۱)، له‌و کاته‌ی فه‌رمان به‌ وه‌زیر (أبا الحسن کوری صدقه) ده‌کات ناوی کورده‌کان له‌ دیوانی (العرض)^(۲) بنووسیّت^(۳)، که‌ ئەمه‌ش مه‌ترسی له‌سه‌ر تورکه‌ سه‌له‌جوقیه‌کان دروستکرد بۆیه‌ سوڵتان سنجر(۵۱۱-۵۵۲ک/۱۰۱۷-۱۱۵۷ز) نووسراویک بۆ سوڵتان محمود (۵۱۱-۵۲۵ک/۱۰۱۷-۱۱۳۱ز) ده‌نیریت و داوا‌ی لیده‌کات وه‌زیری ناوبراو بگریّت و کورده‌کانیش بکوژیت، که‌ ناویان نووسراوه^(۴)، هوکّاری ئەو مه‌ترسییه‌ش ده‌بیت ئازایی و دلسۆزیی کوردان بوو بیت بۆ خیلافه‌ت، نه‌وه‌کو ببیته‌ به‌هیزکردنی بناغه‌ی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ و دواتر له‌ناوبردنی هه‌ژمونی پیکهاته‌ی تورک له‌تیو ده‌سه‌لات^(۵).

---

(۱) ابن العمرانی: الإنباء في تاريخ الخلفاء، ت:قاسم السامرائي، دار الأفاق العربية، (القاهرة: ۱۹۹۹)، ص ۲۱۷؛ مه‌دی هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۰۵.

(۲) دیوانی (العرض): له‌ دیوانه‌ بچووکه‌کانی سه‌ر به‌ دیوانی سوپا(الجیش)یه، تابه‌ته‌ به‌هه‌موو ئەوانه‌ی په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ ئاماده‌کردنی سه‌ربازان و لیکۆلینه‌وه‌ی بارودۆخ و چه‌ک و پیداو‌یسته‌یه‌کانیان، ئەم دیوانه‌ له‌ دیوانه‌ کۆنه‌کانه‌ و سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌رده‌می ئومه‌وی. بروانه: مه‌دی هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۰۶.

(۳) نزار محمد قادر النعمی: الجیش وتأثيراته في سياسة الدولة الاسلامیة منذ تأسيسها حتى سقوط بغداد(۱-۶۵۶/۶۲۲-۱۲۵۸م)، دار الکتاب الثقافی، (م.م.د)، ص ۱۸۳.

(۴) النعمی: الجیش وتأثيراته، ص ۱۸۳.

(۵) بۆ زیاتر زانیاری بروانه: مه‌دی عوسمان هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۰۵-۱۰۶.

چواره‌م: ئاینی و مه‌زه‌بی:

ئاین سیسته‌می‌که که په‌فتار و شیواز و بیروباوه‌ری مرۆف دیاریده‌کات، کاریگه‌ریی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی قول له ناخی تاک جیده‌هیلت که باوه‌ریان پیه‌یناوه، ئاین به‌های پۆحی به تاک ده‌به‌خشیت و پۆیستییه‌کی پۆحانییه بو مرۆفه‌کان، که له ده‌روونی باوه‌رداران جیگیر ده‌بیت، بۆیه وهك چۆن ده‌وله‌تی عه‌ببسی له پرووی پیکهاته‌وه جوراوجۆر بووه له پرووی ئاینی و مه‌زه‌بیش جوراوجۆر بووه و هه‌رلایه‌ک ویستییه‌تی ئاین و مه‌زه‌بی خۆی به‌سه‌ر ئه‌ویدیکه‌دا زالبکات.

مملانی به‌مانای په‌تکرده‌وه‌ی گشت نییه، به‌لکو کۆکنه‌بوونه له‌سه‌ر به‌شیك یان چهند به‌شیك له بابه‌تیکی هاوبه‌شی نیوان دوو یان زیاتر له‌لایه‌نی مه‌زه‌بی، ئاینی ئیسلامیش خۆی هیزیکاری گه‌ر بووه له بلاوبوونه‌وه‌دا به‌هۆی به‌هیزی ده‌مارگیری هۆزایه‌تی له‌نیو‌عه‌ره‌ب ئه‌مه‌ش کاتیک پروویدا که عه‌ره‌ب بووه هه‌لگری بانگه‌وازی ئیسلامی، بۆیه توانیان له‌پریگه‌ی کاریگه‌ریی ئاینه‌وه هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌ر گه‌لانی ناوچه‌که زالبکه‌ن^(۱)، هه‌موو ده‌مارگیرییه‌کیش له‌توانای دانییه ده‌وله‌ت به‌ره‌و گه‌شه‌ی شارستانیه‌ت به‌ریت، چونکه ئه‌و پیی وایه ئه‌و ده‌مارگیرییه‌ی وه‌ها کاریک له‌توانادایه ده‌بیت هه‌لگری بانگه‌واز و په‌یامی ئاینی بیت^(۲).

(۱) صفي الرحمن المبارکفوري: الریح المخبوم، مکتبه‌ العصریه، (بیروت: ۲۰۱۴)، ص ۳۶.
 (۲) که‌یوان ئازاد -عه‌لی عبدالرحمان: ده‌مارگیری دۆسته‌کی و هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و ده‌سه‌لات له‌گۆشه‌ نیگایی ئین خه‌لدونه‌وه، مجله‌ جامعه‌ التنمية‌ البشریه، مج ۴، ع ۲، (م.د: ۲۰۱۸)، ص ۷.

رۆژه‌لاتناسی ئه‌مریکی (ریچارد ن. فرای) له باسکردنی بوه‌یهیه‌کان به ده‌یله‌می ناویان ده‌بات و به‌وه‌ی دانیش‌تووی چیاکان بوونه و هه‌رچه‌ند به‌شیکی زۆریان ئاینی ئیسلامیان وه‌رگرت له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی (شیعه‌ی زه‌یدی)^(۱)، به‌لام به‌شیکی تریان هه‌ر له‌سه‌ر ئاینی زه‌رده‌شتی مانه‌وه، ئه‌و دوو گروپه‌ به‌گرتبوون بوئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ شه‌ر و تالانکاری بکه‌ن. به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی لیبۆرده‌بوون به‌رامبه‌ر مه‌زه‌ب و ئاینه‌ جیاوازه‌کانی دیکه‌^(۲)، له‌دوای ده‌سته‌سه‌ر داگرتنی به‌غداد بوه‌یهیه‌کان دامه‌زراوه‌ی خیلافه‌تیان ته‌نها به‌ رووکه‌ش هیش‌تبه‌وه‌وه و له‌ هه‌ولێ به‌هێزکردنی مه‌زه‌به‌بی دوانزه‌ ئیمامی شیعه و دامه‌زراوه‌کانی بوون له‌سه‌ر حسابی عه‌ببسییه‌ سونه‌کان^(۳)، خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی بووه‌ قوربانی ئه‌و مملانییه‌ مه‌زه‌به‌یه‌^(۴)، بوئه‌ کاتی‌ک خه‌لیفه (المستکفی) سه‌رۆکی شیعه‌کانی ده‌سته‌سه‌رکرد که‌ فه‌توای له‌ به‌غداد له‌ده‌سته‌دابوو،

---

(۱) شیعه‌ی زه‌یدی: به‌کێکن له‌ فرقه‌ شیعه‌کان که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی و هه‌شته‌می زاینیه‌وه‌ سه‌ریان هه‌لدا و نزیکتزن له‌ مه‌زه‌به‌بی سونیه‌کان، دوورن له‌ گومرای و خورافیات، دامه‌زرینه‌ره‌که‌ی (زید بن علی بن زین العابدین بن الحسین بن علی بن ابي طالب) که‌ له‌ سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌کان له‌ ده‌سه‌لات ده‌رچوو له‌ کوفه. بو‌ زیاتر زانیاری پ‌روانه: ابن قتیبة: المعارف، ت: ثروت عکاشة، دار المعارف، ط ۴ (القاهرة: د.ت) ص ۲۱۶؛ الشهرستاني: الملل و النحل، ت: أمير علی مهنا-علي حسن فاعور، دار المعرفة، ط ۳ (بیروت: ۱۹۹۳)، ص ۱۵۸.

(۲) عصر زرین فرهنگ ایران، چ ۲، ص ۲۲۶؛ سوزی حمود: الدولة العباسية مراحل تاريخها و حضارتها، دار النهضة العربية، (بیروت: ۲۰۱۵)، ص ۱۸۲.

(۳) الماوردی: قوانين الوزارة وسياسة الملك، ت: رضوان السيد، دار الطليعة، (بیروت: ۱۹۷۹)، ص ۴۰.

(۴) سلامة محمد الهرفي: المخابرات في الدولة الاسلامية، مركز العربي للدراسات الأمنية، ط ۲ (ریاض: ۱۹۸۹)، ص ۲۱۵؛ حسن أحمد محمود - أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۵۱۶.

خه‌لیفه له‌به‌رده‌م (معز الدولة) سوکایه‌تی پیکرد، بۆیه (معز الدولة) بریاری لادانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا به‌هۆی ئه‌و پیرزیه‌ی به‌رام‌به‌ر مه‌زه‌به‌که‌ی ئه‌نجامی دابوو^(۱)، به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستا بیرى له‌کو‌تایه‌هێنان به‌خیلافه‌تی عه‌باسی کرده‌وه به‌به‌یعه‌تدان به‌خه‌لیفه‌ی فامی (معزالدین الله العلوي)(۳۴۳-۳۶۵/ك/۹۵۳-۹۷۵ز) به‌لام چه‌ند هاوه‌لێکی بیروکه‌که‌یان پێش نه‌بوو په‌شیمانان کرده‌وه، هه‌ر له‌به‌ر جیاوازی مه‌زه‌به‌ی سیاسه‌تیکی توندی شیعه‌گه‌ریان په‌یره‌وکرد و دانیان به‌ره‌وایه‌تی خیلافه‌تی بنه‌ماله‌ی عه‌باسی نه‌ده‌نا، پێنابوو ئه‌وان به‌زۆر خیلافه‌تیان زه‌وتکردوو^(۲)، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی بیانووی ناوه‌ندخوایی ئه‌م بزوتنه‌وانه‌یان چاوه‌لێکه‌ری له‌ریگای بانگه‌شه‌ی ئاینی، یانیش خۆیان ده‌گه‌رانده‌وه سه‌ر په‌چه‌له‌که‌ی بنه‌ماله‌ فه‌رمان‌په‌وا و که‌سه‌ ناوداره‌ کۆنه‌کانی پێشوو، له‌م ریگایه‌وه ده‌سه‌لاتیان به‌مافی خۆ ده‌زانی خۆیان به‌سته‌ملیکراو ده‌زانی. بوه‌یه‌یه‌کان چه‌ندین قوتابخانه‌یان بو‌ بۆ لاوکرده‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی دوانزه‌ ئیمامی کرده‌وه و زانا و پێشه‌وا‌ی به‌ناوبانگی شیعه‌کان ده‌رسیان تیدا ده‌دایه‌وه^(۳)، بۆیه مملانیی مه‌زه‌به‌ی به‌دریژی سهرده‌می بوه‌یه‌ی به‌رده‌وام بوو، ده‌سه‌لاتی ئاینی و دنیا‌یی که‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی سوننه‌ مه‌زه‌به‌ پێشه‌وايه‌تی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۱؛ جاسم حسن: المقاومة العربية للتسلط البويعي في العراق و الجزيرة الفراتية، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة بغداد، (بغداد: ۱۹۸۶)، ص ۱۰۶-۱۰۷.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۳؛ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ۱۰؛ فهد محمد ديب الجمل: الخلافة العباسية في عصر الدويلات (السامانية والبويعية و السلجوقية والخوارزمية)، مطبعة الصيرفي، (غزة: ۲۰۰۲)، ص ۱۱.

(۳) الماوردی: قوانين الوزارة وسياسة الملك، ص ۴۱.

ده‌سه‌لاتی جیه‌جیکردن که شیعه مه‌زه‌ب به‌رپوه‌یده‌برد وای کردبوو ناکوکییه‌کی مه‌زه‌بیبی به‌رده‌وام له‌نیوانیان هه‌بیت له‌پیناو سه‌رخستنی هه‌ریه‌کیکیان بو مه‌زه‌به‌که‌ی خوئی. مملانیی مه‌زه‌بی و کیشه‌ی نیوان خاوه‌ن بیر و برپوا سیاسیه‌کانی دژی یه‌کتر هۆزیک‌کی وه‌کو گاوانیه‌کانی^(۱) هیناوه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌و برپوایه‌یی که به‌ده‌م بانگه‌وازی فاطمه‌که‌نه‌وه بچن له‌ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتیان وتار به‌ ناوی (المستنصر بالله) (۴۳۷-۴۸۲ک/ ۱۰۳۶-۱۰۹۵ز) خه‌لیفه‌ی فاطمی بخویننه‌وه^(۲)، که زیاتر مه‌به‌ستیان له‌و هه‌نگاوه‌وه بوو که (فاطمیه‌کان)^(۳) کۆمه‌کیان بکه‌ن له‌ دژی سه‌لجوقیه‌کان، که ئه‌وکاته زۆر نزیک‌بوونه‌وه له‌ به‌غداد و ده‌ستیان به‌سه‌ر به‌شیک له‌ ناوچه کوردیه‌کان گرتبوو، هه‌وله‌کانی خه‌لیفه‌ی فاطمی بو په‌لکشکردنی میره‌ کوردیه‌کان و به‌ده‌سته‌پینانی پشتگیریان بو نیو گیزاوی مملانیی مه‌زه‌به‌بیان له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌رده‌وامبوون، به‌ تایه‌ت میرنشینی مه‌روانی که هاوسنوربوو له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی فاطمیه‌کان له

---

(۱) گاوانیه‌کان: هۆزیک‌کی کۆنی ناوداری کوردن، که نیشه‌جیتی شاری حيله بوون، له سه‌ده‌ی پینجی کۆچی. یاقوت الحموي: معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۹۴-۲۹۵؛ مصطفى جواد: جاوان القبيلة الكوردية، مطبعة المجمعى الكردية، (بغداد: ۱۹۷۳)، ص ۸-۹.

(۲) مسته‌فا جه‌واد: هۆزی له‌بیرکراوی گاوانی و گاوانیه‌به‌ناوبانگه‌کان، و: مامۆستا هه‌زار، چاپخانه‌ی ئاراس، چ ۲ (هه‌ولێر: ۲۰۰۸) ۳۲ ل.

(۳) فاطمیه‌کان: بنه‌ماله‌یه‌کی فه‌رمانه‌وه‌ی شیعه بوون له‌ باکووری ئه‌فریقا ده‌وله‌ته‌که‌یان دامه‌زراند له‌سه‌ر ده‌ستی «ئه‌بو محه‌مه‌د عه‌بدوڵلای کوری محه‌مه‌دی کوری عه‌بدوڵلای کوری مه‌یمونی کوری محه‌مه‌دی کوری ئیسماعیلی کوری جه‌غه‌ره. ئه‌م ده‌وله‌ته‌ له‌ سالی (۲۹۶ک/ ۹۰۹ز) له‌ قه‌یروان دامه‌زرا، دواتر گواسترایه‌وه بو میسر، تا سه‌ره‌تای نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی ۱۲ کۆچی ۱۲ ی زاینی به‌رده‌وام بوو، العمري: مسالك الأبرار في ممالك الأمصار، ج ۲۶، ص ۱۰۵؛ علي محمد الصلابي: الدولة العبيدية الفاطمة، مكتبة التابعين، (القاهرة: ۲۰۰۶)، ص ۴۳.

شام، بۆیه کاتیک میر نصر ده‌ول‌هی مه‌روانی (۴۰۱-۴۵۳/۱۰۱۱-۱۰۶۱ز) ده‌سه‌لات وه‌رده‌گریت خه‌لیفه‌ی فامی به‌ نوینه‌ریک، کۆمه‌لیک دیاریی گرابه‌های بۆ ده‌نیییت، و نازناوی (عزالدوله و مجدها ذی الصرامتین) پێده‌به‌خشیت، له‌هه‌مان کاتدا خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (قادر بالله) نازناوی (ناصر الدوله)ی پێبه‌خشی^(۱).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک به‌ساسیری، که‌ سه‌رکرده‌یه‌کی تورك بوو له‌هه‌مان کاتدا کۆیله‌ی بوه‌یه‌یه‌کان بوو بۆ پارێزگاریکردن له‌ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان و مه‌زه‌به‌که‌یان، بۆیه کاتیک مه‌ترسیی سه‌له‌جوقییه‌ سوننه مه‌زه‌به‌که‌کان نزیك ده‌بیته‌وه به‌ساسیری بۆ به‌رده‌وامیدان به‌ ده‌سه‌لاتی خو‌ی، داوا‌ی یارمه‌تی له‌ فامییه‌کان ده‌کات که له‌سه‌ر هه‌مان مه‌زه‌به‌ بوو ته‌نانه‌ت به‌ ناوی ئه‌وانیش حوکم ده‌کات، ئه‌مه‌ش ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی په‌خساند بۆ بانگ‌خوازانسی فامی بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازیان له‌ ناوچه‌کانی عێراق به‌بیانوی به‌رگریکردن له‌ مافی (آل‌البيت) له‌ به‌ناوبانگترین بانگ‌خوازانیشیان (المؤید فی‌الدين هبة‌الله الشیرازی)^(۲) بوو^(۳)، له‌ راستیدا فامییه‌کان هه‌ول‌ی زۆریاندا

(۱) ابن‌الأثیر: الكامل فی‌التاریخ، ج ۹، ص ۶۰۱؛ سبط ابن‌الجوزی: مرآة‌الزمان فی‌تواریخ‌الأعیان، ج ۱۸، ص ۴۷۹.

(۲) المؤید فی‌الدين: ناوی ته‌واوی (داعی‌الدعاة‌المؤید فی‌الدين هبة‌الله الشیرازی بن‌موسی بن‌داود) له‌سالی (۳۹۰/ک/۱۰۰۰ز) له‌ شیراز له‌دایکبووه، به‌چه‌ندین په‌لوه‌پایه‌ تیبه‌ریوه تا‌گه‌یشتۆته‌پله‌ی (داعی‌الدعاة)، فامیه‌کان ده‌نییترن بۆ ناوچه‌کانی عێراق و فارس و هه‌ریمی جه‌زیره بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی فامیه‌کان له‌ سه‌رده‌می کۆتایی ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان توانیویه‌تی ژماره‌یه‌ک له‌ میره‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ به‌لای فامیه‌کان کیش بکات، له‌ سالی (۴۷۰/ک/۱۰۷۸ز) کۆچی دوا‌یی ده‌کات. بروانه: المؤید فی‌الدين: سیره‌المؤید فی‌الدين داعی‌الدعاة، ت: محمد کامل حسین، دار‌الکاتب‌المصری، (القاهرة: ۱۹۴۹)، ص ۱۱.

(۳) المؤید فی‌الدين: سیره‌المؤید فی‌الدين داعی‌الدعاة، ص ۱۴؛ محمد جمال‌الدين سرور:

تاوه‌کو مه‌روانییه‌کان به‌ ناوی خه‌لافه‌ته‌که‌پانه‌وه‌ فه‌رمانه‌وه‌پاوه‌تی بکه‌ن مه‌روانییه‌کانیش به‌هۆی پێگه‌ی جوگرافییان که‌وتوونه‌ته‌ نێوان دوو خیلافه‌ت که‌ هه‌ریه‌که‌یان خاوه‌ن مه‌زه‌ه‌بێکی جیاوازه‌، بۆیه‌ مملانییه‌کانیان کاریگه‌ری هه‌بوو به‌ سه‌ریانه‌وه‌ به‌تایه‌ت کاتیک به‌ساسیری ده‌ستی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی موس‌ل و ده‌وروبه‌ریداگرت مه‌روانییه‌کان بۆ پاراستنی میرنشینه‌که‌یان ناچارده‌بن بۆ ماوه‌یه‌ک گوێرایه‌لی فاته‌میه‌کان بن.

له‌ ئه‌نجامی مملانی له‌ نێوان بوه‌یه‌یه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌لایه‌ک و فاته‌میه‌ شیع‌ه مه‌زه‌ه‌به‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌ له‌سه‌ر بالاده‌ستی و سه‌روه‌ری جیهانی ئیسلامی هه‌یژکی نوێ هاته‌ نێو هاوکێشه‌ی مملانییه‌که‌ ئه‌ویش سه‌لجوقیه‌کان بوون^(۱)، که‌ خه‌لیه‌کی و کوچه‌ری بوونی سه‌لجوقیه‌کان کاریگه‌رییان له‌سه‌ر پا‌ه‌ندبوونی به‌هه‌یژیان به‌ ئاینی ئیسلامه‌وه‌ هه‌بوو دوای موس‌لمانبوونیان، زیاده‌پرۆییان بۆ ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت، رێزگرتنیشیان له‌ خه‌لیفه‌ له‌به‌ر پله‌ و پایه‌ ئاینیه‌که‌ی بوو نه‌ک سیاسیه‌که‌ی، به‌لام مه‌یلیان بۆ سوڤیگه‌ری هه‌بوو، بۆیه‌ سوڤیگه‌ری له‌ سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کان زیادیکرد و ته‌ریقه‌ته‌ سوڤیه‌کان رێزی خه‌لک و فه‌رمانه‌واکانیان به‌ده‌سته‌پێنا، بۆیه‌ پێگه‌ی پیاوه‌کانی به‌رز بووه‌وه‌، کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژێانی خه‌لک زیاتر بوو^(۲)، ئامانج له‌ به‌خشینی سیمایه‌کی ئاینی به‌ ده‌وله‌ته‌که‌یان

النفوذ الفاطمي في بلاد الشام و العراق، دار الفكر العربي، (القاهرة: د.ت)، ص ۸۲-۸۳.
(۱) آسیا سلیمان نقلی: دور الفقهاء المسلمين في الشرق الأدنى في الجهاد ضد الصليبيين، مكتبة العيكان، (عمان: ۲۰۰۲)، ص ۳۵.

(۲) عبد النعيم محمد حسنين: دولة السلاجقة، ص ۱۴؛ حسن أحمد محمود- أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي، دار الفكر العربي، ط ۵ (القاهرة: د.ت)، ص ۵۶۹.

ملکه‌چپیکردنی نه‌ته‌وه‌کانی جیهانی ئیسلامی بوو له چوارچپ‌وهی ده‌سه‌لاتیکی مه‌رکه‌زیدا ^(۱).

له‌وه‌ماوه‌یه‌ زۆر‌به‌ی کورد سوننه‌ن له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی (شافعی) بوون و ریزیان له‌ زانایانی ئاینی گرتووه و گوپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانیان بوون و بئ هیچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک وه‌لامی بانگه‌وازی جیهاد ده‌ده‌نه‌وه و وه‌کو‌یه‌کیکیش له‌ نه‌ته‌وه‌کانی ژیر چه‌تری خیلافه‌تی ئیسلام پاراستی ئاینه‌که و ته‌نانه‌ت سنووره‌کانیشی که‌وتۆته‌ ئه‌ستۆ ^(۲)، بۆیه‌ میریکی وه‌ک (بدر بن حسنویه) له‌ ماوه‌ی فه‌رمانه‌وا‌ی‌ی نزیکه‌ی (۳۰۰۰) مزگه‌وت دروسته‌کات به‌ مه‌به‌ستی زیاتر بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئیسلام و چه‌سپاندنی بنه‌ماکانی ^(۳)، ئه‌مه‌ش به‌ مانای ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ پیکهاته‌کانی دیکه‌ هه‌ولئى بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی خویان له‌ناو کورد نه‌دابئ، عه‌ره‌به‌کان هه‌ولیانداوه‌ مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ له‌ناو کورد بلا‌وه‌ پیکه‌ن، (ابن بطوطة) ئه‌و رایه‌ پشتراست ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێت: ((خه‌لکی شاری حلاله‌ هه‌موویان دوانزه‌ ئیمامی بوون، که‌ له‌ دوو تیره‌ پیکه‌تابوون یه‌کیک له‌وانه‌ به‌ کورد ناسراون)) ^(۴) که‌ مه‌به‌ست لێیان گاواییه‌کانه‌، هه‌روه‌ک چوون

(۱) رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هیزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان، ل ۶۳.

(۲) المقدسی: احسن التقاسیم فی معرفه‌ الأقالیم، ص ۱۴۳؛ شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ل ۲۲؛ ابراهیم محمد علی مرجونه‌: الکرد فی العصر العباسی دراسة‌ سیاسیة‌ حضاریة‌، دار‌ التعلیم الجامعی، (الأسکندریة: ۲۰۲۰)، ص ۴۴۳؛ فیلد مارشال محمد آیوب خان: الأکراد وبلادهم، ت: عبدالسمیع سراج الدین، دار آراس، ط ۲ (ارییل: ۲۰۱۱)، ص ۱۶.

(۳) ابن العماد: شذرات الذهب فی أخبار من ذهب، دار المسیره، (بیروت: ۱۹۷۹) ج ۳، ص ۱۷۳-۱۷۴.

(۴) رحلة ابن بطوطة، مؤسسة هنداوي (القاهرة: ۲۰۲۰)، ص ۱۵۶؛ ظاهر نباح الشمري:

كوردە‌كانی نه‌هاوه‌ند له‌سه‌ر هه‌مان مه‌زه‌ب بوون^(۱)، (مسعر بن مه‌له‌ل) له‌ ك‌تابه‌كه‌ی باس له‌ شارێك ده‌كات به‌ناوی (بیر) له‌ نزیك شاره‌زوور ده‌لیت: ((خه‌لكه‌كه‌ی له‌ شیعه‌ی صالحی زه‌یدین له‌ سه‌رده‌ستی زه‌یدی كوری علی موسلمان بوون))^(۲)، له‌ هه‌ریمی چیاكانیش مه‌زه‌به‌ی ئیسماعیلی بلاوبووه^(۳)، (ابن الأثیر) له‌ رووداوه‌كانی سالی (۵۱۹هـ/ ۱۱۲۵ز) بوونی ئه‌و مه‌زه‌به‌ پشتراست ده‌كات هه‌ له‌ هه‌ریمی جه‌زیره و ده‌لیت: ((خه‌لكی ئامه‌د راپه‌رین له‌ دژی ئه‌و ئیسماعیلیانه‌ی له‌ شاره‌كه‌ هه‌بوون، وه‌ پێژه‌یان زیادی كردبوو))^(۴).

سه‌لجوقیه‌كان پشتگیری خه‌لیفه‌ی عه‌باسیان كرد له‌ سه‌رخستنی مه‌زه‌به‌ی سوننی به‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعی بۆیه‌ كۆتاییان به‌ هه‌ژموونی بوه‌یه‌یه‌كان هێنا و به‌ره‌نگاری فاتمیه‌كانیش بوونه‌وه^(۵)، دامه‌زراندنی قوتابخانه‌كانی (النظامیه) له‌ لایه‌ن (الب ارسلان) و وه‌زیره‌كه‌ی (نظام الملک) له‌ سالی (۴۵۹هـ/ ۱۰۶۶ز) سه‌ره‌رای ئامانجی زانستی ئامانجی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی مه‌ترسی په‌ره‌سه‌ندنی مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ و له‌ناو‌بردنی بیروکه‌ و شوێنه‌واری شیعه‌گه‌ری بوو،

محلات الحلة القديمة، مجلة جامعة بابل، مج ۱۵، ع ۴، (بابل: ۲۰۰۸)، ص ۱۳۴۲.

(۱) فائزة محمد عزت: الحيات الاجتماعية للكورد بين القرن (۹-۱۰هـ/ ۱۰-۱۵ز)، ص ۲۱۱.

(۲) الرسالة الثانية، ص ۱۱.

(۳) بۆ زانیاری له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌كه‌و بلاوبونه‌وه‌ی بروانه‌: زرار صديق توفيق: الكرد في العصر العباسي، ص ۱۷۴؛ حسن أحمد محمود- أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۶۰۶.

(۴) الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۶۲۶.

(۵) فهد محمد ديب الجمل: الخلافة العباسية في عصر الدويلات (السامانية والبوذية والسلجوقية والخوارزمية)، ص ۱۵.

که بوه‌یه‌یه‌کان و فاطمییه‌کان ب‌ل‌ویان‌کرد‌بو‌وه‌وه، خویندنه‌ک‌ه‌ش‌ ئاینی بوو له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی سوننه‌ی شافعی و ب‌ل‌و‌کردنه‌وه‌ی بیرو‌ک‌ه‌ی سوننی و سنووردانان ب‌و‌ بیرو‌ک‌ه‌ی شیعی، کردنه‌وه‌ی ئه‌و قوتاب‌خانه‌یه‌ وه‌رچه‌رخانیک‌ی گه‌وره‌بوو له‌ می‌ژوو‌ی شارستانیه‌تی ئیسلامی، در‌یژه‌پ‌یده‌ری هه‌مان ئه‌و مملانییه‌ مه‌زه‌به‌بییه‌ بوو به‌ شی‌وازیکی نو‌یتر له‌ریگه‌ی ئه‌و قوتاب‌خانانه‌، وای کرد سه‌رده‌مه‌که‌ی دوای خو‌ی سروشتیک‌ی جیاواز له‌ پ‌یش خو‌یی وه‌ر‌ب‌گری‌ت^(۱). که‌واته‌ ئه‌وه‌ی خرایه‌ پروو تیده‌گه‌ین که‌ هو‌کاری جیاواز له‌ پشت مملانیی پیکهاته‌کان بوونه‌ و هه‌ر پیکهاته‌یه‌ک له‌ هه‌ولی فراوانخو‌ازی و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتیان بوونه‌ به‌سه‌ر پیکهاته‌یه‌کی دیکه‌.

---

(۱) عبد الهادي محمد رضا محبوبه: نظام الملك، دار المصرية اللبنانية (القاهرة: ۱۹۹۹)، ص ۳۶۶-۳۷۲؛ شوقي الضيف: عصر الدول و الإمارات (الجزيرة العربية-العراق-إيران)، دار المعارف، ط ۲ (القاهرة: ۱۹۹۵)، ص ۲۷۷؛ ذبيح الله صفا: تاريخ ادبيات ايران، چاپخانه شمشاد، (تهران: ۱۳۸۳ ش) چ ۲۲، ص ۱۸۱.

بهشی دووهم

رۆلی كورد له ناکۆکی نیوان پیکهاتهکانی ناو ده‌سه‌لات له
سه‌ردهمی عه‌ببسییدا

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: به‌ش‌داری كورد له مملانی پیکهاته‌کان له
چوارچیوهی ده‌سه‌لات‌داری بو‌یهیدا
ته‌وه‌ری دووهم: هاوبه‌شی كورد له کیشه و ناکۆکی و مملانی نیوان
پیکهاته‌کان له سه‌ردهمی فه‌رمان‌ره‌وایی سه‌لجوقیدا

تهوه ری به که م:

به شداری کورد له مملانی پیکهاته کان له چوارچیوهی دهسه لاتداری بوه پهیدا دهوله تی بوه یهی دهوله تیکی خاوهن یهك دهسه لاتى ناوه ندیی نه بوو، به لکو دهسه لات له نیو ئەندامانی بنه ماله که دا دابه شیبوو، ته نانه تارووخانی دهوله ته که شیان پایته ختیکی یه کگرتوو یان نه بووه، دهسترۆیشتیوی بوه یهییه کان به سه ر ناوه ندی خه لافه تی عه بیاسی به درێژیایى ماوه ی دهسه لاتیان دوور نه بوو له مملانیی ئەه و پیکهاته یه، به لکو چ له نیوخۆی بنه ماله یان و له گه ل پیکهاته و دهسه لاته نیمچه سه ره به خۆیه خۆجیییه کانی ناوچه که به رده وام له مملانی دابوون، بیگومان ئەه و ماوه یه ش هاوکات بوو له گه ل سه ره له دان و دروستبوونی میرنشینه کوردیییه کان، که چ راسته وخۆ یان به ناراسته خو به شداربوون له لایه نگیری و مملانیی لایه نیك له دژی لایه نیکی دیکه، دیاره چه ندین هۆکاری جوگرافی و ئابووری و کۆمه لایه تی یاخود به هۆکاری سیاسی له دژی هیزیک و پیکهاته یهك که له مملانی دا بوو ده چوونه پال هیزیکی دیکه، بۆیه له خواره وه گرنگترین مملانییه کان و رۆلی کورد له و مملانییانه ده خه ینه روو.

باسی یه که م:

کیشهی نیوان عه‌ره‌ب و بو‌ه‌یهیه‌کان:

أ. بو‌ه‌یهی و خه‌لافهتی عه‌باسی

بو‌ه‌یهیه‌کان له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی زه‌یدی گه‌شه‌یان‌کرد و هاتنه‌ ناو ئی‌سلام و باوه‌ریان به‌وه‌بوو، که عه‌باسیه‌کان شایسته‌ی خه‌لافهت نین، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش له‌کاتی ده‌ست‌گرتیان به‌سه‌ر خیلافهتی ناوبراودا خه‌لیفه‌یان له‌پۆسته‌که‌ی لانه‌دا، به‌مه‌به‌ستی پارێزگاری‌کردن له‌ده‌سه‌لاتی سیاسیان، بو‌ه‌یهیه‌کان هاوسۆزی خۆیان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌رب‌ری، به‌تایهت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بو‌وه هێما‌یه‌ک، نوێنه‌رایه‌تی ده‌سه‌لاتی ئاینی و پ‌و‌حی موس‌لمانانی ده‌کرد، په‌یوه‌ندی به‌ژێانی سیاسی و دونیایی نه‌بوو، بۆیه بو‌ه‌یهیه‌کان رازیبوون به‌هیشتنه‌وه‌ی پۆستی خه‌لیفه‌ به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ول بۆ گێرانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی و دونیایی نه‌دات^(۱)، وه‌کو ئیبن‌خلدوون ئاماژه‌ی بۆ کردووه، سیاسهت چاکه و هێزی لێ به‌ره‌مه‌مدیت، ده‌مارگێری دروستده‌کات به‌هۆیه‌وه به‌سه‌ر نه‌ت‌وه‌ جو‌راوجۆره‌کان زالد‌ه‌بن و فه‌رمانه‌رواییان به‌سه‌ره‌وه ده‌که‌ن، بو‌ه‌یهیه‌کانیش به‌م هه‌نگاوانه‌ ده‌ستیان پیکرد و زالبوون، رێگه‌یان بۆ فه‌راهه‌م‌بوو، ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندیان خسته‌ ژێر هه‌ژموونی خۆیان‌وه^(۲).

(۱) البیرونی: الآثار الباقية عن القرون الخالية، ص ۱۳۲؛ الماوردی: قوانین الوزارة و سياسة الملك، ص ۴۰؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۳؛ سوزی حمود: الدولة العباسية مراحل تاريخها و حضارتها، ص ۱۸۲.

(۲) موفه‌دیمه، ب ۱، ل ۳۹۴.

یه‌که‌م په‌یوه‌ندی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و بو‌یه‌یه‌یه‌کان دوا‌ی
 ئه‌وه‌هات، که په‌یوه‌ندی ئیوان خه‌لیفه‌ و سه‌رکرده‌ تورکه‌کان
 که ده‌ستیان به‌سه‌ر توانا‌کانی خیلافه‌ت دا‌گرتبوو خراب بوو،
 میره‌کان له ئیوان خو‌یاند له نا‌کوکی به‌رده‌وامدبوون خه‌لیفه‌ی
 عه‌باسی (الم‌تقی) (۳۲۹-۳۳۳/ک/۹۴۰-۹۴۴ز) بو‌ پر‌گار بوون له‌و دو‌خه
 دا‌وا‌ی یارمه‌تی له (احمد کوری بویه) ده‌کات که بی‌ت بو‌ به‌غداد،
 دوا‌ی دوو سا‌ل له دا‌وا‌که‌ی له سا‌لی (۳۳۴/ک/۹۴۵ز) گه‌یشته به‌غداد
 و له‌لایه‌ن خه‌لیفه (الم‌ستکفی بالله) پی‌شوا‌زی لی‌کرا^(۱)، پو‌ستی میری
 میرانی پی‌دا و نازنا‌وی (معز الدوله) ی پی‌به‌خشی^(۲)، وه‌ک گه‌پرده‌ی
 به‌ نا‌وبانگی ئیرانی (ناصر خسرو) با‌سی لی‌توه ده‌کات و ده‌لی‌ت: ((به‌م
 جو‌ره وایلی‌هات سو‌لتانی شیعی بووه پار‌یزه‌ری خه‌لیفه‌ی سونی))
^(۳)، به‌مه‌ش بو‌یه‌یه‌یه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر بنه‌ما‌کانی خیلافه‌تی
 عه‌باسی دا‌گرت، زو‌ری نه‌برد بو‌یه‌یه‌یه‌کان خه‌لیفه (الم‌ستکفی بالله)
 یان له پو‌سته‌که‌ی دو‌رخسته‌وه به‌ بی‌انووی ئه‌وه‌ی پلان‌گی‌ری بو‌
 داناون، بو‌یه سو‌وربوون له‌سه‌ر لادانی و کو‌شکی خه‌لیفه و ما‌ل
 و مو‌لکیان تا‌لان‌کرد و خه‌لیفه (الم‌طیع) (۳۳۴-۳۶۳/ک/۹۴۶-۹۷۴ز) یان

(۱) ابن‌العمرانی: الإنباء فی تاریخ الخلفاء، ص ۱۷۰، ۱۷۷؛ ابن‌الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۸، ص ۴۵۰-۴۵۱؛ محمد أسعد طلس: عصر الانحلال تاریخ الأمة العربیة، مطبعة هنداوی، ج ۶، (د: ۲۰۲۰)، ص ۷۹.

(۲) ابن‌الجوزی: المنتظم فی تاریخ الملوك و الأمم، ج ۱۴، ص ۴۳؛ سبط ابن‌الجوزی: مرآة الزمان فی تواریخ الأعیان، ج ۱۷، ص ۲۲۵؛ خالد عزام: موسوعة تاریخ الإسلامی (العصر العباسی)، دار أسامة، (عمان: ۲۰۰۹)، ص ۲۰۱؛ حسن خلیفة: الدولة العباسیة قیامها و سقوتها، مطبعة الحدیثة، (القاهرة: ۱۹۳۱)، ص ۲۰۹.
 (۳) سفرنامه، ت: یحی‌ الخشاب، هیئة العامة للكتاب، (القاهرة: ۱۹۹۳)، ص ۱۱.

له شوینی دانا^(١)، ئەمەش ناره‌زایی سوننه‌کانی لیکه‌وته‌وه و (ناصر الدولة الحمدانی) دژی ئەو بریاره له موسڵ‌وه به سوپایه‌ك هێرش ده‌کاته سهر به‌غداد بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی بوه‌یهیه‌کان، بۆ ماوه‌یه‌ك ده‌ست به‌سهر به‌شی رۆژه‌لاتی به‌غداد داده‌گرێت به‌ ئامانجی گه‌راندنه‌وه‌ی شان و شکۆی خه‌لیفه، به‌لام سه‌رکه‌وتوو ناییت و ده‌گه‌رێته‌وه موسڵ^(٢)، بوه‌یهیه‌کان سیاسه‌تیکیان گرت به‌ر به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی، که تیایدا ده‌سه‌لات و قه‌له‌مه‌وه‌یی سنووردار کرد ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ك جار ده‌ستدریژیان ده‌کرده سهر که‌سایه‌تییان و خه‌لیفه‌ شان و شکۆی خۆی له‌ده‌ستدا، ته‌نها ناوی هه‌بوو ده‌سه‌لاتی نه‌بوو، کاری شه‌رعه‌تدان بوو به‌ کاروباری بوه‌یهیه‌کان و ده‌سه‌لاتی کرداری ناو ده‌وله‌تیش له‌ده‌ست میری بوه‌یه‌ی بوو، له‌ راستیدا بوه‌یهیه‌کان که ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت به‌سهر باریکی خراپی خه‌لافه‌تدا چوون، که پێش ئەوان ده‌ستپێک‌کردبوو، له‌ به‌رامبه‌ردا بوه‌یهیه‌کان قه‌له‌مه‌وه‌یی خۆیان زیاد‌کرد، پایه‌ی میری میران که بوه‌یهیه‌کان به‌رپۆه‌یاند هه‌برد هه‌موو ئەرکه‌کانی ده‌سه‌لاتی ده‌گرت هه‌سته^(٣)، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی تا هاتنی بوه‌یهیه‌کان کۆمه‌ڵێک ده‌سه‌لاتی ئاینی و کارگێری هه‌بوو، ئەو ده‌سه‌لاتانه

(١) البيروني: الآثار الباقية عن القرون الخالية، ص١٣٢؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٤٥١-٤٥٢.

(٢) المسعودي: مروج الذهب و معادن الجواهر، ص٢٩٥؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج١٤، ص٤٧؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص١٠٥١.

(٣) الماوردی: قوانين الوزارة و سياسة الملك، ص٤٠؛ محمد نواف عبدربه: واقع الحياة العامة في العراق زمن البويهيين، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة الإسلامية، (غزة: ٢٠١٨)، ص٧١.

هێمای خه‌لیفه و شان و شكۆی دونیایی و ئاینیی خه‌لیفه‌ی نیشاندەدا، كه‌ خۆی له‌ مافی خه‌لیفه له‌ دامه‌زراندنی وه‌زیره‌كان ده‌بینیه‌وه، كه‌ له‌ به‌رپۆه‌بردنی كاروباری ده‌وڵه‌ت یارمه‌تی خه‌لیفه‌ی ده‌دا و خۆپندنه‌وه‌ی وتاری هه‌ینی به‌ ناوی خه‌لیفه و نه‌خشاندنی ناوی له‌سه‌ر دراو و لێدانی ته‌پل له‌پێش مائی له‌كاتی بانگدا و دانانی میره‌كان و دادوهر و سه‌ره‌رشتیاری هه‌ج سه‌ره‌پای پێدانی نازناو، به‌هاتنی بوه‌یه‌یه‌كان ده‌ستیان به‌سه‌ر زۆربه‌ی ده‌سه‌ڵاته‌كانی داگرت^(۱).

خه‌لیفه ته‌نها وه‌ك هێمایه‌ك بۆ سه‌ركردایه‌تی ئیسلامی مابوو به‌وه له‌به‌ر ئه‌و پله و پایه‌ رۆحیه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ جیهانی ئیسلامیدا هه‌ییوو، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌ریم و ویلایه‌تانه‌ی له‌ناو ده‌وڵه‌تی عه‌باسی سه‌ربه‌خۆ ده‌بوون والیه‌كانی پێوستیان به‌وه بوو، كه‌ له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌وه شه‌رعه‌تی ده‌سه‌ڵاتیان پێبدری‌ت، میره‌ كوردیه‌كانیش په‌یوه‌ندییه‌کی باشیان له‌گه‌ڵ خه‌لیفه هه‌بوو، كه‌ مه‌به‌ست لێی شه‌رعه‌تدان بوو به‌ده‌سه‌ڵاتیان^(۲). لاوازیی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و نه‌مانی توانای به‌رگری به‌ تایه‌ت له‌ ناوچه سنووریه‌كان ئه‌ركی سه‌رشانی دانیشه‌توانی ئه‌و ناوچه‌ی گرانكردبوو، به‌ تایه‌ت ناوچه كوردنشینه‌كان، بۆیه ناوچه كوردنشینه‌كان پڕۆلێکی به‌رچاویان هه‌بوو له‌ پاراستنی ناوچه سنووریه‌كانیان و جیهادكردن

(۱) الصابی: رسوم دار الخلافة، ص ۱۳۶-۱۳۷؛ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ۹-۱۰؛ إحسان ذنون عبد اللطيف: الخلافة العباسية في عهد الضعف بين فقدان السيادة و معاولات إستردادها، مجلة جامعة الطيبة، س ۷، ع ۲۰، (روتردام-هولندا: ۱۴۴۱)، ص ۴۴۷.

(۲) ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل: دیپلۆماسیه‌تی كورد له‌سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌كاندا، ل ۱۹۰.

له دژی هیزه بی‌اوهره‌کان له به‌رام‌به‌ر نه‌بوونی روئی خه‌لیفه و سه‌رقالبوون و مملانیی له‌گه‌ل پیکهاته‌کان بو به‌ده‌سته‌پێانه‌وه‌ی شکو و ده‌سه‌لاتی له‌ده‌سته‌چووی، به‌هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی (عزالدوله -بختیار) دوخی خه‌لیفه خراپتر بوو، کاتیک له‌ سالی (٣٦١/ک١٩٧١ز) داوای بریک پاره له‌ خه‌لیفه (المطیع) ده‌کات^(١)، به‌ بیانووی خو‌سازدان و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی رۆمه‌ بیزه‌نتیه‌کان، که‌ هیرشیان هینابوو بو سه‌ر ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره و شاری (نوسه‌بین)یان تالانکرد و سووتاندیان، خه‌لیفه پاره‌یه‌کی ئه‌وتووی له‌به‌رده‌ستدانه‌بوو، بو‌یه ناچار بوو که‌ زیڕ و که‌لوپه‌لی ناومالی بفرۆشیت بوئه‌وه‌ی بری چوار سه‌د هه‌زار ده‌ره‌م کو‌بکاته‌وه، که‌چی (عزالدوله) پاره‌که‌ی له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خو‌ی خه‌رجکرد نه‌ک له‌ جه‌نگی بی‌اوهران^(٢). بالاده‌ستی بویه‌یه‌کان به‌ جوړیک بوو به‌ ویستی خو‌یان خه‌لیفه‌یان لاده‌دا، بو‌یه کاتیک خه‌لیفه (المطیع) نه‌خو‌ش ده‌که‌و‌یت سبکتکینی وه‌زیری (معز الدوله) داوای لیده‌کات ده‌ست له‌ پۆسته‌که‌ی بکیشیتته‌وه و کوره‌که‌ی (الطائع بالله) (٣٦٣-٣٨١/ک١٩٧٣-٩٩١ز) بو ئه‌و پۆسته هه‌لده‌بژێردریت و له‌ شوینی ئه‌و داده‌نریت^(٣)، له‌ سالی (٣٦٨/ک١٩٧٨ز) خه‌لیفه (الطائع) فه‌رمانی کرد له‌ به‌غداد داوای خه‌لیفه

(١) عادل عاجل روضان القزويني: المؤسسات الإدارية البويهية في العراق، رسالة الماجستير، كلية الدراسات العليا-جامعة مؤتة، (الأردن: ٢٠١٥) ص ٤٥.

(٢) مسكوية: تجارب الأمم، ج ٥، ص ٣٩٢؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ج ١٨، ص ٤٢٧؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، مطبعة دار الكتب المصرية، ج ٤ (القاهرة: ١٩٣٣)، ص ٦٦.

(٣) ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٤، ص ٢١٥؛ ابن الكازروني: مختصر التاريخ من أول الزمان الى منتهى دولة بني العباس، ت: مصطفى جواد، مطبعة الحكومة، (بغداد: ١٩٧٠)، ص ١٩١؛ ابن الطقطقي: الفخري في الآداب السلطانية، ص ٢٨٩.

وتار بۆ (عزالدولة) بخویندریتهوه له کاتی کدا پێشتر له بهغداد جگه له ویلايه تهه کان و ههريمه کان وتار تهها بۆ خهليفه ده خویندرايه وه^(۱). ههروهها (عضد الدولة) ی بوهیهی (۳۶۷-۳۷۲/ك/ ۹۷۸-۹۸۳ز) ههولیدا پۆستی خهليفه ی عهباسی به دهسته بهیتهی له ریگه ی ژن و ژنخواری، بۆ ئەم مه بهستهش له سالی (۳۶۹/ك/ ۹۷۹ز) کچه گه و ره ی خو ی به ناوی (شاه زنان) له خهليفه ی عهباسی (الطائع بالله) ماره پریوه^(۲)، به ئاواتی ئه وه ی کوره که یان دواتر بیته جینشین، بۆ ئه وه ی خیلافه تی عهباسی و پادشایی بوه یهیهی کان بیته مۆلکی خو یان^(۳)، له وه به دوا وه میری بوه یه ی به ویستی خو ی نازناویکی بۆ خو ی هه لده بژارد دواتر په زامه ندی خهليفه ی له سه ر وه رده گرت^(۴).

سه باره ت به رۆلی کورده کانیش له و مملانیانه ئه واه به پروونی له نیو دهق و پرودا وه میژوو یهیهی کانه ههستی پیده کریت ئه وه تا کاتی ک میر به در (۳۶۹-۴۰۵/ك/ ۹۷۹-۱۰۱۳ز) له پروبه پروو بوونه وه یه کدا له سالی (۳۷۷/ك/ ۹۸۸ز) له نزیك قرمیسین به سه ر سو پای (شرف الدولة) ی بوه یه ی (۳۷۷-۳۷۹/ك/ ۹۸۸-۹۸۹ز)

(۱) ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ۱۴، ص ۲۶۰.

(۲) الذهبي: تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير و الأعلام، ت: بشار غواد معروف، دار الغرب الإسلامي، (بیروت: ۲۰۰۳) مج ۸، ص ۲۶۶؛ الكرملی أنستاس ماری: خلاصه تاریخ العراق منذ نشوءه الى يومنا هذا، مطبعة الحكومة بالبصرة، (البصرة: ۱۹۱۹)، ص ۱۰۴.

(۳) التنوخي: نشوار المحاضرة و أخبار المذاكرة، ت: عبود الشالجي، دارصادر، (بیروت: ۱۹۷۲) ج ۴، ص ۲۶۲؛ الكازرونی: مختصر التاريخ من أول الزمان الى منتهی دولة بنی العباس، ص ۱۹۳؛ مسكويه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۵۳؛ ابن الطقطقي: الفخري في الآداب السلطانية و الدول الإسلامية، ص ۲۹۱.

(۴) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۴، ص ۲۶۹؛ حسن الباشا: الألقاب الإسلامية في التاريخ و الوثائق و الآثار، الدار الفنية، (القاهرة: ۱۹۸۹)، ص ۶۲.

سه‌رده‌که‌وێت^(۱)، شایه‌نی باسه‌ میری ناوبراو به‌هۆی ئه‌و شه‌ر و سه‌رکه‌وته‌نی به‌سه‌ر میری بوه‌یه‌ی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسی وه‌کو لایه‌نگیری‌ک و هاوپه‌یمانی‌ک سه‌یرکراوه، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌مه‌ هۆکاری‌ک بوو بۆئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتداری میرنشینی هه‌سه‌نه‌وه‌یه‌ی میر به‌در به‌هێزتر له‌ جاران ده‌ربکه‌وێت، له‌ یاداشتی ئه‌وه‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نازناوی (ناصر الدین والدوله) ی به‌ میری ناوبراو به‌خشییوه^(۲)، هه‌رچه‌نده‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌و ماوه‌یه‌دا لاواز بوو، له‌ به‌رامبه‌ردا بوه‌یه‌یه‌کان شان و شکۆیان به‌هێز ده‌بێت و له‌ کۆتایی‌شدا له‌سه‌ر ده‌ستی (به‌اء الدوله) (۳۷۹-۴۰۳ه‌/ک/۹۸۹-۱۰۰۹ز) خه‌لیفه‌ ده‌گیرێت^(۳)، له‌ راستیدا خیلافه‌تی عه‌باسی له‌ ماوه‌ی فەرمانه‌رواییه‌تی بوه‌یه‌یه‌کان ده‌سه‌لاته‌که‌ی زیاتر له‌ چوارچۆیه‌ی ئاینی خۆی به‌رجه‌سته‌ ده‌کرد، له‌ رووی سیاسی و سه‌ربازی ئه‌و کاریگه‌ری و پۆله‌ی نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتداریه‌تی بوه‌یه‌ی باڵی به‌سه‌ر جومگه‌کانی ده‌سه‌لاتی کرداریی خه‌لافه‌تی عه‌باسی کیشابوو ته‌نها له‌ رووه‌ ئابنیه‌که‌یه‌وه‌ نه‌بێت، بوه‌یه‌یه‌کان بۆئه‌وه‌ی شه‌رعیه‌ت بده‌ن به‌ ده‌سه‌لات و حوکمرانییان له‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌وه‌ متمانه‌یان وه‌رده‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی کرداری له‌ ده‌ست بوه‌یه‌یه‌کان بوو، بۆیه‌ له‌

(۱) الصرفي: تاريخ دول الأسلام، مطبعة الهلال، ج ۱ (القاهرة: ۱۹۲۹). ج ۱، ص ۴۰۱-۴۰۲؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ۱، ص ۳۳۳؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۰؛ الروذراوري: ذيل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۷۹.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۳؛ شوكرولای بابان: میژوووی كورد و كوردستان، چاپخانه‌ی شفقان، (هه‌ولێر: ۲۰۰۴)، ل ۱۰۳.

(۳) ابن الطقطقي: الفخري في الآداب السلطانية والدول الأسلامي، ص ۲۹۰.

سالی (۳۸۱ك/۹۹۱ز) (بهاء ده‌ولت)ی بوه‌یهی به مه‌به‌ستی ده‌ستبه‌سه‌رداگرنتی سامان و مولکی خه‌لیفه (الطائع بالله) ی له ده‌سه‌لآت دوور‌یخسته‌وه^(۱)، (قادر بالله)ی (۳۸۱-۴۲۲ك/۹۹۱-۱۰۳۱ز) له شوینی داده‌نیت^(۲)، سه‌ره‌پای بوونی کورد به شی‌وه‌ی راسته‌و‌خۆ له سوپای خیلافته‌تی عه‌باسی، کورده‌کان و میرنشینه کوردیه‌کان به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان به‌شیکیان لایه‌نگر و به‌شیکی تریان به‌رگریان له به‌غداد و خیلافته‌تی عه‌باسی کردووه، به تایه‌ت کاتیک بوه‌یهیه‌کان له سالی (۳۹۷ك-۱۰۰۶ز) پاراستنی پښگای خوراسان به (ابو الفتح محمد بن العنازی) ده‌ده‌ن، میر به‌دری سه‌سه‌نه‌وه‌یهی ئه‌م هه‌نگاوه به لیدان له به‌رژه‌وه‌ندییه‌ نابوو‌رییه‌کانی داده‌نیت و له‌گه‌ل مه‌زیدییه‌کان هی‌رش ده‌که‌نه سه‌ر به‌غداد، بو‌یه له‌وکاته‌دا (ابو الفتح محمد بن العنازی) له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتدارانی به‌غداد به‌رگری له شاره‌که و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌کات و هی‌رشه‌که شکست پیده‌هین، به‌مه‌ش بو‌مان ده‌رده‌که‌و‌یت که ئه‌م هی‌رشه له‌لایه‌ن کورده‌کان پښکخرا و له‌لایه‌ن کورده‌ شان‌جانیه‌کانیش تښکشا^(۳)، پوونه که میره کوردیه‌کان به‌رژه‌وه‌ندیی تاکه‌که‌سیی خو‌یان خسته‌وتته سه‌رووی هه‌موو شتیک، لایه‌نه ناکۆکه‌کانیش توانیویانه کورد له به‌رژه‌وه‌ندیی یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی مملاتییه‌کانیان به‌کاریانبه‌یتن.

(۱) ابن الطقطقي: الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، ص ۲۸۹؛ زامباور: معجم الأنساب والأسرات الحاكمة في تاريخ الإسلام، ت: زكي محمد حسن-حسن أحمد، دار الرائد، (بيروت: ۱۹۸۰)، ص ۳.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۸۰؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۳.

(۳) مه‌هدی عوسمان هه‌روتی: پۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۹۸.

بوه‌یهییه‌کان له کۆتایی ده‌سه‌لاتیان دووچاری لاوازی بوون، ئەم لاوازیه‌ش هه‌ریمی فارسی گرت‌ه‌وه که مه‌ل‌به‌ندی بوهییه‌کان بو، بۆیه پۆیست بوو ئەو بۆشاییه‌ سیاسیه‌ پرېکرت‌ه‌وه، ئیسماعیلی شوانکاره‌ سه‌ر به‌ هۆزی شوانکاره‌ ئەو هه‌له‌ی قۆسته‌وه و سوودی له‌و بۆشاییه‌ سیاسیه‌ وه‌رگرت له‌ ماوه‌ی نێوان (٤١٦-٤٤٠/ک٤٠-١٠٢٥-١٠٤٨ز) ده‌سه‌لاتیکه‌ی خۆجێی له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی هۆزه‌که‌ی له‌ هه‌ریمی فارس دامه‌زراند، بێگومان خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (قادر بالله) به‌هۆی مملانیی له‌گه‌ڵ بوه‌یهییه‌کان پشتگیری دامه‌زراندنی ئەو میرنشینه‌ی کرد^(١). هه‌روه‌ها له‌ کۆتاییدا خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی گه‌یشه‌ته‌ ئەو پروایه‌ی که به‌ مملانیی له‌گه‌ڵ بوه‌یهییه‌کان سه‌رکه‌وتوو نابێت، چونکه‌ ده‌سه‌لاته‌کانی لێ زه‌وتکرا‌بوون، بۆیه پراریدا په‌یوه‌ندییه‌کانی ئاسایی بکاته‌وه و له‌ ریگه‌ی هاوسه‌رگیری سیاسی مه‌رامه‌ سیاسیه‌کانی به‌ده‌سته‌بھێنیت، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش کچی (به‌اء الدولة کوری عضد الدولة) ی له‌سه‌ر ماره‌یی (سه‌ده‌ه‌زار دینار) خواست، به‌مه‌ش خیلافه‌تی عه‌بباسی تارا‌ده‌یه‌ک په‌وه‌نقه‌ی هێزی بۆ گه‌رایه‌وه^(٢). له‌ کۆتایی ده‌سه‌لاتی بوه‌یهییه‌کان نا‌کۆکی نێو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی هۆکار بوو بۆ دروستبوونی ئا‌زاوه و ناسه‌قامگیری سیاسی، ئەمه‌ش ده‌رفه‌تیک بوو بۆ فاته‌میه‌کان که بانگه‌وازی خۆیان له‌ ناوچه‌کانی

(١) که‌یوان ئازاد ئەنه‌ور: کوردستان و کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ل١٦٧-١٦٨؛ اری کاکل محمد: ابن بلخي مؤرخا من خلال كتابه (فارسانمه)، مجلة جامعة کرکوک، مج١٦، ١ع (کرکوک: ٢٠٢١)، ص٣٤٨؛ شیماء سید کامل محمد أتابکه‌ الشبنکاره‌ فی شرق فارس، مجلة المؤرخ العربي، ج١، ٢٧ع (م.د: ٢٠١٩)، ص٢٢٠.
(٢) محمد أسعد طلس: عصر الانحلال تاریخ الأمة العربية، ص٨٠.

ژێرده‌سه‌لاتی عه‌ببایی ب‌ل‌و‌ب‌که‌نه‌وه، به تاییه‌ت بانگ‌خ‌واز (ه‌به‌ة الله الشیرازی) پ‌ر‌ۆ‌ئ‌یک‌ی ب‌ا‌ل‌ای هه‌بوو له ب‌ل‌و‌ک‌رد‌نه‌وه‌ی بانگه‌وازی فاتییه‌کان له ناوچه‌کانی عێراق - فارس و ئه‌ه‌واز، ئین خه‌لدوون ئاماژه به فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی فاتییه‌کان ده‌کات و ده‌ئ‌یت: ((پ‌ر‌ۆژ له‌د‌و‌ای پ‌ر‌ۆژ ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عه‌بباییه‌کان له‌و سه‌رزه‌مینانه‌دا که‌م‌ده‌ب‌و‌یه‌وه، له‌ولاشه‌وه ده‌سه‌لاتی فاتییه‌کان زیاتر فراوان ده‌بوو))^(۱)، کورده‌کانیش به‌ده‌رنه‌بوون له کاریگه‌ریی بانگه‌وازی فاتییه‌کان، گ‌ا‌وانییه‌کان له‌پ‌ا‌ل عوقه‌یلییه‌کان و مه‌زیدییه‌کان که‌وته‌ ژێرکاریگه‌ری بانگه‌وازیان^(۲)، له ک‌و‌ت‌ایی ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان هه‌ژموونی تورکه‌کان زیادده‌کات و مملانییه‌کی به‌هێز له‌نیوانیاندا رووده‌دات، که له به‌رژه‌وه‌ندیی خه‌لیفه‌بوو، له سالی (٤٤٠ه‌/١٠٤٩ز) (ابو نصر خسرو) شوینی ده‌گریته‌وه و له سه‌رده‌می ئه‌و ک‌و‌ت‌ایی به‌ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان د‌ی‌ت^(۳).

ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ ته‌واوی ب‌ا‌ل‌ده‌ستی په‌گه‌زی عه‌ره‌ب به‌ ده‌زگای خیلافه‌ته‌وه‌ د‌یا‌ر‌بوو، به‌لام به‌ه‌و‌ی هه‌ژموون و کاریگه‌ری فارسه‌کان، د‌وا‌ت‌ر‌یش تورك و هاتنی ده‌یلمییه‌کان ده‌سه‌لاتیان لاواز و ب‌ی کاریگه‌ری بوو، به‌لام به‌ه‌و‌ی په‌چه‌له‌کی بنه‌ماله‌که‌یان هه‌رگیز ه‌ی‌ز‌ی‌ک له‌و ه‌ی‌زانه‌ نه‌یتوانی شه‌رعییه‌تی خیلافه‌تیان ل‌ئ‌ وه‌ر‌ب‌گریته‌وه، به‌ل‌کو ئه‌و هه‌ژموونه‌یان ل‌ی‌سه‌ند، که به‌سه‌ر

(۱) موقه‌دیمی، ب، ١، ل ٤٢٥.

(۲) مسته‌فا جه‌واد: ه‌و‌زی له‌بیرک‌راوی گ‌ا‌وانی، چ ٢، ل ٣٠.

(۳) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ٩، ص ٥٤٥؛ ابن کثیر: الب‌د‌ایه‌ والنه‌ایه‌، ت: حسان عبد‌الم‌نان، بیت الأ‌ف‌کار الد‌ول‌یة (ب‌یروت: ٢٠٠٤) ص ١٨١٨؛ حسن خلیفه‌: الد‌ول‌ة الع‌بباییه‌ قیامها و سقوتها، ص ٢١٩-٢٢٠.

به‌رپۆه‌بردنیاندا هه‌بوو^(۱)، ده‌سته‌سه‌رداگرنتی خیلافه‌تی عه‌باسی و ده‌سه‌لاته کارگیریه‌کانی خه‌لیفه و سنووردارکردنی له‌چهند ده‌سه‌لاتیکی ئاینی وای کرد خه‌لیفه نه‌توانیت له‌به‌رامبه‌ر به‌هیزی بوه‌یهیه‌کان بوه‌ستینه‌وه و مملانییه‌کی به‌هیزیان بکات، به‌هۆی جیه‌جیکردنی سیاسه‌تی نامه‌رکه‌زی له‌به‌رپۆه‌بردن له‌لایه‌ن بوه‌یهیه‌کان، کورد ویستی وابووه پارێزگاری له‌ده‌سه‌لاته‌ خۆجیه‌یه‌کانیان بکه‌ن، به‌پراگرنتی هاوسه‌نگی له‌نیوان لایه‌نه‌ناکوکه‌کان به‌وه‌ی له‌پرووی کارگیری سه‌ر به‌بوه‌یهیه‌کان بن و له‌پرووی ئاینی و مه‌زه‌بیه‌ش پشتگیری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بن.

---

(۱) سامان عثمان عالی: کورد له‌مملانیی په‌راویز و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی عه‌باسیدا له‌نیوان (۳۰۰-۵۰۰/ک ۹۱۳-۱۱۰۶ز)، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی ئاداب-زانکۆی سو‌ران، (سو‌ران: ۲۰۲۳) ۷۳ ل.

ب. بو‌هیهی و همدانییه‌کان

دوای ئه‌وهی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌ره‌و لاوازی چوو چه‌ند قه‌واره و ده‌سه‌لاتیکی سیاسی دروستبوون له‌وانه همدانییه‌کان (۲۹۳-۳۷۱ك/۹۰۵-۱۰۰۳ز) له‌سه‌ر ده‌ستی (حمدان بن حمدون)^(۱)، له‌ناوچه‌کانی موس‌ل له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه (المعتضد)(۲۷۹-۲۸۹ك/۸۹۲-۹۰۲ز) له‌سه‌ر شانۆی رووداو هه‌ساییه‌کان به‌ده‌رکه‌وتوون، دوای ئه‌وه‌ی یارمه‌تی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیان دا به‌کو‌تایه‌پێنان و له‌ناو‌بردنی ئه‌و بزوتنه‌وانه‌ی که له‌ناوچه‌کانی موس‌ل دژی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی هه‌لگیرسابوون وه‌ک (بزوتنه‌وه‌ی قه‌رامیته‌کان^(۲))^(۳)، بۆیه له‌سالی (۳۳۰ك/۹۶۱ز) له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه پۆستی میری میرانی پێ به‌خشرابوو^(۴).

همدانییه‌کان له‌به‌هێزی و مه‌ترسی کورده‌کان گه‌یشته‌بوون، بۆیه هه‌ولیاندا بۆلای خۆیان کیشیان بکه‌ن له‌پێگه‌ی هاوسه‌رگیری،

(۱) بۆ بنه‌چه‌ی همدانییه‌کان بگه‌رێوه‌ بۆ: الهمدانی: صفة جزيرة العرب، ت: محمد بن علي، دار اليمامة، (الرياض: ۱۹۷۴).

ص ۲۷۵؛ القلقشندي: نهاية الأرب في معرفة أنساب العرب، ت: علي الخاقاني، مطبعة النجاح، (بغداد: ۱۹۵۸)، ص ۲۲۳.

(۲) قرامیته‌یه‌کان: بزوتنه‌وه‌یه‌کی شیعهبوون له‌به‌حرین له‌سالی (۲۸۸ك/ ۸۸۹ز) توانیان جێگه‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه له‌سالی (۳۱۸ك/ ۹۳۱ز) له‌سه‌رده‌ستی سه‌رکرده "ئه‌بو تاهر قرامیته‌ی" توانیان به‌ردی ره‌ش له‌شاری مه‌ککه‌ بفرێنن، ویستی کو‌تایه‌پێنانیان به‌خیلافه‌تی عه‌باسی هه‌بوو، چه‌ند جارێک شکستیان به‌سو‌پای خیلافه‌ت هیناوه، هه‌تا کوو شارێ کوفه‌ هاتوون. السیوطي: تاريخ الخلفاء، ص ۳۰۴؛ یاسر جاسم قاسم: القرامطة و العدالة الاجتماعية، دار الکتب الوثائق، (بغداد: ۲۰۱۸)، ص ۶۴.

(۳) سلیمان صائغ: تاريخ الموصل، مطبعة السفلیة (مصر: ۱۹۲۳)، ص ۵۲؛ مه‌هدی عوسمان: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۷۷.

(۴) مه‌هدی عوسمان: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۸۰، ۳۲.

سه‌رکه‌وتووش بوون به‌وهی (ناصر الدولة) (٣١٧-٣٥٨/ك٣٥٨-٩٢٩-٩٢٨ز) ئافره‌تیکێ کورد به‌ ناوی (فاطمة بنت أحمد)ی خواست، به‌مه‌ش توانی پشتگیری کورده‌کان به‌ده‌سه‌سته‌یه‌تی، به‌لام ئەمه به‌مانای ئەوه نییه که هه‌موو کورده‌کان پشتگیری هه‌مدانییه‌کانیان کردی، به‌لکو دژی‌شان وه‌ستاونه‌ته‌وه^(١)، ئەمه‌ش له‌ وتی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی په‌نگه‌داته‌وه کاتیک ده‌لیت: ((کاتی ئەبوته‌غله‌بی هه‌مدانی و عه‌زده‌وه‌له‌ی ده‌یله‌می بوو به‌ شه‌ریان، باز یاریده‌ی عه‌زده‌وه‌له‌یدا))^(٢). ئەوه‌ی جیگای باسه‌ ئه‌وه‌یه که په‌یوه‌ندی نیوان هه‌مدانییه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان جیگیرنه‌بوو، له‌ سالی (٣٣٤/ك٩٤٥ز) هه‌مدانییه‌کان له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان به‌ریه‌ککه‌وتن به‌هۆی ئەوه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان له‌و ساله‌دا چوونه‌ به‌غداد و ده‌ستیان به‌سه‌ر تواناکانی خیلافه‌ت داگرت و بپێزیان به‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (المستکفی بالله) کرد و دووریان خسته‌وه‌ بۆیه‌ هه‌مدانییه‌کان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (ناصر الدولة) هه‌ولێ سه‌رخستنی خه‌لیفه‌ و پشتگیریان کرد بۆ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ده‌سه‌لات^(٣)، (ابن‌الکربوس‌ التوزی) ده‌لیت: ((دوا‌ی ئەوه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان ده‌سه‌لاته‌کانی (المستکفی بالله)یان سنووردارکرد، ناوبراو به‌ نه‌ینی داوا‌ی به‌هاناوه‌چونی له‌ هه‌مدانییه‌کان و (سیف‌الدولة) کرد به‌ مه‌به‌ستی پرگارکردنی له‌ ده‌سه‌لاتی

(١) محمود یاسین التکریتی: الأمانة‌ المروانية‌ في‌ ديار بكر‌ والجزيرة، رسالة‌ الماجستير مقدمة‌ الى‌ مجلس‌ كلية‌ الآداب، جامعة‌ بغداد، (بغداد: ١٩٧٠)، ص ١١٠.

(٢) شه‌ره‌فنامه، ل ٣٠.

(٣) مسکویه: تجارب‌ الأمم، ج ٥، ص ٢٧٦-٢٧٧؛ الأنطاکي: تاریخ‌ الأنطاکي، ت: عمر عبدالسلام تدمري، مکتبه‌ جروس برس (طرابلس-لبنان: ١٩٩٠)، ص ٥٣؛ محمد سهیل تقوش: میژوو‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل ٣٠١.

ده‌یله‌مه‌کان))^(۱)، هه‌مدانییه‌کان دواى سه‌رکه‌وتنیان له (عکبرا)، چونه به‌غداد^(۲)، بریاری لادانی خه‌لیفه (المطیع)یاندا ناوه‌ینانیشیان له پوژوانی هه‌ینی قه‌ده‌غه‌کرد، به‌مه‌ش به‌غداد بووه مه‌یدانی مملانی^(۳)، دواى پرووه‌پروووونه‌وه‌شیان هه‌مدانییه‌کان له‌گه‌ل ئه‌و تورکانه‌ی به‌ژداربوون له سوپایه‌که‌یان ده‌شکین و به‌ره‌و موس‌ل پاشه‌کشه ده‌که‌ن^(۴)، هه‌رچه‌نده له سالی (۳۳۵ک/۲۹۶۶ز) پیککه‌وتننامه‌یه‌ک له نیوان هه‌ردوولا بو هئورکردنه‌وه‌ی مملانی و ناکوکی نیوانیان واژوکرا، ئه‌مه‌ش پینگه‌ی هه‌مدانییه‌کانی به‌هیزتر کرد^(۵)، و بوونه‌مایه‌ی مه‌ترسی، بو‌یه بوه‌یه‌یه‌کان له سالی (۳۳۷ک/۲۹۶۸ز) به‌بیانووی دواکه‌وتنی باج^(۶)، هئرشیان کرده سه‌ر موس‌ل و داگیریان کرد و (ناصر الدولة) به‌ره‌و شاری نوسه‌یین، پاشه‌کشه‌ی کرد، به‌لام دواتر پیککه‌وتن و له به‌نده‌کانی ئه‌و پیککه‌وتنه‌ش داننان بوو به‌ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان به‌سه‌ر هه‌مدانییه‌کان و سه‌پاندنی باجیکی سالانه به‌بری (۸هه‌زار

(۱) الإکتفاء فی أخبار الخلفاء، ت: صالح بن عبدالله الغامدي، مكتبة ملك فهد، ج ۳ (المدينة المنورة: ۲۰۰۸)، ص ۱۶۳۷-۱۶۳۸.

(۲) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۷۸؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ۱، ص ۴؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۶)، ص ۲۶۹. (۳) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۷۸؛ احمد عدوان: الدولة الحمدانية، منشورات الشعبية للنشر، (م: ۱۹۸۱)، ص ۱۷۶.

(۴) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۸۰؛ ابن بطريق: التاريخ المجموع على التحقيق و التصديق، مطبعة الآباء اليسوعيين، (بيروت: ۱۹۰۵)، ص ۱۱۱.

(۵) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۸۶؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۷۰؛ فيصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، ص ۲۶۳؛ خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلام (العصر العباسي)، ص ۲۰۴.

(۶) إبراهيم سلمان الكروي: البويهيون و الخلافة العباسية، ص ۱۹۳.

هه‌زار) واته (٨ ملیون درهم) به‌مه‌ش بوه‌په‌یه‌کان پاشه‌کشه‌یان کرد^(١). هه‌مدانییه‌کان له مملانیییه‌کان له‌گه‌ڵ بوه‌په‌یه‌کان هه‌ولیانداوه ده‌ست به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌ببسی دا‌بگرن و بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش هه‌ولیاندا سوود له مملانیییه‌کان بوه‌په‌یه‌کان وه‌ر‌بگرن، کاتیکیش له سالی (٣٤٥/ك٩٥٦ز) (روزبهات‌الدیلمی) له ئه‌ه‌واز له فه‌رمانی (معز‌الدوله) ده‌رده‌چیت و ئه‌ویش به‌ سوپایه‌ك بو‌ی ده‌چیت، له‌وکاته‌دا (ناصر‌الدوله) ئه‌و هه‌له‌ی قو‌سته‌وه و له موس‌ل به‌ سوپایه‌ك به‌ مه‌به‌ستی دا‌گیرکرنی به‌ره و به‌غداد که‌وتو‌ته‌رێ، به‌ سه‌رکه‌وتنی (معز‌الدوله) (ناصر‌الدوله) له هێرشه‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌یه‌وه و به‌ره‌و موس‌ل گه‌رایه‌وه^(٢)، له کاردانه‌وه‌ی ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ی (معز‌الدوله) بو‌ سالی دواتر هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر هه‌مدانییه‌کان، به‌لام (ناصر‌الدوله) توانی له هێرش‌کردنه‌ سه‌ر موس‌ل به‌ نیشاندانی ملکه‌چی خو‌ی و پیدانی باجیکی سالانه به‌بری (دوو ملیون درهم) پاشگه‌زیکاته‌وه^(٣)، به‌لام پابه‌ندنه‌بوونی هه‌مدانییه‌کان به‌ دانی باجی سالانه ده‌بیتته‌ بیانوو‌یه‌ك بو‌ ئه‌وه‌ی بوه‌په‌یه‌کان له سالی (٣٤٧/ك٩٥٩ز) هێرش‌بکه‌نه‌ سه‌ر موس‌ل و دا‌گیری ده‌که‌ن، و (ناصر‌الدوله) به‌ره‌و نوسه‌یبین و دواتر بو‌ حلب پاشه‌کشه‌ی کردووه، به‌لام به‌ ناوبژیوانی (سیف‌الدوله) ی حمدانی فه‌رمانه‌ره‌وای حلب جاریکی دیکه‌ ریکده‌که‌ون و بوه‌په‌یه‌کان له

(١) مسکویه: تجارب‌الأمم، ج٥، ص٢٩٠؛ ألبیارشینایا: تاریخ ألبیارشینایا، ت: یوسف حبی، مطبوعات مجمع اللغة السریانیة (بغداد: ١٩٧٥)، ص١٩٣؛ حسن خلیفة: الدولة العباسیة قیامها و سقوتها، ص٢١٢.

(٢) ابن‌الأثیر: الکامل فی‌التاریخ، ج٨، ص٥١٥؛ احمد عدوان: الدولة الحمدانیة، ص١٧٨.

(٣) مسکویه: تجارب‌الأمم، ج٥، ص٣٢٠؛ ابن‌الأثیر: الکامل فی‌التاریخ، ج٨، ص٥٢١.

موسل پاشه‌کشه ده‌که‌ن^(۱)، له سالی (۳۵۳/ک/۹۶۶ز) جاریکی تر به‌هۆی پابه‌ندنه‌بوونی همدانییه‌کان به پیکه‌وتننامه‌کانیان، بو‌یهییه‌کان هپرش ده‌که‌نه‌سه‌ر موسل و داگیریده‌که‌ن، (معز الدولة) (أبو علاء صاعد بن ثابت)ی به‌فه‌رمان‌په‌وای شاره‌که ده‌ستنیشانکرد و رایسپارد که ده‌ستکه‌وته‌کان و خه‌راج کۆبکاته‌وه^(۲). له مملانیی نیوانیان بو‌یهییه‌کان مه‌به‌ستیان بوو ده‌سه‌لآتی خۆیان به‌سه‌ر ناوچه‌که‌سه‌پین سهره‌پرای ئه‌وه‌ی ناوچه کوردیه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره به‌هۆی ده‌وله‌مهن‌دییان له‌رووی جوگرافی و مرویی و ئابورییه‌وه‌پیکه‌یه‌کی گرنگی هه‌بووه، بۆیه نه‌ده‌کرا ده‌سه‌لآتی ناوه‌ندی له‌به‌غداد ده‌ستبه‌رداری بی‌ت، همدانییه‌کانیش له‌و ماوه‌یه‌له‌وپه‌ری به‌هیزی ده‌سه‌لآتیاندا‌بوون و ملکه‌چی بو‌یهییه‌کان نه‌ده‌بوون به‌هۆی جیاوازی مه‌زه‌ه‌بیان و به‌هیزیان، ئه‌وه‌ی دۆخی خه‌لکه‌که‌ی قورستر کرد‌بوو ئه‌و جه‌نگ و مملانییه‌بوو که‌بو‌یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی بو‌هه‌رجاریک باجی زیاتر ده‌خرایه‌سه‌ر خه‌لکی ناوچه‌که‌سه‌رپرای هپرشه‌به‌رده‌وامه‌کانی پۆمه‌کان، ناوچه‌کوردیه‌کان بو‌ئه‌وه‌ی چیت نه‌نه‌قوربانیی ئه‌و مملانییه‌بیان به‌ریان له‌خۆبه‌ریوه‌به‌ری کرده‌وه و به‌مه‌ش میر باد(۳۷۳-۳۸۰/ک/۹۸۳-۹۹۰ز)ئه‌و هه‌له‌ی بو‌په‌خسا که هه‌نگاو‌بنیت بو‌ئه‌وه‌ی نوپنه‌رایه‌تی به‌شیک له‌ناوچه‌کوردیه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره بکات بو‌پزگار‌بوون له‌و بارودۆخه‌.

(۱) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۲۲؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۲۳؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ت: الأب إسحاق أرملة، دار المشرق، (بیروت: ۱۹۸۶)، ص ۶۰؛ أيليا برشينايا: تاريخ أيليا برشينايا، ص ۱۹۵.
(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۵۲؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۵۴.

له سالی (۳۵۶ك/۹۶۷ز) هه‌ریه‌ك له (سیف الدولة) ی حمدانی و (معز الدولة) ی بو‌هیهی كۆچی دوایی ده‌كه‌ن^(۱)، هه‌رچه‌نده (النویری) بۆ‌چوونیکى جیاواز هه‌یه و پینوایه (سیف الدولة) له سالی (۳۵۵ك/۹۶۶ز) كۆچی دوایی كردوو^(۲)، ئەمه‌ش دواى ئەوه دیت كاتیک (أبو تغلب) ی كورپی (ناصر الدولة) ده‌ست به‌سه‌ر ده‌سه‌لآتی هه‌مدانییه‌كاندا ده‌گریت و باوكیشی به‌ند ده‌كات، ده‌گوتریت (فاطمة بن أحمد) خیزانی (ناصر الدولة) پۆلی هه‌بووه له گیرانی هاوسه‌ره‌كه‌ی و قولكردنه‌وه‌ی ناكۆکیی نیوان كوره‌كانی، ئەم هه‌لۆیسته‌ی حمدانی برای توره‌ده‌كات و ده‌بیته‌ هۆی دروستبوونی ناكۆکی و مملانی له‌نیوانیادا، هه‌ریه‌ك له براکانی (ابراهیم-هه‌به‌الله) په‌نا بۆ (عز الدولة) ده‌به‌ن و هانی ده‌ده‌ن هێرش بکاته‌سه‌ر موصل، ئەم هه‌له‌ش زیاتر په‌خسا دوایی مردنی (ناصر الدولة) له سالی (۳۵۸ك/۹۶۹ز)^(۳)، له راستیدا مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی حمدانی ئەو دهرفته‌ی په‌خساند بو‌هیهیه‌كان ده‌ست بخه‌نه‌نیو کاروباری ناوخۆی هه‌مدانییه‌كان^(۴)، محمد امین زکی باسی له‌وه‌ش کردوه‌كه له ریککه‌وتنی نیوان (عزالدولة-بختیار) له‌گه‌ل میر هه‌سنه‌وه‌یهی ((له‌سه‌ر ئەوه ریککه‌وتن كه به‌یه‌که‌وه له یه‌ك سه‌نگه‌ردابن دژی

(۱) ابن شداد: الأعلاق الخطيرة في ذكر أمراء الشام و الجزيرة، ت: يحيى زكريا عبارة، مكتبة الأسد، (دمشق: ۱۹۹۱) ج ۳، ص ۳۱۳.

(۲) نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۶، ص ۸۱.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۹۴؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۵۶؛ عمر أحمد سعيد: الإمارة الحمدانية في الموصل و دورها التصدي للبويعيين، مجلة دراسات الموصلية، ۴۶ (موصل: ۲۰۱۷)، ص ۴۷.

(۴) سليمان صائغ الموصلية: تاريخ الموصل، ج ۱، ص ۱۱۵؛ احمد عدوان: الدولة الحمدانية، ص ۱۸۶.

ئەبو تغلبی حەمدانی لە بەرامبەردا بەختیار پازی بوو یارمەتی
 حەسنەو‌ه‌یه‌یی ب‌دات لە فراوان‌کردنی سنووری فەرمان‌پەرەوایی تا زا‌بی
 گەورە، وەبە‌ه‌ۆی ئەو پ‌یک‌کە‌وت‌نە بە‌سەر ئەبو تغلبی حەمدانی‌دا
 سەر‌کە‌وت‌ن^(۱)، بە‌مە‌ش بۆ‌مان پ‌و‌وندە‌ب‌یت‌ه‌و‌ه‌ کە ب‌و‌ه‌یه‌یه‌کان لە
 م‌ل‌م‌ل‌انیان لە‌گ‌ه‌ڵ حەمدانییە‌کان سو‌ود‌پ‌ان لە ت‌وانا و ه‌ی‌زی ک‌وردە‌کان
 وە‌ر‌گ‌رت‌و‌و‌ه‌ و هە‌و‌لیان‌دا‌و‌ه‌ پ‌ه‌ی‌و‌ه‌ند‌یه‌کانیان لە‌گ‌ه‌ڵ م‌یرە ک‌ورد‌یه‌کان
 سە‌ق‌ام‌گیر‌ب‌یت چون‌کە گەرەنتی سەر‌کە‌وت‌نیان ب‌و‌ه‌ لە نا‌و‌چە‌کە،
 ک‌وردە‌کان‌یش لە‌پ‌ینا‌و بە‌دە‌ست‌ه‌پ‌انی دە‌ست‌کە‌وت و دە‌سە‌لاتی
 زیاتر ئامادە‌بو‌ونە ب‌بنە بە‌ش‌یک لە م‌ل‌م‌ل‌اتی‌ه‌کان. حەمدانییە‌کان لە
 ما‌و‌ه‌ی دە‌سە‌لاتیان دا‌ه‌ات‌ت‌کی گە‌ورە‌یان کۆ‌ک‌رد‌بو‌و‌ه‌و‌ه‌ م‌ی‌ژ‌و‌و‌و‌و‌س‌یک
 دە‌گیر‌ت‌ه‌و‌ه‌ کە (أبو تغلب) لە‌بە‌رام‌بەر (جاریه‌)یە‌ک ئامادە‌بو‌و‌ه‌
 ب‌ری سە‌د هە‌زار دره‌م ب‌دات و خوش‌کە‌کە‌شی (جمیلە بنت ناصر
 الدوله‌) لە‌کاتی چ‌وونی بۆ حە‌ج بە‌کە‌ژا‌و‌یه‌کی چ‌ل و شتری چ‌و‌و‌ه‌
 و ب‌ری دە‌ هە‌زار دینار و شە‌کر و بە‌فر و ج‌لوبەرگی بە‌سەر‌دا
 دا‌بە‌ش‌ک‌رد‌و‌ون^(۲)، ب‌ی‌گ‌ومان ئەو دە‌ست‌ک‌را‌و‌ه‌یه‌یه‌ لە خەر‌ج‌کردنی م‌ال و
 سامان لە‌سەر ح‌سابی خە‌لکی نا‌و‌چە‌کە‌ بو‌و، کە بە‌زۆر با‌ج‌یان ل‌ی
 سە‌ند‌ون و نا‌و‌چە‌ ک‌ورد‌یه‌کانی هەر‌یمی جە‌زیرە‌ش بە‌ش‌یک‌ی گ‌ر‌نگ
 و دە‌و‌ڵە‌مە‌ندی سنووری فەرمان‌پەرەوایی م‌یر‌نشینی حەمدانی بو‌ون.
 لە لایە‌کی تر بە‌ه‌ۆی ناداد‌پەر‌و‌ه‌ری و مامە‌ڵە‌ی خ‌را‌پی
 کاربە‌دە‌ستان و والی ح‌ران (ه‌بە‌ل‌له‌ ناصر‌الدوله‌) لە‌گ‌ه‌ڵ خە‌لکی

(۱) تاریخ الدول و الإمارات الكردية، ص ۷۰، ه‌روه‌ها ب‌گەر‌ت‌ی‌و‌ه‌ بۆ: شەرەف خانی
 بە‌دلیسی: شەرەف‌نامە، ل ۳۴.

(۲) الذهبی: العبر فی خ‌رم‌ن غ‌بر، ج ۲، ص ۱۲۳؛ فیصل السامر: الدوله‌ الحمدانیة فی
 الموصل و حلب، ص ۲۸۳؛ سلیمان صائغ الموصلی: تاریخ الموصل، ج ۲، ص ۵۳.

ناوچه‌که و خرابیی بارودۆخی خه‌لک و زیادکردنی باج له‌سه‌ر بازرگانانی حران وایکرد خه‌لکه‌که دژی ئه‌و نادادیه‌ه‌ر پاپه‌پیت و بۆ ماوه‌ی دوو مانگ کاربه‌ده‌ستانی شاره‌که‌یان ده‌رکرد^(۱)، به‌لام (ابو تغلب) توانی ده‌سه‌لاتی خو‌ی بۆ‌سه‌ر شاره‌که‌ بگه‌رینیته‌وه^(۲)، ئه‌مه‌ش به‌ مانای ئه‌وه‌ی که به‌شیک له‌ کورده‌کان پشتگیری و هاوسۆز نه‌بووبن بۆ هه‌مدانییه‌کان، ئه‌وه‌تا توێژه‌ریکی سه‌رده‌می نو‌ی (زرار سه‌دبِق) باس له‌ میریکی کورد ده‌کات به‌ناوی (أبو شجاع بن منکلان) که به‌هو‌ی لیها‌توو‌یی، هه‌مدانییه‌کان فه‌رمانه‌روایی شارۆچکه‌ی (الحدیثة) یان پندا‌بوو^(۳). مملانی و جه‌نگی به‌رده‌وامی هه‌مدانییه‌کان له‌گه‌ل بو‌ه‌یه‌یه‌کان ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ی کردبو‌وه‌ گۆره‌پانی مملانی نیوانیان و جگه‌ له‌وه‌ی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر مو‌لک و مالی ناوچه‌ کوردن‌شینه‌کان، کورده‌کانی دو‌چاری بارودۆخیکی خرابی ئابووری کردبو‌و، له‌ سالی (۳۶۱/ك/۹۷۲ز) (أبو تغلب) قه‌لای ماردین داگیرده‌کات و ده‌ست به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامان و تفاق‌ی جه‌نگی داگرت و بۆ مو‌سل گواسته‌یه‌وه^(۴)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ شتیکی ئاساییه‌ که خه‌لک له‌ ده‌رفه‌تیک گه‌رابن بۆ گۆرینی ئه‌و واقیعه‌ی تییدا ژیاون^(۵).

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۴۳؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۵۴.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۶۰۹.

(۳) القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، طبعة مؤسسة ثاراس، (ارییل: ۲۰۰۷)، ص ۷۳.

(۴) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۶۲۷.

(۵) عبد الرقیب یوسف: ده‌وله‌تی دۆسته‌کی له‌ کوردستانی ناوه‌راست، و: ابوبکر علی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده (هه‌ولێر: ۱۹۹۸)، ل ۱۵؛ ئه‌حمه‌د محمود له‌خه‌لیل: میژووی کورد له‌ شارس‌تانیه‌تی ئیسلامیدا، و: زرار عه‌لی، چاپخانه‌ی په‌یوه‌ند، (سلیمانی: ۲۰۱۰)، ل ۱۷۷.

له لایه‌کی تر مملانی نیوان (عز الدولة و عضد الدولة) له‌سه‌ر ده‌سه‌لات به داگیرکردنی به‌غداد کۆتایی هات (عز الدولة) به‌ره‌و ناوچه‌کانی موسڵ رایکردوو، فه‌رمان‌په‌وای همدانییه‌کان (أبو تغلب) به‌لین به (عز الدولة) ده‌دات که یارمه‌تی بدات و بیگه‌پێتته‌وه سه‌ر ده‌سه‌لات به‌و مه‌رجه‌ی (حمدان بن ناصر الدولة) ی برای پاده‌ست بکات، که به‌هۆی ناکۆکی نیوانیان په‌نا‌ی بو (عز الدولة) بردبوو ئه‌ویش قایلبوو، بۆیه (أبو تغلب) به سوپایه‌کی بیست هه‌زار جه‌نگاوه‌ری به‌ره‌و به‌غداد که‌وتونه‌ته‌په‌رێ^(۱)، (عضد الدولة) سالی (۹۷۷/ک/۳۶۷ز) له ده‌وره‌به‌ری شاری تکریت رووبه‌روویان بوویه‌وه و (عز الدولة) ده‌کوژریت، ده‌گوژریت کورده‌کان له‌پال سوپای (عضد الدولة) به‌ژداری شه‌ره‌که‌ بوونه و رۆلیان هه‌بووه له‌سه‌رکه‌وتنی و کوشتنی (عز الدولة)^(۲)، (أبي تغلب) یش به‌ره‌و موسڵ پاشه‌کشه‌ ده‌کات، (التنوخی) هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌ ناوی که‌سایه‌تییه‌کی کوردي هیناوه به‌ ناوی (صالح بن بانویه) و به (رئيس الأكراد) ناوی بردوو و که‌سی نزیکي فاطمه‌ی دایکی (ابو تغلب) بووه که رۆلی گرنگی هه‌بووه له به‌رگریکردن له همدانییه‌کان^(۳)، به‌مه‌ش جارێکی تر رۆلی کورد به‌ده‌رده‌که‌وێت له به‌رگریکردن له همدانییه‌کان به‌ تاییه‌ت له مملاتیان له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان، (عضد الدولة) به‌دوایدا توانی له سالی

(۱) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۵۹؛ الخطیب العمري: منهل الأولیاء و مشرب الأصفیاء من سادات الموصل الحدباء، ت: سعید الدیوة‌جی، مطبعة الجمهوریة، (بغداد: ۱۹۶۷)، ص ۸۷-۸۸.

(۲) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۳۵؛ مه‌هدی عوسمان هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی کورد، ل ۱۴۵.

(۳) کتاب الفرج بعد الشدة، ج ۲، ص ۱۸۶.

(٣٦٨ك/٩٧٨ز) ده ست به سه ر شاری موسل دابگریت^(١)، (ابو تغلب) به ره و شاری (آمد) له هه ری می جه زی ره دواتر به ره و (الرحبة) ئینجا به ره و شام پاشه کشه ی کرد^(٢)، له سالی (٣٦٩ك/٩٧٩ز) له شام کوژرا^(٣)، بو سالی دواتریش زور به ی شاره کانی هه ری می جه زی ره ی که وتنه ژیر ده سه لاتی بو هه ییه کان، ئه و ناوچانه به هو ی مملانی نی نیوانیان و هه لم ته سه ربازییه کانیان دو چاری تالانی و ده رده سه ری هه کی زور بو ونه ته وه^(٤)، که سایه تییه ناسراوه کان و سه روک هۆزه کانی ده قه ره که چوونه لای (عضد الدولة) بو ئه وه ی گو پرایه لئی خو یانی بو پیشانبدن یه کی کیش له و که سایه تییه نه میر باد بو^(٥).

دروستبوونی بو شاییه کی ئه منی ئه و ده رفه ته ی په خساند که ده سه لاتی کی به هی ز له ناوچه که سه ره له ب دات و میر بادیش ئه و ده رفه ته له ده ستنادات و ده ستبه سه ر ناوچه که دا ده گریت^(٦)،

(١) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٦٩٣-٦٩٦؛ أحمد محمود خليل: تاريخ الكرد في عهود الأسلامية، دار الساقی، (بیروت: ٢٠١٣)، ص ١٧٠.

(٢) الدواداری: کنز الدرر و جامع الغرر (الدرة المضیة في اخبار الدولة الفاطمية)، ج٦، ص ١٩١؛ برهان حنا ایلیا: آمد مدینه الفخر، مطبعة الإحسان، (حلب: ٢٠٠٨)، ص ٩٣.

(٣) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص ٧٠١؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٠٦٠؛ العمري: مهذب الروضة الفيحاء في تواریخ النساء، ت: رجاء محمود السامرائی، دار الجمهوریة، (بغداد: ١٩٦٦)، ص ٢٢٩-٢٣٠.

(٤) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص ٦٨٨؛ ابن العمامد: شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ج٣، ص ٥٩؛ محمود یاسین التکریتی: الأمانة المروانیة في دیار بکر والجزیره، ص ١١٠.

(٥) عبد الرقیب یوسف: ده و له تی دۆسته کی له کوردستانی ناوه راست، ل ١٦٦؛ عمر أحمد سعید: باد الكوردي أبو عبدالله الحسين بن دوستک و صراعاته مع الأمير البويهی عضد الدولة، مجلة اداب الرافدین، ٨١٤، (موصل: ٢٠٢٠)، ص ٣٣٨.

(٦) ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة فی ملوک المص و القاهرة، ج٤، ص ١٤٥؛ فرست مرعی: الامارات الكردیة في العصر العباسي الثاني، دار سپیری ز (دهوک: ٢٠٠٥)، ص ٢٢٩.

هه‌رچه‌نده بو‌ه‌یه‌یه‌کان ویستیان به‌رپه‌رچی بده‌نه‌وه، به‌لام سه‌رکه‌وتوونه‌بوون دوا‌ی تیکشکانیشیان له‌ سالی (۳۷۳/ک/۹۸۴ز) میر باد توانی بو‌ ماوه‌ی سالیك ده‌ست به‌سه‌ر شاری موس‌دا بگریت و دواتر پاشه‌کشه‌ ده‌کات^(۱)، له‌ سالی (۳۷۶/ک/۹۸۶ز) بو‌ه‌یه‌یه‌کان به‌مه‌به‌ستی جی‌گی‌رکرنی ده‌سه‌لاتیان له‌ موس‌ له‌گه‌ل میر باد پیکده‌که‌ون به‌دانان به‌ده‌سه‌لاته‌کانی میری ناوبراو به‌سه‌ر هه‌ریمی جه‌زیره، به‌لام ناوبراو دوو سال دواتر هی‌رش ده‌کاته‌وه سه‌ر موس‌ و گه‌مارو‌ی ده‌دات^(۲). هه‌مدانییه‌کان له‌ سالی (۳۷۹/ک/۹۹۰ز) دوا هه‌ول‌ی خو‌یان دا بو‌ ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر موس‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی کوره‌کانی ناصر الدولة (ابی طاهر إبراهیم - أبو عبدالله الحسین) داوایان له (به‌اء الدولة) کرد ری‌گه‌یان پیدات له‌ به‌غداده‌وه بچنه‌وه موس‌، دوا‌ی گه‌یشتیان به‌و شاره‌ خه‌لك پشت‌گیریان‌کردن و له‌ دژی ده‌یله‌مه‌کان پاپه‌رین و شاربه‌ده‌ریان کردن^(۳)، میر باد نه‌مانی ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌یه‌کان و لاوازی همدانییه‌کانی له‌ موس‌ به‌هه‌ل‌زانی و بو‌ سالی دواتر میر باد به‌ شه‌ش هه‌زار جه‌نگاوهری کوردی به‌ره‌و موس‌ چوو له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل هاوپه‌یمانیه‌تی نیوان همدانی و عوقیلییه‌کان میر باد ده‌کوژریت^(۴)، دواتریش له‌سه‌ر ده‌ستی

(۱) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۵۴؛ الفارقي: تاريخ الفارقي، ت: بدوی عبداللطيف عوض، الهيئة العامة لشؤون المطابع الأميرية، (القاهرة: ۱۹۵۹)، ص ۵۳-۵۴؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۲.

(۲) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص ۵۴؛ شه‌رپه‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ل ۳۰.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۶۷؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۸، ص ۳۹-۴۰؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۲؛ محمود ياسين التكريتي: الأمانة المروانية في ديار بكر والجزيرة، ص ۱۱۱.

(۴) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ۸، ص ۱۰۸؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي،

بوه‌یهییه‌کان و عوقه‌یلییه‌کان له سالی (۳۸۶ک/۹۹۴ز) به‌یه‌کجاری کۆتایی به ده‌سه‌لاتی همدانییه‌کان هات^(۱).

له راستیدا بوه‌یهی و همدانییه‌کان به‌رچا‌و‌روون بوون به‌گرنگی زالبوونیان به‌سه‌ر ناوچه کوردییه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره، زۆربه‌ی مملانییه‌کانیشیان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته بوو، ناکوکی نیو بنه‌ماله‌ی همدانی و به‌هیزی بوه‌یهییه‌کان له‌و ماوه‌یه‌سه‌ره‌رای قۆستنه‌وه‌ی ئه‌و ناکوکی و مملانییه‌ له‌لایه‌ن کورده‌کان و به‌وه‌ی هه‌رجاره و پشتگیری لایه‌نه‌ک بوون توانیان وه‌ک هیزیکی نووی له ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره ده‌ربکه‌ون، به‌مه‌ش همدانییه‌کان ئه‌و پالپشتیه‌ مرۆیی و داراییه‌یان له‌ده‌ستدا که پتویستیان بوو بۆ دژایه‌تیکردنی بوه‌یهییه‌کان. هه‌موو ئه‌مانه هۆکار بوون بۆ لاوازیبوون و له‌ناوچوونی همدانییه‌کان.

ج ۱، ص ۲۹۸؛ عبد الرقيب يوسف: الدولة الدستورية (القسم الحضاري)، دار ناس، (اربيل: ۲۰۰۱)، ص ۲۴.

(۱) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۳؛ محمود ياسين التكريتي: الأمانة المروانية، ص ۱۱۲.

ج. بوه‌یهی و عوقه‌یلییه‌کان:

هۆزی (بنی عوقیل) یه‌کێکه له‌و هۆزه عه‌ره‌بان‌ه‌ی که‌له‌بنه‌چه‌دا، له‌جه‌زیره‌ی عه‌ره‌بی و به‌ تاییه‌ت له‌ ناوچه‌کانی تیوان بحرین و یه‌مه‌ن و حیجاز نیشته‌جی‌بوون^(۱)، به‌هۆکاری سیاسی و خراپی باری ئابووری و شه‌ر و ئاژاوه‌ی هۆزایه‌تی بو ناوچه‌کانی جه‌زیره‌ی فوراتی کۆچیان کردووه، له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی همدانییه‌کان نیشته‌جیده‌بوون^(۲)، هۆکاری ده‌رکه‌وتیان له‌سه‌ر شانۆی رووداوه‌ سیاسییه‌کان ئه‌وه‌بوو که‌ کوره‌کانی (ناصر الدوله‌)ی همدانی توانای رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی میر بادی کوردیان نه‌بوو، بۆیه‌ داوای یارمه‌تیان له‌ میر (أبو الذواد محمد العقيلي) کرد یارمه‌تیان بدات له‌ به‌رامبه‌ر پیدانی شاری نوسه‌بیین، ئه‌ویش یارمه‌تیان ده‌دات، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نابن^(۳)، دوا‌ی کۆژرانی میر باد و لاوازی ده‌سه‌لاتی همدانییه‌کان (أبو الذواد محمد بن مسيب العقيلي) ئه‌و هه‌له‌ ده‌قۆزیته‌وه‌ و له‌ سالی (۳۸۱/ك/۹۹۱ز) ده‌سه‌لاتیکی سه‌ربه‌خۆی سیاسی له‌سه‌ر پاشماوه‌ی همدانییه‌کان و به‌شیکی ناوچه‌ کوردییه‌کان داده‌مه‌زراندووه^(۴)، به‌مه‌ش عوقه‌یلییه‌کان که‌ هاوپه‌یمانی همدانییه‌کان بوون له‌

---

(۱) عبد الجبار ناجي: الإمارة المزيديّة الأسيديّة في الحلة، مطبعة اعتماد، (قم: ۲۰۱۰)، ص ۶۱.
 (۲) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۴؛ قلقشندي: قلائد الجمال، ص ۱۱۹-۱۲۲؛ فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ۲۴۹.
 (۳) شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، چ ۶، ل ۳۰؛ عمر أحمد سعيد: العلاقات السياسية بين العقيليين والبويهيين، مجلة إضاءات الموصلية، ع ۸۷ (موصل: ۲۰۱۷)، ص ۸.
 (۴) ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۱، ص ۲۹۹؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۳؛ فيصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، ص ۲۸۸؛ فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ۲۶۰.

دژی میرباد له‌لایه‌ک و له دژی بو‌یهییه‌کان له‌لایه‌کی دیکه توانیان له‌نیو‌ئو و جه‌نگ و مملاتییه‌ی که ناوچه‌که به‌خو‌یه‌وه ده‌ببینی له به‌رژه‌وه‌ندیی خو‌یان بقۆزنه‌وه و وه‌ک ده‌سه‌لآتیکی نو‌یی سیاسی له ناوچه‌که ده‌رکه‌وتن^(۱).

هه‌ریه‌ک له بو‌یهییه‌کان و عوقه‌یلییه‌کان ئاره‌زووی جیا‌وازیان هه‌بوو له ناوچه‌که، بو‌یهییه‌کان مه‌به‌ستیان بوو ده‌سه‌لآتی خو‌یان به‌سه‌ر گشت ناوچه‌کانی خیلافه‌تی عه‌باسیدا به‌سه‌پینن، بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش دو‌چارای مملانی و به‌ره‌نگاریی زۆربوونه‌وه، به‌لام عوقه‌یلییه‌کان ئاوا‌ته‌خو‌ازی قۆرخ‌کردنی ده‌سه‌لآت و سه‌ربه‌خو‌یی بوون به‌سه‌ر ناوچه‌کانی مو‌سل و ده‌وربو‌ه‌ری، بو‌یه له سه‌ره‌تای دامه‌زاندنیان عوقه‌یلییه‌کان هه‌ولیاندا په‌یوه‌ندیی دوستانه له‌گه‌ل هه‌ریه‌ک له خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و بو‌یهییه‌کان دروستبکه‌ن، بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش دا‌ویان له (به‌اء الدولة)ی بو‌یهی کرد نو‌ینه‌ری خو‌ی بنی‌رت بو‌ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیا‌ن بدات له به‌رپۆه‌بردنی کاروباره‌کانی و‌لات، بو‌یه بو‌یهییه‌کان نو‌ینه‌ری خو‌یان نارده‌لایان، که ئه‌مه‌ش خو‌ی له‌خو‌یدا دانان بوو به‌ ده‌سه‌لآتی عوقه‌یلییه‌کان، به‌لام نو‌ینه‌ره‌که هه‌یج ده‌سه‌لآتیکی نه‌بوو فه‌رامۆش‌کرا‌بوو، بو‌یه گله‌یی خو‌ی گه‌یانده (به‌اء الدولة)^(۲)، فراوانبوونی ده‌سه‌لآتی عوقه‌یلییه‌کان و حسابنه‌کردن بو‌ نو‌ینه‌ری بو‌یهییه‌کان له مو‌سل گه‌یشته ئه‌و ئاسته‌ی که له سالی (۳۸۲ک/۹۹۲ز) (به‌اء ده‌وله)ی بو‌یهی سو‌پایه‌ک ده‌نیرتته سه‌ر مو‌سل و دا‌گیری بکات^(۳)، ئه‌م بارودۆخه به‌رده‌وام ده‌ییت تا سالی

(۱) فیصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، ص ۲۸.

(۲) خاشع المعاضيدي: دولة بني عقيل في الموصل، مطبعة شفيق، (بغداد: ۱۹۶۸)، ص ۹۲-۹۳.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۹۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۴.

(۳۸۶ك/۹۹۶ز) کاتیک (أبو الذواد محمد) کۆچی دوایی ده‌کات و برا بچووکه‌که‌ی (ابو حسن المقلد) به نازناوی (حسام الدولة) له‌و سألده‌دا چاوده‌بریتته ده‌سه‌لات و شوینی ده‌گریته‌وه^(۱)، ناوبراو سه‌رکه‌وتوووبو له‌وه‌ی پێشه‌نگی بۆ عوقه‌یلییه‌کان بگه‌رینیتته‌وه به‌ده‌ستگرتی به‌سه‌ر شاری موس‌ل و دورخستنه‌وه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان^(۲). دوا‌ی ئه‌وه میری عوقه‌یلی نوینه‌ری خۆی نارده به‌غداد بۆ ئاسایی کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان و نیشان‌دانی نیازپاک‌ی، به‌لام زۆری نه‌برد ئه‌و نوینه‌ره له‌گه‌ڵ داروده‌سته‌ی (به‌اء الدولة) که‌وته مملانی و به‌ کوژرانی کاربه‌ده‌ستیک‌ی میری بوه‌یه‌ی کۆتایی هاتوون، میری عوقه‌یلی زوو داوا‌ی لیبوردنی کرد و ریککه‌وتن به‌ پیدانی بری (ده‌هه‌زار) دینار له‌لایه‌ن عوقه‌یلییه‌کان^(۳)، به‌هۆی ئه‌وه‌ی (به‌اء الدولة) له‌گه‌ڵ (صمصام الدولة) (۳۷۳-۳۷۷ك / ۹۸۳-۹۸۷ز) له‌ ناکوکی و مملانی‌دابوو. به‌ ریککه‌وتن له‌گه‌ڵ عوقه‌یلییه‌کان رازی بوو، ئه‌مه‌ش لاوازی بوه‌یه‌یه‌کان ده‌رده‌خات که‌ نه‌یان‌توانی پ‌ووبه‌پرووی عوقه‌یلییه‌کان ببنه‌وه^(۴).

له‌وماوه‌یه‌دا عوقه‌یلییه‌کان کاریان له‌سه‌ر دامه‌زراندن و جیگیرکردنی پایه‌کانی میرنشینه‌که‌یان ده‌کرد و هه‌ولی فراوان‌خوایان‌دا، توانیان ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌کانی (ئه‌نبار - مه‌دائن و حلله) داب‌گرن^(۵)، و له‌ به‌شی رۆژه‌لاتی میرنشینه‌که‌یان له‌گه‌ڵ

---

(۱) ابن الوردی: تاریخ ابن الوردی، ج ۱، ص ۳۰۳؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۴.
 (۲) الفارقی: تاریخ الفارقی، ص ۶۵-۶۶؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۱۲۶.
 (۳) خاشع المعاضیدی: دولة بني عقيل في الموصل، ص ۹۲-۹۴؛ عمر أحمد سعید: العلاقات السياسية بين العقيليين و البويهيين، ص ۹.
 (۴) ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۷۷؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۴.
 (۵) خاشع المعاضیدی: دولة بني عقيل في الموصل، ص ۵۵.

عه ننازییه کان به ریه ککه وتن، له سالی (٣٨٧/ك٩٩٧ز) شاری (دقوق) داگیرده کهن و میر (ابو الفتح العنازی) له شاره که پاشه کسه ی کردوو، به لام دوی ماوهیه ک شاره که له لایهن عه ننازییه کان ده گیریتیه وه^(١)، ئەمەش دەبیتە هوکارێکی سەرەکی بوئەوهی له مملاتیی بوهیهی و عوقه یلییه کان، عه ننازییه کان پشتگیری بوهیهیه کان بکهن، بو ئەم مه به ستهش کاتیک سەرکرده ی بوهیهیه کان (أبو جعفر الحجاج) له سالی (٣٨٩/ك٩٩٩ز) هیرش ده کاته سەر عوقه یلییه کان (ابو فتح محمدی عنازی) به یارمه تی سەربازی هاوشان له گەل بوهیهیه کان به شداری جهنگه که بوون^(٢)، له سالی (٣٩٠/ك٩٩٩ز) جاریکی دیکه عوقه یلییه کان شاری دقوق داگیرده که نه وه و ده بیته به شیک له ده سه لاتیان^(٣)، به مهش بو مان ده رده که ویت هه رکاتیک عوقه یلییه کان به هیژبوون هه ولی فراوانخوازییان داوه و ناوچه کوردیه کانیش به شیک بوونه له پلانی فراوانخوازییان.

دوی به هیژبوونی عوقه یلییه کان (مقلد) سوپایه ک ناماده ده کات بو هیژکردنه سەر به غداد به مه به سته کۆتایی هینان به ده سه لاتی بوهیهی، به لام پیش ئەوهی پلانه که ی جینه جیکات له سالی (٣٩١/ك١٠٠٠ز) له سەر ده سته کۆیله یه ک یان به کریگیرواویکی تورکی له ئەنبار کوژرا^(٤)، له دوی کوژرانی کوره که ی به ناوی (قراوش کوری مقلد) (٣٩١-ك١٠٠١ز) دیته سه رده سه لات، به نازناوی (معتمد الدولة)

(١) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٠٦٤؛ الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ج ٨، ص ١٨٢.

(٢) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ج ٨، ص ١٨٩.

(٣) عمر أحمد سعید- وجدان عبد الجبار حمدي: الإمارة العقيلية في الموصل ودورها في التصدي للبيهييين، مجلة دراسات الموصلية، ٣٩٤ (موصل: ٢٠١٣)، ص ٧٧.

(٤) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ١٦٥؛ الذهبي: دول الأسلام، ت: حسن اسماعيل، دار الصادر، (بيروت: ١٩٩٩) ج ١، ص ٣٤٨؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ١، ص ٣٠٥.

(۱)، له‌سه‌ر هه‌مان پێبازی باوکی ده‌روات له‌ دژایه‌تی و مملانیی له‌گه‌ڵ بوه‌یهیه‌کان به‌رده‌وام ده‌بیت و هه‌ولێ فراوانخوازی ده‌دات، بۆیه‌ له‌ ساڵی (۳۹۲ك- ۱۰۰۲ز) قراوش به‌ سوپایه‌ك گه‌مارۆی شاری مه‌دائن ده‌ده‌ن بۆ شكاندنێ گه‌مارۆیه‌كه‌ بوه‌یهیه‌كان به‌ سوپایه‌ك هه‌واكار ده‌بن، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نابن، دواي خۆپێكخستنه‌وه‌یان له‌ ناوچه‌ی كوفه‌ پووبه‌رووی عوقه‌یلی و مه‌زیدییه‌كان ده‌بنه‌وه‌ و به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وتووون^(۲)، هه‌وکاری سه‌رکه‌وتنه‌كه‌شيان ئه‌وه‌ بوو كه‌ عه‌ننازییه‌كان به‌ سه‌رۆكایه‌تی له‌شكرێکی چوار سه‌د سواره‌، كه‌ پێكها‌تبوون له‌ كورده‌ شادنجانیه‌كان و جاوانیه‌كان له‌پاڵ سوپای بوه‌یه‌ی به‌شداري شه‌په‌كه‌یان كرد^(۳)، ئه‌مه‌ش رۆل و كاریگه‌ری كورده‌كان نیشان ده‌دات له‌ یه‌كلایي كرده‌وه‌ی مملانییه‌كان.

له‌ راستیدا عوقه‌یلییه‌كان به‌هۆی ئه‌وه‌ی میرنشینه‌كه‌یان خالی به‌یه‌كبه‌ستنه‌وه‌ی ئیوان عه‌باسیه‌كان و فاطمیه‌كان بوو كاریان له‌سه‌ر لایه‌نی مه‌زه‌به‌ی كرده‌وه‌ بۆ جێگیرکردنی پایه‌كانی ده‌سه‌لاتیان، بۆیه‌ له‌و ساڵه‌وه‌ میری عوقه‌یلی له‌ ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌رچوو، بانگه‌وازی بۆ فاطمیه‌كان كرد له‌ شاره‌كانی (موسل - ئه‌نبار- كوفه‌ و مه‌دائن) له‌ وتاری هه‌ینی ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمی ده‌خوینده‌وه‌، به‌لام دواي ماوه‌یه‌ك په‌شیمان بوویه‌وه‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌ش وه‌ك پاداشتیك بیری (سی هه‌زار

---

(۱) المؤید في الدين: ديوان المؤيد في الدين داعي الدعاء، ت: محمد كامل حسين، دار الكتاب المصري، (القاهرة: ۱۹۴۹)، ص ۳۳؛ الذهبي: دول الأسلام، ص ۳۴۸.
 (۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۷۱؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۱، ص ۳۰۶؛ قادر محمد حسن: الامارات الكوردية في العهد البويهي، ص ۱۴۱.
 (۳) مه‌دی عوسمان هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی كورد، ۱۵۳؛ ئاكو بورهان: میرنشینه‌ كوردیه‌كانی سه‌رده‌می عه‌باسی، چ ۲، ۱۶۸.

دیناری بۆ ناردوووه^(۱)، له سالی (٤٠١/ك/١٠١١ز) (قراوش كورپی المقلد) جاریکی دیکه فه‌رمانی كرد له ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی وتاری هه‌ینی به ناوی خه‌لیفه‌ی فاهمی (المستنصر بالله) بخویندريته‌وه، ئەم هه‌لوێسته‌ش (بهاء الدولة) توپه‌ ده‌کات و فه‌رمانی به سوپایه‌که‌ی كرد له دژی قراوش بجه‌نگن، ئەویش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه له بریاره‌که‌ی پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه و داوای لیبوردن ده‌کات و جاریکی دیکه وتاری هه‌ینی به‌ناو بوه‌یهییه‌کان ده‌خویندريته‌وه^(۲)، ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که خه‌لیفه‌کانی فاهمی هه‌ولێ پراکیشانی فه‌رمانه‌روایانی ئەم ده‌سه‌لاته‌یان داوه تا ببیته پالپشتیه‌ک بۆ به‌هێزبوونی پێگه‌ی خه‌لافه‌ته‌که‌یان و له دژایه‌تی خیلافه‌تی عه‌باسی به‌کاریهێنن، له‌هه‌مان کاتدا دبلۆماسیه‌تی ئەو میرنشینه‌ نیشانه‌دات، که توانیوه‌تی له‌یه‌ک کاتدا دۆستایه‌تی دوو سیسته‌می خه‌لافه‌ت بکات که دژی یه‌کتر بوون و له به‌رژه‌وهندی خۆیان به‌کاریهێنیت^(۳)، عوقه‌یلییه‌کان ئەوکاتانه‌ی به‌هێزده‌بوون مملانیی به‌هێزی بوه‌یهییه‌کانیان ده‌کرد ئەوه‌تا له سالی (٤١٢/ك/١٠٤٠ز) قراوشی عوقه‌یلی بۆ ماوه‌یه‌ک وه‌زیری بوه‌یهی (أبو قاسم المغربي)^(٤) ده‌ست به‌سه‌رده‌کات، هه‌رچه‌ند

(١) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص١٢٦.

(٢) المؤيد في الدين: ديوان المؤيد في الدين داعي الدعاء، ص٣٣-٣٤؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٢٢٤؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج١، ص٣١٢؛ خاشع المعاضدي: دولة بني عقيل في الموصل، ص٩٤.

(٣) كه‌يوان نازاد ئەنوه‌ر: كوردستان و كورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، ج١، ل١٥٢.

(٤) أبي قاسم المغربي: ناوی ته‌واوی (ابو قاسم حسين بن علي بن حسين بن علي بن محمد المغربي)یه، له سالی (٤١١/ك/١٠٢١ز) له‌لایه‌ن (معتد الدولة قراوش بن مقلد) ده‌زگير ده‌كریت و دواتر به‌ فيل خۆی رزگاره‌کات وده‌چیته‌ بغداد، (ابو قاسم)

(ابن خلدون) پیتی وایه سالیك پيشتر ئه و پروداوه پرویداوه، دواتر نازادی ده‌کات، ئه‌مه‌ش قوولی مملانیی نیوانیان و سه‌سه‌ختی عوقه‌یلییه‌کان به‌رامبه‌ر بوه‌یه‌یه‌کان پيشانده‌دات^(۱).

كورده‌کانیش به‌تایه‌ت مه‌روانییه‌کان ماوه‌یه‌ك په‌یوه‌ندیان خۆشبوو به‌هۆی ئه و ژنخوازییه‌ی له‌نیوانیان هه‌بوو به‌وه‌ی میر قراوش (السيدة) ی کچی خۆی دابوو به‌ میر (نصر الدولة) (۴۰۱-۴۵۳ع/ ۱۰۱۱-۱۰۶۱ز)^(۲)، به‌مه‌ش عوقه‌یلییه‌کان توانیان له‌ به‌هێزکردنی سوپایه‌که‌یان سوود له‌ کورد وه‌ر بگرن و پزگار بن له‌وه‌ی کورد بپێته‌ به‌ر به‌ست له‌به‌رده‌م سیاسه‌تی فراوانخوازیان، په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تیان له‌گه‌ڵ کورد زۆری نه‌خایاند، به‌هۆی تیکچوونی په‌یوه‌ندییه‌کانی عوقه‌یلییه‌کان له‌گه‌ڵ میرنشینی مه‌روانی، له‌ ئه‌نجامی تۆرانی (السيدة) کچی میری عوقیلی که‌ هاوسه‌ری میر (نصر الدولة) بوو^(۳)، تییینیش ده‌کریت هه‌رکاتیک عوقه‌یلییه‌کان په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان هێمن ده‌بوویه‌وه هێرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌یه‌کان، بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش میر به‌درانی برای (قراوش العقيلي) له‌ سالی (۴۱۹ع/ ۱۰۲۸ز) هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر شاری نوسه‌ییین، به‌لام

وه‌زیری (نصر الدولة) بووه‌ له‌ دیار بکر و میافارقین، له‌ سالی (۴۱۸ع/ ۱۰۲۸ز) کۆچی دوایی کردوه و له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خۆیی له‌ کوفه‌ به‌خاکی ده‌سپێرن. بروانه: ابن خلکان: وفیات الأعیان و ابناء الزمان، ج ۹، ص ۲۹۴؛ احسان عباس: الوزير المغربي أبو قاسم الحسين بن علی، دار الشروق، (عمان: ۱۹۸۸) ص ۷، ۷۰.

(۱) تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۶ از هه‌روه‌ها بروانه: الفارقي: تاریخ الفارقي، ص ۱۲۹؛ ابن الأثير: الكامل، ج ۹، ص ۳۲۲.

(۲) الفارقي: تاریخ الفارقي، ص ۱۲۱؛ فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ۲۹۳.

(۳) الفارقي: تاریخ الفارقي، ص ۱۲۲.

سه‌رکه‌وتوونابن^(١)، دووباره له سالی (٤٢١/ك/١٠٣٠ز) عوقه‌یلییه‌کان جاریکی تر له دوو قۆل هێرش ده‌کهنه‌ سه‌ر نوسه‌یبین و جه‌زیره‌ی ئیین عومه‌ر، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نابن و هه‌ردوو لا‌رێکده‌که‌ون به‌ پێدانی شاری نوسه‌یبین به‌ عوقه‌یلییه‌کان و پێدانی ماره‌یی کچی قه‌راوش به‌ بری (١٥٠٠ دینار)^(٢)، دیاره‌ ئه‌مه‌ش جو‌رێکه‌ له‌و سیاسه‌ته‌ی که‌ میری مه‌روانی په‌یره‌وی کردوو ه‌ بۆ پاراستنی وڵاته‌که‌ی له‌ جه‌نگ و به‌رقه‌رارکردنی هێمنی و ئاسایش که‌ سیاسه‌تێکی سه‌رکه‌وتوو بووه‌. سه‌ره‌رۆیی عوقه‌یلییه‌کان له‌ هێرشکردنه‌ سه‌ر ناوچه‌ و شاره‌کانی ده‌وروبه‌ریان به‌ مه‌به‌ستی فراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لاتیان به‌رده‌وام بوو له‌ سالی (٤٣١/ك/١٠٤٠ز) (قراوش) هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر شاری تکریت و فه‌رمانه‌ره‌وای شاره‌که‌ ناچار بوو داوای هاوکاری له‌ (جلال الدوله‌) ی بوه‌یه‌ی بکات له‌ به‌رامبه‌ر پێدانی هاوکاریی ماددی به‌ بوه‌یه‌یه‌کان، بوه‌یه‌یه‌کانیش داوا له‌ عوقه‌یلییه‌کان ده‌که‌ن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن، به‌لام عوقه‌یلییه‌کان پازینابن و به‌وه‌ش ناوه‌ستن هانی تورکه‌کانی به‌غداد ده‌ده‌ن له‌ دژی (جلال الدوله‌) ی بوه‌یه‌ی راپه‌رن^(٣)، میری بوه‌یه‌ی داوا له‌ به‌ساسیری ده‌کات نوینه‌ری عوقه‌یلیی له‌ به‌غداد که‌ جێگری (قراوش عوقه‌یلیی) بوو ده‌ست به‌سه‌ر بکات، به‌وه‌ش نه‌وه‌ستا (جلال الدوله‌) به‌ سوپایه‌ک به‌ره‌و (انباز) به‌رێده‌که‌وێت که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی عوقه‌یلییه‌کان بوو، به‌ مه‌به‌ستی ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنی، ئه‌مه‌ش (قراوش) ناچارده‌کات به‌ سوپایه‌که‌ی له‌ تکریته‌وه‌ به‌ره‌و (انباز)

(١) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٣٦٦.

(٢) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص١٢٢؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٣٩٧.

(٣) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٤٩٠؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص٨٥٣.

هه‌نگاو بنیت بو به‌رگریکردن لیتی، له سه‌ره‌تادا بو‌یهییه‌کان ده‌شکین به‌لام دواتر هاوکیشه‌که پیچه‌وانه ده‌بیته‌وه و ناچار داوای ناگر به‌ست ده‌کن و ریکده‌که‌ون^(۱).

له‌گه‌ل لاواز بوونی بو‌یهییه‌کان مملانییه‌کان کالبوونه‌وه له به‌رامبه‌ردا هیزیکی نوئی له ناوچه‌که به‌ده‌رکه‌وت که ئه‌ویش غوزه‌کان بوون له سالی (۴۳۵/ک/۱۰۴۴ ز) هیزشیان کرده سه‌ر ناوچه‌کانی موسل و داگیریان کرد و که‌لوپهل و مال و گه‌وه‌ری خه‌لکیان به‌تالانبرد و ویرانکارییه‌کی زوریان نایه‌وه و غوزه‌کان باجیکی زوریان به‌سه‌ر خه‌لکی شاره‌که سه‌پاند و خه‌لکیکی زوریان کوشت، به‌لام (القراوش) به‌یارمه‌تی دبیس کوری مه‌زید خوئی کۆده‌کاته‌وه و پروبه‌پرووی غوزه‌کان بوونه‌وه و له موسل دووریان‌خستنه‌وه^(۲)، بو‌یهییه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌ببایی به‌هوئی لاوازییان ده‌سته‌وه‌ستان بوون له به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌یان، (تغزل بگ) (۴۲۹-۴۵۵/ک/۱۰۳۹-۱۰۶۵) یش خوئی له و کۆمه‌له‌ غوزانه بییه‌ری کردبوو، چونکه ئه‌وانه خوویان به‌تالانی وه‌گرتبوو، بۆیه جیگای مه‌ترسی بوون بۆسه‌ر ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندیش له به‌غداد. له کۆتایی سه‌رده‌می بو‌یهییه‌کانی عوقه‌یلی له ناکۆکییه‌کی قولدابوون، بو‌یهییه‌کانیش لاواز بوون بۆیه مملانیی نیوانیان به‌ره‌و کالبوونه‌وه چوبوو، په‌یوه‌ندیی عوقه‌یلییه‌کانیش له‌گه‌ل ناوچه کوردیییه‌کان هه‌ندیك جار جیگیر هه‌ندیك جار ناکۆک بوو، بۆیه کاتیک میرنشینی مه‌روانی له سالی (۴۳۰/ک/۱۰۳۹ ز) دوچارى مه‌ترسی و هیزشی فامیییه‌کان ده‌بیته‌وه (نصر الدولة) داوای یارمه‌تی

(۱) ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ۹، ص ۴۹۰-۴۹۱؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۸.

(۲) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۷.

سه‌ربازی له قراوشی عوقه‌یلی ده‌کات^(۱)، له‌گه‌ل عه‌ننازییه‌کان دواى سالى (١٠٥١/ك٤٤٢ز) جوړيک له يه‌کنزيکبوونه‌وه له نيوانيان پرويدا و په‌يوه‌نيان به‌ره و باشت چوو دواى ئه‌وه‌ی مه‌ترسیی سه‌لجوقییه‌کان زیاتر بوو مه‌له‌لی عه‌ننازی په‌يوه‌ندی به (تغزل بگ) ده‌کات^(۲)، ئه‌مه‌ش ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی په‌خساند که عوقه‌یلییه‌کان له سالى (١٠٥٠/ك٤٤١ز) هپرش بکه‌نه سه‌ر به‌شیک له ناوچه‌کانی فارس و عیراق که (اقطاع)ی به‌ساسیری بوو ده‌ستیان به‌سه‌ر پاره‌یه‌کی زور داگرت و تالانان کرد، ئه‌مه‌ش هوکار بوو که هه‌ردوولا پروبه‌رووی یه‌کتر ببنه‌وه و ژماره‌یه‌کی زور له‌یه‌کتری بکوژن^(۳)، مملانیی نیوانیان به‌رده‌وام بوو تا ئه‌وه‌ی له ده‌رفه‌تیکدا به‌ساسیری ده‌ست به‌سه‌ر (انبار)دا ده‌گریت به‌هووی خراپ مامه‌له‌کردنی قه‌راوش له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی و ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنی مال و دارایی خه‌لکه‌که‌ی^(۴)، ئه‌م دوخه‌به‌رده‌وام بوو تا سالى (١٠٥٥/ك٤٤٦ز) کاتیک (قریش بن بدران) جاریکى تر ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌که و مال و مولکی به‌ساسیریدا ده‌گریت و به‌ناوی (تغزل بگ) فه‌رمانه‌واپییه‌تی ناوچه‌که ده‌کات^(۵). له راستیدا مملانیییه‌کی به‌رده‌وام له نیوان بوه‌ییه‌یه‌کان و عوقه‌یلییه‌کان هه‌بوو، بوه‌ییه‌یه‌کان به‌ده‌ستگرتنی عوقه‌یلییه‌کان به‌سه‌ر ناوچه‌که رازینه‌بوون، بو‌شمان پروون بوویه‌وه

(۱) قادر محمد حسن: الامارات الكوردية في العهد البويهي، ص ۱۴۵.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۷۱؛ كه‌یوان نازاد: كوردستان و كورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، چ ۱، ل ۱۳۸.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۵۳.

(۴) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۶۰.

(۵) ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ۱۴، ص ۳۴۴، ابن كثير: البداية والنهاية، ص ۱۸۲۱.

که عوقه یلییه کان له هه وئی فراوانخوازی خۆیان نه وه ستاون و به ره و ناوچه کوردیه کانی ژێر ده سه لاتی میرنشینی مه روانی و عه ننازی هێرشیان ده برد، بۆیه مملانی به رده وامی ئه و دوو پیکهاته یه وای کردووه کورد بیته به شیک له و مملاتیانه جا بو بیهیزکردنی لایه نیک بوویت یان پزیکردنی لایه نیک بوویت، که مه به ست لئی پاراستنی به رژه وه نندی ناوچه کانیان بووه.

د. گرفتې بوه‌یې له‌گه‌ل هۆزه عه‌ره‌به‌کانی تر.

۱. مه‌زیدیه‌کان:

مه‌زیدیه‌کان له هۆزی (بنی أسد) له بیابانه‌کانی قادیسیه و نه‌ج‌ه‌ف له ناوه‌پراستی عی‌راق نیشته‌جی بوون^(۱)، له ماوه‌ی تیوان (۳۸۸-۵۵۸/ك) ۹۹۸-۱۱۶۲ (ز) فه‌رمان‌په‌وایان ده‌کرد، له‌سه‌ر ده‌ستی (ابو الحسن علی بن مزید الأسی) له سالی (۳۸۸-۴۰۸/ك) ۹۹۸-۱۰۱۷ (ز) له ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان ده‌رچوون و دواى ماوه‌یه‌ك گه‌رانه‌وه ژیر گوپرایه‌لی بوه‌یه‌یه‌کان^(۲)، مه‌زیدیه‌کان له پوژئاواى پرووبارى فورات له تیوان به‌غداد و کوفه له ناوچه‌یه‌ك پى ده‌لین (النیل) میرنشینیکیان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی ئیمامی دامه‌زراند، دواتریش شارى (الحلة) یان کرده پایته‌ختی میرنشینه‌که‌یان، بوه‌یه‌یه‌کانیش له‌سه‌ره‌تادا پالپشت و پشتگیریان بوون، به‌لام دواى هه‌لگه‌رانه‌وه‌یان له ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌ی دژیان وه‌ستانه‌وه^(۳).

ناوى مه‌زیدیه‌کان ئه‌وکاته به‌ده‌ر کهوت که وه‌زیری معز ده‌وله به‌ناوى (الحسن ابن محمد المهلبی) پیده‌شته‌کانی خوارووی به‌غدادی له سالی (۳۷۸/ك) ۹۸۸ (ز) به (مزید بن مرثد الناشرى الأسی) راسپارد، له سالی (۳۸۷/ك) ۹۹۸ (ز) علی کورپی مه‌زید به‌هۆی ئه‌و پاره‌یه‌ی داواى لیده‌کرا له شکومه‌ندی ده‌ولت بیزار بوو به‌تایبه‌ت له (به‌اء الدولة)، ناکوکی ئه‌ویشی له‌گه‌ل (صمصام الدولة) به‌هه‌ل زانی و له‌فه‌رمانی ده‌رچوو، چوو ه ژیر فه‌رمان‌په‌وایی و گوپرایه‌لی (صمصام

(۱) عبد الجبار ناجی: الإمارة المزیدیة الأسیة فی الحلة، ص ۸۳، ۹۰.

(۲) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۸۴۶.

(۳) یاقوت الحموی: معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۳۴.

الدولة) و خوتبه‌ی هه‌ینی به‌ناوی ئه‌و خوینده‌وه^(۱)، له‌کاردانه‌وه‌ی ئه‌و هه‌لوپسته‌ی (بهاء الدولة) له‌ دوو قۆله‌وه‌ له‌ شاره‌کانی به‌غداد و واسط هه‌رش ده‌کاته‌ سه‌ر مه‌زیدییه‌کان، به‌لام (ابو حسن علی مزید) له‌ده‌ستیان راده‌کات و دواتر له‌سه‌ر داوای سه‌رله‌شکره‌کانی بوه‌یبه‌ی داوای لیخۆشبون له‌ (بهاء الدولة) ده‌کات ئه‌ویش رازی ده‌بیت و له‌شکری بوه‌یبه‌یبه‌ی کانیسه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ کوفه‌ و به‌غداد^(۲).

به‌ سود وه‌رگرتن له‌و بۆشایه‌ ئه‌منی و سیاسیه‌یی له‌ ناوچه‌که‌ دروست ببوو له‌ ئه‌نجامی مملانی نیوان بوه‌یبه‌یبه‌ی کان و عوقه‌یلییه‌کان له‌ سالی (۳۹۲/ک/۱۰۱۲ز) جاریک‌ی تر له‌ فه‌رمانی بوه‌یبه‌یبه‌ی کان چوونه‌ده‌ر، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش له‌گه‌ل قه‌راوشی عوقه‌یلی ریککه‌وتن بۆ فراوانکردنی ده‌سه‌لاتیان و به‌یه‌که‌وه‌ هه‌رشیان کرده‌ سه‌ر (المدائن) و گه‌مارۆیاندا، به‌لام بوه‌یبه‌یبه‌ی کان توانیان یارمه‌تی سه‌ربازی بنه‌رن و گه‌مارۆیه‌که‌ بشکینن^(۳)، هه‌جاج کوری هورمزی سه‌رکرده‌ی بوه‌یبه‌ی له‌سالی (۳۹۲/ک/۱۰۰۲ز) بۆ رووبه‌روو بونه‌وه‌ی ئه‌و هاوپه‌یمانیه‌ته‌و تیکشکانی داوای یارمه‌تی له‌ (ابو فتح)ی عه‌نازی ده‌کات و ئه‌ویش به‌ دووسه‌د سواره‌ی هۆزی گاوانی کوردی و دووسه‌د سواره‌ی هۆزی شازنجانی یارمه‌تی بوه‌یبه‌یبه‌ی کانیدا و به‌مه‌ش بوه‌یبه‌یبه‌ی کان و هاوپه‌یمانیه‌ کورده‌کانی توانیان له‌ رووبه‌روو بونه‌وه‌یه‌که‌ له‌ نزیك شاری کوفه‌ به‌سه‌ر عوقه‌یلی و

(۱) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۱۷۷.

(۲) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۱۷۸؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۸۶۶.

(۳) ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۱۶۹؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۸۶۶؛ عمر أحمد سعید-وجدان عبد الجبار حمدي: الإمارة العقلية فی الموصل ودورها فی التصدي للبوهميين، ص ۷۸.

مه‌زیدیه‌کان سه‌ربکه‌ون و سه‌رکرده‌ی عوقه‌یلیه‌کان به‌دیل ده‌گیریت و ده‌سکه‌وتیکی زۆری جه‌نگیان به‌ده‌ست ده‌که‌ویت و دواتر ڤاوه‌دوی ڤاشماوه‌ی سوپای مه‌زیدیه‌کان ده‌که‌ون و جاریکی تر له شوپینیک که پپی ده‌وترا (نیل) رووبه‌ڤووی یه‌ک بونه‌وه‌و مه‌زیدیه‌کان شکستیان خوارد و هیزه‌ کوردیه‌کان به‌ده‌سکه‌وتی گه‌وره‌ گه‌رانه‌وه‌ و هیزه‌کانی بوه‌یه‌یش ده‌چنه‌ کوفه‌ و ده‌ستی به‌سه‌رداده‌گرن^(۱).

ئه‌مه‌ش علی کوری مه‌زید ناچار ده‌کات له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی که (عمید الجیوش) نوینه‌رایه‌تی ده‌کرد بکه‌ویته‌ گه‌توگوؤ به‌مه‌به‌ستی ناشت‌بونه‌وه‌یان بوئهم مه‌به‌سته‌ش (عمید الجیوش) علی کوری مه‌زید ڤاده‌سپیریت به‌ ڤاریزگاری کردن له‌ناوچه‌کانی له‌ به‌رامبه‌ر پیدانی (٤٠هه‌زار دینار)ی سالانه‌، به‌مه‌ش په‌یوه‌ندیه‌کانیان ئاسایی ده‌بیته‌وه^(۲).

له‌ ماوه‌ی مملانیی نیوان مه‌زیدیه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان زۆرجار خه‌لیفه‌ی عه‌باسیش بوته‌ به‌شیک له‌ مملاتییه‌کان له‌ سالی (٣٩٦ه‌/١٠٠٥ز) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌شیک له‌ ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی علی کوری مه‌زید ده‌به‌خشیتته‌ عوقه‌یلییه‌کان و نازناوی (معمد الدولة) به‌قه‌راوشی عوقه‌یلی ده‌به‌خشیت، بو سالی دواتر له‌ ڤریاره‌که‌ی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌ و ئه‌و ناوچانه‌ی ده‌گه‌رینیتته‌وه‌ ژێرده‌سه‌لاتی علی کوری مزید که پیشتر لییدابریبوون و نازناوی (سند

(۱) ابن‌خلدون: تاریخ ابن‌خلدون، ص ٨٤٦؛ ئاکۆ بورهان محه‌مه‌د: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، چ ٢، ل ١٦٨-١٦٩؛ ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل: دیپلۆماسیه‌تی کورد له‌سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا، ل ٢١٧؛ ٢٢٩.
(۲) عبد الجبار ناجی: الإمارة المزیدیة الأسیة فی الحلة، ص ٩٧.

الدولة) ی پئی ده‌به‌خشیت^(۱). ئەمەش پارایی خەلیفە‌ی عەباسی و کاریگەری بوە‌یهییە‌کان بە‌سەر دە‌سه‌لاتی خەلیفە‌ نیشان دە‌دات کە لەو ماوه‌یه‌ پێیدا تێپە‌ریوون.

قراوش لە‌سالی (ک/۳۹۷/۱۰۱۷ز) دە‌ست بە‌سەر شاری کوفە‌دا دە‌گریت و هە‌ریه‌ک لە (أبو جعفر- بدر بن حسنويه- ابو الحسن علی بن مزید) بە‌ دە‌هە‌زار جە‌نگاوه‌ر هێ‌رش دە‌کە‌نە‌ سەر بە‌غداد و بۆ‌ ماوه‌ی مانگی‌ک ئابلو‌قه‌ی دە‌دە‌ن بە‌مه‌به‌ستی دە‌رکردنی بوە‌یهییە‌کان، بە‌لام هێ‌رشه‌که‌یان سەرکه‌وتوو نابیت و هە‌ریه‌که‌یان بۆ‌ ناوچه‌کانیان پاشه‌کشه‌ دە‌کە‌ن^(۲)، ئەوه‌ی جی‌گای تێبینیه‌ هاوشان لە‌گە‌ڵ سوپای بوە‌یهییە‌کان کە‌ بە‌رگریان لە‌ شاری بە‌غداد دە‌کرد ئە‌بو‌ فتحی کوری عە‌ناز بە‌سوپایه‌که‌یه‌وه‌ بە‌رگری لە‌ بە‌غداد دە‌کرد و گە‌مارۆیه‌که‌ شکست پێ‌ده‌هێ‌نن^(۳)، ئە‌مە‌ش ئە‌و راستیه‌مان پێ‌ده‌لێ‌ت کە‌ کورده‌کان لە‌و ماوه‌یه‌دا بۆ‌یه‌که‌م جار بە‌شی‌وه‌یه‌کی فەرمی بە‌سەر دوو بە‌ره‌ی دژ بە‌یه‌ک دابه‌ش بوون یه‌کی‌کیان لە‌گە‌ڵ دە‌ست بە‌سەر داگرتنی بە‌غداد بوون و یه‌کی‌کی تر لە‌گە‌ڵ پاراستی بە‌غداد و دە‌سه‌لاتی بوە‌یهییە‌کان بوو، علی کوری مه‌زید له‌ سالی (ک/۳۹۷/۱۰۰۷ز) توانی رووبه‌رووی ئە‌و هۆزه (الخفاجة) بپیت‌هوه‌ و شکستیان پئی به‌ییت دوا‌ی ئە‌وه‌ی هێ‌رشیان کردبووه‌ سەر کاروانی حاجیان، له‌

(۱) ابن الجوزی: المنتظم، ج ۱۵، ص ۴۹؛ ۵۴.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۹۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۶؛ ۱۰۶۵؛ عمر أحمد سعيد- وجدان عبد الجبار حمدي: الإمارة العقيلية في الموصل ودورها في التصدي للبويعيين، ص ۷۸.

(۳) الروذراوري: ذيل تجارب الأمم، ط ۱، ج ۶، ص ۱۷۷؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۹۴؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۶.

بالادەستی خۆی بەسەریاندا بەپینیت و توانی بەسەریان سەربکەوێت و دەست بەسەر مآل و مولکیاندا بگرێت^(۱)، جگە لەوەش کوردەکان بەشیکی سوپای مەزیدیەکانیان پیکدەهینا و لەگەڵ ئەوان بەژداری شەرەکانیان کردوووە ئوموێ ئەمەش (عنتر بن ابی العسکر الجاوانی) بوو^(۲).

میژوو نوسان مردنی علی کوری مەزید و هاتنە سەر دەسەڵاتی کۆرەکەیی بەناوی (دبیس کوری علی) (۴۰۸- ۱۰۱۷/۴۷۴-۱۰۸۱ز) بەسەرەتای لاوازی مەزیدیەکان دادەتین بەهۆی ئەوەی لە ناوخواياندا ناکۆک بوون لەسەر دەسەڵات و پیشەواپەتی و دابەش بونی هۆزی بنی ئەسەد بە دیارترین هۆکارەکانی لاوازیان دادەنرێت، ئەمەش هۆکاربوو بۆ ئەوەی هۆزەکانی دەووڕوو بەر وەک هۆزی (خفاجة) هێرش بکەنە سەر سنورەکانیان^(۳). لە ساڵی (۴۲۰/ک ۱۰۲۹ز) ابی کاليجار دەست بەسەر شارێ (واسط) دا دەگرێت بۆیە میر دبیس کوری علی

شاری حله هەموویان دوانزە ئیمامی بوون، کە لەدوو تیرە پیکهاتبوون یەکیک لەوانە بەکورد ناسراون)) سەرەراپی ئەوەی هۆزی گاوانی لەگەڵ هۆزی بنو ئەسەد هاوپەیمان بوونە. بروانە: السبكي: تاج الدين ابی نصر بن عبدالوهاب ابن تقي الدين(ت: ۷۷۱هـ/ م)، طبقات الشافعية الكبرى، المطبعة الحسينية الكبرى، ج ۴(مصر: د.ت)، ص ۸۸؛ رحلة ابن بطوطة، (القاهرة: ۲۰۲۰)، ص ۱۵۶؛ مستهفا جهواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوانی و گاوانییە بەناوبانگەکان، ل ۲۰: ۲۵.

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۲۵۰؛ أحمد محمود خليل: تاريخ الكرد في عهد الإسلام، ص ۱۷۲؛ حسام الدين علي غالب النقشبندی: الكرد في لراستان الصغرى(الشمالية) وشهرزور خلال العصر الوسيط، ص ۱۴۱.

(۲) مهدی عوسمان هەرۆتی: پۆلی سەربازی کورد لەدەولەت ومیرنشینه ناکوردیەکانی سەر دەمی عەبباسی، ل ۳۳- ۳۴.

(۳) عبد الجبار ناجي: الإمارة المزيدية الأسيديّة في الحلة، ص ۱۰۹- ۱۱۲.

(نور الدولة) (٤٠٨-٤٧٤ع/١٠١٧-١٠٨١ز) خاوه‌نی حلله (که تا ئه‌وکات دروس نه‌کرا‌بوو) و نیل، به‌ره‌و شاری (السندیة) پاشه‌کشه ده‌کات و دواتر له‌گه‌ل بوه‌یهیه‌کان ده‌چیتته‌گفتوگو‌و به‌ئینیان پتی ده‌دات به‌ناوی ابی کالیجار له‌ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌واپه‌تی ده‌کات^(١).

(ابن الأثیر) له‌ ڕووداوه‌کانی سالی (٤٤٠ع/١٠٤٩ز) ده‌گێرتته‌وه‌و ده‌لیت: ((میر سعدی کوری ابو شوک له‌ شاری حلله‌ی دببسی کوری مه‌زید په‌یوه‌ندی به‌ ابراهیم ینال کرد و له‌گه‌لی ریککه‌وت که گشت ئه‌و شوینانه‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی میر سعدن و تائیتستا ابراهیم ینال ده‌ستی پینه‌گه‌شته‌وه‌ بو میر سعدی به‌ئیتته‌وه‌))^(٢)، بوئه‌م مه‌به‌سته‌ش میر سعدی هێرش‌ی کرده‌ سه‌ر (الدسکره) و له‌گه‌ل سوپا‌په‌که‌ی سه‌ر به‌ به‌غداد که‌وته‌ شه‌ر و داگیر‌ی کرد و به‌ناوی ابراهیم ینال فه‌رمانه‌ره‌وا‌ی ناوچه‌که‌ی کرد^(٣)، مه‌زیدیه‌کان له‌کو‌تایی ده‌سه‌لاتی بوه‌یهیه‌کان له‌گه‌لیان دۆست و هاوپه‌یمان بوون چونکه له‌لایه‌ک بوه‌یهیه‌کان لاوازبوون و مه‌ترسی سه‌لجوقیه‌کان نزیك بوو له‌لایه‌کی تر مه‌زیدیه‌کان به‌هۆی مملانیی ناوخۆیی توانا و هێزی جارانیان نه‌ما‌بوو ئه‌مه‌ش هۆکار بوو بو ئه‌وه‌ی هێزه‌ ده‌ره‌کیه‌کان و هۆزه‌کانی ناوچه‌که‌ هێرش بکه‌نه‌ سه‌ریان بوئه‌ بو به‌رگری کردن له‌خۆیان و ده‌سه‌لاتیان جو‌رێک له‌ هاوپه‌یمانیه‌تی له‌نیوانیان دروست ببوو (ابن الأثیر) باس له‌و هاوکاری و هاوپه‌یمانیه‌ته‌ ده‌کات

(١) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٣٧٤؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ٨٤٩.

(٢) الكامل في التاريخ، ج٩، ص٥٥٢.

(٣) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٥٥٢؛ مسته‌فا جه‌واد: هۆزی له‌بیرکراوی گاوانی و گاوانیه‌ به‌ناوبانگه‌کان، ل٢٥.

کاتیك هۆزی خفاجه هێرش ده‌که‌نه سه‌ر ناوچه‌ی (الجامعین) ی ژیر کۆنترۆلی مه‌زیدییه‌کان و داگیری ده‌که‌ن، مه‌زیدییه‌کان ناتوانن به‌ره‌رچیان بده‌نه‌وه، بۆیه داوای یارمه‌تی له به‌ساسیری ده‌که‌ن و ئه‌ویش به‌هانایان ده‌چیت و شکستیان پێده‌هێتن و له ناوچه‌که‌ دوریان ده‌خه‌نه‌وه و ده‌ست به‌سه‌ر ماڵ و سامان و کۆپله‌کانیاندا ده‌گرن، پێشتریش (جلال الدولة) داوای یارمه‌تی له مه‌زیدییه‌کان کردبوو بۆ کۆنترۆل کردنی بارودۆخی به‌غداد به‌هۆی ئاژاوه‌ نانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌ تورکه‌کان، سه‌ره‌رایي ئه‌وه‌ی مه‌زیدییه‌کان رۆڵیان هه‌بوو له ناکۆکی ناوخواپی ئیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یه‌ی و هه‌ندیك جار لایه‌نگرو هه‌ندیك جاری تر دوره‌ په‌ریز وه‌ستاوان به‌پێی به‌رژه‌وه‌ندیان^(۱).

له‌پراستیدا مه‌زیدییه‌کان سویدیان له‌ لاوازی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ند وهرگرت به‌ فراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لاتیان له‌سه‌ر حسابی هۆزه‌کانی ده‌وورووبه‌رو به‌هێزکردنی هه‌ژموونی سیاسیان و مملاتییه‌کانیشیان به‌پێی به‌هێزی و لاوازیان گۆراوه‌ له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان، به‌مه‌ش مه‌زیدییه‌کان بونه‌ هێزێکی کاریگه‌ر به‌تایه‌ت داوای نه‌مانی ده‌سه‌لاتی عوقه‌یلییه‌کان، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان پێوستیان به‌وه‌ بوو ده‌سه‌لاتێکی خۆجێی له‌ ناوچه‌کانی فوراتی ناوه‌راست بوونی هه‌بیئت بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك به‌ربه‌ستێك خۆیان پێ بپاریزن له‌هێرش هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کانی ناوچه‌که‌ (الخوارزمی) له‌ باسکردنی پارێزگاری ده‌لیت: ((پارێزگاری کردن له‌ گوندیک یان شوینیک و به‌بی ئه‌وه‌ی که‌سیك هه‌ج باجیکیان به‌سه‌ردا به‌پینیت که‌ بگه‌ریته‌وه‌

(۱) الکامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۶۰۰-۶۰۱؛ عبد الجبار ناجی: الإمارة المزیدیة الأسدیة فی الحلة، ص ۱۲۱.

بو بیت المال))^(۱) که مه‌به‌ست لئی پارێزگاری کردنی مه‌زیدییه‌کان بو ناوچه‌کانیان له‌به‌رام‌به‌ر پێدانیان بوو به‌ پرێک پارهی سالانه به‌ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی له‌ به‌غداد، ئەم مملانی و دو‌خه‌ ناجیگیره‌ی تیوان مه‌زیدییه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان به‌رده‌وام بوو تاها‌تنی سه‌له‌جوقیه‌کان و به‌ده‌ست‌گرتنیان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی قو‌ناغ‌تکی نو‌ی ده‌ست پێده‌کات و مملانییه‌کانیش به‌رده‌وام ده‌بن.

۲. به‌ریدییه‌کان:

به‌ریدییه‌کان وه‌ك هیزیککی کاریگه‌ر له‌ ناوچه‌کانی (بصره و الأهواز) ده‌سه‌لاتداربوون به‌ سه‌رکردایه‌تی (أبي القاسم البريدي) له‌ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی ده‌رچو‌بوون و پابه‌ندی ناردنی باج نه‌بوون^(۲)، (معز الدولة) ی بوه‌یه‌ی له‌ سالی (۳۳۴هـ/ ۹۴۵ز) هه‌ولیدا له‌گه‌ڵ به‌ریدییه‌کان پرێک‌که‌وی‌ت له‌کاتی‌کدا له‌ باکوور له‌گه‌ڵ حمدانییه‌کان له‌ جه‌نگ و مملانی دابوو، به‌پێی پرێکه‌وتن نامه‌که‌ش به‌ریدی شاری (واسط) و ده‌وو‌روو‌به‌ریشی که‌وته ژێرده‌ست به‌پێدانی باجیک به‌ بری (مليوتيك و شه‌ش سه‌ده‌زار ده‌ره‌م) به‌ بوه‌یه‌یه‌کان^(۳)، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ردو‌ولا پرێک‌که‌وتن، به‌لام زو‌ری نه‌خایاند (أبي القاسم البريدي) له‌ شاری به‌سه‌ره‌ له‌ دژی بوه‌یه‌یه‌کان راپه‌ری و له‌ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان ده‌رچوو^(۴)،

(۱) الخوارزمي: أبي عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف، مفاتيح العلوم، مطبعة الشرق، (مصر: ۱۳۴۲هـ)، ص ۴۰.

(۲) محمد أسعد طلس: عصر الانحلال تاريخ الأمة العربية، ج ۶، ص ۸۹؛ فائزة إسماعيل أكبر: التاريخ السياسي للخلافة العباسية، ص ۲۸۲.

(۳) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ط ۱، ص ۲۷۷؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۶۴؛ إبراهيم سلمان الكروي: البويهيون و الخلافة العباسية، ص ۱۹۴.

(۴) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۳۶.

بە‌مه‌ش رێکه‌وتن نامە‌که‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، بۆ‌یه‌ بوه‌یهییه‌کان له‌چە‌ند رووبه‌روو بونه‌وه‌یه‌کیان که‌ دوایینان له‌سالی (ک/٣٣٦/١٩٤٧ز) (معز الدولة) و‌خه‌لیفه‌ موتیح سه‌رکرده‌یه‌تیان ده‌کرد و رووبه‌روویان بویه‌وه و توانیان سه‌رکه‌وتووبن و بچنه‌ ناو شاری به‌سه‌ره‌ ده‌ست به‌سه‌ر پارو هه‌نجینه‌کانی دابگرن و (أبي القاسم البريدي) هه‌له‌هات، به‌مه‌ش میرنشینی به‌ریدی بۆ هه‌میشه‌ کۆتایی پێهێنرا له‌لایه‌ن بوه‌یهییه‌کانه‌وه^(١)، بۆسالی دواتر (أبي القاسم البريدي) به‌ره‌و به‌غداد هات و داوای لیخۆشبون و پیدانی ئەمانی کرد له (معز الدولة) ئەویش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ لێی خۆش بوو مامه‌له‌ی باشی له‌گه‌ڵ کرد و چە‌ند ناوچه‌یه‌کی به‌ به‌های (سه‌د و بیست هه‌زار ده‌ره‌م) پێدا و له‌و ناوچه‌یه‌ نیشه‌ته‌جی بوو دوور له‌ کاری سیاسی تا مردنی له‌ سالی (ک/٣٤٩/١٩٦٠ز)^(٢). به‌مه‌ش له‌ مملانی نیوان بوه‌یهییه‌کان و به‌ریدییه‌کان، بوه‌یهییه‌کان توانیان سه‌رکه‌وتووبن و ئە‌وه‌کاته‌ رازی بوون به‌ مانه‌وه‌یان کاتیک توانیان هه‌ژمون و ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر ئە‌وه‌ پیکهاته‌یه‌ به‌سه‌پینن.

---

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ط ١، ص ٢٨٨-٢٨٩؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ط ١، ج ١٤، ص ٦٤؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٦٩؛ ٤٨٦؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ص ١٧٢٩؛ فائزة إسماعيل أكبر: التاريخ السياسي للخلافة العباسية، ص ٢٨١؛ إبراهيم سلمان الكروي: البويهيون و الخلافة العباسية، ص ١٩٤. (٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٨١؛ إبراهيم سلمان الكروي: البويهيون و الخلافة العباسية، ص ١٩٥.

۳. بزوتنه‌وهی عمران کوری شاهین:

دوای له ناوچونی میرنشینی به‌ریدی له ناوچه‌کانی به‌صره بۆشایه‌کی سیاسی له ناوچه‌که دروست ده‌بیت و که‌سایه‌تیه‌ک به‌ناوی (عمران بن شاهین) (۳۳۰-۳۶۹/ك/۹۴۱-۹۷۹ز) سه‌ری هه‌لدا به‌دامه‌زێنه‌ری ئەم ده‌وله‌ته‌ داده‌نریت، مه‌لا جمیل رۆژبه‌یانی به‌ ((سه‌رداریکی کورد)) ناوی ده‌بات^(۱)، له‌کاتی‌کدا کۆکه‌ره‌وه‌ی باج بوو له‌گه‌ل ئەو باجه‌ی کۆی کرد‌بوه‌وه له‌سالی (۳۳۹/ك/۹۵۰ز) به‌ره‌و ناوچه‌ی (البطائح)^(۲) هه‌ل‌دی‌ت، که‌ ناوچه‌یه‌که‌ ده‌که‌وێته‌ باشوری عێراق له‌نیوان شاره‌کانی واسط و بصره‌ دایه‌، عمران به‌شیک‌ی زۆر له‌ خه‌لکی ناوچه‌که‌ له‌ چین و توێژه‌ جیا‌وازه‌کان به‌ده‌وری خۆیدا کۆکرده‌وه‌ و خه‌ریکی رێگری‌کردن بوون له‌ کاروانه‌ بازرگانیه‌کان که‌ به‌ناوچه‌که‌دا تیده‌په‌رین و بووه‌ مه‌ترسیه‌کی راسته‌قینه‌ به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی بوه‌یهیه‌کان^(۳)، رۆلی سیاسیشی زیاتر ده‌رکه‌وت کاتی‌ک له‌سالی (۳۳۵/ك/۹۴۶ز) له‌لایه‌ن قاسمی به‌ریدی ئەرکی پاراستنی ناوچه‌که‌ی پێ‌پاسپێردرا^(۴)، ئەمه‌ش هه‌وکار بوو بۆ دروست بونی گرانی و برسیه‌تی له‌ به‌غداد بۆیه‌ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی بی‌ری له‌ ده‌سته‌سه‌ر داگرتن و کۆتایه‌پێنان به‌و بزوتنه‌وه‌یه‌

(۱) چوار ده‌وله‌تی کورد، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌ری، (هه‌ولێر: ۲۰۰۰)، ل: ۵۸.

(۲) بۆ زیاتر زانیاری له‌سه‌ر ناوچه‌یه‌ی (البطائح) بروانه: سه‌راب: کتاب الأقالیم السبعة الى نهاية العمارة، ص ۱۳۵؛ ابن منظور: ابی الفضل جمال الدین محمد بن مکرم، لسان العرب، نشر ادب الحوزة، مج ۲ (قم: ۱۳۶۳)، ص ۴۱۳-۴۱۴.

(۳) الصرقي: تاريخ دول الأسلام، ص ۳۹۵؛ خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلامی (العصر العباسي)، ص ۲۰۶؛ فائزة إسماعيل أكبر: التاريخ السياسي للخلافة العباسية، ص ۲۸۱.

(۴) مه‌لا جمیل رۆژبه‌یانی: چوار ده‌وله‌تی کورد، ل: ۵۹.

کرده‌وه^(١)، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش له‌ سالی (٣٣٦/ك٩٤٧ز) (معز الدولة) له‌ گه‌ڵ وه‌زیره‌كه‌ی (ابا جعفر الصيمري) سه‌رکردایه‌تی سوپایه‌کی کرد بۆ هێرش‌کردنه‌ سه‌ر ناوچه‌كه‌ که‌ دوا‌ی زنجیره‌یه‌ك پرووبه‌رووبونه‌وه‌ زۆربه‌ی که‌سه‌ نزیکه‌کانی خێزانه‌که‌ی به‌دیل گیران بۆیه‌ عمران پاده‌کات و ده‌سه‌لاتی به‌ره‌و له‌ناوچون چوو^(٢)، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ك به‌هێزبویه‌وه‌ و لایه‌نگرانی کۆکرده‌وه‌ و که‌وته‌ مملانی بوه‌یه‌یه‌کان (ابا جعفر الصيمري) جاریکی تر له‌ سالی (٣٣٩/ك٩٥٠ز) گه‌مارۆی عمران ده‌دات به‌لام له‌وکاته‌دا دوچارای تابه‌کی به‌هێز ده‌بێت که‌ ده‌بێته‌ هۆی مردنی^(٣)، بۆیه‌ بوه‌یه‌یه‌کان دوچارای شکستیکی گه‌وره‌ ده‌بن و عمران توانی ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ك و تفاقای بوه‌یه‌یه‌کاندا بگرێت، به‌مه‌ش شان و شکۆی زیاد ده‌بێت و به‌هێزتر له‌جاران ده‌رده‌که‌وێت^(٤)، بۆیه‌ (معز الدولة) ده‌گاته‌ ئه‌و برۆایه‌یی که‌ پرووبه‌رووی که‌ سایه‌تیه‌کی به‌هێز بۆته‌وه‌ بۆیه‌ ناچار له‌سالی (٣٤٠/ك٩٥١ز) بوه‌یه‌یه‌کان له‌گه‌ڵ عمران پێک ده‌که‌ون و دان به‌ ده‌سه‌لاتی ده‌نێن له‌ ناوچانه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتبوو^(٥).

-
- (١) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ١، ص ٢٩٢؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٨٢؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ٨٣٦؛ فائزة إسماعيل أكبر: التاريخ السياسي للخلافة العباسية، ص ٢٨٢؛ محمد أسعد طلّس: عصر الانحلال تاريخ الأمة العربية، ج ٦، ص ٨٩.
- (٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٨٢؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ٨٣٦.
- (٣) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ١، ص ٢٩٤؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٤٨٦؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ٨٣٧.
- (٤) الصرقي: تاريخ دول الإسلام، ج ١، ص ٣٩٥.
- (٥) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ١، ص ٣٠٥؛ فائزة إسماعيل أكبر: التاريخ السياسي للخلافة العباسية، ص ٢٨٤؛ خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلام (العصر العباسي)، ص ٢٠٧.

دوای ئه‌وه‌ی بۆماوه‌یه‌ك هێمنی و ئارامی بآلی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی عمراندا كیشا دوو برایه‌كه‌ی به‌ناوه‌کانی (ابو الفتح -أبو القاسم) لای جیابونه‌وه و له ده‌سه‌لاتی ده‌رچون و له سالی (٣٥٠ك/٩٦١ز) په‌نایان برده‌ لای (معز الدولة) له بغداد ئه‌ویش پێزی گرتن و پریك پاره‌ی پیدان^(١)، له سالی (٣٥٥ك/٩٦٦ز) (معز الدولة) هێرش ده‌كاته‌ سه‌ر عمران له واسط و داگیری ده‌كات و دواتر نه‌خۆش ده‌كه‌وێت و وا پێویستی ده‌کرد له‌گه‌ڵ عمران پێكبه‌هێت بۆیه‌ له‌ شاره‌كه‌ پاشه‌كشه‌ ده‌كات و ده‌گه‌رێته‌وه به‌غداد و دواتریش كۆچی دوای ده‌كات^(٢)، به‌هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی (عز الدولة) به‌ختیار نه‌یتوانی كۆتایی به‌ده‌سه‌لاتیان به‌یئیت، به‌پێچه‌وانه‌وه كاتیک (عزالدولة) له‌گه‌ڵ (عضد الدولة) ناكۆکی له‌نیوانیان دروست ده‌ییت عمران ئه‌و هه‌له‌ ده‌قۆزێته‌وه و بۆ باشر کردنی په‌یوه‌ندیه‌کانی و به‌هێزکردنی ده‌سه‌لاتی یارمه‌تی (عز الدولة) ده‌دات له‌په‌ر ووی سه‌ربازی، ئه‌مه‌ش دوای ئه‌وه‌ هات كه‌ به‌ختیار كچی عمران‌ی ماره‌کرد و حسنی كوری عمران‌یش كچی به‌ختیاری ماره‌کرد^(٣)، به‌لام ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ درێژه‌ی نه‌كیشاو به‌ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی به‌غداد له‌لایه‌ن (عضد الدولة) كۆتایی پێهات و دووسال دوای ئه‌و رووداوه‌ له‌سالی (٣٦٩ك/٩٧٩ز) عمران كۆچی دوایی ده‌كات و حسینی كوری دێته‌ جیگای^(٤)، ده‌سه‌لاتی عمران و كوره‌کانی تاسالی (٤٠٨ك/١٠١٨ز) به‌رده‌وام بوو، له‌دوای خۆی

(١) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٣٨؛ مه‌لا جميل رۆڤبه‌یانی: چوار ده‌وله‌تی كورد، ل٦٢.

(٢) مسكویه: تجارب الأمم، ج٥، ط١، ص٣٤٤؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص٨٣٨؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٧٤.

(٣) مسكویه: تجارب الأمم، ج٥، ط١، ص٤٢٦.

(٤) الصرفي: تاريخ دول الإسلام، ج١، ص٣٩٧.

كوره‌کانی ده‌سه‌لاتیان گرته ده‌ست، به‌لام له‌نیوان خۆیاندا ناكوک بوون له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و کار گه‌یشه‌ته ئه‌وه‌ی له‌سالی (٣٧٣/ك٩٨٣ز) حسین کوری عمران خاوه‌نی (البطیعة) له‌سه‌ر ده‌ستی برابیه‌که‌ی (ابوالفرج) ده‌کوژریت و ده‌ست به‌سه‌ر (البطیعة) داده‌گریت، له‌وه به‌دواوه ناوچه‌که‌ بووه مۆلگه‌ی دز و جه‌رده‌و نا‌ئارامی و ئا‌ژاوه‌ بآلی به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا کیشا تا هاتنی سه‌لجوقیه‌کان^(١).

له‌ راستیدا مانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی بزوتنه‌وه‌ی عمرانی کوری شاهین و درێژه‌کیشانی تا سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کان ده‌گه‌ریته‌وه‌ بو سه‌رقالبونی بوه‌یه‌یه‌کان به‌ مملاتی بنه‌ماله‌ی بوه‌یه‌ی و له‌لایه‌کی تر جی‌گای مه‌ترسی راسته‌قینه‌ نه‌بون بۆ سه‌ر بغداد به‌لکو له‌ سنوریک‌ی دیاری کراو ده‌سه‌لاتداربوون و باجیان له‌و کاروانه‌ بازرگانیه‌ وه‌رده‌گرت که له‌ نیوان بغداد و بصره‌ بازرگانیه‌کان ده‌کرد.

---

(١) ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج٩، ص٢٥؛ محمد أسعد طلّس: عصر الانحلال تاریخ الأمة العربیة، ج٦، ص٨٩.

باسی دووهم:

ناکۆکی ناوخواپی له‌ناو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهیدا:

په‌یوه‌ندی و برابیه‌تی نیوان مندا له‌کانی (بوه‌یهی) له‌سه‌ر بنه‌مای
 پیز و گوپراه‌لی یه‌کتری بنیاتزابوو، ئە‌مه‌ش بوه‌یهیه‌کانی گه‌یانده
 ده‌سه‌لات و توانیان ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکێ ژۆری جیهانی ئیسلامیدا
 بگرن، به‌لام ده‌وله‌تی بوه‌یهی له‌گه‌ڵ دامه‌زراندن و فراوانبوونیان
 نه‌یانتوانی ده‌سه‌لاتیکێ مه‌رکه‌زی په‌یره‌وبکه‌ن، به‌لکو له‌گه‌ڵ
 ده‌ستگرتنیان به‌سه‌ر ناوچه‌ جیاوازه‌کان ئە‌ندامانی ئە‌و بنه‌ماله‌یه
 هه‌ریه‌که‌و ده‌ستی به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌که‌دا گرتبوو، بۆیه‌ پایته‌ختیکێ
 یه‌کگرتوویمان نه‌بوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ شتیکێ ئاسایی بوو میریکێ به‌هێز
 و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بوه‌یهی سنووری فه‌رمانه‌وایی خۆی فراوانبکات
 له‌سه‌ر حسابی میریکێ دیکه‌ی بنه‌ماله‌که‌یدا.

کورده‌کانیش به‌شیکێ دانه‌پراو بوون له‌ مملانی نیو بنه‌ماله‌ی
 بوه‌یهی، یه‌که‌م به‌شداری کورده‌کانیش بو سالی (٣٣٩هـ/٩٥٠ز)
 ده‌گه‌رپته‌وه‌ کاتیک ئە‌بو شوکی کوردی یارمه‌تی سه‌ربازی پيشکەش
 به‌ (معز الدولة) کرد له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی شوپشی تورکه‌کان له
 ناوچه‌کانی هه‌مه‌دان که به‌سه‌رکردایه‌تی (سبکتکین الحاجب)
 هه‌لگیرسا و که له‌لایه‌ن (روکن الدولة) پشتیوانی کراوه، به‌لام توانیان
 ژماره‌یه‌کی زۆریان لی بکوژن و بزوتنه‌وه‌که له‌ناوبه‌نه‌^(١)، سیاسه‌تی
 بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی یه‌کگرتوونه‌بوو به‌هۆی ئە‌وه‌ی هه‌ریه‌کێکیان
 له‌ ناوچه‌یه‌که‌ ده‌سه‌لاتدار بوون، بۆیه‌ ده‌یانویست پارێزگاری له
 ناوچه‌کانیان بکه‌ن و زۆرجاریش چاویان ده‌پریه‌ مولک و مالی یه‌کتر،

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٢٩٥؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٤٨٨-٤٨٩.

ئەمەش پ‌یخۆش‌که‌ربوو بۆ سەر‌هه‌لدانی مملاتییه‌کان، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی به‌شیک له‌و مملاتییه‌یه‌ گۆره‌پانه‌که‌ی ناوچه‌ کوردییه‌کان بوون، بۆیه‌ به‌شیک له‌ کورده‌کانیش له‌ زۆریک له‌و مملاتییه‌یه‌ به‌شدارى هه‌بووه^(۱)، زۆرجار هه‌ولیانداوه‌ خۆیان له‌و مملاتییه‌یه‌ به‌دوور‌ب‌گرن و پ‌شت‌گ‌یری لایه‌نیك نه‌کن، به‌لام هه‌ندیک‌جار مانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان په‌یوه‌ست بووه‌ به‌ درز و ناکۆکیی ئیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یه‌ی، له‌دوای مردنی (رکن الدولة) له‌ سالی (۳۶۶ک/۹۷۷ز) (عضد الدولة) شوینی باوکی ده‌گریت‌ه‌وه‌ له‌ ناوچه‌ی (ره‌ی) و (عزالدولة)ش له‌ عێراق ده‌سه‌لاتداربوو^(۲)، به‌لام ئامۆزاکان له‌سه‌ر ده‌سه‌لات ده‌بیته‌ مملاتییان و به‌ره‌و رووی یه‌که‌تر ده‌بنه‌وه^(۳)، (عزالدولة) نامه‌ بۆ میر حسنه‌وه‌یی ده‌نیریت بۆئه‌وه‌ی پ‌شتیوانی بکات ئه‌ویش به‌ئینی هاوکار‌یکردنی پ‌یدا^(۴)، له‌ راستیدا میر به‌در له‌ هه‌ولئ‌ی ئه‌وه‌دابوو سوود له‌ ناکۆکی ئیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یه‌ی وه‌ر‌ب‌گ‌ریت له‌ به‌رژه‌وه‌ندی میرنشینه‌که‌ی، بۆیه‌ کاتیک به‌ختیار به‌ سوپایه‌ک به‌ره‌و رووی (عضد الدولة) ده‌چیت و هه‌ریه‌که‌ له‌ میر حسنه‌ویه‌ و (أبو تغلب) هه‌مدانی به‌ئینیان به‌ (عزالدولة) دابوو که‌ یارمه‌تی سهر‌بازی بده‌ن له‌ دژی (عضد الدولة).

(۱) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۶، ص ۱۸۲؛ حسن خليفة: الدولة العباسية قيامها و سقوطها، ص ۲۱۳.

(۲) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۰؛ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ۳۷.

(۳) خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلام، ص ۲۱۹ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ۳۲.

(۴) مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۲۶؛ الذهبي: تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير و الأعلام، مج ۸، ص ۲۶۶؛ محمد جميل رۆژبه‌یانی: میژووی هه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عیباری، ده‌زکای رۆشمبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، (هه‌ولیر: ب.س)، ل ۵۶.

دوای ئه‌وهی سوپاکان له ئه‌هواز رووبه‌رووی یه‌کتر ده‌بنه‌وه و به‌هۆی ئه‌وهی ئه‌و یارمه‌تییه سه‌ربازیانهی پینه‌گه‌یشت و به‌ئینه‌که‌یان نه‌برده سه‌ر، به‌ختیار شکست ده‌هینیت و به‌ره‌و (واسط) پاشه‌کشه ده‌کات و (عضد الدولة) ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌هواز و بصره داده‌گریت^(١)، هۆکاری خۆسک‌کردنی میره‌سه‌نه‌وه‌یهی له یارمه‌تیدانی سه‌ربازی بۆ به‌ختیار سه‌ره‌رای ئه‌وهی به‌ئینی پیدابوو سه‌نه‌وه‌یهی نه‌یده‌و‌یست بپته به‌شیك له‌و مملانییه، بۆیه چاوه‌روانی ئه‌نجامی ئه‌و ناکوکییه بوو بۆئه‌وهی بزانیته به‌کووی ده‌گات و مه‌به‌ستی بوو له‌وهی کامیان سه‌ربه‌که‌ویت لایه‌نگیری ئه‌و بکات، سه‌ره‌رای ئه‌وهی سوودی له به‌رده‌وامی مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی ده‌بینی. سه‌رقاڵبوونیان به‌ مملانییه‌کانیان له به‌رژه‌وه‌ندی سه‌نه‌وه‌یهی بوو، ده‌یتوانی ئاسانتر ده‌سه‌لاتی خۆی فراوانبکات، له ترسی کاردانه‌وهی خراپی (عزالدولة) سه‌نه‌وه‌یهی داوای لیئوردنی لیده‌کات و دوو کورپی به‌ ناوه‌کانی (به‌در و عبدالرزاق) له‌گه‌ڵ هه‌زار سواره بۆ ده‌تیرپته (واسط) به‌ مه‌به‌ستی پشتگیریکردنی، به‌لام شه‌ر روونادات و ناشته‌وایی له‌نیوانیان به‌رقه‌رار ده‌ییت^(٢).

(عضد الدولة) له‌ سالی (٣٦٧/ك/٩٧٨ز) ده‌ست به‌سه‌ر به‌غدادا ده‌گریت، دواتریش ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی هه‌مدانییه‌کاندا ده‌گریت به‌ ناوچه کوردییه‌کانیشه‌وه، بۆیه (عزالدولة)

(١) مسكوية: تجارب الأمم، ج٥، ص٤٢٦-٤٢٧؛ العمري: مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، ج٢٦، ص١٧٣.

(٢) مسكوية: تجارب الأمم، ج٥، ص٤٣٢؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص٨٤٧؛ محمد جميل روضة يانی: مپژوووی سه‌نه‌وه‌یهی و عه‌یاری، ل٥٦-٥٧؛ علی بن صالح بن علی المحمیدی: إمارة بني حسنويه الاكراد و علاقتها بالدولة البويهية، مجلة تاريخ العربي، ٢٧٤ (الرياض: ٢٠٠٣)، ص٧٣.

په‌نا ده‌باته لایه‌ی سه‌سنه‌وه‌یهی، هه‌رچه‌نده پێش‌وازی لێ کراره، به‌لام یارمه‌تی سه‌ربازی نادات دواتریش له‌لایه‌ن (عضد الدولة) ده‌کوژریت^(۱)، هه‌ر له‌و ماوه‌یه (ینال کوشه) له‌گه‌ڵ سه‌سنه‌وه‌یهی رێکده‌که‌وێت و له‌شکری پێده‌دات که هێرش بکاته سه‌ر (عضد الدولة) و به‌لێنی ئه‌وه‌ی پێده‌ده‌ن، که به‌ سه‌رکه‌وتنی چهند ناوچه‌یه‌ک له هه‌مه‌دانی پێده‌به‌خشیت، بۆیه به‌ سوپایه‌ک هێرش ده‌کاته سه‌ری، به‌لام سه‌سنه‌وه‌یهیه‌کان خراپ شکاون و به‌ره‌و شاره‌زوور پاشه‌کشه‌یان کردوو^(۲)، سه‌سنه‌وه‌یهیه‌کان رۆلێکی بالایان هه‌بوو له‌ ناکوکی و مملانی نیو سه‌رکرده ده‌یله‌مه‌کان، یه‌کیکیش له‌ هۆکاره‌کانی به‌هێزیان بوو مملانی نیو سه‌رکرده ده‌یله‌مه‌کانی بوه‌یهی ده‌گه‌رپته‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی زۆرجار بوو یه‌کلایه‌کردنه‌وه‌ی مملانییه‌کانیان سوودیان له‌ توانای سه‌ربازی ئه‌و میرنشینه وه‌رگرته‌وه. ئه‌وه‌تا هه‌روه‌کو (ابو الفوارس کوری سلطان الدولة ابی شجاع) ی بوه‌یهی پشت به‌ سه‌سنه‌وه‌یهیه‌کان ده‌به‌ستیت و به‌ (۱۰هه‌زار) جه‌نگاوه‌ری کورد له‌ ناوچه‌کانی فارس به‌ره‌و‌رووی (ابی کالجار) باری ده‌بیته‌وه^(۳). هه‌روه‌ها کاتیک له‌دوای مردنی میر (سه‌سنه‌وه‌ی) له‌ سالی (۳۶۹ک/۹۸۰ز) ناکوکی ده‌که‌وێته نیوان کوره‌کانی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات. (عضد الدولة) ی بوه‌یهی رۆلی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌بوو له‌ پشتگیریکردن و هاتنه‌ سه‌ر

(۱) القاڤی: رأس مال النديم في تواريخ أعيان أهل الأسلام، ت: محمد عبد القادر خريسات، مركز الزايد للتراث و التاريخ، (الإمارات: ۲۰۰۱)، ص ۳۷۸؛ الذهبي: تاريخ الأسلام ووفيات المشاهير و الأعلام، مج ۸، ص ۲۶۶.

(۲) حسين حزنى موكرىانى: سه‌رجه‌مى به‌ره‌مه‌كانى، ده‌زگای ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۷)، ل ۱۳۳؛ محمد أسعد طلس: عصر الانحلال تاريخ الأمة العربية، ج ۶، ص ۹۱؛ محمد نواف: واقع الحياة العامة في العراق زمن البويهيين، ص ۸۱.

(۳) أحمد محمود خليل: تاريخ الكرد في عهود الأسلامية، ص ۱۷۲.

دهسه‌لاتی میر به‌دری کوری هه‌سنه‌وه‌یهی به دانپیدا‌نانی، بۆیه ئیوانی له‌گه‌ڵ بوه‌یهیه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای پاراستنی په‌یوه‌ندییه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌هاوبه‌شه‌کاندا به‌تین بوو^(١).

میر به‌در په‌یوو‌ندیی به‌هیزی هه‌بوو له‌گه‌ڵ (فخر الدولة)، بۆیه له‌مملانیی له‌گه‌ڵ نه‌یارانی چهند جار یارمه‌تیدا، به‌تایه‌ت کاتیک له‌گه‌ڵ (شرف الدولة کوری عضد الدولة) له‌مملانییدا بوو^(٢)، له‌سه‌رده‌می (به‌اء الدولة) ناکوکی و ئاژاوه‌ له‌ئێوان میره‌ بوه‌یهیه‌کان له‌لایه‌ک و سه‌رکرده‌ سه‌ربازییه‌کانی سه‌ر به‌ پیکهاته‌ی تورکی و ده‌یله‌می دروستبوو له‌عێراق که زۆربه‌ی ناوچه‌کانی گرت‌وه‌^(٣)، ئه‌مه‌ش هانی (فخر الدولة)ی دا که چاو بپه‌یته‌ به‌غداد، کورده‌کانیش ده‌ستیان هه‌بوو له‌ هاندان و یارمه‌تیدانی لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان به‌تایه‌ت کاتیک میر به‌در له‌سالی (٣٧٩ک/٩٨٩ز) به‌چوار هه‌زار جه‌نگاوه‌ر پشتگیری (فخر الدولة)ی بوه‌یهی ده‌کات که له‌ ناوچه‌کانی (په‌ی) به‌ سوپایه‌که‌ی له‌ هه‌مه‌دان‌وه‌ تپه‌په‌ری بۆ رووبه‌رووبوونه‌وی (به‌اء الدولة) به‌لام هه‌لمه‌ته‌که‌ سه‌رناگریت و سوپایه‌که‌ی (فخر الدولة) له‌ خوزستان شکست ده‌هێنیت^(٤)، دوا‌ی ئه‌و رووداوه‌ په‌یوه‌ندی

(١) فرست مرعی: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ١٥٧؛ شوکرو‌لای بابان: میژوو‌یی کورد و کوردستان، ل ١٠٢.

(٢) حسام‌الدین علی‌ غالب‌ النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ١٦٢.

(٣) فاضل‌ الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم في العراق، ص ٤٨.

(٤) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ٦، ص ١٠٣؛ ئاکۆ بورهان: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، چ ٢، ل ٩٥؛ محمد جمیل روژبه‌یانی: میژوو‌ی هه‌سه‌ن‌وه‌یهی و عه‌بیاری، ل ٦٢؛ ممدوح محمد حسن: إقليم الجبال خلال العهد البويعي و السلجوقي الأول، رسالة دكتوراه، كلية الآداب-جامعة جنوب الوادي،

میر به‌در له‌گه‌ل (بهاء الدولة) ئاسایی ده‌بیته‌وه ته‌نانه‌ت یارمه‌تیشی ده‌دات، له‌ سالی (٣٨٧/ك٩٩٧ز) سوپای (بهاء الدولة) له‌ ناوچه‌ی (واسط) له‌گه‌ل (ابو فتح بن العمید) خواردن و پیدایستی لی ده‌بریت و ناتوانیت به‌ده‌ستیبه‌ینیت و سوپایه‌که‌ی دوچار ی برسیه‌تی ده‌بیته‌وه، بۆیه داوای یارمه‌تی له‌ میر به‌دری هه‌سنه‌وه‌یه‌ی ده‌کات، ئه‌ویش پێویستییه‌کانی له‌ ئازووقه‌ بو دا‌بینه‌کات و سوپایه‌که‌ی له‌ له‌ ناوچه‌وون رزگار ده‌کات، دوا‌ی ئه‌و پروودا‌وه‌ش له‌ پادا‌شتی هاوکار یکردنی له‌سه‌ر داوای (بهاء الدولة) خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (قادر بالله) نازناوی (ناصر الدین و الدولة) ی پێده‌به‌خشی‌ت^(١).

له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ عه‌ننازییه‌کانیش وه‌ك هێژکی کاریگه‌ری کوردی ملکه‌چی بوه‌یه‌یه‌کان بوون به‌ تاییه‌ت (ابو الفتح محمد بن عناز) ی له‌ مملاتی نیو بنه‌مائه‌ی بوه‌یه‌ی لایه‌نگیری پێوه‌ دیار بووه‌ و له‌ پروودا‌وه‌کانی سالی (٣٨٩/ك٩٩٩ز) و مملاتی (بهاء الدولة) له‌گه‌ل نه‌یاره‌که‌ی (عز الدولة) بو‌ داگیرکردنی هه‌ریمی فارس و خوزستان، (ابو الفتح محمد بن عناز) (سه‌د سواره‌) ی سه‌ر به‌هۆزی شازنجانی نارد بو‌ یارمه‌تی (بهاء الدولة)^(٢)، به‌مه‌ش بۆمان پرونده‌بیته‌وه‌ که‌ پۆلی کورده‌کان یه‌کلایه‌که‌ره‌وه‌ بووه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی لایه‌نیک له‌ مملاتی نیو بنه‌مائه‌ی بوه‌یه‌یدا، میر به‌در به‌پێی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی

(سوهاج-١٩٩٩ز)، ص٣٠٥.

(١) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج٦، ص١٨٦؛ حسام الدین النقشبندی: الكرد فی لرستان الصغری، ص١٧١.

(٢) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج٨، ص١٨٩؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج٩، ص١٥١-١٥٢.

میرنشینه‌که‌ی مامه‌له‌ی کردوه و هه‌ندیك جار یارمه‌تی لایه‌نیکی داوه، که له ده‌سه‌لاتی بوه‌یهییه‌کان ده‌رچوووه وهك ئه‌وه‌ی له هه‌مان سالدا میر (ابی عباس واصل) له ناوچه‌کانی بصره له ده‌سه‌لاتی بوه‌یهییه‌کان ده‌رچووو توانی ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ئه‌هوازدا بگریت و به‌سه‌ر سوپای (بهاء الدولة) سه‌ر بکه‌ویت ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه هاتوووه، که میر به‌دری هه‌سنه‌وه‌یهی به (سئ هه‌زار) جه‌نگاوه‌ر یارمه‌تیدا، ئه‌مه‌ش هوکاري سه‌رکه‌وتنی بوو^(١)، به‌لام میری ناوبراوی بوه‌یهی له هه‌مان سال ده‌توانیت ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌که‌دا بگریت و بیگه‌رینیتته‌وه ژیر هه‌ژموونی خو‌ی^(٢).

هه‌روه‌ها لایه‌نه ناکوکه‌کانی نیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی زۆرجار جه‌نگی به‌وه‌کاله‌تیا‌ن به‌ کورد کردوووه، یاخود بو‌یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی مملاتییه‌کانیا‌ن کوردیا‌ن به‌گژیه‌که‌دا بردوووه کورده‌کانیش به‌پیی بارودو‌خی سیاسی ئه‌وکاته‌که‌وتووونه‌ته ژیر کاریگه‌ریی مملاتییه‌کانی نیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی. ئه‌وه‌تا دوا‌ی گیرانی هیلالی کوری به‌در له سالی (٤٠٤/ک/١٠١٥ز) شاره‌زووور ده‌که‌ویتته ژیر ده‌سه‌لاتی (بهاء الدولة)، به‌لام تاهیری کوری هیلال ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌که‌دا ده‌گریته‌وه، هه‌رچه‌نده زۆری پیناچیت ئه‌ویش له‌لایه‌ن (شمس الدولة) ده‌گریت، به‌مه‌ بو‌شاییه‌کی ئه‌منی و سیاسی له‌ ناوچه‌که‌ دروستده‌بیت، بو‌یه (جلال الدولة) شاره‌زووور ده‌داته (ابو الفتح العنازی)، له کاردانه‌وه‌ی ئه‌وه هه‌لو‌یسته‌ی، (شمس الدولة) له دژی (جلال الدولة) تاهیر رزگار ده‌کات له‌شکریشی پیده‌دات بو‌ئه‌وه‌ی شاره‌زووور وه‌ر بگریته‌وه، بو‌یه له‌ رووبه‌روبووونه‌وه‌یا‌ن (ابوشوک کوری ابو الفتح) ده‌شکیت و سعدي

(١) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ١٩٥-١٩٦؛ الذهبي: العبر في خبر من غبر، ج ٢، ص ١٩١.

(٢) ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، ج ٤، ص ٢١٥.

براشی ده‌کوژریت، تاهیریش ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌که‌دا ده‌گریت^(۱)، به‌مه‌ش بۆمان روونده‌بیته‌وه که بوه‌یهیه‌کان له مملانیاندا لایه‌نه کوردیه‌کانیشیان دوچار ی دوه‌ره‌کی و مملانی کردوو و به‌کاریانه‌پناون دژی یه‌کتری له‌پیناو ئه‌وه‌ی لاوازیان بکه‌ن و بتوانن ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌رخۆیان و ناوچه‌کانیان به‌پینن. له مملانی نیوان (جلال الدولة) مه‌لیکشا و (ابو کالیجار کوری سلطان الدولة) (۴۳۵-۴۳۹ک/ ۱۰۴۴-۱۰۴۸ز) کالیجار ده‌ست به‌سه‌ر مولکیکی زۆری (جلال الدولة) داده‌گریت و ده‌بیته‌هۆی بیه‌پزی و له‌ناوچوونی سه‌روه‌ت و سامان و ژماره‌یه‌کی زۆر له سه‌ریازه‌کانی، سه‌ره‌رای له‌ده‌ستدانی (بصره و واسط)^(۲)، بۆیه (جلال الدولة) له سالی (۴۲۰ک- ۱۰۲۹ز) داوای یارمه‌تی له میری عه‌ننازی (حسام الدولة ابو شوک) (۴۰۱-۴۳۷ک/ ۱۰۱۰-۱۰۴۵ز) ده‌کات به‌شیوه‌ی هه‌والگری یارمه‌تییدات، به‌هۆی یارمه‌تییه‌کانی ئه‌و میره (جلال الدولة) توانی ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌ه‌وازدا بگریته‌وه و تالانی کرد و ده‌ستیان به‌سه‌ر دوو سه‌د هه‌زار دیناری کالیجارداگرت^(۳)، ئه‌و یارمه‌تییه‌ی (حسام الدولة ابو شوک) ده‌بیته‌هۆکاری ئه‌وه‌ی مملانی نیوانیان یه‌کلایببیته‌وه رووی جه‌نگه‌که له‌دۆرانه‌وه بگوڤریت به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن و له‌له‌ناوچوون پرزگاری بکات و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه له‌ده‌سته‌تچوه‌کانیدا بگریته‌وه، بۆیه‌رۆلی کورده‌کان

(۱) شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، چ ۶، ل ۳۷.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۷۵؛ عطا عبدالرحمان-صلاح کانبی-شوان عثمان: الصراع داخل الاسرة البويهية ودور إمارتي بني حسنوية وبني عناز فيها، مجلة كلية التربية، ع ۴۰ (واسط: ۲۰۲۰)، ص ۳۰۱.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۷۶؛ أحمد محمود خليل: تاريخ الكرد في عهود الإسلامية، ص ۱۷۱-۱۷۲.

له مملانیی نیوان پیکهاته‌کان و بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی یه‌کلاکه‌ره‌وه بووه به‌تایبه‌تیش پۆلی میر به‌در، هه‌روه‌کو(ابن ابی الهیجاء) ی هه‌ولیری له ستایشی میری ناوبراو ده‌ئیت: ((عضد الدولة ناوچه‌کانی هه‌ریمی چیای پی‌راسپاردبوو، به‌تایه‌ت شاره‌کانی هه‌مه‌دان و دینه‌وه‌ر و نه‌هاوه‌ند و سابور، که‌سایه‌تیکی ئازا و به‌هه‌یه‌ت و داد‌گه‌ر بووه))^(١). کاتیک مملانی له‌نیوان هه‌ردوو میری بوه‌یهی ناوبراو جاریکی تر له سالی (٤٢٨/ك/١٠٣٧ز) سه‌ره‌ه‌لده‌داته‌وه ته‌مجاره‌یان (حسام الدولة ابو شوک) به‌په‌ه‌وانه‌ی جاری پێشوی یارمه‌تی سهر‌بازی پێشکه‌ش به (ابو کالیجار) ده‌کات که له دژی (جلال الدولة) له جه‌نگ و مملانی‌دبوو، به‌وه‌ش ناوه‌ستت و تازی هه‌ینیشی به‌ناوی ده‌خوینتیه‌وه^(٢)، به‌لام هۆکاری ئه‌و سه‌نگه‌رگۆرین و پاپش‌تییه‌ی ئه‌و میره‌ کورده نازانریت له دژی (جلال الدولة)، جگه له‌و میر هه‌زار ته‌سه‌پیش (٤٣٦-٤٦٢/ك/١٤٤-١٠٦٩ز) سوود له مملانی و دوه‌ره‌کی نیوان بوه‌یهییه‌کان وه‌رده‌گریت، له‌ژی‌ر سایه‌ی دانان به‌ده‌سه‌لاتی پروکه‌شانه‌ی میرانی بوه‌یهی و پشت‌گیرکردنی لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان ده‌سه‌لاتی خو‌ی فراوان‌کردوو، یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی پشت‌گیری و لایه‌نگری (ابو کالیجار) ده‌کات و له سالی (٤٣٦/ك/١٠٤٤ز) له‌گه‌لی چۆته به‌غداد^(٣).

(١) تاریخ ابن ابی الهیجاء، ت: صبحی عبدالمنعم محمد، مطبعة الشروق (القاهرة: ١٩٩٣) ص ٨٤.

(٢) حسام الدین النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ٢٦٣؛ فاضل الخالدي: الحياة السياسية ونظم الحكم، ص ٥٩؛ محمد رۆژبه‌یانی: میژوو‌ی هه‌سه‌نوه‌یهی و عه‌یببازی، ٢٠٢١-٢٠٢٣.

(٣) ابن الفوطی: مجمع الاداب في معجم الألقاب، ت: محمد الكاظم، وزارة الثقافة

له راستیدا مملانی نیو بنه‌ماله‌ی بویه‌یهی هوکار بوو بو
 لاوازبوونی بویه‌یهی‌کان و له به‌رام‌به‌ر به‌هیزبوونی په‌گه‌زی
 تورکی له‌نیو ریزه‌کانی سوپا به‌هو‌ی بی‌متانه‌یی به‌سه‌رکرده
 ده‌یله‌مه‌کان، ئە‌مه‌ش وای کرد په‌گه‌زی تورکی بی‌ته‌ پێ‌شه‌وه‌ هه‌ر
 ئە‌وانیش ده‌بنه‌ شوێ‌نگه‌وه‌ی ده‌یله‌مه‌کان له‌ ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی
 خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا^(۱).

والإرشاد الإسلامي، (تهران: ۱۴۱۶هـ) مج ۱، ص ۳۶۲.

(۱) حسن خليفة: الدولة العباسية قيامها و سقوطها، ص ۲۱۴؛ عادل عاجل روضان
 القزويني: المؤسسات الإدارية البويهية في العراق، ص ۷۱.

باسی سییه‌م:

شهر و کیشه‌کانی نیتوان ده‌سه‌لاتدارانی بوه‌یهی و هیزه‌کانی رۆژه‌لات:

بوه‌یهیه‌کان سهره‌رای مملانیی نیوخوییان له‌گه‌ل هیزه‌ فارسه‌کانی ده‌وروبه‌ریشیان له‌ناکۆکی و مملاتییدا بوون، به‌تایه‌ت له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، هه‌ریه‌که‌یان ده‌یانویست له‌سه‌ر حسابی ئه‌وی تریان سنووری ده‌سه‌لاتی فراوانبکات و هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وووروبه‌ری به‌سه‌پینیت، بۆیه کاتیک سوپای (سامانییه‌کان)^(۱) ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکێ زۆر له‌ ناوچه‌کانی هه‌ریمی چیا‌دا ده‌گرن و له‌ سالی (۳۳۳ک/۹۴۵ز) هه‌وللی ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی (ره‌ی) ده‌ده‌ن که‌ له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (حسن-روکن الدولة) بووه، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش داوا له‌ کورده‌کانی ناوچه‌که‌ ده‌کات که‌ پشتگیری بکه‌ن، به‌لام ئه‌وان داواکه‌ی جیه‌جیناکه‌ن و به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ لایه‌نگری (حسن-روکن الدولة) ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هۆکارێکی سه‌ره‌کی بۆ شکانی سوپایه‌که‌ی کوری محتاج و پاشه‌کشه‌کردنی، به‌لام هه‌ر له‌و سه‌له‌دا ناوبراو به‌ سوپایه‌کی گه‌وره‌تر هه‌رش ده‌هه‌ینته‌وه‌ و ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌کانی هه‌ریمی چیا و نه‌هاوه‌ند و ده‌ینه‌وه‌ردا ده‌گریت، کورده‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ش ملکه‌چی خۆیان بۆ راگه‌یانده‌، له‌ سالی (۳۳۵ک/۹۴۶ز) (روکن ده‌وله) جارێکی دیکه‌ ده‌ست به‌سه‌ر هه‌ریمی

(۱) سامانییه‌کان: یه‌کیکن له‌ بنه‌ماله‌ ناوداره‌کانی ولاتی فارس، په‌گه‌زیان ده‌گه‌راپه‌وه‌ سه‌ر پاشا‌کانی ساسانی، فه‌رمانه‌روای ناوچه‌کانی نیتوان ئه‌و دیو رووبار و فارس وه‌کو (طبرستان، خراسان، سجستان، الری)بوون. پروانه: القزويني: تاريخ نيگارستان، چاپخانه‌ی حافظ، (ته‌ران: ۱۳۴۱ه.ش)، ص ۱۰۰-۱۰۱؛ حسین أمين: الدولة السامانية، مجلة مؤرخ العرب، ع ۱۵، (بغداد: ۱۹۸۰)، ص ۷-۸؛ عباس أقبال: تاريخ ايران بعد لأسلام، تعريب: محمد علاء‌الدین، دار الثقافة، (القاهرة: ۱۹۹۰)، ص ۱۳۳.

چیا دا ده گرتیه وه، بۆ سالی (۳۳۹/ك/۹۵۰ز) سامانییه كان ده ست به سه ره هه ریمی چیا دا ده گرنه وه، هه رچه نده (معز الدولة) یارمه تی (روکن الدولة) ده دات و شاره کانی قمرسین و هه مه دان ئازاد ده که نه وه^(۱)، به لام (نوح کوپی نصر سامانی) توانی (روکن الدولة) ناچار بکات، به پیدانی باجیکی سالانه به بری (دوو سه ده هزار دینار)^(۲)، سوپای (معز الدولة) به سه ره و کایه تی سبکتکین له گه ل تورکه کانی ناو ئه وه سوپایه له سالی (۳۳۹/ك/۹۴۹ز) له (معز الدولة) هه لده گه رینه وه بویه (ابوشوک) ی عه نازی له حه لوانه وه یارمه تی (معز الدولة) ده دات بۆ سه ره کو تکر دنی ئه وه جولانه وه ی که له هه مه دان هه لگیره سابوو^(۳).

ئه وه ی جیگای تیبینییه مملانی تی ئه وه پیکهاتانه زیاتر له سه ره ناوچه کور دییه کان بووه بویه له کاتی بالاده ستی هیزیک له ناوچه که کورده کانی هه ریمی چیا ناچار بوونه بۆ پارێزگاریکردن له خۆیان پشتگیری ئه وه پیکهاته یه بکه ن سه ره پرای ئه وه ی ئه وه پیکهاتانه بۆ یه کلاییکردنه وه ی مملاتییه کان سوودیان له توانایی مرویی و دارایی کورده کان وه رگرتووه، جگه له وه ی مملانی و جه نگه به رده وه امه کانی ئه وه پیکهاتانه زبانی زۆری به ژیرخانای ئابووری ناوچه کور دییه کان گه یاندووه، چونکه ئه وه ناوچانه مه یدانای یه کلاییکردنه وه ی مملاتییه کان بوونه، کورده کان هه ره له سه ره تای ده رکه وتنی بوه به ییه کان پۆلیان هه بوو له جیگیرکردنی

---

(۱) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۴؛ ابن خلکان: وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، ج ۴، ص ۸۰-۸۱؛ حسام الدين النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ۱۳۵.
 (۲) جمیل بیضون- أحمد عودات: تاریخ المشرق الإسلامي، دار الأمل، (اربد: ۱۹۸۹)، ص ۲۵.
 (۳) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۴؛ حسام الدين النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ۲۶۲.

ده‌سه‌لاتی ئه‌و پیکهاته‌یه، به تایهت میر هه‌سنه‌ویه کاتیک له سالی ١٣٥٩/٩٦٦٩ز) یارمه‌تی (رکن الدولة) ی بوه‌یهی ده‌دات له دژی سامانیه‌کان، له پاداشتی ئه‌وه (رکن الدولة) هه‌ندیك زه‌وی و زاری پنده‌به‌خشیت و چاوپۆشی کرد له فراوانخوازیه‌کانی^(١).

له راستیدا میر حسنه‌وه‌یهی سوودی له مملانی نیوان بوه‌یهیه‌کان و سامانیه‌کان وه‌رگرت و سه‌رقالبوونی بوه‌یهیه‌کانی به‌هه‌لزانی و له ناوچه‌کانی پۆژئاوای هه‌ریمی چادا ده‌ستی به فراوانخوازی کرد و به‌هۆی ئه‌وه‌ی میری بوه‌یهی له‌م کاته‌دا ده‌یویست زۆرتین دۆست و لایه‌نگری هه‌بی‌ت له ناوچه‌که‌دا، بۆ‌ئه‌وه‌ی پشتگیری بکه‌ن و بتوانین به‌سه‌ر ئه‌و دوژمنه‌ی سه‌ربه‌که‌ویت، که بی‌وه‌ مایه‌ی مه‌ترسی بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاتیان، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ له به‌رامبه‌ر فراوانخوازیه‌کانی هه‌سنه‌وه‌یهیه‌کان کاردانه‌وه‌یه‌کی ئه‌وتۆیان نه‌بوو^(٢)، سامانیه‌کان وه‌ک هیزیکی کاریگه‌ر له ناوچه‌که‌ بی‌ونه به‌ربه‌ست و مایه‌ی مه‌ترسیش بوون بۆ سه‌ر بوه‌یهیه‌کان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش سامانیه‌کان بۆ شه‌رعه‌تدان به‌ فراوانخوازیه‌کانیان له به‌غداد په‌یوه‌ندیی باشیان له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی عه‌باسی هه‌بوو^(٣)، له‌به‌رئه‌وه‌ سیاسه‌تی میر به‌در خۆدانه‌پال بوه‌یهیه‌کان بوو له ناکوکییان له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیان، په‌یوه‌ندیی میری هه‌سنه‌وه‌یهی

(١) فرست مرعی: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ١٤١؛ قادر محمد: الامارات الكوردية في العهد البويهي، ص ٩٣.

(٢) مسكوية: تجارب الأمم، ج ٥، ص ٣٧٢؛ ناكو بورهان: ميرنشینه كوردیه‌یه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل ٨٩.

(٣) مسعود احمد مصطفی: أقاليم الدولة الإسلامية، الهيئة العامة لمكتبة الإسكندرية، (القاهرة: ١٩٩٠) ص ٢١٨.

له‌گه‌ل (مؤید الدولة)^(۱)، له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش بوو، بۆیه هاوپه‌یمانی یه‌کتر بوون له‌ دژی میرنشینی زیاری، که‌ له‌ ناوچه‌کانی جورجان ده‌سه‌لاتدار بوون، که‌ له‌ مملاتییه‌کی به‌رده‌وام دابوون له‌گه‌ل بوه‌یه‌یه‌کان، حه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان هاوشان له‌گه‌ل تورکه‌مانه‌کان به‌ یارمه‌تی سه‌ربازیان بو (مؤید الدولة) پۆلۆکی سه‌ره‌کیان گێرا له‌ سه‌رکه‌وتنیان به‌سه‌ر زه‌یارییه‌کاندا، که‌ له‌ و رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌ی له‌ سالی (۳۷۱/ک/۹۸۱ز) توانیان رووی جه‌نگه‌که‌ له‌ شکانه‌وه‌ بگۆرن به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن^(۲).

بۆیه ده‌بینین کورده‌کان بو پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتیان و دورخستنه‌وه‌ی کله‌په‌ی ئاگری شه‌ر له‌ ناوچه‌ کوردیه‌کان پشتگیری بوه‌یه‌یه‌کانیان کردوو له‌ دژی نه‌یارانیان و هێزه‌ فارسییه‌کانی دیکه‌، له‌ به‌رامبه‌ردا میرنشینه‌ کوردیه‌کان نه‌یان‌توانیوه‌ کۆنفدراسیۆنیک له‌نیوان خۆیان پیکه‌هێنن له‌ دژی پیکه‌اته‌کانی تر بوه‌ستنه‌وه‌ و به‌رگری له‌ ناوچه‌کانیان بکه‌ن، بۆئه‌وه‌ی وه‌ک پیکه‌اته‌یه‌کی کاریگه‌ر هاوشیوه‌ی ئه‌و پیکه‌اتانه‌ی ده‌ستیان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسیدا گرت پۆل و کاریگه‌رییان هه‌یی‌ت، ده‌سه‌لاتیان له‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو تێپه‌رینه‌کردوو، به‌لام له‌ یارمه‌تیدانی پیکه‌اته‌کان پۆلی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یان هه‌بووه‌، به‌ تابه‌ت کاتیک (به‌اء الدولة) له‌ سالی (۳۸۹/ک/۹۹۹ز) هه‌لمه‌تییکی

---

(۱) مؤید الدولة: ناوی ته‌واوی (أبو منصور کوری روکن ده‌وله) به‌، جیگری براکه‌ی بوو (عضد الدولة) فه‌رمانه‌ره‌وای هه‌ریمی چیا بوو له‌ سالی (۳۷۳/ک/۹۸۳ز) له‌ ته‌مه‌نی (۴۳) سالی کۆچی دوایی کرد. بروانه: سبط ابن الجوزی: مرآة الزمان فی تواریخ الأعیان، ج ۱۸، ص ۶؛ الذهبي: تاریخ الأسلام ووفیات المشاهیر و الأعلام، م ۸، ص ۳۴۸.
(۲) ابن الجوزی: المنتظم، ج ۶، ص ۱۵؛ ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۱۳.

سه‌ربازی ریکده‌خات بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی فارس و خوزستان میر (ابو الفتح العزاز) سوپایه‌که‌ی ده‌خاته‌ خزمه‌تی بو‌ه‌یه‌یه‌کان^(١)، ئه‌وه‌ش بۆ نیشان‌دانی نیازپاکی و پازیکردنی بو‌ه‌یه‌یه‌کان بو‌وه.

له‌ ماوه‌ی نیوان (٣٦٦-٣٨٨/ك/٩٧٦-٩٩٨ز) چه‌ندین جه‌نگ و پرو‌بو‌پرو‌بو‌بو‌ونه‌وه‌ له‌ نیوان بو‌ه‌یه‌یه‌کان و زه‌باریه‌کان روویدا که له‌ مملاتی‌دابوون له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌سه‌ر (جرجان) تیایدا، کورده‌کان رۆلیان له‌و مملاتییه‌هه‌بوو به‌شداری کارایان کردووه^(٢)، به‌جۆرێک (السیده)ی دایکی (مجد الدولة)ی فه‌رمان‌په‌وای (په‌ی) که‌ به‌هۆی بچووکی کوره‌که‌ی کاروباری ناوچه‌که‌ی به‌په‌یوه‌ده‌برد، په‌یوه‌ندی به‌ میر به‌دره‌وه‌ ده‌کات و پرس و را و ته‌کییری پێده‌کات ئه‌و کاته‌ی له‌ سالی (٣٨٧/ك/٩٩٧ز) ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتیان دوچاره‌ی هێرشه‌ غه‌زنه‌ووییه‌کان ده‌ییت^(٣)، جاری دووه‌میش کاتی‌ک بۆ سالی دواتر (قابوس کوری شمکیر) هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر جرجان و داگیریده‌کات^(٤)، ئه‌مه‌ش هێز و توانا و دانایی میر به‌دری چه‌سنه‌وی ده‌رده‌خات که‌ رۆل و پێگه‌یه‌کی کارای هه‌بووه‌ له‌ رووداوه‌ سیاسی و سه‌ربازییه‌کان و یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی مملاتییه‌کان و به‌هێزیی په‌یوه‌ندییه‌کانیشی ده‌رده‌خان له‌گه‌ڵ پیکهاته‌ و هێزه‌ جیاوازه‌کانی ناوچه‌که‌.

(١) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج٦، ص١٨٩؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج٩، ص١٥١-١٥٢.

(٢) محمد أمين زكي: خلاصة تاريخ الكرد وكرديستان، ت: محمد علی عوني، مطبعة السعادة، (القاهرة: ١٩٣٩)، ص١٤٣.

(٣) فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص١٧٠؛ مهدي هه‌روتي: رۆلی سه‌ربازیی كورد، ل١٥٠.

(٤) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج٦، ص١٧٨-١٧٩؛ النويری: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج٢٦، ص١٣.

شایه نی باسه له کۆتایی دهسه لاتی بوه یهییه کان ئه و هیزه فارسیانه ی له ناکۆکی و مملانییدا بوون له پۆژه لاتی ئیسلامی یه ک یه ک له سه ر دهستی تورکه کان له ناوده چن، که وه ک هیزیکی گه وره و کاریگه ر به ده رکه وتن و ده ستیان به سه ر سنوره کانی پۆژه لاتی ئیسلامیدا گرتوو ه.

باسی چواره‌م:

بهره و رووبوونه‌وه‌کانی بو‌هیهی له‌گه‌ل ده‌یله‌مه‌کان (مرزبان‌ی سالاری):
 بو‌هیهیه‌کان ئه‌وکات نا‌کوکی و مملاتیان چوو‌ه قو‌ناغی‌کی
 نو‌ی کاتیک (معز الدولة) سو‌کایه‌تی به‌ نو‌ینه‌ری مه‌رزه‌بان (۳۳۷-
 ۳۴۶ک/۹۴۸-۹۵۷ز) ده‌کات^(۱)، بو‌یه نا‌وبرا‌وه‌و‌لیدا سنووری ده‌سه‌لاتی
 فراوان بکات له‌سه‌ر حسابی بو‌هیهیه‌کان و بریاری ه‌یرش‌بردنی دا
 بو‌سه‌ر (ره‌ی) ی پایته‌ختی هه‌ریمی چیاکان له‌ سالی (۳۳۷ک/۹۴۸ز)
 له‌گه‌ل (رکن الدولة) بو‌هیهی رووبه‌رووی یه‌کتربوونه‌وه،
 هه‌رچه‌نده مه‌رزه‌بان پینج هه‌زار جه‌نگاوهری له‌گه‌ل بوو
 که له‌ پیکهاته‌ی دیلم و کورده‌کان بوون، به‌لام به‌هو‌ی زو‌ری
 له‌شکره‌که‌ی (روکن الدولة) سوپای مه‌رزه‌بان دوچار ی شکستیکی
 گه‌وره ده‌ییت و له‌گه‌ل (۱۳) له‌ سه‌رکرده‌کانی سوپایه‌که‌ی
 به‌دیله‌گیرین و له‌ قه‌لای (سمیران)^(۲) به‌نده‌کریت^(۳)، به‌م
 سه‌رکه‌وتنه‌یان بو‌هیهیه‌کان توانیان ده‌سه‌لاتی خو‌یان به‌سه‌ر
 ناوچه‌کانی (ره‌ی) به‌سه‌پینن، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌و ماوه‌یدا
 هه‌ریمی ئاران بیه‌سه‌ره‌رشت و ده‌سه‌لاتدار ده‌می‌نیتته‌وه^(۴)،

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۷۹؛ حسین حزن‌ی موکریان‌ی: سه‌رجه‌می
 به‌ره‌مه‌کانی، ل ۱۹۴

(۲) قه‌لای سمیران: یه‌کینکه له‌ قه‌لاسه‌خت و به‌هیزه‌کانی سیراف و که‌وتوته‌سه‌ر
 چیا‌هه‌ک پتی ده‌لین (چیا‌یی جم). پروانه: ابن البلخی: فارس نامه، ت: یوسف الهادی،
 دار الثقافیة للنشر (القاهرة: ۲۰۰۱)، ص ۱۴۵؛ لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۹۴.

(۳) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۰؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۸۰؛
 إبراهیم سلمان الکروی: البويهیون و الخلافة العباسیة، ص ۱۳۹؛ ف.ف. مینورسکی:
 چهن‌د لیکو‌لینه‌وه‌یه‌که له‌ می‌زووی کورده‌کانی قه‌وقاز، ل ۴۲.

(۴) محمد آمین زکی: تاریخ الدول و الإمارات الكردیة، ص ۹۰-۹۱؛ که‌یوان ئازاد

ره‌وادییه‌کان (۳۴۳-۴۶۳/ك/۹۵۴-۱۰۷۱ز) و شه‌دادییه‌کان (۳۴۰-۵۹۰/ك/۹۵۱-۱۱۹۹ز) توانیان سوود له مملانی نیوان بو‌ه‌یهیی‌کان و مه‌رزه‌بانی سالاری وه‌ریگرن، وده‌ستگیرکردنی مه‌رزه‌بانی سالاریان له سالی (۳۳۷-ك/۹۴۸ز) به‌ه‌له‌زانی و به‌شیکی زۆر له ناوچه‌کانی میرنشینی سالاریان له هه‌ریمی ئازهری‌جان خسته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیان^(۱)، دوو میرنشینی کوردی له ناوچه‌که دامه‌زراند هه‌ر له‌و ماوه‌یه و له سالی (۳۳۸/ك/۹۴۹ز) ده‌یسه‌می کوردی به‌هۆی ئه‌و بو‌شاییه سیاسییه‌ی له ناوچه‌که دروستبوو سه‌ره‌پای لاوازی خیلافه‌تی عه‌ببایی ئه‌و دۆخه له به‌رژه‌وه‌ندی خۆی ده‌قۆزیته‌وه به‌بی به‌رگری ده‌توانیت ده‌ست به‌سه‌ر شاری ئه‌رده‌بیلدا بگریت^(۲).

مه‌رزه‌بان تا سالی (۳۳۹/ك/۹۵۰ز) له به‌ندیخانه خۆی پزگار کرد و لایه‌نگرانی کۆده‌کاته‌وه بو دژایه‌تیکردنی بو‌ه‌یهیی‌کان، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌شیکی له‌سه‌ربازه ده‌یله‌مه‌کانی سوپای ده‌یسه‌می کوردی ریزه‌کانی سوپایه‌که‌ی جیده‌هیلن و په‌یوه‌ندی به مه‌رزه‌بان‌وه ده‌که‌ن و ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکی ناوچه‌که‌دا ده‌گرن، دیسه‌می کوردیش له‌سه‌ر ده‌ستی سالاری مه‌رزه‌بان له ئازهری‌جان ده‌شکیت و دواتریش له‌لایه‌ن (روکن الدولة) ی بو‌ه‌یه‌ی ده‌ستگیرده‌کریت و له‌قه‌لای سمیران ده‌سته‌سه‌ری

ئه‌نوه‌ر: کوردستان و کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، ۱، ل ۱۲۰.

(۱) ابن خرداذبه: المسالك والممالك، دار صادر (بیروت: د.ت) ص ۱۱۹؛ احمد عبدالعزیز محمود: الامارة الهذبية الكردية في أذربيجان و اربيل و الجزيرة الفراتية، مطبعة الوزارة التربية (اربيل: ۲۰۰۶) ص ۸۳.

(۲) أرشاك بولاديان: الأكراد في حقبة الخلافة العباسية، ت: الكسندر كشيبيان، مطبعة نازاس (اربيل: ۲۰۱۳)، ص ۷۵.

ده‌کات، به‌لام ئه‌و ده‌توانیٖت خۆی پزگار بکات دواى ئه‌وه‌ی خاوه‌نی قه‌لاکه‌ ده‌کوژيٖت^(١)، له‌ راستیدا هۆکاری سه‌ره‌کی شکانی ده‌یسه‌م بۆ پشتبه‌ستنی به‌ ده‌یله‌مه‌کان ده‌گه‌رٖته‌وه‌ له‌ پیکه‌یتانی سوپایه‌که‌ی به‌ تايه‌ت دواى ده‌ستگیرکردنی مه‌رزهبان به‌شٖکی سوپا هه‌لاتوووه‌که‌ی په‌یوه‌ندی به‌ ده‌یسه‌مه‌وه‌ ده‌که‌ن، بۆیه به‌ پزگاربوونی مه‌رزهبان له‌ به‌ند و هه‌وله‌کانی بۆ گٺراوه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌ تايه‌ت له‌ ناوچه‌کانی ئازهریجان هه‌روه‌ک (مسکویه) باسی لٖوه‌ ده‌کات، به‌شٖک له‌وه‌ ده‌یله‌مانه‌ جارٖکی تر په‌یوه‌ندی به‌ مه‌رزهبانه‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ به‌شه‌که‌ی تریان له‌ کاتی رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی مه‌رزهبان له‌گه‌ل ده‌یسه‌م له‌ ناوبراو هه‌لده‌گه‌رٖته‌وه‌ و ده‌چنه‌ پال مه‌رزهبان^(٢)، دیاره‌ ئه‌مه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی شکستی ده‌یسه‌م ده‌یٖت.

شایه‌نی باسه‌ دواى ئه‌م رووداوانه‌ ده‌یسه‌م ناتوانیٖت هیچ یارمه‌تیه‌ک له‌ بوه‌یهییه‌کان وه‌ربرگريٖت^(٣)، بۆیه دواى چهنده‌ به‌یه‌کتر دادانیکی تر له‌لایه‌ن مه‌رزهبان ده‌ستگیر ده‌کريٖت^(٤)، له‌ سالی (٣٤٥/ك/٩٥٧ز) له‌ به‌ندیخانه‌ ده‌گوژريٖت به‌مه‌ش کوٖتایی به‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌و میره‌ کورده‌ هات^(٥)، ده‌سه‌لاتی مه‌رزهبانی

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣٠٨؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٠٣.

(٢) تجارب الأمم، ج٥، ص٣٠٨.

(٣) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣٠٨؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٠٢. احمد عبدالعزيز: الامارة الهذبانية، ص٨٣.

(٤) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣١٦؛ احمد عبدالعزيز معمود: الامارة الهذبانية، ص٨٣.

(٥) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٠١-٥٠٢؛ احمد عبدالعزيز معمود: الامارة الهذبانية، ص٨٣.

زۆر درێژهی نه کیشا و هه ر له و سألهدا کۆچی دواى کرد^(١)، لیره دا بۆمان پرونده بیته وه که میره کوردیه کان له سه ره تادا توانیان سوود له مملانی نیوان بوه یهیه کان و مه رزه بان وه ربگرن و ده سه لاتیکى خۆجییى له ناوچه کانیا ن بنیات بنین، به لام نه یان توانی پارێزگاری له ده سه لاته که یان بکه ن یه کیکیش له هۆکاره کان بوونی ناوچه کانیا ن به مه یدانى مملانییه کان، که بووه هۆکاری کۆتاییه یان به ده سه لاتى میریکى کوردی وه ک ده یسه می کوردی.

---

(١) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ٨، ص ٥٢٠؛ شوکرو لای بابان: میژوو یی کورد و کوردستان، ل ٩٥.

تهوه‌ری دووهم:

هاوبه‌شی كورد له كیشه و ناكۆكى و مملانیی نیتوان پیکهاته‌كان
له سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وایی سه‌لجوقیدا:
باسی یه‌كه‌م:

پوو به‌روو بوونه‌وه‌ی سه‌لجوقی و به‌ساسیری

سه‌لجوقیه‌كان توانیان هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌ر پۆژه‌لاتی
ئیسلامیدا به‌پینن، ئەمه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ئه‌و
قوناغه‌مێژووویه‌دا هه‌بوو، كه‌ تیایدا دۆخ و مملانیی نوێی له
ناوچه‌كه‌ دروستكردوو، به‌ تاییه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی توانیان زۆربه‌ی
ناوچه‌كان ملكه‌چی ده‌سه‌لاتیان بكه‌ن، دواتر ده‌ست به‌سه‌ر ناوه‌ندی
خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا بگرن، هه‌زی زالبوون لای سه‌لجوقیه‌كان
و ملكه‌چ نه‌بوونی به‌ساسیری سه‌ركرده‌ی تورکی سوپای به‌غداد
مملانیی نیتوانیان لیکه‌وته‌وه‌.

مملانیی (به‌ساسیری)، له‌گه‌ڵ (القائم بأمرالله)ی خه‌لیفه‌ی
عه‌باسی و خراپیی بارودۆخی سیاسی و ئەمنی وای له
خه‌لیفه‌ی ناوبراو كرد هانا بو سولتان (طغرل بك) بیات و داوای
به‌هاناوه‌چوونی لیکات بو پرزگاربوون له‌و دۆخه‌ی تییكه‌وتبوو،
چونكه‌ وای ده‌بینی كه‌ ده‌توانیت سنوورێك بو به‌ساسیری دابنیت
و هیوا و ئاواتی فاطمیه‌كانیش زینده‌به‌چال بکات^(۱)، دووبه‌ره‌کی

(۱) الماوردی: قوانین الوزارة و سياسة الملك، ص ۸۵؛ الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۶۸؛
الحسيني: زبدة التواريخ أخبار الأمراء و الملوك السلجوقية، ص ۵۹؛ البنداري: تاريخ

و مملانی واده‌کات ده‌سته‌یه‌ک خۆبیداته‌پال هێژکی تر بو
 پارگرتنی پارسه‌نگی هێزی خۆی یان هه‌روه‌ک ئیبن خه‌لدوون
 باسی لێوه‌ده‌کات ئه‌و پیکهاتانه‌ باکیان نییه‌ یه‌کیکی تر بکه‌نه
 گه‌وره‌ی خۆیان، هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ ده‌مارگیری سه‌رچاوه
 ده‌گرن به‌ به‌هێز و بیهێزییه‌وه^(۱). مملانیی به‌ساسیری له‌گه‌ڵ
 سه‌لجوقیه‌کان بو ئه‌و کاته‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ که‌ سه‌لجوقیه‌کان له
 سالی (۴۴۱/ک/۱۰۴۹ز) له‌سه‌ر رێگای خوراسان ده‌ستیان به‌سه‌ر
 ناوچه‌ی (الدزدار) داگرت، که‌ پێشتر له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سعدی
 کوپی ئه‌بو شوک دابوو ئه‌و ناوچه‌یه‌ وه‌ک (أقطاع) درابوو
 به‌ساسیری^(۲)، پێش گه‌یشتنی سه‌لجوقیه‌کانیش بو به‌غداد
 به‌ساسیری کوئتروۆلی به‌غدادی کردبوو، خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی و دوا
 میری بوه‌یه‌ی (المملک الرحیم) ده‌سته‌وه‌ستان بوون له‌به‌رامبه‌ر
 هێز و ده‌سه‌لاتی به‌ساسیری^(۳)، سوڵتانی سه‌لجوقی داواکه‌ی
 خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی قبول کرد و به‌ره‌و به‌غداد هات و خه‌لیفه
 فه‌رمانی‌کرد و تارێ هه‌ینی به‌ ناوی (تغزل بگ) بخوینداریته‌وه
 و ناوی له‌سه‌ر دراو بنه‌خشینداریته‌^(۴)، (تغزل بک) به‌ نیازی
 چه‌جکردن و نوژنه‌نکردنه‌وه‌ی مه‌ککه‌ و دورخستنه‌وه‌ و له‌ناو‌بردنی
 (المستنصر العلوی) به‌ره‌و به‌غداد دیت، (ابن الأثیر) ده‌گێڕێته‌وه‌ و

دولة ال سلجوق، ص ۹.

(۱) موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۳۸۰.

(۲) زنار عبدالسلام عبدالحکیم: الترك في كوردستان من القرن ۵-۷هـ/۱۱-۱۳م، رسالة
 دکتوره، کلیة العلوم الانسانیة-جامعة دهوک، (دهوک: ۲۰۲۰)، ص ۴۹.

(۳) ابن کثیر: البدایة والنهائة، ص ۱۸۲۲.

(۴) الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۶۹؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ

الأعيان، ج ۱۸، ص ۴۹۱.

ده‌لیت: ((تغرل بهگ بو دۆسته‌کانی ده‌نوسیت له قرمیسین(کرماشان) و ده‌ینه‌وهر و حلوان هیژه‌کانیان ئاماده بکه‌ن))^(١)، که مه‌به‌ستت لی هیژه کوردییه‌کانه که پێشتر دانیان به ده‌سه‌لاتی سوڵتانی سه‌لجوقی نابوو وه‌ک میره‌زار ئه‌سپ و میر به‌در کوری مه‌له‌لی عه‌ننازی(٤٤٦-٤٦٧ک/١٠٥٤-١٠٧٥ز)، و له‌گه‌ل سوپای سه‌لجوقی به‌شدار ده‌بن له چوونه‌ناو به‌غداد^(٢)، (المملک الرحیم) ی بوه‌یهی ده‌چیتته پێشوازی له نه‌هره‌وان، به‌لام (تغرل بگ) فه‌رمان به‌گرتی ده‌کات و دووریده‌خاته‌وه^(٣)، به‌م شیوه‌یه (تغرل بگ) له مانگی په‌مه‌زانی ساڵی (٤٤٧ک/١٠٥٥ز) چوو به‌غداد و خه‌لیفه‌ش پێشوازی لیکرد، به‌مه‌ش کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان هات^(٤).

له‌وکاته‌دا به‌ساسیری له‌ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌رده‌چیت و په‌یوه‌ندی به‌ فاته‌میه‌کانی مصر ده‌کات و داوای یارمه‌تییان لێده‌کات، ئه‌وانیش بانگ‌خواز(هبة الله شیرازی)ده‌نێرن بو یارمه‌تیدانی و سه‌رخستنی بانگه‌وازی فاته‌میه‌کان^(٥)، خه‌لیفه‌ش داوا له (تغرل بگ)

(١) الکامل فی التاریخ، ج٩، ص٦١٠.

(٢) ئاکۆ بورهان: میرنشینه کوردییه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل١٨٨؛ حیدر ناظم: حرکه‌ البساسیری (ت٤٥١هـ/١٠٥٩م)، مجله‌ جامعه‌ کربلاء العلمیه، مج١٦، ع٤٤ (کربلاء: ٢٠١٨)، ص٤؛ شاکر رضا: سه‌لجوقیه‌کان سه‌ره‌له‌دانیان و په‌یوه‌ندیان به‌خه‌لافه‌ت و کورد، گوڤاری میژوو، ژ٢٢، (هه‌ولێر: ٢٠١٢)ل١٧٦.

(٣) الراوندی: راحة‌ الصدور، ص١٦٩؛ سبط ابن الجوزی: مرآة‌ الزمان فی تواریخ الأعیان، ج١٨، ٤٩٢؛ ابن کثیر: البدایة‌ والنه‌ایة، ص١٨٢٢.

(٤) الفارقی: تاریخ الفارقی، ص١٧٤؛ ابن کثیر: البدایة‌ والنه‌ایة، ص١٨٢٢؛ محمود یاسین: الأمارة‌ المروانیة، ص١٣٠.

(٥) الماوردی: قوانین الوزارة وسیاسة‌ المملک، ص٨٦؛ سبط ابن الجوزی: مرآة‌ الزمان فی تواریخ الأعیان، ج١٨، ٤٩١؛ نیشتمان به‌شیر محمه‌د: کورد و سه‌لجوقیه‌کان،

دەکات سنوورپێکی بۆ دابنیت، بەساییری پادەکات بەرەو (الرحبة) که ناوچەیه که له شام^(١)، دواتر بەساییری له گەڵ ھاوپه یمانه که ی میر (دبیس بن مزید) ی مه زیدی دەستیان بەسەر ناوچه که دا گرت، وتاریان له موسڵ به ناوی خەلیفە ی فامی خویندەو^(٢)، به لام (تغرل بك) به سوپایه ك بهرەو پروویان دەچیت و دەست بهسەر موسڵدا دەگرت و میر هەزار ئەسپ وەك فەرمانرەوای شاری (بلد) دیاریدەکات و دواتریش بەرەو نوسه یبین دەچیت^(٣)، (سبط ابن الجوزي) دەلێت: ((سولتانی سه لجوقی موسلی به خشیه ههزار ئەسپ))^(٤)، دیاره ئەمەش له پاداشتی ئەو یارمه تیانه بووه که ئەو میره کورده پێشکەشی سه لجوقیه کانی کردوو له مملانیان له گەڵ بهساییری، کورده کان پێشتر دانیان به دەسه لاتی سه لجوقیه کان نابوو و پۆلێکی سەرکیشیان گیرا له سه پاندنی هه ژمونی سه لجوقیه کان بهسەر به شه جیاوازه کانی ده ولته تی عەبباسی، چونکه سه لجوقیه کان له سه ره تادا سیاسه تی ناوه ندی به رامبه ر میرنشینه کوردیه کان په رپه و کردوو، به مه ش توانیان پشتگیری کورده کان به ده سه ته یین سه ره رای سوود وه گرگرتن له توانای سه ربازی و دارایی ئەو میرنشینه له جیگیرکردنی ده سه لاتیان و پووبه رووبوونه وه ی نه یارانیمان وه ك ئەوه ی

ل ١٤٤؛ محمود یاسین: الأمانة المروانية، ص ١٣٠.

(١) الراوندي: راحة الصدور وآية السرور في تاريخ الدولة السلجوقية، ص ١٧١؛ الحسيني: زبدة التواريخ، ص ٦٠؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ١٨، ص ٤٩١.

(٢) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٦٢٦-٦٢٧؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ص ١٨٢٢؛ نيشتمان به شير محمه د: كورد و سه لجوقيه كان، ل ١٤٥؛ محمود یاسین التكريتي: الأمانة المروانية، ص ١٣١.

(٣) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٦٢٨؛ ابن العربي: تاريخ الزمان، ص ١٠٠.

(٤) مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ١٩، ص ٩.

میر هه‌زار ئه‌سپ نیه‌ندگی‌ری ده‌کات له نیوان (نور الدولة - قوریش) و سولتانی سه‌لجوقی بو له‌یه‌کنزیک‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌ناکوکه‌کان، به‌تایه‌ت کاتیک نوینه‌ری قوره‌یش کوری به‌دران و دبیس هاتنه‌لای سولتانی سه‌لجوقی و داوای لیخو‌شبوونیان کرد و ملکه‌چی خو‌یان بو سولتانی سه‌لجوقی نیشاندا و ئاماده‌ی خو‌یان نیشاندا که وتاری هه‌ینی به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی بخویننه‌وه‌ی دوای ئه‌وه‌ی پیشتر به‌ناوی فاطمیه‌کانیان ده‌خوینده‌وه، ئه‌ویش لییان خو‌ش بو، کاتیک به‌ساسیری به‌مه‌ده‌زانی‌ت له‌گه‌ل شوینکه‌وتووانی له‌ (بنی شیبان) و عوقه‌یله‌کان به‌ره‌و ناوچه‌ی (الرحبة) پاشه‌کشه‌ی کرد^(۱).

ئه‌گه‌رچی به‌هی‌زی شالاره‌کانی سه‌لجوقی وای له‌چهند میریکی کورد کرد که دژی سه‌لجوقیه‌کان بوه‌ستنه‌وه‌ و پشتگیری به‌ساسیری بکه‌ن و وتاری هه‌ینی به‌ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمی بخویننه‌وه‌ ئه‌مه‌ش بو پاراستنی ناوچه‌کانیان له‌ تالاینی و جه‌نگ و دورخستنه‌وه‌ی سه‌لجوقیه‌کان له‌ سنوره‌کانیان وه‌ک ئه‌وه‌ی میر (ابو الفتح کوری ورام جوانی) کوردی (۴۰۲-۴۵۱ک / ۱۰۱۱-۱۰۶۲ز) ئه‌نجامیدا، سه‌ره‌رای به‌شداریکردنی له‌ شه‌ری سنجار، له‌پال به‌ساسیریدا^(۲)، ناوبراو دوای ئه‌وه‌ی توانیبویی پشتگیری ده‌سه‌لاتدارانی ناوچه‌که‌ به‌ده‌ستبه‌ی‌ت، به‌لام نه‌یتوانی به‌رده‌وامی به‌ مملانییه‌کانی له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کان بدات، چونکه‌ زۆربه‌ی ئه‌و ده‌سه‌لاتدارانه‌ په‌شیمانبوونه‌وه‌ له‌ پشتگیریکردنی و گه‌رانه‌وه‌ بو ژیر ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی

(۱) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۱۲؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواریخ الأعیان، ج ۱۹، ص ۱۰.

(۲) نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۱۴۵؛ زنار عبدالسلام: الترك في كوردستان، ص ۵۰.

سه‌لجوقییه‌کان، ئەمه‌ش شکستیکی گه‌وره‌بوو بو‌ به‌ساییری، (ابن الأثیر) دوپاتی ئەمه‌ ده‌کاته‌وه‌ له‌ پرووداوه‌کانی سالی (١٠٥٧/ك٤٤٩ز) ده‌ئیت: ((هه‌ریه‌ك له‌ دبیس کوری علی مه‌زیدی و محمودی کوری أحمز خه‌فاجی په‌یوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ل سولتانی سه‌لجوقی ئاسایی کرده‌وه‌ و دبیس گه‌پرایه‌وه‌ ناوچه‌کانی))^(١)، جگه‌ له‌وه‌ی (ابو الفتح کوری وارانمی جاوانی)یش په‌کێک ده‌بیت له‌وه‌ سه‌رکرده‌ سه‌ربازیانه‌ی ده‌چپته‌ پال سه‌لجوقییه‌کان و ئەوانیش پرسی ده‌گرن و پاسه‌وانیه‌تی ده‌وو‌رووبه‌ری شاری به‌غدادی پێراوه‌سپێرن^(٢).

به‌ساییری له‌هه‌ر هه‌لێک ده‌گه‌را بو‌ فراوانکردن و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی، بو‌یه‌ له‌گه‌ل قوره‌یش کوری به‌دران گه‌مارۆی شاری موسڵده‌ه‌ن بو‌ماوه‌ی چوار مانگ^(٣)، له‌وه‌ دۆخه‌ ناهه‌مواره‌ی به‌سه‌ر خه‌لکی موسڵ هات کورده‌کان جارێکی دیکه‌ پێگه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌کارده‌هێنن بو‌ هه‌لگرته‌ی گه‌مارۆیه‌که‌ و پاراستنی سه‌لامه‌تی دانێشتوانی هه‌روه‌ك (ابن الأثیر) له‌ پرووداوه‌کانی سالی (١٠٦١/ك٤٥٠ز) باسی لێوه‌ده‌کات و ده‌ئیت: ((کوری موسه‌کی خاوه‌نی ئەریبل {مه‌به‌ستی میری میرنشینی هه‌زبانیه‌} په‌یوه‌ندی به‌ قه‌ریش کوری به‌دران ده‌کات و داوای لێده‌کات سه‌لامه‌تیان بپاریزێت ئینجا له‌ شاره‌که‌ ده‌رچوون))^(٤)، ئەمه‌ش دوا‌ی ئەوه‌ هاتوو‌ه‌ که‌ به‌ئینی ئەمانیان پێدراوه‌، (تغزل بك) کاتێک به‌مه‌ ده‌زانیته‌ به‌ره‌وه‌ موسڵ ده‌چیت و به‌ساییری شاره‌که‌ چیده‌هێلێت، به‌لام له‌وه‌ کاته‌دا ابراهیم

(١) الکامل فی التاریخ، ج٩، ص٦٣٨.

(٢) مه‌دی عوسمان هه‌روتی: پۆلی سه‌ربازی کورد، ل١٦٧-١٦٨.

(٣) ابن العبري: تاریخ الزمان، ص١٠٤؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص١٠٧١.

(٤) الکامل فی التاریخ، ج٩، ص٦٤٠.

ینال به‌غداد جێده‌هێلێت به‌ره‌و هه‌مه‌دان و ده‌ستی به‌سه‌رداده‌گرێت که مه‌له‌بندی فه‌رمانپه‌روایی (تغزل بك) بوو^(١)، (ابن الجوزي) ئاماژه به‌ په‌یوه‌ندی نیوان به‌ساسیری و ابراهیم ینال ده‌کات و ده‌لێت: ((به‌ساسیری نامه‌ی بو‌ ابراهیم ینال نارد بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌سه‌لآتی برایه‌که‌ی هه‌لبگه‌رێته‌وه))^(٢)، ئه‌مه‌ش ئه‌و راستیه‌ ده‌سه‌لمێنێت که ده‌رچوونی هه‌ردووکیان له‌یه‌ک کات دا شتیکی ئاسایی نه‌بوو، به‌لکو له‌ ئه‌نجامی ئه‌و په‌یوه‌ندی و نامه‌ گۆرینه‌وه‌یه‌ بوو که له‌ نیوانیاندا هه‌بوو، به‌ مه‌به‌ستی ده‌ستگرتی هه‌ریه‌کیکیان به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی کوردی، به‌مه‌ش بو‌مان پوونده‌بێته‌وه‌ که مملاتییه‌کان له‌سه‌ر ده‌سه‌لآت و ده‌ستگرتن بووه‌ به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌کان.

ئهم هه‌لوێسته‌ی ابراهیم ینال (تغزل بك) ناچارده‌کات واز له‌ دژایه‌تی به‌ساسیری به‌یێت و به‌ سوپایه‌که‌ی له‌ نوسه‌بینه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی براکه‌ی بچێت له‌ هه‌مه‌دان، له‌ویوه‌ داوا له‌ (الب ارسلان) ده‌کات به‌هانیاه‌وه‌ بچێت و هه‌ردوو سوپایه‌که‌ی یه‌کیان گرت و پرووه‌پرووی ابراهیم ینال بوونه‌وه‌ و به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وتن دواتریش کوژرا^(٣)، لێره‌دا رۆلی کوردانی هه‌مه‌دان به‌ده‌رده‌که‌وێت کاتێک یارمه‌تی (تغزل بك) ده‌ده‌ن له‌ دژی برایه‌که‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی باشی له‌گه‌ڵ میرنشینه‌ کوردیه‌کان هه‌بوو، بۆیه‌ پشتگیریان ده‌کرد و تا ئه‌ه‌کاته‌ په‌یپه‌روی ده‌سه‌لآتی ناوه‌ندی نه‌کردبوو له‌

(١) الراوندي: راحة الصدور، ص ١٧١؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٦٤١.

(٢) المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ١٦، ص ٣٠.

(٣) الراوندي: راحة الصدور، ص ١٧١؛ الحسيني: زبدة التواريخ، ص ٦١؛ البنداري:

تاريخ دولة ال سلجوق، ص ١٤.

فهرمان‌په‌واییدا^(۱)، به‌ساسیری ئه‌و هه‌له‌ ده‌قۆزیت‌ه‌وه‌ هاوشان له‌گه‌ل (قریش کوری بدران) و (ابن مزید دبیس) له‌ سالی (٤٥٠/١٠٥٨ز) ده‌ست به‌سه‌ر به‌غدادا ده‌گرن^(۲)، خه‌لیفه‌یان دوورخسته‌وه‌ به‌ره‌و (عانه) و بو‌ ماوه‌ی سالیك فهرمان‌په‌وایه‌تی به‌غدادیان کرد وتاریان به‌ ناوی خه‌لیفه‌ی فامی خوینده‌وه^(۳)، هه‌روه‌ك ئین خه‌لدوون باسی لیوه‌ده‌کات و ده‌لیت: ((پۆژ له‌دوای پۆژ ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عه‌باسیه‌کان له‌و سه‌رزه‌مینانه‌دا که‌مده‌بوویه‌وه‌ و له‌ولاشه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی فامیه‌کان فراوانده‌بوو))^(۴)، جگه‌ له‌وه به‌ساسیری په‌رده‌داری سولتانی سه‌لجوقیش به‌ ناوی (یارخته‌کین) به‌دیله‌گریت و ده‌یکوژیت، پیشتریش سولتانی سه‌لجوقی له‌کاتی ده‌ست به‌سه‌رداگرتی به‌غداد هاوسه‌ر و منداله‌کانی به‌ساسیری به‌دیله‌گرتبوو، بۆیه‌ له‌به‌ر گرنگی دیله‌کانی هه‌ردوو لا پێویست بوو ئالوگۆرییان بکه‌ن، لیره‌دا جاریکیت پۆلی کورده‌کان و گرنگیان له‌ پراگرتی هاوسه‌نگی و نزیککردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان به‌دیارده‌که‌و پت کاتیک (تغزل بگ) دیله‌کانی لای خو‌ی ده‌نیریته‌ لای میر به‌در کوری مه‌له‌ل عه‌نازی و داوای لیده‌کات نامه‌یه‌ك ئاراسته‌ی به‌ساسیری بکات بو‌ گۆرینه‌وه‌ی دیله‌کان و ئه‌ویش به‌م کاره‌ هه‌لده‌ستیت و متمان‌ه‌ی هه‌ردوولا به‌ده‌سته‌ده‌هینیت و ئالوگۆره‌که‌ ئه‌نجامده‌دات^(۵).

(۱) نیشتمان به‌شیر محمه‌د: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۱۵۳.

(۲) الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۷۲؛ البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۱۵؛ الذهبي: تاريخ الإسلام، مج ۹، ص ۷۵۰.

(۳) الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۷۲؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ص ۱۰۴؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج ۵، ص ۶۲.

(۴) موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۲۵.

(۵) ئاکو بورهان محمه‌د: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، چاپخانه‌ی

دوای ده‌سته‌سه‌رداگرتنی به‌غداد له‌لایه‌ن به‌ساسیری بارودۆخی به‌غداد شله‌ژا، خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی (القائم) ترسی لیده‌نیشیت و گیانی ده‌که‌ویتنه مه‌ترسی، بۆیه میر هه‌زار ئه‌سپ له‌گه‌ل دوه‌ببسی مه‌زیدی خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی له مه‌ترسی به‌ساسیری ناگادارده‌که‌نه‌وه و ئاماده‌یی خۆیان هه‌رده‌بهرن له (واسط) پیتشوازی لیکه‌ن و ببپارین (١)، میری میرنشینی مه‌روانی کوردیش بۆ پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی ناچار له سالی (٤٥٠/ك١٠٥٨ز) وتاری به ناوی فاطمیه‌کان (٢٩٨-٥٦٧/ك٩١٠-١١٧١ز) ده‌خوینتیه‌وه پیتشیش له شه‌ری سنجار یارمه‌تیان دابوون (٢)، ئه‌مه له‌کاتی‌که‌دابوو له سالی (٤٤١/ك١٠٤٩ز). وه میر (نصر الدولة) له‌سه‌ر داوای (تغزل بگ) به ناوی سه‌لجوقیه‌کانه‌وه حوکمی ده‌کرد (٣)، ئه‌مه‌ش به‌ئاشکرا له نامه‌که‌ی (نصر الدولة) په‌نگه‌داته‌وه که بۆ بانگخوازی فاطمیه‌کان (المؤید فی الدین) ده‌ببیرت و ده‌لیت: ((وه‌لامی بانگه‌وازی تورکه تاغیه‌کانم داوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش بۆ پاراستنی خۆم و گونجان له‌گه‌ل وه‌خته‌که‌ی)) (٤)، به‌لام زۆری پیناچیت و به‌گه‌رانه‌وه‌ی (تغزل بگ) بۆ به‌غداد پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه (٥)، به‌مه‌ش

چوارچرا، (هه‌ولیر: ٢٠٢٠) ٢، ل ١٨٨.

(١) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ١٩، ص ٦٤؛ زرار صديق توفيق: مير هه‌زار ئه‌سپ كورى به‌نگيركورى عيازى كورد، گوڤارى زانكوى سليمانى، ژ ٨، ب (سليمانى: ٢٠٠١)، ل ٤٤.

(٢) مؤيد في الدين: سيرة المؤيد الدين داعي الدعاة، ص ١٣٧-١٣٨؛ نيشتمان به‌شير: كورد و سه‌لجوقيه‌كان، ل ١٤٧.

(٣) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٥٥٧.

(٤) المؤيد في الدين: سيرة المؤيد في الدين داعي الدعاة، ص ١٠٨.

(٥) محمود ياسين: الأمانة المروانية، ص ١٣١؛ همزه كاكه ياسين: كورد له كتیبی (مسالك الابصار في ممالك الامصار) ابن فضل اللة العمري، تیزی دكتورایه، كۆلیژی ئه‌ده‌بیات-زانكۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولیر: ٢٠١٤)، ل ١٣٩.

میری مه‌روانی توانیووی به سیاسه‌تیکي زیره‌كانه هاوسه‌نگی په‌یوه‌ندیه‌کانی له نیوان هه‌ردوو خه‌لیفه‌ی فامی و عه‌باسی پارگریت و میرنشینه‌که‌ی له به‌هیزی و توندوتیژی سه‌لجوقیه‌کان پارگریت، هه‌ر له و ماوه‌یه میر نه‌بولفه‌ت‌حی جوانی کوردی (۴۰۲-۴۵۵/ك/۱۰۱۱-۱۰۶۲ز) واز له ریزه‌کانی به‌سایری ده‌هینیت و پشتگیری سه‌لجوقیه‌کان ده‌کات^(۱)، دیاره میره کورده‌کان نه‌یانویستوو ه ناوچه‌کانیان بیته مه‌یدانی مملانی نیوان پیکهاته‌کانی تر، بویه هه‌ولیانداوه پاریزگاری له خه‌لك و خاکی ناوچه کوردیه‌کان و هه‌ولنی پاریزگاریکردن له سه‌رومالی هاو‌لاتیانان داوه له ریگه‌ی خوگونجاندنیان له‌گه‌ل گۆرانکارییه سیاسی و کارگریه‌کان و یه‌کلای بوونه‌وه‌ی مملاییه‌کان له نیوان لایه‌نه ناکوکه‌کان.

دوای ماوه‌یه‌ك له سالی (۴۵۰/ك/۱۰۵۸ز) (تغزل بگ) ده‌ست‌کراوه ده‌بیته بو گه‌رانه‌وه بو به‌غداد و پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی به‌سایری، پیش‌گه‌یشتنی سولتانی سه‌لجوقی به به‌غداد خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بریارده‌دات، بچيته لای عه‌ننازییه‌کان و میر به‌در به و هه‌واله دلخوش ده‌بیته و ده‌چيته پیشوازی و ماوه‌یه‌ك خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌لای عه‌ننازییه‌کان ده‌میپیتته‌وه پیش ئه‌وه‌ی بچيته نه‌هره‌وان و له‌وی سولتانی سه‌لجوقی پیشوازی لیده‌کات^(۲)، ئه‌مه‌ش رۆلی عه‌ننازییه‌کان ده‌رده‌خات له پاراستنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له مملانی نیوان

(۱) نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ۲۳۲؛ مه‌دی عوسمان هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازی کورد، ۱۶۸.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۶۴۸؛ البنداری: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۱۶؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۷۱؛ حسام الدين النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ۲۶۸.

به‌سایری و سه‌لجوقیه‌کان، له سالی (٤٥١/ك١٠٥٩ز) (تغزل بك)، له ناوچه‌ی (ره‌ی) گه‌پایه‌وه به‌ره‌و به‌غداد^(١)، به‌سایری به‌ره‌و دببسی مه‌زیدی هه‌لدیت، و (تغزل بك) یش به‌دوایدا توانی به‌سه‌ر به‌سایریدا سه‌ربكه‌ویت و بیکوژیت و له به‌غداد سه‌ری هه‌لّوآسی و خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی گه‌پانده‌وه به‌غداد^(٢)، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌ پۆلی كوردان ده‌كریت بلیین، كه كورده‌كان به‌ گشتی و میر هه‌زار ئه‌سپ به‌ تایبه‌تی پۆلیکی گرنگی له سه‌رخستنی سه‌لجوقیه‌كان له‌عیراق له‌پویی سیاسی و سه‌ربازیسه‌وه بینووه^(٣). مملانیی ئه‌و دوو لایه‌نه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی مملانی بوو له‌سه‌ر ده‌سه‌لات مملانیی مه‌زه‌ه‌یش بوو هه‌ریه‌کیان به‌ نوینه‌رایه‌تی مه‌زه‌ه‌یك له مملانی‌دابوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هۆکاری به‌شیک له مملانییه‌كان له‌سه‌ر ده‌ستگرتن بوو به‌سه‌ر خاکی ناوچه كوردنشینه‌كان، جگه له‌وه‌ی كورده‌كان له‌و مملانییه به‌سه‌ر دوو به‌ره‌دا دابه‌شبوون، هه‌روه‌ك ئاماژه‌مان پیکرد، له كۆتاییشدا ئه‌و میر و میرنشینه‌ی له‌پال به‌سایریدا بوون دایانه پال سه‌لجوقیه‌كان، ئه‌مه‌ش پۆلیکی گرنگی بینی له‌یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی مملانییه‌كه له به‌رژه‌وه‌ندی سه‌لجوقیه‌كان، به‌لام به‌ گشتی كورده‌كان سووته‌مه‌نی مملانییه‌كه بوونه و به‌ زیانی ئابووری و مرویی بۆ ناوچه كوردیه‌كان كۆتاییهاتوووه.

---

(١) ابن القلانسى: ذیل تاریخ دمشق، مطبعة الآباء السوعيين، (بیروت: ١٩٠٨)، ص ٨٩؛
الدواداري: كنز الدرر، ج ٦، ص ٣٧٣.

(٢) الراوندي: راحة الصدور، ص ١٧٥؛ ابن العبري: تاریخ الزمان، ص ١٠٥؛ البنداري:
تاریخ دولة ال سلجوق، ص ١٧؛ الذهبي: تاریخ الإسلام، مج ١٠، ص ٧.

(٣) الحسيني: زبدة التواريخ، ص ١٠٢؛ مهدي عوسمان هه‌روتی: پۆلی سه‌ربازیی
كورد، ل ١٦٧.

باسی دووهم:

گرفته کانی دەسه‌ل‌تداریه‌تی سه‌لجوقی له‌گه‌ڵ خیلافه‌تی عەباسیدا:
 هه‌لۆیستی سه‌لجوقیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لیفه‌ی عەباسی به‌
 سه‌یوه‌یه‌کی گشتی له‌ هه‌لۆیستی بوه‌یهیه‌کان جیا‌بوو، سه‌لجوقیه‌کان
 له‌به‌ر بیروباوه‌ڕ و پێگه‌یشتن و گه‌وره‌بوونیان به‌ سونه‌ مه‌زه‌ب
 ڕیزیان له‌ خه‌لیفه‌ ده‌گرت و به‌ ئه‌رکیکی ئاینیشیان ده‌زانی، بۆیه
 په‌یوه‌ندیی ئیوان سه‌لجوقیه‌کان و خه‌لیفه‌ی عەباسی له‌ سه‌ره‌تادا
 په‌یوه‌ندییه‌کی باش بوو، سه‌لجوقیه‌کان پشتی خه‌لیفه‌ی عەباسیان
 گرت بۆ به‌رگرتن له‌ بانگه‌وازی فاطمیه‌کان، که‌ بیووه‌ مایه‌ی مه‌ترسی
 تا ئاستی له‌ ناوچوونی خیلافه‌تی عەباسی، سه‌لجوقیه‌کانیش
 پێویستییان به‌ دانپێدانانی خه‌لیفه‌ی عەباسی هه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی
 شه‌ریعه‌تی خۆیان به‌ده‌سته‌بھێنن، بۆیه‌ په‌یوه‌ندیی ئیوانیان له‌سه‌ر
 بنه‌مای به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش بوو^(١)، خه‌لیفه‌ی عەباسی پێش
 گه‌یشتنی سه‌لجوقیه‌کان به‌ به‌غداد هه‌ولیدا ڕووبه‌ڕوویان بێته‌وه
 و سنووریك بۆ فراوانخواییه‌کانیان دابنیت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش له
 سالی (٤٤٠هـ/١٠٤٨ز) سوپای خه‌لیفه‌ی عەباسی له‌ به‌غدادوه‌ ڕه‌وانه‌ی
 ناوچه‌ی حلوان کرا، به‌ مه‌به‌ستی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی سه‌لجوقیه‌کان،
 به‌لام نه‌یانتوانی به‌سه‌ریاندا سه‌ربه‌که‌ون و ژماره‌یه‌کی زۆریشان
 به‌دیله‌گیرین^(٢)، کاتیکیش سه‌لجوقیه‌کان ده‌بنه‌ هێزێکی کاریگه‌ری
 ناوچه‌که‌ خه‌لیفه‌ پشتیان پێ ده‌به‌ستیت و له‌کاتی ده‌سته‌سه‌رداگرتنی

(١) حسن أحمد محمود - أحمد إبراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي،
 ص ٦١٩؛ علی أبراهیم حسن: تاریخ الاسلامی العام، مکتبه‌ النهضه‌ (القاهرة: ١٩٥٣)،
 ص ٥٠٢؛ نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ١٥٧.

(٢) ئاکۆبوره‌هان محهمه‌د: میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کانی سه‌رده‌می عەباسی، ل ١٨٣.

به‌غداد له‌لایهن سه‌لجوقیه‌کان خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی پێش‌سوازیان
 لێده‌کات، به‌لام‌ئه‌و پێش‌سوازییه‌یان له‌لایهن خه‌لکه‌وه‌ لێنه‌کرا، چونکه
 سه‌لجوقیه‌کان که‌وته‌ گیانی خه‌لک و زۆریه‌ی ناوچه‌کانیان تالانکرد،
 ئه‌م هه‌لۆیسته‌ی سه‌لجوقیه‌کان ناره‌زایی خه‌لیفه‌ی لێکه‌وته‌وه‌ و
 له‌و پرۆایه‌ نه‌بوو تورکه‌کان به‌و شیوه‌یه‌ مامه‌له‌ بکه‌ن، ئه‌مه‌ش
 به‌ سه‌ره‌تای ناکوکی نێوانیان داده‌نریت^(۱)، هه‌روه‌ک ئین خلدوونیش
 ئاماژه‌ی پێده‌کات و ده‌لێت: ((ئه‌و نه‌ته‌وه‌ ناعه‌ره‌بانیه‌ی که‌ پێشتر له‌ژێر
 فه‌رمانی ئه‌واندا‌بوون به‌سه‌ریاندا زال‌بوون))^(۲)، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ
 زال‌بوونی ره‌گه‌زی تورکی به‌سه‌ر ره‌گه‌زی عه‌ره‌بی، په‌یوه‌ندیی نێوان
 ئه‌م دوو لایه‌نه‌ به‌ ئارامی نه‌مایه‌وه‌ به‌هۆی هه‌وله‌کانی (تغزل بگ)
 بۆ گرتنه‌ ده‌ستی گشت ده‌سه‌لاته‌کانی عێراق به‌ ده‌سه‌لاته‌کانی
 خه‌لیفه‌شه‌وه‌، جگه‌ له‌وه‌ی داهاته‌کانی عێراقی برده‌ خه‌زێنه‌ی
 سه‌لجوقی و دوا‌ی ده‌رچوونیشی له‌ به‌غداد به‌ره‌و (ره‌ی) پایته‌ختیان
 کارمه‌ندیکی سه‌لجوقی له‌ شوینی خو‌ی دانا که‌ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر
 خه‌لیفه‌شدا هه‌بوو، چاوچنوکی سه‌لجوقیه‌کان بۆ ده‌سه‌لات
 گه‌یشته‌ ئاستیک که‌ پێشتر که‌س پێی نه‌گه‌یشتبوو، به‌وه‌ی داوا‌ی کچی
 خه‌لیفه‌یان ده‌کرد بۆ سولتانه‌کانیان، که‌ مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌بوو
 نه‌وه‌کانیان بکه‌نه‌ جێنشینی خه‌لیفه‌، ئه‌مه‌ش شتیک بوو که‌ پێشتر
 هه‌یج که‌س هه‌ولێ بۆ نه‌دابوو^(۳).

(۱) خالد عزام: موسوعة تاریخ الإسلامی (العصر العباسی)، ص ۲۵۵-۲۵۶.

(۲) موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۱۳.

(۳) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۱۹-۲۱؛ محمد سهیل تقوش: تاریخ
 السلاجقة فی خراسان و ایران و العراق، ص ۸۴؛ حسن أحمد محمود - أحمد ابراهیم
 شریف، العالم الإسلامي فی العصر العباسی، ص ۶۱۹.

له‌وماوه‌یه به‌شیکێ زۆر له میره کورده‌کان به‌هۆی زه‌بروزه‌نگی سه‌لجوقیه‌کان و بو‌پاراستنی ده‌سه‌لاتیان و ناوچه‌کانیان چوونه ژێر هه‌ژموونیان ته‌نانه‌ت ببوونه به‌شیک له مملانیته‌کانی سه‌لجوقی له‌گه‌ڵ پیکهاته و لایه‌نه‌کانی تر و یارمه‌تیان ده‌دان، (ابن الأثیر) له‌رووداوه‌کانی ساڵی (٤٥٥/ک/١٠٦٣ز) باس له‌هاتنی (تغزل بگ) ده‌کات هاوشان له‌گه‌ڵ چه‌ند میریک له‌ئه‌رمینیاوه بو‌به‌غداد و پیشوازی لیکردنی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ده‌لیت: ((وه‌زیر کورێ جه‌هیر ده‌رچوو بو‌پیشوازی کردن له‌ سوڵتان که هه‌ریه‌ک له‌ میر علی کورێ کالیجار و سورخاب کورێ به‌در و هه‌زار ئه‌سپ و مه‌نسور فرامه‌رز کاکه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بوون))^(١)، هاتنی سوڵتان بو‌به‌غداد بو‌گواستنه‌وه‌ی (السیده)ی کچی خه‌لیفه‌ بوو^(٢)، هاوشان له‌گه‌ڵ ئه‌و میره کوردییانه ده‌رخه‌ری ئه‌و پراستییه‌یه که په‌یوه‌ندیان باش بووه، ئه‌نجامدانی ئه‌و هاوسه‌رگه‌رییه‌ش بو‌ئه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه که سه‌لجوقیه‌کان چاویان بریوووه پایه‌ی خیلافه‌ت، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی مه‌رجی په‌چه‌له‌ک بیران له‌ هاوسه‌رگه‌ری کرده‌وه، له‌گه‌ڵ کچی خه‌لیفه بو‌ئه‌وه‌ی مندالیکیان بییت شه‌ریه‌تی په‌چه‌له‌ک له‌ عه‌باسیه‌کان و هی‌ز و توانا له‌ سه‌لجوقیه‌کان وه‌ربرگه‌رت تا بگه‌نه‌ پایه‌ی خیلافه‌ت، کورده‌کان و میره عه‌ننازییه‌کان به‌ درێژایی می‌ژوووی میرنشینه‌که‌یان به‌ به‌رده‌وامی له‌ رووی ئاینی لایه‌نگر و په‌یوه‌ستی خه‌لافه‌ت

(١) الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٣٦؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان فی تواریخ الأعیان، ج ١٨، ص ١٤٤.

(٢) البنداري: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ٢١؛ الذهبي: تاریخ الأسلام، مج ٨، ص ٦٠؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ص ١٨٣٢.

بوونه و پارێزگارییان لێ کردوووه به تایهت کاتیک (تغرل بگ) له ساڵی (٤٥٥/ك١٠٦٣ز) ده‌مری‌ت بۆشاییه‌کی ئه‌منی له ناوچه‌که دروستده‌بیت خه‌لیفه داوا له چهند میریک ده‌کات، له‌وانه (ابو کاليجار هزارسب - ابو الفتح- بدر بن مهلهل) که بینه به‌غداد به مه‌به‌ستی پرس و پراویژ بۆ چۆنیه‌تی پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی ئه‌و بارودۆخه‌ی هاوتۆه‌ پێشه‌وه^(١)، به تایهت کاتیک میری عوقه‌یلی (شرف الدوله مسلم بن قريش)(٤٥٣-٤٧٨/ك١٠٦١-١٠٨٥ز) ئه‌و بارودۆخه به‌هه‌ل ده‌زانی‌ت و هه‌ره‌شه‌ی داگیرکردنی به‌غداد ده‌کات، به‌لام به‌دری کورپی مهلهل له‌گه‌ڵ چهند میریکی تر پشتگیری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (القائم) ده‌که‌ن و پارێزگاری لێده‌که‌ن^(٢).

سوڵتان ئه‌لب ئه‌رسه‌لان له ساڵی (٤٥٨/ك١٠٦٦ز) سوڵتان مه‌لکشای کورپی وه‌ک جیگر له‌دوای خۆی ده‌ستنیشان کرد و فه‌رمانی کرد له گشت ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی وتاری بۆ بخویندریته‌وه، بۆ ئه‌م کاره‌شی پای خه‌لیفه‌ی وه‌رنه‌گرت^(٣)، له ساڵی (٤٦٤/ك١٠٧٢ز) سوڵتان (أبو العلاء محمد بن حسين)ی وه‌ک وه‌زیر ده‌ستنیشانکرد به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاگاداری خه‌لیفه بکاته‌وه و نازناوی وه‌زیری وه‌زیرانی پێدا، کاتیک به‌ره‌و به‌غداد هات خه‌لیفه ئاماده نه‌بوو پێشوازی لێبکات، چونکه خه‌لیفه به‌وه‌ هه‌لسوکه‌وته بیزاربوو به‌ده‌ستوه‌ردانه کاروباری تایه‌تی خیلایه‌تی له‌قه‌له‌مده‌دا، ئه‌مه‌ش ناکوکی

(١) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج١٩، ص١٥٠.

(٢) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج١٩، ص١٥٥؛ حسام الدين غالب النقشبندی: الكرد في لرسن و شهرزور، ص٢٦٤؛ مهدي عوسمان هه‌روتی: پۆلی سه‌ربازی کورد، ل٩٩.

(٣) محمد سهیل تقوش: میژوووی ده‌وله‌تی عه‌باسی، ل٣١٩.

نیوان هه‌ردوولای قولترکرد^(۱)، سه‌رده‌می سولتان مه‌لیکشا خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌ره‌وروی سوکایه‌تییه‌کی زۆر بوویه‌وه، په‌یوه‌ندی و کیشه‌ی نیوانیان به‌جۆریک خراب بووه که مه‌لیکشا له‌ سالی (۴۸۵/ک ۱۰۹۲ ز) داوا له‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (المقتدی) (۶۶۷-۴۸۷/ک ۱۰۷۵-۱۰۹۴ ز) ده‌کات به‌غداد جیبه‌یلایت و مؤله‌تی (۱۰ پۆژی) پی‌ده‌دات، به‌لام پیش ته‌واو بوونی واده‌که‌ی مه‌لیکشا ده‌مریت، دیاره‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی بی‌ده‌سه‌لاتی و بی‌ه‌لوئیستی خه‌لیفه‌ بووه له‌ به‌رامبه‌ر سه‌لجوقیه‌کان^(۲)، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی وابسته‌ی ده‌سه‌لاتداریه‌تی سولتانی سه‌لجوقی بووه، بۆیه‌ سیاسه‌تی ده‌وله‌تی عه‌باسی به‌ ته‌واوی که‌وتۆته‌ ده‌ست سه‌لجوقیه‌کان، خه‌لیفه‌ش وه‌ک سیمبولیکی خه‌لافه‌ت مابوویه‌وه، بۆیه‌ میرنشینه‌ کوردیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی حوکم‌رانییان ده‌گیرا و به‌ ناوه‌پنانی ناوی خه‌لیفه‌ش له‌ وتاری هه‌ینی پابه‌ندیی خویان بۆ ده‌رپریووه^(۳)، له‌ دوای مردنی مه‌لیکشا له‌ سالی (۴۸۵/ک ۱۰۹۲ ز) ده‌رگای ئازاوه و شه‌ر و مملانی به‌ رووی سه‌لجوقیه‌کان کرایه‌وه، که به‌ سه‌ره‌تای کۆتاییه‌تانی سه‌رده‌می به‌هیزی سه‌لجوقیه‌کان داده‌نریت^(۴)، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی پۆلی چاودیریکردنی بارودۆخی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی

(۱) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۴۲.

(۲) ابن‌خلکان: وفیات الأعیان وانباء انباء الزمان، ج ۵، ص ۲۸۸-۲۸۹؛ خالد عزام: موسوعة تاریخ الإسلامی (العصر العباسی)، ص ۲۵۷؛ علی‌أبراهیم حسن: تاریخ الإسلامی العام، ص ۵۰۳.

(۳) ئاکۆ بورهان: میرنشینه‌ کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل ۲۲۴.

(۴) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ۱۴۷؛ نیشتمان بشیر: المصاهرات السیاسیه‌ بین خلفاء العباسیین و سلاطین السلاجقه، گۆقاری زانکووی سه‌لاحه‌دین بۆ زانسته‌ مروّقیه‌یه‌کان، ب ۲۰، ژ ۶ (ارییل: ۲۰۱۶)، ص ۱۴۱.

بوو^(۱)، له فولکردنەوهی ناکوکی نۆوانیان و داننان بە دەسەلاتی ئەو میرانەهی له دەسەلاتی سەلجوقییەکان دەردەچوون پڕۆلی دەگیرا، یاخود له یەككاتدا مافی سولتانی بە دوو سولتان دەدا تا هێزە سەلجوقییەکان بە گژی بە کدا بدات و مملانی نۆوانیان قولتربکاتەوه، ئەم هەولەش لە گەڵ هاتنە سەردەسەلاتی خەلیفە (المسترشد بالله) (۵۱۲-۵۲۹ك/۱۱۱۸-۱۱۳۵ز) دەستیپێکردوو^(۲)، کاتێک که بینی سەلجوقییەکان له نیوان خۆیاندا ناکوکن، بۆیە دەستیکرد بە لیدان له دەسەلاتی سەلجوقییەکان^(۳)، ئەمەش هۆکار بوو بۆ ئەوهی بتوانیت له سالی (۵۱۶ك/۱۱۲۲ز) شاری حللە له ژێر دەسەلاتی دووبیس دەرههتیت، پێگهی خۆی قائمتر بکات^(۴)، دواى ئەوهی توانی سوپایەکی (۱۰ هەزار) سەربازی له عەرەبەکان و کوردەکان کۆبکاتەوه، بە تایبەت کوردەکانی هەریمی جەزیرە پەيوەندییان بە سوپای خەلیفەوه کرد و پڕۆلیکی سەرەکیان گێرا له سەر خستنی سوپایەکه و گەپاندنەوهی هەژموونی خەلیفەهی عەبباسی بە سەر ناوچه کهکانی عێراق و دەستگرتن بە سەر زهوییهکانی سەلجوقییەکان^(۵)، دواى ئەوه خەلیفە بریاریدا سنوورێک بۆ سولتانی سەلجوقی دابنیت و شکۆی خۆی بگەپنیتەوه و نوینەری

(۱) عبد العظيم رضایی: تاریخ ده هزار ساله ایران، چاپ انتشارات اقبال، تهران: (۱۳۸۱) مج ۳، ص ۸۸.

(۲) الصديق البغدادي: المصباح المضيء في خلافة المستضيء، ت: ناجية عبداللة ابراهيم، شركة المطبوعات للتوزيع، (بيروت: ۲۰۰۰)، ص ۴۹۴-۴۹۵.

(۳) العمراني: الأبناء في تاريخ الخلفاء، ص ۲۱۰؛ ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ت: جمال الدين الشيبان، مطبعة جامعة فؤاد الأول، (القاهرة: ۱۹۵۳) ج ۱، ص ۵۱.

(۴) النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۷، ص ۱۵؛ عبد الكريم عبده حتملة: دور الخليفة المسترشد بالله في مواجهة نفوذ السلاجقة، مجلة جامعة أم القرى للبعوث العلمية المحكمة، ع ۱۸ (مؤتة: ۱۹۹۸)، ص ۲۷۷-۲۷۹.

(۵) ابن العمراني: الإنباء في تاريخ الخلفاء، ص ۲۱۷.

سولتانی سه‌لجوقی له به‌غداد ده‌رکرد، له و مملانییه‌ش میرنشینی هه‌زبانى پریارده‌دات که پشتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بگریت، بویه له‌رووی سه‌ربازی به‌شداری سوپای خه‌لیفه ده‌بیت، که ژماره‌یان (۳۰ هه‌زار) جه‌نگاوه‌ربوو^(۱)، دوای چه‌ندی‌ن پرووبه‌رووونوه‌وه خه‌ریک بوو جه‌نگه‌که له‌به‌رژه‌وه‌ندیی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی کو‌تایییت، به‌لام به‌هوی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی (ابو الهیجاء هذبانی)(۴۵۶-۵۱۹ک/ ۱۰۶۴-۱۱۲۵ز) و سه‌ربازه‌ تورکه‌کان، سوپای خه‌لیفه شکسته‌هینیت (ابن الاثیر) له‌ پرووداوه‌کانی سالی (۵۲۱ک/ ۱۱۲۷ز) ئاماژه‌ به‌ و پرووداوه‌ ده‌کات و ده‌ئیت: ((میر ئه‌بو ئه‌بوله‌یجائی کوردی خاوه‌نی هه‌ولیر غه‌دری کرد و له‌کاتی ده‌رچوونی وای نیشاندا که له‌پال خه‌لیفه شه‌ر ده‌کات، به‌لام له‌ناکاو خو‌ی و سه‌ربازه‌کانی ده‌چنه پال سولتانی سه‌لجوقی))، بویه دوای ئه‌وه شکسته‌ی که خه‌لیفه دوچاری هاتووه، ناچارده‌بیت به‌ په‌یمانی ناشتی رازی ببیت له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کان^(۲)، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی میر عیسی سه‌رکرده‌ی حه‌میدیه‌کانیش وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی به‌شدار بووه و پشتگیری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی کردووه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تاجه‌ند کورده‌کان رۆلیان هه‌بووه له‌سه‌ر له‌گۆرینی ره‌وتی شه‌رکه‌ه و یه‌کلایبکرده‌وه‌ی له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی سه‌لجوقیه‌کان^(۳).

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۶۳۸؛ بن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ص ۵۹.

(۲) الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۶۳۸؛ بن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۶۰؛ محسن محمد حسين: أربيل في عهد الآتابكي، مطبعة التفسير، (أربيل: ۲۰۱۴)، ص ۳۹؛ مهدي هه‌روتی: رۆلی سه‌ربازیی کورد، ل ۱۷۳.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۱۵؛ محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۵۵؛ زبير بيلال أسماعيل: أربيل في أدوارها التاريخية، مطبعة

سوڵتان مسعود له سالی (۵۲۹ك/۱۱۳۶ز) به‌هۆی ناكۆكى له‌گه‌ڵ سوڵتان (تغزل) به‌ره‌و به‌غداد هه‌ڵدیت، خه‌لیفه (المسترشد بالله) بۆ قوڵکردنه‌وه‌ی ئه‌و ناكۆکیه‌ و بیهێزبوونیان یارمه‌تی سه‌ربازی پێشكه‌ش به‌ سوڵتان مسعود ده‌كات، به‌لام له‌وكاته (تغزل) كۆچی دوایی ده‌كات و سوڵتان مه‌سعودیش ده‌ستبه‌سه‌ر هه‌مه‌داندا ده‌گریت^(۱)، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ترسی ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی ناوچه‌کانی به‌ سوپایه‌ك كه له‌ پیکهاته جیاوازه‌كان پیکهاتبوو، کوردیش پۆلی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌ به‌شداریکردن له‌و سوپایه‌ به‌ره‌و رووی سوڵتانی ناوبراو چوون، له‌ پروبه‌پروبوونه‌وه‌که خه‌لیفه شکسته‌هێتیت و به‌دیله‌گیریت و مالمولکی تالانده‌کریت و دواتر ده‌کوژریت^(۲)، سوڵتان (مه‌سعود) به‌وه ناوه‌ستیت و دژی هه‌وله‌کانی خه‌لیفه (الراشد) (۵۲۹-۵۳۰ك/۱۱۳۵-۱۱۳۶ز) ده‌وه‌ستیته‌وه‌ که له‌ هه‌ولێ تۆله‌کردنه‌وه‌ی باوکی و سنووردانا بوو بۆ سه‌لجوقیه‌کان، به‌لام شکسته‌هێتیت و به‌ره‌و موسڵ پاشه‌کشه‌ده‌كات^(۳)، دواتر سوڵتان داوای لێبوردنی له‌ خه‌لیفه کرد و داوای نه‌خۆشکه‌وتنیشی به‌ره‌و هه‌مه‌دان گه‌رایه‌وه^(۴). خه‌لیفه‌ی عه‌باسی

النعمان، (النصف: ۱۹۷۰)، ص ۱۴۸.

(۱) ابن العمري: الإنشاء في تاريخ الخلفاء، ص ۲۱۸؛ ابن الأثير: التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية، ت: عبدالقادر أحمد طليمات، دار الكتب الحديث، (القاهرة: ۱۹۶۳)، ص ۴۹؛ أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، ج ۳، ص ۱۴.

(۲) النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۷، ص ۲۶؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۸۸۷.

(۳) ابن العمري: الإنشاء في تاريخ الخلفاء، ص ۲۲۲؛ النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۷، ص ۲۷.

(۴) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۶۳۹؛ البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۱۵۹؛ النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۷، ص ۱۷؛ حسن خليفه: الدولة العباسيه قيامها و سقوطها، ص ۲۳۱.

(المسترشد بالله) له هه‌وله‌کانی به‌رده‌وام بوو بۆ سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وو‌پرووبه‌ر و پۆلئیکی کاراشی هه‌بوو له لاوازکردن و دواتریش پرووخانی میرنشینی عه‌ننازی^(۱)، له‌پراستیدا ئه‌وه‌ی پینگه‌ی خه‌لیفه‌ی به‌هیز کردبوو، ئه‌وه‌بووه که سوڵتانه‌کانی سه‌لجوقی به‌غدادیان نه‌کردبووه پایته‌ختی ده‌سه‌لاتیان، ئه‌مه‌ش ئه‌و هه‌له‌ی بۆ خه‌لیفه‌ په‌خساند که نه‌یارانی سه‌لجوقی له‌خۆی کۆبکاته‌وه، له ئه‌نجامی به‌رده‌وامیی هه‌وله‌کانیی بۆ پرووبه‌پرووبونه‌وه‌ی نه‌یارانی خیلافه‌ت سه‌ره‌نجام له‌ سالی (۵۲۹هـ/ ۱۱۳۵ز) له‌سه‌ر ده‌ستی شیععه‌کانی (باطنی) له مه‌راغه غافلکوژ‌کراوه^(۲)، به‌مه‌ش ده‌بیته‌یه‌که‌م خه‌لیفه‌ دوا‌ی له‌ناوچوونی بوه‌یهییه‌کان که له‌سه‌ر گێرانه‌وه‌ی شکۆی خیلافه‌ت غافلکوژ ده‌کریت^(۳)، دوا‌ی ئه‌ویش خه‌لیفه (الراشد) شوینی ده‌گریته‌وه و له‌سه‌ر هه‌مان پێیازی باوکی پۆیشت له‌ پرووبه‌پرووبونه‌وه‌ و لاوازکردنی سه‌لجوقیه‌کان، هه‌ولیدا تۆله‌ی باوکی بکاته‌وه، به‌ریه‌که‌که‌وتنی خه‌لیفه و سه‌لجوقیه‌کانیش ئه‌وکاته‌ روویدا کاتیك سوڵتان مسعودی سه‌لجوقی داوا‌ی بری (چوارسه‌د هه‌زار) دینار له‌ خه‌لیفه‌ی ناوبراو کردووه، خه‌لیفه‌ش ئه‌مه‌ به‌ سوکایه‌تی زانیووه و بریاری پرووبه‌پرووبونه‌وه‌ی ده‌دات، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش په‌یوه‌ندی به‌ مه‌لیک داود کورپی محمدی خاوه‌نی خوراسان و (عماد الدین الزنکی) خاوه‌نی موسڵ ده‌کات، که پاپیشتی بکه‌ن و وتاری هه‌ینیشی به‌ ناوی سوڵتان داود ده‌خویننیه‌وه، بۆیه سوڵتان مسعود ناچار به‌ سوپایه‌ک

(۱) که‌یوان نازاد ئه‌نوه‌ر: کوردستان و کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، چ ۱، ل ۱۴۱.

(۲) ابن الأثیر: الکامل، ج ۱۱، ص ۲۸؛ البنداری: دولة ال سلجوق، ص ۱۶۲؛ بن واصل: مفرج الکروب، ج ۱، ص ۶۰.

(۳) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۶۳۷؛ البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۱۶۲.

به‌ره و به‌غداد ده‌چیت و ده‌ستیبه‌سه‌ردا ده‌گریت، خه‌لیفه به ناچاری به‌ره و موسل لای (عماد‌الدین‌الزنکی) ده‌چیت، دواتریش به‌ره و نازه‌ریبجان ده‌چیت و له‌ریگه‌ی فی‌ل و ته‌کبیر له‌لایه‌ن سولتانی سه‌لجوقی ده‌کوژریت^(۱).

به‌چوونه ناو ته‌مه‌نی سولتان مسعود نه‌یده‌توانی وه‌ک پیشوو کونترۆلی ته‌واوی ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی به‌ریوه‌به‌ریت، دوا‌ی مردنیشی له‌سالی (۱۱۲۵/ک/۵۴۷ز) مملانی و ناکوکیه‌کانی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی زیاتر بوون، ئەمه‌ش پیگه‌ی خه‌لیفه‌ی به‌هی‌ز کرد و له‌سالی (۱۱۵۲/ک/۵۴۷ز) خه‌لیفه (المقتفی) (۵۳۰-۱۱۳۶-ک/۱۱۶۹ز) به‌سو‌پایه‌ک رووبه‌رووی سه‌لجوقیه‌کان ده‌بیته‌وه و به‌سه‌ریاندا سه‌رده‌که‌و‌یت و ده‌سه‌لاتی سیاسی خو‌ی به‌سه‌ر عیراقدا ده‌گه‌رینیته‌وه، له‌یه‌که‌م کاریشی ده‌ستیگرت به‌سه‌ر که‌ل و په‌ل و مال و سامانی شه‌هنه‌ی به‌غداد و لادانی ئەو کارمه‌ندانه‌ی که سولتان داینا‌بوون و دانانی کارمه‌ندی باوه‌ریپیکراوی خو‌ی له شوینیان^(۲)، سه‌لجوقیه‌کانیش بو‌یارمه‌تیدانی هی‌زه‌تیکش‌کاوه‌که‌یان هی‌زی‌ک به‌سه‌رکردایه‌تی میر سالارجور کوری زوه‌یری کوردی ده‌نیرنه یارمه‌تیان و توانیان شاری حلله‌داگیربکه‌ن، به‌لام (مسعود‌البالی) دوا‌ی گرتنی شاره‌که به‌تۆمه‌تی هه‌ولدان به‌په‌یوه‌ندیکردن به‌هی‌زه‌کانی خه‌لیفه‌ میره‌کوردیه‌که‌ قۆلبه‌ست ده‌کات و فریسی ده‌داته رووباری فورات و ده‌یکوژیت^(۳)، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی خو‌ی کۆده‌کاته‌وه

(۱) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۱۶۲؛ ابن‌واصل: مفرج‌الکروب، ص ۶۴-۶۵.

(۲) الحسینی: زبدة‌التواریخ، ص ۲۴۱-۲۴۲؛ ابن‌الأثیر: الکامل فی‌التاریخ، ج ۱۱، ص ۱۶۲.

(۳) البنداری: تاریخ دولة‌ال سلجوق، ص ۲۱۵؛ الحسینی: زبدة‌التواریخ، ص ۲۴۲؛

الحسینی: أخبار‌الدولة‌السلجوقية، ص ۱۳۰.

و به‌یارمه‌تی كورده گاونیه‌كان و میر(موهه‌له‌هل كوری زوهی‌ری كوردی) توانی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر سه‌لجوقیه‌كان به‌ده‌سته‌یه‌ئیت^(۱)، خه‌لیفه (المقتفی) که له سالی (۵۵۵/ك/۱۱۶۰ز) کۆچی دواي کرد که‌سایه‌تیه‌کی دانا و دادوهر بوو، یه‌که‌م خه‌لیفه‌بوو که توانی به‌دروستی خیلافه‌تی عه‌بباسی به‌ری‌وه‌بیات و فه‌رمان به‌ سوپایه‌که‌ی بکات کۆنترۆلی بارودۆخی سیاسی خه‌لافه‌ت بکات له عیراقدا^(۲). به‌ روخانی ده‌وله‌تی فاطمی له مصر له سالی (۵۶۷/ك/۱۱۶۹ز) گه‌راندنه‌وی مصر و شام بو ژیر ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی له‌پوری ئاینی، هی‌ز و توانایه‌کی نویی به‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا^(۳)، له‌لایه‌کی دیکه به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی ئه‌تابه‌کییه‌كان ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌كان لاوازتر بوو، له دواي سالی (۵۷۵/ك/۱۱۷۹ز) به‌هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی (ناصرالدین الله) (۵۷۵-۶۲۲/ك/۱۱۸۰-۱۲۲۵ز) خیلافه‌تی عه‌بباسی به‌ سه‌رده‌میکی زی‌پین تپه‌ری به‌هۆی ئه‌وه‌ی توانی هه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی خو‌ی بو بگه‌رپه‌وه‌ه و له ناکۆکی تیوان سه‌لجوقیه‌كان به‌شداری کردووه وه‌ک ئه‌وه‌ی سوپای خه‌لیفه یارمه‌تی (قزل أرسلان) ده‌دات له سالی (۵۸۳/ك/۱۱۸۷ز) ده‌سته‌سه‌ر هه‌مه‌دان ده‌گری‌ت و سولتان (تغرل) به‌ره‌و هه‌ریمی ئازهری‌جان پاشه‌کشه ده‌کات^(۴)، ئه‌مه‌ش هی‌ز و توانای خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی نیشانده‌دات له هاندانی لایه‌نه ناکۆکه‌کانی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی بو ئه‌وه‌ی بتوانی‌ت

(۱) البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۲۱۸؛ الحسيني: زبدة التواريخ أخبار الأُمراء والملوك السلجوقية، ص ۲۴۴.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۲۵۷.

(۳) العيني: عقد الجمان في تاريخ أهل الزمان، ج ۱، ص ۶۴؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج ۶، ص ۲۰-۲۱؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ص ۳۵۰.

(۴) خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلامی (العصر العباسي)، ص ۲۶۷.

به‌سه‌ریاندا زالبیّت، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بیری له‌وه‌کرده‌وه‌ پشت به‌ هیژیکی نوئی به‌ستیت بو کۆتاییه‌ینان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان، بویه‌ خه‌لیفه‌ پهنای برده‌ به‌ر خوارزه‌میه‌کان و داوای یارمه‌تی لی‌کردن بو کۆتاییه‌ینان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان، ئه‌وانیش به‌ سوپایه‌ک له‌ نيسابوره‌وه‌ هاتن و له‌ سالی (۵۹۰/ک/۱۱۹۳ز) ده‌ستیان به‌سه‌ر (په‌ی) ناوندی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کاندا گرت و کۆتاییان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان هیناوه^(۱).

---

(۱) ابن الأثیر: الكامل، ج ۱۲، ص ۱۰۷؛ البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۲۷۸؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ص ۱۹۵۶.

باسی سییه م:

مملانیی تیوخیی تورکه کان:

أ. له نیوان بنه ماله ی سه لجوقیدا:

سه لجوقیه کان هیشتا پایه‌کانی ده‌سه‌لاتی خویان له عیراق نه‌چه‌سپاندبوو له‌گه‌ل ده‌سته‌سه‌رداگرتنی به‌غداد پرووبه‌پرووی به‌ره‌له‌ستی به‌ساسیری بوونه‌وه، ابراهیم ینال نه‌وه و ده‌رفه‌ته ده‌قوزیته‌وه و له ده‌سه‌لاتی (تغزل بك) ده‌رده‌چیت و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌کانی (په‌ی) داده‌گریت، (تغزل بك) به‌یارمه‌تی کورده‌کانی هه‌مه‌دان پرووبه‌پرووی ابراهیم ینال ده‌بیته‌وه و به‌سه‌ریدا سه‌رده‌که‌ویت^(۱)، سه‌لجوقیه‌کان له‌دوای شه‌ری مه‌لازگرد^(۲) (۱۰۷۱/ك/۴۶۳ز) بوونه به‌هیترین قه‌واره‌ی سیاسی له‌ناوچه‌که و پارێزه‌ری سنوره‌کانی خانه‌ی ئیسلام، له‌وه به‌دواوه کاریان به‌میره‌کوردیه‌کان و هیزی چه‌کداریان نه‌ما و که‌وتنه جییه‌جیکردنی مه‌رکه‌زیه‌ت له ده‌سه‌لاتدا، بۆیه له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌ی (الب ارسلان) له‌جه‌نگه‌که مه‌رنشین پره‌وادی

(۱) الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۷۱؛ البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۱۴؛

الحسيني: زبدة التاريخ، ص ۶۱.

(۲) شه‌ری مه‌لازگرد: له‌سالی (۱۰۷۱/ك/۴۶۳ز) له‌نیوان سولتان «ئه‌له‌ب ئه‌رسه‌لان» و ئیمپراتوری بیژنتی «رۆمانۆسی چواره‌م» (۴۵۹-۱۰۶۷/ك/۱۰۷۱ز) به‌ریا بوو، نزیکه‌ی ده‌هه‌زار سه‌ریازی کورد به‌نیازی جیهاد له‌ده‌وری سولتانی سه‌لجوقی گه‌ردبوونه‌وه و رۆلی سه‌ره‌کی و کاریگه‌ریییه‌یه‌بووه له‌سه‌ره‌که‌وتنی سوپای موسلماناندا. بروانه: ابن‌الجوزی، المنتظم، ج ۱۶، ص ۱۲۴-۱۲۶؛ نه‌وزاد خالد ره‌ؤف، مملانی ناوخییه‌کانی ناو مه‌رنشینه‌کوردیه‌کان له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی/ یازده‌می زاینیدا، ماسته‌ر، زانکۆی سه‌لاح‌ددین، (۲۰۱۴)، ص ۱۱۳.

له‌ناوبرد^(۱)، نه‌بوونی کۆنفدراسیۆنیک له‌نیوان میرنشینه کوردیه‌کان وای کرد سه‌لجوقیه‌کان به‌ئسانی به‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌کان زالبن که هه‌ریه‌که‌یان له‌لایه‌ن میرنشینه‌یکه‌وه به‌په‌وه‌ده‌بران. کوردستان بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ببوو چه‌قی مملانی جارێک له‌نیو سه‌لجوقیه‌کان خۆیان جارێکیش له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیان، له‌مملاتی نیوان مه‌لیکشا (٤٦٥-٤٨٥ک/١٠٧٢-١٠٩٢ز) له‌گه‌ڵ مامی قاووت کوری داود که فه‌رمانه‌ره‌وای شاری کرمان بوو له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، هێرش ده‌کاته سه‌ر (په‌ی) و داوایی پادشایه‌تی ده‌کات، ئەمه‌ش دوای مردنی ئەلب ئه‌سه‌لان، سوڵتان مه‌لیکشا و (نظام الملک) له‌گه‌ڵیشیاندا (کوری قریش و کوری منصور کوری دبیس) و چه‌ند میریکی کوردیان له‌گه‌ڵ بوو پووبه‌په‌وه‌ی قاووت بوونه‌وه و شکستیان پێهینا^(۲)، له‌ راستیدا هاوکاریی کورده‌کانی هه‌ریمی چیاکان بۆ مه‌لیکشا له‌ مملاتی له‌گه‌ڵ مامی به‌یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی یه‌کلایکردنه‌وه‌ی مملاتییه‌که‌ داده‌نریت له‌ به‌رژه‌وه‌ندی مه‌لیکشادا.

سه‌ره‌ه‌ل‌دانی مملاتی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی پێخۆشکه‌ر بوو بۆ بلاوبونه‌وه‌ی نا‌ئارامی و گه‌نده‌لیی کارگێری له‌ناو ده‌وله‌تدا، به‌ جوړیک یه‌گرتویی سه‌لجوقیه‌کانی به‌ره‌و لیکترازانیکسی هه‌میشه‌یی برد، به‌تایه‌ت دوای مردنی مه‌لیکشا له‌ سالی (٤٨٥ک/١٠٩٢ز)^(۳)، پۆلی کورده‌کان نادیده‌ نییه‌ و له‌ زۆریک له‌و مملاتییه‌کانه‌ به‌شداربوونه‌و

(۱) زرار صدیق: کورد و کوردستان له‌ رۆژگاری خه‌لافه‌تی ئیسلامیدا، ل ٢٦٢.

(۲) ابن القلانسی: ذیل تاریخ دمشق، ص ١٠٦؛ البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ٤٦؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٢٤١.

(۳) محمد عبدالعظیم أبو النصر: السلاجقة تاریخهم السياسي والعسكري، ص ٩؛ کلود کاهن: تاریخ العرب و الشعوب الإسلامية، ت: بدرالدین قاسم، دار الحقیقه، بیروت: (١٩٧٢)، ص ٣٥٦.

لایه‌نگیریان پێوه دیاربوو، به‌ژداریه‌کی کاراشیان هه‌بووه، به‌ تابه‌ت کاتیك میر سورخاب كوری به‌دری عه‌ننازی له‌ سالی (٤٩٢/ك/١٠٩٨ز) یارمه‌تی سه‌ربازی پێشكه‌ش به‌ سوڵتان محمد كوری مه‌لیكشا (٤٩٨-٥١١/ك/١١٠٤-١١١٧ز) ده‌كات له‌دژی برابه‌كه‌ی برکیاروق (٤٨٧-٤٩٨/ك/١٠٩٤-١١٠٠ز) كاتیك له‌ مملانی‌دابوون له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، به‌لام مملانییه‌كه‌یان یه‌كلایینابیته‌وه و پێكده‌كه‌ون^(١)، بو‌ سالی دو‌تر جاریکی دیکه برکیاروق له‌ به‌غداوه‌وه له‌ رێگای شاره‌زور به‌ره‌و رووی سوڵتان محمد ده‌چیت و له‌ ده‌روازه‌ی دوین رووبه‌رووی یه‌ك ده‌بنه‌وه، محمدی كوری مه‌لیكشا شكستدینیت و به‌ره‌و ناوچه‌ی ئانی پاشه‌كشه‌ده‌كات^(٢)، ئه‌وه‌ی جیگای ئامازه‌پێكردنه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی جاری پێشوو میر سورخابی عه‌ننازی ئه‌وجاره‌ پشته‌گیری برکیاروق ده‌كات و سه‌ركرده‌یه‌تی بالی راستی له‌شكره‌كه‌ی بو‌ده‌كات، به‌مه‌ش توانی سه‌ره‌كه‌وتنی مسو‌گه‌ر بكات^(٣)، له‌ سالی (٤٩٦/ك/١١٠٢ز) له‌دوای هه‌وت جار رووبه‌رووبوونه‌وه له‌ كو‌تايدا سوڵتان محمد سه‌ره‌كه‌وتنی به‌ده‌ست هێنا و دوا‌جار هه‌ردوولا رێككه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چهند ناوچه‌یه‌ك بو‌ سوڵتان محمد بیت له‌ گرنگترین ئه‌و ناوچه‌یه‌ش دیاربه‌كر و موس‌ل و جه‌زیره‌ بوون^(٤)، له‌و ماوه‌یه‌ ده‌رده‌كه‌ویت كه‌ ناكو‌کی سوڵتانه‌کانی سه‌لجوقی له‌سه‌ر ده‌ستگرتن بووه به‌سه‌ر ناوچه‌

(١) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ١٦٣-١٦٤؛ ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٢٩٠؛ البنداری: تاریخ دولة‌ ال سلجوق، ص ٨٢؛ النویری: نه‌ایة‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ج ٢٦، ص ١٩٧؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٢٥٢.

(٢) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ١٦٤؛ ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٢٩٦.

(٣) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٢٩٦؛ النویری: نه‌ایة‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ج ٢٦، ص ١٩٩.

(٤) النویری: نه‌ایة‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ج ٢٦، ص ٢٠١-٢٠٢.

كوردییه كان به تایهت له وکاته دا به شیکی له دهسه لاته خو جیییه كان و میرنشینه کوردییه كان له ناوچوو بوون، له پرووی کارگییری راسته خو له لایه ن سولتانه کانی سه لجوقی به ریوه ده بران.

سه رقالبوونی سه لجوقییه كان به مملاتیه کانیان ده ولته تی عه با سی دو چاری چه ندین مه ترسیی گه و ره کرد، له وانه هاتنی خاچدروشان و ده ستگرتیان به سه ر ناوچه کانی شام و ده رکه وتنی ئیسماعیلییه كان^(۱) که توانیوو یان ده ست به سه ر ناوچه شاخوی و قه لا سه خته كان دابگرن، که له توانای سه لجوقییه كان نه بوو به ره نگاری ئه و دوخه نوییه بینه وه سه ره پرای ئه وهی دوا ی مردنی هر سولتانیکی سه لجوقی چه ندین نا کوکی و مملانی سه ریانه لده دا له سه ر ده سه لات و سه پاندنی هه ژموونی خو یان به سه ر میر و سولتانه کانی دیکه، بو یه کاتیک شاری موسل ده که و یته ده ست جا ولی سه قاو سولتانی سه لجوقی له سالی (۱۱۰۸/ك ۱۱۰۸ز) داوا ی هاوکاری سه ربازی و باجی لیده کات به لام ئه و پا به ندنا بییت به ناردنیان و له ده سه لات ی سولتان ده رده چیت، بو یه سولتان داوا له مه لهل کوری ئه بو شوک و (ئه بوله یجائی هه زبانی) خاوه نی هه ولیر ده کات بو چونه موسل به مه به ستی ده ستبه سه ردا گرتنی، ئه وانیش هی رش ده که نه سه ر موسل و داگییری ده که ن^(۲)، به مه ش بو مان پرونده بیته وه که کورده كان

(۱) ئیسماعیلییه كان: مه به ست له و گرو په شیعه یه بوون که خو یان به شو یئکه وته ی اسماعیل کوری جعفر صادق ده زانی، له ناوچه کانی هه ری می چیاو قه لای ئه له مووت ده سه لانداری بوون، ری بازکی فکری- مه زه به ی تایهت به خو یان هه بوو. بروانه: مصطفىی غالب: تاریخ الدعوة الأسماعیلیة، دار الأندلس، ط ۲ (بیروت: ۱۹۶۵)، ص ۱۴؛ سلیمان عبدالله السلومی: اصول الأسماعیلیة، دار الفضیلة، (الریاض: ۲۰۰۱)، مج ۲، ص ۳۰۵.

(۲) ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۴۵۸؛ النسوی: سیره السلطان جلال الدین

که‌وتوونه‌ته ژیر هه‌ژموونی سه‌لجوقیه‌کان و له‌یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی مملانییه‌کان به‌کاریانه‌پیناون.

هه‌روه‌کو ئیین خلدوون ده‌لیت: سه‌لته‌نت و ده‌ولت له‌ ده‌مارگیری سه‌رچاوه‌ده‌گریت^(۱)، دووبه‌ره‌کی هاوسه‌نگی ناهیل‌یت^(۲)، به‌پچه‌وانه‌وه‌ کالبوونه‌وه‌ی ده‌مارگیری و دووبه‌ره‌کی و مملانییه‌کانی ناو‌بنه‌ماله، سه‌لجوقیه‌کانی لاوازکرد و نه‌یان‌توانی‌ته‌وه‌ سه‌رکرده‌ و ناوچانه‌ملکه‌چ‌بکه‌ن‌که‌ له‌ دژیان‌راپه‌ریبون، ئه‌مه‌ش‌ئه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌ی به‌خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا‌بو‌ئه‌وه‌ی هه‌ولبدات‌ده‌سه‌لانه‌کانی به‌ده‌سه‌تبه‌پینته‌وه، ئه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌ش‌به‌مردنی‌سولتان‌مه‌سعود‌له‌ سالی (۱۱۵۷/ک/۱۱۵۲ز) هاته‌دی^(۳). له‌راستیدا‌مملانیی‌نیو‌بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی‌ئه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌ی په‌خساند‌که‌چه‌ندین‌هیز‌و‌بزوتنه‌وه‌ی نوئی‌به‌ده‌ربکه‌ون‌و‌پانتاییه‌کی‌زور‌له‌ژیر‌ده‌سه‌لاتیان‌ده‌رچوون، پوژه‌لاتی‌ئیسلا‌میش‌که‌مه‌ل‌به‌ندی‌سه‌لجوقیه‌کان‌بوو‌دوچار‌ی‌شالو‌و‌ده‌رکه‌وتنی‌هیزی‌نوئی‌بوونه‌وه‌که‌سه‌لجوقیه‌کان‌به‌هوئی‌لاواز‌بوونیان‌ئه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌یان‌نه‌بوو‌به‌رپه‌رچیان‌به‌نه‌وه، بو‌یه‌ده‌وله‌تی‌سه‌لجوقی‌له‌پوژه‌لات‌به‌کوژرانی‌سولتان‌سنجر‌له‌سالی (۱۱۵۷/ک/۱۱۵۷ز) له‌سه‌ر‌ده‌ستی‌غوزه‌کان‌و‌سه‌لجوقیه‌کانی‌عیراقیش‌له‌سالی (۱۱۹۴/ک/۱۱۹۰ز) به‌کوژرانی‌سولتان‌توغرولی‌سییه‌م‌له‌سه‌ر‌ده‌ستی‌خوارزه‌مییه‌کان‌کو‌تاییپه‌هات^(۴).

منکرتی، ت: حافظ‌احمد‌حمدی، دار‌الفکر‌العربی، (القاهرة: ۱۹۵۳)، ص.۷.

(۱) موقه‌دیمه، ۱، ل. ۱۷۹.

(۲) مه‌کیافیلی: میر، و: به‌ختیار‌ئه‌حمده‌سالح، چاپخانه‌ی‌گه‌نج، (سلیمان: ۲۰۱۹)، ل. ۱۵۵.

(۳) الحسینی: أخبار‌الدولة‌السلجوقية، ص. ۱۲۹؛ ابن‌تغری‌بردی: النجوم‌الزاهرة‌فی‌ملوک‌المصر، ج. ۵، ص. ۳۰۳.

(۴) محمد‌سهیل‌تقوش: میژووی‌ده‌وله‌تی‌عه‌باسی، ل. ۳۲۲.

ب. کیشه‌ی نیوان ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی و ئه‌تاب‌گییه‌کان:

دوای ده‌ست‌گرتنی سه‌لجوقیه‌کان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی و فراوانبوونی ده‌وله‌ته‌که‌یان و په‌په‌ره‌و‌کردنی سیاسه‌تی مه‌رکه‌زی له به‌په‌په‌ر‌دندا، ده‌وله‌ته‌که‌یان له‌په‌په‌ره‌و‌کردنی به‌سه‌ر چه‌ندین هه‌ریمی جیا دابه‌ش‌کرد که هه‌ریه‌که‌یان پایته‌ختی‌کی هه‌بوو له‌لایه‌ن سو‌لتانیکی سه‌لجوقی به‌په‌په‌ره‌و‌دبرا، وه‌ك چۆن (تغرل بك) په‌ی، وال‌ب ارسلان (مرو)، مه‌لكشا (اصفهان) ی‌كردۆته پایته‌ختی خۆی له‌بری به‌غداد، جیا‌كردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌ریمه‌ كارگێریانه و جێبه‌جێ‌کردنی سیاسه‌تی مه‌رکه‌زی له ئیداره‌دان له‌لایه‌ك میرنشینه‌ كوردیه‌یه‌كانی له‌ناو‌برد، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌سه‌لاته‌ سیاسی و كارگێرییه‌كانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی سنووردار‌كرد^(۱)، سوپای سه‌لجوقیه‌كان له‌مه‌مالیكه‌ توركه‌كان پێكهاتبوون كه‌ به‌به‌هێزی و به‌رزیه‌ی بالاییان ناسراو‌بوون و بنه‌مای پێشكه‌وتنی سه‌ربازی سه‌لجوقیه‌كان بوون^(۲)، له‌سه‌ره‌تا‌دا وه‌ك خزمه‌ت‌كار خزمه‌تی سو‌لتانه‌کانیان ده‌كرد و له‌ناوچه‌كانی (قه‌فجاق)^(۳) هێت‌رابوون^(۴)، ئین خه‌لدوونیش ئاماژه‌به‌و جوۆره

---

(۱) محمد عبدالعظیم أبو النصر: السلاجقة تاريخهم السياسي والعسكري، ص ۲۵۲-۱۵۳.
 (۲) كلود كاهن: تاريخ العرب و الشعوب الإسلامية، ص ۳۵۲؛ حسن ابراهيم حسن: تاريخ الإسلام السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي، دار الجیل، ط ۱۴ (بیروت: ۱۹۹۶)، ج ۴، ص ۶۱.
 (۳) قه‌فجاق: وشه‌یه‌کی چه‌رکه‌سی یه‌ به‌مانای کۆچه‌ری سه‌ر چیا، به‌و هۆزه‌ تورکیانه‌ ده‌وترا، که‌ له‌ باکووری (الدشت) نیشته‌جێبوون که‌ ناوچه‌یه‌کی بیابانییه‌، به‌رده‌وام شوپنه‌کانی خۆیان ده‌گۆری و ژیا‌تیکی کۆچه‌ریان هه‌بوو. بروانه: قلقشندی: صبح الأعشى، مطبعة الأمیریة، (القاهرة: ۱۹۱۴)، ج ۴، ص ۴۵۶؛ حسام‌الدین علی‌غالب‌ النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، مؤسسة ژین، (السليمانية: ۲۰۱۲)، ص ۱۴۳؛ محسن محمد حسین: أریبل في عهد الآتابكي، ص ۲۴.
 (4) Lane Poole: The Muhammadan Dynasties, Publishers to The India, (London :1965) p159:

پیکهاتانه ده‌کات و پینوایه بو به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خو‌یان ده‌بنه‌ بنده و خزمه‌تکاری گه‌لانی دیکه^(۱).

دوای شه‌ری مه‌لازگرد ویستی ناوه‌ندخو‌ازی و سه‌پاندنی له ده‌سه‌لاتخو‌ازی سه‌لجو‌قییه‌کان گه‌شه‌ی کرد، وه‌ک ئین خلدوون په‌سنی ده‌سه‌لاتداری ئاگا ده‌کات له‌دوای نه‌هپشتنی گرفتگی ده‌ره‌کی ده‌سه‌لاتداری سامناکی خو‌ی به‌رامبه‌ر هیزه ناو‌خو‌یییه‌کان ده‌خاته‌پروو، سه‌ته‌مکردن له سروشتی مرو‌قه، ئه‌وه‌ش له‌پیناو خو‌سه‌پاندن، چونکه ئه‌وه‌ش به‌هیزی سه‌پاندن نه‌بئ نایه‌ته‌دی^(۲)، مه‌لیکشا بو هه‌ریه‌ک له میره‌کانی ناوچه‌یه‌کی دابری بو ئه‌وه‌ی کاروباره‌کانی به‌رپوه‌ببات به‌ناوچه کوردیه‌کانشه‌وه، که پابه‌ندی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی کردن، بو‌یه به‌ده‌سته‌به‌سهر‌داگرتنی ئازه‌ریبجان و پروو‌خانی میرنشینی ره‌وادی له سالی (۶۶۳ه‌ک/۱۰۷۰ز) ده‌ستیپ‌کردووه^(۳)، هه‌رچه‌نده دوای ماوه‌یه‌ک میریکی کوردی به‌ناوی (أحمدیل کوری أبراهیم کوری وه‌سوزان) فه‌رمانه‌پوه‌ایه‌تی ناوچه‌ی مه‌راغه^(۴) ده‌کات له ئازه‌ریبجان له‌ژیر فه‌رمانی سو‌لتان محمد کوری مه‌لیکشا^(۵)، به‌لام ئه‌و میره‌ ده‌بیته قوربانی مملانی نیوان سو‌لتان سه‌لجوق و سو‌لتان مسعود، دوای

(۱) موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۴۰۵.

(۲) موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۳۵۶-۳۵۷.

(۳) ئاکو بورهان: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بباسی، ل ۶۷؛ احمد عبدالعزیز: الامارة الهذلیة الكردية، ص ۷۳.

(۴) مه‌راغه: ده‌که‌و‌یته باشووری خو‌رتا‌وای شاری ته‌وریز. ابن حوقل، صورة الارض، ۲۸۷؛ مؤلف مجهول، حدود العالم من المشرق الى المغرب، ۱۲۰؛ الحمیری: محمد بن عبدالمنعم، الروض المعطار، تحقیق: احسان عباس، مکتبه لبنان، (لبنان: ۱۹۸۴)، ص ۵۳۵.

(۵) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۵۱۷؛ ابن أبي الهیجاء: تاریخ ابن أبي الهیجاء، ص ۱۷۳.

کوژرانی لەلایەن باتنییەکان لە بەغداد، بە دەستگرتنی سولتان مسعود بەسەر ئازەرییەکان و هەمەدان کوژیی بە ئەتابەگیی (اقسنقر الأحمدي) دینی^(۱)، بەشی زۆری ناوچەکانی میرنشینی شەدادیش لە سالی (۴۶۸/ك ۱۰۷۵ز) بەسەرکردە و غولامکاری خۆی (ساوتکین) بەخشی، هەرچەندە میر (فضلون) پەتیکردەووە وڵاتەکە بە دەستەووەبات، بەلام دواجار کە زانی ناتوانیت پووبەرووی نوینەری سولتان و سوپا گەورەکە بپیتەو و بەرگری لە میرنشینی کە بەکات، بۆیە شاری (کەنجە)^(۲) ی پایتەختی بە دەستەووەدا^(۳)، سولتان شاری (ئانی)^(۴) شی بەخشیە میری شەدادی^(۵)، هەرکاتیک سولتان سەلجوقی بیویستایە مندالەکانی بۆ ناوچەیک و هەریمیک بنیڕیت ئەتابەگییەکی لەگەڵ دەنارد تا هاوکاریی بەکات ئەمەش لە گەورەپیاوانی دەوڵەت و سەرکردەکانی سوپا کورتدەبوویەو، بۆیە ئەو تورکانە بوونە خاوەنی دەسەلاتی راستەقینە ئەو ناوچانە^(۶).

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۵۳؛ النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۷، ص ۲۵.

(۲) کەنجە: یەکیکە لە شارە گەورەکانی هەریمی ئاران دەکەوێتە لیواری لورستان لە نیوان خوزستان و اصفهان لە پۆژەلاتی شاری بەرزەغە. النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۶، ص ۱۹۶؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج ۵، ص ۱۶۲.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۲۸۸؛ النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، ج ۲۶، ص ۱۹۶؛ ف.ف. مینورسکی: چەند لیکۆلینەوێکە لە میژووی کوردەکانی قەوقاز، ل ۸۶.

(۴) ئانی: شاریکی ئاوهدان و بە پیتی هەریمەکە بوو، کەوت بوویە خۆرئاوای شاری گەنجە. ابن حوقل، صورة الارض، ۲۸۷-۲۸۸؛ کەیان ئازاد ئەنوەر: کوردستان و کورد لە سەدەکانی ناوەراستدا، ۲۶.

(۵) ئاکۆ بورهان: میرنشینی کوردییەکانی سەردەمی عەبباسی، ل ۳۵.

(۶) النسوی: سيرة السلطان جلال الدين منكبرتي، ص ۹؛ نیشتمان بەشیر: کورد و سەلجوقیەکان، ل ۳۵۸.

مملانیی نیوان سولتانه‌کانی سه‌لجوقی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کان، سه‌لجوقیه‌کانی لاوازکرد و ده‌رئه‌نجامی ئه‌و مملانییه‌ش ده‌رکه‌وتنی ئه‌تابه‌گییه‌کانی لیکه‌وته‌وه له‌سه‌ر حسابی یه‌کیه‌تی سه‌لجوقیه‌کان^(۱)، ئه‌مه‌ش ده‌رئه‌نجامی ئه‌و سیستمه‌ی سه‌لجوقیه‌کان بوو که له‌سه‌ر بنه‌مای کپینی مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان له‌پینا و خزمه‌تکردنی کۆشک و په‌روه‌ده‌کردنی کوره‌کانی سولتان بوو^(۲)، ئیین خه‌لدوون له‌باسی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ پیناویه‌ که، ئه‌وانه‌ گوئیان له‌وه‌ نییه‌ ببنه‌ ژێرده‌سته‌ چونکه‌ پیناویه‌ له‌م رێگه‌یه‌وه‌ ده‌گه‌نه‌ پله‌وپایه‌ی به‌رزتر^(۳)، هه‌رواش بوو چونکه‌ دواتر گه‌یشتنه‌ پایه‌کانی ده‌سه‌لات دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ سوپا گه‌یشتنه‌ به‌رزترین پله‌کانی سه‌ربازی و پاراستن و به‌خێوکردنی مندالانی میر و سولتانه‌ سه‌لجوقیه‌کان یان به‌رپوه‌بردنی به‌شیک له‌ هه‌ریم و ناوچه‌کانی ده‌وله‌تی سه‌لجوقیان پێ راسپێردرا، دواتریش له‌ سولتانه‌کانیان هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و هه‌ریه‌که‌یان ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کدا و ده‌سه‌لاتی ئه‌و ناوچانه‌ش به‌ میرات بو‌و منداله‌کانیان مایه‌وه‌، دوا‌ی مردنی سولتان مه‌لیکشا (۶۶۵-۴۸۵ک/۱۰۷۲-۱۰۹۲ز) سه‌رده‌می به‌هیزی و بالاده‌ستی سولتانه‌کانی سه‌لجوقی کۆتاییهات و رۆل و کاریگه‌ریی سیاسی ئه‌تابه‌گییه‌کان زیاتر به‌ده‌رکه‌وتوو، و هاتنه‌ پێشه‌وه‌شیان له‌ ئه‌نجامی پیدانی ئه‌و(اقتاعات)انه‌ بوو که پێشتر پیناندرابوو.

(۱) زبیر بیلال اسماعیل: أربیل فی أوارها التاريخية، ص ۱۴۷.

(۲) حسن ابراهیم حسن: تاریخ الإسلام السياسي و الدینی و الثقافي و الاجتماعي، ج ۴، ص ۶۲.

(۳) موفه‌دیمه، ۱ب، ل ۴۰۵.

بە‌مه‌ش دە‌وله‌تی سه‌لجوقی بە‌سه‌ر چه‌ندی‌ن یه‌که‌ی کارگی‌ری
دابه‌ش بوو، وه‌ك ئە‌تابه‌گی‌ه‌ی زه‌نگی له‌ موس‌ل و ئورتوقیه‌كان له
جزیره، جگه‌ له‌وه‌ی به‌شێك له‌و ئە‌تابه‌گی‌یانه‌ له‌سه‌ر خاکی ناوچه
كوردیه‌كان دروستبوون له‌ رێگه‌ی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئە‌و ناوچانه
و سنووردارکردنی ده‌سه‌لاتی میر و سه‌رۆك هۆزه‌ كوردیه‌كان، بۆیه
كاریه‌گه‌رییان هه‌بوو به‌سه‌ر میژووی كورد و كوردستانه‌وه^(۱).

به‌شێك له‌و ئە‌تابه‌گی‌یانه‌ له‌سه‌ر خاکی ناوچه‌ كوردنشینیه‌كان
دامه‌زراون^(۲)، هه‌رچه‌نده‌ له‌چه‌ند ناوچه‌یه‌کی به‌رته‌سك
ده‌سه‌لاتی میره‌ كوردیه‌كان به‌دیده‌كرا، به‌لام ئە‌و هی‌ز و
كاریه‌گه‌رییه‌یان نه‌بوو مانه‌وه‌شیان په‌یوه‌ست بوو به
خزمه‌تکردنی داواکاری سه‌لجوقیه‌كان وه‌ك میرنشینی هه‌زبان
له‌ سه‌رده‌می مه‌لیكشا له‌ سنووریکی به‌رته‌سکی ناوچه‌کانی
هه‌ولێر و له‌ژێر ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی سه‌لجوقیه‌كان بوون،
پێشتریش هه‌مان میرنشین كه‌وتبووه‌ ژێر جێبه‌جێکردنی
داواکارییه‌کانی سه‌لجوقیه‌كان به‌ تایه‌ت كاتێك (ئه‌ه‌ولیه‌جایی
هه‌زبان) به‌ نوێنه‌رایه‌تی مه‌لیكشا ده‌چێت بۆ وه‌رگرتنی پاره
له‌ میرنشینی مه‌روانی^(۳)، دیاره‌ هۆکاری مانه‌وه‌ی ئە‌و میرنشینه‌ بۆ
ئە‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌، كه‌ ملكه‌چی سه‌لجوقیه‌كان ببوون سه‌ره‌پرای
ئە‌وه‌ی مایه‌ی مه‌ترسێش نه‌بوون.

(۱) حسام الدین علی غالب النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي،
ص ۱۷۸؛ محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۵۲؛ زبیر بیلال
أسماعيل: أربيل في أدوارها التاريخية، ص ۱۴۷.

(۲) محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۵۲.

(۳) أسامة: كتاب الاعتبار، ت: عبدالكريم الأشتر، المكتبة الأسلامی، ط ۲ (بیروت: ۲۰۰۳)، ص ۱۶۵.

ئه‌تابه‌گییه‌کان سه‌ره‌پرای سنووری ده‌سه‌لانیان هه‌ولی فراوانخواییان ده‌دا و توانیان ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکی زۆر له‌و ناوچه‌ کوردییانه‌دا بگرن، که پیشتر له‌ ژێر هه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان بوون، که ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی به‌ریه‌ککه‌وتنیان له‌گه‌ڵ سو‌لتانه‌کانی سه‌لجوقی، ئه‌تابه‌ک(ایلدگزی) دامه‌زرینه‌ری ئه‌تابه‌گیه‌ی نازه‌رییجان توانی ده‌ست بگریت به‌سه‌ر ناوچه‌کانی هه‌ریمی ئاران و به‌شیکی زۆری نازه‌رییجان و ناوچه‌کانی چیا و هه‌مه‌دان^(۱)، ئه‌تابه‌گیه‌ی ئه‌رمینیاش که سه‌هرکرده‌ تورکه‌کان له‌ شاری خه‌لات دوا‌ی مردنی مه‌لیکشا دایامه‌زرا‌ند، ئه‌و ناوچه‌یه‌ پیشتر به‌شیکی بوو له‌ مو‌لکه‌کانی میرنشینی مه‌روانی، دوا‌ی لاوا‌زبوونی سه‌لجوقیه‌کانیش ده‌سه‌لاتی خو‌یان فراوان ده‌که‌ن، (سه‌گمان قوتبی) خاوه‌نی ئه‌تابه‌گیه‌ی ئه‌رمینیا چاوده‌پرێته‌ ناوچه‌ کوردیه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی و بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش له‌ سا‌لی (۵۰۲/ک/۱۱۰۸ز) ده‌ستی به‌سه‌ر میافارقیندا گرت^(۲)، میرنشینی ئه‌رته‌قیش^(۳) له‌سه‌ر پاشماوه‌ی میرنشینی مه‌روانی له‌ ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره به‌ تاییه‌ت دیاربه‌کر دامه‌زرا، به‌ناوی دامه‌زرینه‌ره‌که‌شیه‌وه‌ ناونا. ئه‌مه‌ش له‌ پادا‌شتی هاوکارییان بو‌ سه‌لجوقیه‌کان، دواتر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریان خسته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خو‌یان وه‌ک (حسن کیفا- ماردین) به‌مه‌ش ئه‌و میرنشینه‌ توانیان له‌ ماوه‌یه‌کی کورت

(۱) حسام الدین علی غالب النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، ص ۱۷۹.

(۲) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۴۷۲.

(۳) میرنشینی ئه‌رته‌قی: سه‌باره‌ت به‌ میژووی میرنشینی ئه‌رته‌قی و شوینی دامه‌زرا‌ندن و دامه‌زرینه‌ره‌که‌ی بگه‌رێوه‌ بو‌: عماد الدین خلیل: الإمارات الأرتقیه‌ فی الجزیره و الشام، مؤسسه‌ الرساله‌، (بیروت: ۱۹۸۰)، ص ۵۷-۶۰؛ زنا‌ر عب‌دالسلام: الت‌رک فی کوردستان، ص ۳۵.

ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ند ناوه‌ندیکی گرنگی ئابوویدا بگرن^(۱)، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌ سالی (۵۱۵/ك/۱۱۲۱ز) سوڵتان محمد ناوچه‌کانی موصل و جه‌زیره و سنجار وه‌ك (اقطاع) ده‌به‌خشیته‌ میر (اق سنقر) ی باوکی (عماد الدین زنگی)^(۲)، دیاره‌ مه‌به‌ستی سوڵتانی سه‌لجوقی زیاتر ئه‌وه‌ بوو که چه‌ند ده‌سه‌لاتیکی خوجییی به‌هیز له‌ ناوچه‌که‌ داهاه‌زریڤن بوئه‌وه‌ی بتوانن رووبه‌رووی مه‌ترسی و شالووی خاچ دروشمان بینه‌وه‌. دوا‌ی دامه‌زراندنی ئه‌تابه‌گیه‌ی موصل مانه‌وه‌ی هه‌زبانیه‌کان زۆری نه‌کیشا، چونکه‌ له‌لایه‌ك سه‌لجوقیه‌کان بیهیز ببوون له‌لایه‌کی تر (عماد الدین زنگی)(۵۲۱-۵۴۱/ك/۱۱۲۷-۱۱۴۴ز) ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست و ده‌ستی به‌ فراوانخوازی کرد، هه‌روه‌ك (ابو الهیجاء) باس ده‌کات و ده‌لیت: ((عماد الدین زنگی) ده‌سه‌لاتی موصلی گرته‌ ده‌ست و هه‌ریه‌ك له‌ (جزیره ابن عمر) و هه‌ولێری ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌))^(۳)، هه‌رچه‌نده‌ (ابن واصل) بوچوونێکی دیکه‌ی هه‌یه‌ و پێی وایه‌ میرنشینی هه‌زبانی له‌ سالی (۵۲۶/ك/۱۱۳۲ز) که‌وتۆته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌تابه‌گیه‌ی موصل^(۴)، ئه‌گه‌رچی میژوونووسان کوکنین له‌سه‌ر میژووی ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی هه‌ولێر و رووخانی میرنشینی هه‌زبانی^(۵)، به‌لام میرنشینی هه‌زبانی

(۱) نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۳۶۳.

(۲) البنداری: تاریخ دولة ال سلجوق، ص ۱۵۹؛ أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، ج ۲، ص ۲۳۵؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۲۷؛ سعيد الديوة جي: الموصل في العهد الأتابكي، مطبعة شفيق، (بغداد: ۱۹۵۸)، ص ۱۸.

(۳) أبو شامة: كتاب الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۲۰۰۲) ج ۱، ص ۱۵۷؛ ابن أبي الهیجاء: تاريخ ابن أبي الهیجاء، ص ۱۸۵؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۲۷۲.

(۴) مفرج الكروب فی اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۷؛ نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۳۰۰.

(۵) سه‌باره‌ت به‌ بوچوونی میژوونووسان له‌سه‌ر سالی ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی

ئه‌وکاته له ژێر هه‌ژموونی جیگیری سولتانی سه‌لجوقی مسعودی کوری محمدی کوری مه‌لیکشای سولتانی نازه‌ریبجان بووه^(١)، به‌ده‌ستگرتی به‌سه‌ر هه‌ولێر کۆتایی به‌میرنشینه‌که هینا و به‌خشیه‌یه‌کی له شوینکه‌وتوانی به‌ناوی میر (زین الدین علی کوری سبکتکین) تا سالی (٥٦٣/١١٨٦ز) له‌فرمانه‌واپه‌تی به‌رده‌وام ده‌ییت، دواتر (عیماد الدین زنگی) له‌فرمانخوازییه‌کانی به‌رده‌وام ده‌ییت و (ابن الوردی) ده‌ییت: ((زه‌نگی ده‌ستی به‌سه‌ر و سنجار و حران و جه‌زیره‌ی ابن عمر گرت))^(٢)، دواتر ده‌سته‌ده‌گریت به‌سه‌ر قه‌لاکانی کورده‌هه‌کاریه‌کان^(٣) به‌هۆی سه‌رقالبوونی سه‌لجوقیه‌کان به‌مملانی نیوخۆیی و به‌هێزبوونی ئه‌تابه‌گیه‌کان و هه‌وله‌کانیان بو‌فرمانخوازی له‌سه‌ر حسابی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سولتانی سه‌لجوقی (مسعود کوری محمد ملکشا)^(٤)، میرنشینی هه‌زبانای ده‌یته‌قوربانایی مملانییه‌کان و ده‌که‌ویته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌تابه‌گیه‌ی موسڵ، له‌پاستیدا ئه‌تابه‌گیه‌ی موسڵ به‌رده‌وام هه‌ولێ فرمانخوازی ده‌ده‌هر کاتیکیش په‌یوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی ئارامی به‌خۆیه‌وه‌ بینیا، سیاسه‌تی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوچه‌ و

هه‌ولێر له‌لایه‌ن (عیماد الدین زنگی). بگه‌ریوه‌ بو‌: محسن محمد حسین: أربیل فی عهد الآتابکی، ص ٤٠-٤٢.

(١) بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بني ایوب، ج ١، ص ٩٧؛ محسن محمد حسین: أربیل فی عهد الآتابکی، ص ٤٤.

(٢) أبو شامة: کتاب الروضتين فی اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ١، ص ١٥٧؛ ابن الوردی: تاریخ ابن الوردی، ج ٢، ص ٣٣؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٢٧٢.

(٣) ابن واصل: مفرج الکروب، ج ١، ص ٥٥؛ محمد أمین زکی بک: خلاصة تاریخ الكرد وکردستان، ص ١٥٤.

(٤) بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بني ایوب، ج ١، ص ٩٧.

قه‌لاداره‌کانی کورد و سه‌پاندنی هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌ په‌ی‌په‌و کردوو، به‌ تایه‌ت ناوچه‌کانی باکوور، ده‌ستگرتن به‌سه‌ری فه‌راهه‌مکردنی ئاسایشی زیاتر بووه بۆ شاری موسل، جگه‌ له‌ گرنگی پیگه‌ی سه‌ربازی هه‌ولێر که به‌ ده‌روازه‌ی رۆژه‌لآت و خالی به‌یه‌کبه‌ستنه‌وه‌ی ئه‌تابه‌گیه‌ی موسل دادهنرا به‌ ناوچه‌کانی فارس و فاکته‌ری به‌ هیزبوونی ئه‌تابه‌گیه‌ی موسل بوو له‌ پرووی ئابووری، چونکه‌ ناوچه‌ی گرنگی کشتوکالی بوون، بیگومان ئه‌مه‌ش به‌ زیانی کورد و له‌ ناوچوونی ده‌سه‌لاتیکی کوردی و ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی ده‌رامه‌ته‌ ئابوورییه‌کانی ناوچه‌ کوردیه‌کان کۆتاییه‌اتوو.

په‌یوه‌ندی (عماد الدین زنجی) له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کان له‌نیوان هاوپه‌یمانیه‌تی و دژایه‌تی دابوو به‌پیی سه‌رده‌م و کات گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتوو و له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی هه‌ولندرا له‌ پۆسته‌که‌ی دووربخریته‌وه، به‌لام (عماد الدین زنجی) ده‌توانیت باوه‌ر به‌ سولتان بکات بۆئه‌وه‌ی له‌ پۆسته‌که‌ی بمینیته‌وه به‌ تایه‌ت به‌هۆی نزیکبوونه‌وه‌ی مه‌ترسیی خاچدروشمان له‌ ناوچه‌ی موسل جگه‌ له‌ پیدانی (سه‌ده‌زار دینار) به‌سولتانی سه‌لجوقی^(۱).

ئه‌تابه‌گییه‌کان ده‌ستیان خستۆته‌ مملانی نیوان سولتانه‌کانی سه‌لجوقی کاتیك له‌ سالی (۵۲۶/ک/۱۱۳۱ز) سولتان مسعود داوای ده‌سه‌لات ده‌کات، له‌هه‌مانکات سولتان (سه‌لجوق) ی برای مسعودیش خاوه‌نی فارس داوای ده‌سه‌لات ده‌کات^(۲)، سولتان

---

(۱) الحسينی: أخبار الدولة السلجوقية، ص ۸۹؛ بن واصل: مفرج الكروب فی اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۴۰؛ محمد سهیل طقوش: تاريخ الزنكيين في الموصل و بلاد الشام، دار النفائس، ط ۲ (بیروت: ۲۰۱۰)، ص ۸۹.
(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۷۶.

سه‌لجوق ده‌چیته به‌غداد له‌گه‌ل خه‌لیفه ریکده‌که‌وئیت و سولتان مسعودیش داوا له (عماد الدین زنگی) و (دبیس بن صدقه) ده‌کات رووبه‌روویان ببنه‌وه، ئه‌ویش به‌ سوپایه‌ک به‌ره و به‌غداد دیت بو دژایه‌تی سولتان سه‌لجوق و خه‌لیفه، به‌لام ده‌شکین و به‌ره و تکریت پاشه‌کشه‌ده‌که‌ن، دواتریش هه‌ردوو برابه‌که ریکده‌که‌ون به‌وهی سولتان مسعود ده‌سه‌لانداری و سه‌لجوقیش جینشینی بیئت^(١)، به‌مه‌ش بو‌مان ده‌رده‌که‌وئیت که ئه‌تابه‌گییه‌کان سودیان له‌ ناکوکی و مملاتی نیومالی سه‌لجوقی وه‌رگرتوو و له‌ به‌رزه‌وه‌ندیی به‌هیزکردنی پیگه و ده‌سه‌لاتی خو‌یان به‌کاریانه‌پناوه. هه‌روه‌ک چو‌ن (عماد الدین زنگی) له‌ مملاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌گه‌ل سولتان مسعود پشتگیری خه‌لیفه ده‌کات، به‌لام به‌شکست و کوژرانی خه‌لیفه کو‌تاییدیت^(٢)، لیره‌دا به‌هو‌ی پشتگیریکردنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی په‌یوه‌ندیی نیوان ئه‌تابه‌گیه‌ی موس‌ل و سولتانی سه‌لجوقی تیکده‌چیت، چونکه له‌ ناوچه‌کانی موس‌ل و شام وتاری هه‌ینی به‌ ناوی خه‌لیفه (الراشد) ده‌خوینداریه‌وه له‌ ناوچه‌کانی عیراقیش بو‌ خه‌لیفه (الموقتفی) بو‌یه سولتان سنجر داوا له (عماد الدین زنگی) ده‌کات که چیت پشتگیری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نه‌کات و له‌ ناوچه‌کانی دوری بخته‌وه زه‌نگیش له‌ ژیر کاریگه‌ریی پرووداوه سیاسی و سه‌ربازییه‌کان پازی ده‌بیئت واز له‌ هاوپه‌یمان‌که‌ی دینیت،

(١) ابن الأثیر: التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية، ص٤٥-٤٦؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج٢٠، ص٢٣٩؛ أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، ج٣، ص١٤؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج٢، ص٣٦.

(٢) النويري: نهاية الأرب في فنون الأداب، ج٢٧، ص٢٦؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص١٨٨٧.

خه‌لیفه‌ش روو له ئازهره‌بیجان و دواتریش هه‌مه‌دان (مه‌راغه) ده‌کات تا له‌وێ به‌ده‌ستی باتنییه‌کان ده‌کوژریت^(۱). هه‌روه‌ها ته‌نانه‌ت ئه‌تابه‌گییه‌کانیش له‌نیوان خۆیان ناکوک بوون، هه‌ریه‌که‌ ده‌یویست له‌سه‌ر حسابی ئه‌وه‌ی تریان ده‌سه‌لات و سنووری فه‌رمانه‌وه‌یایی فراوان بکات زۆرجاریش ناوچه‌ کوردییه‌کان مه‌یدانی ئه‌و مملانییه‌ بوون، ناوچه‌ی شاره‌زور و ده‌وروبه‌ری له‌گه‌ڵ به‌شیک له‌ ناوچه‌کانی هه‌ریمی چیا له‌ سالی (۵۳۴/ک/۱۱۳۷ز) له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (قفجاق بن أرسلان تاش الترمکمانی) بوون له‌و ساله‌دا (عماد الدین زهنکی) هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌ و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌ی شاره‌زوردا ده‌گریت^(۲)، فرازانخوازییه‌کانی ئه‌تابه‌گیه‌ی موسڵ به‌وه‌ ناوه‌ستن و له‌ سالی (۵۳۷/ک/۱۱۴۰ز) هێرش ده‌کهنه‌ سه‌ر ناوچه‌کانی هه‌کاری و دواتر ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای ئامی‌دیدا ده‌گریت، بۆ سالی دواتریش ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیک له‌ ناوچه‌کانی دیاربه‌کر و ماردیندا ده‌گریت^(۳)، مملاتیسی (عماد الدین زهنکی) له‌گه‌ڵ سولتانه‌کانی سه‌له‌جوقی له‌ پێگه‌ی پشتگیریکردنی نه‌یارانی وای له‌ سولتان مسعود کرد ترسی لێ بنیشیت و سنووریک بۆ ئه‌تابه‌گیه‌ی موسڵ دابنیت، بۆ ئه‌م

(۱) أبو شامة: كتاب الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ۱، ص ۱۵۹-۱۶۰؛ علي محمد الصلاحي: السلطان الشهيد عماد الدين زكي شخصيته وعصره، مؤسسة أقرأ، (القاهرة: ۲۰۰۷)، ص ۷۴.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۷۶؛ ابن الأثير: التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية، ص ۵۸؛ أبو شامة: كتاب الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ۱، ص ۱۶۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۲۷۵.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۹۲؛ التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية، ص ۶۶؛ بن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۲؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۴۳.

مه‌به‌سته‌ش هه‌لمه‌تیک‌ی سه‌ربازیی رپک‌خست به‌ره‌و موسل، زه‌نگی کاتیک به‌وه ده‌زانی‌ت نوینه‌ریک له‌گه‌ل (بیست هه‌زار دینار) یان بو ده‌نی‌ری‌ت و له‌گه‌ل به‌لینی ناردنی پاره‌ی تریش، ناردییه لای سولتانی سه‌لجوقی، به‌مه‌ش توانی له‌گه‌لی رپک‌که‌وی‌ت و په‌یوه‌ندیه‌کانی ئاساییکاته‌وه^(۱)، زه‌نگی توانی به‌ نوینه‌رایه‌تی موسلمانان و سه‌لجوقیه‌کان پووبه‌رووی خاچدروشان بیته‌وه و له‌و ماوه‌یه‌ش شاری ره‌های له‌ رۆژه‌لاتی فورات له‌ ده‌ست خاچدروشان رزگارکرد^(۲).

له‌ راستیدا (عماد الدین زه‌نکی) به‌ دریژیایی ماوه‌ی فه‌رمان‌په‌وایی له‌ هه‌وللی فراوانخوازیدابوو به‌شیکی زوری‌ش له‌ هه‌لمه‌ته‌کانی بو‌سه‌ر ناوچه کوردییه‌کان بوو، کاتیک‌یش له‌ سالی (۱۱۴۴/ک/۱۵۴۱ز) له‌یه‌ک کاتدا به‌شیک له‌ هیژه‌کانی گه‌مارۆی قه‌لای (فینک) ده‌دات له‌ ناوچه‌ی (جه‌زیره‌ی ئیین عومه‌ر) له‌ هه‌ریمی جه‌زیره‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی میر (حسام الدین) به‌شهنه‌وی بوو^(۳)، له‌هه‌مان کاتدا خو‌ی گه‌مارۆی خسبووه‌ سه‌ر قه‌لای (جعبر)^(۴)، که‌ پێشتر ئه‌و قه‌لایه‌

-
- (۱) بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۰-۹۱؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۴۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۲۷۸.
- (۲) ابن القلانسي: ذيل تاريخ دمشق، ص ۲۷۹؛ بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۳؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۴۴؛ عبدالرزاق قنيفي: مدرسة التعليم بالمشرق في عهد السلاجقة و الزنکين، رسالة الماجستير، كلية العلوم الإسلامية-جامعة الجزائر ۲ بوزريعة، (الجزائر: ۲۰۱۶) ص ۱۰۶.
- (۳) بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۸؛ محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وکردستان، ص ۱۵۵؛ محمد فتحی الشاعر: الأكراد في عهد عماد الدين زنكي، ص ۴۶.
- (۴) قه‌لای جعبر: قه‌لایه‌که‌ که‌وتوته‌ تیان ره‌قه‌و بالس له‌ ولاتی شام و ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر روبرای فورات، پێشتر به‌ده‌ست فرنجه‌کانه‌وه‌بووه. برونه‌: أسامة: كتاب الاعتبار، ط ۲، ص ۱۶۸؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۱۱۰.

له‌لایه‌ن مه‌لیکشا به‌خشا‌بوو به‌میر (سالم کوری مالک العقیلي) له‌کاتی گه‌مارۆدانی له‌یه‌کیک له‌شه‌وه‌کان له‌لایه‌ن یه‌کیک له‌مه‌مالیکه‌ خزمه‌تکاره‌کانی ده‌کوژریت، بیته‌وه‌ی که‌س هه‌ستی پیکات^(۱)، لاوازی سه‌لجوقیه‌کان و ده‌سه‌لاتداریه‌تی عه‌باسی بووه‌ هۆی ده‌رکه‌وتنی ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی له‌هه‌ریم و ناوچه‌ جیاوازه‌کان که‌ په‌یوه‌ست بوون به‌ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی.

له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه (المستجد بالله) ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان زیاتر له‌به‌رامبه‌ر رۆلی ئه‌تابه‌گییه‌کان لاوازبوو که‌ زیاتر به‌ده‌رکه‌وتن و به‌هیزبوون و کوئتپۆلی پایه‌کانی ده‌وله‌تی سه‌لجوقیان کرد و له‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان له‌نیوان خۆیان ریککه‌وتن، که‌ پشتگیری سولتانی لاواز بکه‌ن بۆ وه‌رگرتنی ده‌سه‌لات، بۆئه‌وه‌ی پیکه‌ی خۆیان به‌به‌هیزی مینیتته‌وه‌ و هه‌رکاتیکیش ناوند لاواز بوو که‌نار به‌هیزده‌بیست، هه‌رواش بوو، له‌وه‌ ماوه‌یه‌ ئه‌تابه‌گی نازه‌ریجان (ایلدکز) ده‌ستی به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی ناوه‌ند له‌ به‌غداد داگرت تا مردنی له‌سالی (۵۶۸/ک/۱۱۷۲ز) له‌به‌رامبه‌ر لاوازی سه‌لجوقیه‌کان خه‌لیفه‌ی عه‌باسیش به‌هیزبوویه‌وه‌ جاریکیت له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی ئه‌تابه‌گییه‌کان به‌ریه‌ککه‌وته‌وه‌ و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی دوای سالی (۵۷۵/ک/۱۱۷۹ز) توانی کوئتپۆلی ته‌واوی ناوچه‌کانی عیراق بکات^(۲)، (النسوی) ده‌رکه‌وتنی ئه‌تابه‌گییه‌کان و مملاتی تیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی

(۱) ابن الأثیر: التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية، ص ۷۳؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۲۰، ص ۳۶۰؛ بن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۹۸-۹۹؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۴۵.
(۲) خالد عزام: موسوعة تاريخ الإسلام (العصر العباسي)، ص ۲۶۳؛ حسن أحمد محمود- أحمد ابراهيم شريف: العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۲۲۲.

له‌لایه‌ك و سه‌ربه‌خۆیی ئە‌تابه‌گییه‌كان و هه‌ول‌دان بو‌ فراوان‌خو‌ازی
 چا‌ج له‌نیوان ئە‌تابه‌گییه‌كان بو‌وی‌ت یان له‌سه‌ر حسابی ناوچه‌کانی
 ژێ‌ر ده‌سه‌لاتی سو‌لتانه‌کانی سه‌لجوقی بو‌وی‌ت، به‌یه‌کیك له‌هۆ‌کاره
 سه‌ره‌کییه‌کانی لاوا‌زبوون و دواتر رووخانی سه‌لجوقیه‌کانی داناوه^(۱)،
 به‌گشتی کورده‌کان پۆ‌لیان هه‌بووه له‌ مملانیی نیوان سه‌لجوقی
 و ئە‌تابه‌گییه‌كان به‌ تابه‌تیش له‌ سوپای ئە‌تابه‌گییه‌كان، چونکه
 به‌شیکی زۆ‌ر له‌و ئە‌تابه‌گیانه له‌سه‌ر خاکی ناوچه کوردیه‌كان دوا‌ی
 رووخانی میرنشینه کوردیه‌كان دروستبوون، بو‌یه شتیکی ئاسایی بوو
 به‌شیك له‌ پیکهاته‌ی سوپای ئە‌تابه‌گییه‌كان کوردبن و به‌شداریی
 فراوان‌خو‌ازی و مملانیی ئە‌تابه‌گییه‌كان بن، ئە‌و مملانییه‌ش هه‌ردوو
 لایه‌نی لاوا‌زکرد و وای کرد لایه‌نه‌ ناکوکه‌كان له‌ کو‌تایی ده‌سه‌لاتیان
 هانا بو‌ خو‌ارزه‌مییه‌كان به‌ن بو‌یه کلایکردنه‌وه‌ی مملانییه‌کانیان،
 ئە‌مه‌ش ده‌رفه‌تی ده‌ستخستنه‌ ناو کاروباری سه‌لجوقیه‌کانی ئاسانکرد
 و دواتر به‌ رووخانی سه‌لجوقیه‌كان کو‌تاییهاتوه‌وه.

---

(۱) سیره‌السلطان جلال‌الدین منکبرتی، ص ۱۰.

به‌شی سییه‌م:

ره‌نگدانه‌وه‌ی نا‌کۆکی و مملانیی پیکهاته‌کانی ناو ده‌سه‌لاتی
عه‌بباسی له‌سه‌ر کوردستانه‌وه

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: کاریگه‌ری مملانییه‌کان به‌سه‌ر ره‌وشی سیاسی و
سه‌ربازی ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا

ته‌وه‌ری دووهم: ده‌رئه‌نجامه‌ ئابوو‌رییه‌کانی مملانییکان له‌سه‌ر ناوچه
کوردنشینه‌کان

ته‌وه‌ری سییه‌م: لیکه‌وته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی مملانیی پیکهاته‌کان
به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی کوردییه‌وه

ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه پپو‌یسته‌ پ‌وونتر قسه‌ی له‌سه‌ر بکری‌ت شو‌ینه‌واری پ‌راکتیزه‌کردنی ئه‌و مملاتییه‌یه‌ که له‌ ن‌یوان ئه‌و پ‌یکهاته‌ و ه‌یز و ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌بیانه‌ی که ه‌ه‌ر یه‌ك بۆ زالب‌وون و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی خو‌ی هه‌و‌لی بۆداوه‌، کاریگه‌ریی ئه‌و مملاتییه‌یه‌ له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ و ناوچه‌ کوردییه‌کان ه‌ه‌روه‌ك نه‌ته‌وه‌کانی ناوچه‌که که‌وتنه‌ ژێر کاریگه‌ریی ئه‌و پ‌یشهات و گۆرانکارییه‌ سیاسییانه‌، که ده‌وله‌تی عه‌بباسی پ‌ووبه‌پ‌ووی بو‌ویه‌وه ه‌ه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی (٣/٢٩ز)دا له‌ لاوازی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی و خ‌راییی سیسته‌می کارگ‌یری و دارایی و نه‌بوونی چاود‌یری ئه‌و بارود‌ۆخه‌، ئه‌و بو‌اره‌ی په‌خساند که چه‌ندین ه‌یز و پ‌یکهاته‌ ده‌رب‌که‌ون و له‌ هه‌و‌لی خو‌سه‌پاندن‌دان، دیاره‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌ کاریگه‌ری ئه‌و مملاتییه‌ و بارود‌ۆخ و هه‌لومه‌رجه‌ به‌ده‌ر نه‌بوون، وه‌ك به‌شیک له‌ چوارچ‌یوه‌ی سنووری خیلافه‌تی عه‌بباسی که‌ ل‌یره‌دا هه‌وله‌ده‌دری‌ت له‌چه‌ند لایه‌نیکه‌وه له‌سه‌ر ژيانی کورد و ناوچه‌ کوردییه‌کان بخری‌ته‌پ‌وو:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م:

کاریگه‌ری مملاتییه‌کان به‌سه‌ر ره‌وشی سیاسی و سه‌ربازی

ناوچه کوردنشینه‌کاندا

باسی یه‌که‌م:

سه‌ره‌ه‌لدان و له‌ناوچوونی ده‌سه‌لآته خۆجییه‌کان:

لیره‌دا ده‌مانه‌و‌یت ئه‌و هۆکارانه بخه‌ینه‌پوو که له ئه‌نجامی مملاتیی پیکهاته‌کان بوونه هۆکاری ده‌رکه‌وتن و له‌ناوچوونی میرنشینه کوردییه‌کان، پێش ده‌ستگرتنی بوه‌یه‌یه‌کان به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی، ده‌وله‌تی عه‌باسی له بارودۆخیکی سیاسی شی‌واودا ده‌ژیا، ئه‌ویش ده‌ره‌نجامی لاوازی ده‌سه‌لآتی خه‌لیفه بوو، که به‌سه‌ر داموده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ت په‌نگیدا‌بووه، تورکه‌کان کۆنترۆلی پێگه‌ کارگێپری و سه‌ربازییه‌کانی ده‌وله‌تیان کردبوو، له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌لایه‌ک و هێزه هه‌ریمییه‌کانی ناوچه‌که وه‌ک ده‌یله‌مه‌کان له مملاتی دابوون، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری خراپی به‌سه‌ر هه‌ریم و ناوچه کوردییه‌کاندا هه‌بووه، نمونه‌ی عه‌یشانییه‌کان که له پۆژئاوای هه‌ریمی چیاکان ده‌سه‌لآتدار بوون، له سه‌ره‌تا‌دا کورده‌کان توانیان سوود له مملاتیی ئه‌و هیزانه وه‌رگرن و چه‌ندین میرنشینی کوردی له ناوچه و هه‌ریمه کوردییه‌کان دا‌هه‌زرپن^(۱)، له‌گه‌ڵ هاتنه

(۱) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۲۳.

سه‌ر ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌یه‌کان و لاوازی ده‌سه‌لاتی سیاسی خیلافه‌تی عه‌ببایی و پاشکۆیه‌تی خه‌لیفه بو‌ میرانی بو‌ه‌یه‌ی، ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی بو‌ کورد په‌خساند په‌ره‌ به‌ده‌سه‌لاتی خو‌ی بدات و ده‌سه‌لاتی له‌ چوارچۆیه‌ی قه‌لاداری و سه‌رداریکردنی خێله‌کی تێپه‌ری و په‌ره‌یه‌سه‌ند بو‌ ده‌سه‌لاتیکی سیاسی له‌ شۆیه‌ی میرنشین، هه‌ر خێلکی‌کیش بو‌وه‌ بنه‌ما بو‌ دامه‌زراندنی میرنشینی‌ک له‌ سنووریکی دیاریکراو له‌ چوارچۆیه‌ی ده‌وله‌تی عه‌ببایی^(۱)، مملانیی نیوان خه‌لیفه و بو‌ه‌یه‌یه‌کان و بالاده‌ستی بو‌ه‌یه‌یه‌کان له‌ ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی ده‌سه‌لاته‌کانی خه‌لیفه‌ی عه‌ببایی وای کردوو، که ده‌سه‌لاتی ناوبراو هێزی خو‌ی له‌ده‌ست‌بدات و توانای هێرشه‌ سه‌ربازییه‌کانی نه‌مینیت، ئه‌مه‌ش ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی په‌خساند، که ویلایه‌ته‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عه‌ببایی خو‌یان فه‌رمانه‌وایی خو‌یان بکه‌ن^(۲).

بێگومان سه‌روک خێله‌ کوردیه‌یه‌کان له‌ بنیاتانی میرنشینه‌کانیاندا سوودیان له‌ مملانیی نیوان پیکهاته‌کان وه‌رگرتوو، به‌ تایه‌ت له‌و هه‌لومه‌رجه‌ ناسه‌قامگیره‌ی له‌ ئه‌نجامی مملانیی نیوان پیکهاته‌کان هاتۆته‌ کایه‌وه، جگه‌ له‌ کۆمه‌ڵێک هۆکاری دیکه^(۳)، دروستبوونی بو‌شاییه‌کی سیاسی و کارگیری له‌ هه‌ریمی ئاران و ئازهریجان که له‌ ئه‌نجامی مملانیی نیوان (روکن‌الدوله‌)ی بو‌ه‌یه‌ی و مه‌رزه‌بانی سالاری روویدا، به‌ ده‌ستگیرکردنی مه‌رزه‌بان کۆتاییهاتوو له‌ سالی

(۱) ابن‌واصل: مفرج‌الکروب فی اخبار بنی‌ایوب، ج ۱، ص ۵۱؛ کامه‌ران عزیز: هۆکاره‌کانی سه‌ره‌ه‌ل‌دان و روخانی میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌ببایی، چاپخانه‌ی حاجی‌هاشم (هه‌ولێر: ۲۰۱۲)، ل ۷۱.

(۲) محمد‌أسعد‌طلس: عصر‌الانحلال تاریخ‌الأمه‌ العربیه، ج ۶، ص ۱۰۹.

(۳) بو‌ هۆکاره‌کانی سه‌ره‌ه‌ل‌دانی میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کان بگه‌ریۆه‌ بو‌: کامه‌ران عزیز عه‌بدوڵلا: هۆکاره‌کانی سه‌ره‌ه‌ل‌دان و روخانی میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌کان، ل ۶۳.

(٣٣٧/ك/١٩٤٨ز)، له و ماوهیه و له سالی (٣٣٨/ك/١٩٤٩ز) ده‌یسه‌می كوردی به‌هوی ئه‌و بۆشاییه سیاسییه‌ی له ناوچه‌كه دروستبوو سه‌ره‌پرای لاوازی خیلافه‌تی عه‌ببسی ئه‌و دۆخه‌ی له به‌رژه‌وه‌ندی خوی سوود لیوه‌رگرتووه، توانی ده‌ست به‌سه‌ر شاری (أردبیل) بگریت، دواتر به‌هاوکاری و پشتیوانی جه‌نگاوه‌رانی خێله‌ كوردی و ده‌یله‌میه‌كان ده‌توانیت ده‌ست به‌سه‌ر به‌شی زۆری هه‌ریمی ئازهریبجاندا بگریت^(١)، جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ به‌ محمد كوری شه‌داد (٣٤٠-٣٤٤/ك/٩٥١-٩٥٥ز) په‌خسا وه‌ك كه‌سایه‌تییه‌کی لیهاو سوود له بارودۆخی هه‌ریمی ئاران وه‌ر بگریت و میرنشینی شه‌دادی له‌ سالی (٣٤٠/ك/١٩٥٢ز) دا‌مه‌زرینیت^(٢)، له‌هه‌مانكاتدا ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ ده‌بیته پالنه‌ریکی سه‌ره‌کی و به‌هیز بۆ محمدی كوری حسینی په‌وادى (٣٤٣-٣٤٤/ك/١٩٥٤-١٩٥٥ز) بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکی فراوانی هه‌ریمی ئازهریبجاندا بگریت و میرنشینی په‌وادى دا‌مه‌زرینیت^(٣).

له‌ راستیدا هه‌سنة‌وه‌یهییه‌كانیش سوودیان له‌ مملاتی تیوان بوه‌یهییه‌كان و سامانییه‌كان وه‌رگرت و سه‌رقالبوونی بوه‌یهییه‌كانیان به‌هه‌لزانى و له‌ ناوچه‌كانی پوژئاواى هه‌ریمی چیاكاندا ده‌ستیان

(١) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٤٨١؛ أرشاك بولاديان: الأكراد في حقبة الخلافة العباسية، ص٧٥؛ عمر أحمد سعيد: إمارتا العيشانية وديسم الكردي في إقليم أذربيجان، ص٦٧٥.

(٢) محمد أمين زكي: تاريخ الدول و الإمارات الكردية، ص٩٠-٩١؛ ف.ف. مينورسكي: چند ليكولينه‌ويه‌ك له ميژووی كورده‌كانی قه‌وقاز، ل٢٤؛ زرار سديق: چهند ليكولينه‌ويه‌ك ده‌رباره‌ی ميژووی كورد له سه‌ده‌كانی ناوه‌راستدا، ل١٧.

(٣) محمد نزار الدباغ: بنو الرواد الموصليون و دورهم السياسي في أذربيجان خلال القرنين (٤-١٠هـ/١٠-١١م)، مجلة دراسات موصلية، ع٤٦٤ (الموصل: ٢٠١٧) ص٢٧؛ محمود اسماعيل: مختصر تاريخ أذربيجان، ت: رفيق عليون-رامز مرسالون، مركز الدراسات الإسلامية، (دي: ١٩٩٥) ص٣٢.

به فراوانخوازی و به‌هیزکردنی پینگه‌ی خۆیان کردوو، له سالی (۹۵۹/ك/۳۴۸ز) میرنشینه‌که‌ی خۆیان دامه‌زراند^(۱)، به‌هۆی ئه‌وه‌ی میری بو‌هیه‌ی له‌م کاته‌دا ده‌یویست زۆرتین دۆست و لایه‌نگری له‌ ناوچه‌که‌ هه‌بیت، بو‌ئه‌وه‌ی پشتگیری بکه‌ن، بو‌یه‌ له‌ به‌رامبه‌ر فراوانخوازیه‌کانی هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان کاردانه‌وه‌یه‌کی ئه‌وتۆیان نه‌بوو ته‌نانه‌ت هه‌ولیشیان نه‌دا سنووریکیان بو‌ دابنن، میر هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌ی بو‌ئه‌وه‌ی بتوانیت باوه‌ر به‌ بو‌هیه‌یه‌کان به‌نییت و دنیایان بکاته‌وه، که‌ مایه‌ی مه‌ترسی نین بو‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی بو‌هیه‌ی، یارمه‌تی جه‌نگی پێشکه‌ش به‌ (رکن الدولة)ی بو‌هیه‌ی کرد له‌ دژی سامانیه‌کان، ئه‌م هه‌لوێسته‌ی بو‌وه‌ مایه‌ی په‌زنامه‌ندی بو‌هیه‌یه‌کان و دانیان نا به‌ ده‌سه‌لاتیان و متمانه‌ی خۆیان پێ به‌خشین^(۲)، ئه‌مه‌ش به‌ ئاشکرا له‌ وته‌ به‌ ناوبانگه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وێت که‌ ده‌لیت: ((ده‌وله‌ته‌که‌م گرێدراوه‌ به‌ ده‌وله‌تی کوردانه‌وه))^(۳)، سه‌رقالبوونی بو‌هیه‌یه‌کان به‌ ناکوکی له‌ گه‌ڵ تورکه‌کان و ناکوکی ناوخۆ رۆل و کاریگه‌ری کورده‌کان له‌ پشتگیریکردنی بو‌هیه‌یه‌کان به‌ تاییه‌ت (ابن ابو شوک) توانی ئه‌و تورکه‌ هه‌لگه‌راوانه‌ بشکینیت که‌ له‌ دژی (سبکتکین)ی په‌رده‌داری (معز الدولة) ده‌جه‌نگان، به‌مه‌ش

---

(۱) حیدر خضیر مراد لفته: الأمير بدر بن حسنویه (ت ۴۰۵هـ/ ۱۰۱۴م) سیرته و دوره‌ السیاسی فی العصر البویهی، مجلة جامعة كربلاء العلمية، مج ۱۶، ع ۴، (کربلاء: ۲۰۱۸) ص ۴۷.
 (۲) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۷۲؛ ئاکو بورهان: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌ببسی، ل ۸۹.
 (۳) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۷۷؛ فرست مرعی: الامارات الکرديه فی العصر العباسي الثاني، ص ۱۴۲؛ قادر محمد حسن: الامارات الکرديه فی العهد البویهی، ص ۹۲؛ زرار سدیق توفیق: چه‌ند لیکوێنه‌وه‌یه‌که‌ ده‌رباره‌ی میژووی کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ل ۱۶؛ سلیمان خرابشه: إمارة بني حسنويه في بلاد الجبال، ص ۶۳.

توانی شکۆی ده‌سه‌لاتداریه‌تی بو‌ه‌یه‌یه‌کان له هه‌ریمی چیاکان بگه‌رینتیه‌وه^(۱)، ئە‌مه‌ش ئە‌و دهر‌فه‌ته‌ی په‌خساند که بو‌ه‌یه‌یه‌کان داوا له (ابن ابی شوک)ی عه‌ننازی بکه‌ن ئە‌رکی پاراستنی رێگای خوراسانی گه‌وره‌ بگرنه‌ ئە‌ستۆ، وه‌رگرتنی ئە‌و په‌لوه‌پایه‌ له‌لایه‌ک داننان بوو به‌ ده‌سه‌لاتی خێلی شازنجانییه‌کان و به‌ده‌سته‌هێنانی ئابووریه‌کی نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆ له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌ لایه‌کی دیکه‌ له‌ قۆناغه‌کانی داها‌توو مملانیی نیوان بو‌ه‌یه‌یه‌کان و خیلافه‌تی عه‌باسی بۆشاییه‌کی له‌ ناوچه‌کانی حلوان و ده‌ورو‌به‌ری دروستکرد و ئە‌و زه‌مینه‌یه‌ی په‌خساند که شازنجانییه‌کان ده‌سه‌لاتی‌کی سیاسی خۆجێیی له‌ به‌رگی میرنشین له‌ ژێر ناوی میرنشینی عه‌ننازی له‌ رۆژئاوا‌ی هه‌ریمی چیاکان دا‌مه‌زرینن^(۲)، پشت‌گیریکر‌نیان له‌لایه‌ن بو‌ه‌یه‌یه‌کان مه‌به‌ست لێی به‌ده‌سته‌هێنانی هاو‌په‌یمانیه‌تی و پشت‌گیری عه‌ننازییه‌کان بوو، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ش میره‌کانیان شیوازی به‌رپه‌ر‌دنی میرنشینه‌که‌یان پێش نه‌خستوو، وه‌ک چۆن میرنشینه‌کانی دیکه‌ کردویانه، بۆیه‌ زۆر به‌ ئاسانی که‌وتۆته‌ ژێر کاربگه‌ریی ئە‌و ر‌ووداو‌ه‌ سیاسییانه‌ی که له‌ ناوچه‌که‌ ر‌وویانده‌دا^(۳)، جگه‌ له‌وه‌ی کورده‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ش هه‌ولده‌ده‌ن سوود له‌ مملانیی پیکهاته‌کانی ناوچه‌که‌ وه‌ربگر‌ن بۆ بنیاتنانی ده‌سه‌لاتی‌کی سه‌ربه‌خۆ، شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی ده‌لێت: ((کاتی ئە‌بوته‌غله‌بی هه‌مدانی و عه‌زدوده‌وله‌ی ده‌یله‌می بوو به‌

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۸۸؛ ئاکۆبوره‌هان: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل ۱۶۳.

(۲) که‌یوان ئازاد ئە‌نوه‌ر: کوردستان و کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ل ۱۳۱؛ همزه‌ کاکه‌ یاسین: کورد له‌ کتییی (مسالك الأبرار في ممالك الامصار)ی ابن فضل الله‌ العمري، ل ۱۴۵-۱۴۶.

(۳) ابراهيم محمد علی مرجونه: الكرد في العصر العباسي دراسة سياسية حضارية، ص ۳۴۱.

شەپیان، باز یارمه‌تی عزدوده‌وله‌ی دا))^(۱)، مه‌به‌ستی میر باد له یارمه‌تی دانی بو‌ه‌یه‌یه‌کان لاوازکردنی پێگه‌ی همدانییه‌کان بوو له ناوچه‌که‌دا، چونکه تا ئه‌و کات فەرمان‌په‌وای هه‌ریمی جه‌زیره بوون له‌گه‌ڵ خه‌ڵکی ناوچه‌که خراب بوون (ابن حوقل) ئه‌مه دووپاتده‌کاته‌وه و وا باسیان ده‌کات که ((همدانییه‌کان سه‌رباری ئه‌وه‌ی زۆردار و چاوچنۆک و نادادپه‌روه‌ر بوون، سته‌مکارانه‌ش ده‌سه‌لاتی خو‌یان سه‌پاندوه به‌سه‌ریاندا))^(۲)، بۆیه له‌و کاته‌ی همدانییه‌کان سه‌رقالبوون به‌ج‌ه‌نگ و مملانی له‌گه‌ڵ بو‌ه‌یه‌یه‌کان، به‌ره‌و لاوازی چوون له‌ به‌رامبه‌ردا میر باد له‌هه‌ولی به‌هێزکردن و فراوانکردنی ده‌سه‌لاتی بوو له‌وه‌شدا سه‌رکه‌وتوو‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌زنامه‌ندی و پشت‌گیری هۆزه کوردیه‌یه‌کانی ناوچه‌که‌ی به‌ده‌سته‌پێنا، به‌کو‌تایی هاتنی ده‌سه‌لاتی همدانییه‌کان له‌موسل، بۆشاییه‌کی سیاسی و سه‌ربازی له‌ ناوچه‌کانی جه‌زیره دروستبوو ئه‌مه‌ش وای کرد پۆلی ئه‌و میره زیاتر به‌ده‌رکه‌و‌پێت و ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ندین شاردا بگرێت^(۳)، له‌ راستیشدا ناوبراو توانی سوود له‌ ناکوکی و مملانیی ئه‌و دوو هێزه وه‌ربگرێت و لاوازی خیلافه‌تی عه‌باسی و نه‌مانی همدانییه‌کان له‌ موسل له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی به‌کاربه‌هێنێت و ده‌سه‌لاتیکی خو‌جایی به‌ ناوی میرنشینی دۆسته‌کی (مه‌روانی) دا‌هه‌رزینێت و له‌قه‌لا سه‌خته‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ش توانیان له‌ هێرش نه‌یارانیان پارێزگاری له‌ میرنشینه‌که‌یان کردووه^(۴).

(۱) شه‌ره‌فنامه، ۶، ل ۳۰.

(۲) صورة الأرض، ج ۱، ص ۱۹۱.

(۳) محمود یاسین التکریتی: الأمانة المروانية في ديار بكر والجزيرة، ص ۶۲.

(۴) فرست مرعی: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ۲۲۷-۲۲۸؛ فیصل

هه‌رچه‌نده بوه‌یه‌یه‌کان له‌دوای ده‌ست‌گرتیان به‌سه‌ر به‌غداد هه‌و‌ئیک‌ی زۆریاندا بۆ ده‌سته‌سه‌ردا‌گرتنی ناوچه کورد‌نشینه‌کان و پ‌یگرتن له‌ سه‌ره‌ل‌دان و گه‌شه‌س‌ه‌ندن هه‌رده‌سه‌ل‌تیک‌ی خۆج‌یی، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون، بۆیه هه‌لسان به‌ ج‌یه‌ج‌یک‌ردنی سیسته‌می نامه‌رکه‌زی، به‌مه‌ش میرن‌شینه کوردیه‌کان بوونه ئه‌مری واقع و توانیان له‌ گۆره‌پانی سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه پ‌یگه‌یان هه‌ب‌یت و پ‌و‌ل‌ی خۆیان گ‌یراوه^(۱)، ئه‌مه‌ش له‌ ده‌رئه‌نجامی کۆمه‌ل‌یک گۆرانکاری سیاسی و ئابووری و کۆمه‌ل‌یه‌تی بووه که له‌و قۆناغه‌دا له‌ سنوری خانه‌ی ئیسلام هاتۆته ئاراوه، بووه هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و میرن‌شینه کوردیه‌کان به‌ چ‌ه‌ند قۆناغ‌یک‌ی گه‌شه‌س‌ه‌ندن و گه‌ل‌له‌ب‌وندا ت‌یب‌ه‌پ‌رن و سه‌ره‌ل‌به‌دن^(۲)، ئ‌یین خلدوونیش پ‌یوايه ((ده‌سه‌ل‌ت‌دار‌یت‌ی له‌ناو هه‌ر گه‌ل‌یک‌دا وه‌کو په‌ناگه‌یه‌ک وایه، که ول‌ات ده‌پ‌ار‌یز‌یت))^(۳).

میرن‌شینه کوردیه‌کان کاروباره‌کانی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستانیان به‌پ‌ۆه‌ده‌برد سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خاوه‌نی داموده‌زگای سیاسی و سه‌ربازی و کارگ‌یری تایه‌ت به‌ خۆیان بوون، له‌ رووی سیاسیش خه‌لیفه‌ی عه‌باسی دانی پ‌یدا‌نا‌بوون، ئه‌مه‌ش وای کرد سه‌ربه‌خۆیی دارایی به‌ده‌سته‌ب‌ه‌ین و دراوی تایه‌ت به‌ خۆیان ل‌یداوه،

السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، ص ۱۸۶؛ ئاکۆبوره‌هان محه‌مه‌د: میرن‌شینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل ۱۵۴.

(۱) علی عبدالرحمان خدر: میرن‌شین دۆسته‌کی (مه‌روانی) له‌ گۆشه‌نیگای خۆیندنه‌وه‌ی شارستانیه‌تی بۆ میژوو (تیۆری ئ‌یین خه‌لدون)، نامه‌ی ماسته‌ر کۆل‌ژی زانسته‌ مرۆفایه‌تیه‌کان- زانکۆی سلێمانی، (سلێمانی: ۲۰۱۵)، ل ۱۱۷.

(۲) زرار س‌دیق تۆفیق: چ‌ه‌ند ل‌یکۆل‌ب‌ه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی میژوو کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ل ۶.

(۳) موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۰۰.

که ناوی میره کوردییه کان و خه لیفه ی عه بایسی و میره بوه یهیه کانی له سه ردا نه خشی پندرابوو، سه ره رای ناوه تانیان له وتاری پوژانی ههینی له تهك خه لیفه ی عه باسیدا^(۱)، بۆیه ده توانین بلیین میرنشینه کوردییه کانی سه رده می بوه یهیه خاوهن ده سه لاتی سیاسی تایهت به خۆیان بوون و ته واو پیگه یشتوو بوون و رووبه ریکی فراوانی کوردستانیان به ریوه برده، تا کو ئه و کاته مملانی پیکهاته کان له سوود و به رژه وه ندیی سیاسی کورد بوو بۆ بنیادانی میرنشین و قه واره سیاسییه کان و فراوانبوونیان له سنوو ریکی دیاریکراو، که واته به وردبوونه وه له رووداوه میژووییه کان بۆمان روونده بیته وه، که پیکهاته ی که سایه تی تاکی کورد ئاره زوو و یستی جیا بوونه وه ی هه بووه و له هه وله کانیان به رده وام بوونه بۆ دامه زاندنی قه واره ی سه ره به خۆ، به لام له سنوو ریکی جوگرافی به رته سکدا بووه^(۲).

ئه وه ی پوولی یه که م ده گپرت له پیکه وه نانی کپوکی ده مارگیری تایهت و دواتر هه وله ده دا بیکاته ده مارگیریه که هه مووانی له ده وری کو بکاته وه، به ماله ی میرانی هه سنه وه یهیه له سه رده می میر هه سنه وه یهیه دژایه تی ناوه ندی کردوو، دواتریش بوه یهیه کان که ده رفه تیان بۆ ریکه وت تۆله ی قورسیان له مندا له کانی کردۆته وه^(۳)، (عضد الدولة) (۳۶۷-۳۷۲هـ / ۹۷۸-۹۸۳ز) ی بوه یهیه پوولی یه کلاکه ره وه ی هه بوو له پشتگیریکردن و هاتنه سه ر ده سه لاتی میر به دری

(۱) زرار سدیق توفیق: چهند لیکۆلینه وه یه که ده رباره ی میژوو ی کورد له سه ده کانی ناوه راستدا، ل ۱۸.

(۲) کامه ران عزیز: هوکاره کانی سه ره له دان و روخانی میرنشینه کوردییه کان له سه رده می عه باسیدا، ل ۷۰.

(۳) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۱۱-۱۲؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۸، ص ۶۰۶، ج ۹ ص ۷.

كۆری هه‌سنه‌وه‌یهی (٣٦٩-٤٠٥ك / ٩٧٩-١٠١٤ز) به‌ دانپیدانانی، بۆیه په‌یوه‌ندیی ئه‌و میره‌ له‌گه‌ڵ بوه‌یهییه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای پاراستنی په‌یوه‌ندییه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ هاوبه‌شه‌کاندا به‌تینبوو^(١)، به‌ برۆای ئیین خه‌لدوون پایه‌ی سه‌ره‌کی بوونی هیز ده‌رمارگیریه‌، ده‌بیته‌ هۆی کۆکردنه‌وه‌ی هیزه‌کان، په‌رته‌وازه‌یه‌یش له‌و پوه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، ته‌نانه‌ت فراوانخوازیی بئ ئاواکردنی ده‌مارگیریه‌کی گشتگیر و ده‌سه‌لاتداریکی سه‌پینهر و دادگهر به‌دیناهیت^(٢)، په‌نگه‌یه‌کیک له‌و نموونانه‌ی په‌رته‌وازیی ناوخۆیی میرنشینی هه‌سنه‌ویی بیت کاتیک میر به‌در له‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی هه‌موو براکانی له‌لایه‌ن بوه‌یهییه‌کان له‌ده‌سته‌دات^(٣)، به‌لام ده‌شئ ئامانجی تۆله‌کردنه‌وه‌ی خوینی براکانی نه‌بویت، له‌ ده‌سه‌لاتدارانی بوه‌یهی له‌ ناوه‌ند، هه‌روه‌ها خه‌یالی گه‌یشتن به‌ ناوه‌ند له‌ ستراتیژیی ئه‌و میره‌ ناییت، به‌لکو جاری وا هه‌بووه‌ وه‌کو لایه‌تیک له‌ مملاتییه‌ بنه‌ماله‌ی بوه‌یهییه‌کاندا مامه‌له‌ی کردووه‌، یاخود سوودی له‌و مملاتییه‌ی ئیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی وه‌رنه‌گرت بۆ به‌هیزکردنی خۆی و دروستکردنی هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ خپله‌ کوردیه‌کانی دیکه‌ی ده‌وروبه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌^(٤)، مملاتییه‌ پیکهاته‌کان زۆرجار بۆته‌ هۆی په‌رته‌وازه‌کردن و دروستبوونی دوژمنایه‌تی له‌ نیوخۆی کورده‌کان ئه‌وه‌تا کاتیک بوه‌یهییه‌کان له‌مملاتییه‌بوون له‌گه‌ڵ هه‌ریه‌ک له‌ عوقه‌یلییه‌کان و مه‌زیدییه‌کان

(١) فرست مرعی: الامارات الكردية، ص ١٥٧؛ شوکرولائی بابان: میژوویی کورد و کوردستان، ١٠٢٧.

(٢) موقه‌دیمه‌، ب ١، ل ٣٥٧، ٣٥٢.

(٣) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ص ٤٥٣-٤٥٤؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ٩، ص ٧.

(٤) (الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ج ٦، ص ١٠١-١٠٢، ١٠٤؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ٨، ص ٢٦.

به‌هاوکاری حه‌سنه‌وه‌بهییه‌کان له سالی (۱۰۰۷/ك/۳۹۷ز) هێرش ده‌كه‌نه سه‌ر به‌غداد و به‌ ده‌ه‌زار جه‌نگاوه‌ر بۆماوه‌ی مانگیك گه‌مارۆی ده‌ده‌ن، به‌ مه‌به‌ستی ده‌ركردنی بو‌ه‌بهییه‌كان^(۱)، ئه‌وه‌ی جیگای تیبینییه‌هاوشان له‌گه‌ڵ سوپای بو‌ه‌بهییه‌كان كه‌ به‌رگریان له‌ شاری به‌غداد ده‌كرد (ابو فتح العنازي) به‌ سوپا‌به‌كه‌وه‌ به‌رگری له‌ به‌غداد ده‌كرد و عه‌ننازییه‌كان له‌وه‌ هێرشه‌دا دژی میر به‌دری كورپی حه‌سنه‌وه‌بهی و هاوپه‌یمانانه‌کانی ده‌وه‌سته‌وه‌ و به‌رگری له‌ شاری به‌غداد و ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌بهییه‌كان ده‌كه‌ن و گه‌مارۆیه‌كه‌ شكست پێده‌هێنن^(۲)، هۆكاری دابه‌شبوونیشیان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ دوو به‌ریه‌ بۆ مملانی تیوان ئه‌وه‌ دوو میرنشینه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ هه‌روه‌ك (ابن الأثير) باسی لێوه‌ ده‌كات و ده‌لێت: ((میر به‌در كورپی حه‌سنه‌وه‌بهی ده‌ستی به‌سه‌ر حلوان و قه‌رمسین داگرت))، كه‌ له‌ ژێر فه‌رمانه‌واپه‌تی عه‌ننازییه‌كان بوو و بۆ پرگاره‌بوون له‌وه‌ دۆخه‌ (ابو فتح محمد العنازي) په‌نا بۆ بو‌ه‌بهییه‌كان ده‌بات و ئه‌وانیش پشته‌ی ده‌گرن^(۳)، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت كه‌ هه‌ریه‌ك له‌وه‌ میرنشینه‌ له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وه‌ی دیکه‌ له‌ فراوانخوازیدا بوون به‌بۆ ئه‌وه‌ی حساب بۆ پیکهاته‌کانی تر بکه‌ن و له‌ دژیان یه‌ك‌بگرن، به‌لكو میرنشینه‌ كوردیه‌كان له‌وه‌ ماوه‌یه‌ به‌سه‌ر دوو به‌ره‌ی دژ به‌یه‌ك دابه‌شبوون و خه‌مه‌تی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌وه‌ پیکهاته‌نیان ده‌كرد ستراتیجیه‌تیکی دور مه‌ودایان نه‌بوو بۆ یه‌ك‌گرتوی و بونیان به‌ پیکهاته‌یه‌ك كه‌ بتوانن مملانی تیوان پیکهاته‌کانی

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۹۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۶، ۱۰۶۵.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۹۴؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۶.

(۳) الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۱۹۵.

تر بکه‌ن و هه‌ژمونی خۆیان به‌سه‌ر خه‌لافه‌تی عه‌ببسی بسه‌پینن، به‌پێچه‌وانه‌وه مملانیی نۆوانیان و په‌نابردن بۆ پیکهاته‌و په‌گه‌زه‌کانی تر بۆ یه‌کلایبک‌ردنه‌وه‌ی مملانییه‌کان جا چ له‌ناو میرنشینیك بی‌ت یان له‌نیوان میرنشینه‌ کوردیه‌کان بی‌ت له‌ سیما دیاره‌کانی سه‌رده‌می بوه‌یهی بوو، ئه‌مه‌ش لاوازیی میرنشینه‌کانی لیکه‌وته‌وه، که له‌ کۆتایی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ زیانی کورده‌کان ته‌واو بوو.

هه‌ری‌مه‌ کوردنشینه‌کان له‌ژێر کاریگه‌ریی سیسته‌می خێله‌کی و شیوازی به‌رپۆه‌بردنی ره‌وشی سیاسی و سه‌ربازی، خاوه‌ن هێزیکی گه‌وره‌ی مرۆیی بوون، هێچ هۆز و میرنشینیك نه‌بووه‌ خاوه‌ن هێزی تایبه‌ت به‌ خۆی نه‌بووی‌ت^(۱)، ئین خلدوون ده‌لیت: ((پاسه‌وانی ده‌وله‌ت له‌ لایه‌ن پاشاوه‌ ده‌کریت))^(۲)، بۆ نمونه‌: (میر فه‌زلۆنی یه‌که‌م) (۳۷۵-۴۲۲ک/ ۹۸۵-۱۰۳۱ز) فه‌رمانه‌ره‌وای میرنشینی شه‌دادی بووه، له‌ ماوه‌ی فه‌رمانه‌ره‌واییدا توانیویه‌تی به‌رپه‌رچی هێرشی ده‌ره‌کی بداته‌وه، هه‌روه‌ها توانیویه‌تی سنووری فه‌رمانه‌ره‌وایی خۆی فراوان بکات^(۳).

کاتیکیش شیرازه‌ی ده‌وله‌تی بوه‌یهی لیک‌ترازا و سه‌لجوقیه‌کان به‌ره‌و ناوچه‌ کوردیه‌کان هه‌لکشانه‌ پێگه‌ی هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازییه‌کانیان له‌سه‌ر حسابی بوه‌یهیه‌کان، میر هه‌زار ئه‌سپ (۴۳۶-۴۶۲ک/ ۱۰۴۴-۱۰۷۰ز) ئه‌و بارودۆخه‌ گونجا و له‌باره‌ی قۆسته‌وه و توانی سوود له‌ مملانی و دوه‌ره‌کیی نیوان بوه‌یهیه‌کان و هه‌رگرت له‌ژێر سایه‌ی داننان به‌ ده‌سه‌لاتی رووکه‌شانه‌ی میرانی بوه‌یهی و پشتگیریکردنی لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان ده‌سه‌لاتی

(۱) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص ۹۳-۱۰۰؛ ابن الاثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۲۹-۵۳۰.

(۲) موقه‌دیمه، ۲، ل ۱۰۳.

(۳) احمد كسروی: شهریارانی گننام، مؤسسه انتشارات نگاه، چ ۲ (تهران: ۱۳۸۸)، ص ۲۷.

خۆی فراوان بکات و که‌وته‌ خۆی بو زیاتر خۆبه‌هێزکردن و ده‌سه‌لات فراوانکردن^(۱)، بوئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌ره‌پای شاری (ایذج)، شاره‌کانی (رامهرمز، توشته‌ر) بخاته‌ ژێر هه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی خۆی، به‌لام سه‌رکه‌وته‌کانی زۆری نه‌کیشا و کاتیك پشتگیری (ابو منصور) کرد که له‌گه‌ڵ براهه‌که‌ی (ابو نصر فیروز) ناسراو به (المملک الرحیم) له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌ ناکوکیدابوون، (المملک الرحیم) توانی به‌سه‌ر براهه‌که‌ی سه‌ریکه‌وێت و له‌ به‌رامبه‌ر پشتگیریکردنی فلاستونی برای له‌ سالی (١٠٥١/٤٤٣ ز) له‌ ریگه‌ی هه‌لمه‌تیکه‌ی سه‌ربازی شاره‌کانی نوشته‌ر و رامهرمزی داگیرکرد و له‌ژێر ده‌سه‌لاتی میر هه‌زار ئه‌سپان ده‌رهینا و خه‌لکه‌که‌شی دوچاری تالانی و مالمویرانی بوون و به‌شیکه‌ی زۆریش له‌ سه‌ربازه‌کانی هه‌زار ئه‌سپ کوژران و ئه‌وانی تریش به‌ره‌و (ایذج) پاشه‌کشه‌یان کرد^(۲).

سه‌لجوقیه‌کان سیاسه‌تی به‌مه‌رکه‌زیکردنی هه‌ریمه‌کانیان کردبووه‌ ستراتیزیه‌ک و له‌سه‌ری ده‌رۆیشتن و کاریان بو‌ به‌دیته‌نایی ده‌کرد بو‌ دروستکردنی ده‌وله‌تیکه‌ی مه‌یدان فراوانی به‌هێز، بو‌یه‌ ده‌رپرنی گوپراهه‌لی و ناردنی سه‌روه‌ت و سامانی به‌رده‌وام نه‌بوته‌ هۆکاری پارێزگاریکردن و مانه‌وه‌ی میرنشینه‌ کوردیه‌کان، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئامانجی سه‌لجوقیه‌کان له‌ناو‌بردن و لاوازکردنی میرنشینه‌ کوردیه‌کان بووه‌^(۳)، هه‌روه‌ها کورد له‌

(۱) ابن الفوطی: مجمع الاداب في معجم الألقاب، ص ۳۶۲ .

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۷۳-۵۷۴؛ زرار صديق: میر هه‌زار ئه‌سپ کوری به‌نگی، ل ۴۴-۴۵.

(۳) العظیمی: تاریخ حلب، حقه: إبراهيم زعرور، (دمشق: ۱۹۸۴)، ص ۳۴۲؛ ابن

مملانیی ناوه‌ندخوازیی پیکهاته‌کان هیژیککی فراوانخواز نه‌بووه، بۆیه‌ش به ده‌گمهن نه‌بووه هه‌ره‌شه بی‌ت له‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافهت، به‌لکو به سه‌رچاوه‌ی پاراستتی خووی زانیوه، ئه‌وه‌ش ناوه‌ندی له چاو کورد و نه‌وه‌کانی داها‌تووی گه‌وره کردووه^(۱) له زۆر قو‌ناغدا هانای بو بردووه و له ده‌ست هی‌زه‌کان و گو‌پ‌راپه‌لیی ناوه‌ندی‌ش وه‌کو فه‌رمانیککی ئاینی وه‌رگرتووه^(۲).

له‌لایه‌کی دیکه جه‌نگی مه‌لازگرد(٤٦٣ك/ ١٠٧١ز) گو‌رانکاریی هه‌مه‌لایه‌نی به‌سه‌ر کورد دا‌هینا و وه‌کو لی‌که‌وته‌یه‌کیش کاریگه‌ریی به‌جی‌ه‌شت^(۳)، یه‌کێک له گرن‌گترین ده‌رئه‌نجامه‌کانی شه‌ری مه‌لازگرد زیادبوونی بزاون و کو‌چ و زال‌بوونی پیکهاته‌ی په‌گه‌زی تورکی بوو بو‌ ناوچه‌کانی ئاسیای بچوک و کوردستان به‌ جو‌رێک نه‌خشه‌ی سیاسی و پیکهاته‌ی دیموگرافیی ناوچه‌که‌ی له به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌و پیکهاته‌یه‌ گو‌ری و سیمایه‌کی تورکی به‌ دا‌به‌شکردن و به‌خشینی ناوچه‌ کوردییه‌کان به‌سه‌رکرده‌ تورکه‌کان به‌خشی^(۴)، بۆیه ئه‌نجامه‌کانی بو‌ کورد پینچه‌وانه‌ بوون، چونکه له ده‌رئه‌نجامی ئه‌و شه‌ره‌ بووه مایه‌ی زیادبون و به‌هی‌زبوونی ده‌سه‌لات و پی‌گه‌ی سیاسی و سه‌ربازیی سه‌لجوقییه‌کان له ناوچه‌که‌، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی کورده‌کان رۆ‌لیکی

الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ٩، ص ٥٩٦؛ ناكو بورهان: ميرنشينه كوديه‌كانی سه‌رده‌می عه‌ببسی، ل ٣٥.

(١) الأصفهاني: تاريخ سني الملوك الأرض والأنبياء، دار مكتبة الحياة (بيروت: ١٩٦١)، ص ١٦٢.

(٢) حوسين حوزني موكراني: سه‌رجه‌می به‌رهمه‌مه‌کانی، ل ٢٣٤.

(٣) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٧٢-٧٣؛ حمدالله مستهوفی القزويني: تاريخ كزیده، ص ٤٣٢-٤٣٣.

(٤) نيكي‌تا ايليسيف: الشرق لإسلامي في الشرق الوسيط، ت: منصور أبو الحسن، دار الكتب الحديث، (بيروت: ١٩٨٦) ص ٣٥٥.

بالیان له سه‌رکه‌وتیان هه‌بوو، (الب ئه‌سه‌لان) له‌جیاتی پاداشتی کورد بداته‌وه له پای پۆل و به‌شداریکردنیان له‌وه سه‌رکه‌وته‌ی، له‌یه‌که‌م کاردانه‌وه‌یاندا ناوچه‌کانی خه‌لات و مه‌لازگرد ژێرده‌سه‌لاتی میرنشینی مه‌روانی وه‌ك (اقطاع) به‌ سه‌رکرده سه‌ربازییه توره‌که‌کانی به‌خشی^(۱)، بۆیه سه‌له‌جوقیه‌کان هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌ستگرتن و زالبوونیان به‌سه‌ر پایه‌کانی ده‌سه‌لاتی عه‌ببایی بیروکه‌ی مه‌رکه‌زیه‌ت و لابردنی ده‌سه‌لاتی میرنشینه کوردیه‌کانیان له‌لا دروستببوو، ئین خلدوونیش پێیوایه که ده‌وله‌تداری به‌ زالبوون دێته‌دی، ئه‌و زالبوونه‌ش پاش جه‌نگ یه‌کلای ده‌بێته‌وه^(۲)، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ئامانجی سه‌له‌جووقی له‌ناو‌بردن و لاوازکردنی میرنشینه کوردیه‌کان بووه، ته‌نها چاوه‌پێی هه‌له‌ومه‌رجی گونجاویان کردووه^(۳)، ئه‌و هه‌له‌ومه‌رجه‌ش دوا‌ی جه‌نگی (مه‌لازگرد) هاته‌ بوون، میرنشینی شه‌دادیی له‌ سالی (١٠٧٥/ك١٠٧٥ز) به‌ ته‌واوی لاواز و بی‌پۆل‌کرا، میرنشینی مه‌روانیش به‌هه‌لمه‌تی سه‌ربازی کۆتایی پێده‌هێت^(۴)، مه‌روانیه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ به‌ردوامی دیاری و پاره‌یان بۆ سه‌له‌جوقیه‌کان ده‌نارد و ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقی بوون، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش هه‌روه‌ك (أسامة بن منقذ) ده‌گێڕته‌وه و ده‌لێت: ((سولتان مه‌لیکشا داوا له (ابو الهیجاء)ی خاوه‌نی هه‌ولێر ده‌کات بچیت ئه‌و سن هه‌زار دیناره‌ی

(۱) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص ۱۹۰؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۱۲.

(۲) موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۱۰۱.

(۳) العظیمي: تاريخ حلب، ص ۳۴۲؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۹۶.

(۴) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۹، ص ۳۸۳؛ ابوشامة: الروضتين، ص ۵۸؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ص ۱۸۵۰؛ زرار سه‌دیق: کورد و کوردستان له‌ پوژگاری خیلافه‌تی ئیسلامیدا، ل ۲۵۶-۲۵۷.

لایمی میری مه‌روانی خاوه‌نی دیاربه‌کر بو‌ی وه‌برگریٲت))^(١)، بیگومان به‌خشینی ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ش له‌پینا‌و پاراستنی ده‌سه‌لاتی سیاسی میرنشینی مه‌روانی بووه، هه‌روه‌ک میری مه‌روانی خو‌ی باسی لێوه‌ ده‌کات و ده‌لێت: ((فراوانیی ولاته‌که‌م و زوری خیر و بی‌ر و بی‌ستانه‌کانی و زوری جوتیار و ئاوه‌دانی ناوچه‌کانی ناکه‌مه‌ قوربانی سئ هه‌زار دینار))^(٢)، ئه‌مه‌ش سه‌لمینه‌ری ئه‌و راستیه‌یه‌ که کورده‌کان یه‌کنه‌بوونه و به‌رده‌وام به‌سه‌ر لایه‌نه‌ ناکۆکه‌کان دابه‌شبوونه، له‌کاتی‌که‌دا پێویست بو‌و له‌و قوناغه‌ ئه‌و هه‌ماهنگیه‌ی نیوان ئه‌و دوو میرنشینه‌ بو‌ پاراستنی ناوچه‌ کوردیه‌کان بوایه‌ له‌ هێرشێ داگیرکه‌ران و سه‌روه‌ری ده‌سه‌لاتیان، نه‌ک ئه‌وه‌ی بو‌ خزمه‌تکردنی پیکهاته‌کانی تر بیٲت، ئه‌مه‌ش پیکهاته‌کانی تری هانداه‌ ئاسانتر ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌و ناوچه‌ کوردییانه‌دا بگرن^(٣).

هه‌رچی میرنشینی عه‌ننازییه‌ به‌ لاوازی که‌وتبووه‌ ژیر کاریگه‌ری سه‌لجوقیه‌کان که‌ له‌ مملاتی‌دابوون بو‌ له‌ده‌سته‌چوونی خاکی هۆزه‌که‌یان و میرنشینی هه‌زبانیش به‌ هه‌مان شپۆه‌ به‌ ته‌واوی له‌ په‌راویز و مایه‌ی مه‌ترسی نه‌بوون، به‌ل‌کو بوونه‌ به‌شێک له‌ پلانی مملاتی سه‌رکرده‌ هه‌ریمییه‌کان بو‌ هیانه‌دییه‌ به‌رژوه‌ندییه‌کان له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی هێزه‌ ناکوردیه‌کان^(٤)، ئین خلدونیش پێی وایه‌:

(١) أسامة: کتاب الاعتبار، ص ١٦٥.

(٢) أسامة: کتاب الاعتبار، ص ١٦٦؛ شمال حمید محمد-زرار صديق توفیق: هۆکاره‌ ناوخۆیه‌کانی له‌ ناوچونی میرنشینه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامی له‌ سه‌ده‌کانی سێیه‌م و چواره‌می کۆچی/نۆیه‌م و ده‌یه‌می زاینی، گۆفاری زانسته‌ مروّفایه‌تییه‌کان، ژ ٣، (زاخۆ: ٢٠١٩) ل ٢٩٩.

(٣) ابراهیم محمد علی مرجونه: الكرد في العصر العباسي دراسة سياسية حضارية، ص ٣٤١.

(٤) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٣٤٧؛ ره‌سول ئیبراهیم ره‌سول، کاریگه‌ری

کاتیک که سێک که س پشتگیری ناکات به ئاسانی ده‌تواند رێت سته‌می لێ بکریت، ئه‌وه‌ش بوو میرنشینه کوردیه‌ کانی‌ش راسته‌ خه‌لکی بپشتتوپه‌نا ده‌بنه‌ ژێرده‌سته و سته‌ملیکراو^(۱)، دواتریش لادانی میره‌ کورده‌کان به‌م شیوه‌یه، سیاسه‌تی به‌پراویزکردنی کورد سه‌پیندرا. رۆلی کورده‌کان نادیده‌ نییه و له‌ زۆریک له‌ مملانییه‌کانی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی به‌شدار بوونه و لایه‌نگیریان پێوه‌ دیاربووه به‌شداریه‌کی کاراشیان هه‌بووه، به‌ تایه‌ت کاتیک میر سورخاب کوری به‌دری عه‌ننازی له‌ مملانیی نیوان سولتان محمد مه‌لیکشاه (۴۹۸-۵۱۱ک/۱۱۰۴-۱۱۱۷ز) له‌ دژی بره‌یه‌که‌ی بره‌یاروک (۴۸۷-۴۹۸ک/۱۰۹۴-۱۱۰ز) که له‌ مملانی‌دابوون له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، هه‌ر جاره و پشتگیری لایه‌نی‌ک ده‌کات^(۲)، له‌ سالی (۴۹۶ک/۱۱۰۲ز) له‌دوا رووبه‌روو بوونه‌وه به‌ سه‌رکه‌وتنی سولتان محمد کۆتاییهات و هه‌ردوو سولتان رێککه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چه‌ند ناوچه‌یه‌ک بوو سولتان محمد بێت، له‌ گرنه‌ترین ئه‌و ناوچه‌یه‌ش دیاربه‌کر و موسڵ و جه‌زیره‌ بوون^(۳)، ئه‌مه‌ش لاوازی دبلۆماسیه‌تی میر سورخاب له‌و مملانییه‌ به‌ده‌رده‌که‌وت، به‌وه‌ی نه‌یتوانی سود له‌ مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی وه‌رگرێت و به‌و هۆیه‌وه‌ش له‌ ئه‌نجامی ئه‌و هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازیانه‌ی کرانه‌ سه‌ر

له‌شکرکیشیه‌کان، ۸۲.

(۱) موقه‌دیمه، ب، ۱، ۳۵۷-۳۵۸.

(۲) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ۱۶۳-۱۶۴؛ ابن‌ الأثیر: الکامل فی‌ التاریخ، ج ۱، ص ۲۹۰؛ البنداری: تاریخ‌ دولة‌ ال سلجوق، ص ۸۲؛ النویری: نه‌ایه‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ج ۲، ص ۱۹۷؛ ابن‌ خلدون: تاریخ‌ ابن‌ خلدون، ص ۱۲۵۲.

(۳) الراوندی: راحة‌ الصدور، ص ۲۲۸؛ النویری: نه‌ایه‌ الأرب فی فنون‌ الأدب، ج ۲، ص ۲۰۱-۲۰۲.

میرنشینه‌که‌ی ناوچه و قه‌لایه‌کی زۆر له‌ده‌سته‌ده‌ات^(۱)، به‌م شیویه‌که‌ی کورد ده‌که‌و‌یتته‌ په‌راویزی هێژیکی نووی، که‌ له‌ ناوه‌ند و له‌سه‌ر خاکی کوردانیش زالیته‌تی خووی سه‌پاند و کاریگه‌ریی له‌ سه‌ر میژووی قوناغه‌کانی دواتری کورد به‌جی‌ه‌پشت.

له‌ مملانیی نیوان خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (المسترشد بالله) له‌گه‌ل سه‌له‌جوقیه‌کان و هه‌ول‌ه‌ به‌رده‌وامه‌کانی بو‌ گه‌رانده‌وه‌ی شکوی خه‌لافه‌ت و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ر کاریگه‌ریی خراپی ده‌بی‌ت به‌سه‌ر لاوازکردن و دواتریش رووخانی میرنشینى عه‌ننازی^(۲)، بۆیه‌ چۆن مملانییه‌کان ده‌رفه‌تی دروستکردنی میرنشینه‌ کوردیه‌کانی په‌خساند به‌هه‌مان شیوه‌ هۆکاریک بوو بو‌ له‌ ناوچوونی میرنشینه‌ خۆجییه‌کان، کورده‌کان هه‌ولیانداوه‌ لاوازی سه‌له‌جوقیه‌کان وه‌ک هه‌لیک له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خویان بقۆزنه‌وه‌ و له‌ هه‌ول‌ه‌کانیان به‌رده‌وام بوون بو‌ سه‌رله‌نووی زیندووکردنه‌وه‌ی میرنشینه‌ کوردیه‌کان، ئه‌و بارودۆخه‌ و مملانیی نیوان سه‌له‌جوقیه‌کان له‌ دواى سالی (۵۰۰/ک/۱۱۰۶ز) زه‌مینه‌ی دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتیکی سه‌ربه‌خۆی بو‌ کورده‌کانی لورستان به‌ ناوی حکومه‌تی لوری گه‌وره‌ (فه‌زله‌ویه)^(۳) په‌خساند^(۴)، هه‌روه‌ک میره‌کانی میرنشینى مه‌روانى و پاشماوه‌ی میرنشینى شه‌دادی پارێزگارییان له‌ فه‌رمانه‌وايه‌تی چهند شار و

(۱) تاكو بورهان محمه‌د: میرنشینه‌ کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی، ل ۲۰۴.

(۲) ابن‌واصل: مفرج‌الکروب فی‌ اخبار‌بنی‌ایوب، ج ۱، ص ۵۱.

(۳) فه‌زله‌وی: بۆزیاتر زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و حکومه‌ته‌و دامه‌زراندنی و ناوچه‌کانی فه‌رمانه‌وايي بگه‌رێته‌وه‌ بۆ: شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ج ۶، ل ۴۱؛ محمد‌أمین‌زکی‌بک: خلاصه‌تاریخ‌الکرد وکردستان، ج ۱، ص ۱۵۲.

(۴) محمد‌أمین‌زکی: مشاهیر‌الکرد وکردستان، مطبعة‌التفیض، (بغداد: ۱۹۴۵) ج ۱، ص ۴۵؛ که‌یوان‌ئازاد‌ئه‌نوه‌ر: کوردستان و کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌دا، ج ۱، ل ۱۹۱.

ناوچه‌یه‌کدا کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی میر فه‌زلونی سبیه‌می شه‌دادی توانی فه‌رمان‌په‌وای خۆی بۆ سه‌ر شاره‌کانی که‌نجه و دوین بگه‌رێتته‌وه، به‌لام بۆ سالی (۵۲۴/ک/۱۱۳۰ز) جارێکی دیکه ئه‌و شارانه له‌ده‌ست شه‌دادیه‌کان ده‌رده‌چن^(۱)، که‌وابوو ئاره‌زووی کورد له‌گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات بۆ ژێر ده‌ستی خۆیان زۆرگه‌وره‌ بووه، هه‌وله‌ لێپراوییه‌کانیان له‌م پرووه‌وه به‌رده‌وام بوو، به‌لام به‌ ده‌رکه‌وتنی ئه‌تابه‌گییه‌کان و به‌هێزبوونیان و هه‌ولێ فراوانخواییان له‌سه‌ر حسابی لاوازی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی مملانیی به‌رده‌وام له‌ نیوانیاندا ده‌رئه‌نجام کۆتاییان به‌و ده‌سه‌لات و قه‌لاداره کوردانه هێنا که تا ئه‌هوکات بوونیان ما‌بوو^(۲)، کورد که‌وتۆته ژێرکاریگه‌ریی هه‌ژموونی ناوه‌ند، له‌گه‌ڵ بیهێزبوونی ده‌وله‌تی سه‌لجوقی و نه‌مانی هه‌ژموونیان به‌سه‌ر ناوه‌ند، ده‌سه‌لاتی خیلافه‌ت توانی به‌شێکی به‌رچاوی خاکی کوردان بخته‌وه ژێر رێکفی خۆیه‌وه^(۳)، ده‌سه‌لاتی سیاسی له‌ خاکی کوردان هه‌میشه به‌رگێکی نیمچه میرنیشنی هه‌بووه، دوای ئه‌و قۆناغه، گه‌ر ده‌رفه‌تی سیاسیش له‌ باربووبی^(۴)، به‌ هۆیه‌وه نه‌یان‌توانیوه له‌ پرووی سیاسی ناوه‌ندیکی سیاسی دامه‌زرێنن و هێزه‌کان له‌ یه‌ک کۆبینه‌وه.

(العمري) له‌هۆکاری لاوازیوون و پرووخی ده‌سه‌لاتداریه‌تی کورد ده‌لیت: ((کورده‌کان ژماره‌یان زۆرن که له‌ ژماردن نایه‌ن و گه‌لێکن ده‌ستیان به‌سه‌ردا ناگیریت، ئه‌گه‌ر شمشیری براکوژی نیوانیان نه‌بی‌ت

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۶۶۷؛ ئاکۆ بورهان: میرنیشنه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌ببایی، ل ۳۱.

(۲) نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۴۲۰.

(۳) زرار صدیق توفیق: کورد و کوردستان له‌ پۆژگاری خیلافه‌ی ئیسلامیدا، ل ۳۱۳.

(۴) العمري: تعریف بالمصطلح الشريف، مطبعة العاصمة، (مصر: ۱۳۱۲هـ)، ص ۳۷-

۳۸؛ شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی: شه‌رفنامه، ل ۱۴۴، ۱۶۱-۱۶۲.

هه‌موو ناوچه‌کانیان ده‌خسته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیانه‌وه، به‌لام بیروپروا گوتاریان له‌یه‌کتر جیاوازه و توشی فره‌گوتاری هاتوون، شمشیریان له‌یه‌کتر هه‌لکیشاوه و خویزیژی له‌نیوانیاندا هه‌رماوه))^(۱) شه‌په‌فخانی به‌دلیسیش ده‌لیت: ((کوردده‌کان ته‌گه‌ر ئاکاریکی ناپه‌سه‌ندیان هه‌بێ، هه‌ر ته‌وه‌نده‌یه‌ که‌سیان سه‌ر بۆ که‌سیان ناچه‌مینی و بۆ یه‌کتری ناپه‌نه‌ به‌رکه‌مه‌ند و هه‌ر وه‌ک تا‌که‌ تا‌که‌ هه‌ر که‌س بیر له سه‌ر به‌رزیی خۆی ده‌کاته‌وه، به‌تیکرا بیر له سه‌ربلندی تیکراپی ناکه‌ن و پشتی یه‌کتری ناگرن و نابنه‌یه‌ک))^(۲). ئیبن خلدوونیش ده‌لیت: ((بێ فرمانه‌روا و بێ یاسا ژیان ده‌که‌ویته‌ په‌راویز))^(۳)، به‌هۆی ته‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌ کوردیه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای خێله‌کی ته‌وه‌ کیانه‌ سیاسیه‌یه‌کان دامه‌زراندبوو^(۴)، له‌ سروشتیکی خێله‌کی و ناوچه‌یی و هه‌ریمی تیه‌په‌ری نه‌ده‌کرد^(۵)، بۆیه‌ زۆر جار به‌ له‌ناوچوونی ته‌وه‌ میره‌ یاخود ته‌وه‌ سه‌رۆک هۆزه‌ ته‌وه‌ ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یه‌ کۆتایی پیه‌توو، وه‌ک ته‌وه‌ی (میر ته‌همه‌دیلی کوری ئیبراهیمی کوری وه‌هسوزانی په‌وادێ)، خاوه‌نی مه‌راغه‌ که‌ یه‌کیکه‌ له‌ شاره‌ ئاوه‌دانه‌کانی هه‌ریمی ئازه‌ربایجان له‌ سالی (۵۱۰/ک/۱۱۱۶ز) له‌ شاری به‌غداد له‌سه‌ر ده‌ستی باتنییه‌کان غافلکوژکراوه، به‌م هۆیه‌شه‌وه‌ کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتی کوردده‌کان له‌وه‌ی

(۱) التعریف بالمصطلح الشريف، ص ۳۷.

(۲) شه‌په‌فنامه، ل ۲۵.

(۳) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۱۹۷.

(۴) شه‌په‌فخانی به‌دلیسی: شه‌په‌فنامه، ل ۲۵؛ محهمه‌د فره‌یق حه‌سه‌ن: مینته‌لیتی خیل، ده‌زگای ئاراس، (هه‌ولیه‌ر: ۲۰۰۸)، ل ۵۷؛ عبدالله العروی: ابن خلدون ومیکافیلی، ت: أحمد خلیل، دارالساقی، (لندن: ۱۹۹۰)، ص ۱۶-۱۸.

(۵) که‌یوان ئازاد ته‌نوه‌ر: چه‌رده‌یه‌ک له‌ میژووی کورد، چاپخانه‌ی چوارچرا، (سلیمانی: ۲۰۰۶)، ل ۸۹، ۹۴، ۹۷، ۱۰۱.

هات و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌کانیدا گیرا^(۱)، بۆیه له‌وماوه‌یه کۆتایی به‌زۆربه‌ی میرنشینه کوردییه‌کان هات جگه له ده‌سه‌لاتداریه‌تی چهند میریك که له سنوریکی به‌رته‌سکی جوگرافی هه‌بوو مایه‌ی مه‌ترسیش نه‌بوون بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقییه‌کان، گهر سه‌یری هه‌نگاوه‌کانی کورد بکه‌ین به‌ ئاراسته‌ی بنیادنانی ناوه‌ندیك، که هه‌زی ناوه‌ند خوازی و فراوانخوازی له‌سه‌ر بنیادبندریت. له‌گه‌ل هه‌زه‌کانی دیکه به‌راورد بکه‌ین، تیده‌گه‌ین له سنوریکی ناوچه‌ی خه‌له‌کی ده‌ربازیان نه‌بووه نه‌یانتوانیوه هاوپه‌یمانییه‌تیه‌ک دروست بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێك بێت تاوه‌کو مملاتی هه‌زه‌کانی پێ بکه‌ن و ویستی زالییه‌تی و گه‌یشتن به‌ ناوه‌ندیان هه‌بێت، ئه‌وه‌ش وه‌کو میراتیك بۆیان ماوه‌ته‌وه، وه‌کو ئه‌حمه‌دی خانی (م: ۱۱۱۸/ک/۱۷۰۷ز) ده‌لێت:

گهر دێ هه‌بوا ئیتفاقه‌ك فێكر بكرامه ئیقیاده‌ك

پۆم و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م ته‌مامی هه‌میان ژ مه‌را دكر غولامی^(۲)

سروشتی ژبانی سیاسی کورد، بێ ئه‌وه‌ی بێر له‌وه بکه‌نه‌وه هه‌وڵ بۆ بنیادنانی ده‌سه‌لاتیکی سیاسی بده‌ن، به‌وه هۆیه‌وه کپیکی و گیانبازی بکه‌ن له‌پێناو به‌ده‌سته‌پێنانی، سیاسه‌تی خه‌له‌کیان به‌ گونجاوترین ئه‌زموون زانیوه، چونکه له‌گه‌ل گۆرانکاریی سیاسی له‌ ناوه‌نده‌کان هه‌رگیز گۆرانکاری له‌ ده‌سه‌لاتی سه‌رۆك خه‌ل پڕوی نه‌ده‌دا، له هه‌مان کاتیشدا ئه‌وه ده‌سه‌لاته‌ خۆمالییه‌شی نه‌بوته هۆی بناغه‌یه‌کی سیاسی بۆ دروستکردنی ناوه‌ندیکی به‌هه‌یز له‌ ناوچه کوردنشینه‌کان.

(۱) ابن القلاسی: ذیل تاریخ دمشق، ص ۱۹۸؛ الصفدي: الوافي بالوفيات، تحقیق: احمد الانزاووط-تزي مصطفي، دار احیاء التراث العربی، (بیروت: ۲۰۰۰م) ج ۸، ص ۱۹۸.

(۲) مه‌م و زین، مطبعة نجم استقبال، (اسنبول: ۱۹۱۹)، ل ۱۵.

که بناغه‌ی سیاسی ده‌سه‌لات له خاکی کوردان جیگیر بکات، به‌لکو وه‌کو سوپایه‌ک سوودیان به به‌هیژکرنی هیژه‌کانی تر گه‌یاندوو له قوناهه جیاوازه‌کان، بویه به ئاسانی که وتوونه‌ته نیو گه‌مه‌ی مملانیی پیکهاته‌کان، ئەمه‌ش وای کردوو له‌یکه‌وته‌ی سیاسی به‌روونی به دۆخی کورده‌وه دیار بی‌ت، دوا‌ی نه‌مانی ده‌سه‌لاتی سیاسی خۆیان زیاتر وه‌کو خاوه‌نی شار و خاوه‌نی قه‌لا ناویانه‌توو^(۱)، به‌تیگه‌یشتن له‌م پرووداوه میژوو‌ییانه ده‌رکه‌وی‌ت، که کورد خاوه‌نی هۆشیاری سیاسی به‌هیژ نه‌بووه، که ویستی ده‌سه‌لات‌خوازیی هه‌بی‌ت و هه‌ولی فراون‌خوازی بدات له‌سه‌ر حسابی پیکهاته‌وه نه‌ته‌وه‌کانی ناوچه‌که، به‌لکو مروّقیکی یاخی بووه له چوارچێوه و سنووری جوگرافیا‌که‌ی، به‌ئاسانی که وتووته ژیر کاریگه‌ری مملانیی پیکهاته‌کان، به‌شیکی پرووداوه میژوو‌ییه‌کانیش گه‌واهی ئەو دۆخه‌ن، که تالانی کردوو، یان باجی نه‌داوه^(۲). کورد خاوه‌نی ده‌سه‌لات بووه، به‌لام خاوه‌نی ناوه‌ند نه‌بووه، تا وه‌کو ئەو میژوووه هاوشیوه‌ی گه‌لانی دیکه گیانی ویستی سه‌ربه‌خۆخوازی تیدا بئافرینی‌ت^(۳).

---

(۱) ابن الساعی: مختصر أخبار الخفاء، مطبعة الأمير، (مصر: ۱۳۰۹هـ)، ص ۱۳۲-۱۳۳.
 (۲) الهمذانی: تکلّمه تاریخ الطبری، ص ۲۶۴؛ الانصاری: نخبة الدهر فی عجائب البر والبحر، المكتبة المثنی، (بغداد: ۱۹۶۳)، ص ۲۵۵.
 (۳) شه‌ره‌فخان: شه‌ره‌فنامه، ل ۲۵؛ کامه‌ران عه‌زیز عه‌بدوللا: جه‌ده‌لی که‌نار و سه‌نته‌ر، ل ۴۱۵-۴۱۶.

باسی دووهم:

لێکه‌وته سه‌ربازییه‌کان

هه‌رچه‌نده میره کوردییه‌کان به شیوه‌ی تاکلیه‌ن هه‌ولێ پاراستنی ناوچه‌کانیان داوه ئه‌مه‌ش وای کردوه کورد وه‌ك پیکهاته‌یه‌کی یه‌گرتوو ده‌رنه‌که‌وێت و کۆنترۆڵکردنی ناوچه‌کانیان له‌ رێگه‌ی هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کانیان ئاسان بێت به‌ تایه‌ت بۆهێزێکی گه‌وره‌ی وه‌ك سه‌لجوقییه‌کان، بۆیه هه‌رچه‌نده ئه‌و میرنشینه‌نه ملکه‌چی ئه‌و ده‌سه‌لاته بوونه و میرانی کورد به‌ گشتی و مه‌روانی به‌ تایه‌تی له‌ پێناو پاراستنی ناوچه‌کانیان ئاماده‌بوونه باجێکی زۆر بده‌ن، به‌لام ئه‌وه نایه‌ته هۆکاری ئه‌وه‌ی که سه‌لجوقییه‌کان به‌وه قایل بن، له‌کۆتاییدا به‌ شیوه‌یه‌کی کرداری ئه‌و ناوچه‌نه داگیر ده‌که‌ن و میرنشینه کوردییه‌کان یه‌ك له‌دوای یه‌ك به‌ره‌و هه‌له‌وشانه‌وه و له‌ناوچوون ده‌بن.

هه‌روه‌ها کورد له‌ مملانیی ناوه‌ندخوارییه‌کان هێزێکی فراوانخواز نه‌بووه، بۆیه‌ش به‌ ده‌گه‌من نه‌بووه هه‌ره‌شه بێت له‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌ت، به‌لکو به‌ سه‌رچاوه‌ی پاراستنی خۆی زانیوه، ئه‌وه‌ش ناوه‌ندی له‌ چاو کورد و نه‌وه‌کانی داها‌تووی گه‌وره کردوو(۱)، کورد له‌ زۆر قۆناغدا هانای بۆ بردوووه و له‌ ده‌ست هێزه‌کان و گوێپارێه‌لیی ناوه‌ندیش وه‌کو فه‌رمانیێکی ئایینی وه‌رگرتوو، ئه‌وه‌ش له‌ کاتی‌کدا، که هێزه‌کانی دیکه هه‌ره‌شه‌ی نه‌هێشتنی خه‌لافه‌تی عه‌باسیان ده‌کرد(۲)، نا‌ئارامی و هه‌ژاری خه‌لک زه‌لیل ده‌کات، ده‌شیته به‌ر به‌ست تا ته‌نها بیر له‌ رزگارکردنی ژبانیان بکه‌نه‌وه، نه‌وه‌ك هه‌نگاوی نوێش به‌هاوین،

(۱) الأصفهانی: تاریخ سني الملوك الأرض والأنبياء، ص ۱۶۲.

(۲) ابن الأثير: الكامل التاريخ، ج ۹، ص ۴۳۹-۴۴۰.

چونکه خه‌لکیش به هۆی جه‌نگ و مملانییه‌کان مأل و سامانیان له‌ده‌سته‌ده‌ن، به ولاتدا بلاوده‌بنه‌وه، کاتیك هه‌ژار ده‌بن، هه‌رگیز نابنه مه‌ترسی له‌سه‌ر هی‌زی ناوه‌ند و داگیرکار^(۱)، میژوو بو خۆی به‌شیکێ گرنگی میژووی جه‌نگ و مملانی و کێپرکی نیوان مرۆفه‌کانه، هه‌موو کێپرکی‌کانیش له‌پیناو زالبوون، ئه‌وانه‌شی له‌و مملانیانه‌ش به‌شدارییان کردوو، هه‌زی گه‌یشتنیان هه‌بووه به‌و ئامانجه‌ دوورانه، کاتیك هه‌زی ملکه‌چکردنی ئه‌وانی تر له‌لای کۆمه‌لیک ده‌ورووژی‌ت ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی هه‌موو هه‌وله‌کانی خۆیان بخه‌نه‌گه‌ر بو ئه‌وه‌ی ئه‌و ئامانجه‌یان به‌پینه‌دی، ئه‌وه‌ش له‌پیناو ته‌واوکردنی خواسته‌کانی خۆیان و سه‌ندنی ئه‌و شته‌ی کۆمه‌له‌که‌ی تر خاوه‌نین، ئه‌وه‌ش به‌ پروونی به‌سه‌ر هی‌رش و په‌لاماری هی‌زه‌کانه‌وه‌ دیاره بو سه‌ر خاکی کوردان، بوون به‌ مه‌یدانی ناکوکی نیوان خودی هی‌زه‌کان له‌نیو لاپه‌ره‌ی سه‌رچاوه‌کان، له‌ کاتی‌کدا کورد وه‌کو زه‌ره‌مه‌ندی یه‌که‌میش له‌ په‌راوی‌زی میژووی ئه‌و جه‌نگانه‌دایه^(۲).

هه‌روه‌ک ده‌زاین که سوپا خۆی ئه‌رکی پاراستنی ولاته، به‌لام سوپای ناوچه‌ کوردییه‌کان له‌به‌ر بوونی مملانی پیکهاته‌کان توانایه‌کی زۆری له‌ به‌رژه‌وه‌ندی هی‌زه‌ بیگانه‌کاندا به‌فیرۆ ده‌چوو به‌له‌ده‌ستدانی ژماره‌یه‌کی زۆری سه‌رباز و توانا سه‌ربازیه‌کانی وه‌کو چه‌ک و تفاق و ئازووکه‌ی پێویست به‌سوپا به‌بی ئه‌وه‌ی هی‌چ سوودیکی بو کورد هه‌بی‌ت، بیگومان ناوچه‌ کوردنشینه‌کان مه‌یدانی شه‌ره‌کانی نیوانیان بو، تیوه‌گلان و بیلايه‌ن نه‌بوونی کوردیش له‌ مملانی پیکهاته‌کان چ له‌نیو خۆیاندا، یان له‌گه‌ل په‌گه‌ز و پیکهاته‌کانی تر

(۱) مه‌کیافیلی: میر، ۳۱ ل.

(۲) ابن الأثیر: الکامل، ج ۸، ص ۵۰۷؛ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۸۱۳.

کاریگه‌رییه‌کانی له‌سه‌ر کورد زیاتر کرد^(١)، عه‌نازییه‌کان وه‌ک هێژکی کاریگه‌ری کوردی ملکه‌چی بوه‌یهیه‌کان بوون به‌تایبه‌ت (ابو شوک) ی عه‌نازی و له‌ مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی لایه‌نگیری پێوه دیاربوو، له‌ پوداوه‌کانی سالی (٣٨٩/ک/٩٩٩ز) و مملانیی (به‌اء الدولة) له‌ گه‌ل نه‌یاره‌که‌ی (عز الدولة) بو داگیرکردنی هه‌رمی فارس و خوزستان، (ابو الفتح) (١٠٠ سواره) سه‌ر به‌ هۆزی شازنجانی نارد بو یارمه‌تی (به‌اء الدولة)^(٢). میر به‌در به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی میرنشینه‌که‌ی مامه‌له‌ی کردوو هه‌و تاله‌ سالی (٣٧٩/ک/٩٨٩ز) میر به‌دری هه‌سنه‌وه‌یهی به‌ (٤٠٠٠ هه‌زار) سه‌ربازه‌وه‌ یارمه‌تی (فخر الدولة) ده‌دات که هێرش کرده‌ سه‌ر (به‌اء الدولة)^(٣). دوا‌ی ئه‌و رووداوه‌ په‌یوه‌ندیی میر به‌در له‌ گه‌ل (به‌اء الدولة) ئاسایی ده‌بێته‌وه‌ ته‌نانه‌ت یارمه‌تیشی ده‌دات، له‌ سالی (٣٨٧/ک/٩٩٧ز) سوپای (به‌اء الدولة) له‌ ناوچه‌ی (واسط) له‌ گه‌ل (ابو فتح بن العمید) ئازوقه‌ی پێویستی لێده‌برێت و ناتوانیت به‌ده‌سته‌بێنیت، و سوپایه‌که‌ی دوچار ی برسه‌تی ده‌بێته‌وه‌، بۆیه‌ داوا‌ی یارمه‌تی له‌ میر به‌دری هه‌سنه‌وه‌یهی ده‌کات، ئه‌ویش پێویستییه‌کانی له‌ ئازوقه‌ بو دا‌بینه‌کات و سوپاکه‌ی له‌ له‌ ناوچه‌وون‌ پرگار ده‌کات، دوا‌ی ئه‌و رووداوه‌ش له‌ پادا‌شتی هاوکاریکردنی له‌ سه‌ر داوا‌ی (به‌اء الدولة) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (قادر بالله) نازناوی (نصر الدولة) ی پێده‌به‌خشی^(٤)، کاتی فه‌رمانه‌وه‌یای

(١) ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج٧، ص٣٨؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٧٦.

(٢) الروذراوري: ذيل تجارب الأمم، ج٦، ص١٨٩.

(٣) الروذراوري: ذيل تجارب الأمم، ج٦، ص١٠٣؛ محمد جميل رۆژبه‌بانی: میژووی هه‌سه‌نوه‌یهی و عه‌یاری، ل٦٢.

(٤) الروذراوري: ذيل تجارب الأمم، ج٦، ص١٨٦؛ حسام الدين النقشبندی: الكرد في

میرنشینه‌کان به روونی دیاره ویستی جه‌نگ و داگیرکاری له سروشتی کورد دوربووه، ئه‌وه‌ش به هۆیه‌ك داده‌ندریت، كه مه‌یدانخوازی و مملانی پیکهاته‌کانی دی نه‌كات له‌سه‌ر ناوه‌ندیکی یه‌كگرتوو یۆ خۆیان، له‌و قۆناغه‌كه‌ رۆلێکی په‌راویز هه‌بوو به‌ه‌راورد به‌هێزه‌کانی تر، له‌ په‌راویزی ئه‌و هێزانه‌ به‌شداری مملانییه‌کان بوونه، تییینیش ده‌کریت له‌ مملانی پیکهاته‌کان کورد نه‌یتوانیوه‌ توانا سه‌ربازی و ئابورییه‌کانی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی پراست و مه‌یدانخوازی خۆی به‌کاربه‌ییت، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ له‌ زۆربه‌ی مملانییه‌کان کورد توانا مرویی و ئابورییه‌کانی خستۆته‌ خزمه‌ت مملانی پیکهاته‌کان به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ سوودیکی بۆ کورد هه‌بوویت.

کاتیکیش ناوه‌ند که‌وتبووه ژیر ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان سوپا ئامرازکی به‌هێزبوو بۆ په‌راویزکردنی کورد، هه‌ر ده‌وله‌تیکیش که‌ داده‌مه‌زیت ده‌یه‌ویت به‌ زوویی ناوچه‌کانی ده‌ورپشتی بخاته‌ ژیر هه‌ژموونی خۆی^(۱)، بۆیه‌ فاکته‌ری سیاسی و سه‌ربازی پالنه‌ری سه‌ره‌کی له‌شکرکیشیه‌کان بووه، لاوازی ده‌سه‌لاتی سیاسی و سه‌ربازی خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی و ئامانجی پیکهاته‌کان له‌ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی و فراوانخوازی وای کرد، که‌ ناوچه‌ کوردیه‌کان دوچار ی له‌شکرکیشی ده‌ره‌کی ببنه‌وه، ده‌سه‌لاتدارانی ناوه‌ندیش وه‌کو ستراتییه‌تی هێزی ناوه‌ند هه‌ولیانداوه‌ پێگری له‌ کورد بکه‌ن، تاوه‌کو نه‌که‌ویتنه‌ ناو مملانییه‌کانی ناوه‌ندخوازی و به‌ لاوازیش بیانیه‌کنه‌وه، هه‌ولی له‌ناوبردنی‌شان داوون^(۲)، بۆیه

لرستان الصغری، ص ۱۷۱.

(۱) ئین خلدون: موقه‌دیمه، ب ۲، ل ۲۶.

(۲) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۲۱۵-۲۴۹، ۲۱۶-۲۵۰؛ مه‌کیافیلی: میر، ل ۳۲.

له مەملانێی نیوان بوەبھییه کان میر دەیسەم کوری ئیبراھیم دەبیتە قوربانیی ئەو لەشکرکێشییە کە مەرزەبانێ سالی کردیە سەر ناوچه کانی دەسەلاتی لە ئازەربەيجان و کۆتایی بە دەسەلاتی هینا^(١)، بوەبھییه کان بەهێزبوونی دەسەلاتی میرە کوردییەکانیان بە مەترسی بۆ سەر بەرژەوهندییەکانیان زانیو، بۆیە بۆ ملکه چکردنیان بەردەوام هەڵمەتی سەربازیان ناردۆتە سەریان، کاتیکیش (ابن ابی شوک العنازی) لە سالی (٩٥٣/ک٣٤٢) پێگری لە نوێنەری بوەبھییه کان دەکات کە لە خوراسانەو دەگەرايهو و لەلای خۆی بەندی کردن و وەکو گوشار بە کاری هینان بۆ ئەوێ ئەو دیلە عەننازیانە لای ئەوان بوون لە بەرامبەر دا ئازادیان بکات، کاروانە کەشیان تالان دەکات ئەو کارە (ابن ابی شوک العنازی) بوو بیانویە کە بۆ ئەوێ بوەبھییه کان هەڵمەتیکێ سەربازی بنێرێتە سەر ناوچه کانی قە لە مەرپەوی شانزەجانییه کان و ملکه چیان بکەن و دەست بە سەر ناوچه و قە لا کانیاندا بگرن^(٢)، لەم نێوەندەدا ناوچه کانی میرنشینی حەسنەو و یهیی زۆرتەرین کاریگەری ئەو مەملانێیانە لە سەر هەبوو، جگە لەوێ (رکن الدولة) ی بوەبھییه لە سالی (٩٧٠/ک٣٥٩) سوپایەکی بەهێزی ناردە سەر هەریمی چیا بۆ ملکه چکردنی میر حەسنەو و یهیی کوری حوسین، کە هەولێ زیادکردنی دەسەلاتی خۆی دەدا و پێگەیی میرنشینه کە ی بەهێز کردبوو، بەلام بە پێدانی پارە جەنگە کە ی لە خۆی دوورخستەو^(٣)، ناوچه کانی ئەو میرنشینه خاوەنی قەلای سەخت و

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣٠٨؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٥٠١-٥٠٢.

(٢) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣١٢.

(٣) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٨، ص٦٠٦؛ حسام الدين علي النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص٢٦٥.

به‌هیز بوون، هه‌روه‌ك (ياقوت الحموی) قه‌لای سرماج به ((باشترین و به‌هیزترین قه‌لاكان ناو ده‌بات))^(۱)، ئه‌وه‌ش یه‌كێك له‌ هۆكاره‌كانی به‌هیزیی حه‌سنه‌وه‌یهییه‌كان لێكده‌درێته‌وه و هۆكاری پاراستن و به‌رگری بووه له‌ به‌رامبه‌ر شالاره‌كانی پیکهاته‌كان كه له‌ مملانی‌دابوون بوو ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌.

حه‌سنه‌وه‌یهییه‌كان له‌ به‌شداریکردنیان له‌ مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یهی باجی قورسیان داوه، به‌ تاییه‌ت کاتیک میر حه‌سنه‌ویه دوو کورپی به‌ ناوه‌کانی (به‌در و عبدالرزاق) به‌ هیزیکێ (هه‌زار سواره) پشتگیری (عز الدولة) به‌ختیار ده‌کات كه له‌ ناوکی و مملانی‌دابوو له‌گه‌ل (عضد الدولة)ی ئاموزای^(۲)، كه به‌ کوژانی (عز الدولة) به‌ختیار کو‌تاییهات^(۳)، ئه‌مه‌ش وای کرد كه شوینه‌واری خراپی له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیی نیوان میرنشینی حه‌سنه‌وه‌یهی و (عضد الدولة) لێبکه‌وێته‌وه و باجی ئه‌و لایه‌نگیرییه‌یان بده‌ن به‌ تاییه‌ت دواي ئه‌وه‌ی له‌ سالی (۳۶۹ه‌/ ۹۸۰) میر حه‌سنه‌ویه له‌ قه‌لای سرماج کوچی دوايي ده‌کات^(۴)، ناوکی ده‌که‌وێته‌ نیو کورانی حه‌سنه‌وه‌یهی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و به‌سه‌ر دوو به‌ش دابه‌ش بوون، هه‌ندیکیان پشتگیری (فخر الدولة) یان کرد هه‌ندیکی دیکه پشتگیری (عضد الدولة) یان کرد^(۵)،

(۱) ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۱۵.

(۲) مسكويه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۳۲؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۸۴۷؛ محمد جميل رۆژبه‌یانی: میژووی حه‌سنه‌ویه‌ی و عه‌بیاری، ۵۷-۵۶.

(۳) القاشي: رأس مال النديم، ص ۳۷۸؛ الذهبي: تاريخ الإسلام، مج ۸، ص ۲۶۶؛ حسين حزنی موکریانی: سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌کانی، ل ۱۳۳.

(۴) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۳، ص ۲۷۲؛ ابن الأثير: الكامل، ج ۸، ص ۷۰۶؛ ابن کثير: البداية والنهاية، ص ۱۷۶۵.

(۵) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۷۰۴؛ الصرفي: تاريخ دول الإسلام، ج ۱، ص ۴۰۱.

(عضد الدولة) ئەم باروڤۆخەى حەسنەو ەبەییەکان بەهەلدەزانیت و لە سالی ۳۶۹/ك/۹۷۷ز) بە هۆی ئەو ەى پێوابوو ە میر حەسنەو ەبەى كورپی حەسین پۆلى ەبوو ە لە قولكرنەو ەى ناكۆكىی نیو بنەمالەى بو ەبەى بە تايهت نیتوانى (عضد الدولة و فخر الدولة) بۆ ە رقیكى زۆرى لیبوو، ئەم دەرفه‌ته‌ش بە هەلدەزانیت بۆ دەست خستنه نیو كاروبارى میرنشینه‌كه و هێرش دەكاته سەر قەلاكانى میرنشینی حەسنەو ەبەى و قەلاى سراج و شارەكانى نەهاوند و دینه‌و ەر داگیر دەكات^(۱)، كۆنترۆلى بەشى زۆرى ەریمی چیا دەكات^(۲)، دەست بەسەر مالى و سامانى حەسنەو ەبەى كاندا دەگریت و ملكه‌چیان دەكات و تالانىكى زۆرى لێكردن^(۳)، (ابن الأثير) دەلیت: ((هەرچه‌كى ەبوو له چه‌ك و تفاقى حەسنەو ەبەییەکان بردى))^(۴)، ئەمەش پیمان دەلیت پیکهاته‌كان له دەرفه‌تێك گەراون بۆ ئەو ەى هێرش بكەنه سەر ناوچه كوردنشینه‌كان و دەسه‌لاتیان سنووردار بكەن، بە تالانكردنێ ەو ناوچانه‌ش زیانى زۆریان بە ژیرخانى تابوورى ناوچه كوردییه‌كان گەياندوو، سەرەراى ئەو ەى میر بەدر بۆ رابه‌رایه‌تى هۆزى بەرزىكانى راده‌سپێرن و وه‌ك فه‌رمانرەواى میرنشینه‌كه دەیناسینیت و سەربازى پێدەهەن، ئەمەش دواى ئەو ەات كه بو ەبەییەکان پۆلى یه‌كلاكه‌ره‌و ەیان بىنى له دەست خستنه ناو كاروبارى میرنشینی حەسنەو ەبەى و یه‌كلايكردنەو ەى مملاتیى میرانى حەسنەو ەبەى

(۱) الروذراوري: ذیل تجارب الأمم، ج ۸، ص ۱۲؛ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ج ۱، ص ۲۹۸؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ص ۱۷۶۵؛ العمري: مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، ج ۲۶، ص ۱۷۸.

(۲) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۷، ص ۵۳۹.

(۳) مسكويه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۵۱-۴۵۳؛ شه‌ره‌ف خانى به‌دلىسى: شه‌ره‌فنامه، ل ۳۵.

(۴) الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۷۰۹.

له‌به‌رژه‌وه‌ندی میری ناوبراو^(۱)، بیگومان پشت‌گیرکردنی میر به‌در مه‌به‌ست لئی قولبونه‌وه‌ی مملانی نیو بنه‌ماله‌ی حه‌سنه‌وه‌یه‌ی بوو له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، ئەمه‌ش هۆکار بوو بۆئوه‌ی نه‌توانن به‌رگه‌ی شالۆی له‌شکرکیشیه‌کانی پیکهاته‌کانی تر بگرن، که ده‌کرانه‌سه‌ر میرنشینه‌که، به‌وه‌ه‌نگاوه‌شیان توانیان هه‌ژموونی خۆیان به‌سه‌ر میرنشینی حه‌سنه‌وه‌یه‌ی به‌پینن، که مه‌به‌ستی بوه‌یه‌یه‌کان له‌ده‌ست خسته‌ن نیو کاروباری میرنشینه‌کان لاوازکردن و پوکانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میرنشینه‌کوردیه‌یه‌کان بوو^(۲).

هه‌ر له‌شکرکیشیه‌که که ده‌کرێته‌سه‌ر ناوچه‌یه‌که به‌قه‌ده‌ر به‌هێزی توانای سه‌ربازی له‌شکره‌که کار بۆ سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی و هینانه‌دی ئامانجه‌کانی ده‌کات، هه‌روه‌ها حه‌مدانییه‌کان و عوقه‌یلییه‌کان به‌هۆی هاوسنووریان له‌گه‌ڵ ناوچه‌ کوردیه‌یه‌کان به‌رده‌وام هێرشیان کردۆته‌سه‌ر میرنشینی مه‌روانی و هه‌زبانی جگه‌ له‌ده‌ستوه‌ردان له‌ کاروباری ناوخوا‌ی ئه‌و میرنشینه‌^(۳)، مملانی و جه‌نگی به‌رده‌وامی حه‌مدانییه‌کان له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کان ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ی کوردبووه‌ گۆره‌پانی مملانی نیوانیان، کورده‌کانی دوچاری بارودۆخیک‌ی خراپی ئابووری کوردبوو، له‌ سالی (۳۶۱/ک/۹۷۲ز) (أبو تغلب) له‌ هه‌لمه‌تیک‌ی سه‌ربازی قه‌لای ماردین داگیرده‌کات

---

(۱) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۷۰۴؛ شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ل ۳۵؛ حسام‌الدین النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص ۱۶۱؛ محمد جمیل روژبه‌یانی: میژووی حه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ل ۵۹.

(۲) الصرفي: تاريخ دول الإسلام، ج ۱، ص ۴۰۱؛ مسكويه: تجارب الامم، ج ۵، ص ۴۵۳؛ عمر خلف عبدالمحسن الزواهره: العراق خلال عهد عضدالدولة (۶۷-۳۷۲هـ/ ۹۷۸-۹۸۳ز)، رسالة ماجستير، جامعة آلبیت، (الأردن: ۲۰۱۰) ص ۲۶، ۳۵.

(۳) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۹.

و دهست به سهر سهروهت و سامان و تفاقسی جه نگیدا گرت و بو موسل ده یانگوازیته وه^(۱)، ئە گەرچی له میژوودا ئە وه سه ملیندراوه، که په رتوبلاوی، زه لیلی، گرفتاری، سته مکردن و ویرانی وه کو لیکه وته یه به سهر ههر گه لیکدا هاتییت، دهر وازهی دهر فته تی دهر چوون و سه رده سته بوونیه^(۲)، به لام هه رگیز له میژووی کورد ئە وه سته مکردنانه نه بوونه هۆی دروستبوونی هه ستیکی گشتی و ده مارگیریه که هه موو جیاوازییه کان له خۆیدا کالبکاته وه و خۆی به سه ریاندا به سه پنییت و هه موو وه کو پپووستیه که له پیناوی میژوودا هه ولبدنه، به لکو به رده وام به هیزه کان تانیویانه سوود له توانای مادیدی و مرۆیه کان وه ربگرن و له به رژه نیدی خۆیان به کاریانه پین، وه که ئە وهی له مملانی نیوان میر به در و هیلالی کوری په نا ده بریته بهر بوه یه ییه کان بو یه کلایکردنه وهی مملانییه کانیان، ئە وانیش ناکۆکی نیوان کورد به دهر فته دهرانن و هه لمه تیکی سه ربازی پیکده خهن و هیرش ده که نه سهر میرنشینه که و به گیرانی میر هیلالی کوری به در کۆتایی به میرنشینه که هات^(۳)، که واته زورجار میره کورده کان خۆیان هۆکار بوونه بو ئە وهی هیزی پیکهاته کانی تر هیرش بکه نه سهر ناوچه کوردیه کان و تالانی ئە وه ناوچانه بکه ن. هه رکه تیکیش سیاسه تی میره کوردیه کان له گه ل به رژه ونیدی بوه یه ییه کان یه کانگیر نه بوایه له ریگه ی هه لمه تی سه ربازی هیرشیان ده کرده سهر میرنشینه کوردیه کان و ده ستیان ده خسته

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۶۲۷ .

(۲) مه کیفیلی: میر، ۱۸۸.

(۳) ابن الأثیر: الكامل، ج ۹، ص ۲۱۴-۲۱۶؛ محهمه د جه میل پوژبه یانی: میژووی

هه سنه وی و عه یار، ل ۷۵-۷۷.

کاروباری ناوخۆی میرنشینه کوردییه‌کان، بۆیه کاتیك میر (حسام الدولة العنازي) له ساڵی (۱۰/۱۰/۱۰۱۰ز) ده‌سه‌لآت وهرده‌گریت وه‌زیر (فخر الملک) له ریگه‌ی هه‌لمه‌تیک‌ی سه‌ربازی هی‌رش ده‌کاته سه‌ر میرنشینه‌که، له ساڵی (۱۰/۱۴/۱۰۱۴ز) (شمس الدولة) ش هه‌لمه‌تیک‌ی تر ده‌نیریته سه‌ر قرمسین به مه‌به‌ستی پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی میر (حسام الدولة)^(۱)، هی‌زه داگیرکه‌ره‌کان هه‌میشه له هه‌ول‌ی ئه‌وه‌دابوون که ئیراده‌ی سیاسی و سه‌ربازیان به‌پین و کورد بخه‌نه ژیر هه‌ژموونی ده‌سه‌لآت‌ی خۆیان‌وه، هه‌ول‌ی لاوازکردن و له‌ناوبردنی ده‌سه‌لآت‌ه‌ خۆجییه‌کانی کوردیان داوه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی کوردیش خاوه‌نی هی‌زیک‌ی سه‌ربازی یه‌کگرتوو نه‌بووه و له ته‌کنیک و ته‌کتیکدا هاوتای ئه‌وان نه‌بووه، بۆیه ده‌بینین ناوچه کوردییه‌کان به‌هۆی مملانیی نیوانیان و هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کانیان زۆرتیرین زیانیان به‌رکه‌وتوووه^(۲)، مملاتیی نیوان پیکهاته‌کان ناوچه کوردییه‌کانی دوچاری چه‌ندین شالۆی یه‌ک له‌دوای یه‌کی ده‌یله‌م و غوز و سه‌له‌جوقیه‌کان کرده‌وه، سه‌ره‌تای هه‌لمه‌ته‌کانی تورکه‌کان بو قولا‌یی خاکی بوه‌یهییه‌کان له کۆتایی سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینی ده‌ستی پیکرد، راسته‌وخۆش پروبه‌پرووی کورده‌کان بوونه‌وه له ناوچه‌کانی ئازهربیجان^(۳)، چونکه هه‌ریه‌ک له بوه‌یهییه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌ببسی میرنشینه

(۱) حسام الدین النقشبندی: الكرد في لریستان الصغری، ص ۲۶۶.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۱۸۸؛ ابن العماد: شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ج ۳، ص ۵۹.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۸۱؛ محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وکردستان، ص ۱۴۹.

کوردییەکانیان بەکارهێناوه بۆ پاراستنی سنووره‌کانیان، یەكەم هه‌لمه‌تیشیان بۆ سه‌ر هه‌ریمی چیاکان بوو، ناوچه کوردنشینەکان گۆرەپانی مملانییە هی‌زه گه‌وره‌کان بوونه و پرێگایه‌کیش بوونه بۆ ئه‌و هی‌ز و پیکهاتانه‌ی به‌ره‌و به‌غداد پۆشیتوون، بۆیه له ئه‌نجامی ئه‌و باره‌دا هه‌رکاتیک کورد زانیی‌تی توانایی پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی ئه‌و پیکهاتانه‌ی هه‌یه، به‌رگری کردووه، کاتیکیش ده‌زانن توانای به‌رگریان نییه ئه‌وا ملکه‌چی هی‌زی داگیرکه‌ر بوونه، بۆیه له سه‌ره‌تای هاتنی شالۆی غوزه سه‌لجوقیه‌کان و نزیبوونه‌وه‌یان له هه‌ریم و ناوچه کوردییەکان به‌رگریان کرد، میرنشینى شه‌دادی و مه‌روانی ده‌توانن بۆ ماوه‌یه‌ك مه‌ترسیی ئه‌و هی‌زانه له ناوچه‌کانیان دووربخه‌نه‌وه^(١).

مملانیی ئیوان میره کوردییەکان وای کردووه که پیکهاته‌کانی تر له مملانی‌دبان بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر سه‌رچاوه ئابوورییه‌کانی ئه‌و ناوچانه، میرنشینە کوردییەکان و میره‌کانیان ئه‌وه‌نده‌ی سه‌رقالی مملانیی ناوخوا بوون و سوپا‌کانیان له دژایه‌تی یه‌کتی به‌کارهێناوه ئه‌وه‌نده یه‌کگرتووه‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی هی‌زی سوپایه‌کانیان له به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی شالۆی هی‌زی داگیرکه‌رانیان به‌کاربه‌ینن^(٢)، ئه‌مه‌ش ئه‌رکی داگیرکردن و تالانکردنی ناوچه کوردییەکانی ئاسانت‌ر کردووه، هه‌لمه‌تی غوزه‌کان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌سه‌لاتی عه‌ننازییه‌کان له سالی (٤٣٨/ك/١٠٤٣ز) له‌کاتیکدا‌بوو که میره‌کانی ئه‌و میرنشینە له

(١) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٠٦٧؛ اسماعیل شکر: الإمارة الشدادية الكردية في بلاد ئاران، ص ٧٨.

(٢) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ١٠٦٧.

ناکۆکییه‌کی قولدابوون^(۱)، بۆیه هه‌روه‌ک (ابن الأثیر) باسی لێوه ده‌کات سه‌ره‌رای ده‌ستگرتیان به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی فراوانی میرنشینه‌که و زیانی مرۆیی له‌ کوشتن و برین و به‌دیگرتن، له‌گه‌ڵیدا ئاژۆل و دارایی ناوچه‌که‌ش به‌تالان بردران^(۲)، بۆیه ناوچه‌ کوردیه‌کان دوا‌ی هه‌ر شالۆیك دوچارى ته‌نگه‌ژه‌ی ئابووری ده‌بوونه‌وه.

دوا‌ی به‌رده‌وامی شالۆه‌کان و نه‌مانی توانایی به‌رگری ناچار بو‌ پاراستنی ده‌سه‌لاتیان و ناوچه‌کانیان له‌ تالانی غوزه‌کان دان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان ده‌نێن^(۳)، وه‌ك ئه‌و هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازییه‌ی (تغرل بگ) له‌ سالی (۴۴۶/ك/۱۰۵۴ز) کردیه‌ سه‌ر ئازه‌ریجان و هه‌ریه‌ك له‌ میر (ابی منصور وه‌سوزان)ی په‌وادى و دواتریش میر (ابی اسوار)ی خاوه‌نی گه‌نجه‌ی ملکه‌چکرد و وتاریانی به‌ناوی خوینده‌وه^(۴)، مملانی ناوخواهیه‌کانی میرنشینه‌ کوردیه‌کان کورده‌کانی لاواز کرد و هانا‌بردن بو‌ ئه‌و پیکهاتانه‌ بۆیه‌ کلاییکردنه‌وه‌یان وای کرد به‌ بیهێزی ده‌ربکه‌ون و به‌رگه‌ی هی‌ز و شالۆی ئه‌و پیکهاتانه‌ نه‌گرن^(۵). له‌ راستیدا سه‌لجوقیه‌کان سو‌دیان له‌ توانای سه‌ربازی له‌ دارایی میرنشینه‌ کوردیه‌کان وه‌رگرت له‌ سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتیان له‌ ناوچه‌که، عه‌ننازییه‌کان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی دانیان نا به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان پشتگیریشیان ده‌کردن دژی ئه‌و لایه‌ن و پیکهاتانه‌ی که

(۱) ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ج ۱۵، ص ۳۰۶.

(۲) الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۳۴؛ حسام الدين النقشبندی: الکرد في لرستان الصغرى، ص ۲۹۴.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۸۱-۳۸۲؛ محمد أمين زكي: تاريخ الدول و الإمارات الكردية، ص ۴۶؛ ئارشاك سافراستیان: كورد و كوردستان، ج ۲، ل ۴۸.

(۴) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۹۹.

(۵) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۳۴.

له مملانی‌دابوون له دژی سه‌لجوقیه‌کان، ئه‌وه‌ی کاره‌که‌شی ئاسان‌ترکرد مملانی ناو‌خۆیه‌کانی میرنشینه کوردیه‌کان بوو، به‌وه‌ی هانی میریکیان ده‌دا له‌دژی میریکی تر هه‌لبگه‌پیتته‌وه، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر لاوازی و سستیان له به‌رگریکردنیان له میرنشینه‌کانیان و به ئاسانی که‌وتنه ژێر هه‌ژموونی سه‌لجوقیه‌کان، بۆیه کاتیک (تغزل بگ) له سالی (٤٤٤/ك/١٠٥٣ز) هه‌لمه‌تیکي سه‌ربازی ده‌نپیتته سه‌ر ناوچه‌کانی نزیك به‌غداد بۆ داگیرکردنی عیراق و ده‌رهێنانی له‌ژێر ده‌ستی بوه‌یهیه‌کان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌رکردایه‌تی هه‌لمه‌ته‌که به میر (سعدی بن أبی شوک العنازی) ده‌سپێریت که وه‌ک سه‌رکرده‌ی سوپای سه‌لجوقیه‌کان به‌ژداری ده‌کات له‌گرتنی ناوچه‌کانی عیراق^(١)، میر سعدی هێرشی کرده سه‌ر (الدسکرة) و له‌گه‌ڵ سوپایه‌که‌ی سه‌ر به‌به‌غداد که‌وتنه شه‌ر و داگیری کرد تاگه‌یشته نزیك نوعمانیه و به‌ ناوی سه‌لجوقیه‌کان فه‌رمانه‌روایی ناوچه‌که‌ی کردوه^(٢)، ئه‌وه‌ی جیگای تییینییه کورده‌کان بوونه‌ته به‌شیک له مملانییه‌کانی پیکهاته‌کانی ناوچه‌که‌ که له هه‌ولێ ناوه‌ندخوازی بوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی کورد هیچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی له‌وه‌ جه‌نگ و مملانییه‌نه‌دا هه‌بیت. بۆیه ناجیگیری هه‌لوێستی میرنشینه کوردیه‌کان به‌رامبه‌ر پیکهاته‌کان و نه‌بوونی هاوه‌لوێستییه‌ک له‌نیوان میرنشینه کوردیه‌کان بۆ ڕووبه‌ڕووبونه‌وه‌ی ئه‌و هێرش و هه‌لمه‌ته سه‌ربازیانه‌ی ده‌کرانه سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان ناسه‌قامگیری سیاسی و وێرانی به‌دوای خۆیدا هێناوه، چونکه سوپایه‌ک نییه بیپارێزیت، پابه‌ندبوون و گوێرايه‌لی ناوه‌ند به

(١) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٥٩١؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص٨٥٥.

(٢) ابن الأثیر: الكامل، ج٩، ص٥٥٢؛ مسته‌فا جه‌واد: هۆزی له‌بیرکراوی گاوانی و گاواییه به‌ناوبانگه‌کان، چ٢، ل٢٥.

هۆی نه‌بوونی سوپایه‌کی به‌هیزی کوردی سه‌ریهه‌لداوه، لیکه‌وته‌ی سیاسی و سه‌ربازی به‌روونی به‌دۆخی ناوچه‌ کوردیه‌کانه‌وه‌ ديار بووه و پیکهاته‌کانی تر سوودی گه‌وره‌یان له‌ کورد بینیوه‌ بۆ پاراستنی قه‌واره‌ی سیاسی خۆیان، کورد له‌ ئه‌نجامی مملانی پیکهاته‌کان ئازاری زۆریان کیشاوه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ی شه‌ر و کوشتن و وێرانی به‌دوای خۆیدا هێناوه، کورده‌کانیش ئه‌گه‌ر چی لایه‌نیک نه‌بووبن له‌و مملانییان، به‌لام زۆرجار ناچاربوونه‌ بۆ پاراستنی ناوچه‌کانیان لایه‌نگیری هه‌لبژێرن و له‌ هه‌ردوو بواریشدا زۆربه‌ی جار ناوچه‌کانیان شانۆی یه‌کلایکردنه‌وه‌ی جه‌نگ و شالاه‌کانیان بووه.

به‌ دامه‌زراندنی ئه‌تابه‌گییه‌کان له‌سه‌ر خاکی هه‌رمه‌ کوردنشینه‌کان، خۆری ده‌سه‌لاته‌ کوردیه‌کان به‌کو‌تاهات، ئه‌تابه‌گییه‌کان چاوتیپرنیان بۆ داگیرکاری و گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لات وردتر و توندتر بوو^(۱)، بۆیه‌ شار و ناوچه‌ کوردیه‌کان له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا رووبه‌رووی زۆرتین په‌لامار و هێرشکاری بۆته‌وه، جا ئه‌و هێرشانه‌ له‌لایه‌ن هه‌ر هێز و نه‌ته‌وه‌ و پیکهاته‌یه‌ک بوویت، ئه‌وه‌ی کورده‌کانیشی پاراستوو له‌ مملانی و هێرش لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان قه‌لاکان بوونه. له‌ مملانی نیوان سه‌لجوقیه‌کان و فراوانخوازی ئه‌تابه‌گیه‌ی موسل (عماد الدین زنگی) کاتیک هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر ناوچه‌کانی میرنشینی هه‌زبان‌ی و ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌گریت، به‌لام ناتوانیت قه‌لای هه‌ولێر کۆنترۆل بکات به‌هۆی به‌رگری خه‌لکه‌که‌ی و ناچار پاشه‌کشه‌ ده‌کات، دواتر به‌رپیکه‌وتنیک له‌گه‌ل سولتانی سه‌لجوقی (مسعود بن محمد ملکشا)^(۲)، ده‌توانیت

(۱) ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۴۷۲.

(۲) بن واصل: مفرج الکروب فی اخبار بنی ایوب، ج ۱، ص ۹۷.

دهست به سهر قه لاکه دا بگریت^(١)، ههروهك چۆن دواتر له ئەنجامی گه مارۆ و برسیهتی قه لایمی (ناشب)^(٢) له لایهن (عماد الدین زنگی) دهروخیندرییت و له شوینی قه لای عه مادیه (نامیدی) بنیات ده نرییت^(٣). به مهش میرنشینی هه زبانی ده بیته قوربانیی مملانییه کان و ده که ویتته ژیر ده سه لاتی ئە تابه گییه موسل. له سالی (٤٩٣/١١٠٠ز) ده سه لاتی دوا میری مهروانی له ناوچهی خه لاتی له سهر دهستی (سقمان القطبی) نوکهری ئە تابه گییه نازه ریجان له ناوبرا^(٤).

هه رچه نده چهند هه ولێك هه بوون له لایهن میره کوردییه کان بۆ گه پاندنه وهی ده سه لاتی سیاسیان به سهر ناوچه کانیان، وهك ئە وهی میر فهزلونی سییه می شه دادی توانی فه رمانه وایی خوۆ بۆ سهر شاره کانی گه نجه و دوین بگه رییتته وه، به لام بۆ سالی (٥٢٤/١١٣٠ز) جارێکی دیکه له هه لمه تیککی سه ربازی بۆ سهر ناوچه که شاری دوین له دهست شه دادییه کان ده رده چیت و شاری گه نجهش له لایهن سولتان (محمود) به مه لیک (مسعود) ده به خشریت^(٥)، به مهش بۆمان پوونده بیته که ده سه لاتی میره کوردییه کان له و ماوه یه له سنووریکی

(١) بن واصل: مفرج الکرۆب فی اخبار بني ایوب، ص ٩٧.

(٢) قه لای ناشب: به یه کیك له قه لای سه خته کانی میرنشینی هه زبانی داده نرییت که کورده هه کاریه کانی تیتدا نیشته جی بوون، له سالی (٥٣٧/١١٤٢ز) له لایهن عماد الدین دهروخیندرییت و له شوینه قه لای عمادیه (نامیدی) بنیات ده نیته وه. بروانه: یاقوت الحموي: معجم البلدان، ج ١، ص ٥٤.

(٣) مه هدی عوسمان هه روتی: نه هاهمه تی و کاره سانه کانی کوردستان، ل ١٢٥.

(٤) محمد أمین زکی بك: خلاصه تاریخ الكرد وکردستان، ص ١٤٩.

(٥) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٦٦٧؛ ناكو بورهان: میرنشینه کوردییه کانی سه رده می عه باسی، ل ٣١.

به‌رتەسکی جوگرافی له چوارچیوهی شارێکی بچووک یاخود قه‌لایه‌ک تینه‌په‌ریوه، جگه له‌وهی ئەتابه‌گه‌کان ناوچه کوردیه‌کانیان له نیوان خۆیاندا به‌ش کردبوو، ناوچه و قه‌لکانی تووشی وێرانی کرد، هه‌روه‌ک چۆن له مملانی نیوان (عماد الدین زنگی) و (حسام الدین تم‌رتاش) زه‌نگی له سالی (۵۳۷ه‌-۱۱۴۳ز) چەند هه‌لمه‌تیکي سەربازی دەنێرنه سەر ناوچه‌کانی دیاربه‌کر، (حسام الدین تم‌رتاش) له ترسی ئەوهی ئەو ناوچانه نه‌بنه ئامانجی هیزه‌کانی زه‌نگی هه‌لسا به تیکدانی قه‌لایی (المراة)ی نزیك له ماردين^(۱)، به‌م شیوه‌یه کۆی ئەو پرووداوانه‌ی که به گشتی به‌سەر ناوچه‌که‌دا هاتوون کاریگه‌ریی نه‌رێنیان له‌سەر ژيانی خه‌لکی ناوچه کوردنشینه‌کان به‌جیه‌شتوو به‌جۆرێک که تهنه‌ها هه‌لمه‌ته‌ سەربازییه‌کان کاریگه‌ریی خراپیان نه‌کرده سەر ئەم لایه‌نه، به‌لکو ئەو سیاسه‌ته‌ ئابووره‌یش که هه‌ندی له هیزی پیکهاته‌کان په‌یره‌ویان کرد ده‌ره‌ق به‌ ناوچه کوردیه‌کان، شوینه‌واری خراپی له میژووی نزیك و دوری کورددا به‌جیه‌شتوو.

(۱) ابن الأثیر: التاريخ الباهر، ص ۶۶؛ أبو شامة: کتاب الروضتين، ج ۱، ص ۱۷۰؛

ته‌وه‌ری دووهم:

ده‌رئه‌نجامه ئابوورییه‌کانی مملاتیکان له‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان

باسی یه‌که‌م:

شوینه‌واره‌کان له‌سه‌ر کشتوکاڵ و بلا‌بوونه‌وه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی

أ. خاپووربوونی کینلگه‌ کشتوکالییه‌کان

پیکهاته‌ی ئابووری به‌هۆکارێکی گ‌رنگ بو‌گۆرانکاری له‌ژيانی هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌که‌دا داده‌ندریت، چالاکییه‌ ئابوورییه‌کان و ئاستی بژیوی و گوزهرانی‌ش به‌دریژیی میژوو پۆلیان له‌ژيانی مرۆفدا گیراوه، له‌زۆربه‌ی رووداوه‌ میژوویییه‌کاندا ئاماده‌ییان هه‌بووه، ژيانی ئابووری کایه‌یه‌کی گ‌رنگی کۆمه‌لگایه‌، زۆریک له‌ رووداو و پيشهاته‌کان زاده‌ی هه‌لومه‌رجی هۆکاری ئابوورین، به‌پیتی خاکی هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان وایکردوو هه‌رچاوه‌کانی سامان و داها‌تیان زۆریت، ئاشکرایه‌ ولاتی کوردان به‌ زۆری خێروپی‌ر و سه‌رچاوه‌کانی داها‌ت ناسراوه، ئه‌مه‌ش بوو‌ته‌ هۆکارێک بو‌به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی بژیوی دانیش‌توانه‌که‌ی و نزمبوونه‌وه‌ی نرخ له‌ بازاره‌کانیدا، به‌هۆی ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ی کوردی کۆمه‌لگه‌یه‌کی کشتوکالی بووه^(۱)، هه‌روه‌کو ئیبن‌خه‌لدوونیش ده‌لیت:

(۱) رسول ابراهیم رسول: زیادبونی قه‌باره‌ی دانیش‌توانی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌بباسیدا(۱۳۲-۶۵۶/ک-۷۴۹-۱۲۵۸ز)، گۆفاری زانکۆی راپه‌رین، ژ، ۳ب (رانیه‌: ۲۰۲۲)، ل. ۵۶۰.

((یه‌که‌مین خواسته‌کانی مرۆف پۆیستییه‌کانیه‌تی))^(۱)، ئه‌گه‌ر سه‌رنج له‌ سروشتی هه‌ریمه‌ کوردن‌نشینه‌کان بدری‌ت، هه‌لومه‌رجی ئاووه‌ه‌وای و به‌پیتی و برشتی خاکه‌که‌ی و له‌باریی بو کشتوکاڵ وای کردوووه‌ بیته‌ ناوچه‌یه‌کی وه‌زیر، به‌ درێژایی میژوووش ئه‌و خه‌سه‌له‌ته‌ی له‌ده‌سته‌نده‌داوه، ئه‌مه‌ش وای کردوووه‌ سه‌رنجی پیکهاته‌کانی تر بو‌لای خۆی رابکێشیت^(۲). (ابن حوقل) له‌ باسی ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لآتی (ابو الهجاء الروادي) و باسیان ده‌کات که ناوچه‌ی ده‌وله‌مه‌ندن به‌ به‌روبوومی کشتوکاڵی، به‌یه‌که‌وه‌ ئابوورییه‌کی گه‌وره‌یان دروستکردوووه^(۳)، (ابن بطوطة) له‌ میانه‌ی گه‌شته‌که‌ی باسی شاری (نصیبین)ی کردوووه‌ و به‌وه‌ وینای ده‌کات که پهره‌ له‌ باخ و بیستان و میوه^(۴)، (ابن حوقل) له‌ باسی هه‌مان شار ده‌لێت: ((یه‌کیک بوو له‌ جوانترین و باشت‌ترین شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ که داچیتراو بوو به‌ سه‌وزه‌ و میوه‌، رووبه‌ریکی زۆری به‌ گه‌نم و جو داچیتراوه‌ له‌ پال کشتوکاڵ و دانه‌وێله‌))^(۵)، (مسعر مه‌هلل) ته‌نها له‌باره‌ی شاره‌زور ده‌لێت: ((زه‌وی و زاری به‌پیتی زۆره‌ و شه‌ست هه‌زار ماڵ له‌سه‌ری ده‌ژین))^(۶)، ئه‌مه‌ وایکردوووه‌ سه‌رچاوه‌کانی داها‌ت و سامانی هه‌مه‌جو‌ر

(۱) موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۳۴۴.

(۲) الداریسی: نزهة المشتاق، ج ۲، ص ۶۵۴؛ ئاکو بوهران: ئابووری کوردستان له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیدا، له‌ بلاوکراوه‌کانی غازی، (هه‌ولێر: ۲۰۱۲، ل ۸).

(۳) صورة الأرض، ص ۲۸۹.

(۴) ابن جبیر: رحلة ابن جبیر، دار صادر (بیروت: د.ت) ص ۲۱۴؛ رحلة ابن بطوطة، ص ۱۶۸.

(۵) صورة الأرض، ص ۱۹۱؛ سهاد نصیف جاسم: مقومات النشاط الاقتصادي في الجزيرة الفراتية خلال القرنين السادس والسابع الهجريين الزراعة أمودجآ، مجلة دراسات الموصلية، ع ۶۳، ق ۱، (الموصل: ۲۰۲۲) ص ۳۵۳.

(۶) الرسالة الثانية، ص ۱۰.

بیت^(۱)، جگه له‌وهی کشتوکال سهرچاوه‌ی به‌رووبومی شاره‌کان بووه^(۲)، ده‌وله‌مندی و گرنگی ناوچه کوردنشینه‌کان وایکردوه سهرنجی ره‌گه‌زه‌کانی بیانی بو لای خو‌ی رابکیشیت، بو‌یه مملانیی نیتوان پیکهاته‌کان بو ده‌ستگرتن به‌سهر ناوچه کوردنشینه‌کان له‌رووی ئابوورییه‌وه کاریگه‌رییه‌کانی به‌قورسی پینگه‌ی به‌سهر ژیانی کورده‌کان داناوه، پیکهاته‌کان بو ده‌ستگرتن به‌سهر ناوچه کوردنشینه‌کان، تالانی و کاولکاری زوریان نه‌جامداوه، خه‌لکی نه‌و ناوچانه دوچاری تالانی و نه‌بوونی و برسییه‌تی زور بووه، به‌تایه‌تی که سهرچاوه‌ی سهره‌کیان خو‌راک و داهاتی کشتوکال و ناژه‌لداری بووه، نه‌وانه‌شی نیشه‌جیوون، وه‌کو پیشه به‌کشتوکال‌وه خه‌ریکبوون^(۳)، به‌وه‌ه‌یه‌وه ئین خلدوون پییوایه، جوتیاری پیشه‌یه‌که، که مرؤفه‌کان تووشی زه‌لیلی ده‌کات^(۴). بو‌ه‌یه‌یه‌کان له‌گه‌ل ده‌ستگرتیان به‌سهر به‌غداد درکیان به‌گرنگی کشتوکال کردووه، بو‌ئه‌وه‌ی وه‌ک سهرچاوه‌یه‌کی داهات پینگه‌ی خو‌یان له‌ناوچه‌کانی عی‌راق و هه‌ریمی جه‌زیره پی به‌هیز بکه‌ن، و بتوان مملانیی نه‌و هیزانه بکه‌ن که تا نه‌وکاته کاریگه‌رییان هه‌بوو مایه‌ی

(۱) مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹؛ ابو فیداء: تقویم البلدان، ص ۴۱۷؛ ئاکو بو‌ره‌ان: ئابووری کوردستان له‌سه‌رده‌می عه‌باسیدا، ل ۸؛ موحسین مامل محهمه‌د: کوردستان له‌کتیپی ته‌قویم نه‌لبولدانی نه‌بولفیدای نه‌یویی، چاپخانه‌ی موکریانی، (هه‌ولیر: ۲۰۱۴)، ل ۱۸۲.

(۲) حکیم احمد مام بکر-حسین شاکر شریف: کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان له‌کتیپی (المسالک و الممالک) ی (الاصطخري)، مجلة العلوم الانسانية لجامعة زاخو، ژ، (زاخو: ۲۰۱۷) ل ۵۴.

(۳) ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۸، ص ۲۲۸؛ پترشوفسکی: کشاورزی و مناسبات ارضی در ایران عهد مغول، تکریم کشاورز، انتشارات نیل، چ ۲ (تهران: ۱۳۵۵) ص ۴۵؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱.

(۴) موفه‌دیمه، ب ۲، ل ۱۴۷.

دوو هه‌زار و دوو سه‌د دره‌م^(۱)، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ریی مملانییه‌کان دهرده‌خات له‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه، جگه‌ له‌وه‌ی مملانیی سامانییه‌کان له‌گه‌ل بوه‌یه‌یه‌کان شاره‌کانی هه‌ریمی چیا ببوونه مه‌یدانی مملانیی نیوانیان به‌تایه‌ت شاره‌کانی هه‌مه‌دان قرمیسین دوچار ی زۆرتین زبانی ئابووری بوونه‌وه^(۲)، بۆیه مملانیی هیزه داگیرکه‌ره‌کان کاریگه‌ری کردۆته سه‌ر تیکچوونی باری ئاودی‌ری و له‌ ناوچوونی کشتوکال هاتنه‌ ئارای که‌شیکی نائارام.

به‌شداری و لایه‌نگریکردنی به‌شیکی له‌ کورده‌کان له‌ مملانیی تیو بنه‌ماله‌ی بوه‌یه‌ی هانی میری بوه‌یه‌ی (معز الدولة) ی دا چاوی ته‌ماح بپرێته‌ مولکه‌کانی هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان، له‌ پای پشتگیری نه‌کردنی ئه‌و میره‌ بوه‌یه‌یه‌، بۆیه سوپایه‌ک به‌ سه‌رکردایه‌تی (ابو تغلب) ی هه‌مدانی ده‌نی‌رێته‌ سه‌ر هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان، به‌لام سه‌رکه‌وتوو ناییت له‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌مه‌ هه‌روه‌ک (شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی) ده‌لێت: ((معز الدولة له‌ تۆله‌دا له‌شکری نارد هه‌ر دینه‌وه‌ر و تالانیانکرد و ئاواویه‌کانیان سوتاند))^(۳)، دوا ی ئاشتبوونه‌وه‌ی هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کانیش له‌گه‌ل (معز الدولة)، (رکن الدولة) له‌ هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان نارحه‌ت ده‌ییت، بۆیه له‌شکریکی گه‌وره‌ی نارد هه‌ریان و دینه‌وه‌ر و شاره‌زووریان داگیرکرد^(۴)، بۆیه کورد له‌ پای لایه‌نگیریان له‌ مملانیی نیوان بوه‌یه‌یه‌کان ناوچه‌کانی زۆرتین

(۱) ابن العری: تاریخ الزمان، ص ۶۱.

(۲) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۴؛ ابن خلکان: وفيات الأعیان وانباء ابناء الزمان، ج ۴، ص ۸۰-۸۱.

(۳) شه‌ره‌فنامه، ج ۶، ل ۳۳.

(۴) شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ج ۶، ل ۳۴.

کاریگه‌ریی مملانیی لایه‌نه‌کانی له‌سه‌ر بووه، که‌رتی ئابووری و کشتوکالیش زۆرتین زینانی به‌رکه‌وتوووه به‌سوتاندنی گونده‌کان و ویرانبوونی کێلگه‌ کشتوکالییه‌کان و به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخ‌ی کالاکان و گرانی به‌دوای خۆیدا هێناوه، سه‌پاندنی باجیش به‌سه‌ر جوتیار و وه‌رزێر و بێده‌سه‌لته‌کان له‌لایه‌ن هێزی ئه‌و پیکهاته‌نه‌ به‌رده‌وام به‌ ئاره‌زوویی خۆیان بووه^(۱)، کاتیکیش ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر مأل و سامانی خه‌لکی بێتومیدیان ده‌کات له‌ به‌ده‌سته‌هێنانی سه‌روه‌ت و سامان، تالانکاریش به‌ چ ئەندازیه‌ک بێت، خه‌لکیش به‌ هه‌مان ئەندازه‌ له‌ که‌سه‌به‌ت دوورده‌که‌ونه‌وه^(۲)، کشتوکالیش وه‌ک لایه‌نێکی ژینانی ئابووری له‌ چالاک‌ی که‌وتوووه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌ شالاوه‌کانیان بۆ سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان پیاوه‌کانیان ده‌کوشت و ده‌ستیان به‌سه‌ر سامان و مولکی خه‌لکدا ده‌گرت و ئه‌وه‌ی تریش وه‌ک به‌رهمه‌مه‌ کشتوکالییه‌کان که‌ به‌ که‌لکی تالانکردن نه‌ده‌هات ئاگریان تێبه‌رداوه^(۳).

له‌ مملانیی نێوان سه‌لجوقیه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان، به‌شێک له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان ده‌که‌ونه‌ سه‌ر رێگای سه‌لجوقیه‌کان که‌ له‌ پێش‌ه‌ویدا بوون بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر به‌غداد، بۆیه‌ که‌وته‌ تالانکردنی هه‌ر شتێک که‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر رێگایان له‌ وانه‌ش داگیرکردنی (قرمیسین)ی ژێرده‌سه‌لاتی (ابی الشوک) له‌ سالی (۴۳۷/ک ۱۰۳۶ز)^(۴)، بۆ سالی دواتریش تالانکردنی ناوچه‌کانی میرنشینی عه‌ننازی و شاری

(۱) ابن القلانسی: ذیل تاریخ دمشق، ص ۲۱۸؛ الراواندی: راحة الصدور، ص ۲۶۰؛ البنداری: سنا برق الشامی، ت: فتحية النبرای، النشرة مكتبة الخانجي، (مصر: ۱۹۷۹)، ص ۲۰۳.

(۲) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۶۷۸-۶۷۹.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۲۲۸.

(۴) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۵۳۴؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ج ۱۸، ص ۴۵۹، ۴۶۱.

حلوان و شاره‌زورور له‌لایه‌ن سه‌لجوقیه‌کانه‌وو^(١)، جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌م شاره‌ له‌ مملانیی نیوان سه‌لجوقیه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان له‌ سالی (٤٤٥/ك/١٠٤٤ز) جاریکی دیکه‌ تالانکرانه‌وه^(٢)، دواتر هی‌رش ده‌که‌نه‌ سه‌ر ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی میر سع‌دی له‌ قه‌لای (روشنقباز و بردان)^(٣)، به‌لام له‌ گرتنی سه‌ره‌که‌وتوو نه‌بوون، بۆیه‌ وه‌ک کاردانه‌وه‌یه‌ک که‌وته‌ تالانکردن و سوتاندنی گونده‌کانی ناوچه‌که‌^(٤)، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌ک‌دابوو حلوان به‌ناوبانگ بوو به‌ به‌ره‌مه‌پێانی جو‌ره‌کانی میوه‌^(٥)، هه‌لمه‌ته‌کانی سه‌لجوقیه‌کان بۆسه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌یه‌کان وێرانی به‌دوای خۆیدا هێنا هه‌رچی له‌ رێگای هه‌لمه‌ته‌که‌یان که‌وته‌ پێشیان تالانکرد و له‌ناویان برد و سوتاندیان^(٦)، بێه‌زه‌بیانه‌ ده‌ستیان بۆ کێلگه‌ کشتوکالییه‌کانی سه‌ر رێگایان بردوووه‌ بۆ دابینکردنی خۆراکی خۆیان حسابیان بۆ خاوه‌نه‌کان و دانیش‌توانیان نه‌کردوو، به‌مه‌ش کێلگه‌ کشتوکالییه‌کان وێرانبوون سامانی ئازه‌لێشیان تالان کرا، که‌ سه‌رچاوه‌یی سه‌ره‌کی داها‌تی جوتیاران و خه‌لکی ناوچه‌که‌ بووه‌.

(١) ابن الجوزي: المنتظم، ج١٥، ص٣٠٦.

(٢) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ج١٨، ص٤٨٥.

(٣) روشنقباز و بردان: قه‌لای سه‌ختی که‌وته‌ته‌ نیوان به‌غداد و ئه‌هواز رۆژیکی بالایان هه‌بوو له‌ پاراستنی میرنشینی عه‌ننازی، به‌هۆی قایمییان به‌رگه‌ی شالاه‌وه‌کانی سه‌لجوقیه‌کانیان گرت و نه‌یان‌توانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرن کاتی‌ک له‌ سالی (٤٤٦/ك/١٠١٦ز) سه‌لجوقیه‌کان توانیان ده‌ست به‌سه‌ر زۆربه‌ی ناوچه‌کانی میرنشینی عه‌ننازی‌دا بگرن جگه‌ له‌ دوو قه‌لایه‌. ب‌روانه‌: یاقوت الحموي: معجم البلدان، ج٣، ص٧٩؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٦٠٣-٦٠٤.

(٤) حسام الدين النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص٢٦٧.

(٥) الاضطخري: المسالك والممالك، ص٨٧، ٢٠٠.

(٦) ناصر خسرو: سفرنامه، ص٣٧؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج٩، ص٣٨٧، ٤٠٠؛ ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ت: خليل المنصور، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٩٧) ص١٥٦.

شالۆی سه‌لجوقیه‌کان بو سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌کان و عێراق بووه‌ هۆی زیادبوونی خواست له‌ سه‌ر به‌روبوومه‌ خۆراکیه‌کان، ئه‌مه‌ش بووه‌ته‌ هۆکاری که‌مبوونه‌وه‌ی به‌روبوومه‌کان و به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخیان^(۱)، وه‌کوو نووسه‌ری‌کیش ده‌لێت: (هاتنی خێله‌ تورک زمانه‌کان له‌ ئاسیای ناوه‌راست، پێگه‌ی له‌ هه‌ر چه‌شنه‌ ته‌کامولی سروشتی کوردستان گرت)^(۲)، هه‌روه‌ک (سبط ابن الجوزي)یش ده‌لێت: ((بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی برسیه‌تی له‌ ناوچه‌کانی موسڵ و هه‌ریمی جه‌زیره‌ و به‌غداد ب‌لاوبیته‌وه‌ نرخ‌ی خواره‌مه‌نی ئه‌وه‌نده‌ گران ده‌بیته‌ که‌ میوه‌یه‌کی وه‌ک (هه‌نار، خه‌یار) به‌غرام ده‌فرۆشرا))^(۳)، بێگومان ئه‌م گرانیه‌ش له‌ ئه‌نجامی هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازییه‌کان و وێرانکردنی زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کان و جه‌نگ و ئاژاوه‌ی ئه‌و کاته‌ بوو، وای کرد جوتیاران له‌ زه‌وییه‌کانیان دوورکه‌ونه‌وه‌، ناچار ده‌بوون له‌م پیناوه‌ و درێژه‌دان به‌ ژیان، په‌نا به‌رنه‌ به‌ر کاری سه‌ربازی^(۴).

س‌ل نه‌کردنه‌وه‌ی کورد له‌ پیناو دا‌بینکردنی قووتی ژیا‌نی هه‌تا ئه‌و راده‌یه‌ کاریگه‌ر بووه‌ له‌سه‌ری تالانی به‌ شی‌وه‌یه‌کی به‌رب‌لاو له‌ ئیوانیاندا ب‌لاوبیته‌وه‌^(۵)، زۆربه‌ی ئه‌و پێگریان‌ه‌ش بو‌ مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌پێنانی خۆراک بووه‌، فونه‌ی ئه‌وه‌ش له‌ هێرش‌ی کورده‌کان بو‌ سه‌ر کاروانتیک‌ی (رکن الدولة) بووه‌، که‌ (مسکویه) وته‌یه‌کی ئه‌و میره‌ بوه‌یه‌یه‌ ده‌گیریته‌وه‌ کاتیک‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: ((ئه‌وانیش

(۱) نه‌وزاد خالد رۆوف: مملانی ناو‌خۆیه‌کانی ناومپرنشینه‌ کوردیه‌کان، ل ۹۹.

(۲) فیلیپ کریئبروک و کریستییه‌ن ئالیسون: کولتور و ناسنامه‌ی کورد، ل ۲۲.

(۳) مرآة الزمان في تواریخ الأعیان، ج ۱۸، ص ۴۶۳.

(۴) عبدالجبار ناجی: الامارة المزیديّة، دار الطباعة الحديثة، (بصرة: ۱۹۷۰)، ص ۱۸۷.

(۵) شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی: شه‌ره‌فنامه، ل ۲۲.

{کوردەکان} پێویستیان بە خۆراکه‌))^(١)، ئامانج له‌ و پێگه‌ریانه‌ش ده‌سکورتی و بارودۆخی ناله‌باری ژیان بووه‌، که‌ له‌ ئه‌نجامی مملانیی نێوان پیکهاته‌کان، ئه‌و ناوچه‌ کوردیانه‌ دوچاری هاتوون، سه‌ره‌پای ناره‌زایی له‌ ده‌ست سیاسه‌ته‌کانی ده‌سه‌لاتدارانی ناوچه‌که‌، ئه‌وه‌ش ناله‌باریی دۆخی ئابووری ناوچه‌ کوردیه‌کان ده‌خاته‌ روو، هه‌روه‌ها که‌میی گه‌شانه‌وه‌ی ئابووری و په‌راویزه‌که‌وتیان نیشانداده‌، به‌ نه‌بوونی ده‌سه‌لاتدار ئاسایش و ئارامی و ئاوه‌دانی له‌ناوده‌چیت، به‌لام به‌هه‌بوونی ده‌سه‌لات و ده‌سه‌لاتداریی ئابووریی و ئاوه‌دانی گه‌شه‌ ده‌کات^(٢)، ئه‌وه‌ی دیاره‌ سه‌له‌جووقیه‌کان له‌کاتی شه‌ری ناوخۆیاندا ده‌ستیان له‌ کورد نه‌پاراستوه‌، ئه‌وه‌تا هه‌روه‌کو له‌ شه‌ری نێوان (تتش کوری الب ارسلان)(٤٧١-٤٨٧/ك١٠٧٨-١٠٩٤ز) و برای (رکن الدین برکیارق) تتش له‌ (٤٨٥/ک١٠٩٣ز) له‌ هێرشه‌که‌ی بۆ سه‌ر شاره‌کانی جه‌زیره‌ ژماره‌یه‌کی زۆری له‌ خه‌لکی گوشت، شاره‌کانیشیان تالانکرد^(٣)، (ابن الأثیر) له‌ باسی ئه‌و بارودۆخه‌دا که‌ له‌میان‌ه‌ی شه‌ره‌ ناوخۆیه‌کانی سه‌له‌جووقیه‌کاندا به‌سه‌ر هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان و ناوچه‌کانی ترده‌ داها‌تووه‌ ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردووه‌، که‌ شار و گوندکان وێران‌بوون، زه‌وی و کێلگه‌کان سووتان و خوینیککی زۆر پزواوه‌، خه‌لک بێ جێگه‌، مآل و حآل، ئاواره‌ و ده‌ربه‌ده‌ربوون^(٤)، له‌ جه‌نگ و مملانیی نێو بنه‌مآله‌ی سه‌له‌جووقی ناوچه‌ کوردیه‌کان مه‌یدانی

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج٥، ص٣٧٨؛ فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص١٤٢.

(٢) مه‌کی‌قیلی: میر، ل١٦٨.

(٣) ابن الأثیر: الکامل في التاريخ، ج١٠، ص٢٢١؛ ابن واصل: مفرج الکروب، ج١، ص٢٥.

(٤) الکامل في التاريخ، ج١٠، ص٢٢١.

یه‌کلایکردنه‌وه‌ی مملانییه‌کان بوون، کاتیك سولتان محمد مه‌لیکشا (٤٩٨-٥١١ك/١١٠٤-١١١٧ز) له‌دژی برکیاروق (٤٨٧-٤٩٨ك/١٠٩٤-١١٠٠ز) له مملانییدا بوون له‌سه‌ر ده‌سه‌لات^(١)، ناوچه کوردییه‌کانی وه‌ک ئانی^(٢) و که‌نجه و شاری هه‌مه‌دان له گ‌رنگ‌ترین ئه‌و ناوچانه بوون که مه‌یدانی یه‌کلایکردنه‌وه‌ی جه‌نگ و مملانییه‌کانیان بوو له ماوه‌ی ده‌سه‌لاتیان^(٣)، بۆیه شتیکی ئاسایی بوو ئه‌و ناوچانه له‌رووی به‌ره‌می کشتوکالی و ده‌ستی کار پاشه‌کشه‌بکه‌ن، به‌هۆی ویرانبوونی کیلگه‌کشتوکالییه‌کانی ناوچه‌که، هه‌رچی که‌وتۆته پیشیان وه‌ک تالانی جه‌نگ مامه‌له‌یان له‌گه‌ل کردوو، ئه‌وه‌ی زیاتریش کشتوکالی دواخست دوا‌ی داگیرکردنی ناوچه کوردییه‌کان و کاری کرده‌سه‌ر به‌ره‌م، به‌خشینی زه‌ویی جوتیاران بوو به‌سه‌رکرده‌سه‌ربازییه‌کان و نیشته‌جی‌کردنیان له‌و ناوچانه و ده‌ستگرتیان بوو به‌سه‌ر زه‌ویی جوتیارانی ئه‌و ناوچانه^(٤)، وه‌ک روونیشه‌هه‌تا سه‌قامگیری و ئاسایشی ناوچه‌یه‌که له‌مه‌ترسیدا بوویت ژیانیش له‌مه‌ترسیدا بووه و ئاستی گوزه‌رانی دانیش‌توانیش دابه‌زیوه.

دوا‌ی لاوازبوونی سه‌لجوقیه‌کانیش خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی له‌هه‌ولێ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی له‌ده‌ستچووین بوون، له‌سالی (٥٢٩ك/١١٣٤ز) سوپایه‌که‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌به‌غداوه‌به‌پ‌یگه‌ی (حلوان) به‌ره‌و (همدان) که‌وته‌پ‌ی بۆ پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی سولتان

(١) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ١٦٣-١٦٤؛ ابن‌الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٢٩٠؛ البنداری: تاریخ دولة‌ ال سلجوق، ص ٨٢؛ النوبری: نه‌ایه‌ الأرب فی فنون الأدب، ج ٢٦، ص ١٩٧؛ ابن‌خلدون: تاریخ ابن‌خلدون، ص ١٢٥٢.

(٢) الحسینی: زبده‌ التواریخ، ص ١٦٤؛ ابن‌الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ٢٩٦.

(٣) ابن‌الجوزی: المنتظم، ج ١٧، ص ٤٨، ٥٣.

(٤) ابن‌الجوزی: المنتظم، ج ١٥، ص ٣٠٦؛ ابن‌الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ٩، ص ٥٣٤.

(مسعود) که ده‌ستی به‌سەر شاره‌که‌دا گرتبوو، خه‌لکه‌که‌شی ملکه‌چ کردبوو، سوپای خه‌لیفه به‌رپگادا شاری (حلوان) تالان ده‌که‌ن و خه‌لیفه‌ش له ترسی ئه‌وه‌ی سه‌رکرده‌کانی سوپا لئی هه‌لنه‌گه‌رپنه‌وه هه‌چ لپیچینه‌وه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا ناکات^(۱)، پشتریش له سالی (۴۴۰/ك/۱۰۴۸ز) له مملاتی تیوان ئه‌و دوو پیکهاته‌یه هه‌مان ناوچه دوچارى تالانى و ویرانکاری بوویه‌وه^(۲)، هه‌مه‌دان و ده‌وربه‌ریشی که ببوو مه‌لبندی سه‌لجوقیه‌کان زۆرتیرین زیانی شه‌ره‌کانی پیکه‌یشتوو کولکاری زۆری به‌سه‌رداهاتوو^(۳)، بیگومان ده‌رته‌نجامه ئابووریه‌کانی مملاتی تیوان پیکه‌اته‌کان به‌سەر کورد کۆچکردنی کورده‌کانیشی لیکه‌وتۆته‌وه، به‌دوای یه‌کداهاتی هه‌لمه‌ته جیاوازه‌کان بۆسه‌ر ناوچه و هه‌ریمه کوردنشینه‌کان له له‌شکرکیشی پیکه‌اته جیاوازه‌کان و بوونی ئه‌و ناوچانه به‌مه‌یدانی مملاتی تیوانیان وای کردوو که ژماره‌یه‌کی زۆر له جوتیاران گوند و دیهات و شاره‌کانیان جیهی‌لن و مه‌رومالاتی خۆیان له‌گه‌ل خۆیان ده‌برد^(۴)، که بیگومان سه‌ره‌پای که‌مبونه‌وه‌ی ده‌ستی کار له‌و ناوچانه ده‌بووه هۆی که‌میی به‌ره‌م و گرانیی نرخ و دروستبوونی قاتوقری، به‌هه‌ونه به‌هۆی ئه‌و شه‌ر و مملاتییه‌ی له سالی (۵۸۱/ك/۱۱۸۵ز) له‌تیوان کورد و تورکمانه‌کان روویدا له‌ ناوچه‌ی نوسه‌بیین، بۆ سالی دواتر ناوچه‌کانی تریشی گرته‌وه، کۆچی کورده‌کان و ویرانبوونی

(۱) ابن الاثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۲۶؛ ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۶۱.

(۲) محمد جميل روثبه‌یانی: میژووی هه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ل ۲۲۶.

(۳) ابن الاثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۲۶؛ ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ۱، ص ۶۱.

(۴) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱.

کێلگه کشتوکالییه کان و دپهاته کانی به دوای خۆی داهینا^(۱)، ئەمەش له ئەنجامی ناسه قامگیری سیاسی و پادەیی کاریگه ریی ئەو ره وشه ده رده خات که لایه نه ناکۆکه کان ناوچه کوردییه کانیان کردبووه چه قی یه کلاییکردنه وهی مملاتییه کانیان^(۲). بۆیه له سه ر پیکهاته ی ته مه نیش کاریگه ری خرایان به جیه پش تووه، به وهی که ئەوانه ی ده توانن کار بکه ن به هۆی شه ره کانه وه ژماره یه کی زۆریان له ناوچوون، ئەمەش له ناوچوونی دهستی کار و پاشه کشه ی ئاستی گوزه رانی خه لکی ئەو ناوچانه ی لیکه وته وه، ده رئه نجام په ره سه ندنی برسیه تی و گرانی به دواداهات^(۳)، بۆیه جگه له زیانی ئابووری بۆ کورد، لاوازیوون و پووکانه وهی ده سه لاته خو جییه کانی کوردیشی لیکه وته وه، به وهی له قوناغه کانی دواتر کورد ئەو هیزه ئابوورییه ی نه بوو بتوانین به رگه ی ئەو هیرش و داگیرکاریانه ی بگریت که پووبه پرووی ده بوونه وه، کاریگه ریی مملاتییه کان له خاپوربوونی کێلگه کشتوکالییه کان و نه بوونی خوړاک و هه ولدان بۆ به ده سه تهنانی، کوردی ناچار کردوه بۆ مانه وهی خۆی بیته به شیک له مملاتی پیکهاته کان.

(۱) أبو شامة: كتاب الروضتين، ج ۳، ص ۱۵۳+۱۷۴؛ مه هدی عوسمان هه روتی: کورد و دیارده ی کۆچ کردن له سه ده کانی ناوه راستدا، گو فاری نیوده وه له تی ljoks، ژ ۳/۲ (نامه د: ۲۰۱۶)، ل ۱۳۸.

(۲) رسول ابراهیم رسول: کاریگه ریه کانی له شکرکیشی هیزه بیانیه کان بۆ سه ر کوردستان، ل ۲۳۱.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۸۰-۳۸۵، ۳۹۳؛ نه وزاد خالد روف: مملانی ناوخویه کانی ناومیرنشینه کوردیه کان، ل ۱۰۰.

ب. له‌ناوچوون و ده‌سته‌سه‌رداگرتنی سامانی ئاژه‌لی

ناوچه کوردییه‌کان ناوچه‌ی ده‌وله‌مه‌ند و پر له‌خیر و داهاات بوون، ئە‌مه‌ش وای کردوو‌ه به‌ ناوچه‌ی پر به‌ره‌م و ده‌وله‌مه‌ند بناسرین و هی‌زی دیکه‌ چاوی تیبری‌ت و به‌ ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر ئە‌و ناوچانه‌ش ئابووری خۆیان و سوپایه‌کانیان پئ به‌هیز بکه‌ن، له‌گه‌ل ئە‌وه‌ش خاسیه‌ت و تایبه‌تمه‌ندی ئە‌و هی‌زانه‌ و ئە‌و ژینگه‌ سروشتیه‌ی تیتیدا ژیاون له‌ سه‌ختی بارودۆخی ئابووری و په‌یداکردنی بژیوی و خۆراک و گه‌ران به‌دوای له‌وه‌پرگا‌کان و خواستی ده‌سته‌سه‌رداگرتن و خۆسه‌پاندنیان هه‌بووه^(۱). خاکی کوردان بۆ گه‌ران و له‌وه‌پرگا‌ په‌یداکردن، جوگرافیایه‌کی خپله‌کی هه‌بووه، به‌م جوره‌ش ئابووری کورد ئابووریکی خۆبژیوی بووه، ئاژه‌له‌کانیش له‌وکاته‌دا رۆلێکی سه‌ره‌کیان هه‌بووه له‌ کاری کشتوکالی، به‌وه‌ی مانگا و گاجووته‌کان به‌کارده‌هێزان بۆ کێلانی زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کان و به‌بئ بوونی ئاژه‌ل کێلان و داچاندن کاریکی ئە‌سته‌م بوو^(۲)، بۆیه‌ ده‌توانین بڵین سامانی ئاژه‌ل گرنگیه‌که‌ی گه‌ر هێنده‌ی که‌رتی کشتوکال نه‌بووی‌ت، ئە‌وا هیچی که‌متر نه‌بووه له‌ که‌رتی ناوبراو، ئە‌مه‌ش له‌به‌ر رۆشنایی هه‌مه‌ چه‌شینی که‌شوه‌وا له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان^(۳)، بۆیه‌ ئە‌و ناوچانه‌ باشت‌ترین

(۱) مه‌هدی عوسمان هه‌روتی: نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان، ل ۱۱۶.

(۲) کیکاوس: کتاب النصحیة المعروف باسم قابوس نامه، تعریب: محمد صادق-امین عبدالمجید، دار الشروق (القاهرة: ۲۰۰۷) ص ۱۵۱.

(۳) شیما بکر عبدالله: بارودۆخی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له‌ هه‌ریمی فارس له‌سه‌ده‌ی (۱۰/ک-۱۲)، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی ئە‌ده‌بیات- زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولێر: ۲۰۱۷) ل ۴۱.

و گونجاوترین ناوچه بوون بۆ سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌سه‌ندنی شارستانیته‌ت و به‌رزیی ئاستی بژیوی و ژبانی ئابووری، به‌تایه‌ت که ژینگه‌ سروشتیه‌که‌ی و ئاووه‌ه‌وای ناوچه‌ کوردیه‌کان زۆر گونجاو بووه، (الاصطخري) پینوایه‌ زۆربه‌ی خه‌لکی هه‌ریمی چیا خه‌ریکی به‌خێوکردنی مه‌رومالات بوون^(۱)، جگه‌ له‌وه‌ کورده‌کانی ناوچه‌کانی خوراسانیش پێشه‌نگ بوون له‌ به‌ره‌مه‌پێنان و هه‌ناردنه‌کردنی جووره‌کانی ئاژله‌ و به‌ره‌مه‌کانی^(۲)، ژینگه‌ی ئه‌و ناوچه‌ هۆکار بووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خاوه‌نی له‌وه‌رگای سروشتی فراوان بن، به‌له‌به‌رچاوگرته‌ی زۆربوونی پێژه‌ی به‌ره‌م و ده‌سکه‌وته‌ مادیه‌کانی وه‌ك به‌روبوومی ئاژله‌ی و رووه‌کی وای كرده‌و زۆربه‌ی ناوچه‌کانی هه‌ریمه‌ کوردیه‌کان، سه‌رچاوه‌کانی داها‌ت و سامانی زۆریته‌ت، ئه‌مه‌ش فاکته‌ریکی سه‌ره‌نچراکێش بووه‌ بۆ پیکهاته‌ و هێزه‌ بیانییه‌کان که له‌هه‌ولێ ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و داها‌ته‌ بن^(۳)، شوپنه‌واری له‌شکرکێشی و هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازیه‌کان به‌سه‌ر ئابووری و سامانی ئاژله‌ گران بوون، له‌گه‌ڵ هه‌ر له‌شکرکێشیه‌ك بۆ سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌کان له‌ کاتی سه‌رکه‌وتنیان به‌ره‌مه‌ی ئاژله‌ی وه‌ك هه‌ر موڵك و مالێکی دیکه‌ به‌ ده‌سکه‌وته‌ی جه‌نگیان ده‌زانی و تالانیان کردووه^(۴).

(۱) المسالك والممالك، ص ۲۰۳.

(۲) عبد الستار نصيف جاسم: إقليم خراسان دراسة في نشاطه التجاري من خلال كتب البلدانين، مجلة مركز بابل للدراسات، الإنسانية، مج ۷، ۱۶ (جامعة بابل: ۲۰۱۷)، ص ۴۰۸.

(۳) رسول ابراهيم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هێزه‌ بیانییه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان، ل ۲۸.

(۴) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۲۲۸؛ مه‌هدی هه‌روتی: نه‌هامه‌تی و

هەرۆهك دەزانیـن له پال كشتوكالكردن شوانكارى و بهخۆكردنـى مهرومالات پيشهيهكى سهرهكى بوو كه بهشێك له دانىشتوانى ناوچه كوردنشىنهكان پيشهوه خهريكبوون و سهروهت و سامانى كورده كۆچهرييهكانى پيكدههینا^(١)، نهريتى سروشتى خپل وایه بۆ پاراستن و مانهوهى خۆيان و ئازهلەکانیان، خپله شوانكار و نيمچه رهوهندهكان كۆچيان دهكرد بۆ مانهوهيان^(٢)، هۆزه كوردیيهكان به شيوهيهكى گهوره خهريكى ژيانى ئازهلدارى و كۆچهرى بوون، به شيوهيهكى سهرهكى ئابووریيهكهيان بریتى بووه لهوهپرگا و ئههه ئازهلانهى ههيانبووه، ئهمانه كوێستان و گهرمیانان كرددوه، ههر هۆزێك شوینی لهوهپرگای تايهت به خۆی ههبووه^(٣). بههۆی كۆچهرى بوونی كورد بهردهوام شوینی ژيانیان لهگۆراندا بووه^(٤)، جگه لهوهى بهشێك له زهوى و پاوانهكانى كوردستان بوونه شوینی ههوارگه و كوچ و وارى هۆزه بيانیيهكان و سالانه گهرميين و كوێستانيان تیدا دهكرد، بهتپهپر بوونی كات دهستیان بهسهر پر ووبهريكى فراوانى ناوچه كوردیيهكاندا گرت، ههرۆهك چوون هۆزه عهربهكان ناوچهكانى نيوان دهسكهره و حلوانییان كرددبووه

كارهساتهكانى كوردستان، ل١١٨.

(١) أ.شاميلوف: حول مسألة الاقطاع بين الكرد، ت: كمال مظهر احمد، مطبعة الحوادث، ط٢ (بغداد: ١٩٨٤) ص٣٦.

(٢) كامهران عزيز: هۆكارهكانى سهرههلدان و روخانى ميرنشىنه كوردیيهكان، ل٧٥؛ پهفيق ساير: ئيمپراتورىي لم، چاپخانهى زابوون، (سوید: ١٩٩٨)، ل٥٦.

(٣) ابن حوقل: صورة الارض، ص٢٠٥؛ الادريسي: نزهة المشتاق فى اختراق الافاق، ج١، ص٤١٩.

(٤) واسیلی نيكيتين: كرد و كردستان، چ٢، ص٧٨-٨١؛ مههدى ههروتى: نههامهتى و كارهساتهكانى كوردستان، ل٢٣.

پاوانی مه‌رومالاتیان، ئەمەش بوو هۆی بەرته‌سکبوونه‌وه‌ی سنووری مولکداریی هۆزه‌کانی کورد^(١)، سه‌ره‌پرای ئەوه‌ی ناوچه‌ کوردییەکان به‌ شایه‌تی زۆربه‌ی گه‌ڕیده‌کانی پێیدا تێپه‌ر‌بوون ناوچه‌ی ده‌وله‌مه‌ند و پ‌ر له‌ پیت و فه‌رن له‌ رووی ئاژه‌لداری، (ابن حوقل) له‌ باسی شاری نوسه‌بیین و و ئەو باجه‌ی که‌ هه‌مدانیه‌کان سه‌پادبوویان ده‌لێت: ((باجی مهر و مانگا و پاقله‌مه‌نی و میوه، پینج هه‌زار دینار بوو))^(٢)، (الاصطخري) ئەو شاره‌ به‌ سه‌ه‌وزترین شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ ناوده‌بات^(٣)، به‌لام زوڵم و زۆری هه‌مدانییه‌کان وای له‌ به‌شیک له‌ دانیشه‌توانی کرد به‌ خۆیان و مه‌رومالاتیان کۆچ بکه‌ن^(٤).

تالانکردنی مه‌رومالات و ئاگرته‌به‌ردانی گوند و سوتاندنی کێلگه‌ کوشتوکالییه‌کان به‌ره‌نجامیکی دیکه‌ی مملانی نیوان هیزه‌ پکابه‌ره‌کان بوو، که‌ کاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ر لایه‌نی ئابووری ناوچه‌ کوردنشینه‌کان هه‌بووه^(٥)، به‌مه‌ش بۆمان پوونده‌بێته‌وه‌ که‌ به‌شی ناوچه‌ کوردییەکان له‌و مملانی نیوان پیکهاته‌کان جگه‌ له‌ مالوێرانی سوودیکی ئەوتۆی بۆ ئەو ناوچانه‌ نه‌بووه‌ و لایه‌نه‌ ناکۆکه‌کان له‌ پیناو به‌ده‌سته‌پینانی خیر و بیری ناوچه‌ کوردییەکان له‌ جه‌نگ و مملانی‌دا بوونه‌ و بۆ به‌رده‌وامیدان به‌و مملانی‌نیانه‌ش سویدیان له‌ توانای ئابووری ئەو ناوچانه‌ وه‌رگرتوووه‌ و ئەوه‌ی که‌وتۆته‌ ده‌ستیان وه‌ک تالانی جه‌نگ بردویانه‌.

---

(١) الاصطخري: المسالك والممالك، ص٨٧؛ حسام الدين النقشبندی: الكرد في لرستان الصغرى، ص٢٩٥.
 (٢) صورة الأرض، ص١٩٣-١٩٤.
 (٣) المسالك والممالك، ص٧٢-٧٣.
 (٤) ابن حوقل: صورة الأرض، ص١٩١؛ محمود ياسين التكريتي: الأمانة المروانية، ص١٦١.
 (٥) نه‌وزاد خالد رۆوف: مملانی ناوخوايه‌کانی ناوميرنشینه‌ کوردیه‌کان، ٩٤ل.

بۆیه هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کانی پیکهاته‌کان و چاوتیپرییان بۆ له‌وه‌پرگا و سامانی ئاژه‌لی کورده‌کان، هه‌وله‌کانیان بۆ ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی سامانی ئاژه‌ل کاریه‌گریی راسته‌وخۆیان هه‌بووه به‌سه‌ر له‌ناوچوونی سامانی ئاژه‌ل له‌ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا، به‌تایه‌ت له‌ مملاتی تیوان سه‌لجوقی و بوه‌یه‌یه‌کان، هه‌رچه‌نده کورده‌کان بۆ پاراستنی له‌وه‌پرگه و ئاوییه‌کانیان له‌ شالای تورکه‌کان به‌ره‌هه‌لستکاری و به‌رگریه‌کی خویناوی و نه‌په‌چراوه‌یان کردووه بۆ به‌رگریکردن له‌ سه‌رزهمین و مال و سامانی خۆیان جه‌نگاون^(۱)، هۆکاری کۆچکردنی غوزه‌کانیش بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی پۆژه‌لاتی جیهانی ئیسلامی، بۆ زۆربوونی ژماره‌یان و شه‌ر و ناکوکیی ئیوانیان و به‌رته‌سک بوونه‌وه‌ی له‌وه‌پرگا‌کانیان و وشکه‌سالیی ناوچه‌کانیان ده‌گه‌پۆته‌وه، بۆیه که‌وتنه‌ ده‌ست درێژیی بۆ سه‌رزهمینی ناوچه‌ کوردیه‌کانی ئاران، ئازهریجان، خوراسان و هه‌ریمی چیا، که‌ خاوه‌نی له‌وه‌پرگای فراوانبوون، ئەمه له‌کاتی‌کدا‌بوو غوزه‌ سه‌لجوقیه‌کان بۆ ژنیان پشته‌یان به‌ تالان و پاورووتی به‌ستووه، بۆیه زالبوون به‌سه‌ریاندا کاریکی ئەسته‌م بووه^(۲)، بۆ هه‌ر شوینک ده‌چوون تالانیان ده‌کرد و کوشتا‌ر و ئاژاوه‌ی زۆریان ده‌نایه‌وه، وه‌سوزانی میری په‌وادى که‌ زانی ناتوانی‌ت پووبه‌روویان ببیته‌وه هه‌ولیدا له‌گه‌لیان ریککه‌وی‌ت، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو^(۳)، بۆئه‌م مه‌به‌سته‌ش هۆزه کوردیه‌کان به‌تایه‌ت هه‌زبانیه‌کان به‌پاره‌رایه‌تی (أبی الهیجاء) وه‌سوزانی په‌وادى، پووبه‌رووی سه‌لجوقیه‌کان بوونه‌وه، تاراده‌یه‌کیش

(۱) محمد أمين زي: تاريخ الدول و الإمارات الكردية، ص ۴۶؛ ئارشاک سافراستیان: کورد و کوردستان، چ ۲، ل ۴۸.

(۲) البیهقی: تاریخ البیهقی، ص ۳۴؛ الراوندي: راحة الصدور، ص ۱۴۵؛ نیشتمان به‌شیر: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، چ ۲، ل ۷۴.

(۳) البیهقی: تاریخ البیهقی، ص ۴۶۵-۴۶۶؛ ابن الأثیر: الكامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۳۷۷.

سەرکەوتوووبون له دورخستنهوهی مهترسیان و ژمارهیهکی زۆریان لێ کوشتن^(۱)، بهلام لیشاوی شهپۆل دواي شهپۆلی تورکمانهکانه برسی و پپهتی به خاوخیزانهوه بهرهو شیو دۆله فینک و پر لهوهپهکانی نیوان دهريایی خهزهر هیرشیان هینا و تیره کوردهکانی ناوچهکه وهک بوختی وهمهوهند و شکاک و هی تر، دژبه غهواره تورکمانهکان بو پاراستنی لهوهپرگه و ئاوايهکانیان بهرهههستکاری و بهرگریهکی خویناوی و نهچراوهیان کردوهو بو بهرگریکردن له سهرزهمین و مال و سامانی خوینان، بهلام له کوئای ئههوانایهیان نهبوو بیانشکینن، بۆیه ناچار ریگیان بو کردوونهتهوه بو ئهوهی به ناوچهکانیاندا تپهپرن و بلاوبینهوه^(۲)، ههروهک چۆن تورکمانهکانی (البابکریه) له سالی (۵۰۸/ ۱۱۱۵ز) داوا له میر (ابی الهیجاء کوری حسین کوری علی موسهک)ی ههزبانى دهکهن ریگیان پێ بدهن مهپهکانیان له لهورگاکانی ناوچهکانی (أربل) بهوهپینن، بهلام رازی ناییت و رووبهروویان دهبیتهوه و دوریاندهخاتهوه، بهلام تورکمانهکان بههیزهوه دهگهپینهوه و دهست بهسهه ناوچهکهدا دهگرن^(۳).

بهپیتی خاکی ههريمه کوردنشینهکان و فراوانی لهوهپرگاکی سهرنجی پهگهزهکانی دیکه بو خوئی راکیشاوه، ههولیاندهدا دهست بهسهه لهوهپرگاکی و سامانی ئاژهلیی خهلکی خوچییی داڭگرن، بو نمونه دهشته بهرفراوانهکانی موش و ئهرزهن، ئههه گهورهترین و فراوانترین لهوهپرگا بوونه له ههريمی جهزیره^(۴)، ههروهک چۆن ناوچه و دهشتاییهکانی

(۱) ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۶۷.

(۲) محمد أمين زي: تاريخ الدول و الإمارات الكردية، ص ۴۶؛ ئارشاك سافراستيان: كورد و كوردستان، چ ۲، ل ۴۸.

(۳) ابن ابى الهیجاء: تاريخ ابن ابى الهیجاء، ص ۱۸۱.

(۴) ابو الفداء: تقويم البلدان، دار الصادر (بيروت: د.ت)، ص ۳۹۳؛ زرار سهديق توفيق: هۆز و دهسهلاته هۆزهکيه کوردیههکانی چاخى ناوهراست، و: ئیدریس عهبدووللا

نیوان هه‌ردوو رووباری (زاب) ی گه‌وره و بچووک له‌وه‌رگای زستانه‌ی هه‌زبانیه‌کان بووه^(١)، بۆیه شتیکی ئاسایی بوو پیکهاته‌کان له مملاتی‌دبان بو ده‌ستگرتن به‌سه‌ر له‌وه‌رگا سروشتیه‌کانی ناوچه کوردیه‌کان، بۆ نموونه (القربلی) سه‌رداری هۆزی سولغوری تورکمانی له‌گه‌ل (میر سورخاب کورپی به‌در) میری میرنشینی عه‌ننازی، له‌سه‌ر له‌وه‌رگا ده‌بیته شه‌ریان، هه‌رچه‌نده له سه‌ره‌تا میر سورخاب کورپی به‌در شکستیان پیده‌هیتت و ژماره‌یه‌کی لئ کوشتن، به‌لام دواتر به‌هاوکاریی تورکمانه‌کانی تر، ژماره‌یه‌کی زۆری سه‌ربازانی میر سورخابیان کوشت و ناچاربوون هه‌لبێن بۆ ناوچه چیاکان، گشت ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی میر سورخابیان گرت، ته‌نها داقوق و شاره‌زور نه‌بیته^(٢)، (ابن الأثیر) باس له ده‌وله‌مهن‌دی میرانی میرنشینه‌که ده‌کات به‌تایه‌ت کاتیک میر (سورخاب کورپی به‌در) له سالی (٥٠٠/١١٠٧ز) کۆچی دوایی ده‌کات، ده‌لیت: ((خواهن پاره‌یه‌کی زۆر بوو، ئه‌سپێکی بئ ژماریشی هه‌بوو))^(٣)، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ده‌وله‌مهن‌دی و هیزی ئابووری میرنشینه‌که که‌سه‌لجوقیه‌کان هه‌ولیاندا ده‌ست به‌سه‌ر سامانی ئابووری و ئاژه‌لیی میرنشینه‌که‌دا بگرن و له به‌رژه‌وه‌ندیی فراوانخوازیه‌کانیان به‌کاربیهێنن، بیگومان ئه‌مه‌ش له کاتیک‌دابوو که سولتانه‌کانی سه‌لجوقی له ناکۆکی و مملاتییه‌کی قول‌دابوون له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌و ماوه‌یه‌دا، جگه له‌وه‌ی به‌ ئاره‌زووی خۆیان باج و سه‌رانه‌یان به‌سه‌ر خه‌لکی سه‌پاندوو. بۆ نموونه باجی

مسته‌فا، چاپخانه‌ی هاوسه‌ر، (هه‌ولێر: ٢٠١٠)، ل ٢١١.

(١) ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٠٥.

(٢) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٣٤٧.

(٣) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٥٤٦؛ نیشتمان به‌شیر محه‌مه‌د: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ٣٦٤.

له‌وه‌پاندنی ئاژه‌لیان وه‌رگرتووه، که‌وا له‌هه‌ر سه‌د ئاژه‌لیک، ئاژه‌لیکیان وه‌ک باج له‌خاوه‌ن ئاژه‌له‌کان وه‌رده‌گرت^(۱).

به‌ناوه‌ندیکردنی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان و دابه‌شکردنی ناوچه‌کوردیه‌کان به‌سه‌ر سه‌رکرده‌سه‌ربازییه‌کان و ده‌رکه‌وتنی ئه‌تابه‌گییه‌کان له‌سه‌ر حسابی سه‌لجوقیه‌کان و هه‌ول‌ه به‌رده‌وامه‌کانیان بو‌فراوانکردنی ده‌سه‌لاتیان، مملانی نیوانیان له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوچه‌کوردیه‌کان و له‌وه‌رگا فراوانه‌کانیان و سامانی ئاژه‌لیی ناوچه‌کوردیه‌کان وای کردووه، که‌به‌رده‌وام کورد و تورکمانه‌کان له‌کیشه و مملانی‌دابن و کوشت و کوشتاریکی زۆریان له‌یه‌کتری کرد و شه‌ر و ئاژاوه‌زۆربه‌ی شار و ناوچه‌کانی هه‌ریمه‌کانی گرتۆته‌وه^(۲)، به‌هۆی نه‌بوونی ده‌سه‌لاتیکی به‌هیز و یه‌کگرتوی کوردی بو‌چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان^(۳)، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌ئه‌نجامی نه‌بوونی هیزیکی سیاسی به‌هیز که‌فه‌رمانه‌وه‌ی هه‌ریمه‌کوردنشینه‌کان بکات و بتوانیت به‌شیویه‌کی به‌هیز به‌رپه‌رچیان بداته‌وه‌بو‌پاراستنی ده‌رامه‌ته‌ئابوو‌ریه‌کانی ئه‌و ناوچانه، وای کردووه‌سامانی ئاژه‌ل و جوتیاران زۆترین زیان و کاریگه‌ریی ئه‌و مملانی‌نیانه‌یان له‌سه‌ر بی‌ت.

(۱) ابن‌العربی: تاریخ مختصر الدول، ص ۲۲۹.

(۲) عماد‌الدین‌الاصفهانی: البستان‌الجامع‌لجمیع‌تواریخ‌أهل‌الزمان، ت: محمد‌علی‌الطغانی، مؤسسه‌حماده، (الاردن: ۲۰۰۳م). ص ۴۲۱-۴۲۲؛ رشید‌الجمیلی: الاتابکه‌فی‌الموصل‌بعد‌عماد‌الدین‌زنکی (۵۴۱-۶۳۰هـ)، دار‌النهضة‌العربیة، (بیروت: ۱۹۷۰)، ص ۲۸۶؛ حمه‌که‌ریم‌عارف: کورد له‌ئینسکلۆیدیای ئیسلامدا، و: حمه‌که‌ریم‌عارف، ده‌زگای‌چاپ و په‌خشی‌سه‌رده‌م، (سلیمانی: ۲۰۱۰ز) ل ۱۱۱.

(۳) عماد‌الدین‌الاصفهانی: البستان‌الجامع‌لجمع‌تواریخ‌أهل‌الزمان، ص ۴۲۱-۴۲۲؛ ابن‌الأثیر: الکامل‌فی‌التاریخ، ج ۱۲، ص ۱۰۴، ۱۱۸؛ رشید‌الجمیلی: الاتابکه‌فی‌الموصل‌بعد‌عماد‌الدین‌زنکی، ص ۲۸۶.

ج. بلا‌بوونه‌وهی رژی‌می ده‌ره‌به‌گایه‌تی:

شی‌وازی به‌خشینی زه‌وی ده‌ره‌به‌گی له میژوو‌ی دوور و نزیک‌ی کورد‌دا شو‌ینه‌واری گه‌وره‌ی جی‌ه‌یش‌توو‌ه، که دواتر گه‌شه‌ی کرد و بوو به سیسته‌میکی ئابوو‌ریی به‌ربلا‌وی ناو کۆمه‌لگای کوردی به ناوی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و بووه هۆی ده‌رکه‌وتنی جیا‌وازیی چینایه‌تی له‌سه‌ر بنه‌مای ئابوو‌ری، به به‌خشینی زه‌وی ده‌ره‌به‌گی به سه‌رکرده سه‌ربازیه‌کان و رازی‌کردنیان^(۱)، له راستیدا شی‌وازی پیکهاته‌ی ده‌سه‌لاته‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای هی‌ز بنیات نراوه، بۆ‌یه به‌هی‌زی هۆکارێک بووه بۆ هی‌رش‌بردن و ب‌ه‌ی‌زی‌ش تاکه په‌ناگه‌ی بریتیبوو‌ه له به‌رگری‌کردن یاخود په‌نابردن بۆ هی‌زی‌ک که هاو‌بیر و هاو ئاین بو‌ییت، کپۆکی زاله‌یه‌تی ناوه‌ندیش سوپایه، سوپاش پشت به‌ستوو‌ه به دارایی، دارایی‌ش به ئاوه‌دانی، ئاوه‌دانی‌ش به دادگه‌ری، دادگه‌ری‌ش به کرده‌وه‌ی جوانی کاربه‌ده‌ستان و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتدار له ژيانی ژێرده‌سته‌کان به‌رده‌وام ده‌بی‌ت^(۲)، به‌لام کاتی‌ک سوپا و سه‌رکرده‌کانی ده‌بنه ئامرازێک بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک له پیناو کۆکردنه‌وه‌ی سامان به‌بی له‌به‌رچا‌وگرتنی به‌رژه‌وه‌ندیی گشتی، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ریی خراپی کردۆته سه‌ر میژوو‌ی دوور و نزیک‌ی کورد، بوه‌یه‌یه‌کان له پ‌شینه‌ی ئه‌و هی‌زانه بوون که پیاده‌ی ئه‌و سیاسه‌ته‌یان کرد و به‌هۆی لاوازی ئه‌زموونی کارگێ‌رییان به پ‌دانی زه‌وی به سه‌ربازه‌کانیان له جیاتی شایسته داراییه‌کانیان، یاخود له جیاتی پ‌دانی پایه به

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۷؛ رسول ابراهیم: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هی‌زه بیانیه‌کان، ل ۲۲۵.

(۲) ئیبن خلدون: موقدیمه، ب ۱، ل ۱۸۷.

سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کان دراوه^(۱)، به‌مه‌ش پیدانی زه‌وی له پاداشته‌وه گۆرا بو پیدانی به‌و که‌سانه‌ی که خزمه‌تی میره‌کانی بو‌هیه‌ییان کردووه^(۲)، بو‌هیه‌یه‌کان دوا‌ی ده‌ست‌گرتیان به‌سه‌ر به‌غداد سه‌ربازه‌کانیان ده‌نگی ناره‌زایان لټه‌ل‌سا و داوا‌ی پاداشتیان ده‌کرد، بو‌یه (معز الدولة) (اقطاع‌ی به‌خشیه سه‌رکرده‌کانی وه‌ک پاداشت، ئە‌مه‌ش به‌تټه‌په‌بوونی کات دۆ‌خټکی ناهه‌م‌ورای دارایی دروست‌کرد به‌هۆ‌ی که‌می دا‌هات و به‌خشینی به‌شټک له زه‌وییه‌کانی ده‌ولت^(۳)، ئە‌و سه‌رکرده‌نشی ناوچه‌یه‌کیان پیده‌درا گو‌ییان به‌ ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ئە‌و ناوچانه‌نه‌ده‌دا و له‌هه‌ول‌ی پټ‌ش‌خستنی زه‌وی و زاره‌کانیان نه‌بوون، ئە‌مه‌ش کاریگه‌ری نه‌رټنی له‌سه‌ر لایه‌نی ئابووری دروست‌کرد^(۴)، خاوه‌نی (اقطاع‌)‌کان به‌رپرس بوون له‌سه‌ر کۆ‌کردنه‌وه‌ی باج و جټبه‌جټ‌کردنی یاسا، بو‌یه ده‌ستیان نه‌پاراستوو له‌چه‌وسان‌دنه‌وه‌ی جوتیاران و خاوه‌ن مو‌لکه‌کان بو‌ئه‌وه‌ی زۆ‌رت‌رین باجیان لټه‌ربگرن^(۵)، به‌تټه‌په‌بوونی کاتیش

(۱) محمد جمال الدین سرود: تاریخ الحضارة الإسلامية في الشرق، دار الفكر العربي (القاهرة: ۱۹۷۶)، ص ۱۱۳؛ جاسم حسن: المقاومة العربية للتسلط البويهی في العراق و الجزيرة الفراتية، ص ۱۲۵.

(2) Lapidus, Ira. M: "A History of Islamic Societies", Cambridge, (United Kingdom, 2002), 2nd edition, p.122

محمد حسن سهیل الدیمی: الإقطاع في الدولة العباسية (۴۴۷-۶۵۶هـ)، مرکز البحوث والدراسات الإسلامية، (بغداد: ۲۰۱۰)، ص ۴۱.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۷.

(4) Lambton: "The Internal structure of the Saljuq Empire", CMHOL, (Cambridge: 1999), Vol. 5/p. 232-233

(۵) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۵۷؛ ویل وایریل دیورانت: قصة الحضارة، ت: زکی نجیب، دار الجیل (بیروت: ۱۹۹۲) ج ۲، ص ۴۱۶.

ئەو خاوەن (اقطاع)انە بوونە خاوەنی زەوییه‌کان و بە شیوه‌ی بۆماوه‌یی بۆ منداڵه‌کانیان دەمایه، بەو مهرجه‌ی به‌رده‌وام بوابه‌ له‌ ملکه‌چی بۆ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ند و دانی باج به‌پێی ئه‌و پرێکه‌وتنه‌ نوێیه‌ی له‌ ئیوان هه‌ردوولادا ده‌کرا^(۱)، مه‌به‌ستی بوه‌یه‌یه‌کان ئه‌وه‌بوو که‌ ده‌رامه‌ته‌ ئابوورییه‌کانی ئه‌و ناوچانه‌ به‌ده‌سته‌بھێنیت له‌ ریگه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی باج، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هێژکی ئاماده‌یان له‌و ناوچه‌یه‌ هه‌بیت بۆ کاتی پێویست و پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی پیکهاته‌کانی تر، جگه‌ له‌وه‌ی مه‌به‌ستیان بوو سه‌ربازه‌کان په‌یوه‌ستبکه‌ن به‌زه‌وییه‌کان و نیشه‌جیان بکه‌ن، له‌ راستیدا بوه‌یه‌یه‌کان چونکه‌ خێله‌کی بوون وا سه‌یری زه‌وییه‌ ده‌سته‌سه‌رداگیراوه‌کانیان ده‌کرد که‌ (غنیمه‌)ن و به‌ده‌سته‌تھاتوون، بۆیه‌ دابه‌شی سه‌ر سه‌رکرده‌کانیان ده‌کرد، سته‌م و زۆری ئه‌وانیش سیسته‌می ئاودی‌ری و کشتوکالی به‌ره‌و له‌ناو‌بردن برد و ئه‌رکی جوتیارانی قورس کرد و به‌ره‌مه‌کانیان که‌مبوویه‌وه، ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌ جوتیاره‌کان وازیان له‌ پیشه‌که‌ی خۆیان هێناو کۆچیان کرد.

مملانیی ئیوان همدانییه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان له‌ سالی (۳۳۴-۹۴۶ز) ناصر الدولة الحمدانی ناوچه‌کانی نه‌هره‌وان و خالس ده‌به‌خشیته‌ به‌شیک له‌ سه‌رکرده‌ تورکه‌کانی نیو سوپایه‌که‌ی، که‌ رق ئه‌ستوربوون به‌رامبه‌ر بوه‌یه‌یه‌کان، چونکه‌ توانیان له‌ مملانییان به‌سه‌ر تورکه‌کان زالب‌ن و ده‌ست به‌سه‌ر به‌غداد دا‌بگرن^(۲)، دیاره‌ کورده‌کان له‌ زیانی

(۱) آکو برهان محمد: کوردستان دراسته‌ فی النظم التجاریه‌ و المالیه‌، مطبعة شهاب، (ارییل: ۲۰۱۱)، ص ۳۵۶-۳۵۷.

(۲) الهمذانی: تکملة تاریخ الطبری، ص ۱۵۲.

ئەو بەخشینانە دوورنەبوونە، لایەنە ناکوکە کان زۆر جار هەولیان داوہ بە بەخشینی ناوچە کوردییە کان مملاتییە کانیان یە کلایبیکەنەوہ وەک ئەوہی (عضد الدولة) ئامادە بووہ ناوچە کانی موسڵ و ہەریمی جەزیرە ببەخشیتە (ناصر الدولة) وەک (اقطاع) بەو مەرچە ی بچیتە ژۆر فەرمانە کانی بوہیہیہ کان، بەلام میری حەمدانی رازیناییت و داوا یە کہ رەتدە کاتەوہ^(۱)، بوہیہیہ کان لە سەردەمی دەسەلاتیان بە چاوی (اقطاع) لە ناوچە کوردییە کانیان روانیوہ بەو مەرچەش بە دەسەلاتی میرە کوردییە کان و سەرۆک ھۆزە کانیان رازیبوونە کہ سالانە باج بدەن و لە مملاتییە کانیان یارمەتی سەربازیان پێشکەش بکەن، لە مملاتییە نیوان (عز الدولة) و (ابو تغلب) ی حەمدانی کورد پۆلی یە کلایبیکەرەوہی ھەبووہ، ھەر وەک (شەرەفخان ی بەلیسی) دەلیت: ((عیژدەولە داوا لە میر حەسنەویە دەکات بەگژ (ابو تغلب) دا بچیتەوہ لە بەرامبەردا ھەتا سەر زابی گەورە ی پێدەبەخشیت، حەسنەویە لە (ابو تغلب) وەخۆکەوت و لەشکری حەمدانی راونا ھەتاوہ کو شاپری رەقە و بەسەرکەوتووی بەرپەگە ی ھەولێر شارەزوردا گەرایەوہ بو دەینەوہر))^(۲)، بەمەش بۆمان رووندەبیتەوہ ئەگەر کوردە کان سودمەنیش بووبن لە بەخشینی چەند ناوچە یە ک پێیان ئەوا لە پێناو خزمەتکردن و پشتگیریکردنی بوہیہیہ کان بووہ کہ لە ناکوکی و مملاتییدا بوون لە گەڵ پیکهاتە کانی تر.

بۆیە پیکهاتە کان ھەمیشە لە دەرفەتیک گەراون بو ئەوہی دەست بەسەر مولک و مالی ناوچە کوردییە کان بگرن، ئەو دەرفەتەش بە مملاتییە نیوان میر بەدر و ھیلالی کوری رەخسا و بوہیہیہ کان

(۱) مسکویة: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۴۴۱.

(۲) شەرەفنامە، ج ۶، ل ۳۴.

جگه له‌وهی ناوچه‌کانی میرنشینه‌که‌یان تالانکرد، ناوچه‌کانی شاره‌زووریشیان له‌ده‌ستدا و وه‌زیر (فخر الملک) ی بوه‌یهی وه‌ک (اقطاع) شاره‌که‌ی به‌خشییه نوینه‌ره‌کانی، بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌رپۆه‌ی ببه‌ن^(۱)، (شمس الدولة) ش دینه‌وه‌ری به‌خشیه نوینه‌ره‌کانی بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌رپۆه‌ی ببه‌ن^(۲)، خه‌لکی ناوچه‌که‌ش باجی ئه‌و و ویران‌کاریه‌یان دا، چونکه بارقورسی به‌رپۆه‌بردنی ناوچه‌که‌ له‌سه‌ر شانی خه‌لکی ره‌ش و پروت بووه و میرنشینه‌که و ژیرخانی ئابووریشی به‌ره‌و و ویرانبوون برد، زۆری نه‌برد میر به‌در و هیلالی کوری ده‌بنه‌قوربانیی مملاتیی تیوان میرانی بوه‌یهی (شمس الدولة) و (سلطان الدولة) هه‌ردووکیان ده‌کوژرین و (شمس الدولة) ده‌ست به‌سه‌ر به‌شیکی ناوچه و قه‌لاکانی میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یهیدا ده‌گریت و له‌لایه‌ن سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کانی به‌رپۆه‌ده‌بران^(۳)، له‌گرنه‌ترین ده‌رئه‌نجامه‌کانی ئه‌و و مملاتییانه به‌سه‌ر میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یهی له‌ده‌ستدانی هیز و توانای میرنشینه‌که و لاوازی و پوکانه‌وه‌ی بوو سه‌ره‌رای هه‌له‌کاندنی ستراکتۆری ئابووری ئه‌و میرنشینه و له‌ناوچوونیان و دابه‌شکردنی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی به‌سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کانی بوه‌یهییه‌کان بوو. ئیبن خه‌لدوون پێیوایه: ((دروستکردنی ده‌وله‌ت ته‌نها له‌رێگه‌ی هیز و زالبوونه‌وه‌ ده‌کریت یان به‌هۆی عه‌سه‌بیه‌ت و پراکیشانی دلی خه‌لکی بۆ لایی خو و فراوانخوازی))^(۴)، سه‌له‌جوقیه‌کانیش پێیوستیان به‌

(۱) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۲۱۷، ۲۴۶؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ج ۱۸، ص ۱۹۳-۱۹۴.

(۲) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ج ۱۸، ص ۲۳۲.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۲۵۰-۲۵۱.

(۴) موفه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۲۶.

كوردە‌كان بوو بۆ جیگیركردنی ده‌سه‌لاتیان، بۆیه له‌سه‌ره‌تادا چاوپۆشیان له‌ده‌سه‌لاتی كوردە‌كان كرد و داناننا به‌ده‌سه‌لاتیان و سه‌ركه‌وتوو بوون له‌وه‌ی كوردە‌كان بۆلای خۆیان پرابكیشن، له‌ مملانی سە‌لجوقیه‌كان و به‌ساسیریش كورد و سه‌ركرده‌كانی رۆلێ یه‌كلاكه‌ره‌وه‌یان هه‌بوو له‌ سه‌ركه‌وتنی سە‌لجوقیه‌كان، بۆیه له‌ پاداشتی ئەوه هه‌روه‌ك (سبط ابن الجوزي) ده‌لێت: ((سولتانی سە‌لجوقی موسڵی به‌خشیه هه‌زار ئەسپ))^(۱)، دوپاتی ئەوه‌ش ده‌كات‌وه و له‌سه‌ر زاری سولتانی سە‌لجوقی كاتێك ده‌لێت: ((ئهو وولاته‌مان به‌خشیه هه‌زار ئەسپ، چونكه خزمه‌تی كردین))^(۲)، دواتریش به‌سرا و خوزستان و ئه‌رجانی بۆ دابری به‌ بری سئ سە‌د و شه‌ست هه‌زار دینار، ریشی پێدا له‌و (اقطاع)انه وتار به‌ ناوی ئەو بخویندریته‌وه^(۳)، هه‌روه‌ها (تغرل بگ) ناوچه‌كانی ئازهری‌بجان ده‌به‌خشیته میر (مملان كورپی هه‌سوزان)^(۴).

ده‌رئه‌نجامه‌كانی شه‌ری مه‌لازگرد بۆ كورد پێچه‌وانه‌ بوون، چونكه له‌ ده‌رئه‌نجامی ئەو شه‌ره‌ بووه‌ مایه‌ی زیادبوون و به‌هێزبوونی ده‌سه‌لات و پێگه‌ی سه‌ربازی سە‌لجوقیه‌كان له‌ ناوچه‌كه^(۵)، له‌ یه‌كه‌م كاردانه‌وه‌یاندا ناوچه‌كانی (خلائ) و ملازگرد ژێرده‌سه‌لاتی میرنشینی مه‌روانی وه‌ك (اقطاع) به‌سه‌ركرده‌ سه‌ربازییه‌ توركه‌كانی به‌خشی، به‌مه‌ش له‌ ژێر كۆنترۆلی مه‌روانیه‌كان ده‌رچوو^(۶)، بۆیه سە‌لجوقیه‌كان

(۱) مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۹، ص ۹.

(۲) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۹، ص ۹.

(۳) الحسيني: زبدة التواريخ، ص ۱۰۲؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۶۳۵؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۸، ص ۴۹۶.

(۴) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۶۵۱.

(۵) نيكيتا ايليسيف: الشرق لإسلامي في الشرق الوسيط، ص ۳۵۵.

(۶) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص ۱۹۰.

هه‌ر له‌گه‌ل ده‌ستگرتن و زالبوونیان به‌سه‌ر پایه‌کانی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسی بیرۆکه‌ی مه‌رکه‌زیه‌ت و له‌ناوبردنی ده‌سه‌لاتی میرنشینه کوردیه‌کانیان له‌لا دروستببوو، ئین خلدوونیش پێیویه که ده‌وله‌تداری به‌زالبوون دیته‌دی، ئه‌و زالبوونه‌ش پاش جه‌نگ یه‌کلاییده‌بیته‌وه^(١)، مه‌لیکشا له‌سه‌ر هه‌مان سیاسه‌ت به‌رده‌وام بوو بۆ هه‌ریه‌ک له‌میره‌کانی ناوچه‌یه‌کی دابری، بۆیه به‌ ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی ئازه‌ریجیان و پخوانی میرنشینی په‌وادای له‌ سالی (٤٦٣ه‌/١٠٧٠ز) ده‌ستیپێکردوو^(٢)، به‌هه‌مان شیوه‌ش ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره به‌خشرایه (ابن جهی‌ر) که سه‌رکرده‌یه‌تی هه‌رشه‌ی سه‌ر میرنشینی مه‌روانی کردبوو، ده‌ستی به‌سه‌ر مال و مولکی مه‌روانیه‌کاندا گرت، بۆهه‌ر شارێکیش واله‌کی دانا بۆ به‌ریوه‌بردن و کۆکردنه‌وه‌ی داها‌تی ئه‌و ناوچه‌یه‌یه‌^(٣).

کوردیه‌کان به‌گه‌شتی نه‌یان‌توانیوه‌ خۆیان یه‌کلایی بکه‌نه‌وه له‌ مملانیی لایه‌نه‌کان به‌وه‌ی هه‌رجاره و پشتگیری لایه‌نیکیان کردوو ئه‌وه‌ش هه‌وکار بووه‌ بۆئه‌وه‌ی به‌شێک له‌ ناوچه‌کانیان له‌ده‌سته‌بدن، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ر سوره‌خابی عه‌ننازی له‌ سالی (٤٩٢ه‌/١٠٩٨ز) متمانه به‌ محمه‌دی کورپی مه‌لیکشا ده‌کات و دواتر پاشگه‌زده‌بیته‌وه و متمانه و پشتیوانی بۆ دوژمنه‌که‌ی ده‌رده‌برێت به‌ ناوی برقیاروک، له‌ کاردانه‌وه‌ی لایه‌نگیری له‌لایه‌ن محمه‌دی کورپی مه‌لیکشا به‌شێکی زۆری خاکی میرنشینه‌که‌ی و ناوچه و قه‌لاکانی داگیرده‌کرێت و به‌ کاربه‌ده‌سته‌کانی خۆی ده‌به‌خشیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ریوه‌یانبه‌ن، ئه‌مه‌ش بۆ لاوازی دبلۆماسیه‌ت و که‌سایه‌تی

(١) موقه‌دیمه، ب، ١، ل ١٠١.

(٢) احمد عبدالعزیز: الامارة الهذبانیه الكردیه، ص ٧٣؛ ئاکو بورهان: میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بباسی، ل ٦٧.

(٣) الفارقی: تاریخ الفارقی، ص ٢١٤؛ ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ١٠، ص ١٣٠.

میره‌کانی دوایی ده‌گه‌رپته‌وه که نه‌توانن مملانی ناو‌خویی بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی له‌سودی خو‌یان و به‌رژه‌وه‌ندی میرنشینه‌که‌یان به‌کاربه‌یتن، ده‌ره‌نجام میرنشینه‌که‌ی به‌ره‌و له‌ناو‌چون و دابه‌شکاری برد^(۱)، هه‌روه‌ها به‌خشینی ناو‌چه‌ی حلوان به‌(ارتق کوری اکسب) له‌لایه‌ن مه‌لیکشا، که مه‌به‌ست لئی لکانندی و یلایه‌ته‌کان بوو به‌ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی که دو‌اتر به‌هو‌ی لاوازی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی ته‌و (أقطاع) انه‌بوونه‌ بناغه‌ی دروستبوونی ته‌تابه‌گیه‌کان^(۲)، هه‌روه‌ک چۆن به‌خشینی ناو‌چه‌ی (ماردین) له‌لایه‌ن مه‌لیکشا به‌(یاقوتی کوری ارتق)ی تورکمانی و فراوانکردنی ده‌سه‌لاتی بووه‌ بناغه‌ی دروستبوونی میرنشینی ته‌رته‌قی له‌ ناو‌چه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره^(۳)، دابه‌شکردنی ناو‌چه‌ کوردیه‌کان و به‌خشینی زه‌وی جوتیاران به‌ ده‌ره‌به‌گه‌کان کاریگه‌ری خراپی کرده‌ سه‌ر ئاستی گوزه‌رانی خه‌لک و که‌مبوونه‌وه‌ی توانستی به‌ره‌مداری زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کان و سه‌ره‌لدانی ئازاوه‌ و مملانی له‌سه‌ر به‌ده‌ست هیئانی زۆرتین رپژه‌ی زه‌وی و توندوتیژی نواندن به‌رامبه‌ر جوتیاران، شوینه‌واری خراپی له‌سه‌ر باری ئابووری و کشتوکالی ناو‌چه‌ کوردنشینه‌کان به‌جه‌ه‌شتووه‌، هه‌میشه‌ وایکردوه‌ وه‌رزیرانی کورد وه‌ک کریگرته‌ و سه‌پانی ده‌ره‌به‌گه‌کان کاربکه‌ن، سه‌رباری سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌یان قورسی و گرانی باج و مالیات و باجی ناشایسته‌ش هه‌نده‌ی تر ته‌رکی خه‌لکی ته‌و ناو‌چانه‌ی قورستر کردبوو^(۴).

(۱) ابن‌الوردی: تاریخ ابن‌الوردی، ج ۲، ص ۱۲؛ ناکۆ بورهان: میرنشینه‌ کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بباسی، ل ۲۰۴.

(۲) البنداری: تاریخ دولة‌ ال سلجوق، ص ۷۰؛ رسول ابراهیم رسول: سیسته‌می کارگیری کوردستان، ل ۳۴۷.

(۳) قلشندی: صبح‌ الأعشى، ج ۴، ص ۳۱۶.

(۴) رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکشی هیژه‌ بیانیه‌کان بو سه‌ر کوردستان، ل ۲۲۸؛ رسول ابراهیم رسول: زیادبونی قه‌باره‌ی دانیشتوانی ناو‌چه‌

باسی دووهم:

سه‌پاندنی باجی زۆر

ئهو ره‌وشه‌ نا‌ئارامه‌ی دوای هه‌ر له‌شکرکێشیه‌ك ده‌هاته‌ کایه‌وه‌، له‌ په‌یره‌وکردنی ئهو سیاسه‌ته‌ ئابوورییه‌، به‌ سه‌پاندنی باجی زۆر به‌رامبه‌ر به‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان، ئه‌رکی سه‌رشانی جوتیارانی قورس کردووه‌ کاریگه‌ری و شوێنه‌واری خراپیشی له‌سه‌ر به‌واری کشتوکاڵ به‌جیه‌یشتوو، به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئهو هه‌زانه‌ ئه‌وه‌نده‌ی بایه‌خیان به‌ کۆکردنه‌وه‌ی ماڵ و سامان ده‌دا له‌په‌رینه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی باج و خه‌راجی زۆر، ئه‌وه‌نده‌ به‌ده‌م به‌ره‌وپی‌ش‌بردنی که‌رتی ئابووری نه‌بوون، که‌م توانایی دارایی بوه‌یه‌یه‌کانیش له‌ دابینه‌کردنی موچه‌ی سه‌ربازان وای کردووه‌ چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌یان به‌ به‌خشیانی ناوچه‌کان به‌ سه‌رکرده‌ سه‌ربازییه‌کان چاره‌سه‌ر کرد^(١)، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ریی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌سه‌ر هه‌ژموونی ناوه‌ندی له‌سه‌ر به‌شیکی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان، به‌ هه‌بوونی هه‌ژموونی سوپا و ده‌زگای کۆکردنه‌وه‌ی باجه‌کان و راسپاردنی که‌سه‌کان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌، هه‌ژموونی هه‌یزی ناوه‌ند ده‌سه‌لمه‌ت به‌رانبه‌ر به‌ کورده‌کان^(٢)، دادگه‌ریش له‌ په‌رینه‌ی ده‌سته‌لاتداریه‌وه‌ به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌دیده‌ت^(٣)، کاتیکش ده‌سه‌لات

کوردنشینه‌کان له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیدا، ژ، ب، ٣، ل ٥٧٢.

(١) رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هه‌یزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان، ل ٢٢٠.

(٢) الهمذانی: تکلّمه‌ تاریخ الطبری، ص ٣٦٤؛ محمد ئه‌مین: خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان له‌ زۆر قه‌دیمه‌وه‌ تا ئه‌مه‌رۆ، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌ (هه‌ولێر: ٢٠٠٦)، ل ٩٩؛ زرار صدیق: الکرد فی العصر العباسی، ص ١٥٢.

(٣) ئه‌بن خلدون: موقه‌دیمه‌، ب، ١، ل ٦٧٩.

دادگه‌ریی ناکات خه‌لك نائومیّد و زه‌لیل ده‌بن^(۱)، خێله په‌وه‌ندییه‌کان کشتوکال و نیشه‌جیوونیان له‌ شاره‌کان به‌ زه‌لیلی ده‌بینی، چونکه هیژی پیکهاته‌کان به‌ ئاره‌زووی خۆیان باجیان به‌سه‌ردا سه‌پاندوون، هاوکات کاری کشتوکالی به‌ باج و خه‌راج کۆتایی دیت مروّف به‌و شیوازه‌ رادیّت و به‌شیکی زۆری سه‌ربه‌خۆیی له‌ده‌ستده‌دات^(۲)، بیگومان بوه‌یه‌یه‌کان هه‌میشه‌ بوونه‌ته‌ ئامرازیک بوّ چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لکی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان، له‌ پرۆسه‌ی وه‌رگرتنی باج‌ریگه‌ و ئامرازی جیا جیا له‌ توندوتیژی و چه‌وساندنه‌وه‌یان ده‌گرته‌ به‌ر به‌رامبه‌ر به‌ جوتیاران، به‌ مه‌به‌ستی خۆده‌وله‌مه‌ندکردن، سه‌پاندنی باجیش به‌سه‌ر جوتیار و وه‌رزیر و بیده‌سه‌لاته‌کان له‌لایه‌ن ناوه‌نده‌کان به‌رده‌وام به‌ ئاره‌زووی خۆیان بووه^(۳).

کاتیکیش میر حه‌سنه‌ویه به‌بی په‌زنامه‌ندیی بوه‌یه‌یه‌کان به‌رده‌وام ده‌بیّت له‌ سیاسه‌تی فراوانخوازی و خۆسه‌پاندن و ریگرتن له‌ کاروانه‌ بازرگانییه‌کان و سه‌پاندنی باج به‌سه‌ریاندا، (روکن الدولة) ترسی لێده‌نیشیّت و بریارده‌دات سنووریک بوّ فراوانخوازییه‌کانی دابنیت و له‌ سالی (۳۵۹ک/۹۷۰ز) سوپایه‌ک ئاماده‌ده‌کات بوّ هێرش کردنه‌ سه‌ریان، به‌لام پرووبه‌پرووبونه‌وه‌ رونا‌دات و ریگده‌که‌ون و حه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان ملکه‌چ بوونی خۆیان راده‌گه‌ییّن بوّ بوه‌یه‌یه‌کان به‌ پیدانی بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌ک باج^(۴)، وه‌ک (مسکویه) ده‌لیّت:

(۱) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب، ۲، ل ۱۴۷.

(۲) الراواندی: راحة‌ الصدور، ص ۲۶۰؛ البنداری: سنا برق الشامی، ص ۲۰۳.

(۳) الراواندی: راحة‌ الصدور، ص ۲۶۰؛ البنداری: سنا برق الشامی، ص ۲۰۳؛

(۴) ابن الأثیر: الکامل فی التاریخ، ج ۸، ص ۶۰۶؛ محمد جمیل رۆژبه‌یانی: میژووی حه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ل ۵۴.

((حه‌سنه‌وهی‌ه‌ی ب‌ری (سه‌ده‌ه‌زار) دینار به بوه‌یهی‌ه‌ه‌کان ده‌دات به‌پیی‌ری‌ککه‌وتنی‌نیوانیان))^(١)، ئە‌وه‌ش ئە‌وه‌ پش‌تراس‌ت ده‌کاته‌وه‌ ملکه‌چ‌کردنی‌خه‌لکی‌به‌سه‌ندنی‌با‌ج‌لییان، به‌ری‌گای‌سو‌پا و هی‌زه‌وه‌ده‌بیت، بۆ‌زالبوون‌به‌سه‌ر‌هی‌زی‌هه‌مووان، که‌له‌ناوچه‌ی‌ئه‌واندا‌هه‌ن^(٢). بۆ‌مان‌ده‌رده‌که‌و‌یت‌که‌بوه‌یهی‌ه‌ه‌کان‌تا‌ئه‌و‌کاته‌رازی‌بوونه‌به‌ده‌سه‌لاتی‌میرنشینه‌کوردیه‌کان‌که‌له‌ژیر‌هه‌ژموون‌و‌ده‌سه‌لاتی‌خۆیان‌بوونه‌و‌با‌جیان‌داوه‌و‌سوودیان‌له‌توانای‌ئابووری‌ئهو‌ناوچانه‌وه‌رگرتووه‌بۆ‌به‌رده‌وامیدان‌به‌ج‌ه‌نگ‌و‌مملانییه‌کانیان، و‌به‌فراوانبوونی‌ده‌سه‌لاتی‌میرنشینه‌کوردیه‌کان‌و‌به‌ده‌سته‌تینانی‌سه‌ربه‌خۆیی‌ئابووری‌و‌زیادبوونی‌دا‌هاتیان‌و‌نه‌مانی‌مه‌ترسی‌ئهو‌پیکهاتانه‌له‌سه‌ر‌بوه‌یهی‌ه‌ه‌کان‌پ‌رژاونه‌ته‌سه‌ر‌ناوچه‌کوردیه‌کان‌بۆ‌ئهو‌هی‌ده‌ست‌به‌سه‌ر‌توانای‌ئابووری‌و‌خیر‌و‌بیری‌ئهو‌ناوچانه‌دا‌ب‌گرن‌جا‌چ‌له‌ری‌گه‌ی‌هی‌رش‌ی‌سه‌ربازی‌و‌تالان‌کردنی‌ئهو‌ناوچانه‌بو‌و‌بیت‌یان‌ملکه‌چ‌کردنیان‌به‌سه‌پاندنی‌با‌جیکی‌زۆر، که‌له‌هه‌ردوو‌باردا‌بارگرانی‌بۆ‌خه‌لکی‌ئهو‌ناوچانه‌دروست‌کردوو‌و‌ئابووری‌ناوچه‌کوردیه‌کان‌که‌وتۆ‌ته‌خ‌زمه‌تی‌ده‌سه‌لاتی‌ناوه‌ندی.

هه‌روه‌ها‌له‌مملانیی‌نیوان‌بوه‌یهی‌ه‌ه‌کان‌و‌حه‌مدانییه‌کان‌ناوچه‌کوردیه‌کان‌زۆرت‌رین‌زیانیان‌به‌رکه‌وتوو‌ه‌به‌هۆی‌ئهو‌هی‌حه‌مدانییه‌کان‌با‌جی‌پۆی‌ستیان‌نه‌ده‌دا‌به‌بوه‌یهی‌ه‌ه‌کان، بۆیه‌چه‌ندین‌هه‌لمه‌تیان‌کرده‌سه‌ر‌ناوچه‌کانی‌موس‌ل‌و‌جه‌زیره

(١) مسکویه: تجارب الأمم، ج ٥، ص ٣٧٤؛ أرشاک بولادیان: الأكراد في حقبة الخلافة العباسية، ص ١٢٠.

(٢) مسکویه: تجارب الامم، ج ٥، ص ٣٧٢-٣٧٣؛ ئیبن‌خلدون: موقدیمه، ب ١، ل ٤٧٣.

بۆ نموونه له ساڵی (۳۳۷ك / ۹۴۸ز) به بیانووی دواکه‌وتنی باج^(۱)، هێرشیان کرده سهر موسڵ و داگیریانکرد و (ناصر الدولة) به‌ره و شاری نوسه‌یه‌یین، پاشه‌کشه‌ی کرد، به‌لام دواتر رێککه‌وتن و له‌یه‌کیک له‌به‌نده‌کانی ئه‌و رێککه‌وتنه‌ش داننان بوو به‌ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان و سه‌پاندنی باجیکی ساڵانه به‌بری (۸هه‌زار درهم^(۲))، ییگومان به‌شی زۆری ئه‌و باجه له‌جوتیارانی ناوچه‌کوردیه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ کۆده‌کرایه‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌شیک بوون له‌قه‌له‌مپه‌روی هه‌مدانییه‌کان، ئه‌مه‌ش وای کرد به‌ره له‌واده‌ی خۆی باج وه‌ربگیریت و بارگرانییه‌کی زۆر بۆ خه‌لکی ناوچه‌که‌ دروستبیت^(۳)، قورسای کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و باجه له‌سه‌ر شانی جوتیار و خاوه‌ن موڵکه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ بوو، جگه له‌وه‌ی سیاسه‌تیکی توندیان به‌کارهێناوه بۆ کۆکردنه‌وه‌ی داهاات و باجی ئه‌و ناوچانه، بۆیه‌ وێرانبوونی شاره‌کان، پاشه‌کشه‌کردنی که‌رتی کشتوکالی به‌دوا داهااتوه^(۴). هه‌روه‌ک چۆن (ابن حوقل) هێرشیان ده‌کاته‌ سه‌ر به‌وه‌ی سیاسه‌تیکی نادا‌تپه‌روه‌رانه‌یان به‌کارهێناوه له‌کۆکردنه‌وه‌ی باج به‌ جوړیک شاری نوسه‌یه‌یین دارما له‌ژێر قورسای و درنده‌ییان له‌کۆکردنه‌وه‌ی باج و خه‌لکه‌که‌ی به‌ره و له‌ناوچوون برد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌مدانییه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌وی و موڵک و مالیاندا گرت^(۵).

(۱) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۰؛ إبراهيم سلمان الكروي: البويهيون و الخلافة العباسية، ص ۱۹۳.

(۲) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۰؛ أيليا برشينايا: تاريخ أيليا برشينايا، ص ۱۹۳.

(۳) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۲۳؛ ايليا برشينايا: تاريخ ايليا برشينايا، ص ۱۹۶.

(۴) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱؛ آكو برهان محمد: كوردستان دراسة في النظم التجارية و المالية، ص ۳۶۱.

(۵) صورة الأرض، ص ۱۹۱.

یه‌کی‌کیش له هه‌نگاوه‌کانی هه‌و‌ل‌دان بو سهر‌به‌خۆیی، سهر‌چاوه ده‌گری‌ت له هه‌ست به‌سته‌م‌کردن به‌رانبه‌ر خۆیان له‌لایه‌ن نه‌یاره‌کانیان، ئیبن خلدوون دوپاتی ئه‌و بو‌چونه ده‌کاته‌وه و پێ‌ی‌وايه: ((هاوپه‌یمانی و خزمایه‌تی یاخود شانازی په‌گه‌زی ده‌مارگیری ده‌جولێ‌یت، که‌ سته‌م ده‌بینیت به‌رانبه‌ریان))^(۱)، بۆیه به‌هۆی نادادپه‌روه‌ری و مامه‌له‌ی خراپی کاربه‌ده‌ستان و والی حران (هبة لله ناصرالدولة) له‌گه‌ل خه‌لکی ناوچه‌که و خراپی بارودۆخی خه‌لک و زیادکردنی باج له‌سه‌ر بازرگانانی حران وایکرد خه‌لکه‌که دژی ئه‌و نادادیه‌ پاره‌په‌ریت و بو‌ماوه‌ی دوو مانگ کاربه‌ده‌ستانی شاره‌که‌یان ده‌رکرد^(۲)، به‌لام (ابو تغلب) توانی به‌ زه‌بری هێز ده‌سه‌لاتی خۆی بۆسه‌ر شاره‌که‌ بگه‌رێ‌یته‌وه^(۳). دیاره ئه‌و پاره‌په‌رینه‌ش به‌رته‌نجامی خراپی بارودۆخی ئابووری و زۆری ئه‌و باج و خه‌راجیه‌ی خرابووه‌ سه‌ر شانی خه‌لکی ناوچه‌که بووه، له‌ ته‌نجامی ب‌لابوونه‌وه‌ی سیسته‌می ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌ ناوچه‌که که‌ باری سه‌ر شانی خه‌لکه‌که‌ی گران کردبوو، کاتی‌کشی ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر ما‌ل و سامانی خه‌لکی ب‌ئ‌ ئومێدیان ده‌کات له‌ به‌ده‌سته‌یانی سه‌روه‌ت و سامان، تالانکاریش به‌ چ ئه‌ندازه‌ک ب‌یت، خه‌لکیش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه له‌ که‌سه‌بته‌ت دوورده‌که‌ونه‌وه^(۴)، ئه‌وانه‌شی نیشه‌ته‌جی‌وون، وه‌کو پیشه‌ به‌ کشتوکاله‌وه خه‌ریک‌بوون و باجیان به‌سه‌ردا ده‌سپێندرا، له‌هه‌مان‌کاتدا تالانیان به‌رانبه‌ر

(۱) موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۳۶۰.

(۲) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۴۳؛ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۰۵۴.

(۳) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۶۰۹.

(۴) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب، ۱، ل ۶۷۸-۶۷۹.

ده‌کرا، سه‌پاندنی باجیش به‌سه‌ر جوتیار، وه‌رزیر و بی‌ده‌سه‌لاته‌کان له‌لایه‌ن پیکهاته‌کانه‌وه به‌رده‌وام به‌ئاره‌زووی خویان بووه^(۱)، ئەوانه‌شی باج ده‌ده‌ن، زه‌لیل ده‌بن و ناتوانن بیر له‌دروستکردنی ده‌وله‌ت بکه‌نه‌وه^(۲).

جیبه‌جیکردنی سیاسه‌تی مه‌رکه‌زی له‌ بریاردان و له‌ناوچونی میرنشینه کوردییه‌کان، بووه‌هۆی ئەوه‌ی داگیرکه‌رانی هه‌ریمه کوردنشینه‌کان ده‌رفه‌تیان بو‌پره‌خسیت، به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وندیی خویان هه‌ریمه کوردنشینه‌کان به‌پۆه‌ببه‌ن^(۳)، ئەو هیرش و مملاتیانه به‌رئه‌نجامی ئەوه‌بوونه، کوردستان وه‌کو ناوچه‌یه‌کی ده‌وله‌مندی ئابووری و به‌شیک له‌ده‌وله‌تی سه‌لجوقی گرنگی زۆری پیدراوه و وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌بن نه‌هاتووی داها‌ت پشته‌ی پیه‌ستراوه و له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی سه‌لجوقی باج و خه‌راجی ئەو ناوچانه‌کۆکراوه‌ته‌وه وه‌ک ئەوه‌ی (الفارقی) ئاماژه‌به‌وه‌ده‌کات که باپیری به‌ناوی (ابو الحسن علی کوری ازرق) چاودیر و کۆکه‌ره‌وه‌ی باجی شاری (حسن کیفا) بووه، ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌لایه‌ن وه‌زیر گله‌یی ئەوه‌ی لیکراوه که داها‌ته‌که‌ی که‌مه^(۴)، ئەمه‌ش به‌مانای ئەمه‌دیت پیکهاته‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان ئەوه‌نده‌ی په‌رۆشبوونه بو‌کۆکردنه‌وه‌ی زۆرتیرین داها‌ت ئەوه‌نده په‌رۆشی خه‌لکی ئەو ناوچانه و پتویستییه‌کانیان نه‌بوونه. هه‌روه‌ک چۆن سو‌لتان (تغزل بگ) ناوچه‌کانی به‌سرا و

(۱) البنداری: سنا برق الشامی، ص ۲۰۳؛ الراواندی: راحة الصدور، ص ۲۶۰.

(۲) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۳۹۲.

(۳) ابن الاثیر: تاریخ الباهر فی الدولة الاتابکیه، ص ۷۹؛ رشید الجمیلی: الاتابکه فی الموصل بعد عماد الدین زنگی، ۲۴۹-۲۵۰.

(۴) تاریخ الفارقی، ص ۲۱۵-۲۱۶.

خوزستان و ئه‌رجانی به‌خشیه‌میر (هزار اسپ کوری په‌نگیر) به‌بری سئ سهد و شه‌ست هه‌زار دینار^(۱)، هه‌روه‌ک چۆن له‌ کاردانه‌وه‌ی یارمه‌تیدانی بزوتنه‌وه‌ی به‌ساسیری (تغزل بگ) به‌ره‌و جه‌زیره‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌روانیه‌کان ده‌چیت و گه‌مارۆی ده‌دات^(۲)، (نصر الدولة) ناچاربوو داوای ناشته‌وایی له‌ گه‌ل (تغزل بگ) بکات و به‌ پیدانی (سه‌د هه‌زار دینار) گه‌مارۆی سه‌ر جه‌زیری ئین عومه‌ر هه‌لگرت^(۳). سه‌لمانندی هه‌ژموون و سه‌پاندنی سه‌ردارییه‌تی خۆیان سه‌ره‌تای زالبوون بوو، وه‌کو هیزی ناوه‌ند، ئه‌وه‌ش له‌ پێگه‌ی ملکچکردن و دانپیدانانی به‌رانبه‌ره‌کانیه‌وه‌ به‌دیهاات، ئین خلدوونیش پێویه، خه‌لکی به‌ زه‌بری هیز ناچاری مل که‌چ بوون ده‌کرین^(۴)،

سه‌لجوقیه‌کان داوای کۆتاییهینانی میرنشینه کوردیه‌کان، ناوچه کوردنشینه‌کانیان دابه‌شکرد، پێژه‌ی باجه‌کانیان زیاد کرد، باجی سه‌ر کشتوکالیش گرنگترین سه‌رچاوه‌ی داهااتی خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌یان بوو، سه‌رباری به‌کارهینانی توندوتیژی له‌ سه‌پاندن و وه‌رگرتیان، به‌هۆی نه‌بوونی سیسته‌میکی پێکوپێک و بنه‌مایه‌کی گونجاو بوو دیاریکردنی پێژه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش وای

(۱) ابن الأثیر: الكامل، ج ۹، ص ۶۳۵؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۸، ص ۴۹۶.

(۲) المؤيد في الدين: السيرة المؤيد في الدين داعي الدعاة، ص ۱۷۰؛ ابن الأثير: الكامل، ج ۹، ص ۶۲۷-۶۲۹؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ص ۱۰۱؛ ابن أبي الهيجاء: تاريخ ابن أبي الهيجاء، ص ۱۰۴.

(۳) المؤيد في الدين: السيرة المؤيد في الدين داعي الدعاة، ص ۱۷۰؛ ابن الأثير: الكامل، ج ۹، ص ۶۳۱؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ص ۱۰۱؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ص ۱۰۱؛ ابن أبي الهيجاء: تاريخ ابن أبي الهيجاء، ص ۱۰۴.

(۴) موفه‌دیمه، ب ۱، ل ۳۶۶.

کردوو به ئاره‌زووی خۆیان باجیان له خه‌لك وه‌رده‌گرت، وه‌ك ناوچه‌كانی، (ماردین، جزیره، حه‌سه‌ن كیفا، مووسل، ئازهر بیجان)^(۱)، كاتیکش ده‌سه‌لات دادگه‌ریی ناكات خه‌لك نائومی‌د و زه‌لیل ده‌بن، بۆیه زۆرجار هۆزه كوردییه‌كان هه‌ولیانداوه سه‌ربه‌خۆیی خۆیان ده‌سته‌به‌ر بكه‌ن و كاروباری ناوچه‌كانیان به‌ده‌ست خۆیان‌وه ییت، به‌لام له سنوورێکی به‌رته‌سك و دیاریكراو تینه‌ده‌په‌ری، شارۆچكه‌یه‌کی وه‌ك شاره‌زور كه زۆربه‌ی دانیش‌توانی كورد بوون بۆماوه‌یه‌کی زۆر توانی‌بوویان ده‌سه‌لاتی‌کی خۆبه‌رپۆه‌به‌ری دا‌مه‌زێنن و هه‌رگیز گوێزایه‌لی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی نه‌بوون و ژێرده‌سته‌یان قبولنه‌كردوو هه‌وه‌تا (ابن حوقل) به‌شاری‌کی بچوك ناوی ده‌هینیت كه كورده‌كان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوو نه‌ئه‌میرێکی تیا‌ه له‌لایه‌ن سولتانه‌وه ییت نه‌باج كۆكه‌ره‌وه^(۲)، زۆربه‌ی شاره‌ كوردییه‌كان له‌لایه‌ن ده‌ره‌به‌گه‌كانه‌وه به‌رپۆه‌ده‌بران، هه‌ندیك كات ده‌ره‌به‌گه‌كان ناوچه‌كانیان به‌نوینه‌ره‌كانیان ده‌سپارد بۆ كۆكرنه‌وه‌ی باج و خه‌راج وه‌ك ئه‌وه‌ی (زین الدین علی) ئه‌تابه‌کی هه‌ولێر (اربیل) تا سالی (۵۶۳/ك۱۱۶۹ز) له مووسل داده‌نیشت و له ریگه‌ی نوینه‌ره‌كانیه‌وه ئه‌و ناوچانه‌ی به‌رپۆه‌ده‌برد^(۳)، بیگومان ئه‌وانیش سلیمان نه‌كردۆته‌وه له وه‌رگرتنی باجی زۆر له جوتیاران و خاوه‌ن پشه‌كانی ناوچه‌كه، له

(۱) الراواندی: راحه‌ الصدور، ص ۲۶۰؛ البنداری: سنا برق الشامی، ص ۲۰۳.

(۲) صورة الأرض، ص ۳۱۴.

(۳) أبو شامة: كتاب الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ۱، ص ۱۵۷؛ أبي الهيجاء: تاريخ ابن أبي الهيجاء، ص ۱۸۵؛ محمد حسن سهيل الدليمي: الإقطاع في الدولة العباسية (۴۴۷-۶۵۶هـ)، ص ۱۵۰.

پیناو سودی خۆیان، نەبوونی سیستەمیکی پیکوپییک و بنەمایەکی گونجاو بۆ دیاریکردنی ریژەیی باجەکان بە شێوەیەکی دادپەرورەرانە، ئەوەندە تر جوتیارانی تووشی تەنگەژەیی ئابووری کرد، بە جۆریک هەر میر و سولتانییک بەپێی ئارەزووی خۆی گۆرانکاری بەسەر ریژە و جۆرەکانی دەکرد، ئەو تالانکارییەیی لە ناوەند بە یاسا بەرانبەر سامانی خەلکی هەژار و داماوووە بە زۆرداری لە ریگەیی باج کۆدەکرایەو، بپۆینە بوو، کە بە یاسا دەکرا^(۱)، ئەم بارودۆخە پەیوەست نەبوو بە قۆناغیکی میژووویی، بەلکە وینەکیان بە گشتی بەسەردا سەپاندبوو، لێرە بۆمان پووندەبیتەو بە گۆرانی پیکهاتهکان ئەو دەسەلاتدارانەیی لە ناوەندەو فەرمانرەواییان بەسەر ناوچەکە و هەریمە کوردییەکان کردووە لە پرووی ئابووری گۆرانیکی ئەوتۆیان نەکردوو، بەلکە لە هەولیی کۆنترۆڵکردنی داھاتەکان و سەپاندنی باج و زیادکردنی بوونە، هەموو ئەمانە پادەیی چەوساندنەو جوتیارانی ناوچە کوردنشینەکان دەردەخات.

---

(۱) الصابی: رسوم دار الخلافة، ص ۲۲-۲۷.

باسی سییه‌م:

شله‌ژانی ئاسایشی خوڤاک و بارودۆخی بازرگانی:

بازرگانی به یه‌کیک له چالاکییه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی ئابووری داده‌ندریت له ژانی هه‌موو کۆمه‌لگه‌یه‌ک، له‌به‌ر بوونی پیداو‌یستییه‌کان، له‌کۆنه‌وه مروّف کاری بازرگانی کردووه، ئه‌ویش زیاتر له‌وه‌دا سه‌رچاوه‌ی گرتووه که له هه‌ندی‌ک ناوچه به‌روبووم زیاتر بووه له بری پبویست، له هه‌ندی‌ک شوینش که‌متر بووه، ئه‌مه‌ش واده‌کات که چالاکیی بازرگانی له تیوان و لاتان و ناوچه‌که‌کاندا هه‌بی‌ت ئاشکرایه و لاتای کوردان به زۆری خێر و بێر و سه‌رچاوه‌کانی داها‌ت ناسراوه، بۆیه ئه‌و ناوچانه بوونه مه‌ل‌به‌ندی‌کی گه‌وره‌ی بازرگانی، سه‌ره‌رای هه‌لکه‌وته‌ی شوینی جوگرافی، کاریگه‌ریی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌وه‌ی بیته‌ پردی په‌یوه‌ندیی تیوان خوهره‌لات و خوړئاوا و بیته‌ بازارێک بو‌مامه‌له و ئالوگۆری بازرگانی، جگه‌ له‌وه‌ی به‌ درپژایی میژووی مروّفایه‌تی له هه‌ر قۆناغێک شاریگه‌ی جه‌نگی و بازرگانی بووه، بۆیه بایه‌خێکی گرنگی بازرگانی هه‌بووه، له‌هه‌مان کاتدا فاکته‌ریکیش بوو بو‌چاو‌تیپیری نی پیکه‌اته سه‌ره‌کییه‌کانی ناو ده‌وله‌تی عه‌بباسی، بو‌ته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بو‌هی‌زی جیاواز و مه‌یدانکیش بو‌یه‌کلا‌کردنه‌وه‌ی مملاتیی ئیوانیان^(۱). کوردستان پێگه‌وبانی بازرگانی جیا‌جیای پیدایه‌تیپه‌ریوه، که جیهانی ئیسلامی و شار و شارۆچکه‌کانی به‌یه‌که‌وه به‌ستۆته‌وه^(۲)، له گرنه‌گرتنیان ئه‌و پێگایه‌ بوو که به‌ مه‌دائن و

(۱) مه‌لامه‌حموودی بایه‌زیدی: دابونه‌ریتی کورد، و: شکوریه ره‌سوول، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، (تاران: ۲۰۱۵) ۱۴ل؛ نه‌وشیروان مسته‌فا: کورد و عه‌جه‌م، ۵: مه‌هدی عوسمان، نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان، ۱۲۴ل.

(۲) سه‌باره‌ت به‌ پێگا‌ بازرگانیه‌کان و دوری ئیوانیان بگه‌ریوه‌ بو: آکو برهان

هه‌مه‌دان و مه‌ر و سه‌مه‌رقه‌نددا تیده‌په‌ری به‌ره‌و تورکستان که به‌رێگای (حریر) ناسرابوو^(۱)، سه‌ره‌رابی ئه‌وه‌ی ژینگه‌ سروشتیه‌که‌ی وای کردوو به‌و کشتوکال زۆر گونجاو بی‌ت^(۲)، ئه‌مه‌ش وای کردوو سه‌رچاوه‌کانی داها‌تی زۆر بی‌ت، بۆیه‌ بو‌ته‌ فاکته‌ریکی سه‌رنج‌راکیش بو‌ پیکهاته‌کان که له‌ هه‌ولێ ده‌سته‌سه‌ردا‌گرتنی سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و داها‌ته‌ و قۆرغ‌کردنی با‌جی کاروانه‌ بازرگانیه‌کاندا بن.

له‌ گرن‌گرتین ئه‌و فاکته‌رانه‌ی بوونه‌ هه‌و دوا‌که‌وتنی بازرگانی کیشه‌ و مملانی نیوان پیکهاته‌کان بوو له‌سه‌ر ناوچه‌ کوردن‌شینه‌کان به‌تایه‌ت کوردستان بو‌ته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بو‌ ته‌راتینی هه‌یزه‌کان و مه‌یدانی‌ک بووه‌ بو‌ شه‌ر و مملانی نیوانیان، سه‌ره‌رای سه‌پاندنی با‌جی زۆر به‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌ده‌^(۳)، هه‌رێمه‌ کوردن‌شینه‌کان به‌ گشتی و به‌تایه‌تی هه‌رێمی چیاکان و جه‌زیره‌، به‌پیتوبه‌ره‌که‌ت بوون، به‌روبوومیکی زۆری جو‌راوجۆر له‌ بواری کشتوکال، شیرمه‌نی، سپیایی، جلو‌به‌رگ و پۆشاک‌ی تیدا به‌ره‌مه‌هاتوو، ئه‌مه‌ش وای‌کردوو ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ی له‌ خۆیان زیاد‌بن، په‌وانه‌ی ئه‌و شوینانه‌ی بکه‌ن که‌ پێویستییان به‌و که‌لوپه‌لانه‌یه‌، به‌مه‌ش کرداری بازرگانی له‌نیوان دوو ناوچه‌ی جیاواز ده‌هه‌یانه‌ کایه‌وه^(۴). به‌لام کاتی‌ک ناوچه‌ کوردیه‌کان و شه‌ره‌کانی (هه‌مه‌دان، نه‌هاوه‌ند، دینه‌وه‌ر) بوونه‌ مه‌یدانی مملانی نیوان بو‌ه‌یه‌یه‌کان و زه‌یاریه‌یه‌کان، زیانیکی گه‌وره‌ی ئابووریان به‌

محمد: کوردستان دراسة في النظم التجارية و المالية، ص ۶۷-۹۲.

(1) The Silk Road : Rood of Pialogue: Historical of the silk Rood, (Uniscim 1998),P9.

(۲) ابو فیداء: تقویم البلدان، ص ۴۱۷، مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹.

(۳) محمد حسن سیراف: جغرافیا تاریخی سیراف، چاپخانه‌ی زیبا، (ته‌ران: ۱۳۳۷)، ص ۲۶۱.

(۴) ابو فیداء: تقویم البلدان، ص ۴۱۷.

ناوچه‌که‌گه‌یان‌د و بووه‌هۆی سست بوونی بازرگانی له‌و ناوچانه و پڕیگا بازرگانییه‌کان په‌کیان که‌وت، ئه‌و مملانییانه‌جگه‌ له‌ زیانی ئابووری هیچ سویدیکی بو‌ئو ناوچه‌ کوردیانه‌ نه‌بوو^(١).

کوردیانه‌کانی هه‌ریمی چیاکان له‌پال (روکن‌دوله) به‌ یارمه‌تیدانی سه‌ربازی به‌شداری ده‌که‌ن مملانیی نیوان بوه‌یهیه‌کان و سامانییه‌کان^(٢)، له‌ سه‌ره‌تادا کورد به‌هۆکاری ئابووری وه‌ک کریگرته‌(مرتزقه) له‌ له‌شکری سامانی و بوه‌یهی به‌شداریان کردوو ه‌ بو‌ به‌ده‌سته‌پێانی بژیویی ژیانان، ئه‌مه‌ش شتیکی ئاسایی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو، سلنه‌کردنه‌وه‌ی کورد له‌ پێناو دا‌بینکردنی قوتی ژیا‌نی هه‌تا ئه‌و پاده‌یه‌ کاریگه‌ربووه، که‌ تالانی به‌ شیوه‌یه‌کی به‌ربل‌او له‌نیوانیاندا بلاویته‌وه^(٣)، ئه‌وه‌ش قورسیی دۆخی ئابووریی کورد ده‌خاته‌پروو، هه‌روه‌ها که‌می گه‌شانه‌وه‌ی ئابووری و په‌راویزه‌که‌وتیان نیشانده‌دا، هۆکاریکی سه‌ره‌کیش بووه‌ بو‌ئو وه‌ی به‌ ئاسانی بکه‌ویته ژیر کاریگه‌ریی ئه‌و مملانییانه، دواتریش له‌ چوارچێوه‌ی میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یهی یارمه‌تی (روکن‌دوله)یان دا له‌ دژی سامانییه‌کان^(٤)، بو‌یه‌ هه‌سنه‌وه‌یهی توانی بیته‌ جیی په‌زنامه‌ندیی بوه‌یهیه‌کان^(٥)، ئه‌مه‌ش پڕیگه‌ی خۆشکرد بو‌ئو وه‌ی ده‌ست به‌ فراوانخو‌ازی بکات و ته‌نانه‌ت کار گه‌یشه‌ته ئه‌وه‌ی باج سه‌پینیت به‌سه‌ر ناوچه‌ جیاوازه‌کان

(١) الأصفهانی: تاریخ سنی ملوک الأرض و الأنبياء، ص ١٦٢؛ أبي الفدا: المختصر في أخبار البشر، ج ٢، ص ٨٣؛ الذهبي: دول الإسلام، ص ٣٤٨؛ العمري: مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، ج ٢٦، ص ١١٥.

(٢) أرسناك بولاديان: الأكراد في حقبة الخلافة العباسية، ص ١١٨.

(٣) شه‌رفخانی بدلیسی: شه‌رفنامه، ٢٢٢.

(٤) مه‌دی عوسمان هه‌روتی: پۆلی سه‌ربازی کورد، ١٤٣٢.

(٥) فرست مرعی: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ١٤١.

و ئەو کاروانه‌ی بازەرگانیا‌نه‌ی که به رێگای هه‌ریمی چیا تێده‌په‌رین و بوه‌یهیه‌کان له‌ سه‌ره‌تادا هه‌یچ کاردانه‌وه‌یه‌کیان نابێت به‌هۆی سه‌رقالبوونیان به‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی سامانییه‌کان، کاتیکیش خه‌لکی ناوچه‌که‌ گزانده‌ی خۆیان ده‌بنه‌ لای، (رکن الدولة) چاوپۆشی لێده‌کات و ده‌لێت: ((ئه‌وانیش (کوردده‌کان) پێویستیان به‌ خۆراکه‌))^(۱)، ئه‌مه‌ش پۆلی کورد له‌ جیگیرکردنی ده‌سه‌لاتی بوه‌یهیه‌کان و پێویستی بوه‌یهیه‌کان به‌ کورد ده‌رده‌خات، چونکه‌ له‌وکاته‌دا بوه‌یهیه‌کان له‌ ناکوکی و مملانی قوڵدا بوون له‌گه‌ڵ پیکهاته‌کانی تر و پێویستیان به‌ پشتگیری کورده‌کان بوو، بۆیه‌ پیکهاته‌کان له‌ پاراستنی ئاسایش و رێگا بازەرگانیه‌کانیش پشتیان به‌ کورد به‌ستوو و ئه‌رکی پاراستنی رێگای خوراسانیان به‌ (ابن ابو شوک العنازی)ی خاوه‌نی حلوان به‌ست^(۲)، له‌ راستیدا بوه‌یهیه‌کان پێویستیان به‌وه‌ هه‌بوو که‌ ئه‌و رێگا بازەرگانییه‌ گرنگه‌ بپاریزن، چونکه‌ ناسه‌قامگیری ئه‌منی ئه‌و رێگایه‌ ده‌بوو مه‌ترسی له‌سه‌ر داها‌تی ئابووری ده‌وڵه‌ت، بۆیه‌ عه‌ننازییه‌کان که‌ فه‌رمانه‌په‌وای ناوچه‌که‌ بوون باشت‌ترین هه‌لبژارده‌بوون بۆ پاراستنی ئه‌و رێگا بازەرگانییه‌ ستراتیجیه‌.

په‌راویزکه‌وتنی ئابووری وه‌کو کاریگه‌رییه‌ک به‌سه‌ر تێگه‌یشتینی مرو‌فی کورده‌دا شکاوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ له‌ شار خه‌لکی به‌ ناچاری هه‌وڵ

(۱) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۷۸؛ فرست مرعی: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ۱۴۲.

(۲) مسکویه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۳۱۳؛ رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هێزه‌ بیانیه‌کان، ل ۱۵۴؛ هه‌مزه‌ کاکه‌ یاسین: حلوان له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عه‌ببایی تا رووخانی میرنشینی عه‌ننازی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم (هه‌ولێر: ۲۰۱۳)، ل ۹۷.

ده‌دهن پیشه‌یه‌ک فیر بن تا ژیانى خۆیانى پى داينبکه‌ن^(١)، که‌چى کوردی کۆچه‌رى، له‌ پىگه‌ى سه‌وداى کالآ به‌ کالآ، يان له‌ پىگه‌ى تالانى، له‌ جوتيار و وه‌رزیره‌کان پىوستى خۆى به‌ده‌سته‌پناوه^(٢)، دواى نه‌مانى مه‌ترسى سامانىيه‌کانيش، بوه‌په‌يه‌کان سنووریکيان بۆ فراوانخوایيه‌کانى سه‌نه‌وه‌په‌يه‌کان دانا^(٣)، جگه‌ له‌ وه‌ش توانيان زال بن به‌سه‌ر بازرگانى باکوور که‌ پيشتر سامانىيه‌کان کۆنترۆلیان کردبوو وه‌ هاتنه‌ ژىر ره‌حمه‌تى بوه‌په‌يه‌کان، بۆيه‌ توانيان کۆنترۆلى سياسه‌تى بازرگانى ناوچه‌که‌ بکه‌ن، ته‌نانه‌ت کورده‌کانيش کاتيک ناوه‌ندى بازرگانى خۆيان دامه‌زراند له‌ ناوچه‌کانى نازهریجان مایه‌ى هه‌رپه‌شه‌ نه‌بوون بۆ سه‌ر بوه‌په‌يه‌کان به‌لکوو بوونه‌ به‌شیک له‌ سياسه‌تى بازرگانى بوه‌په‌يه‌کان^(٤)، به‌ تايه‌ت کاتيک کورده‌کان ناوه‌ندى بازرگانى به‌خۆيان دامه‌زراند، نموونه‌ى شاره‌کانى قرمىسين و دینه‌وه‌ر و حلوان و نه‌هاوه‌ند له‌ گرنگترین مه‌لّه‌نده بازرگانىيه‌کانى ناوچه‌که‌ بوون^(٥).

بوه‌په‌يه‌کان له‌ سه‌ره‌تاى ده‌سه‌لاتيان ئه‌و کارانه‌يان وه‌ک هه‌رپه‌شه‌یه‌کى راسته‌وه‌خۆ بۆسه‌ر چالاکیه‌ بازرگانىيه‌کانى خۆيان نه‌بينى به‌ تايه‌ت له‌ ده‌رئه‌نجامى مملانیى نىوان بوه‌په‌يه‌کان و هه‌مدانىيه‌کان و پرووخانى ده‌سه‌لاتى هه‌مدانىيه‌کان ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ى

(١) ئىبن خلدون: موقه‌دیمه، ب، ٢، ل، ١٧٠.

(٢) مارتن فان برونسن: ناغا و شیخ و ده‌ولت، ب، ١، ل، ٢٩٩-٣٠٠.

(٣) مسکویه: تجارب الأمم، ج، ٥، ص ٣٧١-٣٧٢؛ أرشاک بولادیان: الأکراد فى حقبة الخلافة العباسية، ص ١١٩.

(4) M.A.Shaban, Islamic History, Cambridge University Press, Vol,2 (Cambridge :1976) p174

(٥) المقدسى: احسن التقاسيم فى معرفة الأقاليم، ص ١٢٣؛ حسام الدين النقشبندى: الكرد فى لرستان الصغرى، ص ٢٩٩.

بۆ كورده‌كان په‌خساند كه به‌سه‌ر رۆژه‌لاتی هه‌ریمی جه‌زیره زالبَن^(۱)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش مملانییه‌كان كاریگه‌ری خراپیان به‌سه‌ر ژیانى تاكى كورد به‌جیه‌شتوو، بۆته هۆی شله‌ژانی ئاسایشی خۆراك و بلبوونه‌وه‌ی برسیه‌تی و قات و قوری به‌تایه‌ت له‌هه‌لمه‌ته‌كانیاندا بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر ناوچه كوردیه‌كان تالانییه‌کی زۆریان ئه‌نجامدا و گرانی و برسیه‌تی بلبوویه‌وه كه زۆربه‌ی شاره‌کانی هه‌ریمی چیا و جه‌زیره‌ی گرته‌وه^(۲)، سته‌می پیکهاته‌كان له‌دانیشه‌توانی ناوچه كوردیه‌کانی جه‌زیره و سه‌پاندنی باج^(۳)، په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوو له‌سه‌ر پاشه‌كشه‌کردنی كه‌رتی كشتوكاڵ و شله‌ژانی ئاسایشی خۆراك و بلبوونه‌وه‌ی گرانی و برسیه‌تی، جگه له‌وه‌ی مملانییه‌ی سامانییه‌كان له‌گه‌ل بوه‌یه‌یه‌كان شاره‌کانی هه‌ریمی چیا بیوونه مه‌یدانی مملانییه‌ی نیوانیان به‌تایه‌ت شاره‌کانی هه‌مه‌دان قه‌ره‌مسین دوچارى زۆرتین زیانى تابووری بوونه‌وه^(۴).

ئاسایش یه‌كێكه له‌خاله سه‌ره‌كیه‌کانی په‌وه‌نق پێبه‌خشین و به‌رهودان به‌بازرگانی، به‌رده‌وامی مملانییه‌کانیش پینگا‌کانی بازرگانی په‌كخست سه‌ره‌پایی زیادبوونی کاری پێگه‌ری، به‌مه‌ش پرسى دلبیایی

(1) M.A.Shaban, Islamic History, Cambridge University Press, Vol,2 (Cambridge :1976) p174

(۲) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱؛ ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۸۰-۳۸۵؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۸، ص ۴۶۳؛ المقرئ: انعاظ الحنفاء بأخبار الأمة الفاطميين الخلفاء، ت: محمد حلمي محمد، مطبعة الأهرام (القاهرة: ۱۹۹۶) ج ۲، ص ۲۳۵.

(۳) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ص ۶۱.

(۴) مسكويه: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۹۴؛ ابن خلكان: وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، ج ۴، ص ۸۰-۸۱.

ئاسایشی بوّ بازرگانه‌کان که‌وته له‌رزه و هه‌لاوسانی ئابووری و کوومه‌لایه‌تی لیکه‌وته‌وه، ئەمه‌ش به‌پروونی به‌ ناوچه‌کانی فارس و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی میر (فضلویه‌ی شوانکاره) به‌ده‌رکه‌وت کاتیک له مملانیی تیوان بوه‌په‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان پرویدا که وه‌ک هێژنکی نوێ له‌خۆره‌ه‌لاتی جیهانی ئیسلامی به‌ده‌رکه‌وتن و ده‌ستیان به‌سه‌ر رێگا بازرگانییه‌کانی ئەو ناوچه‌کانه‌دا گرت^(۱)، جگه له‌وه‌ی ناوچه‌کانی هه‌مه‌دان و شاره‌زوور و حلوان و دینه‌وه‌ر، که‌وتنه به‌ر شالۆی داگیرکاری سه‌لجوقیه‌یه‌کان که له مملانی‌دابوون له‌گه‌ڵ بوه‌په‌یه‌یه‌کان بوّ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌ببسی، ئەو ناوچه‌کانه دووچاره‌ی کاولکاری هاتن و که‌رتی بازرگانی زۆر لاواز بوو رێگه‌ی بازرگانی تیوان به‌غداد و خوراسان په‌کی که‌وت^(۲)، جگه له‌وه‌ی مملانیی تیوان سه‌لجوقیه‌یه‌کان و به‌ساسیری به‌رئه‌نجامی خراپی لیکه‌وته‌وه و جگه له‌په‌که‌که‌وتنی که‌رتی بازرگانی، گرانی و قاتوقووری له ناوچه‌کانی عێراق و هه‌ریمی جه‌زیره‌ ب‌لا‌بوووه‌یه‌وه^(۳). ناوچه کوردیه‌یه‌کان رێگه‌وبانی بازرگانی جیاجیایان پیندا تپه‌ریوه که جیهانی ئیسلامی به‌یه‌که‌وه به‌ستۆته‌وه، (المقدسی) هه‌ریمی جه‌زیره‌ی به‌ پردی په‌یوه‌ندیی تیوان عێراق و شام ناو‌بردووه^(۴)، به‌هۆی بوونی خێروبێژکی زۆر له هه‌ریمه کوردنشینه‌کان، بو‌ته

(۱) محمد حسن سیراف: جغرافیا تاریخی سیراف، ص ۲۵۰-۲۵۳؛ حسن منیمنه:

تاریخ الدولة البويهية، ص ۴۰۰.

(۲) ابن الأثیر: الكامل فی التاريخ، ج ۹، ص ۵۳۳-۵۴۰؛ ابن العبري: تاریخ الزمان، ص ۸۹-۹۰.

(۳) ابن الجوزي: المنتظم، ج ۱۶، ص ۵؛ المفريزي: اتعاظ الحنفاء بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، ج ۲، ص ۲۳۵.

(۴) المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۱۳۶؛ عبدالله ناصر الحارثي: الأوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الفراتية، ص ۲۵.

جیگه‌ی چاو‌تیبیرینی داگیرکه‌ران، ئە‌مه‌ش په‌هه‌ندی به‌ په‌راوی‌زخستنی توختر کردوه، شاری میافارقین له‌ پوژانی حوکم‌پرانیی (ناصر الدولة) پربوو له‌ بازرگانه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پ‌روویان له‌ و‌شاره‌ ده‌کرد^(۱)، هه‌روه‌ها شاری هه‌ولپ‌ر (اریل) مه‌ل‌به‌ندیکی گ‌رنگ بوو له‌ بواری بازرگانیدا، بۆیه‌ بازرگانه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌کی پ‌روویان له‌ شاری هه‌ولپ‌ر ده‌کرد بۆ کاری بازرگانیی^(۲)، بۆیه‌ لایه‌نه‌ ناکۆکه‌کان به‌رده‌وام هه‌ولیان داوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر ئە‌و ناونده‌ ئابووری و بازرگانییانه‌دا بگ‌رن، وه‌ک ئە‌و هه‌لمه‌ته‌ی له‌لایه‌ن سه‌لجوقییه‌کانه‌وه‌ کرایه‌ سه‌ر شاری (ارزن) که‌ په‌کیک بوو له‌ گ‌رنگ‌ترین مه‌ل‌به‌نده‌ بازرگانییه‌کان له‌ باکووری هه‌ریمی جه‌زیره، مه‌ل‌به‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ به‌ستنه‌وه‌ی هند و فارس و ئاسیای بچوک بوو، به‌ ده‌ستگ‌رتنیشیان به‌سه‌ر ئە‌و‌شاره‌ تالانیان کرد و وێران بوو، خه‌لکه‌که‌شی ده‌ربه‌ده‌ربوو^(۳)، بوونی هیمنی و ئارامی و ئاسایش و پارێزراوی پ‌یگا بازرگانییه‌کان له‌ هه‌وکاره‌ گ‌رنگه‌کانی به‌ره‌ و پ‌یش‌چوون و به‌رپۆه‌چوونی کاری بازرگانیی بوون، به‌ پ‌یچه‌وانه‌شه‌وه‌ نا‌ئارامی و په‌شپۆی و مملانی نیوان پ‌یکهاته‌کان که‌رتی ئابووری په‌ک ده‌خات و پ‌یژه‌ی ئالوگۆپی بازرگانیی که‌م ده‌کاته‌وه‌، وه‌ک ئە‌وه‌ی له‌ سالی (٤٩٨ک-١١٠٤ز) هۆزه‌ سه‌لجوقییه‌کان پ‌یگای به‌غداد خوراسانیان

---

(١) الفارقي: تاريخ الفارقي، ص١٦٦؛ محمود ياسين التكريتي: الأمانة المروانية، ص١٦٦.
 (٢) كي لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ت: بشير فرنسيس (بغداد: ١٩٥٤)، ص١٢١؛ زرار سه‌ديقي: كورد له‌ پوژگاری خه‌لافه‌تی ئیسلامیدا، ١٥١؛ ئاکو بورهان: بازاری شاره‌ کوردیه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کاندا، گوڤاری میژوو، ١١١، (هه‌ولپ‌ر: ٢٠٠٩) ل٨٢.
 (٣) ف. هاید: تاريخ التجارة في الشرق الأدنى في العصور الوسطی، ت: أحمد محمد-عزالدين فودة، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٥)، ج١، ص٦١؛ مجموعة من المستشرقين: دائرة المعارف الإسلامية، ت، محمد ثابت الفندي-أحمد الشنتاوي، (القاهرة: ١٩٣٣)، ج١، ص٦٠٩.

پرکردبوو له ئاژاوه و خراپه و دزی^(۱)، که ئەم دیارده‌ی دزی و تالانی و پراوو‌پوتیه‌ی بڵاوده‌بوویه‌وه زۆربه‌ی جار له‌بەر خه‌ریکبوونی چینی ده‌سه‌لاتداران بوو به‌شەر و ئاشوب و مملانیی سه‌ربازی نیوان پیکهاته‌کان و بی‌ئاگابوونیان له‌ئەمن و ئاسایشی ناوچه‌کانیان.

پیکهاته‌کان به‌گشتی و سه‌لجوقیه‌کان به‌تایبه‌تی چاویان له‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌کان و پێگا بازرگانیه‌کانی بووه به‌هۆی ده‌وله‌مهنیدی ئەو ناوچانه‌ له‌ پرووی ده‌رامه‌تی ئابووری به‌تایبه‌ت میرنشینی عه‌ننازی که‌که‌وتبووه سه‌ر پێگای خوراسان و کاروانه بازرگانیه‌کانی پێدا تێپه‌رده‌بوون، بۆیه هۆزه‌ تورکمانیه‌کان چاویان بریوه‌ته به‌ده‌سته‌هێنانی ئەو داهاته، جگه له‌وه‌ی ده‌رئه‌نجامی مملانیی نیو بنه‌ماله‌ی سه‌لجوقی له‌سالی (۱۱۰۵/ک/۹۸) به‌شیک له‌و ناوچانه‌یان تالان کرد و بووه هۆی بڵاوبونه‌وه‌ی نا‌ئارامی و سست بوونی بازرگانی به‌و پێگایه‌دا، بۆیه سه‌لجوقیه‌کان که‌سیکی نووی داده‌نێن بۆ پارێزگاری کردن له‌و پێگایه‌ به‌ ناوی (به‌لك كوری به‌هرام کوری ئه‌رته‌ق) که سه‌رکرده‌یه‌کی تورک بوو، ئه‌ویش بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی زۆرتین داهاات و به‌رته‌سک‌کردنه‌وه‌ی سنووری عه‌ننازییه‌کان و چه‌ندین ناوچه‌ی میرنشینه‌که‌ داگیرده‌کات^(۲).

بۆیه جه‌نگ و مملانیی پیکهاته‌کان خاپوربوونی گوند و ئاواویه‌کانی لێده‌که‌وته‌وه که سه‌رچاوه‌ی ئابووری و داهااتی ناوچه‌ کوردیه‌کانن، ئەوانه‌شی ده‌بوونه قوربانیی ئەو مملانییانه

(۱) السهمي: تاريخ جرجان، الناشر عالم الكتب، ط ۴ (بیروت: ۱۹۸۷)، ص ۱۴۸؛ محمد جمیل رۆژبه‌یانی: میژووی هه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ل ۲۳۵.

(۲) ابن الأثیر: الكامل، ج ۱، ص ۳۹۶؛ نیشتمان به‌شیر محه‌مه‌د: کورد و سه‌لجوقیه‌کان، ل ۳۶۴.

که دانیشتوی به‌رهه‌مه‌پینی کوردستان بوون، ئەمه‌ش به‌ته‌واوی چالاکی ئابووری و بازرگانی دواده‌خست و شله‌ژانی ئاسایشی خۆراکیشی به‌دواداده‌هات، بۆیه مملانییه‌کان په‌نگدانه‌وه‌ی ته‌واوی له‌سه‌ر ژبانی ئابووری و بازرگانی و به‌په‌راوی‌بوونی کورد هه‌بووه، سه‌ره‌رای سستبوونی بازاره‌کان و که‌مبوونه‌وه‌ی کرداری کپین و فرۆشتن و وێرانبوونی ژێرخانی ئابووری و که‌مبوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ کشتوکالییه‌کان وه‌ک دیارترین جو‌ری هه‌ناردی کوردستان و به‌ژداری پیکردنیان له‌ بواری بازرگانی.

ته‌وه‌ری سییه‌م:

لیکه‌وته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی مملانیی پیکهاته‌کان به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی کوردییه‌وه:

باسی یه‌که‌م:

گۆرانکاری له‌ دیمۆگرافیا و پیکهاته‌ی دانیشتوان:

ئه‌گه‌ر له‌ میژووی کورد و ناوچه‌ کوردنشینه‌کان بروانین له‌ ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا، ناوچه‌ کوردییه‌کان ناوچه‌ی گرنگی کۆچ بۆ کران، به‌مه‌ش کاریگه‌ری له‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتوان هه‌بووه، به‌وه‌ی چه‌ندین نه‌ته‌وه‌ و پیکهاته‌ی جیاواز به‌ هۆکاری جیاواز به‌ لێشاو‌پروویان کردووه‌ته‌ ناوچه‌که‌ و تیییدا گیرساونه‌ته‌وه، یه‌کیک له‌وانه‌ش مملانیی پیکهاته‌کانه‌ که‌ کاریگه‌ریی راسته‌وخۆی هه‌بووه له‌سه‌ر گۆرینی پیکهاته‌ی دانیشتوان ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، ئه‌و گۆرانکاریانه‌ش به‌ زه‌قی دیاربوون، که‌ تیییدا بووه‌ هۆی زیادبوونی هه‌ژموونی پیکهاته‌کان.

حه‌مدانییه‌کان و دواتریش عوقه‌یلییه‌کان نمونه‌ی ئه‌و بارودۆخه‌ن، که‌ ده‌ستیان به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی فراوانی هه‌ریمی جه‌زیره‌دا گرت و رۆڵیان هه‌بوو له‌ نیشته‌جێکردنی پیکهاته‌ی عه‌ره‌بی له‌ ناوچه‌ کوردییه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌، سه‌ره‌رای مامه‌له‌ی خراپیان وه‌ک هه‌مدانییه‌کان که‌ بوونه‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌ دانیشتوانی په‌سه‌نی ئه‌و ناوچه‌ ئاواره‌ بن، له‌مانه‌ش هۆزی هه‌زبان‌ی و کۆچیان بۆ هه‌ریمی نازهریبجان، یان شاری نوسه‌یبین یه‌کیک بوو له‌ ده‌وله‌مه‌ندترین

شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره، به‌لام زولم و زوری هه‌مدانییه‌کان وای له به‌شیک له دانیشتوانی کرد به‌خویان و مه‌رومالاتیان کۆچ بکه‌ن^(۱)، ئە‌گەر له هه‌ر ولات و ناوچه‌یه‌کیش داگیرکاری زوری تیدا رووبدات، ئە‌وا ئاوهدانی و ئارامی تیکده‌چیت، چونکه له قۆناخی یه‌که‌می داگیرکاری بریتیه له تالانکاری و هیچ یاسا جیه‌جیکردنه‌ک له گۆریدا نییه^(۲)، سته‌م و تالانکاری به‌رده‌وام له نه‌بوونی ده‌سه‌لاتیکه به‌هیزی خۆجییه و ناوچه‌ییدا سه‌ر هه‌لده‌دات، نه‌بوونی ده‌سه‌لاتیکه به‌هیزی خۆجییه و که‌وتنه ژیر کاریگه‌ری مملانییه پیکهاته‌کانی تر یاخود رووچوونه تيو مملانییه یه‌کتری، ئە‌و ده‌رفه‌ته‌ی ره‌خساند که پیکهاته‌کانی تر روو بکه‌نه ئە‌و ناوچانه، کاتیکیش سته‌م دووباره‌بوویه‌وه خه‌لکی بیئومید ده‌بن^(۳). له مملانییه نیوان بوه‌یه‌یه‌کان و هه‌مدانییه‌کان ناوچه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره دووچاری هی‌رش و تالانکاری بوونه‌وه که کاریگه‌ری گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌سه‌ر پیکهاته‌ی دانیشتوانی ئە‌و ناوچانه هۆکاریک بوو بۆ نه‌خۆشی و مردن و کۆچی دانیشتوانیان، هی‌رش (عضد الدولة) ی بوه‌یه‌یه‌ش باشت‌ترین نمونه‌یه که له سالی (۳۶۹/۹۷۹ز) کردیه‌ سه‌ر قه‌لا و ناوچه‌کانی هه‌کاری، به‌هه‌زاران که‌س له‌ناوچوون و ئە‌وانی تریش دووچاری ده‌ربه‌ده‌ری بوون^(۴).

ئهمه و سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی دۆخی کۆمه‌لایه‌تی کورد زیاتر خه‌له‌کی کۆچه‌ری بووه و به‌رده‌وام له جووله‌دا بووه، بۆیه

(۱) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۱۹۱، ۱۹۵؛ محمود یاسین التکریتی: الأمانة المروانية في ديار بكر والجزيرة، ص ۱۶۱.

(۲) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۱۲.

(۳) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۶۸۲-۶۸۳.

(۴) ابن الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۷۱۰؛ فائزة محمد عزت: الحيات الاجتماعية للكورد، ص ۲۰۷.

بناغە‌ی کۆمه‌لگایه‌کی شارنشینى فراوان له‌ ناوچه‌ کوردنیشینه‌کان نه‌چه‌سپاوه^(۱)، کورد له‌ جیاوازیی خێل و ناوچه‌، له‌ ناکوکی قوول و ژیانیکى ساده‌ ژیاوه‌، هه‌ر کۆمه‌لیک خووی به‌ پاشای مه‌مله‌که‌تى ژێرده‌ستی خووی زانیوه‌ و پارێزگاری له‌ ئەندامانى خێلى خووی کردووه^(۲)، ئەوه‌ش هۆکار بووه‌ بۆئەوه‌ی به‌ ئاسانى بکه‌ونه‌ ژێر کاریگه‌ریی هه‌ژموونى داگیرکه‌ران، هه‌ر بۆیه‌ مملانیی نێوان بوه‌یهییه‌کان و هیزه‌ فارسه‌کان شوینه‌واری خراپیان به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینیه‌کان جه‌هیشت، کوردیشیان له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خویمان له‌ شه‌ره‌کانى نێوانیان تێوه‌گلاوون، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی سیاسه‌تى ئەو پیکهاتانه‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ره‌گه‌زى ده‌یله‌مى بوو له‌و ناوچه‌ نوێیانه‌ی که‌ ده‌بوونه‌ مه‌یدانى مملانییان بۆ سه‌پاندنى هه‌ژموونى خویمان، بۆیه‌ ئەگه‌ر رۆژئاواى هه‌رێمى چیاکان به‌ نه‌وونه‌ وه‌ربرگین سیاسه‌ت و مملانیی نێوان بوه‌یهییه‌کان و زیارییه‌کان هۆکاریکی سه‌ره‌کی بووه‌ بۆ بلاوبونه‌وه‌ و نیشه‌ته‌جیپوونى پیکهاته‌ی ده‌یله‌مى له‌و ناوچانه‌^(۳)، به‌ تاییه‌ت نیشه‌ته‌جیپوونیان له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانى وه‌ك (دینه‌وه‌ر، حلوان، قه‌مسه‌ین، هه‌مه‌دان)^(۴)، ئەمه‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەو بارودۆخه‌ بوو که‌ خه‌لافه‌تى عه‌ببسی تێى که‌توو له‌ لاوازیی داموده‌زگا کارگێرى و سه‌ربازییه‌کانى ئەو هه‌رێمانه‌ی

(۱) شه‌ره‌فخانى به‌دلیسى: شه‌ره‌فنامه، ل ۲۰، ۲۴.

(۲) ابن الساعى: مختصر أخبار الخفاء، ص ۱۳۴؛ العمري: تعريف بالمصطلح الشريف، ص ۳۷-۳۸.

(۳) نیشتمان بشیر محمد: الأحوال السياسية و الاجتماعية و لأقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع و الخامس الهجريين/العاشر و العادي العشر الميلاديين، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴)، ص ۸۹.

(۴) العقبوي: البلدان، ص ۷۵، ۸۳.

سه‌ر به‌ ناوه‌ند بوون^(۱)، ئەمەش زه‌مینە‌ی زیاتری بو کۆچی پیکهاته و نه‌ت‌وه جیاوازه‌کان په‌خساند که له‌ ناوچه‌ کوردیه‌کاندا نیشته‌جێبن و ده‌ست به‌سه‌ر ئەو ناوچانه‌دا بگرن. له‌و ماوه‌یه‌دا رۆژه‌لاتی ئیسلامی ببوو مه‌یدانی مملانیسی سیاسی و شه‌ر و پیکدادان له‌ نیوان هێز و پیکهاته‌کانی ئەو ناوچه‌یه‌، کۆچی ده‌یله‌مه‌کان و زیادبوونی رێژه‌یان له‌ ناوچه‌که‌ به‌رئه‌نجامی سیاسی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌ سه‌ره‌له‌دان و دامه‌زراندنی میرنشینی (سالاری) له‌ سالی (۳۳۰/ک/۹۴۵ز) له‌ ناوچه‌کانی ئازهریيجان و ئاران^(۲)، ئەمەش هۆکارێکی یارمه‌تیده‌ر بوو بو‌ بلابوونه‌وه‌یان له‌ ناوچه‌که‌، که سه‌ره‌نجام کاریگه‌رییه‌ خراپه‌کانیشی له‌سه‌ر کورد به‌ده‌رکه‌وتن کاتیک بووه‌ هۆی لاوازی و له‌ناوچوونی ده‌سه‌لاتی میر ده‌یسه‌م کوری ئیبراهیمی کوردی، به‌هۆی ئەوه‌ی به‌شیکی زۆر له‌ سه‌ربازه‌کانی ئەو میره‌ له‌ پیکهاته‌ی ده‌یله‌می بوون، بۆیه‌ به‌ناسانی توانیان کۆنترۆلی توانا سه‌ربازیه‌کانی بکه‌ن و کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی به‌ینن، ئەمەش ده‌ربه‌ده‌ری و مالۆیرانیی خه‌لکی ناوچه‌که‌ی به‌دواداهاات^(۳)، جگه‌ له‌وه‌ی (عضد الدولة) کورده‌کانی ده‌وروبه‌ری (اصفهان)ی بو‌ هه‌ریمی فارس گواستۆته‌وه‌ و له‌وه‌ی نیشته‌جێی کردوون^(۴)، توێژه‌ریک ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات

(۱) نیشتمان بشیر محمد: الأحوال السياسية و الاجتماعية و لأقتصادية الغربي اقليم الجبال، ص ۳۹.

(۲) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۲۸۷؛ حسام الدين النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، ص ۹۲-۹۳.

(۳) ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۳۰۳؛ مسكوية: تجارب الأمم، ج ۵، ص ۲۵۰؛ ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۴۹۹.

(۴) شیمای بکر عبدالله: بارودۆخی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له‌ هه‌ریمی فارس، ل ۱۰۲.

که سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بو‌ه‌یه‌ی ده‌رفه‌تیک‌ی له‌بار بو‌وه بو‌و
 كوچى تورکمانه‌کان بو‌و چه‌ند ناوچه‌یه‌ک‌ی وه‌ک هه‌ولێر(اربل) و
 ده‌وروبه‌رى (که‌رکوک)^(۱)، ته‌ناهت پێژهى تورکه‌کان له سه‌رده‌می
 بو‌ه‌یه‌یه‌کان له ناوچه‌کانی هه‌مه‌دان ئه‌وه‌نده زۆر ده‌ییت
 ته‌نگ به‌ کورده‌کانی ئه‌و شاره هه‌لده‌چنن و له قه‌لای
 (برجین) گه‌مارۆیان ده‌ده‌ن، دواتریش ده‌ستیه‌سه‌ردا ده‌گرن^(۲)،
 به‌مه‌ش بو‌مان پوونده‌بیته‌وه که به‌رئه‌نجامی مملانیی نێوان
 پیکهاته‌کان له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌کان، کوردی
 دوچارى ئاواره‌یى و ده‌ربه‌ده‌رى کردووه، به‌گشتیش له‌میژوودا
 کاتیک له شوینیک ناارامی و ده‌ستدریژی بو‌و سه‌ر یه‌که‌تر هه‌بوو،
 خه‌لکه‌ک‌ه‌ی هه‌ولێ په‌ناگه‌یه‌ک ده‌ده‌ن، کاتیکیش هه‌یچ پارێزه‌ر و
 پشتوپه‌نايه‌ک نابینن، به‌ناچارى بو‌و دووربوون له هێرشى دوژمن
 شاخه‌به‌رزه‌کان ده‌که‌نه په‌ناگه‌^(۳)، ئه‌گه‌رله هه‌ر وڵات و ناوچه‌یه‌ک
 داگیرکاری زۆرى تیدا پووبدات، ئه‌وا ئاوه‌دانى و ئارامى تیکده‌چیت،
 چونکه قو‌ناعى یه‌که‌مى داگیرکاری بریتیه‌ له تالانکاری و هه‌یچ
 یاسا جیه‌جیکردنه‌ک له‌گۆریدا نیه‌^(۴)، به‌و هۆیه‌ش وازه‌ینان له
 پیشه‌کان، بازار و شار چۆل و وێران ده‌بن، خه‌لکى بو‌و ناوچه
 دووره‌کان کوچ ده‌که‌ن^(۵)، دیاره‌ سیاسه‌تى هه‌ندیک له‌میر و
 میرنشینه‌کانیش پۆلى گێپراوه له‌ نیشه‌جیپوونى ئه‌و په‌گه‌ز

(۱) عبد اللطيف بندر اوغلو: التركمان في العراق الثورة (تاريخهم، لغتهم، ادابهم، تراثهم)، ص ۱۳.

(۲) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۲۱.

(۳) ئيبين خلدون: موقه‌ديمه، ب ۲، ۱۸۲.

(۴) ئيبين خلدون: موقه‌ديمه، ب ۱، ۴۱۲.

(۵) ئيبين خلدون: موقه‌ديمه، ب ۱، ۶۸۷.

و پیکهاتانه له ناوچه کوردییه‌کان، پشتبه‌ستنی میرنشینه‌کانی هه‌سنه‌وه‌یهی و عه‌ننازی به ره‌گه‌زی ده‌یله‌می و به‌کاره‌یینانیان وه‌ک به‌کرێگرتنه له پیکهاته‌کانی سوپایه‌که‌یان هۆکاریکی سه‌ره‌کی بوو له زیادبوونیان و دواتریش نیشته‌جی‌بوونیان له شاره‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌و میرنشینه‌^(۱).

هۆکارگه‌لیکی زۆر له پشت بزاون و کۆچی پیکهاته‌کانه‌وه‌ن که له شوینی ره‌سه‌نی خۆیان کۆچ ده‌کن، له‌وانه سروشتی نانا‌سای و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئاستی بژیوی و گوزهران و هۆکاری جوگرافی ته‌وژمی کۆچیان به‌ره‌مه‌پناوه، له کاتی کۆچکردنیشیان بو ئه‌و شوینه‌ی بو ده‌چن که وتوونه‌ته‌ جه‌نگ و مملانی بو ده‌ستگرتن به‌سه‌ریدا، بۆیه تورکه‌کان کاریگه‌ری و شوینه‌واری گه‌وره‌یان به‌سه‌ر ناوچه کوردییه‌کان جیه‌پشتووه، (ابن الاثیر) یه‌که‌م شه‌پۆلی کۆچی غوزه سه‌له‌جوقیه‌کان ده‌گه‌رێنێته‌وه بو سالی (۲۰/۴۱۸ز)^(۲)، سه‌ره‌تای هه‌لمه‌ته‌که‌شیان بو سه‌ر ناوچه‌کانی هه‌ریمی چیاکان و ئازه‌رپێجان و خوراسان ده‌ستپێک‌کرد که قه‌له‌مه‌وه‌یی ده‌سه‌لاتی میرنشینی ره‌وادی و شه‌دادی بوو^(۳)، له راستیدا ئه‌و هیزانه بوونه سه‌رچاوه‌ی مه‌ترسی بو سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان، چونکه به‌لێشاو تالانیان ئه‌نجامده‌دا، دواتریش له‌و ناوچانه ده‌گیرسانه‌وه، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری له سه‌ر گۆرینی دیموگرافیای ناوچه‌که له به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌و پیکهاتانه هه‌بووه.

(۱) ابن الجوزی: المنتظم، ج ۱۵، ص ۳۰۶؛ حسام الدین النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، ص ۱۱۷.

(۲) الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۷۸؛ ناصر خسرو: سفرنامه، ص ۳۷.

(۳) ابن الأثير: الكامل في التاريخ، ج ۹، ص ۳۷۹؛ ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ص ۱۵۷.

ئەو شارە کوردییانەشی که‌وتبوونە پۆژه‌لاتی ئیسلامی و سەر پێگای شالۆه‌کانی دیله‌مه‌کان و غوزه‌کان له‌ هاتیان به‌ره و به‌غداد زیاتر که‌وتنه‌ به‌ر شالۆی کۆچی ئەم پره‌گه‌زانه و شوینه‌واری خراپیان له‌سەر بارودۆخی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی کورد به‌جیه‌پشت^(۱)، وه‌ک میر (وه‌سوزانی ره‌وادی) کاتیک پێشوازی له‌ غوزه‌کان کرد له‌کاتی گه‌یشتیان به‌ هه‌ریمی ئازهریجان و هاوسه‌رگیری سیاسیشی له‌گه‌ڵ کچی یه‌کیک له‌ میره‌کانیان کرد، به‌مه‌به‌ستی پاراستنی خه‌لکی ئەو ناوچانه، ئەمه‌ش بۆئوه‌ ده‌گه‌رپه‌وه‌ که‌ میره‌ کوردیه‌ که‌ گه‌یشته‌ ئەو پڕوایه‌ی که‌ به‌هۆی به‌هیزی شالۆه‌کانیان بۆ سەر ناوچه‌کانی میرنشینه‌که‌ی ناتوانیت پڕوبه‌پروویان بنه‌وه، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو ناوچه‌کانی داگیر کران^(۲).

مملانیی نیوان سه‌لجوقیه‌کان و بوه‌یه‌یه‌کان و هه‌رشه‌ سه‌لجوقیه‌کان بۆسەر هه‌ریمی چیا له‌ سالی (۴۳۷/ک ۱۰۳۶ز) و داگیرکردنی هه‌مه‌دان و ناوچه‌کانی میرنشینی عه‌ننازی و شاره‌کانی (ده‌ینه‌وه‌ر، کرماشان، حلوان، شاره‌زور)ی داگیر کردوو به‌ ولاته‌که‌ بۆبوونوه‌ و ناوچه‌کانیان وێران کرد و خه‌لکه‌که‌شیان ده‌ربه‌ده‌ر کرد^(۳)، ته‌نانه‌ت میرمه‌هلل کوری ابوشوکی عه‌ننازی ناچار ده‌بی‌ت له‌گه‌ڵ مأل و خیزان و سامانه‌که‌ی ناوچه‌کانی جیه‌په‌لیت به‌هۆی هه‌رشه‌ به‌رده‌وامی غوزه‌کان بۆسەر ناوچه‌کانی فه‌رمانه‌په‌وای، به‌ره و به‌غداد

(۱) محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۴۹.

(۲) حسام الدين على غالب النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، ص ۱۱۷، ۱۱۹.

(۳) البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۹؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۸، ص ۴۵۹.

کوچ بکات له و شاره نیشه‌جی بوو^(۱)، به‌مه‌ش ناوچه کوردیه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی میرنشینی عه‌ننازی بوونه مه‌یدانی مملاتی نیوان ئه‌و دوو هیزه که ده‌رئه‌نجام به شکستی سوپای به‌غداد و تالانکردنی ناوچه کوردیه‌کان کو‌تایهات له‌لایه‌ن هه‌ردوو سوپایه‌که، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌شیک له دانیشتوانی ئه‌و ناوچانه ئاواره‌ی شاری به‌غداد و ده‌وربه‌ری بوون^(۲)، له‌هه‌ر رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌کیش هیز و لایه‌نه‌ ناکوکه‌کان رقی خویان به دانیشتوانی ناوچه‌که هه‌لرشتوو، بویه ئه‌و شه‌ر و مملاتیانه جگه له مالویرانی و ئاواره‌بوونی دانیشتوانی ناوچه‌که هیچ قازانجیکی بو کورده‌کانی ناوچه‌که نه‌بوو سه‌ره‌پای سوتان و له‌ناوچوونی مال و کێلگه کشتوکالییه‌کان، جگه له‌وه‌ی ده‌یان هوز و خیل و تیره‌ی پیکهاته جیاوازه‌کان له ناوچه کوردیه‌کان نیشه‌جی‌بوون، نووسه‌ری‌کیش ژماره‌که‌یان به (۳۰ هه‌زار) که‌س ده‌خه‌ملی‌ت^(۳)، هی‌رش‌ی غوز و سه‌له‌جوویه‌کان بو سه‌ر ناوچه‌کانی ئازهری‌جان ئه‌وه‌نده و‌یرانکه‌ر بووه گرانییه‌کی مه‌ترسیدار پرووی له ناوچه‌کانی ئازهری‌جان کردوو و برسیه‌تی و قات و قری و نه‌خۆشی پرووی له‌و ناوچه‌یه‌ کردوو و که به‌شیک‌کی زۆری دانیشتوان له‌ناوچوون^(۴).

له مملاتی نیوان پیکهاته‌کانیش کورد زۆرت‌ترین زیانی کومه‌لایه‌تی به‌رکه‌وتوو، به‌نموونه لایه‌نگیری خه‌لکی سنجار بو به‌ساسیری له دژی (تغرل بك)ی سه‌له‌جووقی وا ده‌کات خه‌لکی ئه‌و شاره‌ بی‌ته

(۱) ابن الأثیر: الكامل، ج ۹، ص ۵۴۶؛ محمد جمیل رۆژبه‌یانی: می‌ژووی هه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ۲۲۶.

(۲) ابن الأثیر: الكامل، ج ۹، ص ۵۴۶؛ ئاکو‌بوره‌ان محه‌مه‌د: میرنشینه کوردیه‌کان، ۱۸۳.

(۳) حسام الدین النقشبندی: أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، ص ۱۲۲.

(۴) المقریزی: انعاظ الحنفاء بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، ج ۲، ص ۲۳۵.

قوربانیی مملانیی نیوان ئەو دوو پیکهاته‌یه و سەرەنجام ژێرخانی شارەکه دووچارى و پیرانى بوو، خەڵکەکه‌شى دەر بە دەربوو، هەر وه‌ك (ابن العبري) باسی لێوه ده‌كات و ده‌لێت: ((گه‌مارۆی سنجاری داو چوار هه‌زار كه‌س له پیاوانی كوشت به‌ جوړیك خوێنیان لێده‌رۆشت و مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاره‌كه‌ی سوتاند و هه‌واى ناوچه‌كه‌ له‌ بۆنى جه‌نازه‌كان بۆگه‌نى كردبوو))، ئەوه‌شى رزگاری بوو دەر بە‌ده‌ر بوو نه‌یتوانی بگه‌رپێته‌وه‌ ئەو شاره‌ و كوچی كرد، تا واى لێهات شاره‌كه‌ چۆل بوو له‌ خه‌لك^(۱)، شالاره‌ توندوتیژه‌كانی غوز و سه‌له‌جوقیه‌كان و بوونیان به‌ ده‌سه‌لانداری یه‌كه‌م به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسی كاریگه‌رییه‌كى قوڵ و خراپی به‌سه‌ر میژووی كورد به‌جیه‌شت و بووه‌ مایه‌ی لاوازكردن و پوخانی میرنشینه‌ كوردیه‌كان و سنورداركردنی ده‌سه‌لاتی سه‌رۆك هۆز و قه‌لادارانى كوردی به‌دواداهاات، ئەمه‌ش پێخۆشكه‌ر بوو بۆ بلابونه‌وه‌ و نیشه‌ته‌جیوونی ژماره‌یه‌كى زۆر له‌ ئییل و بنه‌ماله‌ی تورك له‌ ناوچه‌ جیاوازه‌كانی كوردستان^(۲)، سیاسه‌تی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ په‌نابردن بۆ په‌گه‌زی نوێ به‌ مه‌به‌ستی رزگاربوون له‌و په‌گه‌زه‌ی كه‌ ده‌ستی به‌سه‌ر ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌باسیدا گرتبوو ده‌سه‌لاته‌كانیشی سنورداركردبوو، پێگه‌ خۆشكه‌ر بوو بۆ بلابونه‌وه‌ و نیشه‌ته‌جیوونی ئەو په‌گه‌زه‌ له‌ ناوچه‌كه‌^(۳)، هه‌روه‌ها شه‌ری مه‌لازگرد له‌ ساڵی (۶۳/ك۱۰۷۰ز) دیمۆگرافی

(۱) تاریخ الزمان، ص ۱۰۱.

(۲) الکامل فی التاریخ، ج ۹، ص ۵۲۹-۵۳۰؛ زرار صدیق: كورد و كوردستان له‌ روژگاری خه‌لافه‌تی ئیسلامیدا، ل ۲۵۶.

(۳) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ج ۶، ص ۸۰-۸۱.

ناوچه‌که‌ی گۆږی و سیمایه‌کی تورکی پێبه‌خشی^(۱)، سه‌لجووقیه‌کان به‌پر سیه‌اره‌تی ناوچه‌ کوردیه‌کانی ئازهر بێجان و جه‌زیره و هه‌ریمی ئارانیا‌ن به‌لایه‌نگران و سه‌رکرده‌ سه‌ربازییه‌کان به‌خشی بو‌ئه‌وه‌ی به‌رپۆه‌یبه‌ن، ئه‌مه‌ش زه‌مینه‌ی نیشه‌ته‌جیبوونی تورکه‌کانی له‌و ناوچانه‌ ئاسانه‌تر کرد^(۲)، له‌ راستیدا یه‌کێک له‌ گرنه‌گرتن ده‌رئه‌نجامه‌کانی شه‌ری مه‌لازگرد زیادبوونی بزاون و کوچ و زالبوونی پیکهاته‌ی تورکی بوو بو‌ ناوچه‌کانی ئاسیای بچوک و کوردستان به‌ جوړیک نه‌خسه‌ی سیاسی و پیکهاته‌ی دیموگرافی ناوچه‌که‌ی گۆږی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و پیکهاته‌یه‌ و سیمایه‌کی تورکی پێبه‌خشی به‌دابه‌شکردن و به‌خشی ناوچه‌ کوردیه‌کان به‌سه‌رکرده‌ تورکه‌کان^(۳)، به‌لاوازکردنی ده‌سه‌لاتی سه‌رۆک هۆز و قه‌لادارانێ کورد و ده‌رئه‌نجام بلأوبوونه‌وه‌ و نیشه‌ته‌جیبوونی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ ئیل و تیره و بنه‌ماله‌ی (تورک یان تورکمان) ی لیکه‌وته‌وه‌ له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان^(۴).

زالبوونی ده‌سه‌لاتی سه‌لجووقیه‌کان بارودۆخیکێ نوێی هینایه‌ ئاراوه‌ به‌ جوړیک کاریگه‌ری ده‌سه‌لاتداریه‌تی سه‌لجووقی زۆر زیاتر بوو له‌ فه‌رمانه‌وایه‌تی خیلافه‌تی ئیسلامی، چونکه‌ بووه‌ هۆی لاوازکردن و دواتر پوخانی میرنشینه‌ کوردیه‌کان، به‌مه‌ش جموجۆلی نه‌ته‌وه‌ جیاوازه‌کانی زیاتر کرد و کوردی دوچاری کوچ و مألویرانی کرد، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ ده‌رئه‌نجامه‌ کوومه‌لایه‌تی و ره‌گه‌زییه‌کانی

(۱) محمد صالح الزیباری: سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، دار دجلة، ط ۲ (د.م): ۲۰۰۹، ص ۶۷.

(۲) ابن الأثیر: الکامل، ج ۱۰، ص ۲۸۸؛ النويری: نهاية الأرب، ج ۲۶، ص ۱۹۶؛ قلقشندي: صبح الأعشى، ج ۴، ص ۳۱۶.

(۳) نیکیتا ایلیسیف: الشرق الإسلامي في الشرق الوسيط، ص ۳۵۵.

(۴) محمد سهیل تقوش: تاریخ السلاجقة في خراسان و إيران و العراق، ص ۸۶.

کۆچی کوردان و چۆلکردنی گوند و دێهاتیه‌کانیان په‌گه‌زی دیکه‌ی نا کوردی وه‌کو عه‌ره‌ب و تورک و ده‌یلم شوینیان پرکردۆته‌وه، به‌مه‌ش ژماره‌ی په‌گه‌ز و نه‌ته‌وه بیگانه‌کان له‌ ناوچه کوردنشینه‌کان زیادی کردوه و هێرش‌ی غوز و سه‌لجوقیه‌کانیش زۆرتیرین ده‌رئه‌نجامی پاکتاوی په‌گه‌زی گۆرانکاری نه‌ته‌وه‌یی و کۆمه‌لایه‌تی لێیکه‌وته‌وه^(۱)، بیگومان جیاوازیی فه‌ره‌ه‌نگی تورکه‌کان و نه‌گونجانیان له‌ گه‌ڵ کورده‌کان و سه‌پاندنی هه‌ژموونیان به‌سه‌ر ناوچه و شاره کوردیه‌کان به‌شیکی دانیشتوانی ئه‌و ناوچانه‌ ناچاری کۆچکردن ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ش به‌شیکی خه‌لکی شاری خه‌لات شاره‌که‌یان به‌جێهێشت و چه‌ندین بنه‌ماله له شاری قاهیره گیرساونه‌ته‌وه، بوونی گه‌ره‌کێکش له‌م باره‌یه‌وه به‌ ناوی، (حی خلاطین) به‌لگه‌یه‌کی دیاره له‌سه‌ر ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ربوونی دانیشتوانی شاری خه‌لات^(۲)، سیاسه‌تی سه‌لجوقیه‌کان ئه‌و بارودۆخه‌ی به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کانی به‌شیکی له‌ هۆزی به‌ناوبانگی (جورقان) «گۆران» دا هاتبوو، ناچاری کردن زیدی په‌سه‌نی خۆیان (به‌رزاییه‌کانی هه‌ریمی چیايه‌کان) جێهێڵن و به‌ره‌و ناوچه‌ی جامعین، که ده‌که‌وێته‌ نیوان حيله و به‌غدا، به‌شیکیشیان کۆچیان کرد بۆ پۆژاواوی پووباری دیجله^(۳)، ئه‌و په‌وشه‌ی، که به‌سه‌ر به‌شیکی خێله‌کانی تریش داهاتوو، میر (ابو الفتح ورام) دواي ئه‌وه‌ی ناوچه‌کانی به‌ر شالوو تالانی سه‌لجوقیه‌کان ده‌که‌وێت،

(۱) مه‌هدی عوسمان هه‌روتی: کورد و دیاره‌دی کۆچ کردن له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، ۳/۲ ، ل ۱۳۷.

(۲) ئه‌ولیا چه‌له‌بی: کورد له‌ میژوی دراوسێکانیدا سیاحه‌تنامه‌ی ئه‌ولیا چه‌له‌بی، ل ۱۶۰.

(۳) یاقوت الحموی: معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۸۲؛ العمري: مسالك الابصار في ممالك الامصار، ج ۳، ص ۱۹۸.

به خوئی و بنه‌ماله‌که‌یه‌وه ناوچه‌کانی جیده‌هیلت به‌ره‌و به‌ری خوړئاوای پرووباری دیجله‌کوچ ده‌کات^(۱)، بویه‌ئه و په‌وشه‌ی به‌سه‌ر هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان هات، بووه‌ هوی کوچکردنی خه‌لکی‌ئه و ناوچانه، به‌مه‌ش هیوای به‌ده‌سته‌پنانی ده‌سه‌لاتی خوچیی له‌هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان هیوایبوو^(۲)، دیموگرافیای ناوچه‌که‌ی به‌ته‌واوی له‌به‌رژه‌وه‌ندی توره‌که‌کان گوری.

سه‌لجووقیه‌کان له‌مملانی ناوخواندا ده‌ستیان له‌کورد نه‌پاراستوو، له‌شهری نیوان (تتش کوری الب ارسلان) و برای (رکن الدین برکیارق) تتش له‌(۴۸۵/ک/۱۰۹۳ز) له‌هیرشه‌که‌ی بو‌سه‌ر شاره‌کانی جه‌زیره‌ژماره‌یه‌کی زوری له‌خه‌لکی‌ کوشته، شاره‌کانیشیان تالانکرد^(۳)، (ابن‌الأثیر) باسی‌ئه و بارودوخه‌مان بو‌ده‌کات که‌له‌میان‌ه‌ی مملانی و شهره‌ ناوخواییه‌کانی سه‌لجووقیه‌کاندا به‌سه‌ر هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان و ناوچه‌کانی ترده‌داهاتووئه‌ئامازه‌ی به‌وه‌کردوو، که‌شار و گوندکان ویرانبوون، زه‌وی و کیلگه‌کان سووتان و خوینیکی زور پڑاوه، خه‌لک بی‌جیگه، مال و حال، ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ربوون^(۴)، یان ناکوکی نیوان (محمد کوری مه‌لیک‌شا) و (برکیارق کوری مه‌لیک‌شا) له‌سالی (۴۹۴/ک/۱۱۰۰ز) له‌شکری محمه‌د کوری مه‌لیک‌شا په‌لاماری هه‌مه‌دانیدا و ده‌ستی به‌تالانکردن کرد^(۵)، کرده‌سه‌ربازییه‌کان له‌هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان نارامی و ئاسایشی هاوولاتیانی خسته‌مه‌ترسی

(۱) محمد جمیل رۆژبه‌یانی: میژووی حه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌بیاری، ل ۲۲۳.

(۲) مؤلف مجهول: تاریخ دولة الأكراد و الأتراك تاریخ دولة الأكراد، ت: موسی مصطفی‌الهسنیانی، مطبعة جامعة دهوك، (دهوك: ۲۰۱۰م)، ص ۲۰۵، ۲۱۰-۲۱۱، ۲۳۸.

(۳) ابن‌الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۲۲۱؛ ابن‌واصل، مفرج‌الكروب، ج ۱، ص ۲۵.

(۴) الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۲۲۱.

(۵) ابن‌الأثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۳۰۴-۳۰۵.

و دانیش‌توانی هه‌ریمه کوردنشینه‌کانی تووشی دله‌پراوکی کردبوو، تا گه‌یشته ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له کورده‌کان شوینی نیشته‌جیبوونی خویان بگۆرن^(۱)، ئه‌مه‌ش زیاتر ده‌رفه‌تی ره‌خساند بۆ بلا‌بوونه‌وه‌ی پیکهاته‌جیا‌وازه‌کان له ناوچه کوردنشینه‌کان، بۆ هه‌وونه‌ تورکمانی‌بابه‌کری^(۲)، به‌مه‌پرومالاته‌وه‌ پووین کرده‌هه‌ولیر (اریل) بۆ ماوه‌ی سێ ساڵ (۵۱۷-۵۲۰/ک ۱۱۲۳-۱۱۲۶ز) فه‌رمانه‌په‌وه‌ی هه‌ولیریان ده‌کرد، له‌و ماوه‌یه‌ به‌ویست و ئاره‌زویی خویان فه‌رمانه‌په‌وه‌ی هه‌ولیریان له‌خه‌لکی هه‌ولیر و ده‌وروبه‌ریان ده‌کرد^(۳)، لیره‌دا ئه‌گه‌ر میریکی به‌هیزه‌بایه‌ له‌رووی سیاسی و سه‌ربازی ئه‌وا نه‌یاندته‌توانی به‌و شیوه‌یه‌ خه‌لکی بچه‌وسیننه‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌مه‌ش زه‌مینه‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ و نیشته‌جیبوونی پیکهاته‌کانی ئاسانتر کردوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یاوه‌ری توغرولی سییه‌م له‌ساڵی (۵۸۵/ک ۱۱۸۹ز) په‌نجا‌هه‌زار تورکمان پووین کرده‌ (شنۆ، ئورمی، خوی و سه‌لماس) و که‌وته‌ تالان‌کردن و ویران‌کاری له‌ناوچه‌که‌^(۴)، دامه‌زراندنی میرنشینی قه‌فجاقی تورکمانیش له‌ناوچه‌کانی شاره‌زوور به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر زۆربوونی پێژه‌یان له‌ناوچه‌که‌^(۵)، به‌مه‌ش پێژه‌ی تورکمانی له‌هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان زیادی کرد، نه‌بوونی کورد له‌مه‌یدانی مملانی و کێپکی ده‌سه‌لاتخوازی و نه‌مانی ناونده‌ کوردیه‌کان، زه‌مینه‌سازی کرد بۆ چه‌ند میرنشینیکی نوێی تورکمانی له‌شاره‌کانی

(۱) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ج ۲، ص ۳۲۶.

(۲) تورکمانه‌کانی‌بابه‌کری: ئه‌مانه‌ سه‌ربازانی سه‌رکرده‌یه‌کی تورک بوون به‌ناوی: «ئه‌بابکر کوری مکائیل». ابن ابی‌هه‌یجاء: تاریخ ابن ابی‌هه‌یجاء، ص ۱۸۱.

(۳) ابن‌المستوفی: تاریخ‌یریل، ت: سامی بن سید خماس الصقار، دار الرشید، (العراق: ۱۹۸۰م)، ق ۱، ص ۲۷۳؛ ابن ابی‌هه‌یجاء: تاریخ ابن ابی‌هه‌یجاء، ص ۱۸۰-۱۸۱.

(۴) الحسینی: زبده‌التواریخ، ص ۲۹۶.

(۵) رسول ابراهیم رسول: پیکهاته‌کانی کوردستان له‌سه‌رده‌می عه‌بباسیدا، ل ۷۸.

وهك ئامه‌د، میافارقین، ماردین له ئه‌نجامی بالاده‌ستی تورکه‌کان به‌سه‌ر ناوچه‌که^(۱). تا وایله‌هات له سه‌ده‌ی (شه‌شمی کۆچی/ دوانزه‌ی زایینی) زۆربه‌ی قه‌لا و شاره‌ گرنگه‌کانی هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان کۆتەرۆلکران، چه‌ندین ده‌سته‌لاتی بنه‌ماله‌بیان تیدا دامه‌زراند، و ده‌سه‌لاتی سیاسی کوردستان ته‌واو سیمایه‌کی تورکی وه‌رگرت بۆ هه‌وونه: دامه‌زراندنی ئه‌تابه‌گییه‌ی زه‌نگی له مووسل (۵۲۱-۶۳۰/ ۱۱۲۷-۱۲۳۲ز)، که له ماوه‌ی فه‌رمانه‌روایه‌تیان نه‌یانیه‌شت له سنووری ده‌سه‌لاتیان که‌سی تر مو‌لکی هه‌بیت و ده‌سه‌لاتداربیت یان هاوبه‌شیان بیت^(۲)، وه‌کو لیکه‌وته‌ش به‌سه‌ر باروودۆخی ژیان کاریگه‌رییان داناوه، ئه‌و هیزانه‌ش له رووی گۆرانی دیمۆگرافیش کاریگه‌رییان هه‌بووه، به‌جۆرێک، که به‌شیکێ زۆری شار و هه‌ریمه‌کان په‌گه‌زی نوێ تیدا نیشته‌جی‌بوون، به‌تایبه‌تی خیل و تیره‌ی تورکمان^(۳). ئه‌وه‌ش کاریگه‌ریی میژوویی به‌سه‌ر جوگرافیای دانیشتوانی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان داناوه، وه‌کو لیکه‌وته‌یه‌ک له‌دوای ئه‌و قۆناغه‌ ده‌بینه‌ی^(۴).

له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه (الناصر لدين الله) له سالی (۵۸۱/ک/۱۱۸۵ز) په‌یوه‌ندی نیوان تورکه‌کان و کورده‌کان ئالۆزی تیده‌که‌ویت، که زۆربه‌ی ناوچه‌ و هه‌ریمه‌ کوردیه‌کانی گرت‌ه‌وه و ماوه‌ی دوو سالی خایاند (ابن الأثیر) باس له‌ ناکوکی نیوان تورکه‌کان و کورده‌کان ده‌کات له ناوچه‌ی مووسل و جه‌زیره له سه‌ر ئاهه‌نگیکێ بووک گواسته‌وه‌ی

(۱) محمد صالح الزیباری: سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، ص ۶۸.

(۲) ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بنی ایوب، ج ۱، ص ۲۸-۲۹؛ قادر محه‌مه‌د: کوردستان له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی شه‌شمی کۆچی/ دوازه‌می زایینی، ۱۱۸.

(۳) ابن العمرائی: الإنباء في تاريخ الخلفاء، ص ۱۸۸-۱۸۹.

(۴) احمد کسروی: شهریارانی گننام، ل ۲۲۹-۲۳۰.

تورکمانی، ئاگری دوبه‌ره‌کی له ناوچه‌که گه‌ش‌ه‌ی سه‌ند و کوش‌تاریکی زۆری لیکه‌وته‌وه^(۱)، جگه له ناوچوونی ده‌یان گوند و ئاواپی کورده‌کانی نیوان دوو پروبار و ئەوانه‌شی مابوون ئاواره‌ی ناوچه سنوورییه‌کانی ئەرمه‌نه‌کان بوون^(۲).

به‌رته‌نجامه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی مملانیی نیوان پیکهاته‌کان کاریگه‌ریی گه‌وره‌ی هه‌بووه، له سه‌ر جوگرافیای ناوچه کوردنیشینه‌کان، گۆرانکاریی سنووره‌کانیشی به‌دوای خۆیدا هیناوه، به‌رده‌وام به‌هاتنی هیزه‌کان کاریگه‌رییان له دیمۆگرافیای خاکی کورد کردووه^(۳)، به‌مه‌ش بۆمان روونده‌بیته‌وه که کۆچ کاریگه‌ری له‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیش‌توان و گۆرانی پیکهاته‌ی نه‌ته‌وه‌یی پیکهاته‌کانیش هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ ئەمانه‌ش بارودۆخیکی کۆمه‌لایه‌تی ئالۆز و نوێیان هیناوه‌ته ئاراوه، که کاریگه‌ری له‌سه‌ر کورد به‌جیه‌یش‌تووه، مانه‌وه‌ی پاشماوه‌ی به‌شیکیشیان له‌هه‌ندی له‌شار و شارۆچکه‌کانی کوردستان تا ئیستا به‌شیکی میژوووه‌که‌ی بۆ ئه‌و قۆناغه‌ی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌مان ده‌گه‌رێته‌وه.

(۱) ابن الاثیر: الكامل في التاريخ، ج ۱۱، ص ۵۲۰؛ محمد أمين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۵۷.

(۲) مار ميخائيل الكبير: تاريخ مار ميخائيل الكبير، ت: مار غريغوريوس صليبا، دار ماردين، (حلب: ۱۹۹۶)، ج ۳، ص ۳۶۷.

(۳) ابن ابي الهيجاء: تاريخ ابن ابي الهيجاء، ص ۱۸۱.

باسی دووهم:

لێکه‌وته کلتووری و فەرهنه‌نگیه‌کان (زانست و زمان)

کلتوور و فەرهنه‌نگ وه‌ك دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و میژووویی، کاریگه‌ریی گه‌وره‌یان به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌وه‌هه‌یه، هه‌ر پیکهاته و کۆمه‌له‌یه‌یه‌کیش کلتوور و بنیاتیککی کۆمه‌لایه‌تی تایه‌ت به‌خۆی هه‌یه، هه‌ر قۆناغیککی میژووویییش تایه‌تمه‌ندیی قۆناغه‌ میژووویه‌که‌ی خۆی پێوه‌ دیاره، کاتیکیش که‌ مملانیی نیوان پیکهاته‌کان له‌ ناوچه‌یه‌ك ڕوو ده‌ده‌ن، کلتوور و فەرهنه‌نگ ده‌که‌ونه‌ ژێر کاریگه‌ریی یه‌کلابوونه‌وه‌ی مملاتییه‌کان و کاریگه‌رییه‌ کلتووری و فەرهنه‌نگیه‌کان به‌سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌وه‌ دیاریده‌که‌ن، هه‌میشه‌ وا بووه‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ کاریگه‌ریی کلتوور و فەرهنه‌نگ زیاتر کاریگه‌ریی خۆی به‌جیده‌هێلێت، ئه‌و ناوچه‌یه‌ن که‌ ناوه‌ندی ڕیاری خۆیان له‌ده‌ستده‌ده‌ن و ده‌که‌ونه‌ ژێر ڕیاری و ناوه‌ندی هێز و پیکهاته‌ی تازه‌وه‌، واتا کلتوری زāl کلتوری هێزی زāl و کلتووری میلیه‌تی شکسته‌خواردوو به‌ ناچاری ده‌که‌وێته‌ ژێر کاریگه‌ریی کلتوور و فەرهنه‌نگی نوێ، ئه‌وه‌ش کاریگه‌رییه‌کانی خۆی له‌ ماوه‌یه‌کی دواتر به‌سه‌ر ئاداب و کۆمه‌لگا و نووسین و زانست و کلتوری ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ به‌دیارده‌خات. کۆمه‌لگای کوردی به‌ گشتی به‌هۆی سروشتی ناوچه‌ شاخاوییه‌کانی و نه‌بوونی که‌ ناراوویه‌کی ئاوی که‌ ده‌روازه‌یه‌کی کرانه‌ویه‌ به‌ ڕووی نه‌ته‌وه‌ و شارستانیه‌ته‌کان، هۆکاربووه‌ بۆته‌وه‌ی کورده‌کان نه‌توانن وه‌ك پێویست په‌یوه‌ندی به‌ نه‌ته‌وه‌ و شارستانیه‌ته‌کانی تره‌وه‌ بکه‌ن، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ریی کردۆته‌ سه‌ر کۆمه‌لگای کوردی و

وایکردوو هه کۆمه‌لگایه‌کی دابراو و داخراویت^(۱)، لیکه‌وته کلتوری و فره‌ه‌نگیه‌کانیش په‌نگرپێژی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن، که به‌رته‌نجامی مملانی نیوان پیکهاته‌کان و پرۆسه‌ی له‌شکرکێشیه‌کان، که‌وتووته‌ته‌ ژیر کاریگه‌ری فره‌ه‌نگی په‌گه‌ز و پیکهاته‌کانی تر له‌ چوارچێوه‌ی هۆکاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا. کاتی که دوو پیکهاته‌ به‌رانه‌ر یه‌که‌ ده‌ه‌نگن، هه‌نگه‌که‌ هه‌نگی دوو کلتووهره، که‌ له‌ هه‌نگه‌دا لایه‌نی زالبوو ده‌یه‌ویت له‌ هه‌موو لایه‌ک خۆ به‌ زالت نیشان بدات^(۲)، بۆیه‌ به‌که‌مزانین وه‌کو مرۆفانیکی نامۆ که‌ره‌سته‌یه‌کی بالای شکاندنێ کلتووری بووه، له‌ مێژوودا، دروستکردنی وینه‌ی مرۆفیکی ساویله‌که‌ و ساده‌ به‌که‌مزانین له‌ شکۆی مرۆفی کورد په‌نگیداوه‌ته‌وه^(۳)، به‌ هاتنی ناوی کورد ناوی کاری خراپ، بزێو، نابه‌جێ و پێگری و تالانکاری ییت^(۴)، که‌چی ئه‌و تالانکارییه‌ی له‌ ناوه‌ند به‌ یاسا به‌رانه‌ر سامانی خه‌لکی هه‌ژار و داماووه‌ به‌ زۆرداری له‌ پێگه‌ی باج کۆده‌کرایه‌وه، بپۆینه‌ بووه، که‌ به‌ یاسا ده‌کرا^(۵)، ئه‌م بارودۆخه‌ په‌یوه‌ست نه‌بوو به‌ قوناغیکی مێژوویی، به‌لکو وینه‌که‌یان به‌ گشتی به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو. خۆ جیاوازکردنی نه‌ته‌وه‌ زاله‌کان له‌ هه‌یه‌کانی دیکه‌ په‌هه‌ندیکی کلتووری و مێژوویییه‌ ئه‌وانه‌ ته‌نانه‌ت هۆی گه‌یشتن به‌ ناوه‌ندیش

(۱) علی أكبر کردستانی: الحديقة الناصرية في تاريخ و جغرافيا كردستان، ت: جان دوست، دار تاراس للطباعة، (اربیل: ۲۰۰۲)، ص ۲۹.

(۲) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۲، ل ۱۰۱.

(۳) الأبشيهي: المستطرف في كل فن مستطرف، عالم الكتب، (بیروت: ۱۴۱۹ هـ)، ص ۴۴.

(۴) محمد بن منکلي: الأدلة الرسمية في التعاي الحريرة، مطبعة المجمع العلمي العراقي، (بغداد: ۱۹۸۸)، ص ۱۹۳-۱۹۴.

(۵) صابي: رسوم دار الخلافة، ص ۲۲-۲۷.

له‌و جیاوازییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت^(۱)، بۆیه‌شکاندنی ره‌چه‌له‌کی مروڤه‌کان به‌ رابردووی نزمی باوانیان، پیشه‌ی نه‌ته‌وه زاله‌کانه، که له‌ پرێگه‌ی فه‌ره‌نگ و کلتور ئه‌نجامی ده‌ده‌ن^(۲)، ئه‌مه‌ش به‌ جوړیک بووه‌ که به‌شیک له‌ کورده‌کان ره‌چه‌له‌کی خۆیان گه‌راندۆته‌وه سه‌ر ره‌گه‌زه‌کانی تر^(۳)، هه‌روه‌ک (الاصطخري) ده‌رباره‌ی کورده‌کانی کرمان ده‌لیت: (ویزعمون أنهم من العرب)^(۴).

ئه‌مه‌ش له‌ کاتیکدايه‌ بۆ خویندنه‌وه‌ی میژووی کوردیش ده‌بی‌ت له‌ په‌راویزی میژووی پیکهاته‌ زاله‌کان بگه‌رین تا زانیاریمان ده‌ستبکه‌وی‌ت، که ئه‌وانیش به‌ ویستی و ئاره‌زووه‌کانیان نووسینه‌کانیان نویسه‌وه^(۵)، ئه‌وه‌ش له‌ فه‌ره‌نگ و نووسینی ئه‌و پیکهاتانه‌ به‌دیارده‌که‌وی‌ت که توانیویانه‌ له‌ مملانییان ده‌ست به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا بگرن و فه‌ره‌نگ و کلتور وه‌ک چه‌کێک به‌کاربه‌ی‌تن به‌ مه‌به‌ستی بچوککردنه‌وه‌ی ئه‌وانیت، که ده‌سته‌مۆ ناوه‌ند نه‌بوون، به‌لکوتیبینی ده‌گریت زۆربه‌ی میژووی کورد له‌و ماوه‌یه‌ له‌لایه‌ن میژوونووسانی سه‌ر به‌ نه‌ته‌وه‌کانی تر نوسراوه‌ته‌وه، گالته‌کردنیش به‌ ره‌گه‌زه‌شکستخواردووه‌کان له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌ زاله‌کان باوه^(۶).

هی‌رش و مملانیی هی‌زه‌ بیانییه‌کان بۆ سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کان کاریگه‌ریی گه‌وره‌ی هه‌بووه‌ له‌سه‌ر بوا‌ری زانستی که خۆی له‌ کوچکردن و مردنی ناوداران‌ی کورد و له‌ ناوچوونی به‌ره‌مه‌کانیان

(۱) ئیبن‌خلدون: موقه‌دیمه، ب، ۱، ل، ۱۷۰، ۳۶۲.

(۲) مه‌کیافیلی: میر، ل، ۱۴۹.

(۳) فائزه‌محمد عزت: الحیات‌الاجتماعیه‌ للکورد، ص، ۲۱۷.

(۴) المسالك‌والممالک، ص، ۱۶۴.

(۵) محهممه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن: مینته‌لیتیبی خیل، ده‌زگای چاپی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۸)، ل، ۵۷.

(۶) ئیبن‌خلدون: موقه‌دیمه، ب، ۱، ل، ۴۰۲.

ده‌بینیه‌وه، وهك دادوهر (ابو الفضل محمد كوری مرتضا شهرزوری) ناسراو به (كمال الدین شهرزوری) (۴۹۱-۵۷۲هـ/ ۱۰۹۸-۱۱۷۶ز) ده‌بیته قوربانی نیو بنه‌ماله‌ی زه‌نگی و دوا‌ی ماوه‌یه‌ك به‌ندکردنی له موسل ناچار به‌رهو شاری دیمه‌شق كوچ ده‌كات و ناگه‌پرتیه‌وه^(۱)، ئەمه له كاتیکدايه كه تا سه‌ده‌ی (۴/۱۰ز) زانیاریه‌کی ئەوتۆ له‌سه‌ر قوتابخانه‌كان و شیوازی خویندن به شیویه‌کی دامه‌زراوه نه‌بوو به‌لكو مزگه‌وته‌كان رۆلی فیكراری و شوینی په‌روه‌رده‌ی ئاینی بوونه، كوردیش له‌ژیر کاریگه‌ریی ئایندا بایه‌خی به په‌روه‌رده و فیكردن داوه، ده‌سه‌لاتیش له‌رێگه‌ی ئاین پیرۆز ده‌كرا، گوپرایه‌لیش ئەركه و لی ده‌رچوونیش یاخیوون و لاساری بوو^(۲)، كه‌واته ئاین كلتووره و به‌شیکه له‌سه‌سته‌می كۆمه‌لایه‌تی و وهك ئامرازیکیش بوو كۆنترۆلكردنی كۆمه‌لایه‌تی به‌كاردیت^(۳)، ئاین هۆیه‌کی گرنگ بووه تا هیزه‌كان وه‌كو پاساویك له‌به‌رژوه‌ندی به‌هیزکردنی خویان و به‌په‌راویزکردنی هیزه‌کانی تر به‌کاربیه‌ینن و به‌هۆی ئاینه‌وه په‌وايه‌تی هه‌ر كرداریك به‌ده‌ست بخه‌ن.

سه‌ره‌رابی كردنه‌وه‌ی چه‌ندین قوتابخانه له‌سه‌رده‌می (به‌ه‌اء الدولة)، به‌لام به‌ ئامانجی مه‌زه‌به‌ی بو بلاوكردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی دوانزه ئیمامی و زانا و پيشه‌وا‌ی به‌ناوبانگی شيعه‌كان ده‌رسیان تیدا ده‌دايه‌وه^(۴)، بۆیه مملاتیی مه‌زه‌به‌ی به‌دریژیی سه‌رده‌می بوه‌یه‌ی

(۱) ئومید به‌هرامی نیا: میژووی كورده‌کانی جه‌زیره، و: عه‌بدولپه‌حیم مه‌عرفتی، بلاوكردنه‌وه‌ی پیرۆزه‌ی تیشك، (ب.ش.چ: ۲۰۰۹)، ل ۲۳۱-۲۳۲.

(۲) ئیبن خلدون: موقه‌دیمه، ب ۱، ل ۴۲۴.

(۳) ره‌شاد میران: چه‌ند بابه‌تیکي ئیتنۆ-كۆمه‌لایه‌تی، چاپخانه‌ی خانی، (ده‌ۆك: ۲۰۱۰)، ل ۵۷.

(۴) الماوردی: قوانین الوزارة وسياسة الملك، ص ۴۱.

به‌رده‌وام بوو، ده‌سه‌لاتی ئاینی و دونیایی که خه‌لیفه‌ی عه‌باسی سونه مه‌زه‌ب پیشه‌وایه‌تی ده‌کرد له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی جیه‌جیکردن که شیعه مه‌زه‌ب به‌پۆه‌یده‌برد وای کردبوو ناکۆکیه‌کی مه‌زه‌بیه‌ی به‌رده‌وام له‌تیوانیان هه‌بیت له‌پیناو سه‌رخستنی هه‌ریه‌کیکیان بوو مه‌زه‌به‌که‌ی خو‌ی، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ مملانیی تیوان بوه‌یه‌یه‌کان و سامانییه‌کان، سامانییه‌کان کاریان بوو زیندووکردنه‌وه‌ی کلتووری نه‌ته‌وه‌ی فارسی و ژیانده‌وه‌ی پۆشنییری و ئەده‌بی فارسی ده‌کرد، ناوچه‌کانی خوراسانیس به‌شیک بوون له‌ سنووری قه‌له‌م‌ه‌ویان، بو‌یه‌ چه‌ندین زانا و شاعیری به‌ناوبانگی فارسی له‌ و ماوه‌یه‌ ده‌رکه‌وتن وه‌ک (خه‌پام و ابن سینا)^(۱)، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر گه‌شانه‌وه‌ و سه‌پاندنی هه‌ژموونی فارسی له‌ و ناوچه‌یه‌.

سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کان له‌رووی پۆشنییرییه‌وه‌ وه‌رچه‌رخانیکی به‌رچاوی به‌خۆیه‌وه‌ بینی، سو‌لتانه سه‌لجوقیه‌کان پۆلکی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌ خو‌ نزیککردنه‌وه‌یان له‌ نوسه‌ران و شاعیران و زانیان به‌ ریزلێنان لێیان بوو ئەوه‌ی بوو لای خۆیان کیشیان بکه‌ن، ئەمه‌ش هۆکاربوو بوو ئەوه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئەوان میژوونوسان و شاعیران زیاتر به‌ده‌ر بکه‌ون و به‌شیکیان به‌ره‌مه‌کانیان پیشکەش به‌ سو‌لتانه سه‌لجوقیه‌کان بکه‌ن یاخود به‌شیک له‌ و میژوو نوس و شاعیرانه په‌یوه‌ست بن به‌ده‌سه‌لاتی سیاسی ئەه‌وکات و سایه‌ی ئەوان و له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی ئەوان رووداوه‌ سیاسی و میژوویه‌کان بنوسنه‌وه‌ له‌ به‌رامبه‌ردا پۆلی پیکهاته‌یه‌کی وه‌ک کورد فه‌رامۆش بکه‌ن له‌ گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌ میژوویه‌کان، کوردیش له‌ و ماوه‌یه‌دا

(۱) حسن أحمد محمود - أحمد ابراهيم شريف، العالم الإسلامي في العصر العباسي، ص ۴۷۰.

به‌هۆی سه‌رقالبوونی به‌مملانی ناو‌خۆبیه‌کان و کاریگه‌ریی مملانیی پیکهاته‌کان نه‌په‌رژاوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نه، ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ میژوونووسان و شاعیرانی نه‌ته‌وه‌کانی تر گزنگییان پێ داوه، هه‌روه‌ک چۆن فه‌یله‌سووفیکی وه‌ک (سليمان السجستاني المنطقي) که له‌ سالی (۳۷۵/ک/۹۸۵) کۆچی دوا‌ی کردووه و په‌یوه‌ندی به‌ (عضدالدوله) ده‌کات و چه‌ن‌دین کتیب و نامه‌ی جۆراوجۆری بۆ ده‌نووسیت ئه‌ویش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ ریزی لێده‌گریت و پا‌داستی ده‌کات^(۱). هه‌روه‌ها (ابن بلخي) که له‌ سالی (۵۱۰/ک/۱۱۱۶ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌ یه‌کیک بوو له‌ میژوونووسه‌کانی سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کان کتیبه‌که‌ی به‌ ناوی (فارس نامه) پێشکه‌ش به‌ (سلطان محمد)ی کوری مه‌لیکشا کردووه^(۲). دامه‌زراندنی قوتا‌بخانه‌کانی (النظامية) له‌لایه‌ن (الب ارسلان) وه‌زیره‌که‌ی (نظام الملک) له‌ سالی (۴۵۹/ک/۱۰۶۶ز) له‌ شاری (به‌غداد) ^(۳) دواتریش زۆربه‌ی شاره‌کانی تری گرت‌ه‌وه، سه‌ره‌رای ئامانجی زانستی ئامانجی مه‌زه‌به‌بیشی هه‌بوو له‌ چوارچێوه‌ی مملانیی پیکهاته‌کان، ئه‌ویش ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی مه‌ترسی په‌ره‌سه‌ندنی مه‌زه‌به‌بی شیعه و له‌ناو‌بردنی بیروک‌ه و شوینه‌واری شیعه‌گه‌ری بوو، که بوه‌به‌یه‌کان و فاطمیه‌کان ب‌لایان‌کردبووه‌وه، خۆب‌دنه‌که‌ش ئاینی بوو له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی سونه‌ی شافعی و ب‌ل‌او‌کردنه‌وه‌ی بیروک‌ه‌ی سونی و سنوردانان بۆ بیروک‌ه‌ی شیعی^(۴)، ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتنی م‌الی (أبي جعفر الطوسي)

(۱) حسن منیمة، تاریخ الدولة البويهية، ص ۳۲۸.

(۲) فارس نامه، ص ۱۱.

(۳) الطروشی: سراج الملوك، ت: محمد فتحي ابوبکر، دار المصرية اللبنانية، (القاهرة: ۱۹۹۴) ج ۱، ص ۵۱۶؛ البنداري: تاريخ دولة ال سلجوق، ص ۳۲؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۹، ص ۱۹۶-۱۹۷؛ الذهبي: العبر في خبرن غير، ج ۲، ص ۳۰۹.

(۴) رسول ابراهيم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکشی هێزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر

که شیعه کانی لیده‌مانه‌وه، سه‌ره‌رای ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر هه‌موو په‌رتوکه‌کان و بردنی^(۱)، راستی ئه‌و مملانییه‌مان بو دوپاتده‌که‌نه‌وه، په‌یوه‌ستبوونی به‌شیک له دانیش‌توانی خانه‌قین و ده‌وروبه‌ری که‌رکوک تا ئه‌مپروش به‌مه‌زه‌به‌بی شیعه‌را ده و شوینه‌واری ئه‌و کارتیکردنه‌ ده‌رده‌خه‌ن^(۲)، کردنه‌وه‌ی ئه‌و قه‌تاب‌خانه‌یه‌ وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره‌بوو له میژووی شارستانییه‌تی ئیسلامی^(۳)، روئیکی بالاییان هه‌بوو له بلاوکردنه‌وه‌ی په‌روه‌رده و فی‌کردن^(۴).

کوردیش له‌و گۆرانکاری و مملانییه‌نه‌ی ناوچه‌که‌ بی‌ه‌ری نه‌بوو، کاریگه‌ری مملانیی ئیوان پیکهاته‌کان له‌سه‌ر ناوچه‌ کوردن‌شینه‌کان وای کردووو ئه‌و ناوچانه‌ له‌گه‌ل په‌وتی زانستی ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریان پیش نه‌که‌ون، فی‌رخواز و خه‌لکیکی زۆر له‌و قۆناغه‌ میژوویییه و له قۆناغه‌کانی دواتریش به‌هۆی ناله‌باری دۆخی ناوچه‌ کوردن‌شینه‌کان پروویان له‌ شاره‌کانی ناوه‌ند کردووو و له‌وه‌ی گیرساونه‌ته‌وه. له هه‌مان کاتیشدا له قۆناغه‌کانی دواتر خه‌لک و خاکه‌که‌یشی به

کوردستان، ل ۱۹۴-۱۹۵؛ خمیس غریب حسین العجیلی: السلطة السلجوقية في عصر السلطان ألب أرسلان (۴۵۵-۴۶۵هـ/ ۱۰۶۳-۱۰۷۲م)، رسالة الماجستير، كلية التربية-جامعة تكريت، (تکریت: ۲۰۰۵) ص ۹۷.

- (۱) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ج ۱۹، ص ۷.
- (۲) فیلیپ کرینبروک و کریستییه‌ن ئالیسون: کولتور و ناسنامه‌ی کورد، ل ۱۴۹.
- (۳) عبد‌الهادی محمد رضا محبوبة: نظام الملك، ص ۳۶۶-۳۷۲؛ ذبیح‌الله صفا: تاریخ ادبیات ایران، ص ۱۸۱.

(۴) نادیه بنت عبد‌الصمد بنت عبد‌الکریم: دور العماء في الحياة العلمية في العراق خلال العصر السلجوقي (۴۴۷-۹۵۰هـ/ ۱۰۵۵-۱۱۹۳م)، رسالة دكتوراه، كلية الشريعة-جامعة أم القرى، (مکه: ۲۰۱۴)، ص ۱۶۱؛ بسمه‌طه اسماعیل-نعمود عباد محمد: أثر المدرسة النظامية في بغداد وخریجیها علی الحركة العلمية في العراق و الجزيرة الفراتية و الشام، مجلة آداب الرافدین، مج ۱۳، ع ۴۴ (جامعة التکریت: ۲۰۱۱)، ص ۵۱.

به‌راورد له‌گه‌ل ناوچه‌کانی تردا له په‌راویژدا ژیاون^(۱)، کۆمه‌لگای کوردی کۆمه‌لگایه‌کی نه‌خویندوار بووه^(۲). به‌لام ئه‌وه نه‌بوته هۆکار بو ئه‌وه‌ی چه‌ندی‌ن که‌سایه‌تی هه‌ولێ به‌ده‌سته‌پێنانی زانست نه‌ده‌ن له ناوچه‌کانی تر، ئه‌وانه‌ی چه‌زی فێرپوونی زانستیان هه‌بووه له هه‌ریمه کوردن‌نشینه‌کان کۆچیان کردووه بو مه‌ل‌بهنده‌ گرن‌گه‌کان له بواری زانست و زانیاری، بو ئه‌وونه، یه‌کیک له زانا کورده‌کان به‌ ناوی (محهمهد کورپی عه‌لی کورپی محهمهد کورپی عوسمان) ناسراو به (ابوالفتح الحلوانی) له سالی (۱۰۴۷/ک۴۳۹ز) له‌دایک‌بووه، زانستی فقهی خویندووه تا بووه‌ته زانایه‌کی به‌ناوبانگ له شاری به‌غدا له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی «حنبلی» یه‌وه، له سالی (۱۱۲۶/ک۵۰۵ز) کۆچی دوایی کردووه^(۳)، یان (أحمد بن عمر بن الحسن الكردي) له به‌غداد خویندویه‌تی و له‌ویش به (معید) له قوتابخانه‌ی (النظامیة) ده‌رسی وتۆته‌وه تا وه‌فات‌کردنی له سالی (۱۱۹۴/ک۵۹۱ز)^(۴).

ئێین خه‌لدوون پێیویه، زانسته‌گه‌وره و قوول‌ه‌کان له شاره‌گه‌وره‌کان باویان هه‌یه، له شاره‌گه‌وره‌کاندا به‌ده‌سته‌پێنانیان ئاسان تره^(۵)، ئه‌و زانایانه له شاری به‌غداد خزمه‌تیان کردووه نه‌ک له شاره‌کانی هه‌ریمه

(۱) ابن رجب: ذیل علی طبقات الحنابلة، صحه: محمد حامد الفقی، مطبعه السنه‌ المحمدیة، (القاهرة: ۱۹۵۳) ج ۱، ص ۱۰۶؛ ابن الجزری: غایة النهایة فی طبقات القراء، مکتبه‌ الخانجی، (مصر: ۱۹۳۳)، ج ۲، ص ۱۰-۱۱؛ ابن قاضی شهبة: طبقات الشافعیة، تصحیح: الحافظ عبدالعلیم خان، داره‌ المعارف العثمانیة، (حیدر آباد: ۱۹۷۹) ج ۲، ص ۷۵-۷۶.

(۲) شه‌رفخانی به‌دلیسی: شه‌رفنامه، ل ۲۴.

(۳) ابن الجوزی: المنتظم، ج ۱۷، ص ۱۲۷؛ ابن رجب: ذیل علی طبقات الحنابلة، ج ۱، ص ۱۰۶.

(۴) ابن قاضی شهبة: طبقات الشافعیة، ج ۶، ص ۳۱.

(۵) موفه‌دیمه، ب ۲، ل ۲۷۲.

کوردنشینه‌کان، ئەگەر له و هه‌رێمانه خزمه‌ت‌یان کردبایه، په‌نگه‌ توانیایه زیاتر زانست و زانیاری له هه‌رێمه کوردنشینه‌کان پێش بخهن، هه‌رچه‌نده که‌سانی تر هه‌بوون به‌دوای زانست کۆچیان کرد و گه‌رانه‌وه و خزمه‌تێکی باشیان کرد له به‌ره و پێشبردنی ئاستی زانستی له ناوچه کوردنشینه‌کان، بۆ ئه‌وه‌: {ئهبولعباس هه‌ولێری} خدری کورپی نه‌سپری کورپی عه‌قیلی کورپی نه‌سپری ئه‌ربیلی (۴۷۸-۵۶۷/ک) / ۱۰۸۵-۱۱۷۱ز) بۆ په‌ره‌دان به‌ توانا‌کانی له‌ بواری زانست بۆ به‌غداد کۆچده‌کات، له‌وێ له‌ قوتابخانه‌ی (النظامیة) ی به‌غداد ده‌ست ده‌کات به‌ خوێندن، تا هه‌گه‌ی زانستی خۆی پر ده‌کات، پاشان ده‌گه‌رێته‌وه بۆ زیدی خۆی له‌ شاری هه‌ولێر، له‌ویدا ده‌ست به‌ وانه‌وتنه‌وه ده‌کات، خزمه‌تی بواری زانست و زانیاری ده‌کات، تا سالی (۵۶۷/ک / ۱۱۷۱ز) کۆچی دوایی ده‌کات، هه‌ر له‌وێ ده‌ینیژن^(۱). {ئهبولقاسمی نه‌سپ کورپی عقیل} ناسراو به، {ئهبولقاسمی هه‌ولێری}، به‌ناوبانگترین ئه‌و زانیایه‌ که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و پێگه‌یشتوه^(۲)، ئه‌وان بوونه هۆی ئه‌وه‌ی به‌ ده‌یان زانا و بلیمه‌ت له‌ هه‌رێمه کوردنشینه‌کان سه‌ره‌هه‌ڵبده‌ن، ئه‌وانیش کاریگه‌رییان له‌سه‌ر بواری زانست و زانیاری هه‌بیت، شاره کوردییه‌کان بینه‌ بنکه‌ی زانستی و شوێنی کۆبوونه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ زانیان^(۳)، پێگه‌شیان خۆشکرد بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ندان قوتابخانه له‌ ناوچه کوردنشینه‌کان بکریته‌وه و ده‌رسی تیدا بلینه‌وه، وه‌ك: کردنه‌وه‌ی

(۱) ابن خلکان: وفيات الأعيان، ج ۲، ۲۳۷-۲۳۹؛ ئومید به‌هرامی نیا: میژووی کورده‌کانی جه‌زیره، ل ۲۴۹.

(۲) ابن خلکان: وفيات الأعيان، ج ۲، ۲۳۸.

(۳) شه‌ره‌فخان: شه‌ره‌فنامه، ل ۲۳؛ مه‌هدی هه‌روتی: نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان، ل ۳۲۹.

قوتابخانه‌ی (عمارة خاتون) کچی قطب‌الدین ایلغازی له (ماردین) له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۱۲/ک^(۱)ز، کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی (الربض) له هه‌ولێر^(۲)، دواتریش کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی (القلعة) له سالی (۱۱۳۹/ک^(۳)ز) له ناو‌قه‌لای هه‌ولێر^(۳)، دواتریش (المظفریة) کرانه‌وه که له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافعی و حه‌نه‌فی وانه‌کان ده‌وترانه‌وه^(۴)، له هه‌مه‌دانیش قوتابخانه‌ی (طغرل) له‌سه‌ر ده‌ستی سولتان (طغرل الثالث) کرایه‌وه^(۵)، به‌م جو‌ره له زۆربه‌ی شار و ناوچه کوردییه‌کان ئه‌و قوتابخانه‌ی کرانه‌وه، سه‌له‌جوو‌قییه‌کانیش سه‌رکه‌وتوو بوون له‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی شافعی له زۆربه‌ی ناوچه کوردنشینه‌کان ب‌لاو‌بکه‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئه‌و زانایانه‌ی له قوتابخانه و ناوچه کوردنشینه‌کان وانه‌یان ده‌وته‌وه له‌و قوتابیانه‌ی بوون که پێشتر له قوتابخانه‌ی (النظامیة) ی به‌غداد ده‌رچوو‌بوون^(۶)، له راستیدا کردنه‌وه‌ی ئه‌و قوتابخانه‌ی وه‌رچه‌رخانیکی نوێ بوو له ناوچه کوردنشینه‌کان له‌رووی زانست و جگه له‌وه‌ی پێگه‌یشتنی ده‌یان زانای لێکه‌وته‌وه

(۱) النعمي: المدارس في تاريخ المدارس، اعداد: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۰) ج ۱، ص ۴۵۵.

(۲) محسن محمد حسين: أربيل في عهد الآتابكي، ص ۲۵۴؛ احمد عبدالعزيز محمود: الامارة الهذليّة الكرديّة، ص ۱۵۸.

(۳) ابن المستوفي: تاريخ إربل، ق ۱، ص ۱۵۹؛ ابن خلكان: وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، ج ۲، ص ۲۳۷.

(۴) الغساني: العسجد المسبوك و الجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء و الملوك، ت: شاكر محمود، دار البيان، (بغداد: ۱۹۷۵)، ص ۴۵۳؛ محسن محمد حسين: أربيل في عهد الآتابكي، ص ۲۵۸.

(۵) ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان من فتح الإسلامي الى سقوطها، مطبعة حجي هاشم (اربيل: ۲۰۰۶)، ص ۲۱۶.

(۶) فائزة محمد عزت: الحيات الاجتماعية للكورد، ص ۲۱۱.

له بواره جیاوازه‌کان، هه‌رچه‌نده کورد له پرووی سیاسی نه‌یتوانی به‌رگه‌ی مه‌یدانخوازی هه‌یزه داگیرکهره‌کان بگری‌ت و ده‌سه‌لاتی سیاسی له‌ده‌ستدابوو له‌و ماوه‌یه، به‌لام له پیناو مانه‌وه‌یدا به‌ جوړیکی تر به‌رامبه‌ر پوژگاری سه‌ختی مملانی و ژێرده‌سه‌لاتی بیگانه و بو مانه‌وه‌ی ناوی کورد هه‌ندیك له زانایان وه‌ك سیمبولیکی نه‌ته‌وه‌ی پاشگری کوردی (الکردي)یان به‌ ناوه‌کانیانه‌وه لکاندوو^(۱)، وه‌ك (أحمد بن عمر بن الحسن الكردي) یه‌کیک بووه له به‌ناوبانگترین ماموستایانی قوتابخانه‌ی (النظامية) له به‌غداد و ده‌رسی وتۆته‌وه تا کۆچی دوایکردنی له‌ سالی (۵۹۱/ك/۱۱۹۴ز)^(۲).

زمانیش وه‌ك بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی بو ناسینه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کان، له ئه‌نجامی به‌ریه‌ککه‌وتن و ئاوێته‌بوونی کلتورره‌کان که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ریی مملانیی و له‌شکرکیشی هه‌یزه ده‌ره‌کییه‌کان و شوینه‌واریان به‌سه‌ریدا جیه‌یشتوو، یه‌کیک له‌ کاریگه‌رییه خراپه‌کان له‌سه‌ر کلتور و پو‌شنبیری کورد، بریتی بووه له‌ پو‌لیان له‌ په‌راویزخستنی زمانی کوردی وه‌ك زمانی نووسین و پو‌شنبیری، هه‌رچه‌نده زمانه‌که سه‌ره‌خۆیی خۆی پاراستوو به‌وه‌ی زمانی ئاخواتنی هۆز و خپله کوردیه‌کان بووه، به‌لام نه‌یتوانیوه بیته‌ زمانی نووسین و به‌رگه‌ی په‌له‌او‌یشتن و گه‌شه‌کردنی زمانه‌کانی دیکه بگری‌ت، له‌ سایه‌ی هه‌یزی ئه‌و پیکهاتانه‌وه زمانی عه‌ره‌بی و فارسی له‌ ناوچه کوردیه‌کان گه‌شه‌ی کرد، به‌هۆی ئه‌وه‌ی زمانی سه‌ره‌کی نووسین و خو‌یندن بوو،

(۱) رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکیشی هه‌یزه بیانیه‌کان بو سه‌ر کوردستان، ل ۱۶۵.

(۲) ابن قاضی شه‌به: طبقات الشافعية، ج ۶، ص ۳۱.

بۆیه به شیوه‌یه‌کی به‌ربلاو له ناو کۆمه‌لگای کوردی ب‌لاو بوویه‌وه^(۱)، هه‌روه‌ک (یاقوت الحموی) ده‌باره‌ی شاری هه‌ولێر ده‌لیت: (اکثر اهلها اکراد قد استعربوا)^(۲) که دیاره‌ لێره مه‌به‌ستی به‌عه‌رهبکردن نییه، به‌لکۆ ب‌لاوکردنه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بیه، زانایه‌کی وه‌کو (محمود کورپی حسن کورپی علی کورپی حسن) (م.له: ۶/۱۲۹۲ز) له مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌ولێر پ‌ژمانی عه‌ره‌بی و قورئانی به‌ قوتابییانی وتوووه^(۳)، له‌لایه‌کی تر زمانی ناوه‌ند زمانی زالبوووه به‌سه‌ر ئه‌وانی تردا، بۆیه کلتور و فه‌ره‌ه‌نگ وه‌ک سه‌ره‌جم لایه‌نه‌کانی تر که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ریی هێرش و داگیرکارییه‌کان، سه‌له‌جوقییه‌کان له مملانیان له‌گه‌ل پیکهاته‌کان بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌ببایی هه‌ژموون و کلتوری خۆیان ز‌الکرد به‌سه‌ر ناوچه کوردییه‌کان، توێژه‌ریکیش پ‌یی وایه به‌شی‌ک له ناوچه‌کانی باکووری پ‌وژئاوای ئێران (نازه‌ریجان) به‌ته‌واوی وازیان له زمانی خۆیان هێنا^(۴)، جگه‌ له‌وه‌ی لایه‌نی کلتوری و فه‌ره‌ه‌نگی که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ریی مملانی پیکهاته‌کان و کاریگه‌رییان به‌سه‌ریدا جیه‌شتوووه، ب‌لاو بوونه‌وه‌یان به‌ ناوچه کوردنشینه‌کان و هاتنه ژووره‌وه‌ی زاراوه‌ی زمانه ده‌ره‌کییه‌کان بۆ ناو زمانی کوردی کاریگه‌ری و شوێنه‌واری جیاوازی به‌سه‌ر ئه‌و زمانه به‌جیه‌شتوووه، به‌تایبه‌ت به‌هۆی ئه‌وه‌ی

(۱) رسول ابراهیم رسول: کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هێزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان، ۱۵۶؛ رسول ابراهیم رسول: پیکهاته‌کانی کوردستان له سه‌رده‌می عه‌ببایی، ۳۳۴-۳۳۵.

(۲) معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۳) السیوطی: بغیة الوعاة في طبقات اللغویین و النحاة، ت: محمد ابو الفضل ابراهیم، المكتبة العصرية، (بیروت: د.ت) ج ۲، ص ۲۷۶.

(۴) بارتولد: تاریخ الترك في آسيا الوسطی، ص ۱۲۸.

جله‌وی ده‌سه‌لاتی ناوچه کوردییه‌کان که وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتی هیژه داگیرکهره‌کان زمانی کوردی فه‌رامۆش کراوه و زمان و فه‌ره‌ه‌نگی خۆیان سه‌پاندوو، قوربانی به‌چه‌ندین وشه و زاراوه‌ی په‌سه‌ن دراوه و وشه‌ی بیگانه‌ جینگایان گرتۆته‌وه، ئەمه‌ش له ئەنجامی زالبوون و مانه‌وه‌ی چه‌ندین چه‌مک وشه‌ی تورکی له ناو زمانی کوردی تا ئیستا به‌لگه‌یه‌کی زیندوو له‌سه‌ر کاریگه‌ریی فه‌ره‌ه‌نگی تورکی به‌سه‌ر زمانی کوردی، وه‌ك (قره‌باغ) که ناوی گوندی‌که له ناوچه‌ی ئورمیه^(۱)، یان (گوك تپه) ناوی گوندی‌که له پارێزگای سلیمانی که به‌مانای گردیکی گه‌وره‌ دیت^(۲).

كاتك سه‌یری كۆمه‌لگای کوردی ده‌که‌ین که کۆمه‌لگایه‌کی دابه‌شبووه به‌چه‌ندین گرووپ له شیوه‌ی خیل و تیره و بنه‌ماله ژیاون^(۳)، مرۆقی کوردیش به‌قوولی که‌تۆته ژیر ئەم کاریگه‌رییه، سه‌رچاوه‌ی هیژ و پشت و په‌نای خۆی له یاسا و دادگا و سیسته‌می ده‌وله‌تدا نه‌بینیوه‌ته‌وه، به‌لکو له هیژی و یاسای خیله‌که‌ی خۆی بینیوه. هه‌روه‌ها له هه‌رئیمه کوردنیشینه‌کان مملاتییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی به‌رده‌وام هه‌بووه، که راسته‌خۆ په‌یوه‌ندیی به‌ نه‌بوونی ناوه‌ندی سیاسی و ده‌زگای به‌رپۆه‌بردن هه‌بووه له ناو کورده‌کاندا، ئەو هه‌موو جیاوازییه‌ کلتووورییه‌ی کۆمه‌لگای کوردی هۆیه‌ك بوو بۆ ئەوه‌ی ده‌سه‌لاتی یه‌کتر قه‌بوول نه‌که‌ن، جیاوازیی بیروبو‌چوون ئەوانی له ده‌وری سه‌رکرده‌یه‌ك کۆنه‌کردۆته‌وه.

(۱) عبدالله غفور: تقسیمات کیشوری در شرق کردستان، چاپخانه‌ی حاجی هاشم (ارییل: ۲۰۱۰ز)، ص ۲۳.

(۲) عبدالله غفور: تقسیمات کیشوری در شرق کردستان، ص ۲۴.

(۳) ابن خرداذبه: المسالك والممالك، ص ۴۷؛ مسعر بن مهلهل: الرسالة الثانية، ص ۱۰-۱۱.

کۆنه بوونه وهشیان له دهوری سه رکرده یه ک بوونی مملانی و ناته بایی بووه، لیکه وته کesh وای کردوو هه ژموون به سه ر خه لکی ده ورره ری خۆیان په یدا نه کهن، هه ر ئاوا له ناکۆکی و مملانی دابن^(۱)، کاتیکیش دانیشتووانی ناوچه یه ک هه میشه سه رقالی جیاوازی نیوانیان بووبن ده سه لاتدارانی ناوه ندی و پیکهاته کانیش به ئاسانی توانیویانه له و کۆمه لگه یه دا حوکمرانیان بکه ن.

---

(۱) مارتن فان برونسن: ئاغا و شیخ و ده ولت، ب ۱، ل ۱۷۰-۱۷۱.

ئه‌نجام

دوای ته‌واو‌بوونی لیکۆلینه‌وه له ئه‌نجامی شیکردنه‌وه و تاوتویکردنی چه‌ندین ده‌قی میژوویی نیو دووتوی سی‌ه‌رچاوه‌کانی توپژهر ده‌گات به چه‌ند ئه‌نجامیک که بریتین له‌مانه:

۱. سه‌رده‌می خیلافه‌تی عه‌ببسی یه‌کیکه له‌و قوناغه میژوویانه‌ی چه‌ندین نه‌ته‌وه و پیکهاته‌ی جیاوازی وه‌کو عه‌ره‌ب و فارس و تورک و ده‌یله‌م و کورد پۆلی سیاسی و سه‌ربازیان تیدا بینوووه.
۲. به‌شداربوونی ئه‌و ژماره زۆرو جیاوازانه له پیکهاته‌ی جوړاو‌جوړ له چوارچپوه‌ی کیانیکی ئاینی دا، گومانی تیدا نییه که به‌هۆی به‌ریه‌ککه‌وتنی به‌رژه‌وه‌ندییه سیاسی و ده‌سه‌لاتخوازییه‌کانیان به‌ره‌ورویی یه‌کتر ده‌بنه‌وه و له مملانیی به‌رده‌وامیش بوون و هه‌موو ئامرازپیکشیان به‌کاره‌یناوه، له‌پیناوه سه‌پاندنی هه‌ژموونی خۆیان له ناوه‌ندی خیلافه‌ت و ملکه‌چکردنی ئه‌وانی تردا، ئه‌وه‌ش مملانیی و کتیرکی ناوه‌ندخوازیی له‌نیوان هیزه‌کاندا زیاتر و قول‌تر ده‌کرده‌وووه. به‌تایبه‌تی له‌هه‌مبه‌ر کورد، که هه‌موو ئامرازپیکیان به‌ره‌وا زانیوووه له‌خۆ سه‌پاند و ملکه‌چ کردنی کورد به‌کاریان هیناوووه.
۳. کورد وه‌کو پیکهاته‌یه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌ده‌ر نه‌بووه له بینینی پۆلی زۆر کاریگه‌ر و یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌تایبه‌تی له مملانیی نیوان پیکهاته‌ی جیاوازه‌کانی تری وه‌کو ده‌یله‌م و فارس و تورک، به‌لام مملانیی نیوخۆیی و شه‌ر و مملانیی به‌شیک‌ی دانه‌برای ده‌سه‌لاتداریه‌تی میرنشینه کوردیه‌کان بووه، په‌نا

پاشکۆی ژماره (۱) نه‌خشەى ئاراستەى کۆچى پیکهاته‌کان بو ناوچه کوردنشینه‌کان وه‌رگیراوه له: مه‌هدى عوسمان هه‌روتى: نه‌هامه‌تى و کاره‌ساته‌کانى کوردستان، ل ۲۰۰۹.

لیستی سه رچاوه کان

یه که م: سه رچاوه ره سه نه کان

أ. به زمانی عه ره بی:

الأبشيهي: شهاب الدين محمد بن أحمد بن منصور أبو الفتح
(ت: ٨٥٢هـ / ١٤٤٦م):

١. المستطرف في كل فن مستظرف، عالم الكتب، (بيروت: ١٤١٩هـ).

أبن الأثير: عزالدين ابي الحسن علي بن محمد بن عبدالكريم الجزري
(ت: ٦٣٠هـ / ١٢٣٩م):

٢. التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية (بالموصل)، ت: عبدالقادر أحمد
طليمات، دار الكتب الحديث، (القاهرة: ١٩٦٣).

٣. الكامل في التاريخ، ت: ابوصيب الكرمي، بيت الأفكار، (عمان: د.ت).

٤. اللباب في تهذيب الانساب، ت: قاسم محمد الرحيب، مكتبة
المثنى، (بغداد: د.ت).

ابن الاجدائي: ابي اسحاق ابراهيم بن اسماعيل (ت ٦٥٠هـ / ١٢٥٣م)

٥. الأزمنة والأنواء، ت: عزة حسن، دار ابي رقرق (الرباط: ٢٠٠٦).

الأدريسي: ابي عبدالله محمد بن محمد بن عبدالله بن ادريس
الحموي الحسيني (ت: ٥٦١هـ / ١١٦٥م)

٦. نزهة المشتاق في اختراق الافاق، مكتبة الثقافة الدينية،
(القاهرة: ٢٠٠٢).

- الأزدي: أبي زكريا يزيد بن محمد بن أياس بن قاسم (ت: ۳۳۴هـ/ ۹۴۵م):
 ۷. تاريخ الموصل، ت: علي حبيبة، (القاهرة: ۱۹۶۷).
- أبن الأزرق: أبو عبدالله محمد الأندلسي (ت: ۸۹۶هـ/ ۱۴۹۱م):
 ۸. بدائع السلك في طبائع الملك، ت: على سامي النشار، دار السلام (القاهرة: ۲۰۰۸).
- أسامة: منقذ الكناني الشيزري (ت: ۵۸۴هـ/ ۱۱۸۸م):
 ۹. كتاب الاعتبار، ت: عبدالكريم الأشتر، المكتب الإسلامي، (بيروت: ۲۰۰۳).
- الاصطخري: ابو اسحاق ابراهيم بن محمد الفارسي (ت: ۳۴۰هـ/ ۹۵۱م):
 ۱۰. المسالك والممالك، مطبعة بريل، (ليدن: ۱۹۳۷).
- الأصفهاني: ابي الفرج: (۲۸۴-۳۵۶م)
 ۱۱. مقاتل الطالبين، ت: أحمد صقر، دار إحياء الكتب العربية، (القاهرة: ۱۹۴۹).
- الأصفهاني: حمزة بن الحسن (ت: ۳۶۰هـ/ ۹۷۰م).
 ۱۲. تاريخ سني المملوك الأرض والأنبياء، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ۱۹۶۱).
- الأنصاري: شمس الدين ابو عبدالله محمد شيخ الربوة (ت: ۷۲۷هـ/ ۱۳۲۶م).
 ۱۳. نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، المكتبة المثنى، (بغداد: ۱۹۶۳).
- الأنطاكي: يحيى بن سعيد بن يحيى (ت: ۴۵۸هـ/ ۱۰۶۷م):
 ۱۴. تاريخ الأنطاكي، ت: عمر عبدالسلام تدمري، مكتبة جروس برس، (طرابلس-لبنان: ۱۹۹۰).
- أيليارشينايا: (ت: ۴۳۷هـ/ ۱۰۴۶م)
 ۱۵. تاريخ أيليارشينايا، ت: يوسف حبي، مطبوعات مجمع اللغة

السريانية، (بغداد: ١٩٧٥).

البرزالي: علم الدين ابي محمد القاسم بن محمد بن يوسف الأشبيلي
الدمشقي (ت: ٧٣٩هـ / ١٣٣٨م)

١٦. المقتفي على كتاب الروضتين المعروف بتاريخ البرزالي، ت: عبدالله
ابن ابراهيم، (د.م.ت).

ابن بطريق: افتيشوس سعيد (ت: ٣٢٦هـ / ٩٣٨م)

١٧. التاريخ المجموع على التحقيق و التصديق، مطبعة الآباء اليسوعيين،
(بيروت: ١٩٠٥).

ابن بطوطة: محمد بن عبدالله ابن جزري الكلبي (ت: ٧٧٩هـ / ١٣٧٧م):

١٨. رحلة ابن بطوطة، مؤسسة هنداوي (القاهرة: ٢٠٢٠).

البغدادي: أبي الفرج عبدالرحمن علي الجوزي البكري (ت: ٥٩٧هـ / ١٢٠١م):

١٩. المصباح المضيء في خلافة المستضيء، ت: ناجية عبدالله ابراهيم، شركة
المطبوعات للتوزيع، (بيروت: ٢٠٠٠).

البكري: أبو عبيد عبدالله بن عبد العزيز الأندلسي (ت: ٤٨٧هـ / ١٠٩٥م).

٢٠. المسالك والممالك، ت: جمال طلبية، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣).

ابن البلخي: جلال الدين محمد بهاء الدين (ت: ٥١٠هـ / ١١١٦م)

٢١. فارس نامه، ت: يوسف الهادي، دار الثقافية للنشر (القاهرة: ٢٠٠١).

البلاذري: أحمد بن يحيى بن جابر بن داود (ت: ٢٧٩هـ / ٨٩٢م):

٢٢. فتوح البلدان، ت: شوقي ابو خليل، مكتبة الأسد (دمشق: ١٩٩٧).

البنداري: الفتح على بن محمد الأصفهاني (ت: ٦٤٣هـ / ١٢٤٥م):

۲۳. تاریخ دولة ال سلجوق، مطبعة الموسوعات، (مصر: ۱۹۰۰).
۲۴. سنا برق الشامی، ت: فتحیة النبراوی، النشرة مكتبة الخانجی، (مصر: ۱۹۷۹)
- البوخاری: برهان الدین آبی المعالی محمود بن أحمد بن عبدالعزیز
بن عمر بن مازة (ت: ۶۱۶هـ/ ۱۲۱۹م):
۲۵. الذخيرة البورھانیة المسمى ذخيرة الفتاوي في الفقه على مذهب
الحنفي، ت: أبو أحمد العادلي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۷۱).
- البيروني: آبی الريحان محمد بن أحمد الخوارزمي، (ت: ۴۴۰هـ/ ۱۰۴۸م):
۲۶. الآثار الباقية عن القرون الخالية، (د.م: ۱۹۲۳).
- البيهقي: أبو فضل (ت: ۵۶۵هـ/ ۱۰۷۲م):
۲۷. تاريخ البيهقي، ت: يحيى الخشاب_صادق نشأت، دار الطباعة
الحديث، (القاهرة: ۱۹۹۹).
- ابن تغري بردي: جمال الدين ابي المعاسن يوسف الاتابكي (ت: ۸۷۴هـ/ ۱۴۷۰م):
۲۸. النجوم الزاهرة فى ملوك مصر و القاهرة، مطبعة دار الكتب
المصرية، ج ۴ (القاهرة: ۱۹۳۳).
- التنوخى: آبی على المحسن بن على (ت: ۳۸۴هـ/ ۹۹۵م):
۲۹. الفرج بعد الشدة، ت: عبود الشالجي، دار الصادر، (بيروت: ۱۹۷۸).
۳۰. نشوار المحاضرة وأخبار المذاكرة، ت: عبود الشالجي، دار صادر،
(بيروت: ۱۹۷۲).
- الثعالبي: آبی منصور عبدالملك بن محمد بن اسماعيل (ت: ۴۲۹هـ/ ۱۰۳۷م).
۳۱. غر اخبار الملوك الفرس وسيرهم، (القاهرة: ۱۹۶۳).
- جاحظ: أبو عثمان عمر بن بعر (ت: ۲۵۵هـ/ ۸۶۸م)

٣٢. رسائل الجاحظ، ت: عبد السلام محمد هارون، مكتبة الخانجي، (القاهرة: د.م).
ابن جبير: ابو الحسن محمد بن احمد الكنافي الأندلسي (ت: ٦١٤هـ/ ١٢١٧م):
٣٣. رحلة ابن جبير، دار صادر، (بيروت: د.ت).
الجرديزي: أبو سعيد عبد الحى بن الضحاك بن محمود (ت: ٤٤٣هـ/ ١٠٥١م):
٣٤. زين الأخبار، ت: عفاف السيد زيدان، مجلس الأعلى للثقافة، (القاهرة: ٢٠٠٦).
ابن الجزري: شمس الدين أبي الخير محمد بن محمد (ت: ٨٣٣هـ/ ١٤٢٩م).
٣٥. غاية النهاية في طبقات القراء، مكتبة الخانجي، (مصر: ١٩٣٣).
الجهشيارى: أبى عبدالله بن عبدوس (ت: ٣٣١هـ/ ٩٤٢م)
٣٦. كتاب الوزراء و الكتاب، ت: مصطفى السقا، مكتبة مصطفى
الباني، (القاهرة: ١٩٣٨)
ابن الجوزي: أبى الفرج عبدالرحمان بن على بن محمد، (ت: ٥٩٧هـ/ ١٢٠٠م):
٣٧. المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، ت: محمد عبدالقادر-مصطفى
عبدالقادر، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٢).
أبو حامد عبدالرحيم القيسي الأندلسي (ت: ٥٥٨هـ/ ١١٦٣م) :
٣٨. تحفة الالباب و نخبة الاعجاب، ت: اسماعيل العربي، دار الأفاق
الجديدة، (المغرب: ١٩٩٣).
ابن حزم الأندلسي: أبى محمد على بن سعيد (ت: ٤٥٦هـ/ ١٠٦٢م)
٣٩. جمهرة انساب العرب، ت: عبدالسلام محمد هارون، دار المعارف (القاهرة: د.ت).
ابن حنبل: أبو علاء محمد بن على، (ت: ٤٥٠هـ/ ١٠٥٨م):
٤٠. تفضيل الأتراك على سائر الأجناد و مناقب الحضرة العالية السلطانية،

ت: عباس العزاوي، (انقرة: ۱۹۴۰).

الحسيني: صدرالدين علي بن ناصر (ت: ۶۲۲هـ/ ۱۲۲۵م):

۴۱. أخبار الدولة السلجوقية، أعتناء: ممد أقبال، نشریات كلية فنجاب، (د. م: ۱۹۳۳).

۴۲. زبدة التواريخ أخبار الأمراء و الملوك السلجوقية، ت: محمد نورالدين، دار أقرأ، (بيروت: ۱۹۸۵)

ابن حوقل: ابو القاسم محمد بنعلي النصيبي (ت: ۳۶۷هـ/ ۹۷۷م):

۴۳. صورة الأرض، دار مكتبة الحياة (بيروت: ۱۹۹۲)

ابن خرداذبه: أبي القاسم عبيد الله بن عبدالله (ت: ۳۰۰هـ/ ۹۱۲م)

۴۴. المسالك والممالك، دار صادر (بيروت: د.ت).

الخطيب العمري: محمد أمين بن خير الله (ت: ۱۲۳۶هـ/ ۱۸۲۰م):

۴۵. منهل الأولياء و مشرب الأصفياء من سادات الموصل الحدياء، ت: سعيد الديوة جي، مطبعة الجمهورية (بغداد: ۱۹۶۷).

ابن خلدون: ابوزيد ولي الدين عبدالرحمن بن محمد الأشيبلي:

(ت: ۸۰۸هـ/ ۱۴۰۶م)

۴۶. تاريخ ابن خلدون، ت: أبو صيب الكرمي، بيت الافكار الدولية (بيروت: د.ت).

ابن خلکان: أبي عباس شمس الدين أحمد بن محمد بن ابي

بکر (ت: ۶۸۱هـ/ ۱۲۸۲م):

۴۷. وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، ت: أحسان عباس، دار الصادر، (بيروت: ۱۹۷۷).

الخوارزمي: أبي عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف (ت: ۳۸۷هـ/ ۹۹۷م):،

٤٨. مفاتیح العلوم، مطبعة الشرق، (مصر: ١٣٤٢هـ)،
- الدواداری: أبو بكر بن عبدالله بن أيبك (٧٣٦هـ/١٣٣٥م):
٤٩. كنز الدرر و جامع الغرر، ت: بیرند راتکه-محمد سعید، عیسی البابی حلبی، (١٩٨٢م: ٥).
- الدينوري: أبي حنيفة احمد بن داود (٢٨٢هـ/٨٩٥م):
٥٠. اخبار الطوال، مطبعة السعادة، (القاهرة: ١٣٣٠هـ).
- الذهبي: شمس الدين أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان (ت: ٧٤٨هـ/١٣٤٩م)
٥١. العبر في خبر من غير، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٥).
٥٢. دول الإسلام، ت: حسن اسماعيل، دار الصادر، (بيروت: ١٩٩٩)،
٥٣. تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير و الأعلام، ت: بشار غواد معروف، دار الغرب الإسلامي، مج ٨ (بيروت: ٢٠٠٣).
- الراوندي: محمد بن علي بن سليمان (ت: ٦٠٣هـ/١٢٠٧م):
٥٤. راحة الصدور وآية السرور في تاريخ الدولة السلجوقية، ت: إبراهيم أمين الشواربي، مجلس الأعلى للثقافة، (القاهرة: ٢٠٠٥).
- ابن رجب: زين الدين أبي الفرج عبدالرحمان شهاب الدين (ت: ٧٩٥هـ/١٣٩٣م).
٥٥. ذيل على طبقات الحنابلة، صححه: محمد حامد الفقي، مطبعه السنة المحمدية، (القاهرة: ١٩٥٣).
- ابن رسته: أبو علي أحمد بن عمر (ت: بعد ٢٩٠هـ/٩٠٣م).
٥٦. الأعلاق النفيسة، تأليف: احمد بن ابي يعقوب، مطبعة برييل،

(لیدن: ۱۸۹۳).

الروذراوری: **أبي شجاع محمد بن الحسين بن محمد بن عبدالله**
(ت: ۴۸۸هـ/ ۱۰۹۵م):

۵۷. ذیل تجارب الأمم، دار الکتب العلمیة (بیروت: ۲۰۰۳).

ابن الساعی: **علی بن أجب (ت: ۶۷۴هـ/ ۱۲۷۵م):**

۵۸. مختصر أخبار الخفاء، مطبعة الأمير (مصر: ۱۳۰۹هـ).

سبط ابن الجوزي: **شمس الدين أبي المظفر يوسف بن عبدالله**
(ت: ۶۵۴هـ/ ۱۲۵۸م):

۵۹. مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ت: محمد أنس حسن- كامل محمد،
دار الرسالة العالمية، (دمشق: ۲۰۱۳).

السبكي: **تاج الدين ابي نصر بن عبد الوهاب ابن تقي**
الدين (ت: ۷۷۱هـ/ ۱۳۷۰م):

۶۰. طبقات الشافعية الكبرى، المطبعة الحسينية الكبرى، ج ۴ (مصر: د.ت).

سهراب: (النصف الأول من ق ۴هـ/ ۱۰م)

۶۱. كتاب العجائب الأقاليم السبعة إلى نهاية العمارة، ت: هانس فون
مزيك، مطبعة أدولف هولزهوزن، (فينا: ۱۹۲۹).

السهمي: **ابو القاسم حمزة بن يوسف (ت: ۴۲۷هـ/ ۱۰۳۶م):**

۶۲. تاريخ جرجان، الناشر عالم الكتب، ط ۴ (بيروت: ۱۹۸۷).

السيوطي: **الأمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر**
(ت: ۹۱۱هـ/ ۱۵۰۵م):

۶۳. بغية الوعاة في طبقات اللغويين و النحاة، ت: محمد ابو الفضل

- ابراهیم، المكتبة العصرية، (بيروت: د.ت)
 ٦٤. تاريخ الخلفاء، دار ابن حزم (بيروت: ٢٠٠٣).
- أبو شامة: شهاب الدين عبدالرحمان بن اسماعيل المقدسي دمشقي الشافعي (ت: ٦٦٥هـ/١٢٦٤م).
٦٥. كتاب الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٢).
- أبن شداد: عز الدين محمد بن علي بن ابراهيم (ت: ٦٨٤هـ/ ١٢٨٥م):
٦٦. الأعلاق الخطيرة في ذكر أمراء الشام و الجزيرة، ت: يحيى زكريا عبارة، مكتبة الأسد، (دمشق: ١٩٩١).
- ابن قاضي شهبه: أبي بكر احمد بن محمد بن عمر بن محمد (ت: ٨٥١هـ/١٤٤٨م)
٦٧. طبقات الشافعية، تصحيح: الحافظ عبدالعليم خان، مطبوعات داره المعارف العثمانية، (حيدر آباد: ١٩٧٩)
- الشهرستاني: ابي الفتح محمد بن عبدالكريم بن ابي بكر أحمد (ت: ٥٤٨هـ/١١٥٣ م).
٦٨. الملل و النحل، ت: أمير على مهنا-علي حسن فاعور، دار المعرفة، (بيروت: ١٩٩٣).
- الصايي: أبي الحسن الهلال بن المحسن (ت: ٤٤٨هـ/١٠٥٦م):
٦٩. تحفة الأمراء في تاريخ الوزراء، ت: عبد الستار احمد فراج، مكتبة الأعيان (بيروت: د.ت).
٧٠. رسوم دار الخلافه، ت: ميخائيل عواد، دار الرائد العربي، ط٢ (بيروت: ١٩٨٦).
- الصرفي: رزق الله منقريوس:

۷۱. تاریخ دول الأسلام، مطبعه الهلال، (مصر: ۱۹۲۳م).

الصفدي: خليل بن ايبيك بن عبدالله (ت ۷۶۴هـ/ ۱۳۶۲م):

۷۲. الوافي بالوفيات، ت: احمد الارناووط-تزيكي مصطفى، دار احياء التراث العربى، (بيروت: ۲۰۰۰م).

الصولي: ابوبكر محمد بن يحيى (ت: ۳۳۵هـ/ ۹۴۶م) :

۷۳. اخبار الراضي بالله و المتقي لله، ت: ج. هيورث دوني، مطبعة المصيرة (بيروت: د.ت).

الطبري: أبي جعفر محمد بن جرير (ت: ۳۱۰هـ/ ۹۲۲م) :

۷۴. تاريخ الرسل و الملوك، ت: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار المعارف (القاهرة: ۱۹۷۹).

الطرطوشي: أبي بكر محمد بن وليد الفهري (ت: ۵۲۰هـ/ ۱۰۲۷م)

۷۵. سراج الملوك، ت: محمد فتحي ابوبكر، دار المصرية اللبنانية، (القاهرة: ۱۹۹۴)

ابن الطقطقي: محمد بن علي بن طباطبا (ت: ۷۰۹هـ/ ۱۳۰۹م) :

۷۶. الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، دار الصادر (بيروت: د.ت)
ابن العبري: أبي الفرج غريغوريوس بن أهرون الملطبي
(ت: ۶۸۵هـ/ ۱۲۸۶م):

۷۷. تاريخ الزمان، ت: الأب إسحاق أرملة، دار المشرق (بيروت: ۱۹۸۶).

۷۸. تاريخ مختصر الدول، ت: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۷).

العظيمي: محمد بن علي (ت: ۵۵۶هـ/ ۱۱۶۰م).

٧٩. تاریخ حلب، حقة: إبراهيم زعرور، (دمشق: ١٩٨٤).
- عماد الدين الاصفهاني: ابو حامد محمد بن محمد (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠٠م).
٨٠. البستان الجامع لجميع تواريخ أهل الزمان، ت: محمد على الطعاني، مؤسسة حمادة، (الاردن: ٢٠٠٣م).
- ابن العماد: أبي الفلاح عبد الحي الحنبلي (ت: ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م):
٨١. شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ت: عبدالقادر الحسيني، دار المسيرة، (بيروت: ١٩٧٩).
- ابن العمراني: محمد بن علي بن محمد (ت: ٥٨٠هـ / ١١٨٧م)
٨٢. الإنباء في تاريخ الخلفاء، ت: قاسم السامرائي، دار الأفاق العربية، (القاهرة: ١٩٩٩).
- العمرى: شهاب الدين أحمد بن يحيى ابن فضل الله (ت: ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م):
٨٣. تعريف بالمصطلح الشريف، مطبعة العاصمة، (مصر: ١٣١٢هـ).
٨٤. مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: كامل سليمان جبوري، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠١٠).
- العمرى: ياسين بن خيرالله: (ت: ١٢٣٢هـ / ١٨١٦م)
٨٥. مهذب الروضة الفيحاء في تواريخ النساء، ت: رجاء محمود السامرائي، دار الجمهورية (بغداد: ١٩٦٦)
- العيني: بدرالدين محمود (ت: ٨٥٥هـ / ١٤٥١ز):
٨٦. عقدو الجمال في تاريخ أهل الزمان، ت: محمود رزق محمود، دار الكتب و الوثائق القومية، (القاهرة: ٢٠١٠).
- الغساني: أبو العباس اسماعيل بن العباس بن علي (ت: ٨٠٣هـ / ١٤٠٠م):
٨٧. العسجد المسبوك و الجواهر المحكوك في طبقات الخلفاء و الملوك، ت:

شاکر محمود، دار البيان، (بغداد: ۱۹۷۵).

الفارقي: أحمد بن يوسف بن علي الأزرق (ت: ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶م):

۸۸. تاريخ الفارقي، ت: بدوى عبداللطيف عوض، الهيئة العامة لشؤون المطابع الأميرية، (القاهرة: ۱۹۵۹).

ابو الفداء: اسماعيل بن علي بن محمود (ت: ۷۳۲هـ/ ۱۳۳۱م).

۸۹. كتاب الاقاليم، ت: ج.ج.مولر، دار إدار (د.م: د.ت).

۹۰. تقويم البلدان، دار الصادر (بيروت: د.ت).

۹۱. المختصر في أخبار البشر، دار المعارف (القاهرة: ۱۹۹۸).

ابن الفوطي: كمال الدين أبو الفضل عبدالرزاق بن أحمد

(ت: ۷۲۳هـ/ ۱۳۲۳م):

۹۲. مجمع الاداب في معجم الألقاب، ت: محمد الكاظم، وزارة الثقافة و الإرشاد الإسلامي، (تهران: ۱۴۱۶هـ).

القاشي: أبو العباس أحمد بن علي بن بابه (ت: ۵۱۰هـ/ ۱۱۱۶م):

۹۳. رأس مال النديم في تواريخ أعيان أهل الإسلام، ت: محمد عبد القادر خريسات، مركز الزايد للتراث و التاريخ، (الإمارات: ۲۰۰۱).

ابن قاضى شهبة: أبي بكر احمد بن محمد بن عمر بن محمد

(ت: ۸۵۱هـ/ ۱۴۴۸م):

۹۴. طبقات الشافعية، تصحيح: الحافظ عبدالعليم خان، مطبوعات داره المعارف العثمانية، (حيدر آباد: ۱۹۷۹).

ابن قتيبة: أبي محمد عبدالله بن مسلم (ت: ۲۷۶هـ/ ۸۸۹م).

۹۵. المعارف، ت: ثروت عكاشة، دار المعارف، ط ۴ (القاهرة: د.ت).

قدامة بن جعفر: أبو الفرج الكتاب البغدادي (٣٣٧هـ/٩٤٨م):

٩٦. الخراج و صناعة الكتابة، ت: محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١).

القرماني: ابو العباس احمد بن يوسف بن احمد الدمشقي (ت: ١٠١٩هـ/١٦١٠م):

٩٧. اخبار الدول واثار الاول في التاريخ، تأليف: أحمد حطيپ-فهمي سعد، عالم الكتب (بيروت: ١٩٩٢).

القزويني: زكريا بن محمد بن محمود (ت: ٦٨٢هـ/١٢٨٣م):

٩٨. اثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر (بيروت: ١٩٩٢).

القضاعي: محمد بن سلامة بن جعفر الشافعي: (ت: ٤٥٤هـ/١٠٦٢م)

٩٩. تاريخ القضاعي كتاب عيون المعارف و فنون أخبار الخلائف، ت: جميل عبدالله محمد، مكتبة ملك فهد (مكة المكرمة: ١٩٩٥).

ابن القلانسي: حمزة بن اسد بن علي بن محمد التميمي (ت: ٥٥٥هـ/١١٦٠م):

١٠٠. ذيل تاريخ دمشق، مطبعة الآباء اليسوعيين، (بيروت: ١٩٠٨).

القلقشندي : أبو العباس احمد بن علي (ت: ٨٢١هـ/١٤١٨م):

١٠١. صبح الأعشى، مطبعة الأميرية، (القاهرة: ١٩١٤).

١٠٢. قلائد الجمال في التعريف بقبائل عرب الزمان، ت: ابراهيم الأبياري، دار الكتاب المصري، (القاهرة: ١٩٨٢).

١٠٣. مآثر الأناقة في معالم الخلافة، ت: عبدالستار أحمد فراج، عالم الكتب (بيروت: د.ت).

۱۰۴. نه‌ایه‌ ال‌رب فی معرفه‌ أنساب العرب، ت: علی الخاقانی، مطبعة النجاح، (بغداد: ۱۹۵۸).

القیروان: ابو أسعاق أبراهیم بن علی الحصري (ت: ۴۵۳هـ/ ۱۰۶۱م):

۱۰۵. زهر الاداب و ثمر الالباب، تحقیق: محمد محی‌الدین، دار الجیل (بیروت: ۱۹۷۲).

الکاشغری: محمود بن حسین بن محمد (ت: ۱۱۰۵م/ ۱۷۲۴م):

۱۰۶. دیوان لغات‌ الت‌رک، ت: محمد محی‌الدین، دار الخلافه‌ العلیه‌ (بیروت: ۱۹۹۱).

ابن‌ ال‌کازرونی: ظهیر‌ الدین علی بن محمد‌ البغدادي (ت: ۶۹۷هـ/ ۱۲۹۹م):

۱۰۷. مختصر‌ الت‌اریخ من أول‌ الزمان الی منتهی‌ دولة‌ بنی‌ العباس، ت: مصطفى‌ جواد، مطبعة‌ الحکومة، (بغداد: ۱۹۷۰).

ابن‌ کثیر: عماد‌الدین‌ إسماعیل بن عمر بن کثیر‌ القریشي‌ الشافعي (ت: ۷۷۴هـ/ ۱۳۷۳م):

۱۰۸. البداية‌ والنه‌ایه‌، ت: حسان‌ عبد‌المنان، بیت‌ الأفكار‌ الدولیه‌، (بیروت: ۲۰۰۴).

ابن‌ ال‌کربوس‌ التوزی: أبو مروان‌ عبد‌الملك (من علماء‌ قرن‌ ۶هـ):

۱۰۹. الإکتفاء فی أخبار‌ الخلفاء، ت: صالح‌ بن عبد‌الله‌ الغامدي، مكتبة‌ ملک‌ فهد، (المدينة‌ المنورة: ۲۰۰۸).

کیکاوس: اسکندر بن قابوس بن وشمکیر (ت: ۴۸۰هـ/ ۱۰۸۷ز)،

۱۱۰. کتاب‌ النصیحة‌ المعروف‌ باسم‌ قابوس‌ نامہ، تعریب: محمد صادق‌- أمین‌ عبد‌المجید، دار‌ الشروق (القاهرة: ۲۰۰۷).

الحمیری، محمد بن عبد‌المنعم:

١١١. الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق: احسان عباس، مكتبة لبنان، (لبنان: ١٩٨٤).

مار ميخائيل الكبير:

١١٢. تاريخ مار ميخائيل الكبير، ت: مار غريغوريوس صليبا شمعون، دار ماردين، (حلب: ١٩٩٦).

الماوردي: أبو الحسن علي بن محمد بن حبيب (ت: ٤٥٠هـ/١٠٥٨م):

١١٣. قوانين الوزارة وسياسة الملك، ت: رضوان السيد، دار الطليعة (بيروت: ١٩٧٩).

محمد بن منكلي: (ت: ٧٨٤هـ/١٣٨٢م)

١١٤. الأدلة الرسمية في التعابي الحربية، مطبعة المجمع العلمي العراقي، (بغداد: ١٩٨٨).

ابن المستوفي: شرف الدين ابو البركات المبارك بن احمد الاربلي (ت: ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م).

١١٥. تاريخ إربل، تحقيق: سامي بن سيد خماس الصقار، دار الرشيد، (العراق: ١٩٨٠م).

المسعودي: أبي الحسن علي بن الحسين علي (ت: ٣٤٥هـ/٩٥٧م).

١١٦. أخبار الزمان، دار الأندلس، (بيروت: ١٩٩٦).

١١٧. التنبيه والأشرف، ت: عبدالله أسماعيل، المكتبة المثنى (بغداد: ١٩٣٨).

١١٨. مروج الذهب ومعادن الجوهر، ترجمة: كمال حسن مرعي، المكتبة العصرية (بيروت: ٢٠٠٥).

مسكوية: أبي علي أحمد بن محمد بن يعقوب (ت: ٤٢١هـ/١٠٣٠م):

۱۱۹. تجارب الأمم وتعاقب الهمم، ت: سید کسروی حسن، دار الکتب العلمیة (بیروت: ۲۰۰۳).

المقدسی: أبو عبدالله شمس الدین محمد البشاری (ت: ۳۷۵هـ/ ۹۸۵م):

۱۲۰. احسن التقاسیم فی معرفة الأقالیم، مکتبة مدبولی (القاهرة: ۱۹۹۱).

۱۲۱. البدء والتاریخ، مکتبة المثنی (بغداد: ۱۹۹۳).

المقریزی: تقي الدین أحمد بن علي (ت: ۸۴۵هـ/ ۱۴۴۱م):

۱۲۲. اتعاظ الحنفاء بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، ت: محمد حلمي محمد، مطبعة الأهرام (القاهرة: ۱۹۹۶).

۱۲۳. السلوك لمعرفة دول الملوك، ت: محمد عبد القادر عطا، مکتبة الأسد، دار الکتب العلمیة، (بیروت: ۱۹۹۷).

مسعر بن مهلهل: أبي دلف الخزرجي: (ت: ۳۸۴هـ/ ۹۹۴م) .

۱۲۴. الرسالة الثانية، ت: مینورسکی، مطبعة الجامعة القاهرة، (القاهرة: ۱۹۵۵).

ابن منظور: ابي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم، (ت: ۷۱۱هـ/ ۱۳۱۱م)

۱۲۵. لسان العرب، نشر ادب الحوزة، مج ۲ (قم: ۱۳۶۳).

المؤلف مجهول: (ت: ۶۵۵هـ/ ۱۲۵۷م):

۱۲۶. تاریخ دولة الأكراد و الأتراك تاریخ دولة الأكراد، ت: موسى مصطفی الهسنیانی، مطبعة جامعة دهوك، (دهوك: ۲۰۱۰م)

مؤلف مجهول: (ت: ۳۷۲هـ/ ۹۸۲م)

۱۲۷. حدود العالم من المشرق الى المغرب، ت: يوسف الهادي، دار الثقافة للنشر، (القاهرة: ۱۹۹۹).

المؤید فی الدین: هبة الله بن موسى بن داؤود الشيرازي (ت: ۴۷۰هـ/ ۱۰۷۷م):

١٢٨. دیوان المؤید فی الدین داعی الدعاء، ت: محمد کامل حسین، دار
الکتاب المصری، (القاهرة: ١٩٤٩).
١٢٩. سیرة المؤید فی الدین داعی الدعاء، ت: محمد کامل حسین، دار
الکاتب المصری، (القاهرة: ١٩٤٩).
- ناصر خسرو علوی (ت: ٤٨١/ک/١٠٨٨ ز) :
١٣٠. سفرنامه، ت: یحی الخشاب، هیئة العامة للکتاب (القاهرة: ١٩٩٣).
- الرشخی: آبی بکر محمد بن جعفر (ت: ٣٤٨هـ/٩٥٩م):
١٣١. تاریخ بخاری، ت: أمین عبدالمجید بدوی- نصرالله مبشر الطرازی، دار
المعارف، (القاهرة: ١٩٩٣).
- النسوی: محمد بن احمد (ت: ٦٣٩هـ/١٢١٤م)
١٣٢. سیرة السلطان جلال الدین منکبری، ت: حافظ أحمد حمدی، دار
الفکر العربی، (القاهرة: ١٩٥٣).
- النعمی: عبد القادر بن محمد (ت: ٩٧٨هـ/١٥٢٠م)
١٣٣. المدارس فی تاریخ المدارس، اعداد: ابراهیم شمس الدین، دار الکتب
العلمیة، (بیروت: ١٩٩٠)
- النویری: شهاب الدین أحمد بن عبدالوهاب (ت: ٧٣٣هـ/١٣٣٢م):
١٣٤. نهاية الأرب فی فنون الأدب، ت: نجیب مصطفی- حکمت کشلی، دار
الکتب العلمیة، (بیروت: ٢٠٠٤).
- الهمدانی: الحسن بن أحمد (ت: ٣٣٤هـ/٩٤٥م):
١٣٥. صفة جزيرة العرب، ت: محمد بن علی، دار الیمامة، (الریاض: ١٩٧٤).
- الهمدانی: محمد بن عبدالملک بن ابراهیم بن أحمد أبو حسن

(ت: ۵۲۱هـ/ ۱۱۲۶م):

۱۳۶. تکملة تاريخ الطبري، ت: ألبرت يوسف كتعان، مطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ۱۹۵۸).

الهمذاني: ابي عبدالله احمد بن محمد بن اسحاق (ت: ۲۹۰هـ/ ۹۰۲م):

۱۳۷. البلدان، ت: يوسف الهادي، عالم الكتب (بيروت: ۱۹۹۶).

أبي الهيجاء: عزالدين محمد بن أبي هيجاء ابن محمد الهذباني الاربيلي (ت: ۷۰۰هـ/ ۱۳۰۱م):

۱۳۸. تاريخ ابن أبي الهيجاء، ت: صبحي عبدالمنعم محمد، مطبعة الشروق (القاهرة: ۱۹۹۳).

ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم (ت: ۶۹۷هـ/ ۱۲۹۸ز):

۱۳۹. مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ت: جمال الدين الشيال، مطبعة جامعة فؤاد الأول، (القاهرة: ۱۹۵۳).

الواقدي: ابي عبدالله محمد بن عمر بن واقد (ت: ۲۰۷هـ/ ۸۲۲م):

۱۴۰. فتوح الشام، تصحيح: عبد اللطيف عبد الرحمان، دار الكتب العلمية (بيروت: ۱۹۹۷).

۱۴۱. ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۶)

وهب بن منبه:

۱۴۲. كتاب التيجان في ملوك حمير، مركز الدراسات والأبحاث، (صنعاء: ۱۳۴۷هـ).

اليافعي: أبو عبدالله بن اسعد بن علي بن سليمان (ت: ۷۶۷هـ/ ۱۳۶۶م):

۱۴۳. مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة وما يعتبر من حوادث الزمان، دار الكتب العلمية (بيروت: ۱۹۹۷).

یاقوت الحموی: شهاب الدین آبی عبدالله الرومی (ت: ٦٢٦هـ/١٢٢٩م):

١٤٤. معجم البلدان، ت: محمد محی الدین، دار صادر (بیروت: ١٩٧٧).

الیعقوبی: احمد بن آبی یعقوب بن جعفر بن وهاب ابن واضح

(ت: ٢٨٤هـ/٨٩٧م):

١٤٥. البلدان، ت: محمد أمین ظناوی، دار الکتب العلمیة، (بیروت: ٢٠٠٢).

١٤٦. تاریخ الیعقوبی، ت: عبد الامیر مهنا، شركة الأعلمی (بیروت: ٢٠١٠).

ب. سه‌چاوه‌کان به زمانی فارسی

القزوینی: حمد الله بن ابی بکر بن احمد بن نصر مستوفی
قزوینی (ت: ۷۵۰هـ / ۱۳۴۹م):

۱. تاریخ گزیده، مؤسسه امیر کبیر، (بغدا: ۱۹۶۰) (مخطوطات).

۲. تاریخ نیگارستان، چاپخانه‌ی حافظ، (تهران: ۱۳۴۱هـ ش).

۳. نزهة القلوب، اهتمام: لسترنج، چاپخانه ارمغان، (تهران: ۱۳۴۲).

ج. به زمانی کوردی

ئه‌حمه‌دی خانی: (م: ۱۱۱۸ک / ۱۷۰۷ز).

۴. مه‌م و زین، مطبعة نجم استقبال، (اسنبول: ۱۹۱۹).

ئین خه‌لدوون:

۵. موقه‌دیمه‌ی ئین خه‌لدوون، و: سه‌عید به‌شیر، چاپه‌مه‌نی
گه‌نج، (سلیمان: ۲۰۱۶).

شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی:

۶. شه‌ره‌فنامه، و: ماموستا هه‌ژار، په‌خشانگای پانیز، ۶ (سنه: ۲۰۱۰).

دووهم: ژیده‌ره‌کان (المراجع)

۱. به زمانی عه‌ره‌بی

ابراهیم عبد المنعم سلامة أبو‌العلا:

۷. في تاريخ الدولة الإسلامية المشرقية المستقلة عن الخلافة العباسية،
مركز الأسكندرية للكتاب، (الأسكندرية: ۲۰۰۵).

ابراهیم علی طرخان:

۸. النظم الأقطاعية في الشرق الأوسط في العصور الوسطى، الكاتب
العربي (القاهرة: ۱۹۶۸).

ابراهيم محمد علی مرجونه:

٩. الكرد في العصر العباسي دراسة سياسية حضارية، دار التعليم الجامعي، (الأسكندرية: ٢٠٢٠).

أحمد امين :

١٠. ظهر الأسلام، ت: أحمد سعيد سليمان، مطبعة الجنة، (القاهرة: ١٩٤٦).

أحمد تاج الدين :

١١. الأكراد تاريخ شعب وقضية وطن، دارالثقافية للنشر، (القاهرة: ٢٠٠١).

احمد سوسة :

١٢. مفصل العرب و اليهود في تاريخ، مكتبة كنوز المعرفة، (جدة: ٢٠١٢).

احمد عبدالعزيز محمود:

١٣. الامارة الهذبانية الكردية في أذربيجان و اربيل و الجزيرة الفراتية، مطبعة الوزارة التريبة (اربيل: ٢٠٠٦).

١٤. الكرد في كتاب تجارب الأمم وتعاقب الهمم، مؤسسة أحمددي (السليمانية: ٢٠٠٨).

احمد عدوان:

١٥. الدولة الحمدانية، منشورات الشعبية للنشر، (م: ١٩٨١).

أحمد كمال الدين حلمي:

١٦. السلاجقة في تاريخ و الحضارة، دار البعث العلمية، (الكويت: ١٩٧٥).

أحمد محمود خليل:

١٧. تاريخ الكرد في عهود الإسلامية، دار الساقی، (بيروت: ٢٠١٣).

ادریس محمد حسن الدوسی:

۱۸. همدان من فتح الأسلامی الی سقوطها، مطبعة حجي هاشم (اربیل: ۲۰۰۶).

اسماعیل شکر رسول:

۱۹. الإمارة الشدادیة الكردیة فی بلاد ئاران، مؤسسة موکریانی، (اربیل: ۲۰۰۱).

آسیا سلیمان نقلی:

۲۰. دور الفقهاء المسلمین فی الشرق الأدنى فی الجهاد ضد الصلیبیین، مكتبة

العیکان (عمان: ۲۰۰۲).

أ. شامیلوف:

۲۱. حول مسألة الاقطاع بین الكرد، ت: کمال مظهر احمد، مطبعة

الحوادث، (بغداد: ۱۹۸۴).

آکو برهان محمد:

۲۲. کوردستان دراسة فی النظم التجاریة و المالیه من القرن ۴-۷ الهجریة/۱۰-

۱۳ المیلادیة، مطبعة شهاب، (اربیل: ۲۰۱۱).

امینه بیطار :

۲۳. تاریخ العصر العباسی، جامعة، (دمشق: ۱۹۹۷).

بارتولد :

۲۴. تاریخ الترك فی آسیا الوسطی، ت: أحمد سعید سلیمان، هیئة المصریة

العامة، (القاهرة: ۱۹۹۶).

باسیل نیکیتین:

۲۵. الأکرد، تقدیم: لويس ماسینیون، دار الروائع، (بیروت: ۱۹۶۰).

برهان حنا ايليا:

٢٦. آمد مدينة الفخر، مطبعة الإحسان (حلب: ٢٠٠٨).

بله ج. شيرگوه :

٢٧. القضية الكردية ماضي الكورد و حاضرهم، دار الكاتب، (بيروت: ١٩٨٦).

جرجي زيدان :

٢٨. أبو مسلم الخراساني، مؤسسة هنداوي، (القاهرة: ٢٠١٢).

جمال رشيد أحمد:

٢٩. ظهور الكورد في التاريخ، دار ناراس للطباعة، (اريل: ٢٠٠٥) ج ٣.

جميل بيضون و أحمد عودات:

٣٠. تاريخ المشرق الإسلامي، دار الأمل (اربد: ١٩٨٩).

حسام الدين على غالب النقشبندي:

٣١. أذربيجان إيران في العصر السلجوقي، مؤسسة زين، (سليمانية: ٢٠١٢).

٣٢. الكرد في لرستان الصغرى (الشمالية) وشهرزور خلال العصر الوسيط،

مطبعة شقان (السليمانية: ٢٠١١).

حسن ابراهيم حسن:

٣٣. تاريخ الإسلام السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي، دار الجيل، (بيروت: ١٩٩٦).

حسن أحمد محمود- أحمد ابراهيم شريف:

٣٤. العالم الإسلامي في العصر العباسي، دار الفكر العربي، (القاهرة: د.ت).

حسن الباشا:

٣٥. الألقاب الإسلامية في التاريخ و الوثائق و الآثار، الدار الفنية، (القاهرة: ١٩٨٩).

حسن خلیفه:

۳۶. الدولة العباسیه قیامها و سقوطها، مطبعة الحديثه، (القاهرة: ۱۹۳۱).

حسن منیمه:

۳۷. تاریخ الدولة البویهیه، الدار الجامعیه، (بیروت: ۱۹۸۷).

حسین مؤنس:

۳۸. الشرق الإسلامي في العصر الحديث، طبعة حجازی، (القاهرة: ۱۹۳۸).

خاشع المعاضیدی:

۳۹. دولة بني عقيل في الموصل، مطبعة شفیق، (بغداد: ۱۹۶۸).

خالد عزام:

۴۰. موسوعة تاریخ الإسلامي (العصر العباسی)، دار أسامة، (عمان: ۲۰۰۹).

رشید الجمیلی:

۴۱. الأتابكة في الموصل بعد عماد الدين زنكي (۵۴۱-۶۳۰هـ)، دار النهضة

العربیة، (بیروت: ۱۹۷۰).

زامباور:

۴۲. معجم الأنساب والأسرات الحاكمة في تاریخ الإسلامي، ت: زکی

محمد حسن-حسن أحمد، دار الرائد، (بیروت: ۱۹۸۰).

زبیر بیلال اسماعیل:

۴۳. أربیل في أدوارها التاريخية، مطبعة النعمان، (النجف: ۱۹۷۰).

زرار صدیق توفیق :

۴۴. القبائل و الزعامات القبلیة الكردیة في العصر الوسیط، طبعة مؤسسة

ناراس، (اربیل: ٢٠٠٧).

٤٥. کردستان فی القرن الثامن الهجري، مطبعة وزارة الثقافة، (اربیل: ٢٠٠١).

٤٦. الكرد فی العصر العباسي، مطبعة شهاب، (أربیل: ٢٠١٨).

سعید الديوہ جي:

٤٧. الموصل فی العهد الأتابكي، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٥٨).

سلامة محمد الهرفي:

٤٨. المخبرات فی الدولة الاسلامية، مركز العربي للدراسات الأمنية،

(ریاض: ١٩٨٩).

سليمان صائغ الموصلی:

٤٩. تاريخ الموصل، مطبعة السفلية، (مصر: ١٩٢٣).

سليمان عبدالله السلومي:

٥٠. اصول الأسماعيلية، دار الفضيلة، (الریاض: ٢٠٠١)، مج ٢.

سوادى عبد محمد:

٥١. الأحوال الاجتماعية و الاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية، مطبعة

آفاق العربية (بغداد: ١٩٨٩)

سوزي حمود:

٥٢. الدولة العباسية مراحل تاريخها و حضارتها، دار النهضة العربية،

(بيروت: ٢٠١٥).

شوقي الضيف:

٥٣. عصر الدول و الإمارات (الجزيرة العربية-العراق-إيران)، دار المعارف

(القاهرة: ١٩٩٥).

۵۴. العصر العباسي الثاني، دار المعارف، (القاهرة: د.ت).

صالح حمد العلي :

۵۵. امتداد العرب في صدر الإسلام، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ۱۹۸۳).

صفي الرحمن المباركفوري:

۵۶. الرحيق المختوم، مكتبة العصرية (بيروت: ۲۰۱۴).

عباس أقبال:

۵۷. تأريخ ايران بعد لأسلام، تعريب: محمد علاء الدين، دار الثقافة، (القاهرة: ۱۹۹۰).

عبدالجبار ناجي:

۵۸. الإمارة المزيدية الأسيدي في الحلة، مطبعة اعتماد، (قم: ۲۰۱۰).

عبدالرقيب يوسف :

۵۹. الدولة الدوستكية ، دار ئاراس، (اربييل: ۲۰۰۱).

عبدالستارمطلبك درويش:

۶۰. السلطان محمود الغزنوي سيرته و دوره السياسي و العسكري في خراسان و شبه القارة الهندية، دار عالم الثقافة (عمان: ۲۰۱۵).

عبداللطيف بندر اوغلو :

۶۱. التركمان في العراق الثورة (تاريخهم، لغتهم، اديابهم، تراثهم)، دار الحرية، (بغدا: ۱۹۷۳).

عبدالعزيز الدوري :

۶۲. تاريخ العراق الأقتصادي، مطبعة المعارف، (بغدا: ۱۹۴۸).

٦٣. دراسات في العصور العباسية المتأخرة، مطبعة السريان، (بغدا: ١٩٤٥).

عبد المنعم عبد الحميد سلطان :

٦٤. العرب و الفرس، المكتب الجامعي الحديث، (القاهرة: ٢٠١٠).

عبد النعيم محمد حسنين:

٦٥. دولة السلاجقة، مكتبة الأنجلو، (القاهرة: ١٩٧٥).

عبد الهادي محمد رضا محبوبة:

٦٦. نظام الملك، دار المصرية اللبنانية (القاهرة: ١٩٩٩).

عبد الله العروي:

٦٧. ابن خلدون وميكافيلي، ت: أحمد خليل، دار الساقى، (لندن: ١٩٩٠).

عبد الله ناصر بن سليمان الحارثي:

٦٨. الأوضاع الحضارية في إقليم الجزيرة فراتية في القرنين السادس

و السابع الهجري، ت: سعيد عبد الفتاح عاشور، دار العربية

للموسوعات، (بيروت: ٢٠٠٧م).

عقيل سعيد محفوظ :

٦٩. الأكراد و اللغة و السياسة، المركز العربي للأبحاث، (بيروت: ٢٠١٣).

على إبراهيم حسن:

٧٠. تاريخ الاسلامي العام، مكتبة النهضة (القاهرة: ١٩٥٣).

على أكبر كردستاني:

٧١. الحديقة الناصرية في تاريخ و جغرافيا كردستان، ت: جان دوست، دار

ئاراس للطباعة، (اربييل: ٢٠٠٢).

علی حسن غضبان :

۷۲. البویهیون فی فارس، دار الرافدین، (بغدا: ۲۰۱۴).

علی عبدالرحمن العمرو:

۷۳. أثر الفرس السیاسی فی العصر العباسی الأول، مكتبة المهتدين، (د.م: ۱۹۷۹).

علی محمد الصلائی:

۷۴. الدولة العبیدیة الفاطمیة، مكتبة التابعین (القاهرة: ۲۰۰۶).

۷۵. السلطان الشهيد عماد الدین زکی شخصیتة وعصره، مؤسسة أقرأ،
(القاهرة: ۲۰۰۷).

عماد الدین خلیل:

۷۶. الإمارات الأرتقیة فی الجزيرة و الشام، مؤسسة الرسالة، (بیروت: ۱۹۸۰).

فاروق عمر فوزی:

۷۷. الخلافة العباسیة عصر القوة و الأزدهار، دار الشروق، (عمان: ۲۰۰۹).

فاضل الخالدي:

۷۸. الحیاة السیاسیة ونظم الحكم فی العراق، دار الأديب (بغدا: ۱۹۶۹).

فان فلوتن :

۷۹. السیادة العربیة و الشیعة و الأسرائیلیات فی عهد بنی امیة، ت:
حسن ابراهیم حسن-محمد زکی ابراهیم، مطبعة السعادة،
(القاهرة: ۱۹۳۴).

فائزة محمد عزت:

۸۰. الحیات الأجتماعیة للكورد بین القرن (۴-۹هـ/۱۰-۱۵ز).

فراس سلیم الحسني السامرائي:

٨١. تاريخ الإمارات الإسلامية بالمشرق الإسلامي، دار الرضوان، (عمان: ٢٠١٥).

فرست مرعي:

٨٢. الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، دار سپيريز (دهوك: ٢٠٠٥).

فهد محمد ديب الجمل:

٨٣. الخلافة العباسية في عصر الدويلات (السامانية والبويهية و السلجوقية والخورزمية)، مطبعة الصيرفي، (غزة: ٢٠٠٢).

فيصل السامر:

٨٤. الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، مطبعة الايمان، (بغداد: ١٩٧٠).

فيلد مارشال محمد أيوب خان:

٨٥. الأكراد وبلادهم، ت: عبدالسميع سراج الدين، دار آراس، (اربيل: ٢٠١١).

ف.ف. مينورسكى :

٨٦. الأكراد ملاحظات وانطباعات، ت: معروف خزنده دار، مطبعة النجوم، (بغداد: ١٩٦٨).

ف. هايد:

٨٧. تاريخ التجارة في الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ت: أحمد محمد-عزالدين فودة، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٥)

قادر محمد حسن:

٨٨. الامارات الكوردية في العهد البويهي، مطبعة پۆژهه لات (اربيل: ٢٠١١).

الكرملي أنستاس ماري:

٨٩. خلاصة تاريخ العراق منذ نشوءه الى يومنا هذا، مطبعة الحكومة

بالبصرة، (البصرة: ۱۹۱۹).

کلود کاهن:

۹۰. تاریخ العرب و الشعوب الإسلامية، ت: بدرالدين قاسم، دار الحقيقة،
(بيروت: ۱۹۷۲).

کلیفورڈ. ا. بوزورث :

۹۱. الأسرات الحاكمة في التاريخ الإسلامي، مؤسسة الشراع العربي،
(كویت: ۱۹۹۵).

کي لسترنج:

۹۲. بلدان الخلافة الشرقية، ت: بشير فرنسيس-کورکيس عواد، مؤسسة
الرسالة، (بغداد: ۱۹۵۴).

مجموعه من المستشرقين:

۹۳. دائرة المعارف الإسلامية، ت، محمد ثابت الفندي-أحمد الشنتاوي،
(القاهرة: ۱۹۳۳).

محسن محمد حسين:

۹۴. أربيل في عهد الآتابكي، مطبعة التفسير، (أربيل: ۲۰۱۴).

محمد أسعد طلس:

۹۵. عصر الانحلال تاريخ الأمة العربية، مطبعة هنداوي، ج ۶ (د.م: ۲۰۲۰).

محمد أمين زكي:

۹۶. تاريخ الدول و الإمارات الكردية في عهد الاسلامي، ت: محمد علي
عوني، مطبعة السعادة، (مصر: ۱۹۴۸)

۹۷. خلاصة تاريخ الكرد وکردستان، ت: محمد علی عوني، مطبعة

السعادة، (القاهرة: ١٩٣٩).

٩٨. مشاهير الكرد وكردستان، مطبعة التفيض، (بغداد: ١٩٤٥).

محمد جمال الدين سرور:

٩٩. تاريخ الحضارة الإسلامية في الشرق، دار الفكر العربي (القاهرة: ١٩٧٦).

١٠٠. النفوذ الفاطمي في بلاد الشام و العراق، دار الفكر العربي، (القاهرة: د.ت).

محمد حسن الحيدروس :

١٠١. تاريخ السياسي والحضاري للدولة العباسية، دار الكتب الحديث، (القاهرة: ٢٠١١).

محمد حسن سهيل الدليمي:

١٠٢. الإقطاع في الدولة العباسية (٤٤٧-٦٥٦هـ)، مركز البحوث والدراسات الإسلامية، (بغداد: ٢٠١٠).

محمد الخضري بك:

١٠٣. محاضرات في تاريخ الأمم الإسلامية الدولة العباسية، مؤسسة المختار (القاهرة: ٢٠٠٣).

محمد سهيل تقوش :

١٠٤. تاريخ السلاجقة في خراسان و إيران و العراق، دار النفائس، (بيروت: ٢٠١٦).

١٠٥. تاريخ الزنكيين في الموصل و بلاد الشام، دار النفائس، (بيروت: ٢٠١٠).

محمد صالح الزبياري:

١٠٦. سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، دار دجلة، (د.م: ٢٠٠٩).

محمد عابد الجابری:

۱۰۷. فکر ابن خلدون العصبیة و الدولة، مرکز دراسات الوحدة العربیة،
(بیروت: ۱۹۹۴).

محمد عبدالعظیم أبو النصر:

۱۰۸. السلاجقة تاریخهم السیاسی والعسکری، عین للدراسات الأنسانیة
والأجتماعیة، (القاهرة: ۲۰۰۱).

محمود اسماعیل:

۱۰۹. مختصر تاریخ أذربیجان، ت: رفیق علیون-رامز مراسلون، مرکز
الدراسات الإسلامية، (دبی: ۱۹۹۵)

محمود خلیل:

۱۱۰. تاریخ الكرد فی عهد الإسلامیة، دار الساقی (بیروت: ۲۰۱۳).

محمود شاکر:

۱۱۱. تاریخ الإسلامی-الدولة العباسیة، المكتب الإسلامی، (بیروت: ۲۰۰۰).

مسعود احمد مصطفی:

۱۱۲. أقالیم الدولة الإسلامیة، العیئة العامة لمکتبة الأسکندریة
(القاهرة: ۱۹۹۰).

مصطفی جواد:

۱۱۳. جاون القبیلة الكوردیة، مطبعة المجمعی الكردیة، (بغداد: ۱۹۷۳).

مصطفی غالب:

۱۱۴. تاریخ الدعوة الأسماعیلیة، دار الأندلس، ط ۲ (بیروت: ۱۹۶۵).

موريس دو فرجيه:

١١٥. مدخل الى علم السياسة، ت: جمال الأتاسي-سامي الدوري، دار دمشق (دمشق: د.ت).

موسى مخول:

١١٦. الأكراد من العشيرة إلى الدولة، بيسان للنشر (بيروت: ٢٠١٣).

نادية حسنى صقر:

١١٧. مطلع العصر العباسي الثاني، دار الشروق، (جدة: ١٩٨٣).

نبيلة حسن محمد:

١١٨. تاريخ الدولة العباسية، دار المعرفة، (الأسكندرية: ١٩٩٣).

نجمان ياسين:

١١٩. التاريخ الاقتصادي لعصر الرسالة و الراشدين، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٧١).

نزار محمد قادر النعيمي:

١٢٠. الجيش وتأثيراته فى سياسة الدولة الاسلامية منذ تأسيسها حتى سقوط بغداد (١-٦٥٦/٦٥٦-١٢٥٨م)، دار الكتاب الثقافى، (د.م.ت).

نيكيثا ايليسيف:

١٢١. الشرق لإسلامي في الشرق الوسيط، ت: منصور أبو الحسن، دار الكتب الحديث، (بيروت: ١٩٨٦)

هاشم يحيى الملاح:

١٢٢. المفصل في فلسفة التاريخ، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٧).

ویل واریل دیوران‌ت:

۱۲۳. دروس التاريخ، ت: علی شلش، دار سعاد الصباح، (القاهرة: ۱۹۹۳).

۱۲۴. قصة الحضارة، ت: زكي نجيب، دار الجيل (بيروت: ۱۹۹۲).

ياسر جاسم قاسم:

۱۲۵. القرامطة و العدالة الاجتماعية، دار الكتب الوثائق، (بغداد: ۲۰۱۸).

یولیوس قلهوزن :

۱۲۶. تاريخ الدولة العربية من ظهور الإسلام الى نهاية الدولة الأموية، ت:

محمد عبد الهادي ابو ريدة، إدارة الثقافة العامة، (القاهرة: ۱۹۶۸).

ب. ژیدەر به زمانی فارسی

احمد کسروی:

۱. شهریارانی گمنام، مؤسسه انتشارات نگاه، چ ۲ (تهران: ۱۳۸۸)

ایرج افشار سیستانی:

۲. نگاهى به اذربيجان غربى، مؤسسه انتشاراتی و آموزشی نسل

دانش (تهران: ۱۳۶۹ ش).

پطرشوفسکی:

۳. کشاورزی و مناسبات ارضی در ایران عهد مغول، تکريم کشاورز،

انتشارات نیل، (تهران: ۱۳۵۵ ش).

تامارا تالبوت پرایس:

۴. سلجوقیان در آسیای کهن، ت: رقیه بهزادی، پژوهشگاه علوم انسانی

و مطالعات فرهنگی (تهران: ۱۳۸۹)

ذبیح الله صفا :

۵. تاریخ ادبیات ایران، چاپخانه شمشاد (تهران: ۱۳۸۳ش) چ ۲۲.

ریچارد ن. فرای :

۶. عصر زرین فرهنگ ایران، ت: مسعود رجب نیا، چاپخانه سروش، (تهران: ۱۳۶۳).

عباس پرویز :

۷. تاریخ سلاجقه و خوارزمشاهیان، شرکت سهامی چپ و انتصارات کتاب ایران، (د.م: ۱۹۷۳)

عبد الحسین زرینکوب :

۸. تاریخ مردم ایران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، (تهران: ۱۹۸۹) مج ۲.

عبدالله غفور:

۹. تقسیمات کیشوری در شرق کردستان، چاپخانه‌ی حاجی هاشم (ارییل: ۲۰۱۰ز).

عبد العظیم رضایی:

۱۰. تاریخ ده هزار ساله ایران، چاپ انتشارات اقبال، (تهران: ۱۳۸۱).

محمد حسن سیراف:

۱۱. جغرافیا تاریخی سیراف، چاپخانه‌ی زیبا، (تهران: ۱۳۳۷).

واسیلی نیکیتین :

۱۲. کرد و کردستان، ت: محمد قاضی، انتشارات نیلوفر (اورمیة ۱۹۸۷).

د. ژیدەر به زمانی کوردی

ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل:

۱. دیلۆماسیه‌تی کورد له سه‌رده‌می بو‌ه‌یه‌یه‌کاندا، چاپخانه‌ی کمال (سلیمانی: ۲۰۱۲).

ئاکو بورهان محمه‌د :

۲. میرنشینه کوردیه‌یه‌کانی سه‌رده‌می عه‌ببایی، رچاپخانه‌ی چوارچرا، (هه‌ولیر: ۲۰۲۰).

۳. فه‌لسه‌فه‌ی میژوو، چاپخانه‌ی رۆشنیری، (هه‌لیر: ۲۰۱۵).

۴. ئابووری کوردستان له سه‌رده‌می عه‌بباییدا، له بلاوکراوه‌کانی غازی، (هه‌ولیر: ۲۰۱۲).

ئه‌حمه‌د محمود لئه‌لیل:

۵. میژووی کورد له شارستانییه‌تی ئیسلامیدا، و: زرار عه‌لی، چاپخانه‌ی په‌یوه‌ند (سلیمانی: ۲۰۱۰).

ئه‌ولیا چه‌له‌بی :

۶. کورد له میژوی دراوسییه‌کانیدا، و: سعید ناکام، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد (به‌غداد: ۱۹۷۹).

ئومید به‌هرامی نیا:

۷. میژووی کورده‌کانی جه‌زیره، و: عه‌بدولپه‌حیم مه‌عرفتی، بلاوکردنه‌وه‌ی پرۆژه‌ی تیشک، (ب.ش.چ: ۲۰۰۹).

ئیحسان نوری پاشا:

۸. میژووی په‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد، و: حه‌مه‌که‌ریم عارف، چاپخانه‌ی سایه، (سلیمانی: ۲۰۰۸).

ارشاک سافراستیان:

۹. کورد و کوردستان، و: ئەمین شوان، چاپخانه‌ی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۵) چ ۲.

احمد میرزا میرزا:

۱۰. بڵاوبونه‌وه‌ی ئاینی ئیسلام له کوردستان، و: بورهان حاتم گوومه‌تالی،
نوسینگه‌ی ته‌فسیر (هه‌ولێر: ۲۰۱۶).

أنور الجندی:

۱۱. به‌راوردی ئاینه‌کان، و: نهاد جلال حیب الله، چاپخانه‌ی نارین
(هه‌ولێر: ۲۰۱۲).

حسین حزنی موکریان:

۱۲. سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌کانی، ده‌زگای ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۷).

حه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع:

۱۳. کورده‌کان، و: سه‌ردار محمد، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م،
(سلێمانی: ۲۰۰۱).

حه‌مه‌ که‌ریم عارف:

۱۴. کورد له ئینسکلۆپیدیای ئیسلامدا، و: حه‌مه‌ که‌ریم عارف، ده‌زگای
چاپی سه‌رده‌م، (سلێمانی: ۲۰۱۰ز).

رسول ابراهیم رسول:

۱۵. پیکهاته‌کانی کوردستان له سه‌رده‌می عه‌باسیدا، چاپخانه‌ی نارین،
(هه‌ولێر: ۲۰۲۰).

۱۶. کاریگه‌ریه‌کانی له‌شکرکێشی هێزه‌ بیانیه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان،
چاپخانه‌ی له‌ریا، (سلێمانی: ۲۰۱۳).

ره شاد میران:

۱۷. چەند بابە تێکی ئیتنۆ-کۆمه‌لایه‌تی، چاپخانه‌ی خانى، (دهۆك: ۲۰۱۰).

ره‌فیع سابیر:

۱۸. ئیمپراتۆریای م، چاپخانه‌ی زابوون، (سوید: ۱۹۹۸).

زرار صدیق تۆفیع:

۱۹. چەند لێکۆڵینه‌وه‌یه‌ك ده‌رباره‌ی میژووی كورد له سه‌ده‌كانی

ناوه‌پاراستدا، چاپخانه‌ی خانى، (دهۆك: ۲۰۰۸)

۲۰. كورد و كوردستان له رۆژگاری خیلافه‌تی ئیسلامیدا، چاپخانه‌ی

رۆژه‌لات، (هه‌ولێر: ۲۰۱۲).

۲۱. هۆز و ده‌سه‌لاته‌ هۆزه‌کییه‌ كوردییه‌کانی چاخى ناوه‌پاراست، و:

ئیدریس عه‌بدوڵلا مسته‌فا، چاپخانه‌ی هاوسه‌ر، (هه‌ولێر: ۲۰۱۰).

سۆران هه‌مه‌ره‌ش :

۲۲. كورد كێیه‌؟، چاپخانه‌ی yps-publishing، (له‌نده‌ن: ۲۰۱۳).

شكر الله بابان:

۲۳. میژووی كورد و كوردستان، چاپخانه‌ی شقان، (هه‌ولێر: ۲۰۰۴).

شوكوپ مسته‌فا :

۲۴. كورد و كوردستان له نیگای چەند گه‌ریده‌یه‌کی رۆژئاوایی،

چاپخانه‌ی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۱۰).

عبد الرقيب يوسف:

۲۵. ده‌وله‌تی دۆسته‌کی له كوردستانى ناوه‌پاراست، و: ابوبكر على،

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده (هه‌ولێر: ۱۹۹۸).

عرفان مستهفا:

۲۶. بونی نه ته وهی کورد، چاپخانهی همدی (سلیمانی: ۲۰۱۸).

علی عبدالرزاق:

۲۷. ئیسلام و بنه ماکانی فه رمانه وایی، و: ئارام حاجی، چاپخانهی تاران، ۲ (سلیمانی: ۲۰۱۵).

فوزی عبد سهاونه، موسی عبوده سمحه :

۲۸. جوگرافیای دانیش توان، و: هیوا ئەمین شوانی، چاپخانهی موکریان (ههولێر: ۲۰۰۹).

فیلیپ کرینبروک و کریستییه ن ئالیسون:

۲۹. کولتوور و ناسنامهی کورد، و: وریا په حمانی، چاپخانهی خانسی، (دهۆک: ۲۰۰۸).

ف.ف. مینورسکی :

۳۰. چەند لیکۆلینه وهیه که له میژووی کوردهکان ی قهوقاز، و: عەلی نادر، چاپخانهی تاران، (سلیمانی: ۲۰۲۱)

کارل برۆکلمان:

۳۱. میژوی گەلانی مسولمان، و: عومەر عەلی غەفور، ناوهندی تووژینه وهی جمیل روژبه یانی، (سلیمانی: ۲۰۱۷).

کامه ران عزیز:

۳۲. هوکارهکانی سه رهه لدان و روخانی میرنشینه کوردیه کان له سه رده می عه باسیدا، چاپخانهی حاجی هاشم (ههولێر: ۲۰۱۲).

که یوان نازاد ئەنوهەر:

۳۳. چه رده یه که له میژووی کورد، چاپخانهی چوارچرا، (سلیمانی: ۲۰۰۶).

۳۴. کوردستان و کورد له سه‌ده‌ده‌کانی ناوه‌پراست، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره (تاران: ۲۰۱۵).

مارتین فان پرونه‌سن:

۳۵. ئاغا و شیخ و ده‌ولت، و: له ئەلمانیه‌وه: کوردۆ، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، (سلیمانی: ۱۹۹۹).

محمد ئەمین:

۳۶. خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان له‌زۆر قه‌دیمه‌وه تا ئەم‌رۆ، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده (هه‌ولێر: ۲۰۰۶).

محمد جمیل رۆژبه‌یانی:

۳۷. میژووی هه‌سه‌نوه‌یه‌ی و عه‌ییاری، ده‌زگای رۆشمیری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی، (هه‌ولێر: ب.س).

محمد سه‌هیل تقوش:

۳۸. میژووی ده‌ولته‌تی عه‌ببایی، و: نهاد جلال، کتیبخانه‌ی نارین (هه‌ولێر: ۲۰۰۹).

محهمهد فه‌ریق هه‌سن:

۳۹. مینته‌لیتی خێل، ده‌زگای ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۸).

محهمهد مه‌حمود مه‌نده‌لای:

۴۰. میژوو و شارستانیه‌تی کورد، و: محهمهد وه‌سمان، ده‌زگای زه‌هره‌ت رافیده‌ین، (هه‌ولێر: ۲۰۰۹).

مسته‌فا جه‌واد:

۴۱. هۆزی له‌بیرکراوی گاوایی و گاواییه‌ به‌ناوبانگه‌کان، و: مامۆستا هه‌زار، چاپخانه‌ی ئاراس، چ ۲ (هه‌ولێر: ۲۰۰۸).

مه‌لا جمیل روژبه‌یانی:

۴۲. چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی روژنبیری، (هه‌ولیر: ۲۰۰۰)

مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی:

۴۳. دابونه‌ریتی کورد، و: شکوریه ره‌سوول، چاپخانه‌ی په‌نجهره،
(تاران: ۲۰۱۵)

مه‌هدی عوسمان حسین هه‌روتی:

۴۴. روژی سه‌ربازی کورد له ده‌وله‌ت و میرنشینه نا کوردییه‌کان له
سه‌رده‌می عه‌بباسیدا، چاپخانه‌ی خانی، (ده‌ۆک: ۲۰۰۸).
۴۵. نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان له سه‌ده‌کانی (۶-۸/ک-۱۲-
۱۴)، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات، (هه‌لیر: ۲۰۱۵).

موحسین مامل مه‌مه‌د:

۴۶. کوردستان له کتیبی ته‌قویم ئه‌لبولدانی ئه‌بولفیدای ئه‌یوبیی،
چاپخانه‌ی موکریان، (هه‌ولیر: ۲۰۱۴).

موسی محمد خضر:

۴۷. وینه‌ی کورد له سه‌رچاوه میژووویه فارسییه‌کاندا، چاپخانه‌ی
روژه‌ه‌لات، (هه‌ولیر: ۲۰۱۱).

مه‌کیا قیللی:

۴۸. میر، و: به‌ختیار ئه‌حمه‌د سألح، چاپخانه‌ی گه‌نج، (سلیمان: ۲۰۱۹).

موحسین موحه‌مه‌د حوسین:

۴۹. هه‌ولیر له سه‌رده‌می ئه‌تابه‌گیاندا، نویسنکه‌ی ته‌فسیر (هه‌لیر: ۲۰۱۳).

نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین:

۵۰. کورد و عه‌جه‌م میژویی سیاسی کورده‌کانی ئیران، چاپخانه‌ی
پروون، (سلیمانی: ۲۰۰۷).

نیشتمان به‌شیر محه‌مه‌د:

۵۱. کورد و سه‌لجوقیه‌کان، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، (هه‌ولیر: ۲۰۰۶).

هاشم یحیی الملاح:

۵۲. میژووی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر و خوله‌فایی راشدین: و:هوشیار
عبدالله سه‌نگاوی، چاپخانه‌ی پۆژه‌ه‌لات (هه‌ولیر: ۲۰۱۱).

هه‌مزه‌کاکه‌یاسین:

۵۳. حلوان له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عه‌بباسی تا پرووخانی میرنشینی
عه‌ننازی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم (هه‌ولیر: ۲۰۱۳).

ج. ژیده‌ر به زمانی ئینگلیزی

1. **Dimand, M. S**, A Handbook of Mohammedan Decorative Arts. The Metropolitan Museum of Arts, (New York: 1930)
2. Lambton: “The Internal structure of the Saljuq Empire”, CM-HOI, (Cambridge:1999)
3. Lane Poole: The Muhammadan Dynasties, Publishers to The India, (London:1965)
4. Lapidus, Ira. M: “A History of Islamic Societies”, Cambridge, (United Kingdom, 2002), 2nd edition.
5. G. Audisio, Harun ar Rashid, Caliph of Baghdad, N, Abbott, Two Queens of Baghdad, (il Chicago1946) .
6. M.A.Shaban, Islamic History, Cambridge University Press, Vol,2(Cambridge:1976)
7. The Silk Rood : Rood of Pialogue: Hostorical of the silk Rood, (Unisci m 1998).

د. ژیده‌ر به زمانی فه‌ره‌نسی

8. L. Bouvat, Les Barmecides d,après les historiens arabes et person,(Paris, 1912). Lane Poole: The Muhammadan Dynasties, Publishers to The India, (London :1965)

چوارهم: نامه ي نه کادي مي بلاونه کراوه

۱. به زماني عه ره بي

جاسم حسن:

۱. المقاومة العربية للتسلط البويهى في العراق و الجزيرة الفراتية، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة بغداد، (بغداد: ۱۹۸۶).

رضا بن حسين:

۲. ولاية الجزيرة التحولات الاجتماعية والسياسية من بداية القرن الثاني هجري (الثامن ميلادي) إلى نهاية حكم المعتصم، رسالة دكتوراه، كلية العلوم الانسانية والاجتماعية-جامعة تونس الأولى، (تونس-۲۰۰۰).

رغدة سعيد عابد :

۳. أبو مسلم الخراساني ودوره في قيام الدولة العباسية، رسالة الماجستير، كلية الدراسات والبعث العلمي-جامعة الخليل، (الخليل: ۲۰۱۵).

زنار عبدالسلام عبدالحكيم:

۴. الترك في كوردستان من القرن ۵-۷هـ/۱۱-۱۳م، رسالة دكتوراه، كلية العلوم الانسانية-جامعة دهوك، (دهوك: ۲۰۲۰).

عادل عاجل روضان القزويني:

۵. المؤسسات الإدارية البويهية في العراق، رسالة الماجستير، كلية الدراسات العليا-جامعة مؤتة، (الأردن: ۲۰۱۵).

عبدالرزاق قنيفي:

۶. مدرسة التعليم بالمشرق في عهد السلاجقة و الزنكين، رسالة الماجستير، كلية العلوم الأسلامية-جامعة الجزائر ۲بوزريعة، (الجزائر: ۲۰۱۶).

عمر خلف عبدالمحسن الزواهره:

٧. العراق خلال عهد عضدالدولة (٦٧-٣٧٢هـ / ٩٧٨-٩٨٣ز)، رسالة ماجستير، جامعة آلبيت، (الأردن: ٢٠١٠)

فهد مطر المطيري:

٨. التاريخ الاقتصادي للدولة العباسية في العصر العباسي الثاني ٢٤٧-٣٣٤هـ، رسالة دكتوراه، كلية الشريعة و الدراسات الإسلامية-جامعة اليرموك، (اليرموك: ٢٠١٦).

محمد عبدالله نجم الجميلي :

٩. الوزراء والكتاب للجهشياري (دراسة تاريخية)، رسالة دكتوراه، كلية الآداب-جامعة بغداد، (بغداد: ٢٠٠٥).

محمد نواف عبديرة:

١٠. واقع الحياة العامة في العراق زمن البويهيين، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة الإسلامية، (غزة: ٢٠١٨).

محمود ياسين التكريتي:

١١. الأمانة المروانية في ديار بكر والجزيرة، رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٠).

مريزن سعيد مريزن:

١٢. الحياة العلمية في العراق في العصر السلجوقي، رسالة دكتوراه، كلية الشريعة-جامعة أم القرى، (مكة المكرمة: ١٩٨٥)

ممدوح محمد حسن:

١٣. إقليم الجبال خلال العهد البويهي و السلجوقي الأول، رسالة دكتوراه،

كلية الآداب-جامعة جنوب الوادي، (سوهاج-۱۹۹۹ز).

نادية بنت عبد الصمد بنت عبد الكريم:

۱۴. دور العماء في الحياة العلمية في العراق خلال العصر السلجوقي (۴۴۷-
۹۵۰هـ/۱۰۵۵-۱۱۹۳م)، رسالة دكتوراه، كلية الشريعة-جامعة أم
القرى، (مكة: ۲۰۱۴).

ناريمان صادق عبدالقادر:

۱۵. الخلافة العباسية و عصر أمرة الامراء، رسالة الماجستير، كلية الشريعة-
جامعة الملك عبد العزيز، (مكة المكرمة-۱۹۸۰).

۱۶. الدولة العباسية في عصر المعتضد بالله، رسالة دكتوراه، كلية الشريعة-
جامعة أم القرى، (مكة المكرمة-۱۹۸۸).

نيشتمان بشير محمد:

۱۷. الأحوال السياسية و الاجتماعية و لأقتصادية الغربي اقليم الجبال خلال
القرنين الرابع و الخامس الهجريين/العاشر و العادي العشر الميلاديين،
رسالة الماجستير، كلية الآداب-جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴).

يوسف فويل:

۱۸. تنظيمات الجيش في العصر العباسي الأول، رسالة الماجستير، كلية
العلوم الاجتماعية-جامعة بوزريعة، (الجزائر: ۲۰۱۰)

۲. به زمانی کوردی

سامان عثمان عالی:

۱. كورد له مملانیی په‌راویز و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی عه‌ببسیدا له‌نیوان (۳۰۰—۵۰۰/ك/۹۱۳-۱۱۰۶ز)، نامه‌ی ماسته‌ر، كۆلیژی ئاداب-زانكۆی سۆران، (سۆران: ۲۰۲۳).

سۆران به‌اء احمد:

۲. كشتوكال و خۆراك له‌هه‌ریمی چیا له‌سه‌ده‌ی (چواره‌می كۆچی/ ده‌یه‌می زایینی) دا، نامه‌ی ماسته‌ر، كۆلیژی زانسته‌روڤایه‌تیه‌كان-زانكۆی سلیمانی، (سلیمانی: ۲۰۱۴).

شیما بكر عبدالله:

۳. بارودۆخی ئابووری و كۆمه‌لایه‌تی له‌هه‌ریمی فارس له‌سه‌ده‌ی (۴-ك/۱۰-۱۲ز)، نامه‌ی ماسته‌ر، كۆلیژی ئه‌ده‌بیات-زانكۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولیر: ۲۰۱۷).

علی عبدالرحمان خدر:

۴. میرنشینى دۆسته‌کی (مه‌روانی) له‌گۆشه‌نیگایی خویندنه‌وه‌ی شارستانیه‌تی بو میژوو (تیۆری ئیبن خه‌لدون)، نامه‌یه‌ی ماسته‌ر، كۆلیژی زانسته‌روڤایه‌تیه‌كان-زانكۆی سلیمانی، (سلیمانی: ۲۰۱۵).

نه‌وزاد خالد رۆوف:

۵. مملانی ناوخواه‌یه‌کانی ناومیرنشینه‌ کوردیه‌کان له‌سه‌ده‌ی پینجی كۆچی / یازده‌ی زایه‌نیدا، نامه‌ی ماسته‌ر، كۆلیژی ئه‌ده‌بیات-زانكۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولیر: ۲۰۱۴).

همزه کاکه یاسین:

۶. کورد له کتیبی (مسالك الابصار في ممالك الامصار) ی ابن فضل اللة العمري، نامه‌ی دکتورایه، کۆلژی ئه‌ده‌بیات-زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، (هه‌ولیر: ۲۰۱۴).

پینجه‌م : توژیینه‌وه‌وه‌کان

یه‌که‌م : به‌ زمان‌ی عه‌ره‌بی

إحسان ذنون عبد اللطيف:

۱. الخلافة العباسية في عهد الضعف بين فقدان السيادة و معاومات إستردادها، مجلة جامعة الطيبة، س ۷، ع ۲۰، (روت‌ردام-هولندا: ۱۴۴۱).

أحمد ميرزا ميرزا :

۲. أشهر قادة فتح كوردستان في العصر الإسلامي الأول، مجلة كلية العلوم الإسلامية، مج ۸، ع ۱۵/۲، (اربیل: ۲۰۱۴).

اری کاکل محمد:

۳. ابن بلخي مؤرخا من خلال كتابة (فارسانمه)، مجلة جامعة كركوك، مج ۱۶، ع ۱ (كركوك: ۲۰۲۱).

بسمه‌ ته اسماعیل-نعمود عباد محمد:

۴. أثر المدرسة النظامية في بغداد وخريجها على الحركة العلمية في العراق و الجزيرة الفراتية و الشام، مجلة آداب الرافدين، مج ۱۳، ع ۴۴ (جامعة التكريت: ۲۰۱۱).

حسین أمين:

۵. الدولة السامانية، مجلة مؤرخ العرب، ع ۱۵، (بغداد: ۱۹۸۰).

حیدر خضیر مراد لفته:

٦. الأمير بدر بن حسنوية (ت٤٥٥هـ/١٠١٤م) سيرته ودوره السياسي في العصر البويهي، مجلة جامعة كربلاء العلمية، مج١٦، ٤٤، (كربلاء: ٢٠١٨)

حیدر ناظم:

٧. حركة البساسيري (ت٤٥١هـ/١٠٥٩م)، مجلة جامعة كربلاء العلمية، مج١٦، ٤٤ (كربلاء: ٢٠١٨).

رضا رافع:

٨. ظاهرة الشعوبية في العصر العباسي، مجلة المدونة، ٤٤، (الجزائر: ٢٠١٥).

سهاد نصيف جاسم:

٩. مقومات النشاط الاقتصادي في الجزيرة الفراتية خلال القرنين السادس والسابع الهجريين الزراعة أمودجآ، مجلة دراسات الموصلية، ٦٣٤، ق١، (الموصل: ٢٠٢٢)

شمال حميد محمد-زرار صديق توفيق:

١٠. هۆکاره ناوخۆییه کانی له ناوچونی میرنشینه کانی پوژهه لاتی ئیسلامی له سه ده کانی سییه م و چواره می کوچی/نوویه م و ده یه می زایینی، گووفاری زانسته مروفايه تيبه کان، ژ٣، (زاخو: ٢٠١٩).

شیماء سید کامل محمد:

١١. أتابكة الشبنكاره في شرق فارس، مجلة المؤرخ العربي، ج١، ٢٧٤ (د.م: ٢٠١٩).

طارق فتحي سلطان الديمي :

١٢. أبو مسلم الخراساني (١٠٠-١٣٩هـ/٧١٨-٧٥٥م) دراسة تاريخية تحليلية،

مجلة جامعة موصل، مج ۲، ۳ع (موصل: ۲۰۰۵).

ظاهر نباح الشمري:

۱۳. محلات الحلة القديمة، مجلة جامعة بابل، مج ۱۵، ۴ع، (بابل: ۲۰۰۸).

عبد الستار نصيف جاسم:

۱۴. إقليم خراسان دراسة في نشاطه التجاري من خلال كتب البلدانين، مجلة مركز بابل للدراسات، الإنسانية، مج ۷، ۱ع (جامعة بابل: ۲۰۱۷).

عبد الكريم عبده حتملة:

۱۵. دور الخليفة المسترشد بالله قي مواجهة نفوذ السلاجقة، مجلة جامعة أم القرى، ۱۸ع (مؤتة: ۱۹۹۸).

عطا عبدالرحمان-صلاح كاني-شوان عثمان:

۱۶. الصراع داخل الاسرة البويهية ودور إمارتي بني حسنوية وبني عناز فيها، مجلة كلية التربية، ۴۰ع (واسط: ۲۰۲۰).

على بن صالح بن على المحيميد:

۱۷. إمارة بني حسنويه الاكراد و علاقتها بالدولة البويهية، مجلة تاريخ العربي، ۲۷ع (الرياض: ۲۰۰۳).

عمر أحمد سعيد-وجدان عبد الجبار حمدي:

۱۸. الإمارة العقيلية في الموصل ودورها في التصدي للبويهيين، مجلة دراسات الموصلية، ۳۹ع (موصل: ۲۰۱۳).

عمر أحمد سعيد:

۱۹. الإمارة الحمدانية في الموصل و دورها التصدي للبويهيين، مجلة دراسات الموصلية، ۴۶ع (موصل: ۲۰۱۷).

٢٠. باد الكوردي أبو عبدالله الحسين بن دوستك وصراعةة مع الأمير البويهى عضد الدولة وأولاده، مجلة اداب الراڤدين، ع٨١٤ (موصل: ٢٠٢٠).
٢١. إمارتا العيشانية وديسم الكردى فى إقليم أذربيجان، مجلة جامعة الموصل، مج١٣، ع٢ (الموصل: ٢٠١٤).
٢٢. العلاقات السياسية بين العقيليين و البويهيين، مجلة إضاءات الموصلية، ع٨٧ (موصل: ٢٠١٧).

محمد عيساوي :

٢٣. العصر العباسى الثانى بين سلطة النفوذ التركى و الزحف الزنجى، مجلة الجزائرية للدراسات التاريخية، مجلة الجزائرية للدراسات التاريخية و القانونية، ع٤، ج٢ (الجزائر: ٢٠١٧).

محمد نزار الدباغ:

٢٤. بنو الرواد الموصليون و دورهم السياسى فى أذربيجان خلال القرنين (٤-١٠هـ/١١-١٠م)، مجلة دراسات موصلية، ع٤٦ (الموصل: ٢٠١٧).

محمود ياسين التكريتي :

٢٥. الدور السياسى للقبائل العربية فى الشام و الجزيرة الفراتية منذ منتصف القرن الرابع الهجرى، مجلة اداب الراڤدين، ع٧ (الموصل: ١٩٧٦).

نافع توفيق العمود :

٢٦. جهود الخلافة للتحرر من النفوذ السلجوقى خلال القرن السادس الهجرى، مجلة المورد، مج١٩، ع١٤ (بغدا: ١٩٩٠).

نورة بنت إبراهيم الطوبهر :

٢٧. الأبعاد التاريخية لعداء الفرس للعرب من ظهور الاسلام حتى العصر العباسى، مجلة عصور، مج١٧، ع٢ (السعودية: ٢٠١٨).

دووهم: به زمانی کوردی

ئاکو بورهان:

۱. بازاری شاره کوردییه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌ببسیه‌کاندا، گوڤاری میژوو، ژا، (هه‌ولیر: ۲۰۰۹).

ئه‌بببه‌کر دیوانه‌حه‌مه‌د و موسا‌مه‌مه‌د خزر:

۲. هوکاري پاپه‌رینی خه‌لکی پوژه‌لاتی ئیسلامی دژی خیلافه‌تی عه‌ببسی، گوڤاری توێژه‌ه، ب ۳، ژ ۳ (سوران: ۲۰۲۰).

حکیم احمد مام بکر-حسین شاکر شریف:

۳. کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان له کتیبی (المسالک و الممالک) ی (الاصطخري)، مجلة العلوم الانسانية لجامعة زاخو، ژ ۵، (زاخو: ۲۰۱۷).

رسول ابراهیم رسول:

۴. سیسته‌می کارگیری کوردستان له ماوه‌ی نیوان سه‌ده‌کانی (۸-۱۰/۱۴ز) دا، گوڤاری زانکو‌ی پاپه‌رین، ژ ۱، (رانیه: ۲۰۱۴).

۵. زیادبونی قه‌باره‌ی دانیش‌توانی ناوچه کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌بببسیدا (۱۳۲-۱۳۵/ک ۷۴۹-۱۲۵۸ز)، گوڤاری زانکو‌ی پاپه‌رین، ژ ۹، ب ۳ (رانیه: ۲۰۲۲).

زرار صدیق توفیق:

۶. میر ه‌زار ئه‌سپ کوری به‌نگیرکوری عه‌یازی کورد، گوڤاری زانکو‌ی سلیمانی، ژ ۸، ب B (سلیمانی: ۲۰۰۱).

شاکر رضا:

۷. سه‌لجوقییه‌کان سه‌ره‌له‌دانیان و په‌یوه‌ندیان به‌خه‌لافه‌ت و کورد،

گۆڤاری میژوو، ژ ۲۲، (هه‌ولێر: ۲۰۱۲).

کامه‌ران عزیز عبدالله :

۸. جه‌ده‌لی که‌نارو سه‌نته‌ر له میژووی کورددا، گۆڤاری توپژهر، ژا،
ب ۳ (سۆران: ۲۰۲۰).

که‌یوان ئازاد -عه‌لی عبدالرحمان:

۹. ده‌مارگیری دۆسته‌کی و هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و ده‌سه‌لات له
گۆشه‌ نیگایی ئیبن خه‌لدوونه‌وه، مجله‌ جامعه‌ التنمیة البشریة،
مج ۴، ۲، (م.د: ۲۰۱۸).

م.س.لازاریف:

۱۰. چه‌ند کێشه‌یه‌کی دیمۆگرافی و میژووی سیاسی و په‌یوه‌ندی
کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری کورد، وه‌رگیرانی له روسیه‌وه: کاویس
قه‌فتان، گۆڤاری کۆری زانیاری عێراق ده‌سته‌ی کورد، به‌رگی
۱۶ و ۱۷ (به‌غداد: ۱۹۸۷).

محهمه‌د شوانی :

۱۱. پۆلی چینی ناوه‌ند له پیکه‌وه‌نانی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یییدا، گۆڤاری
زانکۆی سلیمانی، ژ ۳۲، ب B (سلیمانی: ۲۰۱۱).

مه‌هدی عوسمان هه‌روتی:

۱۲. کورد و دیارده‌ی کۆچ کردن له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، گۆڤاری
تێوده‌وله‌تی djoks، ژ ۳/۲ (ئامه‌د: ۲۰۱۶).

نه‌ریمان عبدالله علی

۱۳. په‌هه‌نده‌ سیاسییه‌کانی فتوحاتی ئیسلامی له ناوچه‌ کوردیه‌کاندا،

گوڤاری زانکوۆ سلیمانی، ژ ۴۹، ب (سلیمانی: ۲۰۱۶).

نیشتمان بشیر محمد:

۱۴. المصاهرات السياسية بين خلفاء العباسيين وسلاطين السلاجقة،
گوڤاری زانکوۆ بو زانسته مرؤڤایه تیه کان، ب ۲۰، ژ ۶ (ارییل: ۲۰۱۶).

شه شه م: په پیه ر و کۆنفرانس

۱۵. مه هدی عوسمان هه روتی: نادیاریی میژووی کۆیه له
سه رچاوه کانی سه ده کانی ناوه راستدا، کۆنفرانسی نیوده وه له تی،
بلاو کراوه ی ژماره ۱۸ (کۆیه: ۲۰۱۹).

Summery

A part of history refers to the various conflicts among nations and ethnicities, and then leads to huge wars and battles in order to solve the problems and take over the targets. The conflicts cause different geographical effects on political, economical and social situations; the effects lead to a new situation that differs from the nature of the previous one. Humans as a social being have always contemplated for his needs in life. Hence, Kurdish residencies have always been the centre of nations' conflicts because of the strategical location of the area. This thesis is under the title of "Kurds in the Conflicts Among Abbasid Caliphate's Ethnicities". The study contains an introduction, three sections, reference's list, appendix and a summary. First section includes: the ethnicities historical background, the reasons of the conflict and competition in Abbasid caliphate. The first section also includes two sub-sections. First one contains different nations historical backgrounds such as Arabs, Persians and Turkish till their power in the Abbasid caliphate, Kurdish are included in the issue as well; second one contains the main reasons of those conflicts. Second section contains the conflicts among the authority ethnicities in Abbasid caliphate and the role of Kurdish in those conflicts. This section is also divided into two sub-sections. First one includes: the conflicts of Bwayhy and Abbasid Caliph, Arabic forces, Bwayhy and Persian forces, and the role of Kurds in those conflicts;

second one contains the conflicts of ethnicities at the time of Seljuk Empire, the Seljuk Empire conflicts with other ethnicities, Seljuk family conflicts and the role of Kurds in those conflicts to the downfall of Seljuk power. Section three is specialized to the reflection of ethnicities conflicts on Kurdish residencies. This section is divided into three sub-sections. First one contains the effects of those conflicts on Kurdish politics and military. Second one includes economical consequences of the conflicts on Kurdistan. The last one contains the social consequences on Kurdish society including: demographic, culture and identity. Finally, this thesis analyzes all the reasons of those conflicts and their effect on Kurdish reside

ناسنامه‌ی دهسته

پرۆژه‌ی دهسته‌ی ئینسـکلۆپیدیای پارتی دیموکراتی کوردستان، له پیناو ناساندن، کۆکردنه‌وه، به دیکۆمێنتکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی میژووی پر له سه‌روه‌ریی کار و خهباتی پارتی دیموکراتی کوردستان، له سه‌ر پیش‌نیازی ریزدار مه‌سرور بارزانی، له ساڵی ۲۰۱۴ دامه‌زراوه. ئه‌م به‌ره‌مه‌ی به‌رده‌ستی به‌ریزان به‌شیکه له هه‌ول و ئامانجه‌کانی ئه‌م پرۆژه‌یه.

